

ထောကသင်းကျစ်၊ ဓမ္မရာဇ်မှန်ကူ၊ သယမ္ဘုမြတ်စွာ၊
 စောသတ္တာဇာ၊ သာသနာရောင်၊ ထွန်းပြောင်စေရန်၊ ရည်သန်မယုတ်၊
 အားထုတ် ကြိုးစားတော် မူထေ့ရှိသော၊ မန္တလေးမြို့၊
 မန္တလေးတောင်၊ ရသေ့ကြီး-ဦးခန္တိ တောင်၊
 ပန်ချက်အရ၊ မန္တလေးတောင်အနီးရှိ၊
 မိုးထိတိုက်၌၊ ဟာပိုင်လေး၊
 ထီးမျှညီမေ့လျော်၊ နေတော်မူသော၊
 အာဖျင်ဇာဂရမထေရ်သည်၊ ရှေးဆရာမြတ်
 တို့စီရင်တော် မူအပ်သော နိဗ္ဗာန်၊ မြှုပ်ထားအပ်သော
 အနက်တို့ကို၊ အကုန်အစင် ဖော်ထုတ်၍ စီစဉ်ပြုစုတော်မူအပ်သော

အင်္ဂုတ္တိပုဒ်တော်နိဗ္ဗာန်။

စတုတ္ထတွဲ။

စာချနက်၊ မိုးထိမူ။

ပဌမပုံနှိပ်ခြင်း-၅၀၀

မန္တလေးမြို့၊

မန္တလေးတောင် ဝိဇ္ဇာကတ်တော် စာပုံနှိပ်တိုက်၊

၁၂၇-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်နိဿယ-စတုတ္ထတွဲမာတိကာ။

ဦးစေ့နံပါတ်	မာတိကာ	မျက်နှာနံပါတ်
စတုတ္ထနိပါတ်-စတုတ္ထပဏ္ဏာသက။		
၁	ဣန္ဒြိယဝဂ်	၁
၂	ပဒိုပဒါဝဂ်	၂၂
၃	သဗ္ဗေထနိယဝဂ်	၄၀
၄	ဗြာဟ္မဏဝဂ်	၆၄
၅	မဟာဝဂ်	၁၃၀
စတုတ္ထနိပါတ်-ပဉ္စမပဏ္ဏာသက။		
၁	သပ္ပရိသဝဂ်	၂၄၅
၂	ပရိသဝဂ်	၂၆၀
၃	ဒုဗ္ဗရိတဝဂ်	၂၇၆
၄	ကမ္မဝဂ်	၂၀၄
၅	အာပတ္တိတယဝဂ်	၃၁၅
၆	အဘိညာဝဂ်	၃၂၅
၇	ကမ္မပထဝဂ်..... .. .	၃၄၄

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်နိဿယ-စတုတ္ထတွဲမာတိကာပြီး၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပုဇ္ဈိတော်နိဿယ။

စတုတ္ထတွဲ။

နမောတဿ၊ ဘဝဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၁-အုပ္ပိယဝဂ်။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အုပ္ပိယာနိ၊ အုပ္ပိတို့သည်၊ အုပ္ပိနိစ္ဆာရိ၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယလည်းကောင်း၊ ဝိရိယိန္ဒြိယံ၊ ဝိရိယိန္ဒြိယလည်းကောင်း၊ သတိန္ဒြိယံ၊ သတိလည်းကောင်း၊ သမာဓိန္ဒြိယံ၊ သမာဓိလည်းကောင်း၊ အုပ္ပိအုပ္ပိနိစ္ဆာရိ၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်အုပ္ပိယာနိ၊ အုပ္ပိတို့သည်၊ အုပ္ပိနိစ္ဆာရိ၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊ အုပ္ပိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗလ္လာနိ၊ ဗိုလ်တို့သည်၊ အုပ္ပိနိစ္ဆာရိ၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သဒ္ဓါဗလံ၊ သဒ္ဓါဗိုလ်လည်းကောင်း၊ ဝိရိယဗလံ၊ ဝိရိယဗိုလ်လည်းကောင်း၊ သတိဗလံ၊ သတိဗိုလ်လည်းကောင်း၊ သမာဓိဗလံ၊ သမာဓိဗိုလ်လည်းကောင်း၊ အုပ္ပိအုပ္ပိနိစ္ဆာရိ၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဗလ္လာနိ၊ ဗိုလ်တို့သည်၊ အုပ္ပိနိစ္ဆာရိ၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊ အုပ္ပိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗလ္လာနိ၊ ဗိုလ်တို့သည်၊ အုပ္ပိနိစ္ဆာရိ၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊

၂ စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍိတသက-၁-အနိစ္စပထဝဂ်၊

ပညာဗလံ၊ ပညာဗိုလ်ထည်းကောင်း၊ ဝီရိယဗလံ၊ ဝီရိယဗိုလ်ထည်းကောင်း၊ အနုဝဇ္ဇဗလံ၊ အပြစ်မရှိခြင်းဟုဆိုအပ်သောဗိုလ်ထည်းကောင်း၊ သင်္ဂဟဗလံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းဖြင့်သင့်သော သူတို့အားသင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းဖြင့်ခြင်းတည်းဟူသောဗိုလ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဗာဿာနိ၊ ဗိုလ်တို့သည်၊ ဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗဿာနိ၊ ဗိုလ်တို့သည်၊ ဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သတိဗလံ၊ သတိဗိုလ်ထည်းကောင်း၊ သမာဓိဗလံ၊ သမာဓိဗိုလ်ထည်းကောင်း၊ အနုဝဇ္ဇဗလံ၊ အပြစ်မရှိဟုဆိုအပ်သောဗိုလ်ထည်းကောင်း၊ သင်္ဂဟဗလံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းဖြင့်သင့်သော သူတို့အားသင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းဖြင့်ခြင်းတည်းဟူသောဗိုလ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဗာဿာနိ၊ ဗိုလ်တို့သည်၊ ဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗဿာနိ၊ ဗိုလ်တို့သည်၊ ဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ပဇိသင်္ခါနဗလံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းတည်းဟူသောဗိုလ်ထည်းကောင်း၊ ဘာဝနာဗလံ၊ ပွားစေခြင်းတည်းဟူသောဗိုလ်ထည်းကောင်း၊ အနုဝဇ္ဇဗလံ၊ အပြစ်မရှိခြင်းဟုဆိုအပ်သောဗိုလ်ထည်းကောင်း၊ သင်္ဂဟဗလံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းဖြင့်သင့်သော သူတို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းဖြင့်ခြင်းတည်းဟူသောဗိုလ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဗဿာနိ၊ ဗိုလ်တို့သည်၊ ဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကပ္ပဿ၊ မဟာကပ်၏၊ အသင်္ချေယျာနိ၊ ရေထွက်ခြင်းဌာမတက်ကောင်းသောအသင်္ချေယျာတို့သည်၊ ဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ပါးတို့တည်း၊ ဝိက္ခမာရိ၊ ငွေပေးပါး ဘို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊
 တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ကပ္ပေါ၊ ကပ်သည်၊ သံဝဇ္ဇတိ၊
 ပျက်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တံ၊ ထိုပျက်သောကပ်သည်၊ ဧတ္ထကာနိဝဿာနီ
 တိဝါ၊ ဤမျှလောက်နှစ်ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထကာနိဝဿသတာ
 နီတိဝါ၊ ဤမျှလောက်အနှစ်အရာရှိကုန်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထကာနိ
 ဝဿသဟဿာနီတိဝါ၊ ဤမျှလောက်အနှစ်အထောင်ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ ဧတ္ထကာနိ ဝဿသတသဟဿာနီတိဝါ၊ ဤမျှလောက်အနှစ်
 အထိန်းရှိကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သင်္ခါတုံ၊ ရေတွက်ခြင်းငှါ၊ နသုကရံ၊
 မလွယ်၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သံဝဇ္ဇော၊ ပျက်ဆဲဖြစ်
 သော၊ ကပ္ပေါ၊ ကပ်သည်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တံ၊ ထိုပျက်ဆဲ
 ဖြစ်၍တည်သောကပ်သည်၊ ဧတ္ထကာနိဝဿာနီတိဝါ၊ ဤမျှလောက်နှစ်ရှိ
 ကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထကာနိဝဿသတာနီတိဝါ၊ ဤမျှလောက်
 အနှစ်အရာရှိကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထကာနိဝဿသဟဿာနီတိဝါ
 ဤမျှလောက်အနှစ်အထောင်ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထကာနိဝဿ
 သတဟဿာနီတိဝါ၊ ဤမျှလောက် အနှစ်အထိန်းရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ သင်္ခါတုံ၊ ရေတွက်ခြင်းငှါ၊ နသုကရံ၊ မလွယ်၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့
 ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ကပ္ပေါ၊ ကပ်သည်၊ ဝိဝဇ္ဇတိ၊ တည်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဧတ္ထကာနိဝဿာနီတိဝါ၊ ဤမျှလောက်နှစ်ရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။
 ဧတ္ထကာနိဝဿသတာနီတိဝါ၊ ဤမျှလောက်အနှစ်အရာရှိကုန်၏ဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ ဧတ္ထကာနိဝဿသဟဿာနီတိဝါ၊ ဤမျှလောက်အနှစ်အထောင်
 ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထကာနိဝဿသတသဟဿာနီတိဝါ၊ ဤမျှ
 လောက်အနှစ်အထိန်းရှိကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သင်္ခါတုံ၊ ရေတွက်ခြင်း
 ငှါ၊ နသုကရံ၊ မလွယ်၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝိဝဇ္ဇော၊
 တည်ဆဲဖြစ်သော၊ ကပ္ပေါ၊ ကပ်သည်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 တံ၊ ထိုတည်ဆဲဖြစ်သောကပ်သည်၊ ဧတ္ထကာနိဝဿာနီတိဝါ၊ ဤမျှလောက်
 နှစ်ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထကာနိဝဿသတာနီတိဝါ၊ ဤမျှလောက်
 အနှစ်အရာရှိကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထကာနိဝဿသဟဿာနီတိဝါ
 ဤမျှလောက်အနှစ်အထောင်ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထကာနိဝဿ
 သတသဟဿာနီတိဝါ၊ ဤမျှလောက်အနှစ် အထိန်းရှိကုန်၏ ဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ သင်္ခါတုံ၊ ရေတွက်ခြင်းငှါ၊ နသုကရံ၊ မလွယ်၊ ဣတိဣမာနိဝတ္ထာပျိ၊
 ဤထေးပါးတို့တည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ကပ္ပဿ၊ မဟာကပ်၏

အသင်္ချေယျာနိ၊ ရေတွက်ခြင်းငှါမလွယ်သောအသင်္ချေယျတို့သည်၊ ဣမာနိ
စက္ကာရိ၊ ဤထေးပါးတို့သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဆဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရောဂါ၊ အနာတို့သည်၊ ဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့သည်၊
န္တေ၊ နှစ်ပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ကာယိကော၊ ကိုယ်၌
ဖြစ်သော၊ ရောဂေါစ၊ အနာသည်၊ ကောင်း၊ စေတသိကော၊ စိတ်၌ဖြစ်သော၊
ရောဂေါစ၊ အနာသည်၊ ကောင်း၊ ဣတိဣမေန္တေ၊ ဤနှစ်ပါးတို့သည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ကာယိကေန၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊ ရောဂေန၊ အနာဖြင့်၊ ကော်ဝိဝသံ၊
ထနှစ်ပတ်လုံးသည်၊ အာရောဂျံ၊ အနာမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိဇာနမာနာ၊
ဝန်ခံကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဗိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ နွေဝိဝဿာနိ၊
နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံးသည်၊ အာရောဂျံ၊ အနာမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိဇာန
မာနာ၊ ဝန်ခံကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဗိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊
တိကိဝိဝဿာနိ၊ သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံးသည်၊ အာရောဂျံ၊ အနာမရှိသည်၏
အဖြစ်ကို၊ ပဋိဇာနမာနာ၊ ဝန်ခံကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဗိဿန္တိ၊
ထင်ကုန်၏၊ စက္ကာရိဝိဝဿာနိ၊ လေးနှစ်တို့ ပတ်လုံးသည်၊ အာရောဂျံ၊
အနာမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိဇာနမာနာ၊ ဝန်ခံကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ
တို့သည်၊ ဗိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ပဉ္စဝိဝဿာနိ၊ ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံးသည်၊
အာရောဂျံ၊ အနာမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိဇာနမာနာ၊ ဝန်ခံကုန်သော၊
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဗိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဒသဝိဝဿာနိ၊ ဆယ်
နှစ်တို့ပတ်လုံးသည်၊ အာရောဂျံ၊ အနာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပဋိဇာနမာ
နာ၊ ဝန်ခံကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဗိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဝိသ
ကိဝိဝဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်တို့ပတ်လုံးသည်၊ အာရောဂျံ၊ အနာမရှိသည်
၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိဇာနမာနာ၊ ဝန်ခံကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
ဗိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ တိသံဝိဝဿာနိ၊ အနှစ်သုံးဆယ်တို့ပတ်လုံးသည်၊
အာရောဂျံ၊ အနာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပဋိဇာနမာနာ၊ ဝန်ခံကုန်သော၊
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဗိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ စက္ကာရိသံဝိဝဿာနိ၊ အနှစ်
လေးဆယ်တို့ပတ်လုံးသည်၊ အာရောဂျံ၊ အနာမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိဇာ
နမာနာ၊ ဝန်ခံကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဗိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊
ပညာသံဝိဝဿာနိ၊ အနှစ်ငါးဆယ်တို့ပတ်လုံးသည်၊ အာရောဂျံ၊ အနာမရှိ
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဋိဇာနမာနာ၊ ဝန်ခံကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ဒိဿန္တိ။ ထင်ကုန်၏။ ဝဿသတံဝိ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံးလည်းကောင်း၊
 ဘိယျောပိ၊ ထိုထက်အလွန်လည်းကောင်း၊ အာရောဂျံ၊ အနာမရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ပဒိုဇာနမာနာ၊ ဝန်ခံကုန်သော၊ သတ္တဝ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊
 ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့
 သည်၊ ဝိဏာသဝေဟိ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ကို၊ အညတြ၊ ထား၍၊ စေတသိကေန၊ စိတ်၌ဖြစ်သော၊ ရောဂေန၊ အနာဖြင့်၊
 အာရောဂျံ၊ အနာမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဒိုဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ တေသတ္တာ၊
 ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ယောကတ္ထိံ၊ ယောက၌၊ သုဒုလ္လတာ၊ အလွန်ရဲခဲကုန်
 ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်း၏၊ ရောဂေါ၊ အနာတို့သည်၊
 ဣမေစက္ကာရော၊ ဤထေးပါးတို့တည်း၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးတို့သည်၊ ကတ
 မေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ မဟိန္ဒော၊ ကြီးသောအလိုရှိသည်၊ ဝိဇာတဝါ၊
 ပစ္စည်းလေးပါးကြောင့်ဖြစ်သောပင်ပန်းခြင်းရှိသည်၊ ဣတရိတရစိဝရပိဏ္ဍ
 ပါတသေနာသနဝိဏာနပစ္စယဘောသန္တပရိက္ခာရေန၊ ရသမှုသောသင်္ကန်း
 ဆွမ်းကျောင်းသူနာတို့အား နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော အသက်၏
 အရံအထားအဆောက်အဦဖြစ်သောဆေးဖြင့်၊ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲနိုင်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ မဟိန္ဒော၊ ကြီးသော
 အလိုရှိသည်၊ ဝိဇာတဝါ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကြောင့်ဖြစ်သောပင်ပန်းခြင်းရှိ
 သည်၊ ဣတရိတရစိဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဝိဏာနပစ္စယဘောသန္တပရိက္ခာ
 ရေန၊ ရသမှုသော သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းသူနာတို့အားနှစ်သက်ခြင်းကို
 ဖြစ်စေတတ်သောအသက်၏ အရံအထားအဆောက်အဦ ဖြစ်သောဆေး
 ဖြင့်၊ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်ရဲ နိုင်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည် ရှိသော်၊
 အနတ္တပဒိုဇာဘာယ၊ မိမိကိုယ်ကိုသူတပါးတို့မထိမဲ့မြင်ထိခြင်းကိုရခြင်း
 အကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ယာဘသက္ကာရသိလောကပဒိုဇာဘာယ၊ ရိုသေ
 စွာစီရင်အပ်သော ပစ္စည်းလေးပါးတည်းဟူသော ယာဘမိမိဂုဏ်ကျေးဇူး
 ကိုသူတပါးတို့ဆိုခြင်းတည်းဟူသော အကျော်အစောကိုရခြင်းအကျိုးငှါ
 လည်းကောင်း၊ ပါပိကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလိုရမက်ကို၊ ပရိဒဟတိ၊
 စိတ်၌ထား၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အနတ္တပဒိုဇာဘာယ၊ မိမိ
 ကိုယ်ကိုသူတပါးတို့မထိမဲ့မြင် ထိခြင်းကိုရခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊
 ယာဘသက္ကာရသိလောကပဒိုဇာဘာယ၊ ရိုသေစွာစီရင်အပ်သော ပစ္စည်း
 လေးပါးတည်းဟူသော ယာဘ မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို သူတပါးတို့ဆိုခြင်း

၆ စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၁-အုပ္ပိယဘူဝါ

တည်းဟူသောအကျော်အစောကိုရခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ဥဋ္ဌဟ
 တိ၊ အားထုတ်၏၊ စာဗူတိ၊ စေ့ဆော်၏၊ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏၊ သော၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ သင်္ခါယ၊ ငါ့ကိုသူတပါးတို့ထိစေဟုဆင်ခြင်၍၊ ကုဿနိ၊
 ဒါယကာတို့သို့၊ ဥပသကံမတိ၊ ကပ်၏၊ သင်္ခါယ၊ ငါ့ကိုသူတပါးတို့ထိစေဟု
 ဆင်ခြင်၍၊ နိသီဒတိ၊ ထိုင်နေ၏၊ သင်္ခါယ၊ ငါ့ကိုသူတပါးတို့ထိစေဟုဆင်
 ခြင်၍၊ ဓမ္မံထရားကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဟော၏၊ သင်္ခါယ၊ ငါ့ကိုသူတပါးတို့
 ထိစေဟုဆင်ခြင်၍၊ ဥစ္စာရပဿာဝံ၊ ကျင်ကြီးကျင်ဖော်ကို၊ သန္တာရေတိ၊
 ကောင်းစွာဆောင်၏၊ ဣတိဣမေစက္ကာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ သိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ခေါ်စင်စစ်၊ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်း၏၊ ရောဂါ၊ အနာတို့သည်၊ ဣမေ
 စက္ကာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဣဟ၊ ဤလောက၌၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတမ္ပံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ကိံသိက္ခိတမ္ပံ၊
 အဘယ်သို့ကျင့်အပ်သနည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အပ္ပိစ္ဆာ၊ နည်းသောအလိုရှိ
 ကုန်သည်၊ အဝိစာတဝန္တော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကြောင့်ဖြစ်သောပင်ပန်းခြင်း
 မရှိကုန်သည်၊ ဣတဓိတရစိဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိသာနပစ္စယဘောသဇ္ဇ
 ပရိက္ခာရေန၊ ရသမျှသောသင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းသုနာတို့အားနှစ်သက်ခြင်း
 ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ အသက်၏အရံအထား၊ အဆောက်အဦ ဖြစ်သော
 ဆေးဖြင့်၊ သန္တု၊ ရှေးရှင်ကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ မယံ၊ ငါတို့
 သည်၊ အနဝဠပဋိလာဘာယ၊ မိမိကိုယ်ကိုသူတပါးတို့မထိမဲ့မြင်သိခြင်း
 ကိုရခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ထာဘသက္ကာရထိလောကပဋိလာဘာယ
 ရိသေစွာစီရင်အပ်သောပစ္စည်းလေးပါးတည်းဟူသောထာဘမိဂုဏ်ကျေး
 ဇူးကိုသူတပါးတို့ဆိုခြင်းတည်းဟူသော အကျော်အစောကိုရခြင်းအကျိုး
 ငှါလည်းကောင်း၊ ပါဝိကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဣန္ဒြိံ၊ အလိုရမက်ကို၊ နပနိဒ
 ဟိဿာမ၊ စိတ်၌မထားကုန်အံ့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အနဝဠပဋိလာဘာယ၊
 မိမိကိုယ်ကို သူတပါးတို့ မထိမဲ့မြင်သိခြင်းကို ရခြင်းအကျိုးငှါလည်း
 ကောင်း၊ ထာဘသက္ကာရထိလောကပဋိလာဘာယ၊ ရိသေစွာစီရင်အပ်
 သောပစ္စည်းလေးပါးတည်းဟူသောထာဘမိဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသူတပါးတို့
 ဆိုခြင်းတည်းဟူသောအကျော်အစောကို ရခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊
 နုဥဋ္ဌဟိသဿာမ၊ အားမထုတ်ကုန်အံ့၊ နုဗာဋိဿာမ၊ မစေ့ဆော်ကုန်အံ့၊ နဝါယ
 မိဿာမ၊ လုံ့လမပြုကုန်အံ့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သိတာယ၊ အအေးကိုထည်း
 ကောင်း၊ ဥဋ္ဌာယံ၊ အပူကိုထည်းကောင်း၊ ဇိဗာစ္စာယ၊ အစာငတ်မွတ်ခြင်း
 ကိုထည်းကောင်း၊ ဝိပါယာယ၊ ရေသိပ်ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဝံသမကသ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဝါတာတပဿရိသပဿမ္မဿာနံ၊ မှက်ခြင်ထေနေပုဂ္ဂေါကင်းသန်းတို့၏ကိုက်
 ခဲခြင်းဟုဆိုအပ်သောအထွေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗုရုတ္တာနံ၊ မကောင်းသ
 ဖြင့်ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဗုရုဂတာနံ၊ မကောင်းသဖြင့်ထာရောက်ကုန်သော၊
 ဝစနပထာနံ၊ စကားတည်းဟူသောအကြောင်းတို့ကို၊ ခမာ၊ သည်းခံနိုင်ကုန်
 သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ မဟံ၊ ငါတို့သည်၊ ဗုက္ခာနံ၊ ဆင်းရဲကုန်သော၊
 တိဗ္ဗာနံ၊ ထက်ကုန်သော၊ ခရာနံ၊ ကြမ်းကုန်သော၊ ကဗျူကာနံ၊ ခါးစစ်ကုန်
 သော၊ အဿာတာနံ၊ မသာယာအပ်ကုန်သော၊ အမနာပါနံ၊ စိတ်နှလုံးကိုမပွား
 စေတတ်ကုန်သော၊ ပါဏဟရာနံ၊ အသက်ကိုဆောင်တတ်ကုန်သော၊ ဥပ္ပန္နာ
 နံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ သာဓိရိကာနံ၊ ကိုယ်၌သိမြီးအပ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေ
 ဒနာတို့ကို၊ အဓိဝါသနဇာတိကာ၊ သည်းခံနိုင်သောသဘောရှိကုန်သည်၊
 ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ဂဟန်းတို့၊ ဝေံဟိ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမသုတ်ပြီး၏။

တကြခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌၊ အာယသ္မာသဒရိပုတ္တော၊ အရှင်
 သာရိပုတ္တရာသည်၊ သိက္ခူ၊ ဂဟန်းတို့ကို၊ အာဂုဿောဘိက္ခဝေါတိ၊ ငါ့ရှင်
 ဂဟန်းတို့ဟူ၍၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်၊ ဣတိခေါ၊
 ဤသို့လျှင်၊ တေသိက္ခူ၊ ထိုဂဟန်းတို့သည်၊ အာယသ္မာထောသာရိပုတ္တဿ၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပစ္စသောသယံ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ အာယသ္မာ
 သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်
 တို့၊ ယောဟိကောစိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သိက္ခူဝါ၊ ဂဟန်း၊ ယောကျ်ားသည်
 လည်းကောင်း၊ သိက္ခူနိဝါ၊ ဂဟန်းမိန့်မည်လည်းကောင်း၊ စက္ကာရော၊
 ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးခွဲဖြစ်သောတရားတို့ကို၊ အတ္တနိ၊
 မိမိ၌၊ သမန္နပဿတိ၊ ကောင်းစွာမြင်အံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ထေးပါးသောဂုဏ်ကျေး
 ဇူးခွဲဖြစ်သောတရားတို့ကိုမိမိ၌ကောင်းစွာမြင်ရာ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကုသ
 လေဟိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ၊ ပရိဟာယာမိ၊ ယုတ်အံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗံ၊ သုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဝန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏၊ ဧတံ၊ ဤထေးပါး
 သောကျေးဇူးခွဲဖြစ်သောတရားတည်းဟူသောအကြောင်းကို၊ ပရိဟာနံ၊
 ယုတ်လျော့ကြောင်းဖြစ်သောတရားဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။

၈ စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍိတသက-၁-အုပ္ပိယဝဂ်။

ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ စက္ကာရော၊ လေးပါးတို့သည်၊ ကကမေ၊ အဘယ်
 သည်တို့နည်း၊ ရာဂဝေပုလ္လတ္တံ၊ ရာဂ၏ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊
 ဒေါသဝေပုလ္လတ္တံ၊ ဒေါသ၏ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ မောဟ
 ဝေပုလ္လတ္တံ၊ မောဟ၏ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊
 အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝန္တိ၊ ရေသု၊ အနက်အားဖြင့်နက်နဲကုန်သော၊ ဋ္ဌာနာ
 ဋ္ဌာနေသု၊ အကြောင်းဟုတ်သည်အကြောင်းမဟုတ်သည်တို့၌၊ ပညာစက္ခု၊
 ပညာစက္ခုသည်၊ နကမတိ၊ မသက်ဝင်၊ ဣတိဣမေစက္ကာရော၊ ဤလေးပါးတို့
 တည်း၊ အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယောဟိကောစိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဟိက္ခုဝါ၊
 ရဟန်း၊ ယောကျ်ားသည် လည်းကောင်း၊ ဟိက္ခုနိဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်
 လည်းကောင်း၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မေ၊ ဤဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့
 ဖြစ်သောတရားတို့ကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနုပဿတိ၊ ကောင်းစွာမြင်အံ့၊ ဣ
 ဤသို့လေးပါးသော ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ဖြစ်သောတရားတို့ကိုမိမိ၌ ကောင်းစွာ
 မြင်ရာ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကုသလေဟိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မဟိ၊
 တရားတို့မှ၊ ပရိဟာယာမိ၊ ယုတ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဝန္တိ
 ရောက်အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤလေးပါးသော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမဲ့ဖြစ်သော တရား
 တည်းဟူသောအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိဟာနံ၊
 ယုတ်လျော့ကြောင်းဖြစ်သော တရားဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်၏။
 အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယောဟိကောစိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဟိက္ခုဝါ၊ ရဟန်း
 ယောကျ်ားသည် လည်းကောင်း၊ ဟိက္ခုနိဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်လည်း
 ကောင်း၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသောတရား
 တို့ကို၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမနုပဿတိ၊ ကောင်းစွာမြင်အံ့၊ ဣ၊ ဤသို့လေးပါး
 သောဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသောတရားတို့ကိုကောင်းစွာမြင်ရာ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ကုသလေဟိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မဟိ၊ တရားတို့မှ၊ ပရိဟာယာမိ၊
 မယုတ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဝန္တိ၊ ရောက်အပ်၏။ ဧဝံ၊
 ဤလေးပါးသောဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသောတရားတည်းဟူသောအကြောင်းကို၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပရိဟာနံ၊ မယုတ်လျော့ကြောင်းဖြစ်
 သောတရားဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ စက္ကာရော၊ လေးပါးတို့သည်၊
 ကကမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ရာဂတနုတ္တနံ၊ တပ်ခြင်းရာဂ၏ပါးသည်
 ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဒေါသတနုတ္တနံ၊ ဖြစ်မှားခြင်းဒေါသ၏ပါးသည်၏
 အဖြစ်လည်းကောင်း၊ မောဟတနုတ္တနံ၊ တွေဝေခြင်းမောဟ၏ပါးသည်၏
 အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၁-အုပ္ပိယဝဂ်၊

ဂန္ထိရေသု၊ အနက်အားဖြင့်နက်နဲကုန်သော၊ ဌာနာဌာနေသု၊ အကြောင်း
 ဟုတ်သည် အကြောင်း မဟုတ်သည်တို့၌၊ ပညာစက္ခု၊ ပညာစက္ခုသည်၊
 ကမတိ၊ သင်ဝင်၏၊ ဣတိဣမေစက္ကာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ အာဂုသော၊
 ငါ့ရှင်တို့၊ ယောဟိကောမိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ဝါ၊ ရဟန်းယောကျ်ား
 သည်ထည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု၊ နိဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်ထည်းကောင်း၊ စက္ကာ
 ရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မေ၊ ဤဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသော တရားတို့ကို၊
 အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သမန္နပဿတိ၊ ကောင်းစွာမြင်အံ့၊ ဣတ္ထ၊ ဤသို့လေးပါးသော
 ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသောတရားတို့ကိုကောင်းစွာမြင်ရာ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကုသ
 လေဟိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့၌၊ နပရိ၊ ဟာယာမိ၊ မယုတ်
 အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏၊ ဧတံ၊ ဤလေးပါး
 သောဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသောတရားတည်းဟူသောအကြောင်းကို၊ တဂဝထာ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပရိဟာနံ၊ မယုတ်လျော့ကြောင်းဖြစ်သောတရားဟူ
 ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်တုရားကဿပ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဘိက္ခုနီမသုတ်ကို၊
 မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 သန္တိကာ၊ အထံတော်၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိံသုတံ၊
 အဘယ်သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အာ
 ယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗိပြည်၌၊ စော
 သိတာရာမေ၊ စောသိတာရုံကျောင်းတိုက်၌၊ ဝိဟုတေ၊ နေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အညတရာ၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ နိ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊
 အညတရံ၊ တယောက်သော၊ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ အာမန္တေထိ၊ ပြောဆို
 တိုင်ပင်၏၊ ကိံ အာမန္တေထိ၊ အဘယ်သို့ပြောဆိုတိုင်ပင်သနည်း၊ အန္တော
 ပုရိသ၊ အိုယောကျ်ားတွဲ၊ သင်သည်၊ ဧဟိ၊ လာထုလှုံ၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌
 အယျောအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ထေန၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ
 ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ မ၊ ကပ်လေလော၊ ဥပသကံ၊ မိလ္လာ၊ ကပ်ပြီး၍၊ မမ၊
 ဝါ၏၊ စစနေန၊ စကားဖြင့်၊ အယုဿအာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏၊ ပါဒေ၊ ခြေ
 တို့ကိုထိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ ဝန္တံ၊ ရှိသိုးလိုက်ပါလော၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊
 ဣတ္ထန္တာမာ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ နိ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ အာဗာဓိကိနိ၊
 ဖျားနာခြင်းရှိပါ၏၊ ဒုက္ခိတာ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိပါ၏၊ ဗာဠုဝိလာနာ၊ ပြင်းပြစွာ

သောအနာဂါယိတံ။ သာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်။ အယုဿအာနန္ဒဿ။ အရှင်
အာနန္ဒာ၏။ ပါဒေါ၊ ခြေတို့ကို။ သိရဿ၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝဒေတိ၊ ယျော့ကံလိုက်ပါ၏။ ဝေဠု၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေတိ၊ ယျော့ကံပါလေဦး
ကိံ၊ ဝဒေမိ၊ အဘယ်သို့ယျော့ကံရအံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာရအာ
ယာစာမိကိရ၊ တောင်းပန်ပါသတတ်။ အယောအာနန္ဒော။ အရှင်အာနန္ဒာ
သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘိက္ခုနူပဿယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏
ကျောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ သာဘိက္ခုနိ၊ ထိုရဟန်း
မိန်းမသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုရဟန်းမိန်းမရှိရာအရပ်သို့။ အနုကမ္ပိ၊ အ
စဉ်သနားသည်ကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥပသကံမတု၊ ကပ်ပါလေ
ထော။ ဣတိဝေဠု၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေတိ၊ ယျော့ပါလေဦး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေ
ထိ၊ ပြောဆိုတိုင်ပင်၏။ အယော၊ အရှင်မ။ ဧဝံသာရ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိခေါ၊
ဤသို့လျှင်။ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တဿာဘိက္ခုနိယာ၊ ထို
ရဟန်းမိန်းမ၏။ စနံ၊ စကားကို။ ပဋိသုတု၊ ရိုသေစွာလိုက်နာ၍။ ယေန၊
အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန
ထိအရှင်အာနန္ဒာရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ပြီး
၍။ အာယသ္မန္တံအာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခိုး၍။
ကေမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိထိမိ၊ ထိုင်နေ၏။ ကေမန္တံ၊
သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိထိန္နောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော။ သော
ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ အာယသ္မန္တံအာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။ ဧတံ
စနံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ယျော့ကံ
သနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣတ္ထန္နာမာ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခုနိ၊
ရဟန်းမိန်းမသည်။ အာဗာမိကိနိ၊ ပျားနာခြင်းရှိ၏။ ဒုက္ခိတာ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိ
ပါ၏။ ဗာဠုဂိလ္လာနာ၊ ပြင်းပြစွာသောအနာဂါယိတံ။ သာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်။
အာယသ္မတောအာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏။ ပါဒေါ၊ ခြေတော်တို့ကို။ သိရ
ဿ၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုးလိုက်ပါ၏။ ဝေဠု၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေတိ၊ ဆောင်ပါး
စကားယျော့ကံကြားလိုက်ပါ သေး၏။ ကိံ၊ ဝဒေတိ၊ အဘယ်သို့ဆောင်ပါး
စကားယျော့ကံကြားလိုက်သနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာရအာယာစာမိ
ကိရ၊ တောင်းပန်ပါသေးသတတ်။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ
သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘိက္ခုနူပဿယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏
ကျောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ သာဘိက္ခုနိ၊ ထိုရဟန်း
မိန်းမသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုရဟန်းမိန်းမ ရှိရာအရပ်သို့။ အနုကမ္ပိ။

အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဥပသုကံမံတု၊ ကပ်ပါလေ
 ယော၊ ဣတိဝေဉ္စ၊ ဤသို့ထည်း၊ ဝဒေတိ၊ ဆောင်ပါးစကား၊ ယျောကြားလိုက်
 ပါသေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျောကံ၏၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်
 အာနန္ဒာသည်၊ ထုဏှိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အဓိဝါသေ
 သိခေါ၊ သည်းခံသည်သာလျှင်တည်း၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာ
 ယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊
 ပတ္တပိဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သာဘိက္ခု
 နုပဿယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ကျောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယေန၊ အကြင်
 အရပ်၌၊ သာဘိက္ခုနိ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုရဟန်း
 မိန်းမရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်၏၊ သာဘိက္ခုနိ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်၊
 အာယသ္မန္တံအာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဣရတောပ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ အာ
 ဝစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို၊ အဒ္ဓသခေါ၊ မြင်လေသည်သာလျှင်တည်း၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်သောကြောင့်၊ သဝိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်ထကွ၊ ပါရုပိတွာ၊ ခြုံရုံ၍၊ မဉ္ဇကော၊
 ညောင်စောင်းယစ်၌၊ နိပ္ပဗ္ဗိ၊ အိပ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာ
 ယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သာဘိက္ခုနိ၊
 ထိုရဟန်းမိန်းမသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုရဟန်းမိန်းမရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပ
 သကံမိ၊ ကပ်၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ပြီး၍၊ ပညတ္ထေ၊ ခင်းထားအပ်သော၊
 အာသနေ၊ နေရာ၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ
 သည်၊ နိသဇ္ဇခေါ၊ ထိုင်နေပြီး၍သာလျှင်၊ တံဘိက္ခုနိ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမကို၊
 ဧကံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်
 သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘဂိနိ၊ နှမ၊ အယံကာယော၊ ဤရူပကာယသည်၊
 အာဟာရသမ္ဘူတော၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ဖြစ်သော ကဗဇ္ဇိကာရ အာဟာရကြောင့်
 ဖြစ်၏၊ အာဟာရံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သော ကဗဇ္ဇိကာရအာဟာရကို၊ နိဿယ၊
 မှီ၍၊ အာဟာရော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော အာဟာရဟုဆိုအပ်သော မနောသဉ္ဇေ
 တနာဟာရကို၊ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်၏၊ ဘဂိနိ၊ နှမ၊ အယံကာယော၊
 ဤရူပကာယသည်၊ တဏှာသမ္ဘူတော၊ တဏှာကြောင့်ဖြစ်၏၊ တဏှံ၊
 ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သော တောင့်တခြင်းကို၊ နိဿယ၊ မှီ၍၊ တဏှာ၊ ဝင့်၏
 အကြောင်းဖြစ်သောရှေး၌ဖြစ်သောတဏှာကို၊ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်၏၊
 ဘဂိနိ၊ နှမ၊ အယံကာယော၊ ဤရူပကာယသည်၊ မာနသမ္ဘူတော၊ မာန
 ကြောင့်ဖြစ်၏၊ မာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သောထောင်ထွားခြင်းကို၊ နိဿယ၊ မှီ၍၊
 မာနော၊ ရှေး၌ဖြစ်သောမာနကို၊ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်၏၊ ဘဂိနိ၊ နှမ၊ အယံ

ကာယော၊ ဤရူပကာယသည်၊ မေထုနသန္တုတော၊ မေထုနကြောင့်ဖြစ်၏။
 မေထုနော၊ မေထုနကို၊ သေတုစာတော၊ အကြောင်းကိုဖြတ်အပ်၏ဟူ၍၊
 တဂဝဏာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အာဟာရ
 သန္တုတော အယံဘဂိနိကာယော အာဟာရံနိဿယ အာဟာရေပဟာ
 တဗ္ဗောတိ၊ အာဟာရသန္တုတော အယံဘဂိနိကာယော အာဟာရံနိဿယ
 ယအာဟာရေပဟာတဗ္ဗောဟူ၍၊ ဣတိခေါပန၊ ဤသို့သော်ကား၊ ဝေံ၊ ဤ
 အာဟာရသန္တုတောအစရှိသော စကားကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်
 ဆိုအပ်၏။ ဝေံ၊ ဤအာဟာရသန္တုတောအစရှိသော စကားကို၊ ကိဉ္ဇ၊
 အဘယ်အနက်သဘောကို သာလျှင်၊ ပဋိဂ္ဂ၊ စွဲ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်ဆိုအပ်သနည်း၊
 ကဂိနိ၊ နှမ၊ ဣ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ပဋိသင်္ခါပဋိသင်္ခါ
 ယ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ အာဟာရံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌
 ဖြစ်သောကဗ္ဗိကာရအာဟာရကို၊ အာဟာရေတိ၊ မျှီ၏။ ကိံ အာဟာရေ
 တိ၊ အဘယ်သို့မျှီသနည်း၊ ဒဝါယ၊ မြူးတူးခြင်းငှါ၊ နေဝ အာဟာရေတိ၊ မမျှီ၊
 မဒါယ၊ ယက်ခြင်းငှါ၊ နအာဟာရေတိ၊ မမျှီ၊ မဏ္ဍနာယ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းငှါ
 နအာဟာရေတိ၊ မမျှီ၊ ဝိဘူသနာယ၊ အပြေအပြစ်ပြုခြင်းငှါ၊ နအာဟာရေတိ
 မမျှီ၊ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှထောက်၊ ဣမဿကာယဿ၊ ဤရူပကာယ၏၊
 ဝိတိယာ၊ တည်စေခြင်းငှါ၊ အာဟာရေတိ၊ မျှီ၏။ ယာပနာယ၊ မျှတခြင်းငှါ၊
 အာဟာရေတိ၊ မျှီ၏။ ဝိဟိံ သူပရတိယာ၊ နှိပ်စက်တတ်ကျင့်နာစေတတ်
 ပွတ်သိပ်သာသောခြင်း၊ မုဗ္ဗိမံ၊ စေခြင်းငှါ။ အာဟာရေတိ၊ မျှီ၏။ ဗြဟ္မစရိ
 ယနုဂ္ဂဟာယ၊ သာသနာတော်ကိုပြီးမြောက်ခြင်းငှါ၊ အာဟာရေတိ၊ မျှီ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုရာတံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော၊ ဝေဒနဉ္စ၊ ဆင်းရဲခြင်းကိုခံစားရ
 သောဝေဒနာကိုလည်း၊ ပဋိဟင်္ခါမိ၊ ပယ်ပျောက်အံ့၊ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော၊
 ဝေဒနဉ္စ၊ ဆင်းရဲခြင်းကိုခံစားရသောဝေဒနာကိုလည်း၊ နုဥပ္ပါဒေဿာမိ
 မဖြစ်စေအံ့၊ မေ၊ ငါအား၊ ယာ၊ ကြားစ၊ မျှတခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ အနုဝဇ္ဇ
 တာစ၊ အပြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဗာသုဝိဟာရောစ၊
 ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ တဝိဿာတိ၊ ဖြစ် လတ္တံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာရေတိ၊ မျှီ၏။ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အပရေန၊
 တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊ နိဿယ၊ မြီ၍၊ အာ
 ဟာရံ၊ အာဟာရကို၊ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ အာဟာရသန္တုတော အယံ
 ဘဂိနိကာယော အာဟာရံနိဿယ အာဟာရေပဟာတဗ္ဗောတိ၊ အာဟာ
 ရသန္တုတော အယံဘဂိနိကာယော အာဟာရံနိဿယ အာဟာရေပဟာ

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍိတသက-၁-အုပ္ပိယဝဂ်၊ ၁၃

တဗ္ဗောဟူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံ၊ အကြင်စကားကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝတ္ထံ၊ မိန့်ဆိုအပ်၏။ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဣဒံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောကဗ္ဗိကာရအာဟာရကိုမှီ၍ရှေး၌ဖြစ်သော ကံဟုဆိုအပ်သော မနောသဉ္ဇေတနာဟာရကို စွန့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော သဘောကို၊ ပဗ္ဗိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝတ္ထံ၊ မိန့်ဆိုအပ်၏။ တဏှာသန္တု၊ တောအယံဘဂိနိကာယောတဏှံ နိဿာယတဏှာပဟာတဗ္ဗာတိ။ တဏှာသန္တု၊ တောအယံဘဂိနိကာယောတဏှံ နိဿာယတဏှာပဟာတဗ္ဗာဟူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤသို့လျှင်၊ ဧတံ၊ ဤတဏှာသန္တု၊ တောစသောစကားကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝတ္ထံ၊ မိန့်ဆိုအပ်၏။ ဧတံ၊ ဤတဏှာသန္တု၊ တောစသောစကားကို၊ ကိဉ္စ၊ အဘယ်အနက်သဘောကို သာလျှင်၊ ပဗ္ဗိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝတ္ထံ၊ မိန့်ဆိုအပ်သနည်း၊ တဂိနိ၊ နှမ၊ ဣဓ၊ သာသနာထေဝံ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣတ္ထန္တာမော၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါတရားမရှိသော၊ စေတောဝိရတ္တိံ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပညာဝိရတ္တိံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္ဓ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိကိရ၊ နေသတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဏာတိ၊ ကြား၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ကုဒါသုနာမ၊ အဘယ်မည်သောအခါ၌၊ အတံဝိ၊ ငါသည်လည်း၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ (ပ)၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္ဓ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိသာမိ၊ နေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အပရေနံ၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ တဏှံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်၌တောင့်တခြင်းကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ တဏှံ၊ ဝင်္ဂီ၏အကြောင်းဖြစ်သောရှေး၌ဖြစ်သောတဏှာကို၊ ပဇာတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ တဏှာသန္တု၊ တောအယံဘဂိနိ ကာယောတဏှံ နိဿာယ တဏှာပဟာတဗ္ဗာတိ။ တဏှာသန္တု၊ တောအယံဘဂိနိကာယော တဏှံ နိဿာယ တဏှာပဟာတဗ္ဗာဟူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံ၊ အကြင်စကားကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝတ္ထံ၊ မိန့်ဆိုအပ်၏။ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဣဒံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌တောင့်တခြင်းကိုမှီ၍ ဝင်္ဂီ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ရှေး၌ဖြစ်သောတဏှာကို စွန့်ခြင်းသဘောကို၊ ပဗ္ဗိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝတ္ထံ၊ မိန့်ဆိုအပ်၏။ မာနံ

သမ္ဘူတော အယံဘဂိနိကာယော မာနံနိဿယယ မာနောပဟာတဗ္ဗောတိ၊
 မာနသမ္ဘူတော အယံဘဂိနိကာယောမာနံနိဿယယမာနော ပဟာတဗ္ဗော
 ဟူ၍၊ ဣတိခေါပန၊ ဤသို့လျှင်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္ထံ၊ မိန့်ဆိုအပ်၏။ ဧတံ၊
 ဤမာနသမ္ဘူတောအစရှိသောစကားကို၊ ကိဉ္စ၊ အဘက်အနက် သဘောကို
 သာလျှင်၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဝတ္ထံ၊ မိန့်ဆိုအပ် သနည်း၊ ဘဂိနိ၊ နှမ၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣတ္ထန္တာမော၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ
 အာသဝေါတရားမရှိသော၊ စေတောပိရတ္ထိံ၊ ဖိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်
 သောအရဟတ္တဖိုလ်ကိုသည်းကောင်း၊ ပညာပိရတ္ထိံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်
 သောအရဟတ္တဖိုလ် ပညာကို၎င်း၊ ဒိဗ္ဗေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှော်သောကိုယ်၏
 အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်
 ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှော်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိကိရ
 နေသတတိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတာတိ၊ ကြား၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 သောဖိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း
 သောဟိနာမအာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်ကောင်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါ
 တရားတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ (ပ)၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှော်ပြု၍၊
 ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိသတိ၊ နေထွက်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကိမင်္ဂံ၊ ပန၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ နဝိဟရိဿာမိ၊ မနေဘဲရှိအံ့နည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောဖိတ်
 အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အပရေန၊ တပါးသော၊
 သမယေန၊ အခါ၌၊ မာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောငါ့အားထည်းအရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်
 ကတ္တံ၊ ဟူသောမာနကို၊ နိဿယ၊ မြီ၍၊ မာနံ၊ ဝင့်၏အကြောင်းဖြစ်သောရှေး၌
 ဖြစ်သောမာနကို၊ ပဇဟတိ၊ စွန့်၏၊ မာနသမ္ဘူတောအယံဘဂိနိကာယောမာ
 နံနိဿယယမာနောပဟာတဗ္ဗောတိ၊ မာနသမ္ဘူတောအယံဘဂိနိကာယော
 မာနံနိဿယယမာနောပဟာတဗ္ဗောဟူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံ၊ အကြင်စကား
 ကို၊ ဝတ္ထံ၊ မိန့်ဆိုအပ်၏။ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဣဒံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောငါ့အား
 ထည်းအရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်ကတ္တံ၊ ဟူသောမာနကို၌၍ ဝင့်၏အကြောင်းဖြစ်
 သောရှေး၌ဖြစ်သောမာနကို စွန့်ခြင်းသဘောကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝတ္ထံ၊ မိန့်ဆို
 အပ်၏၊ ဘဂိနိ၊ နှမ၊ အယံကာယော၊ ဤဥပကာယသည်၊ မေထုနသ သမ္ဘူတော
 မေထုနကြောင့်ဖြစ်၏။ မေထုနောစ၊ မေထုနကိုလည်း၊ သေတုဏာတော၊
 အကြောင်းကိုပြတ်အပ်၏ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊

ခေါ၊စင်စစ်၊သာထိက္ခန္ဓာနိ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်၊ မဇ္ဈကာ၊ညောင်စောင်းမှ၊
 ဝုဒ္ဓဟိတွာ၊သ၍။ ဇော်သံ၊လက်ဝဲတဘက်ဖခုံးထက်၌၊ဥက္ကရာသင်္ဂံ၊ကိုယ်
 ဝတ်ရလျားကို၊ ကရိတွာ၊ တင်သည်ကိုပြု၍၊ အာယသ္မတောအာနန္ဒယ။
 အရှင်အာနန္ဒာ၏၊ပါဒေသု၊မြေတို့၌၊ထိရသာ၊ဦးခေါင်းဖြင့်၊အာယသ္မန္တံအာ
 နန္ဒံ၊အရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ဈေးကမ်း၏၊ ဣ
 အဝေါစ၊အတယ်သို့ဈေးကမ်းသနည်း၊ဝဇ္ဇေ၊အရှင်ဘုရား၊ဝံ၊အကျွန်ုပ်ကို၊
 ယထာဗာလံ၊ရိုက်သည်အလျောက်၊ ယထာမုဋ္ဌံ၊တွေဝေသည်အလျောက်၊
 ယထာအကုသလံ၊ မလိပ်မာသည်အလျောက်၊ အစ္စယော၊ အပြစ်သည်၊
 အစ္စဂမာ၊ ဖွမ်းမိုး၍ရောက်၏၊ယာဟံ၊ အကြင်အကျွန်ုပ်သည်၊ဇေံ၊ဤသို့၊
 အကာထိံ၊ ပြုပြီ၊ ဝဇ္ဇေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တဿာမေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား၊
 အယျောအာနန္ဒော၊ အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာသည်၊ အစ္စယံ၊အပြစ်ကို၊ အစ္စယ
 တော၊အပြစ်အားဖြင့်၊ အာယတိံ၊နောင်အခါ၌၊ သံဝရာယ၊စောင့်ရှောက်
 ခြင်းငှါ၊ ပဋိဂ္ဂဗ္ဗာထု၊ သည်းခံတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဈေးကမ်း၏၊ဘဂိနိ၊နှမ၊တစ္ဆ၊စင်စစ်သဖြင့်၊တံ၊သင်သို့၊ယထာဗာလံ၊ရိုက်
 သည်အလျောက်၊ယထာမုဋ္ဌံ၊တွေဝေသည်အလျောက်၊ယထာအကုသလံ
 မလိပ်မာသည်အလျောက်၊အစ္စယော၊အပြစ်သည်၊ အစ္စဂမာ၊ ဖွမ်းမိုး၍ရောက်
 ၏၊ယာတွံ၊အကြင်သင်သည်၊ဇေံ၊ဤသို့၊ အကာထိံ၊ပြုခဲ့၏၊ဘဂိနိ၊နှမ၊ခေါ၊
 စင်စစ်၊ ယတောစ၊ အကြင်ကြောင့်သာလျှင်၊ သောတွံ၊ ထိုသင်သည်၊
 အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို၊ အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်၊ဒိသ္ဗာ၊မြင်၍၊ယထာဓမ္မံ၊
 သဘောအားလျော်စွာ၊ပဋိကရောထိ၊ ကုစား၏၊တတော၊ထိုကြောင့်၊မယံ၊
 ငါတို့သည်၊ ထေ၊ သင်၏၊တံ၊ ထိုအပြစ်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဗ္ဗာမ၊သည်းခံကုန်၏၊
 ဘဂိနိ၊နှမ၊ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အစ္စယံ၊အပြစ်ကို၊ အစ္စယတော၊အပြစ်
 အားဖြင့်၊ ဒိသ္ဗာ၊မြင်၍၊ ယထာဓမ္မံ၊သဘောအားလျော်စွာ၊ ပဋိကရောထိ၊
 ကုစား၏၊အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့၊အာပဇ္ဇတိ၊
 ရောက်၏၊ ဇေသ၊ဤသို့သဘောအားလျော်စွာကုစားခြင်းနောင်အခါစောင့်
 စည်းခြင်းသို့ရောက်ခြင်းသည်၊ အရိယဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိနယေ၊
 ဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ ဝုဒ္ဓဟိဝုဒ္ဓိဇေ၊ ငြိမ်းပွားခြင်း၏
 အကြောင်းသည်သာလျှင်တည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊မိန့်ဆို၏။ ။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောကေ၊ ယောကဋ္ဌ၊ သုဂတောဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ သုဂတဗိနယောဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အဆုံးအမဖြစ်သောတရားတော်သည်လည်းကောင်း၊ တိဋ္ဌမာနော၊ တည်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော် ဖြစ်သောတရားတော်၏ တည်ခြင်းသည်၊ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့၏ အစီးအပွားအသိုဌါလည်းကောင်း၊ ဗဟုဇနသုခါယ၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့၏ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ယောကာနူကမ္ဘာယ၊ လူအပေါင်းကို အစဉ်ဆန်းခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအသိုဌါ လည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤယောကဋ္ဌ၊ အရဟံ၊ တထောင့်ငါးရာကိလေသာတို့မှလွန်စွာဝေးတော်မူသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သင်္ခတအသင်္ခတအားဖြင့်ပြားသော ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မတောက်မပြန်သယမ္ဘုဉာဏ်ဖြင့်မိမိအလိုလို ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် သိတော်မူတတ်သော၊ ဝိဇ္ဇာစရတသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးစရတ တဆဲ့ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သုဂတော၊ စကားဆိုရန်ခွန်းခြောက်တန်တွင် ဟုတ်မှန်ကျိုးကြောင်းကောင်းမြတ်သော စကားကိုဆိုတော်မူတတ်သော၊ ယောကဗိဇ္ဇာ၊ သတ္တယောကဩကာယယောကသင်္ခါ၊ ရယောကဟုဆိုအပ်သောယောကသုံးဘုံ အလုံးစုံကိုအကုန်အစဉ် သိမြင်တော်မူတတ်သော၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ မယဉ်သေးသော လူယောကျ်ား နတ်ယောကျ်ား တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ားတို့ကိုအတုမရှိယဉ်ကျေးအောင်ဆုံးမတော်မူတတ်သော၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိတော်မူတတ်သော ဘဝဝါ၊ သုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်၊ ယောကေ၊ ယောကဋ္ဌ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုဂတဗိနယော၊ မြတ်စွာဘုရား၏အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော တရားသည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဓိကဏ္ဍဏံ၊ အစဉ်ကောင်းခြင်းရှိသော၊ မဇ္ဈေကဏ္ဍဏံ၊ အလယ်၌ ကောင်းခြင်းရှိသော၊ ပရိယောသာန ကဏ္ဍဏံ၊ အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိသော၊ သာက္ကံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊

စတုက္ကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍိတသက-၁-အနိစ္စယဝဂ်၊ ၁၇

တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဧကောတေ၊ မုဏ္ဍိ၊ ဧကဝလပရိပဏ္ဍိ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်း၊
 ကျင်မှပြည့်စုံသော၊ ပရိသဒ္ဓိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊
 သာသနဗြဟ္မစရိယမဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ ကိ၊ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ သုဂတဗိနယော၊ မြတ်စွာတရား၏အဆုံးအမတော်ဖြစ်
 သောတရားသည်၊ အယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 သုဂတောဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်လည်းကောင်း၊ သုဂတဗိနယောဝါ၊ မြတ်
 စွာတရား၏ အဆုံးအမဖြစ်သော တရားသည် လည်းကောင်း၊ ယောကော၊
 ယောကဋ္ဌ၊ တိဋ္ဌမာနော၊ တည်သည်၊ အာသ၊ ဖြစ်၏။ ထံ၊ ထိုမြတ်စွာတရား၏
 အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော တရားတော်၏ထည်ခြင်းသည်၊ ဗဟုဇနဟိတာ
 ယ၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့၏အစီးအပွား၊ အလိုငြိလည်းကောင်း၊ ဗဟု
 ဇနသုခယ၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့၏ချမ်းသာခြင်းအကျိုးငြိလည်း
 ကောင်း၊ ယောကာနုကမ္မာယ၊ လူအပေါင်းကို အစဉ်သနားခြင်းငြိ လည်း
 ကောင်း၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငြိလည်းကောင်း၊
 ဟိတာယ၊ အစီးအပွား၊ အလိုငြိလည်းကောင်း၊ သုခယ၊ ချမ်းသာခြင်းငြိ
 လည်းကောင်း၊ အာသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ စက္ကာရော၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ နှမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သဒ္ဓမ္မာယ၊ သူတော်ကောင်းတရား
 ၏၊ သဗ္ဗောသာယ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းငြိလည်းကောင်း၊ အန္တရဓနာယ၊ ကွယ်
 ခြင်းငြိလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကတမေ၊ အတယ်သို့သဘော
 ရှိကုန်သော၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ သဒ္ဓမ္မာယ၊
 သူတော်ကောင်း တရား၏၊ သဗ္ဗောသာယ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းငြိ လည်း
 ကောင်း၊ အန္တရဓနာယ၊ ကွယ်ခြင်းငြိလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ နှမေ၊ ဤထောကဋ္ဌ၊ ဘိက္ခု၊ ခဟန်းတို့သည်၊
 ဒုဂ္ဂဟိတံ၊ မကောင်းသဖြင့်ယူအပ်သော၊ သုတ္တန္တံ၊ ပါဠိကိုးဒုနိက္ခိတ္တေဟိ၊
 မကောင်းသဖြင့်ထားအပ်ကုန်သော၊ ပဒဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ဝုန်ပျည်းတို့ဖြင့်၊ ပရိယာ
 ပုဏန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဒုနိက္ခိတ္တဿ၊ မကောင်းသဖြင့်
 ထားအပ်သော၊ ပဒဗျဉ္ဇနဿ၊ ဝုန်ပျည်း၏၊ အတ္ထောဝိ၊ အနက်သည်လည်း၊ ဒုန္န
 ယော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်ထိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်း
 တို့၊ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အဟံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ သဒ္ဓမ္မာယ၊
 သူတော်ကောင်း တရား၏၊ သဗ္ဗောသာယ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းငြိ လည်း
 ကောင်း၊ အန္တရဓနာယ၊ ကွယ်ခြင်းငြိလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဝုန၊ တာဝန်ပရံ၊ တပါးတုံလည်း၊ ဘိက္ခု၊ ခဟန်းသည်၊

ဗုဒ္ဓဂ္ဃော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်ဆိုဆုံးမအပ်သောစကားရှိသည်။ ဧေါဝစသထ
 ကာရကေဟိ။ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်ဆိုဆုံးမအပ်သော စကားရှိသောသူ၏
 အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ မာနထမ္မအစရှိသော ထရားတို့နှင့်။
 သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနုဿာသနံ၊ ဆုံးမကမ္ဘင်
 အပ်သောစကားကို၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်။ အပဒက္ခိတဂ္ဂါဟိ၊ အရို
 အသေမယူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခု
 မြောက်သော အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်း
 ထရား၏။ သမ္မော သာယ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ အန္တရဓာ
 နာယ၊ ကွယ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဝုန၊ တာဘံ၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း၊ ယေတေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း
 တို့သည်၊ ဗဟုထုဘာ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်၏။ အာဂတာဂမာ၊
 နှုတ်ခွဲထားသော အာဂုံ ပါဠိရှိကုန်၏။ ဓမ္မဓရာ၊ ထုတ်အဘိဓမ္မာကို ဆောင်
 ကုန်၏။ ဝိနယဓရာ၊ ဝိနည်းကိုဆောင်ကုန်၏။ မာတိကာဓရာ၊ မာတိကာကို
 ဆောင်ကုန်၏။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ၊ သုတ္တန္တံ၊
 ပါဠိကို၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ နဝါစေန္တိ၊ မပိုချကုန်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။
 အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ သုတ္တန္တော၊ ပါဠိသည်။ သိန္နမူလကော၊ ဗဟုထုထ
 ရဟန်းတည်းဟူသောပြတ်သောအရင်းရှိသည်။ အဋ္ဌဋ္ဌိသရဏော၊ ဗဟုထုထ
 ရဟန်းတည်းဟူသောတည်ရာမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်။ သဒ္ဓမ္မဿ၊
 သူတော်ကောင်းထရား၏။ သမ္မော သာယ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ ထည်း
 ကောင်း၊ အန္တရဓာနာယ၊ ကွယ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုန၊ တာဘံ၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း၊ ထေရာ၊ မထေရ်ကြီး
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဗဟုလိကာ၊ မက်မောသောထဏှာ
 ဖြင့်ပစ္စည်းထေးပါးကိုများစွာခံယူတတ်ကုန်သည်။ သာထလိကာ၊ သိက္ခာသုံး
 ပါးကို ထျော့ထျော့ယူကုန်သည်။ ဩက္ကမနေ၊ အောက်အတို့သို့ သက်ဝင်
 ကြောင်းဖြစ်သောနိဿယဓာတုပါး၌၊ ဝုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေ့သွားတို့သည်။ ပဝိဝေကော၊
 ဝိဝေကသုံးပါး၌၊ နိက္ခိတ္တဓရာ၊ ချအပ်သောဝန်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ အာတ္တဿ၊ မရောက်အပ်သောများဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ
 ရောက်ခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ အနိဝေတဿ၊ မရအပ်သေးသောများ
 ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ကို၊ အနိဝေတဿ၊ ရခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အသန္တိက
 တဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၁-အနိယဝဂ်၊ ၁၆

မှောက် ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ နအာရတန္တိ၊ အားမထုတ်ကုန်၊ ထေသံ၊ ထိုမထေရ် တို့၏၊ ပစ္ဆိမာ ဇနတော၊ နောင် လာရဟန်း အပေါင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌာနဂတိံ၊ မြင်အပ် ဘူးသော အရာသို့အစဉ် လိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ သာဝိ၊ ထိုနောင်သာရဟန်း အပေါင်း သည်လည်း၊ ဗာဟုလိကာ၊ မက်မောသောထဏှာဖြင့်ပစ္စည်းလေးပါးကို များစွာခံယူသည်၊ သာထလိကာ၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုထျော့ထျော့ယူသည်၊ ဩက္ကမနေ၊ အောက်အတို့သို့သက်ဝင်ကြောင်းဖြစ်သောနိဝရဏငါးပါး၌၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေ့သွားသည်၊ ပဝိဝေကော၊ ပိဝေက သုံးပါး၌၊ နိက္ခိတ္တ ရရာ၊ ချအပ်သောဝန်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပတ္တဿ၊ မရေခံအပ်သေးသော ဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အဓိဂတဿ၊ မရအပ်သေးသောဈာန်ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အသန္တိကဗာဿ၊ မျက်မှောက်မပြုသေးသောဒိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ နအာရတိ၊ အားမထုတ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော၊ အယံ ဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏၊ သမ္မောသာယ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အန္တရဓာနာယ၊ ကွယ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏၊ သမ္မောသာယ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အန္တရဓာနာယ၊ ကွယ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏၊ သမ္မောသာယ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အန္တရဓာနာယ၊ ကွယ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏၊ ဌိ တိယာ၊ တည်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အသမ္မောသာယ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အန္တရဓာနာယ၊ မကွယ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကတမေ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့သည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏၊ ဌိ တိယာ၊ တည်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အသမ္မောသာယ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊

ကောင်း၊ အနန္တရမာနာယ၊ မကွယ်ခြင်းငှါထည်းကောင်း။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။
သုဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာယူအပ်သော၊ သုတ္တန္တံ၊ ပါဠိကို၊ သုနိက္ခိတ္တေဟိ၊
ကောင်းစွာထားအပ်ကုန်သော၊ ပဒပျဉ္ဇနေဟိ၊ ဝုန်ပျည်းတို့ဖြင့်၊ ပရိယာဝ
တန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုနိက္ခိတ္တဿ၊ ကောင် စွာထား
အပ်သော၊ ပဒပျဉ္ဇဿ၊ ဝုန်ပျည်း၏။ အတ္ထေဝိ၊ အနက်သည်လည်း၊ သုန
ယော၊ ကောင်းစွာထိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဋ္ဌ
မော၊ ရှေးဦးစွာသာ၊ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်
ကောင်းတရား၏၊ ဝိဂ္ဂိဟိယ၊ တည်ခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ အသမ္ပေသာယာ၊
မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ အနန္တရမာနာယ၊ မကွယ်ခြင်းငှါ
ထည်းကောင်း၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုန၊ တတန်း၊ ပရံစ၊
တပါးတုံထည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သုဗ္ဗစော၊ ကောင်းစွာဆိုဆုံးမအပ်
သောစကားရှိသည်။ သေဝစသကာရကေဟိ၊ ကောင်းစွာဆိုဆုံးမအပ်
သောစကားရှိသောသူ၏အဖြစ်ကိုပြုကတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနုသာသနံ၊ ဆုံးမကပြစ်
အပ်သောစကားကိုခေမာ၊ သည်းခံနိုင်သည်။ ပဒက္ခိတဂ္ဂါဟိ၊ အရိုအသေကို
ယူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်
သော၊ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏။
ဝိဂ္ဂိဟိယ၊ တည်ခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ အသမ္ပေသာယာ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်း
ငှါထည်းကောင်း၊ အနန္တရမာနာယ၊ မကွယ်ခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊
သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုန၊ တတန်း၊ ပရံစ၊ တပါးတုံထည်း၊
ယေထေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ဗဟုဿုတာ၊ များသောအကြား
အမြင်ရှိကုန်၏။ အာဝတာဝမာ၊ နှုတ်ခွဲထားသော အင်္ဂုပါဠိကိုကုန်၏။ ဓမ္မဓရာ၊
သုတ်အဘိဓမ္မာကိုဆောင်ကုန်၏။ ဝိနုဗ္ဗဓရာ၊ ဝိနည်းကိုဆောင်ကုန်၏။
မာတိကာဓရာ၊ မာတိကာကိုဆောင်ကုန်၏။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
သက္ကဋ္ဌံ ရှိသောစွာ၊ သုတ္တန္တံ၊ ပါဠိကို၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဝါဝေန္တိ၊ ပိုချကုန်၏။
တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏အစွယ်နု၊ လွန်သဖြင့်၊ သုတ္တန္တော၊ ပါဠိသည်။ နန္ဒိန္ဒ
မူလကော၊ ဗဟုဿုတရဟန်းတည်းဟူသောမပြတ်သောအမင်းရှိသည်။
သပ္ပဋိသရဏော၊ ဗဟုဿုတရဟန်းတည်းဟူသောတည်ရာရှိသည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ အယံဓမ္မော၊
ဤတရားသည်။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏။ ဝိဂ္ဂိဟိယ၊ တည်ခြင်း

ငှါလည်းကောင်း၊ အသဗ္ဗေသာယာ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
 အနန္တမု ဓနာယ၊ မကွယ်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုဒ္ဓါတဘာနံ၊ ပရိစုတပါးတို့လည်း၊ ထေရာ၊ မထေရ်
 ကြီးဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ နဗ္ဗာဟုလိကာ၊ မင်မောသော
 တဏှာဖြင့်ပစ္စည်း လေးပါးကို များစွာမခံယူကုန်သည်၊ နဿထလိကာ၊
 သိက္ခာသုံးပါးကိုထျော့ထျော့မယူကုန်သည်၊ ဩက္ကမနေ၊ အောက်အတို့သို့
 သက်ဝင်ကြောင်းဖြစ်သောနိဝရဏငါးပါး၌၊ နိက္ခိတ္တရုရာ၊ ချအပ်သောဝန်ရှိ
 ကုန်သည်၊ ပဝိဝေကေ၊ ပိဝေက သုံးပါး၌၊ ဝုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေးသွားတို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အပတ္တဿ၊ မရောက်အပ်သေးသောဈာန်ပိပဿနာ
 မင်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အနဗိဂတဿ၊ မရအပ်
 သေးသောဈာန်ပိပဿနာမင်ဖိုလ်ကို၊ အဗိဂမာယ၊ မြင်းငှါလည်းကောင်း၊
 အသန္တိကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိ
 ယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရတန္တိ၊
 အားထုတ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ပစ္ဆိမာဇနတာ၊ နေင်သာ
 ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌါနုဝတိံ၊ မြင်အပ်ဘူးသောအခြင် အရာသို့အစဉ်
 လိုက်ခြင်းသို့၊ အာပစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ သာဝိ၊ ထိုနောင်သာရဟန်းအပေါင်း
 သည်လည်း၊ နဗ္ဗာဟုလိကာ၊ မင်မောသောတဏှာ ဖြင့်ပစ္စည်းလေးပါးကို
 များစွာမခံယူသည်၊ နဿထလိကာ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို ထျော့ထျော့မယူ
 သည်၊ ဩက္ကမနေ၊ အောက်အတို့သို့သက်ဝင်ကြောင်းဖြစ်သောနိဝရဏငါး
 ပါး၌၊ နိက္ခိတ္တရုရာ၊ ချအပ်သောဝန်ရှိသည်၊ ပဝိဝေကေ၊ ပိဝေကသုံးပါး၌၊
 ဝုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ရှေးသွားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အပတ္တဿ၊ မရောက်အပ်
 သေးသော ဈာန်ပိပဿနာမင်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ လည်း
 ကောင်း၊ အနဗိဂ တဿ၊ မရအပ်သေးသောဈာန်ပိပဿနာမင်ဖိုလ်ကို၊ အဗိ
 ဂမာယ၊ မြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အသန္တိကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်
 သေးသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
 ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရတတိ၊ အားထုတ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုတ္ထော၊
 ထေးချမြောက်သော၊ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်
 ကောင်းထရား၏၊ ဝိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အသဗ္ဗေသာယာ၊
 မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ အနန္တမု ဓနာယ၊ မကွယ်ခြင်းငှါ
 လည်းကောင်း၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်း တရား၏၊

ဗြဟ္မိယာ၊ သည်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အသမ္မောဿာယ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်း
ငှါလည်းကောင်း၊ အနန္တရ ဓာနာယ၊ မကွယ် ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊
သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စက္ကာဇော၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူထော်ကောင်းတရား
၏။ ဗြဟ္မိယာ၊ ထည်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အသမ္မောဿာယ၊ မပျောက်ပျက်
ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အနန္တရ ဓာနာယ၊ မကွယ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒဿမသုတ်ပြီး၏။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဣန္ဒြိယဝဂ္ဂေါ၊ ဣန္ဒြိယဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။ တဿ၊ ထိုဣန္ဒြိယဝဂ်၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား။ ဣန္ဒြိယာနိ၊
ဣန္ဒြေတို့သည်လည်းကောင်း၊ တိဗဿာနိ၊ သုံးပါးသောဗိုလ်တို့လည်းကောင်း၊ ပညာ
သတိသင်္ခါတံ၊ ပညာသတိဟုဆိုအပ်သော၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်ဖြစ်သောဗိုလ်
လည်းကောင်း၊ ကပ္ပေါ၊ မဟာကပ်လည်းကောင်း၊ ရောဂေါ၊ ရဟန်းတို့၏
အနာလည်းကောင်း၊ ပရိဘာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်းဖြစ်သောတရားလည်း
ကောင်း၊ တိက္ခာနိ၊ နာကျန်ယောင်ဆောင်သောရဟန်းမိန့်မလည်းကောင်း၊
သုဂတဝိနယေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော တရားလည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေတာနိ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒဿ၊ ဆယ်သုတ်တို့
သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်လည်း။ ။

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍိတသက- ၂-ပဋိပဒါဝဂ်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့သည်။ ဣမေ၊ စတသော၊ ဤထေး
ပါးတို့သည်။ စတသော၊ ထေးပါးတို့သည်။ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့
နည်း။ ဒုက္ခာပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သောအကျင့်ရှိသော၊ ဒန္ဓာတိညာ၊ နဲ့ နှေး
သောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါ၊
ဆင်းရဲငြိုငြင်သောအကျင့်ရှိသော၊ ဝိပ္ပါတိညာ၊ လျှင်မြန်သောအဘိညာဉ်
ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်လည်းကောင်း၊ သုခါပဋိပဒါ၊ ချမ်းသာသောအကျင့်
ရှိသော၊ ဒန္ဓာတိညာ၊ နဲ့ နှေးသောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်လည်း
ကောင်း၊ သုခါပဋိပဒါ၊ ချမ်းသာသောအကျင့်ရှိသော၊ ဝိပ္ပါတိညာ၊ လျှင်မြန်
သော အဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဣမာဝ

တသော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာစ တသော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါဗ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာစတသော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ စတသော၊ လေးပါးတို့သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်သည် တို့နည်း။ ဒုက္ခာပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲပြုငြင်သော အကျင့်ရှိသော၊ ခန္ဓာဘိညာ၊ နဲ့ နှေးသော အဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲပြုငြင်သော အကျင့်ရှိသော၊ ဝိပ္ပါဘိညာ၊ ဖျင်မြန်သော အဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်းကောင်း၊ သုခါပဋိပဒါ၊ ချမ်းသာသော အကျင့်ရှိသော၊ ခန္ဓာဘိညာ၊ နဲ့ နှေးသော အဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်းကောင်း၊ သုခါပဋိပဒါ၊ ချမ်းသာသော အကျင့်ရှိသော၊ ဝိပ္ပါဘိညာ၊ ဖျင်မြန်သော အဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာစတသော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲပြုငြင်သော အကျင့်ရှိသော၊ ခန္ဓာဘိညာ၊ နဲ့ နှေးသော အဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်းကောင်း၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့ ဣခ၊ ဤလေးပါးကွဲ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော သူသည်၊ ပကတိယာပိ၊ ပြကတေ အားဖြင့်လည်း၊ တိဗ္ဗရာဂဇာတိကော၊ ထူထဲသော ရာဂရှိသော သဘောရှိသော သူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဘိက္ခတံ၊ မပြတ်၊ ရာဂဇံ၊ ရာဂကြောင့် ဖြစ်သော ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏၊ ပကတိယာပိ၊ ပြကတေ အားဖြင့်လည်း၊ တိဗ္ဗဒေါသဇာတိကော၊ ထူထဲသော ဒေါသရှိသော သဘောရှိသော သူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဘိက္ခတံ၊ မပြတ်၊ ဒေါသဇံ၊ ဒေါသကြောင့် ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏၊ ပကတိယာပိ၊ ပြကတေ အားဖြင့်လည်း၊ တိဗ္ဗမောဟဇာတိကော၊ ထူထဲသော မောဟရှိသော သဘောရှိသော သူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဘိက္ခတံ၊ မပြတ်၊ မောဟဇံ၊ မောဟကြောင့် ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဒေါသနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏၊ တုဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိခြေလည်းကောင်း၊ ဝိရိယိန္ဒြိယံ၊

ဝိရိယိန္ဒြေထည်းကောင်း၊ သတိန္ဒြေထည်းကောင်း၊ သမာဓိန္ဒြေထည်းကောင်း၊ သမာဓိန္ဒြေထည်းကောင်း၊ ပညိန္ဒြေထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာနိန္ဒြေထည်းကောင်း၊ ဤအင်္ဂုတ္တိုရ်သည်။ ရဒဒန္တနူးညံ့ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဉ္စန္ဒူ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေသံ၊ ဤအင်္ဂုတ္တိုရ်၏။ ရဒဒန္တနူးညံ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါဘရားကို၏။ ခယာယ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးငှါ။ ဒန္တံ၊ နှေးနှေး။ အနန္တရိယံ၊ မိမိအခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးတတ်သောမင်္ဂလာသိသို့။ ပါပုဏ္ဏတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အသံ၊ ဤအကျင့်ကို၊ ဒုက္ခာပဓိပဒါ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သောအကျင့်ရှိသော။ ဒန္တာဘိညာ၊ နဲ့၊ နှေးသောအဘိညာဉ်ရှိသော။ ပဓိပဒါ၊ အကျင့်ဟူ၍၊ ပုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒုက္ခာပဓိပဒါ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သောအကျင့်ရှိသော။ ဝိပ္ပာ၊ ဘိညာ၊ ယှဉ်ခြင်သော အဘိညာဉ် ရှိသော။ ပဓိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ ကာမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣမ၊ ဤထောက၌ ကေတုဂ္ဂေ အချိုသောသူသည်။ ပကတိယာဝိ၊ ပြကတေအားဖြင့်လည်း။ တိဗ္ဗရောဂဇာတိကော၊ ထူထဲသောရောဂ်ရှိသောသဘောရှိသောသူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိက္ခတံ၊ မပြတ်။ ရာဂဇံ၊ ရာဂကြောင့်ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဓိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ပကတိယာဝိ၊ ပြကတေအားဖြင့်လည်း။ တိဗ္ဗဒေါသဇာတိကော၊ ထူထဲသောဒေါသရှိသောသဘောရှိသောသူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိက္ခတံ၊ မပြတ်။ ဒေါသဇံ၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဓိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား သဒ္ဓိန္ဒြေထည်းကောင်း၊ သဒ္ဓိန္ဒြေထည်းကောင်း၊ ဝိရိယိန္ဒြေထည်းကောင်း၊ ဝိရိယိန္ဒြေထည်းကောင်း၊ သတိန္ဒြေထည်းကောင်း၊ သမာဓိန္ဒြေထည်းကောင်း၊ သမာဓိန္ဒြေထည်းကောင်း၊ ပညိန္ဒြေထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမာနိန္ဒြေထည်းကောင်း၊ ဤအင်္ဂုတ္တိုရ်သည်။ အဓိမတ္တာနိ၊ လွန်ကဲကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပါတုဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဉ္စန္ဒူ၊ ငါးပါးကုန်သော

ဣမေသံဇုန္ဒိယာနံ၊ ဤဣန္ဒြေတို့၏ အဓိမတ္တတ္တာ၊ လွန်ကဲသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယာယ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော
 အရဟတ္တဖိုလ် အကျိုးငှါ၊ ဝိပ္ပံ၊ ယှဉ်မြန်စွာ၊ အနန္တရိယံ၊ မိမိ၏ အခြားမဲ့၌
 အကျိုးပေးကတ်သော မင်္ဂလမာမိသို့၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤအကျင့်ကို၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သော အကျင့်ရှိ
 သော၊ ဝိပ္ပာဘိညာ၊ ယှဉ်မြန်သော အဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ဟူ၍
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုခါပဋိပဒါ၊ ချမ်းသာသော အကျင့်
 သော၊ ဒန္ဓာဘိညာ၊ နို့၊ နှေးသော အဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်
 ကတမာစ၊ အကယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤထောက၌၊ ဧကစ္စော၊
 အရှိုသောသူသည်၊ ပကတိယာဝိ၊ ပြကတေအားဖြင့်လည်း၊ နုတိဗ္ဗဇာတိ
 တိကော၊ မထူထဲသော နဂါးသော သဘောရှိသောသူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ အဘိက္ခတံ၊ မပြတ်၊ ရာဂဇံ၊ ရာဂကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲ
 ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ နပ
 ဋိသံဝေဒေတိ၊ မခံစား၊ ပကတိယာဝိ၊ ပြကတေအားဖြင့်လည်း၊ နုတိဗ္ဗဒါသ
 တိကော၊ မထူထဲသော ဒေါသရှိသော သဘောရှိသောသူသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အဘိက္ခတံ၊ မပြတ်၊ ဒေါသဇံ၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်
 ၏ဆင်းရဲခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကိုထည်း
 ကောင်း၊ နပဋိသံဝေဒေတိ၊ မခံစား၊ ပကတိယာဝိ၊ ပြကတေအားဖြင့်လည်း၊
 နုတိဗ္ဗမောဟဇာတိကော၊ မထူထဲသော မောဟရှိသော သဘောရှိသောသူ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဘိက္ခတံ၊ မပြတ်၊ မောဟဇံ၊ မောဟကြောင့်ဖြစ်
 သော၊ ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာ
 ယာခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ နပဋိသံဝေဒေတိ၊ မခံစား၊ တံဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယထည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိန္ဒြိယထည်း
 ကောင်း၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိဇုန္ဒိယာနိ၊ ဤဣန္ဒြေတို့
 သည်၊ ဓုဒ္ဓနိ၊ နူးညံ့ကုန်သည်၊ ဟုက္ခာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပါတုဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံဇုန္ဒိယာနံ၊ ဤဣန္ဒြေ
 တို့၏၊ ဓုဒ္ဓတ္တာ၊ နူးညံ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့
 ၏၊ ခယာယ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးငှါ၊ ဒန္ဓံ၊ နှေးနှေး၊ အနန္တရိယံ
 မိမိ၏အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးကတ်သော မင်္ဂလမာမိသို့၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်
 ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤအကျင့်ကို၊ သုခါပဋိပဒါ၊ ချမ်းသာသော
 အကျင့်ရှိသော၊ ဒန္ဓာဘိညာ၊ နို့၊ နှေးသော အဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်

ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုခါပဋိပဒါ၊ ချမ်းသာသော အကျင့်ရှိသော၊ ဝိပ္ပာဘိညာ၊ လျှင်မြန်သော အဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ ပကတိယာဝိ၊ ပြကတေ့အားဖြင့်လည်း၊ နုတိဗ္ဗရာဂဇာတိကော၊ မထူထဲသော ရာဂရှိသော သဘောရှိသော သူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိက္ခတံ၊ မပြတ်၊ ရာဂဇာ၊ ရာဂကြောင့်ဖြစ်သော၊ နက္ခံ၊ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ နုပဋိသံဝေဒေတိ၊ မခံစား၊ ပကတိယာဝိ၊ ပြကတေ့အားဖြင့်လည်း၊ နုတိဗ္ဗဒေါသဇာတိကော၊ မထူထဲသော ဒေါသရှိသော သဘောရှိသော သူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိက္ခတံ၊ မပြတ်၊ ဒေါသဇာ၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်သော၊ နက္ခံ၊ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ နုပဋိသံဝေဒေတိ၊ မခံစား၊ ပကတိကာဝိ၊ ပြကတေ့အားဖြင့်လည်း၊ နုတိဗ္ဗမောဟဇာတိကော၊ မထူထဲသော မောဟရှိသော သဘောရှိသော သူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိက္ခတံ၊ မပြတ်၊ မောဟဇာ၊ မောဟကြောင့်ဖြစ်သော၊ နက္ခံ၊ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ နုပဋိသံဝေဒေတိ၊ မခံစား၊ ကဿ၊ ထို ဝုတ္တိလ်အား၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယလည်းကောင်း၊ ဝိရိယိန္ဒြိယံ၊ ဝိရိယိန္ဒြိယလည်းကောင်း၊ သတိန္ဒြိယံ၊ သတိန္ဒြိယလည်းကောင်း၊ သမာဓိန္ဒြိယံ၊ သမာဓိန္ဒြိယလည်းကောင်း၊ ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိန္ဒြိယလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိဗ္ဗိယာနိ၊ ဤဣန္ဒြေတို့သည်၊ အဓိမတ္တာနိ၊ လွန်ကဲကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပါတုဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဉ္စန္ဒ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဝံဣန္ဒြိယာနံ၊ ဤဣန္ဒြေတို့၏။ အဓိမတ္တာ လွန်ကဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါလရားတို့၏။ ခယာယ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးငှါ၊ ဝိပ္ပံ၊ လျှင်မြန်စွာ၊ အနန္တရိယံ၊ မိမိ၏အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးတတ်သော မင်္ဂသမာဓိသို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤအကျင့်ကို၊ သုခါပဋိပဒါ၊ ချမ်းသာသော အကျင့်ရှိသော၊ ဝိပ္ပဘိညာ၊ လျှင်မြန်သော အဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာစတသော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

စတုက္ကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၂-ပဋိပဒါဝဂ်၊ ၂၇

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာစတသေသ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ စတသေသ၊ ထေးပါးတို့သည်၊ ကတမာ၊ အတတ်သည်တို့နည်း၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲဖြူငြင်သောအကျင့်ရှိသော၊ ဒန္တာဘိညာ၊ နဲ့နှေးသောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲဖြူငြင်သောအကျင့်ရှိသော၊ ဝိပ္ပာဘိညာ၊ ယှဉ်မြှန်သောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်လည်းကောင်း၊ သုခါပဋိပဒါ၊ ချမ်းသာသောအကျင့်ရှိသော၊ ဒန္တာဘိညာ၊ နဲ့နှေးသောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်လည်းကောင်း၊ သုခါပဋိပဒါ၊ ချမ်းသာသောအကျင့်ရှိသော၊ ဝိပ္ပာဘိညာ၊ ယှဉ်မြှန်သော အဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာစတသေသ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲသောအကျင့်ရှိသော၊ ဒန္တာဘိညာ၊ နဲ့နှေးသော အဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ ကတမာ၊ အတတ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာယေ၊ မိမိ၏စူပကာယ၌။ အသုဘာနုပဿိ၊ မတင့်တယ်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်အဘန်ထလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာဟာရေ၊ မျှအပ်သောအာဟာရ၌၊ ပဋိကုထသညိ၊ စက်ဆုပ် ရှုံရှာသွယ်ရှိ၏။ ဘု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗလောကေ၊ အထုံးစုံသောစေတကုမကလောက၌၊ အနဘိရတိသညိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ အထုံးစုံသောသင်္ခါရတရားတို့၌၊ အနိစ္စာနုပဿိ၊ အမြဲမရှိ၏ ဟုအဘန်ထလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ မရတသညာခေါ်ပန၊ သေခြင်းကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သောသညာသည်၊ အတ္တတ္ထံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ သုပတိဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာအာရုံသို့ကပ်၍တည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓါဗလံ၊ သဒ္ဓါဗိုလ်လည်းကောင်း၊ ဟိရိဗလံ၊ ဟိရိဗိုလ်လည်းကောင်း၊ ဩက္ကပ္ပဗလံ၊ ဩက္ကပ္ပဗိုလ်လည်းကောင်း၊ ဝိရိယဗလံ၊ ဝိရိယဗိုလ်လည်းကောင်း။ ပညာဗလံ၊ ပညာဗိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိသကွဗယာနိ၊ ဤကျင့်ဆဲဖြစ်သောသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဗိုလ်တို့ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိဇွေလည်းကောင်း၊ ဝိရိယိန္ဒြိယံ၊ ဝိရိယိဇွေလည်းကောင်း၊ သတိန္ဒြိယံ၊ သတိဇွေလည်းကောင်း၊ သမာဓိန္ဒြိယံ၊ သမာဓိဇွေလည်းကောင်း၊ ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိဇွေလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိဣန္ဒြိယာနိ၊ ဤဣန္ဒြေတို့သည်၊ ရုနုနိ၊ နုကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊

ဖြစ်ကုန်၍၊ပါတုဘဝန္တိ။ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။သော၊ထိုရဟန်းသည်။ ပဉ္စန္ဒ၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ဣမေသံဇ္ဈန္ဒိယာနံ၊ဤဣန္ဒြေဘုံ၏၊ရဒုက္ခာ၊ နှသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊အာသဝါနံ၊အာသဝေါတရားတို့၏။ ခယာယ၊ကုန်ရာဖြစ်သောအရ
 ဟတ္တဗိုလ်အကျိုးငှါ၊ဒန္တံ၊နှေးနှေး၊ အနန္တရိယံ၊မိမိ၏အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေး
 တတ်သော မဂ်သမာဓိသို့၊ ပါပုဏာတိ၊ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 အယံ၊ဤအကျင့်ကို၊ ဒုက္ခာပဗ္ဗိပဒါ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သော အကျင့်ရှိသော၊
 ဒန္တာဘိညာ၊နဲ့နှေးသောအဘိညာဉ်ရှိသော။ ပဗ္ဗိပဒါ၊အကျင့်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဒုက္ခာပဗ္ဗိပဒါ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သောအကျင့်
 ရှိသော၊ဝိပွါဘိညာ၊ သျှင်မြန်သောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ပဗ္ဗိပဒါ၊အကျင့်သည်
 ကတမာစ၊အတတ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဣမေ၊ဤသာသနာတော်၌၊
 ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ကာယေ၊မိမိ၏ရူပကာယ၌။ အသုဘာနူပထိ၊ မတင့်
 တတ်သောအခြင်းအရာအားဖြင့် အတန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊
 နေ၏။အာဟာရေ၊မျှ အပ်သောအာဟာရ၌၊ပဗ္ဗိကူလသညိ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာ
 ဘွယ်ရှိ၏ဟုအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဇောကေ၊အလုံးစုံသောတေဘုမက
 သောက၌။အနုဘိရတိ၊မညေ့လျော်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောအငှတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊သဗ္ဗသင်္ခါရေ၊အလုံးစုံသောသင်္ခါရထရားတို့၌။အနိစ္စာနူပထိ
 အမြဲမရှိဟုအတန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရတိ၊နေ၏။ အဿ၊ထိုရဟန်း
 အား၊မဇကသညာခေါပန၊သေခြင်းကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သောသညာသည်ကား
 အတ္တတ္တံ၊မိမိသန္တာန်၌၊ သုပတိဋ္ဌိတာ၊ကောင်းစွာအာရုံခိုက်၍တည်သည်။
 ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သော၊ထိုရဟန်းသည်။သဒ္ဓါဗလံ၊သဒ္ဓါဗိုလ်ထည်းကောင်း
 (ပ)၊ပညာဗလံ၊ပညာဗိုလ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်သော၊
 ဣမာနိသေက္ခဗထာနိ၊ ဤသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဗိုလ်တို့ကို၊ ဥပနိဿာယ၊အမှီ
 ပြု၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေထည်း
 ကောင်း။(ပ) ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိန္ဒြေထည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ငါးပါးကုန်
 သော၊ဣမာနိဇ္ဈန္ဒိယာနိ၊ ဤဣန္ဒြေဘုံသည်။အဓိမတ္တာနိ။ လွန်ကဲကုန်သည်။
 ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ပါတုဘဝန္တိ။ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။သော၊ထိုရဟန်းသည်
 ပဉ္စန္ဒ၊ငါးပါးကုန်သော၊ဣမေသံဇ္ဈန္ဒိယာနံ၊ဤဣန္ဒြေဘုံ၏၊အဓိမတ္တက္ကံ။လွန်
 ကဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏။ ခယာယ၊
 ကုန်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တဗိုလ်အကျိုးငှါ၊ ဝိပွံ၊ သျှင်မြန်စွာ၊အနန္တရိယံ၊မိမိ
 ၏အခြားမဲ့၌အကျိုးပေးတတ်သောမဂ်သမာဓိသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။
 ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ အယံ၊ဤအကျင့်ကို၊ ဒုက္ခာပဗ္ဗိပဒါ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၂-ပဋိပဒါဝဂ်၊

သောအကျင့်ရှိသော၊ ဝိပျာဒိတိညာ၊ သျှင်မြန်သောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ
အကျင့်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုခ၊ ပဋိပဒါ၊ ချမ်း
သာသောအကျင့်ရှိသော၊ ဓန္ဓာဘိညာ၊ နို့နှေးသောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိ
ပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ ကတမာစ၊ အတယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤ
သာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာမေတိ၊ ဝတ္ထုကာမကံလေသာ
ကာမတို့မှ၊ ဝိပိစ္ဆေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ အကုသလေတိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်
ကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့မှ၊ ဝိပိစ္ဆေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ သဝိထက္ကံ၊
ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဝိဂေကဏံ၊
နိဝရဏတို့၏ကင်းခြင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝီတိသုခံ၊ ဝီတိသုခရှိ
သော။ ပဌမံဈာန်၊ ပဌမဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊
ဝိတက္ကဝိစာရနံ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏၊ ဝုပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ အတ္တတ္တံ၊
မိမိသန္တာန်၌၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ သံပသာဒနံ၊ ကြည်စေ တတ်သော၊
ဧကေဒိဘာဝံ၊ မြတ်သောတည်ကြည်ခြင်းရှိသော၊ အဝိထက္ကံ၊ ဝိတက်မရှိ
သော၊ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရမရှိသော။ သမာဓိဏံ၊ ပဌမဈာန်သမာဓိကြောင့်ဖြစ်
သော၊ ဝီတိသုခံ၊ ဝီတိသုခရှိသော၊ ဒုတိယံဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊
ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဝီတိယာ၊ ဝီတိ၏၊ ဝိရာဂါစ၊ ကင်းခြင်းကြောင့်
လည်း၊ ဥပေက္ခကောစ၊ လစ်လျူရှုသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ သတောစ၊
သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ သမ္ပဒာနောစ၊ ညောအဆင်
အခြင်ရှိသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သုခဉ္စ၊ သုခဝေဒနာကို
လည်း၊ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်၊ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏၊ ယံ၊ အကြင်
တတိယဈာန်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ တံ၊ ထိုတတိယဈာန်နှင့်ပြည့်စုံ
သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဥပေက္ခကော၊ လစ်လျူရှုသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိနှင့်
ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊ သုခဝိဟာရီ၊ ချမ်းသာစွာ နေထေ့ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အရိယာ၊ တရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အာစိက္ခန္တိ၊ မြီးမွန်း
ပြောဆိုကုန်၏၊ တံတတိယံဈာန်၊ ထိုတတိယဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ
၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သုခဿ၊ သုခိန္ဒြေကို၊ ပဟာနာစ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခိန္ဒြေကို၊ ပဟာနာစ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊
ပုဗ္ဗဝ၊ ရှေ့၌ပင်လျှင်၊ သောမနဿ၊ ဒေါမနသဟာနံ၊ သောမနသယံ၊ ခြွေဒေါမ
နသယိန္ဒြေတို့၏၊ အတ္တဂံမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဆင်းရဲလည်း
မဟုတ်ချမ်းသာလည်း မဟုတ်သော၊ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဥပေက္ခာ
သည် ဖြစ်စေ အပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်း ရှိသော၊ စတုတ္ထံ ဈာန်၊

စတုတ္ထဈာန်ကို ဥပသမ္ပန္နာပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ရဟန်းသည် သဒ္ဓါဗလံ၊ သဒ္ဓါဗိုလ် ထည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ပညာဗလံ၊ ပညာဗိုလ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိသေက္ခဗလသာနိ၊ ဤသေက္ခဗပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဗိုလ်တို့ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ထဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓါန္ဒြိယထည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညာန္ဒြိယထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိအန္တိယာနိ၊ ဤအန္တိယတို့သည်၊ ရဒုနိ၊ ခုကုန်သည်၊ ဟုတ္တု၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပါတဘဝနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပဉ္စန္ဒြိယံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံအန္တိယာနိ၊ ဤအန္တိယတို့၏၊ ရဒုတ္တာ၊ ခုသည်၏၊ ဖြစ်ကြောင့်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ သောယ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော၊ အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးငှါ၊ ဒန္တံ၊ နှေးနှေး၊ အနန္တရိယံ၊ မိမိ၏အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးတတ်သော မဂ္ဂသမာဓိသို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသံ၊ ဤအကျင့်ကို၊ သုခပရိပဒါ၊ ချမ်းသာသောအကျင့်ရှိသော၊ ဒန္တာဘိညာ၊ နဲ့ နှေးသောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပရိပဒါအကျင့်ဟူ၍၊ ပုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုခပရိပဒါ၊ ချမ်းသာသောအကျင့်ရှိသော၊ ဝိပွါဘိညာ၊ ယှဉ်မြှင့်သောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပရိပဒါအကျင့်သည်၊ ကာမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣခ၊ ဤသာသနာထော်၌၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့မှ၊ ဝိပိဂ္ဂေ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ၊ ဝိပိဂ္ဂေ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ သဝိဘက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဝိဝေကဇံ၊ နိဝေဒနာတို့၏ကင်းခြင်း၊ ဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝိတိသုခံ၊ ဝိတိသုခရှိသော၊ ပဌမဈာန်၊ ပဌမဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္နာပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ (ပ)၊ ဒုတိယဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊ (ပ)၊ တတိယဈာန်၊ တတိယဈာန်ကို၊ (ပ)၊ စတုတ္ထဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္နာပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓါဗလံ၊ သဒ္ဓါဗိုလ်ထည်းကောင်း၊ ဟိရိဗလံ၊ ဟိရိဗိုလ်ထည်းကောင်း၊ ဩက္ကပ္ပဗလံ၊ ဩက္ကပ္ပဗိုလ်ထည်းကောင်း၊ ဝိရိယဗလံ၊ ဝိရိယဗိုလ်ထည်းကောင်း၊ ပညာဗလံ၊ ပညာဗိုလ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိသေက္ခဗလသာနိ၊ ဤသေက္ခဗပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဗိုလ်တို့ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ထဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓါန္ဒြိယထည်းကောင်း၊ ဝိရိယိန္ဒြိယံ၊ ဝိရိယိန္ဒြိယထည်းကောင်း၊ သတိန္ဒြိယံ၊ သတိန္ဒြိယထည်းကောင်း၊ သမာဓိန္ဒြိယံ၊ သမာဓိန္ဒြိယထည်းကောင်း၊ ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညာန္ဒြိယထည်းကောင်း။

ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိ၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဤဣန္ဒြေတို့သည် အဓိမတ္တာနိ၊ လွန်ကဲကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပဉ္စန္ဒ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံ၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဤဣန္ဒြေတို့၏၊ အဓိမတ္တတ္တာ၊ လွန်ကဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသဝါနံ၊ အာ သဝေါတရားတို့၏၊ ခယာယ၊ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးငှါ၊ ဝိပ္ပံ ယျင်မြန်စွာ၊ အနန္တရိယံ၊ မိမိ၏အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးတတ်သော မဂ်သမာဓိ သို့၊ ပါပုတာတိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ဤအကျင့်ကို၊ သုခါပ ဓိပဒါ၊ ချမ်းသာသော အကျင့်ရှိသော၊ ဝိပ္ပါဘိညာ၊ ယျင်မြန်သော အဘိညာဉ် ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာစတသေသာ၊ ဤထေးပါးတို့တည်း ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ကတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့် တို့သည်၊ ဣမာ စတသေသာ၊ ဤထေးပါးတို့တည်း၊ စတသေသာ၊ ထေးပါးတို့သည်။ ကတမာ၊ အတယ် သည်တို့နည်း၊ အက္ခမာ၊ ဆဲရေးခြင်းစသည်ကို သည်းမခံခြင်းဟု ဆိုအပ် သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ ကောင်း၊ ခမာ၊ ဆဲရေးခြင်းစသည်ကိုသည်း ခံခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ ကောင်း။ ဒမာ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့် ထည်းကောင်း၊ သမာ၊ ကာမဝိတက်စသည်ကို ငြိမ်းစေခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့် ထည်းကောင်း။ ဣတိဣမာစတသေသာ၊ ဤထေးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အက္ခမာ၊ ဆဲရေးခြင်းစသည်ကိုသည်းမခံခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ ကတမာစ၊ အတယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာ ဤထောကန္တိ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ အက္ကောသန္တံ၊ သူတပါးဆဲရေး သည်ကို၊ ပစ္စက္ကောသတိ၊ ဆဲရေးတုံ၊ ဆဲရေး၏၊ ရောသန္တံ၊ သူတပါးချုတ်ချယ် သည်ကို၊ ပဋိပဒါရာသတိ၊ ချုတ်ချယ်တုံ၊ ချုတ်ချယ်၏၊ ဘဏ္ဍန္တံ၊ သူတပါးပုတ် ခတ်သည်ကို၊ ပဋိပဒါ၊ ပုတ်ခတ်တုံ၊ ပုတ်ခတ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ဤအကျင့်ကို၊ အက္ခမာ၊ ဆဲရေးခြင်းစသည်ကိုသည်းမခံခြင်းဟု ဆိုအပ် သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခမာ၊ ဆဲရေးခြင်းစသည်ကိုသည်းခံခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ ကတမာစ၊ အတယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာ ဤထောကန္တိ၊ ဧကစ္စော၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

အချို့သောသူသည်၊ အကြောသန္တံ၊ သူတပါးဆဲရေးသည်ကို၊ နပစ္စက္ကောသ
 တိ၊ ဆဲရေးတုံ၊ မဆဲရေး၊ ရောသန္တံ၊ သူတပါးချူတ်ချယ်သည်ကို၊ နပဗ္ဗိရာ
 သတိ၊ ချူတ်ချယ်တုံ၊ မချူတ်ချယ်။ ဘဏ္ဍန္တံ၊ သူတပါးပုတ်ခတ်သည်ကို၊ န
 ပဗ္ဗိဘဏ္ဍကိ၊ ပုတ်ခတ်တုံ၊ မပုတ်ခတ်။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့အယံ၊ ဤအကျင့်
 ကို၊ ခမာ၊ ဆဲရေးခြင်းစသည်ကို သည်းခံခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ပဗ္ဗိပဒါ၊
 အကျင့်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒမာ၊ စက္ခု၊ စသောဇ္ဈန္ဒြေ
 ကိုဆုံးမခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ပဗ္ဗိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ ကတမာစ၊ အဘယ်
 နည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာ၊ ဤသောကဗ္ဗိ၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စက္ခု၊ နာ၊
 စက္ခု၊ ပဿဒဖြင့်၊ ခွပ်၊ ချွတ်၊ ရုံကို၊ ဒိတ္တိ၊ မြင်၍၊ နိမိတ္တဂ္ဂါတိ၊ ဣတ္ထိနိမိတ်ပုဂ္ဂို
 သနိမိတ်စသည်ကိုယူသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါတိ၊ ကိလေသာကို
 ထင်စွာပြုတတ်သည်ဖြစ်၍ အနုဗျဉ္ဇနဟုဆိုအပ်သောထက်ခြေသဏ္ဌာန်ပြီး
 ရဟ်ခြင်းစသည်ကိုယူသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယတွာမိကရထံ၊ အကြင်
 စက္ခုန္ဒြေကိုမစောင့်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ စက္ခုန္ဒြေယံ၊ စက္ခုန္ဒြေ
 ကို၊ အသံဝတံ၊ မစောင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟန္တံ၊ နေသော၊ နေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 ကို၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပါပ
 ကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊
 တရားတို့သည်၊ အန္ဓာသဝေယျံ၊ အဘန်တလဲလဲနှိပ်စက်ကုန်ရာ၏၊ ကသာ၊
 ထိုစက္ခုန္ဒြေကိုသံဝရာသ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ၊ ပဗ္ဗိန္ဒြေတိ၊ ကျင့်၏၊ စက္ခုန္ဒြေ
 ယံ၊ စက္ခုန္ဒြေကို၊ ခုက္ခတိ၊ စောင့်၏၊ စက္ခုန္ဒြေယံ၊ စက္ခုန္ဒြေ၌၊ သံဝရံ၊ စောင့်
 စည်းခြင်းမျိုး၊ အာပန္နတိ၊ ရောက်၏၊ သောတေန၊ သောတပသာဒဖြင့်၊ သဒ္ဓါ၊
 သဒ္ဓါရုံကို၊ သုတ္တံ၊ ဩ၊ ၍။ စာ၊ နေ၊ စာ၊ နပဿဒဖြင့်၊ ဝန္တံ၊ ဝန္တံ၊ ရုံကို၊ စာ၊
 ယိတွာ၊ နမ်း၍၊ ဇိဝါ၊ ဇိဝါပဿဒဖြင့်၊ ရသံ၊ ရသာရုံကို၊ သာယိတွာ၊ ထွက်
 ၍၊ ကာသေန၊ ကာသပသာဒဖြင့်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ ဖုသိတွာ၊ ထွေ၍၊
 မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို၊ ဝိညာယ၊ သိ၍၊ နိမိတ္တဂ္ဂါတိ၊ ဣတ္ထိနိမိတ်ပုဂ္ဂို
 သနိမိတ်စသည်ကိုယူသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါတိ၊ ကိလေသာ
 ကိုထင်စွာပြုတတ်သည်ဖြစ်၍ အနုဗျဉ္ဇနဟုဆိုအပ်သောထက်ခြေသဏ္ဌာန်
 ပြီးရဟ်ခြင်း စသည်ကိုယူသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယတွာမိကရထံ၊
 အကြင်မနိန္ဒြေကိုမစောင့်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ မနိန္ဒြေယံ၊ မနိန္ဒြေ
 ကို၊ အသံဝတံ၊ မစောင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟန္တံ၊ နေသော၊ နေဘိက္ခု၊ ထို
 ရဟန်းကို၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊
 ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍိတသက- ၂-ပဋိပဒါဝဂ်၊ ၃၃

ထာရားတို့သည် အနာသင်္ခယျ၊ အဘန်တထဲလဲ၌ ဝက်ကုန်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုမန်မြွေကို သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်း ဌ၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ မန်မြွေပင်၊ မန်မြွေကို ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ မန်မြွေပင်၊ မန်မြွေ၌ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့အယံ၊ ဤအကျင့်ကို၊ ဒမာ၊ စက္ခု၊ စသော ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမာ၊ ကာမဝိတက် စသည်ကို ငြိမ်းစေခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤ သာသနာ့အတတ်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာမဝိတက်ကို နာမိဝါသေတိ၊ မသာယာ၊ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ပျောက်၏။ သမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏။ ဗျန္တိ၊ ကရေတိ၊ ကင်းသည်ကို ပြု၏။ အနဘာဝံ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဝမေတိ၊ ရောက်စေ၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ဗျ၊ ပါဒဝိတက္ကံ၊ ဗျ၊ ပါဒဝိတက်ကို၊ (ပ) ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ဝိတိံ၊ သာဝိတက္ကံ၊ ဝိတိံ၊ သာဝိတက်ကို၊ (လ) ဥပ္ပန္နံ၊ ပြုနေ၊ ဖြစ်ကုန်ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ပါပကေ၊ ယုတ်မာခြင်း ရှိကုန်သော၊ အကုသ၊ ထေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ နာမိဝါသေတိ၊ မသာယာ၊ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ပျောက်၏။ သမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏။ ဗျန္တိ၊ ကရေတိ၊ ကင်းသည်ကို ပြု၏။ အနဘာဝံ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဝမေတိ၊ ရောက်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤအကျင့်ကို၊ သမာ၊ ကာမဝိတက် စသည်ကို ငြိမ်းစေတတ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာ စတသော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာ စတသော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ စတသော၊ လေးပါးတို့သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အက္ခမာ၊ ဆဲရေးခြင်း စသည်ကို သည်းမခံခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ ကောင်း၊ ခမာ၊ ဆဲရေးခြင်း စသည်ကို သည်းခံခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ ကောင်း၊ ဒမာ၊ စက္ခု၊ စသော ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ ကောင်း၊ သမာ၊ ကာမဝိတက် စသည်ကို ငြိမ်းစေတတ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဣမာ စတသော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊

အက္ခမာ၊ ဆဲးရဲခြင်းစသည်ကိုသည်းမခံခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ပဋိပဒါး
အကျင့်သည်။ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤ
လောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ ဝိဟဿ၊ အချမ်းကိုထည်း
ကောင်း၊ ဥဏှဿ၊ အပူကိုထည်းကောင်း၊ ဖိစ္ဆန္တယ၊ အစာငတ်ပွတ်
ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဝိပါဿယ၊ ရေထိပ်ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ခုံသ
မကသ ဝါတာတပ သရိသပသမ္ပဿာနံ၊ မှက်ခြင်ထေးနေပူခြွေကင်းသန်း
တို့၏ကိုက်ခဲခြင်းဟုဆိုအပ်သော အတ္တေတို့ကိုထည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဗတ္တာနံ၊
မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ် ကုန်သော၊ ဒုရာဂတာနံ၊ မကောင်းသဖြင့် လာ
ရောက်ကုန်သော၊ ဝစနပထာနံ၊ စကားတည်းဟူသော အကြောင်းတို့ကို
ထည်းကောင်း၊ အက္ခမော၊ သည်းမခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုက္ခာနံ၊
ဆင်းရဲကုန်သော၊ တိဗ္ဗာနံ၊ ထက်ကုန်သော၊ ခရာနံ၊ ကြမ်းတန်းကုန်
သော၊ ကဗျူကာနံ၊ ခါးစပ်ကုန်သော၊ အဿာတာနံ၊ မသာယာ အပ်ကုန်သော၊
အမနာပါနံ၊ မိဘနှလုံးကို မပွားစေတတ်ကုန်သော၊ ပါထဟရာနံ၊ အသက်
ကိုဆောင်တတ် ကုန်သော၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန် ပြီးသော၊ သာဓိရိကာနံ၊
ကိုယ်၌သိုဦးအပ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ အနုခိဝါသကဇာတိ
ကော၊ သည်းမခံနိုင်သောသဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ အယံ၊ ဤ အကျင့်ကို၊ အက္ခမာ၊ သည်းမခံနိုင်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ဟူ၍၊
ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ခမာ၊ ဆဲးရဲခြင်းစသည်ကိုသည်း
ခံခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်။ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ဝိဟဿ၊ အချမ်းကိုထည်းကောင်း၊ ဥဏှဿ၊ အပူကို ထည်းကောင်း၊
ဖိစ္ဆန္တယ၊ အစာငတ်ပွတ်ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဝိပါဿယ၊ ရေထိပ်
ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊ ခုံသမကသဝါတာတပသရိသပသမ္ပဿာနံ၊ မှက်
ခြင်ထေးနေပူခြွေကင်းသန်းတို့၏ ကိုက်ခဲခြင်းဟုဆိုအပ်သော အတ္တေတို့ကို
ထည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဗတ္တာနံ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဒုရာဂတာနံ၊
မကောင်း သဖြင့်လာရောက်ကုန်သော၊ ဝစနပထာနံ၊ စကားတည်းဟူသော
အကြောင်းတို့ကိုထည်းကောင်း၊ ခမော၊ သည်းခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဒုက္ခာနံ၊ ဆင်းရဲကုန်သော၊ တိဗ္ဗာနံ၊ ထက်ကုန်သော၊ ခရာနံ၊ ကြမ်းတန်းကုန်
သော၊ ကဗျူကာနံ၊ ခါးစပ်ကုန်သော၊ အဿာတာနံ၊ မသာယာအပ်ကုန်သော၊
အမနာပါနံ၊ မိဘနှလုံးကိုမပွားစေတတ်ကုန်သော၊ ပါထဟရာနံ၊ အသက်ကုန်
ဆောင်တတ်ကုန်သော၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ သာဓိရိကာနံ၊ ကိုယ်၌

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၂-ပဋိပဒါဝဂ်၊ ၃၅

သိုဗြီးအပ်ကုန်သော၊ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့ကို၊ အဓိဝါသကဇာတိကော၊ သည်းခံနိုင်သောသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤအကျင့်ကို၊ ခမာ၊ ဆဲရေးခြင်းစသည်ကို သည်းခံခြင်းဟုဆိုအစီသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခမာ၊ စက္ခု၊ အစရှိသောဣန္ဒြေကိုဆုံးမခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဇ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒဖြင့်၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ နိမိတ္တဂ္ဂါတိ၊ ဣတ္ထိနိမိတ်ဝုရိသနိမိတ်စသည်ကိုယူသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ (ပ)၊ သောတေန၊ သောတပသာဒဖြင့်၊ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါရုံကို၊ သုတူ၊ ကြား၍၊ စာနေန၊ စာနပသာဒဖြင့်၊ ဂန္ဓံ၊ ဂန္ဓာရုံကို၊ စာယိတွာ၊ နမ်း၍၊ ဇိဝါယ၊ ဇိဝ်ပသာဒဖြင့်၊ ရသံ၊ ရသာရုံကို၊ သာယိတွာ၊ လျက်၍၊ ကာယေန၊ ကာယပသာဒဖြင့်၊ ဗောဠဗ္ဗံ၊ ဗောဠဗ္ဗာရုံကို၊ ဗုထိတွာ၊ တွေ့၍၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို၊ ဝိညာယ၊ သိ၍၊ နိမိတ္တဂ္ဂါတိ၊ ဣတ္ထိနိမိတ်ဝုရိသနိမိတ်စသည်ကို ယူသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါတိ၊ ကိလေသာကို ထင်စွာပြုတတ်သည်ဖြစ်၍ အနုဗျဉ္ဇနဟုဆိုအပ်သော လက်ခြေသဏ္ဍာန် ပြီးရယ်ခြင်း စသည်ကိုယူသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယတွာမိကရတံ၊ အကြင်မနိဇ္ဈေကို မစောင့်ခြင်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ မနိဇ္ဈိယံ၊ မနိဇ္ဈေကို၊ အသံဝတံ၊ မစောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော၊ ဇနံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ အဘိဇ္ဈ၊ ဒေါမနုဿာ၊ သူတပါး စည်းစိမ်းကိုရှေးရှုကြံခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပါပကမ၊ ဗျတ်မာခြင်းရှိကုန်သော၊ အကုသလော၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အနုသဝေယျံ၊ အဘန်ထလဲလဲ နှိပ်စက်ကုန်ရာ၏၊ တဿ၊ ထိုမနိဇ္ဈေကို၊ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏၊ မနိဇ္ဈိယံ၊ မနိဇ္ဈေကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏၊ မနိဇ္ဈိယေ၊ မနိဇ္ဈေ၌၊ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤအကျင့်ကို၊ ခမာ၊ စက္ခု၊ စက္ခုပသာဒဖြင့် ဆုံးမတတ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမာ၊ ကာမဝိတက်စသည်ကို ငြိမ်းစေခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဇ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာမဝိတက်ကို၊ နာမိဝါသေတိ၊ မသာသာ၊ ပဇာတိ၊ ပယ်စွန့်၏၊ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ပျောက်၏၊ သမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ ဗျန္တိ၊ ကရေတိ၊ ကင်းသည်ကိုပြု၏၊ အနုဘာဝံ၊ ထာဘန်မဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဂမေတိ

ရောက်စေ၏။ ဥပ္ပန္နံ ဖြစ်ပြီးသော၊ ဗျာပါဒဝိဘက္ကံ ဗျာပါဒဝိတက်ကို၊ (ပ)၊
 ဥပ္ပန္နံ ဖြစ်ပြီးသော ဝိတိ သာဝိဘက္ကံ ဝိတိ သာဝိတက်ကို၊ (ပ)၊ ဥပ္ပန္နံ ဖြစ်ပြီး
 ဖြစ်ကုန် ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ပါပကော၊ ယုက်မာကုန်သော၊ အကုသလေ၊ အကု
 သိုသ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ နာမိဝါသေတိ၊ မသာယာ၊ ပဇာဟိ
 ပယ်စွန့်၏၊ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ပျောက်၏၊ သမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ ဗျန္တိကရော
 တိ၊ ကင်း သည် ကိုပြု၏၊ အနုဘာဝံ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဂမေတိ၊ ရောက်စေ
 ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤအကျင့်ကို၊ သမာ၊ ကာမဝိတက်စသည်
 ကိုငြိမ်းစေခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ပဗ္ဗိပဒါ၊ အကျင့်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပဗ္ဗိပဒါ၊ အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာစတသော၊
 ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဗ္ဗိပဒါ၊ အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာစတသော၊ ဤလေး
 ပါးတို့တည်း၊ စတသော၊ လေးပါးတို့သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့
 နည်း၊ ဒုက္ခပပဗ္ဗိပဒါ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သောအကျင့်ရှိသော၊ ဒန္ဓာဘိညာ၊ နဲ့ နှေး
 သောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဗ္ဗိပဒါ၊ အကျင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခပပဗ္ဗိပဒါ၊ ဆင်း
 ရဲငြိုငြင်သောအကျင့်ရှိသော၊ ဝိပ္ပါဘိညာ၊ လျှင်မြန်သောအဘိညာဉ်ရှိသော
 ပဗ္ဗိပဒါ၊ အကျင့်လည်းကောင်း၊ သုခပပဗ္ဗိပဒါ၊ ချမ်းသာသောအကျင့်ရှိသော၊
 ဒန္ဓာဘိညာ၊ နဲ့ နှေးသောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဗ္ဗိပဒါ၊ အကျင့်လည်းကောင်း၊
 သုခပပဗ္ဗိပဒါ၊ ချမ်းသာသောအကျင့်ရှိသော၊ ဝိပ္ပါဘိညာ၊ လျှင်မြန်သော
 အဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဗ္ဗိပဒါ၊ အကျင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာစတသော၊
 ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဏ္ဍ၊ ထိုလေးပါးသောအကျင့်
 တို့တွင် ယွှာယံပဗ္ဗိပဒါ၊ အကြင်အကျင့်သည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်၏၊ ဒန္ဓာ
 ဘိညာ၊ နဲ့ နှေးသောအဘိညာဉ်ရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံပဗ္ဗိပဒါ၊
 ဤအကျင့်သည်၊ ဥဘယေနေဝ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်ခြင်း နဲ့ နှေးသောအဘိညာဉ်
 ရှိခြင်းတည် ဟူသော နှစ်ပါးရံဖြင့်သာလျှင်၊ ဟိနာ၊ ယုတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာ
 ယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယက္ခိ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အယံပဗ္ဗိပဒါ၊ ဤ
 အကျင့်သည်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဣမိနာဝိ၊ ဤဆင်းရဲငြိုငြင်ခြင်း တည်းဟူ
 သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အယံပဗ္ဗိပဒါ၊ ဤအကျင့်ကို၊ ဟိနာ၊ ယုတ်
 ၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယက္ခိ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်လည်း၊
 အယံပဗ္ဗိပဒါ၊ ဤအကျင့်သည်၊ ဒန္ဓာ၊ နဲ့ နှေး၏၊ ဣမိနာဝိ၊ ဤနဲ့ နှေးခြင်းတည်း

ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အယံပဋိပဒါ၊ ဤအကျင့်ကို၊ ဟိနာ၊ ယုတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံပဋိပဒါ၊ ဤအကျင့်ကို၊ ဥဘယေနေဝ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်ခြင် နှံ့နှေးသောအဘိညာဉ်ရှိခြင်းတည်းဟူသောနှစ်ပါးရုံဖြင့်သာလျှင်၊ ဟိနာ၊ ယုတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေတြ၊ ထိုထေးပါးသော အကျင့်တို့တွင်၊ ယာယံပဋိပဒါ၊ အကြင်အကျင့်သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်၏၊ ဝိပ္ပာဘိညာ၊ လျှင်မြန်သောအဘိညာဉ်ရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံပဋိပဒါ၊ ဤအကျင့်ကို၊ ဒုက္ခတ္တာ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟိနာ၊ ယုတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေတြ၊ ထိုထေးပါးသော အကျင့်တို့တွင်၊ ယာယံပဋိပဒါ၊ အကြင်အကျင့်သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဒန္ဓာဘိညာ၊ နှံ့နှေးသောအဘိညာဉ်ရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံပဋိပဒါ၊ ဤအကျင့်ကို၊ ဒန္ဓတ္တာ၊ နှံ့နှေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟိနာ၊ ယုတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေတြ၊ ထိုထေးပါးသော အကျင့်တို့တွင်၊ ယာယံပဋိပဒါ၊ အကြင်အကျင့်သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဝိပ္ပာဘိညာ၊ လျှင်မြန်သောအဘိညာဉ်ရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံပဋိပဒါ၊ ဤအကျင့်ကို၊ ဥဘယေနေဝ၊ ချမ်းသာခြင်းလျှင်မြန်သောအဘိညာဉ်ရှိခြင်းတည်းဟူသောနှစ်ပါးရုံဖြင့်သာလျှင်၊ ပဏီတာ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယမ္ပိ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အယံပဋိပဒါ၊ ဤအကျင့်သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဣမိနာပိ၊ ဤချမ်းသာခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အယံပဋိပဒါ၊ ဤအကျင့်ကို၊ ပဏီတာ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယမ္ပိ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အယံပဋိပဒါ၊ ဤအကျင့်သည်။ ဝိပ္ပာ၊ လျှင်မြန်၏၊ ဣမိနာပိ၊ ဤလျှင်မြန်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အယံပဋိပဒါ၊ ဤအကျင့်ကို၊ ပဏီတာ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံပဋိပဒါ၊ ဤအကျင့်ကို၊ ဥဘယေနေဝ၊ ချမ်းသာခြင်းလျှင်မြန်ခြင်းတည်းဟူသောနှစ်ပါးဖြင့်သာလျှင်၊ ပဏီတာ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့သည်။ ဣမာစတသေသာ၊ ဤထေးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဆဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

အထ၊ထို အခါ၌၊ခေါ၊စင်စစ်၊အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊အရှင်သာရိပုတ္တရာ
သည်၊ယေန၊အကြင်အချစ်၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂဏာနတ္ထေရော၊အရှင်
မဟာမောဂ္ဂဏာနမထေရ်သည်၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေန၊ထိုအရှင်မဟာမောဂ္ဂဏာန
မထေရ်ရှိရာအချစ်သို့ ဥပသကံ၊ခါးကပ်လေ၏၊ ဥပသကံ၊မိကွာ၊ကပ်လေပြီး
၍၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂဏာနေန၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂဏာနနှင့် ။သဗ္ဗိ၊
တက္ခ၊သဗ္ဗဒါးဝမ်းမြောက်သော၊သုဂ္ဂေါ၊သုဂ္ဂေါ၊သုဂ္ဂေါ၊သုဂ္ဂေါ၊သုဂ္ဂေါ၊
ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသုဂ္ဂေါ၊အပ်သော၊သုဂ္ဂေါ၊သုဂ္ဂေါ၊သုဂ္ဂေါ၊သုဂ္ဂေါ၊သုဂ္ဂေါ၊သုဂ္ဂေါ၊
ထံ၊ စကားကို၊ဝိတိ၊သာရေတွာ၊ ပြီ ဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊သင့်ထင်ထောက်
ပတ်သောအချစ်၊နိဿိ၊ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊သင့်ထင်ထောက်ပတ်သော
အချစ်၊နိဿိ၊ခေါ၊ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊အရှင်သာ
ရိပုတ္တရာသည်၊အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂဏာနံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂဏာနကို။
ထေဝစံ၊ဤစကားကို၊အဝေါ၊ဆို၏၊ကိံ၊အဝေါ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း
အာဂ္ဂဏာနမောဂ္ဂဏာန၊ငါ့ရှင်မောဂ္ဂဏာနံ၊ ပရိပဒါ၊အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာ
စတသော၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊ စတသော၊ဤလေးပါးတို့သည်၊ကတ
မာ၊အဘယ်သည်တို့နည်း၊ဒုက္ခာပရိပဒါ၊ဆင်းရဲငြိုငြင်သောအကျင့်ရှိသော
ဒန္တာဘိညာ၊ခုံ၊နှေးသောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ပရိပဒါ၊အကျင့်ထည်းကောင်း
ဒုက္ခာပရိပဒါ၊ဆင်းရဲငြိုငြင်သောအကျင့်ရှိသော၊ဝိပ္ပာဘိညာ၊ထွင်မြှင့်သော
အဘိညာဉ်ရှိသော၊ပရိပဒါ၊ အကျင့်ထည်းကောင်း၊ သုခါပရိပဒါ၊ချမ်းသာ
သောအကျင့်ရှိသော၊ဒန္တာဘိညာ၊ခုံ၊နှေးသောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပရိပဒါ၊
အကျင့် ထည်းကောင်း၊ သုခါပရိပဒါ၊ချမ်းသာသောအကျင့်ရှိသော၊ ဝိပ္ပာ
ဘိညာ၊ထွင်မြှင့်သော အဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပရိပဒါ၊ အကျင့်၎င်း၊ ဣတိ၊
ဣမာစတသော၊ဤလေးပါးတို့သည်၊အာဂ္ဂဏာ၊ငါ့ရှင်၊ခေါ၊စင်စစ်၊ပရိပ
ဒါ၊ အကျင့်တို့သည်။ ဣမာစတသော၊ဤလေးပါးတို့သည်၊ အာဂ္ဂဏာ၊
ငါ့ရှင်၊ စတုန္ဒံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာသံပရိပဒါနံ၊ ဤအကျင့်တို့တွင်၊
ကတမံ၊ အဘယ်သည်သော၊ ပရိပဒါ၊အကျင့်ကို၊ အာဂ္ဂဏာ၊ငါ့ရှင်၊ထေ၊သင်၏၊
ဝိတ္တံ၊ ဝိဘိသည်၊အနုပါဒါ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့်တရံတရသောအာရုံကို
မစွဲထင် မူ၍၊ အာသဝေတိ၊ အာသဝေတရားတို့မှ၊ဝိရတ္တံ၊ လွတ်သနည်း၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါ၊ဆို၏၊ အာဂ္ဂဏာသာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊
ပရိပဒါ၊အကျင့်တို့သည်၊ဣမာစတသော၊ဤလေးပါးတို့သည်၊စတသော၊
လေးပါးတို့သည်၊ကတမာ၊အဘယ်သည်တို့နည်း၊ဒုက္ခာပရိပဒါ၊ဆင်းရဲငြို
ငြင်သောအကျင့်ရှိသော၊ ဒန္တာဘိညာ၊ ခုံ၊နှေးသောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ပရိ

ပဒါ၊ အကျင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သောအကျင့်ရှိ
 သော၊ ဝိပွါအဘိညာ၊ ယျင်မြန်သောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်
 လည်းကောင်း၊ သုခါပဋိပဒါ၊ ချမ်းသာသောအကျင့်ရှိသော၊ ဒန္ဓာဘိညာ၊
 နံ့နှေးသော အဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်လည်းကောင်း၊ သုခါပဋိ
 ပဒါ၊ ချမ်းသာသောအကျင့်ရှိသော၊ ဝိပွါဘိညာ၊ ယျင်မြန်သောအဘိညာဉ်ရှိ
 သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာစတသော၊ ဤထေးပါးတို့
 တည်း၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာစ
 တသော၊ ဤထေးပါးတို့တည်း၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်၊ စတုနံ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဣမာသံပဋိပဒါနံ၊ ဤအကျင့်တို့တွင်၊ ယာယံပဋိပဒါ၊ အကြင်အကျင့်
 သည်၊ ဒုက္ခာဆင်းရဲငြိုငြင်၏၊ ဝိပွါဘိညာ၊ ယျင်မြန်သောအဘိညာဉ်ရှိ၏၊
 ဣသံပဋိပဒါ၊ ဤအကျင့်ကို၊ အာဂဗ္ဗ စွဲ၍မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အနုပါဒါ
 ယ၊ တဏှာ၊ ဗိဗ္ဗိအားဖြင့်တစ်စုံတစ်ခုသောအာရုံကိုမယူမူ၍၊ အာသဝေတိ၊ အာ
 သဝေတရားတို့မှ၊ ဝိရတ္တံ၊ လွတ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

သတ္တမသုတ်ပြီး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂထာနော၊ အရှင်မဟာ
 မောဂ္ဂထာန်သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်
 သာရိပုတ္တရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာရှိရာအရပ်သို့
 ဥပသကံမိ၊ ကပ်ထေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍ အာယသ္မတာသာရိ
 ပုတ္တေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သဗ္ဗေပဒါ၊ ဝပ် မြောက်ဝမ်း
 သာပြောဟော၏၊ သဗ္ဗောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော၊
 သာရဏီယံ၊ မပြတ် အောက်မေ့အပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝိတိသာ
 ရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊
 ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္နောခေါ၊
 ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂထာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂထာန်
 သည်၊ အာယသ္မန္တံသာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ ထေဝံစနံ၊ ဤစကား
 ကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အာဂုသောသာရိ
 ပုတ္တံ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာ စတသော၊ ဤ
 ထေးပါးတို့တည်း၊ စတသော၊ ထေးပါးတို့သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်သည်
 တို့နည်း၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သော အကျင့်ရှိသော၊ ဒန္ဓာဘိညာ

နံ၊ နှေးသောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်လည်းကောင်း၊ နက္ခာပဋိပဒါ
ဆင်းရဲငြိုငြင်သောအကျင့်ရှိသော၊ ဝိပ္ပာအဘိညာဉ်၊ ယှဉ်မြန်သောအဘိညာဉ်
ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်လည်းကောင်း၊ သုခါပဋိပဒါ၊ ချမ်းသာသောအကျင့်
ရှိသော၊ ဒန္ဓာဘိညာဉ်၊ နံ၊ နှေးသောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်လည်း
ကောင်း၊ သုခါပဋိပဒါ၊ ချမ်းသာသောအကျင့်ရှိသော၊ ဝိပ္ပာအဘိညာဉ်၊ ယှဉ်
မြန်သောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာ
စတသော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပဋိပဒါ၊
အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာစတသော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်၊
စတုန္ဒံ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမာသံပဋိပဒါနံ၊ ဤအကျင့်တို့တွင်၊ ကထမံ၊
အဘယ်မည်သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်ကို၊ အာဂုဗ္ဗစွန္တံ၊ တေ၊ သင်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
သည်၊ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဗ္ဗိအားဖြင့်တစ်စုံတစ်ခုသောအာရုံကိုမယူမူ၍၊ အာ
သဝေဟိ၊ အာသဝေါတရားတို့မှ၊ ဝိရတ္တံ၊ လွတ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ
စ၊ ဆို၏၊ အာဂုသော၊ မေဂုဏာန၊ ငါ့ရှင်မေဂုဏာနံ၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့သည်၊
ဣမာစတသော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ စတသော၊ ထေးပါးတို့သည်၊ ကထ
မာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ နက္ခာပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သောအကျင့်ရှိသော
ဒန္ဓာဘိညာဉ်၊ နံ၊ နှေးသောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်လည်းကောင်း၊
နက္ခာပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သောအကျင့်ရှိသော၊ ဝိပ္ပာဘိညာဉ်၊ ယှဉ်မြန်သော
အဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်လည်းကောင်း၊ သုခါပဋိပဒါ၊ ချမ်းသာ
သောအကျင့်ရှိသော၊ ဒန္ဓာဘိညာဉ်၊ နံ၊ နှေးသောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊
အကျင့်လည်းကောင်း၊ သုခါပဋိပဒါ၊ ချမ်းသာသောအကျင့်ရှိသော၊ ဝိပ္ပာ
ဘိညာဉ်၊ ယှဉ်မြန်သောအဘိညာဉ်ရှိသော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်လည်းကောင်း၊
ဣတိဣမာစတသော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ခေါ၊ စင်
စစ်၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့သည်၊ ဣမာစတသော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ အာဂု
သော၊ ငါ့ရှင်၊ စတုန္ဒံ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမာသံပဋိပဒါနံ၊ ဤအကျင့်တို့တွင်
ယာယံပဋိပဒါ၊ အကြင်အကျင့်သည်၊ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဝိပ္ပာဘိညာဉ်၊ ယှဉ်
မြန်သောအဘိညာဉ်ရှိ၏၊ ဣသံပဋိပဒါ၊ ဤအကျင့်ကို၊ အာဂုဗ္ဗစွန္တံ၊ မေ၊ ငါ၏၊
စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဗ္ဗိအားဖြင့်တစ်စုံတစ်ခုသောအာရုံကို
မယူမူ၍၊ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတရားတို့မှ၊ ဝိရတ္တံ၊ လွတ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ဆို၏။ ။

အဗ္ဗမသုတ်ပြီး၏။

တိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ လောကတ္ထိ၊ လောကန္တိ၊ စက္ကာရော၊ လေးယောက်
 ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်၊ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာ
 နာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ စက္ကာရော၊ လေးယောက်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်
 သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊
 အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဠေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏
 အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ၊ တိုက်တွန်းခြင်းနှင့်ထကွကိလေသာ
 ကိုငြိမ်းစေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဣပေန၊ ဤသာ
 သနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယသ၊ ခန္ဓာ
 ကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ၊ တိုက်
 တွန်းခြင်းရှိသဖြင့် ကိလေသာကို ငြိမ်းစေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊
 ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဠေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာ
 လျှင်၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ၊ တိုက်တွန်းခြင်းမရှိသဖြင့်ကိလေသာကိုငြိမ်း
 စေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဣပေန၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယသ၊ ခန္ဓာကိုယ်
 ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယီ၊ တိုက်တွန်း
 ခြင်းမရှိသဖြင့်ကိလေသာကိုငြိမ်းစေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ
 ခဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဒိဠေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သသင်္ခါရ
 ပရိနိဗ္ဗာယီ၊ တိုက်တွန်းခြင်းရှိသဖြင့်ကိလေသာကို ငြိမ်းစေတတ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု
 ရဟန်းသည်၊ ကာယေ၊ မိမိ၏ရူပကာယ၌၊ အသုတာနူပသယိ၊ မဟင့်တယ်
 သောအားဖြင့်အဘန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အာဟာရေ၊
 မျှအပ်သောအာဟာရ၌၊ ပဋိကူလသညာ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာတွယ်ရှိ၏ဟုအမှတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗလောကေ၊ အလုံးစုံသောထေဘူမကလောကန္တိ၊ အနက်
 ရတိသည်၊ မရွေ့လျော်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ အလုံးစုံသောပြုပြင်ခြင်းသင်္ခါရတရားတို့၌၊ အနိစ္စာနူပသယိ၊
 အမြဲမရှိဟုအဘန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ မရဏသညာခေါ်ပန၊ သေခြင်းကိုရှေးရှုပြု၍ဖြစ်သောသညာသည်ကား
 အဗ္ဗတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ သုပတိဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာအာရုံထိုက်၍တည်သည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဒ္ဓါဗလံ၊ သဒ္ဓါမိုလ်ထည်းကောင်း၊

ဟိရိဗလံ၊ ဟိရိဗိုလ်လည်းကောင်း၊ ဩတ္တပ္ပဗလံ၊ ဩတ္တပ္ပဗိုလ်လည်းကောင်း၊
 ဝိရိယဗလံ၊ ဝိရိယဗိုလ်လည်းကောင်း၊ ပညာဗလံ၊ ပညာဗိုလ်လည်းကောင်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိသေခေဗလံ၊ ဤသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၏
 ဥစ္စာဖြစ်သောဗိုလ်တို့ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အဖိုပြု၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တဿ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယလည်းကောင်း၊ ဝိရိယိန္ဒြိယံ၊ ဝိရိယိန္ဒြိယ
 လည်းကောင်း၊ သတိန္ဒြိယံ၊ သတိန္ဒြိယလည်းကောင်း၊ သမာဓိန္ဒြိယံ၊ သမာဓိန္ဒြိယ
 လည်းကောင်း၊ ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိန္ဒြိယလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ ငါးပါး
 ကုန်သော၊ ဣမာနိဣန္ဒြိယာနိ၊ ဤဣန္ဒြိယတို့သည်။ အဓိမတ္တာနိ၊ လွန်ကဲကုန်
 သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ပဉ္စန္ဒြိယံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံဣန္ဒြိယာနံ၊ ဤဣန္ဒြိယတို့၏၊ အဓိမတ္တတ္တာ
 လွန်ကဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်
 နှိုသာလျှင်၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိ၊ တိုက်တွန်းခြင်းရှိသဖြင့်ကိလေသာကို
 ငြိမ်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဝေါ၊ ဤသို့
 လျှင်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်
 နှိုသာလျှင်၊ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိ၊ တိုက်တွန်းခြင်းရှိသဖြင့်ကိလေသာကို
 ငြိမ်းစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်
 သို့လျှင်၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာ
 ကိုယ်၏၊ ဘောဒေါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ဗရံ၊ နောက်၌။ သသင်္ခါရပရိနိဗ္ဗာယိ၊ တိုက်
 တွန်းခြင်းရှိသဖြင့်ကိလေသာကိုငြိမ်းစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာ
 ယေ၊ မိမိ၏ရူပကာယ၌၊ အသုဘာနူပသယိ၊ မတင့်တယ်သောအခြင်းအရာ
 အားဖြင့်အဘန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အာဟာရေ၊ မျှီအပ်
 သောအာဟာရ၌၊ ပရိကူထသညိ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှားဘွယ်ရှိ၏ဟုအမှတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေထောကေ၊ အလုံးစုံသောတေဘူမကလေ၊ က၌။ အနဘိရတိ၊ သညိ
 မစ္စေလျော်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောအမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု
 အလုံးစုံသောသင်္ခါရတရားတို့၌၊ အနိစ္စာနူပသယိ၊ အမြီးရှိဟုအဘန်တလဲလဲ
 ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ မရဏံ၊ သညာခေါ်ပန၊
 သေခြင်းကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သော သညာသည်ကား၊ အတ္တတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊
 သုဘိဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာအာရုံသို့ကပ်၍သည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊
 ထိုရဟန်းသည်။ သဒ္ဓါဗလံ၊ သဒ္ဓါဗိုလ်လည်းကောင်း၊ ဟိရိဗလံ၊ ဟိရိဗိုလ်
 လည်းကောင်း၊ ဩတ္တပ္ပဗလံ၊ ဩတ္တပ္ပဗိုလ်လည်းကောင်း၊ ဝိရိယဗလံ၊ ဝိရိ

ယဗိုလ်လည်းကောင်း၊ ပညာဗလံ၊ ပညာဗိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိသေခပသာနိ၊ ဤသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဗိုလ်တို့
 ကို၊ ဥပနိဿယ၊ အဋ္ဌိပြု၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သဒ္ဓိန္ဒြိ
 ဟံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိလည်းကောင်း၊ ဝိရိယိန္ဒြိယံ၊ ဝိရိယိန္ဒြိလည်းကောင်း၊ သတိန္ဒြိယံ
 သတိန္ဒြိလည်းကောင်း၊ သမာဓိန္ဒြိယံ၊ သမာဓိန္ဒြိလည်းကောင်း၊ ပညိန္ဒြိယံ၊
 ပညိန္ဒြိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိဣန္ဒြိယာနိ၊
 ဤဣန္ဒြိတို့သည်၊ ရဒ္ဓနိ၊ ခုကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်
 ရှားဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံဣန္ဒြိ
 ယာနံ၊ ဤဣန္ဒြိတို့၏၊ မုဒုတ္တာ၊ ခုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာ
 ကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သသင်္ခါ၊ ရပရိနိဗ္ဗာယိ၊ တိုက်
 တွန်းခြင်းရှိသဖြင့်ကိလေသာကို ငြိမ်းစေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာ
 ကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ သသင်္ခါ၊ ရပရိနိဗ္ဗာယိ၊ တိုက်
 တွန်းခြင်းရှိသဖြင့်ကိလေသာကို ငြိမ်းစေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓဇ္ဈေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာလျှင်၊
 အသင်္ခါ၊ ရပရိနိဗ္ဗာယိ၊ တိုက်တွန်းခြင်းမရှိသဖြင့် ကိလေသာကို ငြိမ်းစေ
 တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသသနာ
 ထော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာမေတိ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့မှ
 ဝိဝိဇ္ဈေ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ (ပ)၊ ပဌမံ၊ ပဌမချာန်ကို၊ (ပ)၊ ဒုတိယံ၊ ဒုတိ
 ယချာန်ကို၊ (ပ)၊ တတိယံ၊ တတိယချာန်ကို၊ (ပ)၊ စတုတ္ထံ၊ စတု
 တ္ထချာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ သဒ္ဓါဗလံ၊ သဒ္ဓါဗိုလ်လည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ပညာဗလံ၊ ပညာဗိုလ်လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိသေခပသာနိ၊ ဤသေက္ခ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဗိုလ်တို့ကို၊ ဥပနိဿယ၊ အဋ္ဌိပြု၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တဿ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိလည်းကောင်း၊ (ပ)၊ ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိန္ဒြိ
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိဣန္ဒြိယာနိ၊ ဤဣန္ဒြိ
 တို့သည်၊ အဓိမတ္တာနိ၊ လွန်ကဲကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ပါတုဘဝန္တိ၊
 ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံ
 ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဤဣန္ဒြိတို့၏၊ အဓိမတ္တာနိ၊ လွန်ကဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌေ
 ဝဓဇ္ဈေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ အသင်္ခါ၊ ရပရိနိဗ္ဗာယိ၊

တိုက်တွန်းခြင်းမရှိသဖြင့် ကိလေသာကိုငြိမ်းစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗိဇ္ဇေ
 ဝခေဇ္ဈ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ အသင်္ခါ၊ ရပရိနိဗ္ဗာယိ၊
 တိုက်တွန်းခြင်းမရှိသဖြင့်ကိလေသာကိုငြိမ်းစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ၊ အတတ်သို့လျှင်၊ ဧကစ္စော၊ အမျှသော၊
 ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ၊
 နောက်၌၊ အသင်္ခါ၊ ရပရိနိဗ္ဗာယိ၊ တိုက်တွန်းခြင်းမရှိသဖြင့်ကိလေသာကို
 ငြိမ်းစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣသ၊ ဤသ
 သနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာမေတိ၊ ဝတ္ထု၊ ကာမကိလေသာကာ
 မဟိုမှ၊ ဝိဝိဇ္ဈေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ (ပ)၊ ပဌမံဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို၊ (ပ)၊ ဒုတိယံ
 ဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊ (ပ)၊ တတိယံဈာနံ၊ တတိယဈာန်ကို၊ (ပ)၊ စတုတ္ထံဈာနံ၊
 စတုတ္ထဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်း
 သည်၊ သဒ္ဓါဗလံ၊ သဒ္ဓါဗိုလ်လည်းကောင်း၊ ဟိရိဗလံ၊ ဟိရိဗိုလ်လည်းကောင်း၊
 ဩက္ကပ္ပဗလံ၊ ဩက္ကပ္ပဗိုလ်လည်းကောင်း၊ ဝိရိယဗလံ၊ ဝိရိယဗိုလ်လည်း
 ကောင်း၊ ပညာဗလံ၊ ပညာဗိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ ဣမာနိသေခဗလာနံ၊ ဤသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဗိုလ်တို့ကို၊ ဥပနိဿယ၊
 အမှီပြု၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ (ပ)၊ ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိန္ဒြေ
 ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိအုန္ဒြိယာနံ၊ ဤအုန္ဒြေ
 တို့သည်၊ (လ)၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပဉ္စနံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံအုန္ဒြေ
 ယာနံ၊ ဤအုန္ဒြေတို့၏၊ ရုဒ္ဓတ္တာ၊ နှုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာယဿ၊ ခန္ဓာ
 ကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အသင်္ခါ၊ ရပရိနိဗ္ဗာယိ၊ တိုက်
 တွန်းခြင်းမရှိသဖြင့် ကိလေသာကို ငြိမ်းစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယဿ
 ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အသင်္ခါ၊ ရပရိနိဗ္ဗာယိ၊
 တိုက်တွန်းခြင်းမရှိသဖြင့်ကိလေသာကိုငြိမ်းစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ ဣတိ၊ ဣမေစတ္တာရော၊ ဤလေးယောက်တို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ခေါ၊ စင်စစ်၊ လောကသ္မိံ၊ လောက၌၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊
 ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

ဘန္တေကဿပ၊ အံရှင်သုရားကဿပ၊ ဣဒံသတ္တံ။ ဤဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနီ
 သုတ်ကိုမေမယော၊ အက္ခန္ဓိဝိအာနန္ဒာသည်။ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာသုရား၏၊
 သန္တိကာ၊ အထံတော်မှ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ကိံသုတံ၊
 အဘယ်သို့ကြားအပ်ပါသနည်း၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အာ
 ယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗိပြည်၌၊
 စောသိတာရာမေ၊ စောသိတာရုံကျောင်းတိုက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တ၊ ကြံ၊
 ထိုသို့နေသောအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ
 သည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာသုဿာဘိက္ခုဝေတိ၊ ငါ့ရှင်ရဟန်းတို့ဟူ၍၊
 အာမန္တေထိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ အာသုဿော၊ ငါ့ရှင်၊ ဣထိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေ
 ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အာယသ္မာတောအာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏၊
 ဝစနံ၊ စကားကို၊ ပဗ္ဗဿောသံ၊ ရိုသေစွာနာကျန်၏။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊
 အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံအဝေါ
 စ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အာသုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယေဝဟိကောစိ၊ အမှတ်မရှိ
 သော၊ ဘိက္ခုဝါ၊ ရဟန်းယောက်ျားသည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီဝါ၊ ရဟန်း
 မိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ အရဟတ္တပတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်ကို၊ ဗျာကရောတိ၊ ပြောကြား၏။ သဗ္ဗော၊
 အလုံးစုံသော၊ သော၊ ထိုရဟန်းယောက်ျားရဟန်းမိန်းမသည်။ စတုဟိ၊
 လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂေဟိဝါ၊ မဂ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧတေသံ၊ ထိုလေး
 ပါးသောမဂ်တို့တွင်၊ အညတရေနဝါ၊ တပါးပါးသောမဂ်ဖြင့်လည်းကောင်း
 အရဟတ္တပတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်ကို၊ ဗျာကရောတိ၊ ပြောကြား
 ၏။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ သော၊ ထိုရဟန်းယောက်ျားရဟန်းမိန်းမသည်။
 ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
 မဂ္ဂေဟိ၊ မဂ်တို့ဖြင့်၊ အရဟတ္တပတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်ကို၊ ဗျာက
 ရောတိ၊ ပြောကြားသနည်း၊ အာသုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သမထပုဗ္ဗင်္ဂံ၊ သမထလျှင်ရှေ့သွားရှိသော၊ ဝိပဿနံ၊
 ဝိပဿနာကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သမထပုဗ္ဗင်္ဂံ၊ သမထလျှင်ရှေ့သွားရှိ
 သော၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဘာဝယတော၊ ပွားစေသော၊ တဿ၊ ထို
 ရဟန်းအား၊ မဂ္ဂေါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ သော၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ကို၊ အာသေဝတိ၊ အတန်တလဲ
 လဲမှီဝဲ၏။ သာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဗဟုတိကရောတိ၊ အကြိမ်များစွာပြု၏။
 တံမဂ္ဂံ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ကို၊ အာသေဝတော၊ အတန်တလဲလဲမှီဝဲသော။

တာဝယဒေသာ၊ ပွားစေသော၊ ဗဟုထီကရောတော၊ အကြိမ်များစွာပြုသော၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သညောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ အနုသယာ၊ အနုသယတို့သည်၊ ဗျန္တိ၊ ကင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အာဝုဒေသာ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပုန၊ တတန်၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝိပဿနာပုဗ္ဗင်္ဂံ၊ ဝိပဿနာလျှင်ရှေ့သွားရှိသော၊ သမထံ၊ သမထကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝိပဿနာပုဗ္ဗင်္ဂံ၊ ဝိပဿနာလျှင်ရှေ့သွားရှိသော၊ သမထံ၊ သမထကို၊ ဘာဝယတော၊ ပွားစေသော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မဂ္ဂေါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ကို၊ အာသေဝတိ၊ အဘန်တလဲလဲခြံ့၏။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဗဟုထီကရောတိ၊ အကြိမ်များစွာပြု၏။ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ကို၊ အာသေဝတော၊ အဘန်တလဲလဲခြံ့သော၊ တာဝယဒေသာ၊ ပွားစေသော၊ ဗဟုထီကရောတော၊ အကြိမ်များစွာပြုသော၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သညောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ အနုသယာ၊ အနုသယတို့သည်၊ ဗျန္တိ၊ ကင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အာဝုဒေသာ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပုန၊ တတန်၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမထဝိပဿနံ၊ သမထဝိပဿနာကို၊ ယုဂနန္တံ၊ အစုံဖွဲ့သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သမထဝိပဿနံ၊ သမထဝိပဿနာကို၊ ယုဂနန္တံ၊ အစုံဖွဲ့သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘာဝယတော၊ ပွားစေသော၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ မဂ္ဂေါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ကို၊ အာသေဝတိ၊ အဘန်တလဲလဲခြံ့၏။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဗဟုထီကရောတိ၊ အကြိမ်များစွာပြု၏။ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ကို၊ အာသေဝတော၊ အဘန်တလဲလဲခြံ့သော၊ တာဝယဒေသာ၊ ပွားစေသော၊ ဗဟုထီကရောတော၊ အကြိမ်များစွာပြုသော၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။ သညောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ အနုသယာ၊ အနုသယတို့သည်၊ ဗျန္တိ၊ ကင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အာဝုဒေသာ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပုန၊ တတန်၊ ပရံစ၊ တပါးတုံလည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၏။ ဓမ္မုဒ္ဓစ္စပိဂ္ဂဟိတံ၊ သမထဝိပဿနာတရားကို နှိုဩဘာသအစရှိသောဆယ်ပါးသော ဝိပဿနာ၏ဖြစ်ပြုကြောင်းဟုဆိုအပ်သော ပျံလွင့်ခြင်းဥဋ္ဌဂ္ဂသည် အထူးသဖြင့်ယူအပ်သော၊ မာနသံ၊ စိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံယထိံ၊ သမယော၊ အကြင်အခါ၌၊ တံစိတ္တံ၊ ထိုဝိပဿနာစိတ်သည်။ အဇ္ဈတ္တမေဝ၊ ဂေါစရဇ္ဈတ္တဟုဆိုအပ်သောနိဗ္ဗာန်၌သာ

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဋိပက္ခသက-၂-ပဋိပဒါဝဂ်၊ ၄၇

သျှင်၊ သန္တိဋ္ဌတိ၊ ကောင်းစွာတည်၏။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ ဆုတ်နစ်၏။ ကောင်း၊
 အတုမရှိမြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောသမာဓိသည်။ ဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ သမာဓိ
 ယတိ၊ စိတ်ကိုကောင်းစွာထား၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ မဂ္ဂေါ၊ သောတာ
 ပတ္တိမဂ်သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုသော
 တာပတ္တိမဂ်ကို။ အာသေဝတိ၊ အဘန်တလဲလဲဖြစ်၏။ ဘာဝေတံ၊ ပွားစေ၏။
 ဗဟုထိကရောတိ၊ အကြိမ်များစွာပြု၏။ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ကို။
 အာသေဝထော၊ အဘန်တလဲလဲဖြစ်သော။ ဘာဝယထော၊ ပွားစေသော။
 ဗဟုထိကရောတော၊ အကြိမ် များစွာပြုသော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းသည်။
 သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို။ ပတိယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ အနုသယာ
 အနုသယတို့သည်။ ဗျန္တိ၊ ကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိမဂ္ဂေဟိ၊ ဤမဂ်တို့ဖြင့်။ အရဟတ္တ
 ပတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ပြောကြား၏။ အာဂ
 သော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ယောဟိကောစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဘိက္ခုဝါ၊ ရဟန်း
 ယောက်ျားသည် လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမ သည်လည်း
 ကောင်း။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တိကော၊ အထံ၌။ အရဟတ္တပတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
 ရောက်သည်ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ပြောကြား၏။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော။ သော၊
 ထိုရဟန်းယောက်ျားရဟန်းမိန်းမသည်။ ဣမေဟိမဂ္ဂေဟိ၊ ဤမဂ်တို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ဇေတသံ၊ ထိုလေးပါးသောမဂ်တို့တွင်။ အညတရေနဝါ၊
 တပါးပါးသောမဂ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အရဟတ္တပတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
 ရောက်သည်ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ပြောကြား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားအပ်
 ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒသမသုတ်ပြီး၏။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ပဋိပဒါဝဂ္ဂေါ၊ ပဋိပဒါဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ တဿ၊ ထိုပဋိပဒါဝဂ်၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား။
 သံခိတ္တံ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်ဟောအပ်သောအကျင့်လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထတံ။
 အကျယ်အားဖြင့်ဟောအပ်သောအကျင့်လည်းကောင်း။ အသုဘံ၊ အသုဘ
 ၏အစွမ်းအားဖြင့် ဟောအပ်သောအကျင့်လည်းကောင်း။ ဧဒ္ဒ၊ နှစ်ပါးကုန်
 သော။ ခမာ၊ သည်းခံခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်ဟောအပ်သောအကျင့်တို့လည်း
 ကောင်း။ ဥဘာယေန၊ နှစ်ပါးစုံသောအကြောင်းဖြင့်။ ဟိနာ၊ ယုတ်ကုန်၏ဟူ၍။
 ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့လည်းကောင်း။ မောဂ္ဂထာ

နော၊ အရှင်မောဂ္ဂဝံသန်မထေရ်လည်းကောင်း၊ သာဓိပုတ္တော၊ အရှင်သာဓိပုတ္တရာမထေရ်လည်းကောင်း၊ သင်္ခါရံ၊ တိုက်တွန်းခြင်းနှင့်တကွကိလေသာတို့မှငြိမ်းသောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ယုဂနန္ဓေစ၊ အစုံဖွဲ့သောအားဖြင့်ဖြစ်သောသမထဝိပဿနာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေတာနိ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒဿ၊ စာဖတ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍိတသက(၃)သဗ္ဗေယနိယဝဂ်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ကားယေဝါ၊ ကာယဒွါရဟုဆိုအပ်သော ကာယဝိညတ်သည်လည်း၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ကာယသဗ္ဗေတနာဟေတု၊ ကာယဒွါရဟုဆိုအပ်သောကာယဝိညတ်၌ဖြစ်သောစေတနာဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝါစာယဝါ၊ ဝစီဒွါရဟုဆိုအပ်သောဝစီဝိညတ်သည်လည်း၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဝစီသဗ္ဗေတနာဟေတု၊ ဝစီဒွါရဟုဆိုအပ်သော ဝစီဝိညတ်၌ဖြစ်သောစေတနာဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မနေဝါ၊ မနောဒွါရသည်လည်း၊ သတိ၊ ရှိသော် မနောသဗ္ဗေတနာဟေတု၊ မနောဒွါရ၌ဖြစ်သောစေတနာဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယံပစ္စယာ၊ အကြင်ကာယသင်္ခါရတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ တံသုခံ၊ ထိုချမ်းသာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ တံဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာအဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်သာမံဝါ၊ ကိုယ်တိုင်မူလည်း၊ တံကာယသင်္ခါရံ၊ ထိုကာယသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရတိ၊ ပြုပြင်စီရင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယံပစ္စယာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ တံသုခံ၊ ထိုချမ်းသာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ တံဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံပစ္စယာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ပရေဝါ၊ သူတပါး

တို့၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယံပစ္စယာ၊ အကြင်မနောသင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ တံသုခံ၊ ထိုချမ်းသာခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ တံဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သာဝေါ၊ ကိုယ်တိုင်မူလည်း၊ တံမနောသင်္ခါရံ၊ ထိုမနောသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခရေတိ၊ ပြုပြင်စီရင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် အား၊ ယံပစ္စယာ၊ အကြင်မနောသင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ တံသုခံ၊ ထိုချမ်းသာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ တံဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရေဝါ၊ သူ့ဘဝါးဘို့သည်လည်း၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တံမနောသင်္ခါရံ၊ ထိုမနော သင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခရေန္တိ၊ ပြုပြင်စီရင်စေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယံပစ္စယာ၊ အကြင်မနော သင်္ခါရတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ တံသုခံ၊ ထိုချမ်းသာခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ တံဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ပဇာနောဝါ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်ထိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ တံမနော သင်္ခါရံ၊ ထိုမနောသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခရေတိ၊ ပြုပြင်စီရင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယံပစ္စယာ၊ အကြင်မနောသင်္ခါရတည်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ တံသုခံ၊ ထိုချမ်းသာခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ တံဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဖြစ်၏။ အသမ္ပဇာနောဝါ၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်မထိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ တံမနောသင်္ခါရံ၊ ထိုမနောသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခရေတိ၊ ပြုပြင်စီရင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေသုဓမ္မေသုဗျာဓိအပ်ပြီးသောစေတနာတရားတို့ ၌၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ အနုပတိကာ၊ အတန်လဲလဲကု၏။ အဝိဇ္ဇာယထေဝ ဝါ၊ အဝိဇ္ဇာ၏သာလျှင်၊ အသေသဝိရာဂ နိရောဓာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥပဇာန် ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်း ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ယံပစ္စ ယာ၊ အကြင်ကာယ သင်္ခါရ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ သန္တာန်၌၊ တံသုခံ၊ ထိုချမ်းသာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ တံဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်း ရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သောကာယေဝ၊ ထိုကာယသင်္ခါ ရသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယံပစ္စယာ၊ အကြင်စိ သင်္ခါရတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ တံသုခံ၊ ထိုချမ်းသာခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ တံဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲခြင်းသည်လည်း ကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သာဝါစာ၊ ထိုဝစီသင်္ခါရသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဗ္ဗေတနိယဝဂ်၊ ၅၁

အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယံပစ္စယာ၊ အကြင်မနောသင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ တံသုခံ၊ ထိုချမ်းသာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ထိုဆင်းရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သောမနော၊ ထိုမနောသင်္ခါရသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယံပစ္စယာ၊ အကြင်ပိပါက်၏ပေါက်ရောက်ရာဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ တံသုခံ၊ ထိုချမ်းသာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ထိုဆင်းရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံခေတ္တံ၊ ထိုမျိုးစေ၏ပိုက်ပျိုးချရာထယ်တာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သော ပိပါက်၏ ပေါက်ရောက်ရာ ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံ တည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယံပစ္စယာ၊ အကြင်ပိပါက်၏တည်ရာဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ တံသုခံ၊ ထိုချမ်းသာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ထိုဆင်းရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံဝတ္ထု၊ ထိုသစ်ပင်တို့၏တည်ရာသာသဘွယ်ဖြစ်သော ပိပါက်၏ တည်ရာဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ တည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယံပစ္စယာ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ တံသုခံ၊ ထိုချမ်းသာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ထိုဆင်းရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံအာယတနံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယံပစ္စယာ၊ အကြင်ပိပါက်၏တည်ရာဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ တံသုခံ၊ ထိုချမ်းသာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ထိုဆင်းရဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံအဓိကရကံ၊ ထိုပိပါက်၏ တည်ရာဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံ တည်းဟူသော အကြောင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတ္တဘာဝပဋိယာဘော၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းတို့သည်၊ ဣမေစတ္တာရော၊ ဤငွေပေး၊ တို့ထည်း၊ စတ္တာရော၊ ငွေပေးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယသ္မိံ၊ အတ္တဘာဝပဋိယာဘော၊ အကြင်အတ္တဘောကိုရခြင်း၌၊ အတ္တသဗ္ဗေတနာ၊ မိမိ၏စေတနာသည်၊ ကမတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရေသဗ္ဗေတနာ၊ သူကပါး၏စေတနာသည်၊ နောကမတိ၊ မဖြစ်၊ သော၊ အတ္တဘာဝပဋိယာဘော။

ထိုအတ္တဘောကိုရခြင်းသည်။ အတ္တိဂါဇီ။ ဘိက္ခုဝေ။ ရဟန်းတို့။ ယထိံ အတ္တဘာဝပဋိဿာဘော။ အကြင်အတ္တဘောကိုရခြင်း၌။ ပရသဉ္ဇေတနာ။ သူတပါး၏စေတနာသည်။ ကမတိ။ ဖြစ်၏။ အတ္တသဉ္ဇေတနာ။ မိမိ၏စေတနာသည်။ နောကမတိ။ မဖြစ်။ သောအတ္တဘာဝပဋိဿာဘော။ ထိုအတ္တဘောကိုရခြင်းသည်။ အတ္တိဂါဇီ။ ဘိက္ခုဝေ။ ရဟန်းတို့။ ယထိံ အတ္တဘာဝပဋိဿာဘော။ အကြင်အတ္တဘောကိုရခြင်း၌။ အတ္တသဉ္ဇေတနာ။ မိမိ၏စေတနာသည်။ ကမတိ။ ဖြစ်၏။ ပရသဉ္ဇေတနာ။ သူတပါး၏စေတနာသည်။ လည်း။ ကမတိ။ ဖြစ်၏။ သောအတ္တဘာဝပဋိဿာဘော။ ထိုအတ္တဘောကိုရခြင်းသည်။ အတ္တိဂါဇီ။ ဘိက္ခုဝေ။ ရဟန်းတို့။ ယထိံ အတ္တဘာဝပဋိဿာဘော။ အကြင်အတ္တဘောကိုရခြင်း၌။ အတ္တသဉ္ဇေတနာ။ မိမိ၏စေတနာသည်။ နောကမတိ။ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ ပရသဉ္ဇေတနာ။ သူတပါး၏စေတနာသည်။ နောကမတိ။ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ ဣတိဣမေစက္ကာရော။ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခုဝေ။ ရဟန်းတို့။ အတ္တဘာဝပဋိဿာဘော။ အတ္တဘောကိုရခြင်းတို့သည်။ ဣမေစက္ကာရော။ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝေါစ။ ခိနိတော်မူ၏။ ဝေံ။ ဤသို့။ ဝုတ္တေ။ ခိနိတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာသာရိဝုတ္တော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဘဝဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဇေဝံဝစနံ။ ဤစကားကို။ အဝေါစယျောံ၏။ ကံ။ အဝေါစအဘယ်သို့လျှောက်သနည်း။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဝဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သံခိတ္တေန။ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာထိတဿ။ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဣမဿ။ ဤပါဠိ၏။ အတ္ထံ။ အနက်ကို။ အတံ။ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝေံ။ ဤသို့။ ဝိတ္ထာရေန။ အကျယ်အားဖြင့်။ အာဇာနာမိ။ သိပါ၏။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာဘုရား။ တတြိ။ ထိုလေးပါးသောအတ္တဘောကိုရခြင်းတို့တွင်။ ယာယံယောအယံအတ္တဘာဝပဋိဿာဘော။ အကြင်အတ္တဘောကိုရခြင်းသည်။ အတ္တိဂါဇီ။ ယထိံ အတ္တဘာဝပဋိဿာဘော။ အကြင်အတ္တဘောကိုရခြင်း၌။ အတ္တသဉ္ဇေတနာ။ မိမိ၏စေတနာသည်။ ကမတိ။ ဖြစ်၏။ ပရသဉ္ဇေတနာ။ သူတပါး၏စေတနာသည်။ နောကမတိ။ မဖြစ်။ အတ္တသဉ္ဇေတနာဟေတု။ မိမိသည်ပြုပြင်အပ်သော စေတနာဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ တေသံသတ္တာနံ။ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ တဌာကာယာ။ ထိုကိုယ်မှ။ ရတိ။ ရွေးချွေသည်ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာဘုရား။ တတြိ။ ထိုလေးပါးသောအတ္တဘောကိုရခြင်းတို့တွင်။ ယာယံယောအယံအတ္တဘာဝပဋိဿာဘော။ အကြင်အတ္တဘောကိုရခြင်းသည်။ အတ္တိဂါဇီ။ ယထိံ အတ္တဘာဝပဋိဿာဘော။ အကြင်အတ္တဘောကိုရခြင်း၌။ ပရသဉ္ဇေတနာ။ သူတပါး၏စေတနာသည်။ ကမတိ။

ဖြစ်၏။ အတ္တသဗ္ဗေတနာ၊ မိမိ၏စေတနာသည်၊ နေဝကမတိ၊ မဖြစ်၊ ပရသဗ္ဗေတနာဟေတု။ သူတပါးသည် ပြုပြင်အပ်သော စေတနာဟူသော အကြောင်း၊ ကြောင့်၊ တေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ တေဌာကာယာ၊ ထိုကိုယ်မှ၊ ဝုတိရွှေ့သျှောသည်။ ဧဝံ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တတြ၊ ထိုထေးပါးသော အတ္တဘောကို ရခြင်းတို့တွင်၊ ယာယံယောအယံ အတ္တဘာဝပဋိယာဘော၊ အကြင်အတ္တဘောကို ရခြင်းသည်၊ အတ္ထိရှိ၏။ ယသ္မိံ အတ္တဘာဝပဋိယာဘော၊ အကြင်အတ္တဘောကို ရခြင်း၌၊ အတ္တသဗ္ဗေတနာ၊ မိမိ၏စေတနာသည်လည်း၊ ကမတိ၊ မဖြစ်၏။ ပရသဗ္ဗေတနာ၊ သူတပါး၏စေတနာသည်လည်း၊ ကမတိ၊ မဖြစ်၏။ အတ္တသဗ္ဗေတနာဟေတု၊ မိမိသည် ပြုပြင်အပ်သော စေတနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ကောင်း၊ ပရသဗ္ဗေတနာဟေတု။ သူတပါးသည် ပြုပြင်အပ်သော စေတနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ကောင်း၊ တေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ တဌာကာယာ၊ ထိုကိုယ်မှ၊ ဝုတိရွှေ့သျှောသည်။ ဧဝံ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တတြ၊ ထိုထေးပါးသော အတ္တဘောကို ရခြင်းတို့တွင်၊ ယာယံယောအယံ အတ္တဘာဝပဋိယာဘော၊ အကြင်အတ္တဘောကို ရခြင်းသည်၊ အတ္ထိရှိ၏။ ယသ္မိံ အတ္တဘာဝပဋိယာဘော၊ အကြင်အတ္တဘောကို ရခြင်း၌၊ အတ္တသဗ္ဗေတနာ၊ မိမိသည် ပြုပြင်အပ်သော စေတနာသည်၊ နေဝကမတိ၊ မဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ ပရသဗ္ဗေတနာ၊ သူတပါးသည် ပြုပြင်အပ်သော စေတနာသည်၊ နေဝကမတိ။ ဖြစ်လည်းမဖြစ်၊ တေန၊ ထိုအတ္တဘောဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကတမေ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့ဟူ၍၊ ဓဗ္ဗဗ္ဗာ၊ ငှတ်အပ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ သျှောက်၏။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ တေန၊ ထိုအတ္တဘောဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘော၊ ထိုသူတို့ကို၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့ဟူ၍၊ ဓဗ္ဗဗ္ဗာ၊ ငှတ်အပ်ကုန်၏။ တေဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့ကို၊ နေဝသညာနာသညာယတနူပဂါ၊ နေဝသညာနာသညာယတနာတုံသို့ကပ်၍ ဖြစ်ကုန်သော ဗြဟ္မာတို့ဟူ၍၊ ဓဗ္ဗဗ္ဗာ၊ ငှတ်အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်အထောက်ပံ့ကြောင့်၊ ဣမေ၊ ဤထောက်ပံ့၊ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ တဌာကာယာ၊ ထိုကိုယ်မှ၊ ဝုတိရွှေ့သျှောသည်၊ ဝုတိရွှေ့သျှောသည်၊ ဣတ္ထတ္ထံ၊ ဤကဒမတုံသို့၊ အာဂါမိနော၊ ထာကုန်သည်၊ အာဝန္တရော၊ လာတတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်

ပါနည်း။ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘဒန္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယေနဟေဝုနာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်အထောက်အပံ့ကြောင့်၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်းသား၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ တဋ္ဌာကာယာ၊ ထိုကိုယ်မှ၊ စုတော၊ စုတေကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣတ္ထတ္ထံ၊ ဤကာမထုံသို့၊ အနာဂါမိနော၊ မယာကုန်သည်၊ အနာဂန္တာရော၊ မယာတတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကောပန၊ အဘယ်ပါနည်း။ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ ကောပန၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဣဘိဤသို့၊ အဂေါဓ၊ ဈောက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စသ၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလသား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဩဓု၊ ဣဂါယာနိ၊ အောက်အတို့အားဖြင့်ကာမခတ်၏။ အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့သည်၊ အပ္ပတိနာနိ၊ မပယ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနုဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာယတနုဈာန်ကို၊ အဿာဒေဘိ၊ သာယာ၏။ တံ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာယတနုဈာန်ကို၊ နိကာမေတိ၊ အလိုရှိ၏။ တေနစ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာယတနုဈာန်ဖြင့်လည်း၊ ဝိတ္တိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာယတနုထံ၌၊ ဝိဘော၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊ တဒဓိမုက္ကော၊ ထိုနေဝသညာနာသညာယတနုထံ၌၊ သံသွင်းသည်ဖြစ်၍၊ တဗ္ဗဟုလဝိဟာရိ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာယတနုဈာန်ဖြင့်အကြိမ်များစွာနေလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အပရိတိနော၊ မယုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကုရုမာနော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ နေဝသညာနာသညာယတနုပဂါနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနုထံသို့ကပ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါနံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏။ သဟဗျာတံ၊ အပေါင်းအတော်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘတော၊ ထိုနေဝသညာနာသညာယတနုထံမှ၊ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်၊ ဣတ္ထတ္ထံ၊ ဤကာမထုံသို့၊ အာဂါမိ၊ ထာသည်၊ အာဂန္တာ၊ ထာတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဧကစ္စသ၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလသား၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဩဓု၊ ဣဂါယာနိ၊ အောက်အတို့အားဖြင့်ကာမထုံ၏။ အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့သည်၊ ပတိနာနိ၊ မပယ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဗ္ဗေတနိယဝဂ်၊ ၅၅

အဖြစ်၌သာလျှင်၊ နေဝသညာနာသညာယထနံ၊ နေဝသညာနာသညာယထ
နဗျာနံ၊ ဥပသဗ္ဗန္တ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏သော၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊
တံ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာယထနဗျာနံကို၊ အသာဒေတိ၊ သာယာ၏၊ တံ၊
ထိုနေဝသညာနာသညာယထနဗျာနံကို၊ နိကာမေတိ၊ အလိုရှိ၏၊ တေနစ၊
ထိုနေဝသညာ နာသညာယထနဗျာနံဖြင့်လည်း၊ ဝိတ္တံ၊ နှစ်သက်ခြင်းသို့၊
အာပဇ္ဇဘိ၊ ရောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာယထနဗျာနံ၌၊ ငြိတော၊
တည်သည်ဖြစ်၍၊ တဒဓိဓက္ခော ။ ထိုနေဝသညာနာသညာယထနဗျာနံကို
နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍၊ တဗ္ဗဟုထဝိဟာရီ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာယထန
ဗျာနံဖြင့်အကြိမ်များစွာနေထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အပရိတိနော၊ မယုတ်သည်ဖြစ်
၍၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကရုမာနော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ နေဝသညာ နာသညာ
ယထနပဂါနံ၊ နေဝသညာနာသညာယထနသံသို့ကပ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ
နံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဘော်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍
ဖြစ်၏ သော၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တတော၊ ထိုနေဝသညာနာသညာယထနထံမှ
ရုဒတာ၊ ရုတေသည်ရှိသော်၊ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤကာမသံသို့၊ အနာဂါမိ၊ မလာသည်၊
အနာဂန္တာ၊ မလာတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ ရှာ၊
ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်
အထောက်အပံ့ကြောင့်၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော၊ သတ္တာ
သတ္တဝါတို့သည်၊ တမ္ဘာကာယာ၊ ထိုကိုယ်မှ၊ ရတာ၊ ရုတေကုန်သည်ရှိသော်
ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤကာမသံသို့၊ အာဂါမိနော၊ လာကုန်သည်၊ အာဂန္တာရော၊ လာ
တတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊
အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်၊
အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တ ရှာ၊ ယေနဟေတုနာ၊
အကြင် အကြောင်းကြောင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်အထောက်အပံ့
ကြောင့်၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့
လည်း၊ တမ္ဘာကာယာ၊ ထိုကိုယ်မှ၊ ရတာ၊ ရုတေကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣတ္ထတ္တံ
ဤကာမသံသို့၊ အနာဂါမိနော၊ မလာကုန်သည်၊ အနာဂန္တာရော၊ မလာတတ်
ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ အယမ္ပ
န၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်၊ အယမ္ပန၊
ဤသည်ပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏ ။

ပဌမသုတ်ပြီး၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

တကြီးခေါ် ထိုအခါ၌ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
သည်။ တိက္ခ။ ရဟန်းတို့ကို။ အာဝဿောဘိက္ခဝေတိ။ ငါ့ရှင်ရဟန်းတို့ဟူ၍။
အာမန္တေတိ။ မိန့်တော်မူ၏။ အာဝဿော။ ငါ့ရှင်။ ဣတိခေါ။ ဤသို့လျှင်။
ကေဘိက္ခ။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အာယသ္မာတောသာရိပုတ္တဿ။ အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာ၏ဝစနံ။ စကားကို။ ပစ္စဿောသံ၊ ရှိသေ့စွာနာကြကုန်၏။ အာယသ္မာ
သာရိပုတ္တော။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဇေတဝစနံ။ ဤစကားကို။ အဂေါစ။
မိန့်တော်မူ၏။ တိံ အဂေါစ။ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ အာဝဿော။ ငါ
ရှင်တို့။ အဗ္ဗမာယူပသမ္ပန္နေန။ ရဟန်းဖြစ်၍ထွဲခွဲပြီးသောမေ။ ငါသည်။ အတ္ထ
ပဗ္ဗိသန္တိဒါ။ ငါးပါးသော အနက်တို့၌အပြားအားဖြင့် ခွဲခြမ်းဝေစာန်တတ်
သောအတ္ထပဗ္ဗိသန္တိဒါ ဥာဏ်ကို။ ဩဓိသော။ သင့်သောအကြောင်းအား
ဖြင့်။ ဗျဉ္ဇနသော။ အက္ခရာအားဖြင့်။ သန္တိကတာ။ မျက်မှောက်ပြုအပ်၏။ တံ။
ထိုအတ္ထပဗ္ဗိသန္တိဒါဥာဏ်ကို။ အဟံ။ ငါသည်။ အနေကပရိယာယေန။ များ
စွာသောအကြောင်းအားဖြင့်။ အာစိက္ခာမိ။ အကျဉ်းအားဖြင့် သင်ကြား၏။
ဒေသေမိ။ ထင်ရှားပြု၍ဟော၏။ ပကာသေမိ။ ပြု၏။ ပညာပေမိ။ အပြားအား
ဖြင့်ထိ၏။ ပဗ္ဗပေမိ။ ရှုတ်၏။ ဝိဝရာမိ။ ဖွင့်၏။ ဝိဘဇာမိ။ ဝေသာန်၏။ ဥတ္တာနိံ။
ထင်စွာ။ ကရေမိ။ ပြု၏။ ခေါပနံ။ စင်စစ်။ ယဿ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကင်္ခါ
ဝါ။ ယုံမှားခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိမတိဝါ။ တွေးတောခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။ အဿာဖြစ်ငြားအံ့။ သော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝံ။ ငါသို့။ ပဉ္စေန။ အမေး
ပြဿနာဖြင့်။ ဥပဂစ္ဆတု။ ကပ်ထားလော့။ ယေ။ အကြင်ဆရာသည်။ နော။ ငါတို့၏။
ဓမ္မာနဉ္စ။ ထိစေအပ်သောစာရားတို့၌လည်း။ သုကုသလော။ အလွန်ထိမ်မာ
၏။ နော။ ငါတို့၏။ သောသတ္တာ။ ထိုဆရာသည်။ သဗ္ဗုဘိတုတော။ မျက်မှောက်
ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဿ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ အဟံ။ ငါသည်။ ဝေယျာက
ရဏေန။ ပြဿနာကိုဖြေဆိုသဖြင့်။ ဝိတ္ထံ။ စိတ်ကို။ အာရာဓေသာမိ။ နှစ်သက်
စေအံ့။ အာဝဿော။ ငါ့ရှင်တို့။ အဗ္ဗမာယူပသမ္ပန္နေန။ ရဟန်းပြု၍ထွဲခွဲပြီး
သောမေ။ ငါသည်။ ဓမ္မပဗ္ဗိသန္တိဒါ။ ငါးပါးသောအကြောင်းတို့၌အပြားအား
ဖြင့်ခွဲခြမ်းဝေစာန်တတ်ကော ဓမ္မပဗ္ဗိသန္တိဒါဥာဏ်ကို။ ဩဓိသော။ သင့်
သောအကြောင်းအားဖြင့်။ ဗျဉ္ဇနသော။ အက္ခရာအားဖြင့်။ သန္တိကတာ။ မျက်
မှောက်ပြုအပ်၏။ တံ။ ထိုဓမ္မပဗ္ဗိသန္တိဒါဥာဏ်ကို။ အဟံ။ ငါသည်။ အနေကပ
ရိယာယေန။ များစွာသောအကြောင်းအားဖြင့်။ အာစိက္ခာမိ။ အကျဉ်းအား
ဖြင့်သင်ကြား၏။ ဒေသေမိ။ ထင်ရှားပြု၍ဟော၏။ ပကာသေမိ။ ပြု၏။ ပညာပေ
မိ။ အပြားအားဖြင့်ထိ၏။ ပဗ္ဗပေမိ။ ထား၏။ ဝိဝရာမိ။ ဖွင့်၏။ ဝိဘဇာမိ။ ဝေသာန်

ပထမအကြောင်းအရာ-၃-သဗ္ဗေတနိယဝဂ်။ ၅၇

၏၊ ဥက္ကန္တနိယဝဂ်၊ ကရောမိ၊ ပြု၏၊ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကင်္ခါဝါ၊ ယံမှားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝိမတိဝါ၊ ထွေးတော့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝံ၊ ငါထို့၊ ပဉ္စေန၊ အမေးပြဿနာဖြင့်၊ ဥပဂစ္ဆတု၊ ကပ်လော၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ယောသတ္တော၊ အကြင်ဆရာသည်၊ ဓမ္မာနံ၊ သိအပ်သောတရားတို့၌၊ သုက္ကသလော၊ အလွန်လိမ်မာ၏၊ နော၊ ငါတို့၏၊ သောသတ္တော၊ ထိုဆရာသည်၊ သဗ္ဗုဒ္ဓိတူတော၊ မျက်မှောက်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေယျာကရဏေန၊ ပြဿနာကိုဖြေဆိုသဖြင့်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အာရာဓေဿာမိ၊ နှစ်သက်စေအံ့၊ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဗ္ဗမာသုပသမ္ပန္နေန၊ ရဟန်းဖြစ်၍ထွေခွဲပြီးသော၊ မေ၊ ငါသည်၊ နိရုတ္တိပဒိုသန္တိဒါ၊ မဂတောသကံအပြားအားဖြင့်ခွဲခြမ်းဝေစာနုတ်သော နိရုတ္တိပဒိုသန္တိဒါဉာဏ်ကို၊ ဩဓိသော၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်၊ ဗျဉ္ဇနသော၊ အက္ခရာအားဖြင့်၊ သန္တိကတော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုနိရုတ္တိပဒိုသန္တိဒါဉာဏ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အနေကပရိယာဓေန၊ များစွာသောအကြောင်းအားဖြင့်၊ အာစိက္ခာမိ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်သင်ကြား၏၊ ဒေသေမိ၊ အထူးပြု၍ဟော၏၊ ပကာသေမိ၊ ပြု၏၊ ပညာပေမိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ ပဋ္ဌပေမိ၊ ထား၏၊ ဝိဝရာမိ၊ ဖွင့်၏၊ ဝိဘဇာမိ၊ ဝေတနံ၏၊ ဥက္ကန္တနိယဝဂ်၊ ကရောမိ၊ ပြု၏၊ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကင်္ခါဝါ၊ ယံမှားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝိမတိဝါ၊ ထွေးတော့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ငြားအံ့၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝံ၊ ငါထို့၊ ပဉ္စေန၊ အမေးပြဿနာဖြင့်၊ ဥပဂစ္ဆတု၊ ကပ်လော၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ယောသတ္တော၊ အကြင်ဆရာသည်၊ ဓမ္မာနံ၊ သိအပ်သောတရားတို့၌၊ သုက္ကသလော၊ အလွန်လိမ်မာ၏၊ နော၊ ငါတို့၏၊ သောသတ္တော၊ ထိုဆရာသည်၊ သဗ္ဗုဒ္ဓိတူတော၊ မျက်မှောက်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေယျာကရဏေန၊ ပြဿနာကိုဖြေဆိုသဖြင့်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အာရာဓေဿာမိ၊ နှစ်သက်စေအံ့၊ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဗ္ဗမာသုပသမ္ပန္နေန၊ ရဟန်းဖြစ်၍ထွေခွဲပြီးသော၊ မေ၊ ငါသည်၊ နိရုတ္တိပဒိုသန္တိဒါ၊ မဂတောသကံအပြားအားဖြင့်ခွဲခြမ်းဝေစာနုတ်သော နိရုတ္တိပဒိုသန္တိဒါဉာဏ်ကို၊ ဩဓိသော၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်၊ ဗျဉ္ဇနသော၊ အက္ခရာအားဖြင့်၊ သန္တိကတော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုပဒိုသန္တိဒါဉာဏ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အနေကပရိယာဓေန၊ များစွာသောအကြောင်းအားဖြင့်၊ အာစိက္ခာမိ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်သင်ကြား၏၊ ဒေသေမိ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

အထူးပြု၍ဟော၏။ ပကသေမိပြု၏။ ပညာပေမိ။ အပြားအားဖြင့်တိ၏။ ပဋ္ဌဇေမိ။ ထား၏။ ဝိဝရာမိ။ ဖွင့်၏။ ဝိဘဇာမိ။ ဝေဘန်၏။ ဥတ္တရံနိ။ ထင်စွာ။ ကရောမိ။ ပြု၏။ ခေါပန။ စင်စစ်။ ယဿ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကင်္ခါဝါ။ ယုံမှားခြင်း။ သည့်သည်းကောင်း။ ဝိမတိဝါ။ ထွေးတောခြင်းသည်။ သည်းကောင်း။ အဿ။ ဖြစ်ပြားအံ့။ သော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မံ။ ငါ့အို့။ ပဉ္စေန။ အမေးပြုသနာဖြင့်။ ဥပဂစ္ဆတု။ ကပ်လော။ နော။ ငါတို့၏။ ယောသတ္တပ။ အကြင်ဆရာသည်။ ဓမ္မာနံ။ ထိုအပ်သောထရားတို့၌။ သုကုသလော။ အလွန်လိမ်မာ၏။ နော။ ငါတို့၏။ သောသတ္တာ။ ထိုဆရာသည်။ သမ္ပုဗ္ဗိတုတော။ မျက်မှောက်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဿ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ အဟံ။ ငါသည်။ ဝေယျာကရေတေန။ ပြဿနာကိုဖြေဆိုသဖြင့် စိတ္တံစိတ်ကို။ အာရာဇေယျာမိ။ နှစ်သက်စေအံ့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝေါစ။ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

အထူးပြု၍အခါ၌ခေါ်စင်စစ်အာယသ္မာမဟာကောဠိကော။ အရှင်မဟာကောဠိကသည့်။ ယောနု။ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တရာ။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အတ္ထိရှိနံ။ ထေရ်။ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ။ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ။ ကပ်လေပြီ၍။ အာယသ္မတာသာရိပုတ္တရာ။ အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့်။ သမ္ပိတကွ။ သားမွေးဖွား။ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏။ သမ္မောဒနိယံ။ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော။ သာရဏီယံ။ မပြတ်အောက်မှေအပ်သော။ ကထံစကားကို။ ဝိတိသာဓေတွာ။ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ။ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိယံဒိ။ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ။ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိယံဒေခေါ။ ထိုင်နေပြီးသော။ အာယသ္မာမဟာကောဠိကော။ အရှင်မဟာကောဠိကသည်။ အာယသ္မန္တံသာရိပုတ္တံ။ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ ဧတံစနံ။ ဤစကားကို။ အဝေါစ။ ဆို၏။ ကိံအဝေါစ။ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ အာဂုသော။ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာဆန့်။ မြောက်ပါးကုန်သော။ ဖဿာယတနာနံ။ ဖဿ၏တည်ရာဖြစ်သောစက္ကာယတနစသောအာယတနတို့၏။ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ။ အရဟတ္တမဂ်ဥာဟံဖြင့် အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်း။ အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ တေသု။ ထိုမြောက်ပါးသော ဖဿ၏တည်ရာဖြစ်သော စက္ကာယတနစသောအာယတနတို့သည်။ အသေသတော။ အကြွင်းမရှိသော အေးဖြင့်။ နိရုဇ္ဈေသု။ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ တတော။ ထိုမြောက်ပါးသော ဖဿ၏

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဗ္ဗေတနိယဝဂ်၊ ၅၆

တည်ရာဖြစ်သောစက္ကယတနုစသောအာယတနမှ၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ ကိပ္ပိ
တရံ၊ ကရသော၊ အာယတနကိစ္စ၍ ဖြစ်သောကိလေသာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသ
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်မဟာကောမ္ဗိက၊ ဇံ၊
ဤသို့၊ မာဘဏ၊ မဆိုလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်
သာရိပုတ္တရာ၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဖဿာယတနာနံ၊ ဖဿ၏တည်ရာ
ဖြစ်သော စက္ကယတနုစသောအာယတနတို့၏၊ အသေသဝိရာဂနိရောဓ၊
အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်း၊ အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်း၊ ကြောင့်၊
တေသု၊ ထိုခြောက်ပါးသောဖဿ၏တည်ရာဖြစ်သော စက္ကယတနုစသော
အာယတနတို့သည်၊ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ နိရုဇ္ဈသု၊
ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုခြောက်ပါးသောဖဿ၏ တည်ရာ
ဖြစ်သောစက္ကယတနုစသောအာယတနမှ၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ ကိပ္ပိ၊ တရံ
တရသောအာယတနကိစ္စ၍ ဖြစ်သောကိလေသာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်မဟာကောမ္ဗိက၊ ဇံ၊ ဤသို့၊
မာဘဏ၊ မဆိုလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိ
ပုတ္တရာ၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဖဿာယတနာနံ၊ ဖဿ၏ တည်ရာ
ဖြစ်သောစက္ကယတနုစသောအာယတနတို့၏၊ အသေသဝိရာဂနိရောဓ၊
အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်း၊ အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်း၊ ကြောင့်၊
တေသု၊ ထိုခြောက်ပါးသောဖဿ၏တည်ရာဖြစ်သောစက္ကယ တနုစသော
အာယတနတို့သည်၊ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ နိရုဇ္ဈသု၊
ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုခြောက်ပါးသောဖဿ၏တည်ရာဖြစ်
သောစက္ကယတနုစသောအာယတနမှ၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ ကိပ္ပိ၊ တရံ၊ တရ
သောအာယတနကိစ္စ၍ ဖြစ်သောကိလေသာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိလည်းရှိသ
လော၊ နတ္ထိ၊ မရှိလည်း မရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊
အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်မဟာကောမ္ဗိက၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ မာဘဏ၊ မဆိုလင့်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်
သော၊ ဖဿာယတနာနံ၊ ဖဿ၏တည်ရာဖြစ်သော စက္ကယတနုစသော
အာယတနတို့၏၊ အသေသဝိရာဂ နိရောဓ၊ အရဟတ္တ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်
အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်း၊ အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်း၊ ကြောင့်၊ တေသု၊ ထိုခြောက်ပါး
သောဖဿ၏တည်ရာဖြစ်သော စက္ကယတနုစသော အာယတနတို့သည်၊
အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ နိရုဇ္ဈသု၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိ
သော်၊ တတော၊ ထိုခြောက်ပါးသော ဖဿ၏ တည်ရာဖြစ်သော စက္ကယ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ယထာနုစယော အာယတနမှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံ တခုသော
 အာယတနကို စွဲ၍ ဖြစ်သော ကိလေသာသည်။ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိသလော။
 နောအတ္ထိ၊ မရှိသည်မဟုတ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝ
 သော၊ ငါ့ရှင်မဟာကောဗ္ဗိက၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာတဏ၊ မဆိုလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝသော၊ ငါ့ရှင်သာရိ ပုတ္တရာ၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်
 သော။ ဖဿာယတနာနံ၊ ဖဿဇာတိတရားဖြစ်သော စက္ခာယတနစသော
 အာယတနတို့၏။ အသေသဝိရာဂ နိရောဓ၊ အရဟတ္တ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်
 အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်း အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ တေသု၊ ထိုခြောက်ပါး
 သောဖဿဇာတိတရားဖြစ်သောစက္ခာယတနစသော အာယတနတို့သည်။
 အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ နိရုဇ္ဈေသု၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ တတော၊ ထိုခြောက်ပါးသောဖဿဇာတိတရားဖြစ်သောစက္ခာယတ
 နစသောအာယတနမှ၊ အညံ၊ တပါးသော။ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသောအာယတ
 နကိုစွဲ၍ဖြစ်သောကိလေသာသည်။ အတ္ထိ၊ မရှိသလောဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မာဟေဝံအာဝသောတိ
 ငါ့ရှင်မဟာကောဗ္ဗိက ဤသို့မဆိုလင့်ဟု။ ဝဒေထိ၊ ဆိုဘိ၏။ အာဝသော၊
 ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဖဿာယတနာနံ၊ ဖဿဇာ
 တိတရားဖြစ်သောစက္ခာယတနစသောအာယတနတို့၏။ အသေသဝိရာဂ နိ
 ရောဓ၊ အရဟတ္တ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်းအကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်း
 ကြောင့်၊ တေသု၊ ထိုခြောက်ပါးသော ဖဿဇာတိတရား ဖြစ်သော စက္ခာ
 ယတနစသော အာယတနတို့သည်။ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသော
 အားဖြင့်၊ နိရုဇ္ဈေသု၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုခြောက်ပါးသော
 ဖဿဇာတိတရားဖြစ်သော စက္ခာယတနစသောအာယတနမှ၊ အညံ၊ တပါး
 သော၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော အာယတနကို စွဲ၍ဖြစ်သော ကိလေသာသည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိသလောဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊
 ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မာဟေဝံအာဝသောတိ၊ ငါ့ရှင်မဟာကောဗ္ဗိက ဤသို့
 မဆိုလင့်ဟူ၍။ ဝဒေထိ၊ ဆိုဘိ၏။ အာဝသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဆန္ဒံ၊
 ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဖဿာယတနာနံ၊ ဖဿဇာတိတရားဖြစ်သောစက္ခာ
 ယတန စသောအာယတနတို့၏။ အသေသဝိရာဂ နိရောဓ၊ အရဟတ္တ မဂ်
 ဥာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ကင်းခြင်း အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ တေသု၊
 ထိုခြောက်ပါးသောဖဿဇာတိတရားဖြစ်သော စက္ခာယတနစသောအာယ
 တနတို့သည်။ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသော အားဖြင့်၊ နိရုဇ္ဈေသု၊

ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုခြောက်ပါးသော ဖဿ၏ တည်ရာ ဖြစ်သော စက္ခယတန စသော အာယတနမှ၊ အညံ့တပါးသော၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရသောအာယတနကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောကိလေသာသည်။ အတ္ထိစက္ခတိ၊ ရှိလည်းရှိသလောဟူ၍ လည်းကောင်း၊ နတ္ထိစက္ခတိ၊ မရှိလည်းမရှိသလောဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မာဟေဝံ အာဂုဿေတိ၊ ငါ့ရှင်မဟာကောမ္ဗိက ဤသို့မဆိုလင့်ဟူ၍၊ ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိ၏၊ အာဂုဿေ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဖဿယတနာနံ၊ ဖဿ၏တည်ရာဖြစ်သော စက္ခယတနစသော အာယတနတို့၏၊ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်းအကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ တေသု၊ ထိုခြောက်ပါးသောဖဿ၏ တည်ရာဖြစ်သောစက္ခယတနစသောအာယတနတို့သည်၊ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ နိရုဒ္ဓေသု၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော် တတော၊ ထိုခြောက်ပါးသော ဖဿ၏တည်ရာဖြစ်သော စက္ခယတနစသော အာယတနမှ၊ အညံ့တပါးသော၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရသောအာယတနကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောကိလေသာသည်။ နေဝအတ္ထိစက္ခတိ၊ ရှိသည်မဟုတ်သလောဟူ၍ လည်းကောင်း၊ နောနတ္ထိစက္ခတိ၊ မရှိသည်မဟုတ်သလောဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မာဟေဝံ အာဂုဿေတိ၊ ငါ့ရှင် မဟာကောမ္ဗိက ဤသို့မဆိုလင့်ဟူ၍၊ ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိ၏၊ အာဂုဿေ၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ၊ ယထာကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘာသိဘဿ၊ ဟောအပ်သော၊ ဣမဿ၊ ဤပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာဂုဿေ၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဖဿယတနာနံ၊ ဖဿ၏တည်ရာဖြစ်သော စက္ခယတနစသောအာယတနတို့၏၊ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်း အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ တေသု၊ ထိုခြောက်ပါးသောဖဿ၏တည်ရာဖြစ်သောစက္ခယတနစသောအာယတနတို့သည်၊ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ နိရုဒ္ဓေသု၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုခြောက်ပါးသော ဖဿ၏ တည်ရာဖြစ်သောစက္ခယတနစသောအာယတနမှ၊ အညံ့တပါးသော၊ ကိပ္ပိ တရံတရသောအာယတနကိုစွဲ၍ဖြစ်သောကိလေသာသည်။ အတ္ထိစက္ခတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒံဝဒန္တော၊ ဆိုသောသူသည်၊ အပ္ပဗ္ဗေ၊ မချဲ့သင့်သော အရာကို၊ ပပဗ္ဗေတိ၊ ချဲ့၏၊ အာဂုဿေ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါး

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ကုန်သော၊ ဖဿယတနာနံ၊ ဖဿဇဏီ တည်ရာဖြစ်သော စက္ခုယတနစ
 သော အာယတနတို့၏ အသေသဗိရာဂနိရောဓ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့်
 အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်းအကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ တေသု၊ ထိုခြောက်ပါး
 သော ဖဿဇဏီတည်ရာဖြစ်သော စက္ခုယတနစသော အာယတနတို့သည်၊
 အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ နိရုဒ္ဓသု၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်
 တတော၊ ထိုခြောက်ပါးသော ဖဿဇဏီ တည်ရာဖြစ်သော စက္ခုယတနစ
 သော အာယတနမှ၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော အာယတန
 ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော ကိလေသာသည်၊ နတ္ထိဇူတိ၊ မရှိဟူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒံ
 ဝဒန္တော၊ ဆိုသောသူသည်၊ အပ္ပပဇ္ဇိ၊ မချွေ့သင့်သောအရာကို၊ ပပဇ္ဇေတိ၊ ချွေ့၏၊
 အာဝဿော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော၊ ဖဿယ
 တနာနံ၊ ဖဿဇဏီတည်ရာဖြစ်သော စက္ခုယတနစသော အာယတနတို့၏
 အသေသဗိရာဂနိရောဓ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်း
 အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ တေသု၊ ထိုခြောက်ပါးသော ဖဿဇဏီတည်ရာ
 ဖြစ်သော စက္ခုယတန စသော အာယတန တို့သည်၊ အသေသတော၊
 အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ နိရုဒ္ဓသု၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထို
 ခြောက်ပါးသော ဖဿဇဏီတည်ရာ ဖြစ်သော စက္ခုယတနစသော အာယ
 တနမှ၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော အာယတနကိုစွဲ၍ဖြစ်သော
 ကိလေသာသည်၊ အတ္ထိစဇူတိ၊ ရှိသည်ရှိ၏ ဟူ၍သည်းကောင်း၊ နတ္ထိစ
 ဇူတိ၊ မရှိသည်းမရှိဟူ၍သည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒံ ဝဒန္တော၊ ဆိုသော
 သူသည်၊ အပ္ပပဇ္ဇိ၊ မချွေ့သင့်သောအရာကို၊ ပပဇ္ဇေတိ၊ ချွေ့၏၊ အာဝဿော၊ ငါ့ရှင်
 သာရိပုတ္တရာ၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဖဿယတနာနံ၊ ဖဿဇဏီတည်
 ရာဖြစ်သော စက္ခုယတနစသော အာယတနတို့၏ အသေသဗိရာဂနိရောဓ
 အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်းအကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊
 တေသု၊ ထိုခြောက်ပါးသော ဖဿဇဏီတည်ရာဖြစ်သော စက္ခုယတနစသော
 အာယတနတို့သည်၊ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသဖြင့်၊ နိရုဒ္ဓသု၊ ချုပ်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုခြောက်ပါးသော ဖဿဇဏီတည်ရာဖြစ်သော
 စက္ခုယတန စသော အာယတနမှ၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော
 အာယတနကို စွဲ၍ဖြစ်သော ကိလေသာသည်၊ နေဝအတ္ထိဇူတိ၊ ရှိသည်
 မဟုတ်ဟူ၍ ထည်းကောင်း၊ နေဝအတ္ထိဇူတိ၊ မရှိသည် မဟုတ်ဟူ၍ထည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒံ ဝဒန္တော၊ ဆိုသောသူသည်၊ အပ္ပပဇ္ဇိ၊ မချွေ့သင့်
 သောအရာကို၊ ပပဇ္ဇေတိ၊ ချွေ့၏၊ အာဝဿော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ယာဝ

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဗ္ဗေတနိယဝဂ်၊ ၆၃

တာ၊ အကြင် များလှက်သော၊ ဆန္ဒ၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော၊ ဖဿာ
 ယတနာနံ၊ ဖဿဇာတိတည်ရာ ဖြစ်သော စက္ခယတနစသော အာယတန
 တို့၏၊ ဂတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်
 သော၊ ပပဉ္စဿ၊ သံသရာကို ချွဲဘတ်သော တဏှာမာန နိဗ္ဗိ ဟုဆို
 အပ်သောပပဉ္စတရား၏၊ ဂတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာဂ
 သော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဆန္ဒ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဖဿာယတနာနံ၊
 ဖဿဇာတိတည်ရာဖြစ်သောစက္ခယတနစသောအာယတနတို့၏၊ အသေသဝိ
 ရာဂနိရောဓ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်းအကြွင်းမဲ့ချုပ်
 ခြင်းကြောင့်၊ ပပဉ္စနိရောဓော၊ သံသရာကိုချွဲဘတ်သောတဏှာမာနနိဗ္ဗိဟု
 ဆိုအပ်သောပပဉ္စတရား၏ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပပဉ္စဂူပသမော
 သံသရာကိုချွဲဘတ်သောတဏှာမာနနိဗ္ဗိဟုဆိုအပ်သောပပဉ္စတရား၏၊ ငြိမ်း
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

တတိယသုတ်ပြီး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ။ စင်စစ်၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာမဟာကောမ္ဘိကော၊ အရှင်မဟာကောမ္ဘိ
 ကသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရှင်မဟာကောမ္ဘိကရှိရာအရပ်သို့ ဥပသင်္က
 မိ၊ ကပ်ဆေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ဆေ ပြီး၍၊ အာယသ္မတာမဟာကောမ္ဘိ
 ကေန၊ အရှင်မဟာကောမ္ဘိကနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ သဗ္ဗောဒိ၊ ဝမ်းမြော်ဝမ်းသာ
 ပြေ၊ ဟော၏၊ သဗ္ဗောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြော်ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော၊ သာဂ
 ဏီယံ၊ မပြတ်အောင်၊ မှီအပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝိတိသာ၊ တွေ့ပြီး
 ဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေ၏၊
 ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေပြီး
 သော၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အာယသ္မန္တံမဟာ
 ကောမ္ဘိကံ၊ အရှင်မဟာ ကောမ္ဘိကကို၊ ဇတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊
 ဆို၏၊ ကံ၊ အဝေါစ၊ အာဟယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အာဂသော၊ ငါ့ရှင် မဟာကောမ္ဘိ
 က၊ ဆန္ဒ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဖဿာယတနာနံ၊ ဖဿာဇာတိ တည်ရာဖြစ်
 သောစက္ခယတန စသောအာယတနတို့၏၊ အသေသဝိရာဂ နိရောဓ၊
 အရဟတ္တ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်း အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊
 ထေသု၊ ထိုခြောက်ပါးသော ဖဿဇာတိတည်ရာဖြစ်သော စက္ခယတနစ
 သောအာယတန တို့သည်၊ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသော အားဖြင့်၊
 နိရုဇ္ဈသု၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုခြောက်ပါးသော ဖဿဇာ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

တည်ရာဖြစ်သော စက္ကာယတနုစသော အာယတနမှ၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရသော အာယတနကိစ္စ၍ဖြစ်သော ကိလေသာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ မာဘဏ၊ မဆိုလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်မဟာကောဠိက၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဖဿာယတနာနံ၊ ဖဿာ၏တည်ရာဖြစ်သော စက္ကာယတနုစသော အာယတနတို့၏။ အသေသ ဝိရာဂနိရောဓ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်းအကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ တေသု၊ ထိုခြောက်ပါးသောဖဿာ၏ တည်ရာဖြစ်သော စက္ကာယတနုစသောအာယတနတို့သည်၊ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ နိရုဇ္ဈေသု၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုခြောက်ပါးသောဖဿာ၏ တည်ရာဖြစ်သောစက္ကာယတနုစသောအာယတနမှ၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရသောအာယတနကိစ္စ၍ ဖြစ်သောကိလေသာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ မာဘဏ၊ မဆိုလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်မဟာကောဠိက၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဖဿာယတနာနံ၊ ဖဿာ၏တည်ရာဖြစ်သောစက္ကာယတနုစသောအာယတနတို့၏။ အသေသ ဝိရာဂနိရောဓ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်းအကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ တေသု၊ ထိုခြောက်ပါးသောဖဿာ၏တည်ရာဖြစ်သော စက္ကာယတနုစသောအာယတနတို့သည်၊ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ နိရုဇ္ဈေသု၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုခြောက်ပါးသောဖဿာ၏တည်ရာဖြစ်သောစက္ကာယတနုစသောအာယတနမှ၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရသောအာယတနကိစ္စ၍ဖြစ်သောကိလေသာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသည်၊ ရှိသည်၊ ရှိသည်၊ မရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ မာဘဏ၊ မဆိုလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်မဟာကောဠိက၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဖဿာယတနာနံ၊ ဖဿာ၏တည်ရာဖြစ်သောစက္ကာယတနုစသောအာယတနတို့၏။ အသေသ ဝိရာဂနိရောဓ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်းအကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ တေသု၊ ထိုခြောက်ပါးသောဖဿာ၏ တည်ရာဖြစ်သောစက္ကာယတနုစသောအာယတနတို့သည်၊ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ နိရုဇ္ဈေသု၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုခြောက်ပါးသောဖဿာ၏တည်ရာဖြစ်သောစက္ကာယတနု

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဗ္ဗေတနိယဝဂ်။ ၆၅

စသောအာယတနမှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရသော အာယတန
 ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော ကိလေသာသည်၊ နေဝအတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်လော၊ နော
 နတ္ထိ၊ မရှိသည် မဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာဂုသော၊
 ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ မာတဏ၊ မဆိုထင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။
 အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်မဟာ ကောဗ္ဗိက၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော၊ ဖဿာ
 ယတနာနံ၊ ဖဿ၏တည်ရာ ဖြစ်သော စက္ခာယတန စသော အာယတန
 တို့၏၊ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ကင်း
 ခြင်း အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ တေသု၊ ထိုခြောက်ပါးသော ဖဿ၏
 တည်ရာဖြစ်သောစက္ခာယတနစသောအာယတနတို့သည်၊ အသေသတော၊
 အကြွင်းမရှိသော အားဖြင့်၊ နိရုဒ္ဓေသု၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတော၊
 ထိုခြောက်ပါးသော ဖဿ၏ တည်ရာ ဖြစ်သော စက္ခာယတန စသော
 အာယတနမှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရသော အာယတနကိုစွဲ၍
 ဖြစ်သောကိလေသာသည်၊ အတ္ထိ၊ ဣတိ၊ ရှိသလောဟူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဋ္ဌော၊
 မေးအပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မာဟေဝံအာဂုသောတိ၊ ငါ့ရှင်
 အာနန္ဒာ ဤသို့မဆိုထင့်ဟူ၍၊ ဝဒေထိ၊ ဆိုထိ၏။ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်မဟာ
 ကောဗ္ဗိက၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဖဿာယတနာနံ၊ ဖဿ၏တည်ရာ
 ဖြစ်သောစက္ခာယတန စသောအာယတနတို့၏၊ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊
 အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်း အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊
 တေသု၊ ထိုခြောက်ပါးသောဖဿ၏တည်ရာဖြစ်သောစက္ခာယတနစသော
 အာယတနတို့သည်၊ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ နိရုဒ္ဓေသု၊
 ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုခြောက်ပါးသောဖဿ၏ တည်ရာဖြစ်
 သောစက္ခာယတနစသောအာယတနမှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကိပ္ပိ၊ တရံတရ
 သောအာယတနကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောကိလေသာသည်၊ နတ္ထိ၊ ဣတိ၊ မရှိသလော
 ဟူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မာ
 ဟေဝံအာဂုသောတိ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ ဤသို့မဆိုထင့်ဟူ၍၊ ဝဒေထိ၊ ဆိုထိ၏။
 အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်မဟာကောဗ္ဗိက၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဖဿာယတ
 နာနံ၊ ဖဿ၏တည်ရာဖြစ်သောစက္ခာယတနစသောအာယတနတို့၏၊ အသေ
 သဝိရာဂနိရောဓာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်းအကြွင်းမဲ့
 ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ တေသု၊ ထိုခြောက်ပါးသောဖဿ၏ တည်ရာဖြစ်သော
 စက္ခာယတနစသောအာယတနတို့သည်၊ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသော
 အားဖြင့်၊ နိရုဒ္ဓေသု၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုခြောက်ပါးသော

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဖဿဇာတိတည်ရာဖြစ်သော စက္ခယထတနစသော အာယတနမှအညံ့တပါး
 သော၊ ကိပ္ပိတရံတရသော အာယတနကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောကိလေသာသည်၊
 အတ္ထိစက္ကတိ၊ ရှိသည်၊ ရှိသလောဟူ၍လည်းကောင်း၊ နုတ္ထိစက္ကတိ၊ မရှိလည်း
 မရှိသလောဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဠော၊ မေးအပ်သည်၊ သမာ
 နော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မာဟေဝံအာဝုသောတိ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာဤသို့မဆိုလင့်
 ဟူ၍၊ ဝဒေထိ၊ ဆိုထိ၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်မဟာကောဗြဟ္မာ၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါး
 ကုန်သော၊ ဖဿယတနာနံ၊ ဖဿဇာတိတည်ရာဖြစ်သောစက္ခယထတနစသော
 အာယတနတို့၏အသေသဝိရာဂနိရောဓ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်အကြွင်း
 မဲ့ကင်းခြင်းအကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ တေသု၊ ထိုခြောက်ပါးသော ဖဿဇာ
 တည်ရာဖြစ်သောစက္ခယထတနစသောအာယတနတို့သည်၊ အသေသတော
 အကြွင်းမရှိသော အားဖြင့်၊ နိရုဠေသု၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထို
 ထိုခြောက်ပါးသောဖဿဇာတိတည်ရာဖြစ်သော စက္ခယထတနစသောအာယ
 တနမှအညံ့တပါးသော၊ ကိပ္ပိတရံတရသောအာယတနကိုစွဲ၍ဖြစ်သော
 ကိလေသာသည်၊ နေဝအတ္ထိစက္ကတိ၊ ရှိသည်မဟုတ်လောဟူ၍လည်းကောင်း၊
 နောနုတ္ထိစက္ကတိ၊ မရှိသည်မဟုတ်လောဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဠော
 မေးအပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မာဟေဝံအာဝုသောတိ၊ ငါ့ရှင်
 အာနန္ဒာဤသို့မဆိုလင့်ဟူ၍၊ ဝဒေထိ၊ ဆိုထိ၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊
 ယထာကထံပန၊ အကယ်သို့လျှင်၊ ဘာထိတဿ၊ ဟောအပ်သော၊ ဣမဿ၊
 ဤပါဠိ၏အဏ္ဍော၊ အနက်ကို၊ ဒဠုဠော၊ မှတ်အပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
 စ၊ ဆို၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်မဟာကောဗြဟ္မာ၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊
 ဖဿယတနာနံ၊ ဖဿဇာတိတည်ရာဖြစ်သောစက္ခယထတနစသောအာယတန
 တို့၏၊ အသေသဝိရာဂနိရောဓ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ကင်း
 ခြင်းအကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ တေသု၊ ထိုခြောက်ပါးသောဖဿဇာတိတည်
 ရာဖြစ်သော စက္ခယထတန စသောအာယတန တို့သည်၊ အသေသတော၊
 အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ နိရုဠေသု၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထို
 ထိုခြောက်ပါးသောဖဿဇာတိတည်ရာဖြစ်သောစက္ခယထတနစသောအာယတန
 မှအညံ့တပါးသော၊ ကိပ္ပိတရံတရသော အာယတနကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော
 ကိလေသာသည်၊ အတ္ထိစက္ကတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒံဝဒန္တော၊ ဆိုသော
 သူသည်၊ အပ္ပပစ္စံ၊ မချဲ့သင့်သောအရာကို၊ ပပစ္စေတိ၊ ချဲ့၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်
 မဟာကောဗြဟ္မာ၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဖဿယတနာနံ၊ ဖဿဇာ
 တည်ရာဖြစ်သော စက္ခယထတနစသော အာယတနတို့၏၊ အသေသဝိရာဂ

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍိတသက-၃-သဗ္ဗေကနိယဝဂ်။ ၆၇

နိရောဓာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်းအကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်း
 ကြောင့်တေသု၊ ထိုခြောက်ပါးသော ဖဿဇာတိ တည်ရာဖြစ်သော စက္ခုယထာ
 နစသော အာယတနတို့သည်၊ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသော အားဖြင့်၊
 နိရုဇ္ဈေသု၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုခြောက်ပါးသော ဖဿဇာတိ
 တည်ရာဖြစ်သော စက္ခုယထာနစသော အာယတနမှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊
 ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော အာယတနကို စွဲ၍ဖြစ်သော ကိလေသာသည်၊ နတ္ထိ
 ဣတိ၊ မရှိဟူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒံဝဒန္တော၊ ဆိုသောသူသည်၊ အပ္ပပဗ္ဗံ၊ မချွေသင့်
 သော အရာကို၊ ပပဇ္ဇေတိ၊ ချွေ၏၊ အာဝသော၊ ငါ့ရှင်မဟာကောမ္ဗိက၊ ဆန္ဒံ၊
 ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဖဿာယတနာနံ၊ ဖဿဇာတိတည်ရာဖြစ်သော စက္ခု
 ယထာနစသော အာယတနတို့၏၊ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်
 ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်းအကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်တေသု၊ ထိုခြောက်ပါး
 သော ဖဿဇာတိ တည်ရာဖြစ်သော စက္ခုယထာနစသော အာယတနတို့သည်၊
 အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသော အားဖြင့်၊ နိရုဇ္ဈေသု၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်
 တတော၊ ထိုခြောက်ပါးသော ဖဿဇာတိ တည်ရာဖြစ်သော စက္ခုယထာနစသော
 အာယတနမှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော အာယတနကို စွဲ၍
 ဖြစ်သော ကိလေသာသည်၊ အတ္ထိစဏ္ဍိတိ၊ ရှိလည်းရှိ၏ ဟူ၍လည်းကောင်း၊
 နတ္ထိစဏ္ဍိတိ၊ ရှိလည်းမရှိဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒံဝဒန္တော၊
 ဆိုသောသူသည်၊ အပ္ပပဗ္ဗံ၊ မချွေသင့်သော အရာကို၊ ပပဇ္ဇေတိ၊ ချွေ၏၊ အာဝ
 သော၊ ငါ့ရှင်မဟာကောမ္ဗိက၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဖဿာယတနာနံ၊
 ဖဿဇာတိတည်ရာဖြစ်သော စက္ခုယထာနစသော အာယတနတို့၏၊ အသေသ
 ဝိရာဂနိရောဓာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ကင်းခြင်း အကြွင်းမဲ့
 ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ တေသု၊ ထိုခြောက်ပါးသော ဖဿဇာတိတည်ရာဖြစ်သော
 စက္ခုယထာနစသော အာယတနတို့သည်၊ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသော
 အားဖြင့်၊ နိရုဇ္ဈေသု၊ ချုပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တတော၊ ထိုခြောက်ပါးသော
 ဖဿဇာတိတည်ရာဖြစ်သော စက္ခုယထာနစသော အာယတနမှ၊ အညံ၊ တပါး
 သော၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော အာယတနကို စွဲ၍ဖြစ်သော ကိလေသာသည်၊
 နေဝအတ္ထိဣတိ၊ ရှိသည်မဟုတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ နေဝနတ္ထိဣတိ၊ မရှိ
 သည်မဟုတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒံဝဒန္တော၊ ဆိုသော
 သူသည်၊ အပ္ပပဗ္ဗံ၊ မချွေသင့်သော အရာကို၊ ပပဇ္ဇေတိ၊ ချွေ၏၊ အာဝသော၊ ငါ့ရှင်
 မဟာကောမ္ဗိက၊ ယာဝတော၊ အကြင်မျှလောက်သော၊ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်
 သော၊ ဖဿာယတနာနံ၊ ဖဿဇာတိတည်ရာဖြစ်သော စက္ခုယထာန စသော

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

အာဟာရတနာတို့၏၊ ငါတို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝတာ၊ ထိုမျှ
 ထောက်သော၊ ပပဉ္စဿ၊ သံသရာကို ချွဲတတ်သော တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဟု
 ဆိုအပ်သော ပပဉ္စတရား၏၊ ဂတိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဂု
 သော၊ ငါ့ရှင်မာနာကောမိဋ္ဌိက၊ ဆန္ဒ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဗဿာယတနာ
 နံ၊ တွေ့ထိတကံသော ဗဿဇာတည်ရာ ဖြစ်သော စက္ခာယတန စသော
 အာဟာရတနာတို့၏၊ အသေသဝိရာဂ နိရောဓ၊ အရဟတ္တ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်
 အကြွင်းမဲ့ ကင်းခြင်း အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ပပဉ္စနိးရာဓော၊
 သံသရာကို ချွဲတတ်သော တဏှာမာနဒိဋ္ဌိဟု ဆိုအပ်သော ပပဉ္စတရား၏
 ချုပ်ခြင်း သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပပဉ္စဂူပဿမော၊ သံသရာကို ချွဲတတ်သော
 တဏှ မာနဒိဋ္ဌိဟုဆိုအပ်သော ပပဉ္စတရား၏ ငြိမ်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ။

စတုတ္ထသုတ်ပြီး၏။

အာဟာရတနာတို့၏၊ ခေါ်စင်စစ်၊ အာဟာရဥပပါနော၊ အရှင်ဥပပါနသည်၊
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာဟာရဿာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊
 အတ္ထိရှိ၏ ဘေဒ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ
 ၏၊ ဥပကာသိက္ခာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ အာဟာရဿာရိပုတ္တောန၊ အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ဟောပြော၏၊
 သမ္မောဒနိ စံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဟောပြောအပ်သော၊ သာရဏီယံ၊
 မပြုဘဲ အာဂင်မေ့ အပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝီတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ
 ၍ ကေမန္တံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ကေ
 မန္တံ၊ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္ဒောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊
 အာဟာရဥပပါနော၊ အရှင်ဥပပါနသည်၊ အာဟာရဥပပါနာရိပုတ္တံ၊ အရှင်
 သာရိပုတ္တရာကို၊ ထေဝစစံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံ အဝေါစ၊
 အဘယ် သို့ဆို သနည်း၊ အာဂုသောသာရိပုတ္တံ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဝိဇ္ဇာယ
 ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှင်ပါးဖြင့်၊ အန္တကဓော၊ ဝန်ဆင်၊ ရဲ၏အဆုံးကို ပြုသည်၊
 ဟောတိ၊ ကိံ နှုခေါ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာဂုသော၊
 ငါ့ရှင်ဥပပါန၊ ဣဒံ၊ ဤဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှင်ပါးဖြင့် ဝန်ဆင်၊ ရဲ၏ အဆုံးကို
 ပြုသည်၊ နောတိနောဝေ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 ဆို၏၊ အာဂုသောသာရိပုတ္တံ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ စရဏေန၊ စရဏထဆဲ
 ငါးပါးဖြင့်၊ အန္တကဓော၊ ဝန်ဆင်၊ ရဲ၏ အဆုံးကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ကိံ ပန၊

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဗ္ဗေတနိယဝဂ်၊ ၆၆

ဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာသုဿေ၊ ငါ့ရှင်ဥပါဝါန၊ ဣဒံ၊ ဤစရဏတဆဲငါးပါးဖြင့် ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အဆုံးကို ပြုခြင်းသည်။ နောဟိနော ဝေ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာသုဿေ သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏေ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏတဆဲငါးပါးဖြင့်၊ အန္တကရော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အဆုံးကို ပြုခြင်းသည်။ ဟောတိကိံပန၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာသုဿေ၊ ငါ့ရှင်ဥပါဝါန၊ ဣဒံ၊ ဤဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏတဆဲငါးပါးဖြင့် ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကိုပြုသည်။ နောဟိနောဝေ၊ မဖြစ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာသုဿေသာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိ ပုတ္တရာ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏေ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးစရဏတဆဲငါးပါးကို၊ အပု၊ ကြံ၊ ကြည်၍၊ အန္တကရော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကိုပြုသည်။ ဟောတိကိံပန၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာသုဿေ၊ ငါ့ရှင်ဥပါဝါန၊ ဣဒံ၊ ဤဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏတဆဲငါးပါးကိုကြည့်၍ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကိုပြုခြင်းသည်။ နောဟိနောဝေ၊ မဖြစ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာသုဿေ သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးဖြင့်၊ အန္တကရော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကိုပြုသည်။ ဟောတိကိံပန၊ ဣတိ၊ ဖြစ်သလောဟူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဋ္ဌေ၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အာသုဿေ၊ ငါ့ရှင်ဥပါဝါန၊ ဣဒံ၊ ဤဝိဇ္ဇာသုံးပါးဖြင့် ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အဆုံးကိုပြုခြင်းသည်။ နောဟိနောဝေ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်းဟူ၍၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကိုပြုသည်။ ဟောတိကိံပန၊ ဣတိ၊ ဖြစ်သလောဟူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဋ္ဌေ၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အာသုဿေ၊ ငါ့ရှင်ဥပါဝါန၊ ဣဒံ၊ ဤစရဏတဆဲ ငါးပါးဖြင့် ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည်။ နောဟိနောဝေ၊ မဖြစ်သည် သာလျှင်တည်းဟူ၍၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကိုပြုသည်။ အာသုဿေသာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏေ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏတဆဲငါးပါးဖြင့်၊ အန္တကရော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အဆုံးကိုပြုသည်။ ဟောတိကိံပန၊ ဣတိ၊ ဖြစ်သလောဟူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဋ္ဌေ၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အာသုဿေ၊ ငါ့ရှင်ဥပါဝါန၊ ဣဒံ၊ ဤဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏတဆဲငါးပါးဖြင့် ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အဆုံးကိုပြုခြင်းသည်။ နောဟိနောဝေ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်းဟူ၍၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အဆုံးကိုပြုသည်။ အာသု

သောသာရိပုတ္တရာ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏောနု၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်
 ပါး၊ စရဏတဆဲ့ငါးပါးကို။ အညတြ၊ ကြည်၍။ အန္တကရော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏
 အဆုံးကိုပြုသည်။ ဟောတိ၊ ပန်အုတ်။ ဖြစ်သထောဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝုဠောမေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အာသယော၊ ငါ့ရှင်
 ဥပါဝါန၊ အုဒံ၊ ဤဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏတဆဲ့ငါးပါးကို ကြည်၍ ဝဋ်
 ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကိုပြုခြင်းသည်။ နောတိ၊ နှောဝေအုတ်။ မဖြစ်သည်သာလျှင်
 တည်းဟူ၍။ ဝဒေထိ၊ ဆိုဘိ၏။ အာသယော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ယထာ
 ကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အန္တကရော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ အာသယော၊ ငါ့ရှင်
 ဥပါဝါန၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးဖြင့်၊ အန္တကရော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏
 အဆုံးကို ပြုသည်။ စေအဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ သဥပါဒါနောဝ၊
 စွဲထမ်းခြင်းသည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ အန္တကရော၊ ဝဋ်ဆင်း
 ရဲ၏ အဆုံးကိုပြုသည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာသယော၊ ငါ့ရှင်ဥပါဝါန
 စရဏောနု၊ စရဏတဆဲ့ငါးပါးဖြင့်၊ အန္တကရော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို
 ပြုသည်။ စေအဘဝိဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သဥပါဒါနောဝ၊ စွဲထမ်းခြင်းသည်
 သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ အန္တကရော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အဆုံးကိုပြုသည်
 အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာသယော၊ ငါ့ရှင်ဥပါဝါန၊ ဝိဇ္ဇာစရဏောနု၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး
 ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏတဆဲ့ငါးပါးဖြင့်၊ အန္တကရော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို
 ပြုသည်။ စေအဘဝိဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သဥပါဒါနောဝ၊ စွဲထမ်းခြင်း
 သည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ အန္တကရော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို
 ပြုသည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာသယော၊ ငါ့ရှင်ဥပါဝါန၊ ဝိဇ္ဇာစရဏောနု၊
 ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏတဆဲ့ငါးပါးကို။ အညတြ၊ ကြည်၍။ အန္တ
 ကရော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကိုပြုသည်။ စေအဘဝိဿ၊ အကယ်ဖြစ်အံ့၊
 ဝုဠုန္တေနော၊ ဝုဠုန္တဗုဒ္ဓိလံသည်။ အန္တကရော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို
 ပြုသည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာသယော၊ ငါ့ရှင်၊ ဟိ၊ ထပ်။ မှန်၏။ ဝုဠု
 နော၊ ဝုဠုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိဇ္ဇာစရဏောနု၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏ
 တဆဲ့ငါးပါးကို။ အညတြ၊ ကြည်၍။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသယော၊ ငါ့ရှင်
 ဥပါဝါန၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စရဏဝိပန္နော၊ စရဏတဆဲ့ငါးပါးမှ၍ သောသုသည်။
 ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ နပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိ၊
 နပဿဘိ၊ မမြင်၊ စရဏသမ္ပန္နော၊ စရဏတဆဲ့ ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော
 သူသည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်

သိ၏။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ဇာနိဇာနိန္ဒော၊ သိသည်ဖြစ်၍၊ ပဿံပဿန္တော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍၊ အန္တကရော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကိုပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဤသို့၊ အဝေါစ၊ သို၏။ ။

ပဗ္ဗမသုတိပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းယောကျ်ားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အာယာစမာနော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ အာယာစေယျ၊ တောင့်တရာ၏။ ကိံ အာယာစေယျ၊ အတယ်သို့တောင့်တရာသည်။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂဏာနာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မောဂ္ဂဏာန်တို့သည်၊ ယာဒိသာ၊ အကြင်သို့ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော သဘောရှိကုန်၏။ အဟတ္ထိ၊ ငါသည်လည်း။ တာဒိသော၊ ထိုသို့အရှင်သာရိပုတ္တရာအရှင်မောဂ္ဂဏာန်တို့ကဲ့သို့ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောသဘောရှိသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယာစမာနော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ အာယာစေယျ၊ တောင့်တရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါတုရား၏။ သာဝကာနံ၊ တပြည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဗ္ဗေ၊ ဣမေသာရိပုတ္တမောဂ္ဂဏာနာ၊ အကြင်သာရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂဏာန်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သော၊ ဤသာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂဏာန်သည်။ တုလော၊ ချိန်သဘွယ်ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂဏာန်သည်၊ ပမာဏံ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း၊ သဘွယ်ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ အာယာစမာနော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ အာယာစေယျ၊ တောင့်တရာ၏။ ကိံ အာယာစေယျ၊ အတယ်သို့တောင့်တရာနည်း၊ ခေမာ၊ ခေမာအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းမိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပထဝဏ္ဏော၊ ဥပ္ပထဝဏ်အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းမိန်းမသည် လည်းကောင်း၊ ယာဒိသာ၊ အကြင်သို့ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော သဘောရှိကုန်၏။ အဟတ္ထိ၊ ငါသည်လည်း။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ခေမာအမည်ရှိသော ရဟန်းမိန်းမကဲ့သို့ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောသဘောရှိသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယာစမာနော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ အာယာစေယျ၊ တောင့်တရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါတုရား၏။ သာဝကာနံ၊ တပည့်မဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်၊ ခေမာ၊ ခေမာအမည်ရှိသော၊ ယဒိဗ္ဗေ၊ အယံဘိက္ခု

နိစ၊ အကြင်ရဟန်း မိန်းမသည် ထည်းကောင်း၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏံ အမည်ရှိသော၊ ယဒိဒံယာအယံတိက္ခ၊ နိစ၊ အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် ထည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤစေမာအမည်ရှိသောရဟန်းမိန်းမ ဥပ္ပလဝဏ္ဏံ အမည်ရှိသောရဟန်းမိန်းမသည်၊ တုထာ၊ ချိန်သဘွယ်ဖြစ်၏၊ ဧတံ၊ ဤစေမာအမည်ရှိသောရဟန်းမိန်းမဥပ္ပလဝဏ္ဏံ အမည်ရှိသော ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ပမာတံ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း သဘွယ်ဖြစ်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ သီတင်းသည် ခါယကာသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမ္ပဒ၊ ကောင်းစွာ၊ အာယာစမာနာ၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ အာယာစေယျ၊ တောင့်တရာ၏၊ ဣံ အာယာစေယျ၊ အဘယ်သို့တောင့်တရာသနည်း၊ စိတ္တော၊ စိတ္တအမည်ရှိသော၊ ဝဟပတိစ၊ သူကြွယ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဟတ္တကော၊ ဟတ္တကအမည်ရှိသော၊ အာဇ္ဇာဝကောစ၊ အာဇ္ဇာဝကမင်းသားသည်ထည်းကောင်း၊ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောသဘောရှိ၏၊ အဟဒ္ဓိ၊ ငါသည်ထည်း၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့စိတ္တသူကြွယ်ဟတ္တကအမည်ရှိသော အာဇ္ဇာဝကမင်းသားကဲ့သို့ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော သဘောရှိသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်လို၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါထုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပသကာနံ၊ သီတင်းသည် ခါယကာတို့တွင်၊ စိတ္တော၊ စိတ္တအမည်ရှိသော၊ ယဒိဒံယောအယံ ဝဟပတိစ၊ အကြင်သူကြွယ်သည် ထည်းကောင်း၊ ဟတ္တကော၊ ဟတ္တကအမည်ရှိသော၊ ယဒိဒံယောအယံ အာဇ္ဇာဝကောစ၊ အကြင်အာဇ္ဇာဝက မင်းသားသည်ထည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤစိတ္တသူကြွယ် ဟတ္တကအမည်ရှိသောအာဇ္ဇာဝက မင်းသားသည်၊ တုထာ၊ ချိန်သဘွယ်ဖြစ်၏၊ ဧတံ၊ ဤစိတ္တသူကြွယ်ဟတ္တက အမည်ရှိသောအာဇ္ဇာဝက မင်းသားသည်၊ ပမာတံ၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း သဘွယ်ဖြစ်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သောသဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသိကာ၊ သီတင်းသည် ခါယိကာမသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမ္ပဒ၊ ကောင်းစွာ၊ အာယာစမာနာ၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ အာယာစေယျ၊ တောင့်တရာ၏၊ ဣံ အာယာစေယျ၊ အဘယ်သို့တောင့်တရာသနည်း၊ ခုန္တု၊ ခုန္တု၊ ခုန္တုအမည်ရှိသော၊ ဥပါသိကာစ၊ သီတင်းသည် ခါယိကာမသည် ထည်းကောင်း၊ ဝေဠုကဏ္ဍကိယာ၊ ဝေဠုကဏ္ဍကိရွာ၌ နေသော၊ နန္ဒမာတာစ၊ နန္ဒသတို့သား၏အမိသည် ထည်းကောင်း၊ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော သဘောရှိ၏၊ အဟဒ္ဓိ၊ ငါသည်ထည်း၊ ကာဒိသာ၊ ထိုသုခုန္တု၊ ခုန္တု အမည်ရှိသော သီတင်းသည် ခါယိကာမ

စတုက္ကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဇ္ဇေတနိယဝဂ်၊ ၇၃

နန္ဒသင်္ဂါသား၏ အမိကဲ့သို့ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော သူ့ဘောဂါသည်၊ ဟောမိ၊
ဖြစ်ရပါလို၏။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါတုရား၏။ သာဝိကာနံ၊ ထပည့်မ
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပါသိကာနံ၊ သိတင်းသည်ဒါယိကာမတို့တွင်၊ ခုဇ္ဈတ္တရာ၊
ခုဇ္ဈတ္တရာ အမည်ရှိသော၊ ယဒိဒိယာအယံ ဥပါသိကာစ၊ အကြင်သိတင်း
သည်ဒါယိကာမသည်လည်းကောင်း၊ ဝေဠုကဏ္ဍကိယာ၊ ဝေဠုကဏ္ဍကိ
ဇ္ဈာန်နေသော၊ ယဒိဒိယာအယံနန္ဒမာတာစ၊ အကြင်နန္ဒသင်္ဂါသား၏ အမိ
သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ဤခုဇ္ဈတ္တရာအမည်ရှိသောသိတင်း
သည်ဒါယိကာမ နန္ဒသင်္ဂါသား၏အမိဖြစ်သောဒါယိကာမသည်၊ တုယာ၊
ချိန်သဘွယ်ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤခုဇ္ဈတ္တရာ အမည်ရှိသောသိတင်းသည် ဒါယိ
ကာမ နန္ဒသင်္ဂါသား၏ အမိဖြစ်သောဒါယိကာမသည်၊ ပမာတံ၊ နှိုင်းယှဉ်
ကြောင်းသဘွယ်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဆဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာယသ္မာရာဟုလော၊ အရှင်ရာဟုလော
သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ တုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်
မူ၏။ ယေန၊ ထိုမြတ်စွာတုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကင်လေ၏။
ဥပသကံမိတွာ၊ ကင်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာတုရားကို၊ အတိဝါဒေတွာ၊
ရိုးသစ္စာရှိသို၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိဒိ၊
ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့် လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒံ၊ ထိုင်
နေပြီးသော၊ အာယသ္မိန္တရာဟုလံ၊ အရှင်ရာဟုလောကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
တုရားသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊
အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း။ ရာဟုထ၊ ချစ်သားရာဟုလော၊ အဇ္ဈတ္တိကာ၊
အတွင်းသန္တာန်၌ ဖြစ်သော၊ ယာစပထဝီဝေတု၊ အကြင်ဆံအစရှိသော
နှစ်ပါးသောအရပ်၌ဖြစ်သောပထဝီခေတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဗာဟိရာ၊
အသာန္တာန်၌ ဖြစ်သော၊ ယာစပထဝီဝေတု၊ အကြင်ကျောက် ကောင်
အစရှိသည်ကို၌ ဖြစ်သော ပထဝီခေတ်သည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
သော၊ ဤသို့ကြမ်းတန်း ခက်မာခြင်း လက္ခဏာရှိသော သဘောတရား
သည်၊ ပထဝီဝေတု၊ ကြမ်းတန်းခက်မာသော ပထဝီခေတ်မည်သည်
သာလျှင်တည်း။ ဧတံ၊ ဤနှစ်ပါးသော ပထဝီခေတ်ကို၊ သော၊ ဤနှစ်ပါး
အပြားရှိသောပထဝီခေတ်သည်၊ မမ၊ ငါ၏။ နသန္တကံ၊ ဥစ္စာမဟုတ်၊ သော၊
ဤနှစ်ပါး အပြားရှိသော ပထဝီခေတ်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နအတ္ထိ၊ မဖြစ်။

ဧသော ဤနှစ်ပါး အပြားရှိသော ပထဝီဓာတ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ နအတ္တော၊
 ကိုယ်မဟုတ်။ ဣ ဝိဇော၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အား၊ လျော်စွာ၊
 သဒ္ဓါ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ ပညာယာဝိပ ဝ၊ နာပညာ မဂ်ပညာဖြင့်၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဧဝံ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိသော ပထဝီဓာတ်ကို၊
 ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အား၊ လျော်စွာ၊ သဒ္ဓါ၊ သင့်သော အကြောင်း
 ဖြင့် ဒိဿာ၊ ရှု၍၊ ပထဝီဓာတ်သာ၊ ပထဝီဓာတ်၌၊ နိဗ္ဗိန္နတံ၊ ငြိမ်းငြေ့၏။ ပထဝီ
 ဓာတ်သာ၊ ပထဝီဓာတ်၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဝိရာဇေတိ၊ ကင်းစေ၏။ ရ၊ ဟုလ၊
 ရာဟုလ။ အတ္တတ္တိကာ၊ အတွင်းသန္တာန်၌ ဖြစ်သော၊ ယာစအာပေါဓာတု၊
 အကြင် ပထဝီ နည်းခြေစသော အရဖြစ်သော အာပေါဓာတ်သည်လည်း
 ဧကောင်း၊ ဗဟိရာ၊ အပသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ယာစအာပေါဓာတု၊ အကြင်
 မိဗ္ဗိယေ အစရှိသည်၌ဖြစ်သော အာပေါဓာတ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တံ၊
 ရှိ၏။ ဧသော ဤနှစ်ပါးသော ပြောင်းပြေခွဲခြင်း လက္ခဏာရှိသော သဘော
 ထူး၊ နည်း အာပေါဓာတ်တို့၏ ယိုစီးတတ်သော အာပေါဓာတ် မည်သည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤနှစ်ပါး အပြားရှိသော အာပေါဓာတ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤနှစ်
 ပါးအပြားရှိသော အာပေါဓာတ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ နသန္တကံ၊ ဥစ္စာမဟုတ်၊
 ဧသော ဤနှစ်ပါးအပြားရှိသော အာပေါဓာတ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒအတ္ထံ၊
 မဖြစ်သော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော အာပေါဓာတ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ နအတ္တော၊
 ကိုယ်မဟုတ်။ ဣ ဝိဇော၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အား၊ လျော်စွာ၊
 သဒ္ဓါ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်၊ ပညာယာဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာဖြင့်၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဧဝံ၊ ဤနှစ်ပါးအပြားရှိသော အာပေါဓာတ်ကို၊
 ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အား၊ လျော်စွာ၊ သဒ္ဓါ၊ သင့်သော အကြောင်း
 ဖြင့်၊ ပညာ ယာဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ဒိဿာ၊ ရှု၍၊ အာပေါဓာတ်သာ၊
 ယိုစီးတတ်သော အာပေါဓာတ်၌၊ နိဗ္ဗိန္နတံ၊ ငြိမ်းငြေ့၏။ အာပေါဓာတ်သာ၊
 ယိုစီးတတ်သော အာပေါဓာတ်၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဝိရာဇေတိ၊ ကင်းစေ၏။
 ရာဟုလ၊ ရာဟုလ။ အတ္တတ္တိကာ၊ အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ယာစတေ
 ဇောဓာတု၊ အကြင်မီးအစရှိသော ထေးပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်
 သော တေဇောဓာတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဗဟိရာ၊ အပသန္တာန်၌ဖြစ်
 သော၊ ယာစတေဇောဓာတု၊ အကြင်မီးအစရှိသည်၌ဖြစ်သော တေဇောဓာတ်
 သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တံ၊ ရှိ၏။ ဧသော ဤပူလောင်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော
 သဘောတရားသည်။ တေဇောဓာတ်တို့၏ ယိုစီးသော တေဇောဓာတ်
 မည်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤနှစ်ပါးအပြားရှိသော တေဇောဓာတ်ကို၊

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဗ္ဗေတနိယဝဂ်။ ၇၅

ထေံ၊ ဤနှစ်ပါး အပြဲ ဝှိသော တေဇောဓာတ်သည်၊ မမ၊ ငါ၏။ နသန္တကံ၊
 ဥဂ္ဂမဟုတ်၊ ဧသော၊ ဤနှစ်ပါးအပြဲ ဝှိသော တေဇောဓာတ်သည်၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ နအတ္ထိမဖြစ်၊ ဧသော၊ ဤနှစ်ပါး အပြဲ ဝှိသော တေဇောဓာတ်
 သည်းမေ၊ ငါ၏။ နအတ္ထာ၊ ကိုယ်မဟုတ်၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်မှန်သည်အား၊ ဝေျော်စွာ၊ သဗ္ဗာ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်၊ ပညာ
 ယ၊ ဝိပဿနာပညာမဂ်ပညာဖြင့်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ထေံ၊ ဤနှစ်ပါး
 အပြဲ ဝှိသော တေဇောဓာတ်ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန် သည်အား၊ ဝေျော်
 စွာ၊ သဗ္ဗာ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာ
 ဖြင့်၊ ဒိဿ၊ ရှု၍၊ ဘေဇောဓာတ်ယ၊ တေဇောဓာတ်၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒုကိ၊ ငြိငွေ၏။
 ဘေဇောဓာတ်ယ၊ တေဇောဓာတ်၌၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဝိရာဇေတိ၊ ကင်းစေ၏။
 ရာဟုဗ၊ ရာဟုဗာ၊ အန္တက္ကိဘာ၊ အတွင်းသန္တာန်၌ ဖြစ်သော၊ ယ၊ စ
 ဝါယောဓာတု၊ အကြင်ဥဒ္ဓဂ်မ လေအစရှိသော ခြေကင်ပါသော အခြင်း
 အရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ်သည် ထည့်ကောင်း ဗာဟိရာ၊ အပ
 ထန္တံ၊ နှိပ်နှိမ်းသော၊ ယ၊ စဝါယောဓာတု၊ အကြင်ဥတုကြောင့် ဖြစ်သော
 ဝေဇစရှိ ပတ်၌ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ်သည် သည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 ဧသော၊ ဤဖူးရောင်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော သတောဘရားသည်၊ ဝါယော
 ဓာတုဓရေ၊ ဝါယောဓာတ်မည်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤနှစ်ပါးအပြဲ
 ရှိသော ဝါယောဓာတ်ကို၊ ထေံ၊ ဤနှစ်ပါးအပြဲ ဝှိသော ဝါယောဓာတ်သည်၊
 မမ၊ ငါ၏။ နသန္တကံ၊ ဥဂ္ဂမဟုတ်၊ ဧသော၊ ဤနှစ်ပါးအပြဲ ဝှိသော ဝါယော
 ဓာတ်သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နအတ္ထိမဖြစ်၊ ဧသော၊ ဤနှစ်ပါးအပြဲ ဝှိသော
 ဝါယောဓာတ်သည်၊ မေ၊ ငါ၏။ နအတ္ထာ၊ ကိုယ်မဟုတ်၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊
 ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အား၊ ဝေျော်စွာ၊ သဗ္ဗာ၊ သင့်သော အကြောင်း
 ဖြင့်၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 ထေံ၊ ဤနှစ်ပါး အပြဲ ဝှိသော ဝါယောဓာတ်ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
 သည်အား၊ ဝေျော်စွာ၊ သဗ္ဗာ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာ
 ပညာ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ဒိဿ၊ ရှု၍၊ ဝါယောဓာတုယ၊ ဝါယောဓာတ်၌၊
 နိဗ္ဗိန္ဒုကိ၊ ငြိငွေ၏။ ဝါယောဓာတုယ၊ ဝါယောဓာတ်၌၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဝိရာ
 ဇေတိ၊ ကင်းစေ၏။ ရာဟုဗ၊ ရာဟုဗာ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယထော၊ အကြင်အ ခါ၌
 တိက္ခု၊ ခုဟုန်းသည် စတုရ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာသုဓာတုသု၊ ဤဓာတ်
 တို့၌၊ အတ္ထာ၊ မိမိ ကိုယ်ဟူ၍၊ နေဝသမနူပာ၊ ပတိ၊ မရှု၊ အတ္တနယံ၊ မိမိဥဂ္ဂ
 ဟူ၍၊ နသမနူပသတိ၊ မရှု၊ ရာဟုဗ၊ ရာဟုဗာ၊ အယံတိက္ခု၊ ဤခုဟုန်းကို၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

တဏှိ၊ ပဋိသန္ဓေ၌ ဖြစ်သောတပ်တတ်သော တဏှာကို၊ အန္တေ ဇွိ ဖြတ်ပြီး၊ သံယောဇဉ်၊ ဆယ်ပါးသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းသံယောဇဉ်ကို၊ ဝိဝဇ္ဇယံ၊ လွန်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပကိ၊ ဆို ခပ်၏။ သဗ္ဗာ၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်၊ မာနာဘိ သမယာ၊ ထောင်လွှားခြင်းမာနကို ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ နုက္ခဿ၊ ဝန်ဆင်း ရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ အကာထိ၊ ပြုပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော် မူ၏။ ။

သက္ကာယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လောကဏ္ဍိ၊ လောက၌၊ စက္ကာရော၊ ထေးယောက် ကုန်သော၊ ဣမေဝုပ္ပဏာ၊ ဤဝုပ္ပုလ်တို့သည်၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှား ရှိကုန်၏။ စက္ကာရော၊ ထေးယောက်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့ နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣခေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အညကရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ စေတောဝိရတ္တိံ၊ ဆန့် ကျင်ဘက်ဖြစ်သောတရားတို့မှ လွတ်သော မဟဂ္ဂုကသမာပတ်စိတ်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သက္ကာယ နရောဓံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော တေဘူမကတရား အပေါင်း၏ ချုပ်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ မနထိကရောတံ၊ နှလုံးသွင်း၏။ သက္ကာယနရောဓံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော တေဘူမက တရားအပေါင်း၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ မနထိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း အား၊ သက္ကာယနိရောဓေ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော တေဘူမက တရားအပေါင်း၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နုပက္ခန္ဓတိ၊ မသက်ဝင်၊ နုပထိဒတိ၊ မကြည်လင်၊ နုသန္တိဋ္ဌတိ၊ မတည်၊ နာပိရဂ္ဂတံ၊ နှလုံး မသွင်းနိုင်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တဿဘိက္ခု၊ နေ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သက္ကာယနိရောဓေ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော တေဘူမက တရားအပေါင်း၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ နုပါဠိကင်္ခါ၊ အလိုမရှိအပ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ လေပဂထေန၊ ကပ်ငြိတတ် သောအစားသည် လိမ်းကျုံးအပ်သော၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ သာခံ၊ သစ်ခက် ကို၊ ဂဏှေယျ၊ ဆွဲကိုင်ငြားအံ့၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ သောဟတ္ထော၊ ထိုသက်သည်၊ သန္တေယျ၊ ပိသေယျထာပိ၊ ကပ်ငြိနာသကဲ့သို့သည်ကောင်း၊ ဂဏှေယျ၊ ပိ သေယျထာပိ၊ စွဲလမ်းရာသကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊ ဗန္ဓေယျ၊ ပိ

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဗ္ဗေတနိယဝဂ်။ ၇၇

သေယျထာပီ၊ ဣဒါသကံသိ သည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝမေဝ
 ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော၊
 သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော။ စေတောပိမုတ္တိံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော တရား
 တို့မှလွတ်သော မဟာဂ္ဂုတ်သမာပတ်စိတ်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သက္ကာယနိရောဓံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်
 ထင်ရှားရှိသောတေဘူမက တရားအပေါင်း၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊
 မနုထိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ သက္ကာယနိရောဓံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှား
 ရှိသောတေဘူမက တရားအပေါင်း၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ မနုထိ
 ကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သက္ကာယနိရောဓေ၊
 ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော တေဘူမက တရားအပေါင်း၏ ချုပ်ရာ
 ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နပက္ခန္ဓတိ၊ မသက်ဝင်၊ နပထိဒတိ၊
 မကြည်လင်၊ နသန္တိ၊ ငွှက်မတည်၊ နာမိမုတ္တတိ၊ နှလုံးမသွင်းနိုင်၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တဿဘိက္ခုနော၊
 ထိုရဟန်းသည်။ သက္ကာယနိရောဓေ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော
 တေဘူမက တရားအပေါင်း၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ နပိဋကင်္ဂါ၊
 အလိုမရှိအပ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝပန၊ ဤသာသာနာထော်၍၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ စေတော
 ပိမုတ္တိံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တရားတို့မှလွတ်သော မဟာဂ္ဂုတ်သမာ
 ပတ်စိတ်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်
 သက္ကာယနိရောဓံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော တေဘူမကတရား
 အပေါင်း၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ မနုထိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။
 သက္ကာယနိရောဓံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော တေဘူမကတရား
 အပေါင်း၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ မနုထိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊
 တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သက္ကာယနိရောဓေ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှား
 ရှိသောတေဘူမက တရားအပေါင်း၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 သည်၊ ပက္ခန္ဓတိ၊ သက်ဝင်၏၊ ပထိဒတိ၊ ကြည်လင်၏။ သန္တိ၊ ငွှက်မတည်၏။
 အမိမုတ္တတိ၊ နှလုံးသွင်းနိုင်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သက္ကာယနိရောဓေ၊
 ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော တေဘူမက တရားအပေါင်း၏ ချုပ်ရာ
 ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပိဋကင်္ဂါ၊ အလိုမရှိအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 သေယျထာပီ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ သုဒ္ဓေန၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ပင်ကြည်သော၊ ဘက္ကောန၊ လက်ဖြင့်၊ သာခံ၊ သစ်ခက်ကို၊ ဝဇေယျယျ၊ ဆွဲ ကိုင်
 ငြားအံ့ တာယ၊ ထိုထောတည်း၏။ သောဟက္ကော၊ ထိုလက်သည်။ နေဝ
 သန္တယျ၊ ပယျသာဝိ၊ မကပ်ပြီရာသကဲ့ သို့ လည်းကောင်း၊ နဝဇေယျယျ
 သေယျာဝ၊ ဝိ၊ မစွဲစမ်းရာသကဲ့ သို့ လည်းကောင်း၊ နုဗန္ဓေယျသေယျသာဝိ၊
 မစွဲရာသကဲ့ သို့လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူ
 သာယျ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အညဘရံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်
 သော၊ စေးတံ၊ ဝိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ် သောတရားတို့မှလွတ်သော
 မကဂ္ဂ၊ ဘိက္ခု၊ ဝိ၊ သမာပတ်စိတ်ကို ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊
 ထိုရဟန်းသည်။ သက္ကာ၊ ဘနိရောဓံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှားရှိသောထေဘူ
 မကတရားအပေါင်း၏ ချုပ်ချုပ်ခြစ်ခြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ မနထိကရောတိ၊ နှလုံး
 သွင်း၏။ သက္ကာ၊ ဘနိရောဓံ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော ထေဘူမက
 တရားအပေါင်း၏ ချုပ်ချုပ်ခြစ်ခြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ မနထိကရောတော၊ နှလုံးသွင်း
 သော၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သက္ကာ၊ ဘနိရောဓေ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်
 ရှားရှိသောထေဘူမက တရားအပေါင်း၏ ချုပ်ချုပ်ခြစ်ခြစ်သော နိဗ္ဗာန်၊ စိတ္တံ၊
 စိတ်သည်၊ ဝတက္ခန္ဓာ၊ သက်ဝင်၏၊ ပထိဒတိ၊ ကြည့်စင်၏၊ သန္တိဋ္ဌတိ၊ တည်
 ၏၊ အဓိရုက္ခတိ၊ နှလုံးသွင်းနိုင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်စေ၊ ဤသို့
 ဖြစ်သည်ရှိသော် တဿတိက္ခု၊ နော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သက္ကာ၊ ဘနိရောဓေ၊
 ပရမတ္ထအားဖြင့်ထင်ရှားရှိသော ထေဘူမကတရားအပေါင်း၏ ချုပ်ချုပ်ခြစ်
 ခြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပါဠိကဝေါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေန၊
 ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အညဘရံ၊ အမှတ်မရှိသော၊
 သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ စေတံ၊ ဝိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တရား
 တို့မှလွတ်သော မကဂ္ဂ၊ ဘိက္ခု၊ ဝိ၊ သမာပတ်စိတ်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဝိဇ္ဇာပဘောဒံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော
 မောဟကိုဖောက်ခွဲဘတ်သော အရကတ္တဖိုလ်ကို၊ မနထိကရောတိ၊ နှလုံး
 သွင်း၏။ အဝိဇ္ဇာပဘောဒံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မောဟကို ဖောက်ခွဲဘတ်
 သော အရကတ္တဖိုလ်ကို၊ မနထိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ တဿ၊
 ထိုရဟန်းအား၊ အဝိဇ္ဇာပဘောဒံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောမောဟကို ဖောက်
 ခွဲဘတ်သော အရကတ္တဖိုလ်၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နပက္ခန္ဓာ၊ မသက်ဝင်၊
 နပထိဒတိ၊ မကြည်စင်နုသန္တိဋ္ဌတိ၊ မတင်၊ နာဓိရုက္ခတိ၊ နှလုံးမသွင်းနိုင်၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်စေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တဿတိက္ခု၊
 နော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဝိဇ္ဇာပဘောဒေါ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောမောဟကို

စတုက္ကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဗ္ဗေတနိယဝဂ်။ ၇၆

ဖောက်ခွဲ ဘတ်သော အရ ဘတ္တဗိုလ်ကို၊ နုပါဋိကင်္ခါ အလိုမရှိအပ်၊ ဘိက္ခု
ဝေ၊ ခု ဘန်တို့၊ ဝေယျထာဝဂ်၊ ဥပမာမည် သည်ကား၊ အနေကဝသ၊ ဝဏ်
က၊ များစွာသော နှစ်အရေအတွက် ရှိသော၊ ဇမ္ဗူလိ၊ ရှုဒ္ဓတ္ထကံသော
များစွာသော ရေ၏ ထည်ရာ ဖြစ်သော ထွင်းကြီးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထာယာ၊
ထိုရှုဒ္ဓတ္ထ ထွက်သော များစွာသော ရေ၏ ထည်ရာ ဖြစ်သော ထွင်းကြီး၏။
ပုရိ၊ သာယောကျားသည်။ ထာနိ၊ ဝေဝအာယ ခုရန်၊ အကြင် ရေ၏ ပင်ရာ
ဖြစ်သော မြောင်းဝတို့သည်လည်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ထာနိ၊ ထို ရေ၏ ဝင်ရာ
ဖြစ်သော မြောင်းဝတို့ကို၊ ဝိဒဟေယျ၊ ဝိတ်ဆု၊ ပြားအုံး၊ ထာနိ၊ စ အပါယ
ခုရန်၊ အကြင် ရေ ထွက်ရာ ဖြစ်သော မြောင်းဝတို့ သည်လည်း၊ သန္တိ၊
ရှိကုန်၏။ ထာနိ၊ ထို ရေ ထွက်ရာ ဖြစ်သော မြောင်းဝတို့ကို၊ ဝိပဓေယျ၊ ဖွင့်
ထွက်ပြားအုံး၊ ဒေဝေါစ၊ မိလားသည်လည်း၊ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝေရံ၊ ရေ
အယဉ်ကို၊ နုအနုပွဝတ္ထေယျ၊ မရှု ပြားအုံး၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ဇေတိ၊ ဤသို့
ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ဇမ္ဗူ လိယာ၊ ထိုရှု ဌ ထွက်သော များစွာသော
ရေ၏ ထည်ရာ ဖြစ်သော ထွင်းကြီး၏။ အာဗ္ဗုပ္ပဘေဒေါ၊ ကံသင်္ဇင်္ဇိ၊ ကြို ပျက်
ခြင်းကို၊ နုပါဋိကင်္ခါ၊ သေယျထာဝဂ်၊ အလိုမရှိအပ်သ ကဲ့သို့ ဘိက္ခုဝေ၊ ခုဟန်း
တို့ ဝေဝေဝခေါ၊ ဤအတူ သာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟန်းသည်။ အညထရံ၊ အငှတ်
မရှိသော၊ သန္တိ၊ ငြိမ်သက်သော၊ စေတောဝိရတ္တိံ၊ ဆန့်ကျင်တက်ပြစ်
သော တရားတို့မှ လွတ်သော မဟာဂ္ဂုတ်၊ သမာပတ်စိတ်ကို၊ ဥပသ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြည့်စုံ
စေ၍၊ ဝိဟရတံ၊ နေ၏။ သော၊ ထို ခုဟန်းသည်။ အဝိဇ္ဇာပတေဒံ၊ အဝိဇ္ဇာ
တည်းဟူသော မောဟကို ဖောက်ခွဲတတ်သော အရဟတ္တ ဗိုလ်ကို၊ မနသိ
ကရောတံ၊ နှလုံးသွင်း၏။ အဝိဇ္ဇာပတေဒံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မောဟကို
ဖောက်ခွဲတတ်သော အရဟတ္တ ဗိုလ်ကို၊ မထိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊
တဿ၊ ထို ခုဟန်း အား၊ အဝိဇ္ဇာပဘေဒေါ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မောဟကို
ဖောက်ခွဲတတ်သော အရဟတ္တ ဗိုလ်၌ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နပက္ခန္ဓတိ၊ မသက်ဝင်၊
နပထိဒတိ၊ မကြည်လင်၊ နသန္တိ၊ ငွတ်၊ မတည်။ နာမိရမ္ပတံ၊ နှလုံးသွင် နိုင်၊
ဘိက္ခုဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝေသ၊ ဘိက္ခု
နော၊ ထို ခုဟန်းသည်။ အဝိဇ္ဇာပဘေဒေါ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မောဟကို
ဖောက်ခွဲတတ်သော အရဟတ္တ ဗိုလ်ကို၊ နုပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုမရှိအပ်၏။ ဘိက္ခု
ဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ဣပေန၊ ဤဿ၊ သနာတေ၊ ဤ ဘိက္ခု၊ ခုဟန်းသည်။ အညထရံ
အငှတ်မရှိသော၊ သန္တိ၊ ငြိမ်သက်သော၊ စေတောဝိရတ္တိံ၊ ဆန့်ကျင်တက်
ဖြစ်သော တရားတို့မှ လွတ်သော မဟာဂ္ဂုတ်၊ သမာပတ်စိတ်ကို၊ ဥပသ၊ ဗုဒ္ဓ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ပြည့်စုံစေ၏။ ဝိဘရတံ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဝိဇ္ဇာပဘောဒံ၊ အဝိဇ္ဇာ
 တည်းဟူသော မောဟကို ဖောက်ခွဲတတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ မနုဿိ
 ကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ အဝိဇ္ဇာပဘောဒံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မောဟကို
 ဖောက်ခွဲတတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ မနုဿိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော
 တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ အဝိဇ္ဇာပဘောဒေါ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မောဟကို
 ဖောက်ခွဲတတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌။ စိတ္တံ၊ ဗိတံသည်။ ပက္ခန္ဓတိ၊ သက်
 ဝင်၏။ ပဿိဒတိ၊ ကြည်လင်၏။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အဓိဓမ္မတိ၊ နှလုံးသွင်း
 နိုင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ်စစ်စစ်၊ ဇေံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝဿ
 ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဝိဇ္ဇာပဘောဒေါ၊ အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော
 မောဟကိုဖောက်ခွဲတတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပါမိကင်္ခေါ၊ အလိုရှိအင်
 ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ အနေက
 ဝဿဂဏိကာ၊ များစွာသောနှစ်အရေအတွက်ရှိသော၊ ဇမ္ဗလံ၊ ရွာမှထွက်
 သောများစွာသော ရေ၏တည်ရာဖြစ်သော တွင်းကြီးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 ဝုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ယာနိစေဝအာယရခါနံ၊ အကြင်ရေ၏ဝင်ရာ
 ဖြစ်သော မြောင်းဝတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ထာနိ၊ ထိုရေ၏ ဝင်ရာဖြစ်
 သော မြောင်းဝတို့ကို။ ဝိဒေယျ၊ ဖွင့်ထွင်ငြားအံ့။ ယာနိစေဝါယ ရခါနိ၊
 အကြင်ရေ၏ထွက်ရာဖြစ်သော မြောင်းဝတို့သည်လည်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 ထာနံ၊ ထိုရေ၏ ထွက်ရာဖြစ်သော မြောင်းဝတို့ကို။ ဝိဒေယျ၊ ဝိတ်ဆို
 ငြားအံ့၊ ဒေဝါစ၊ ချမ်းသည်လည်း။ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝာရံ၊ ရေအင်္ဂါကို။
 အနုပ္ပဝစ္ဆေယျ၊ ရွာငြားအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်သာ
 သျှင်၊ တဿ၊ ဇမ္ဗလံ၊ ထိုရွာမှ ထွက်သောများစွာသောရေ၏တည်ရာ
 ဖြစ်သော တွင်းကြီးသည်။ အာဠုပ္ပဘောဒေါ၊ ကံသင်း၏ ကြိုပျက်ခြင်းကို။
 ပါမိကင်္ခေါ၊ သေယျထာဝိ၊ အလိုရှိအပ်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေဝေ
 ဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အညုတရံ၊ အမှတ်မရှိသော၊
 သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော။ စေတောဝိရတ္တိံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တရား
 တို့မှလွတ်သော မဟာဂျုတ်၊ မဟာပတ်စိတ်ကို။ ဥပသမ္မုဇ္ဈ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဝိဇ္ဇာပဘောဒံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော
 မောဟကို ဖောက်ခွဲတတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ မနုဿိကရေ တိ၊ နှလုံး
 သွင်း၏။ အဝိဇ္ဇာပဘောဒံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မောဟကိုဖောက်ခွဲတတ်
 သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ မနုဿိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ တဿ၊ ထို
 ရဟန်းအား။ အဝိဇ္ဇာပဘောဒံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မောဟကိုဖောက်ခွဲ

စတုက္ကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဗ္ဗေတနံယဝဂ်။ ၈၁

တဘိယော အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ စိတ္တံစိတ်သည်၊ ပက္ခန္ဓတိ၊ သက်ဝင်၏၊ ဝထိဒတိ၊ ကြည်ထင်၏၊ သန္တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ အဓိမုဗ္ဗတိ၊ နှလုံးသွင်းနှိုင်း၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ထဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အဝိဇ္ဇာပဘောဒေါ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မောဟကို ဖောက်ခွဲကတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပါနိကင်္ခေါ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိ ဣမစတ္တာရော၊ ဤထေးယောက်တို့ထည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယောကတ္ထိ၊ ဧထာကန္တံ၊ စတ္တာရော၊ ထေးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂထာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာယသ္မာ၊ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ကေန၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ အာယသ္မတာ၊ သာရိပုတ္တန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သမ္ပောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏၊ သမ္ပောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ပြောဟောအပ်သော၊ သာရဏီယံ၊ မပြတ်အောက်မေ့အပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝိတိ၊ သာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္နော၊ ခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မာ၊ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ ဧဝံ၊ စမ်း၍၊ စကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အာဂုဿသာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ယေန၊ ဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ယေန၊ ယေန၊ အကြင်အထောက်အပံ့ကြောင့်၊ ဣဓ၊ ဤထောကန္တံ၊ ဧကန္တော၊ အချို့ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တာ၊ တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌေဝ၊ ခမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာယျှင်၊ နပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကိလေသာမှမငြိမ်းကုန်၊ သော၊ ဘေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ကော၊ နူ၊ ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း၊ သော၊ ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်၊ ကော၊ နူ၊ ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာဂုဿ၊ အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ ဣဓ၊ ဤထောကန္တံ၊ သတ္တာ၊ သတ္တာ၊ တို့သည်၊ ဣမာ၊ ဤသညာတို့သည်၊ ဟာနတာဂံ၊ သ၊ ယုတ်သောအင်္ဂါ ရှိကုန်သော၊ သညာ၊ သညာတို့ထည်း၊ ဣတိ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အားလျော်စွာ၊ နပဇာနန္တိ၊ အပြားအား
ဖြင့်မထိကုန်၊ ဣမာ၊ ဤသညာတို့သည်၊ ဗြဟ္မိတိဘာဂိယာ၊ တည်ရပ်ခြင်းအတို့
ရှိကုန်သော၊ သညာ၊ သညာတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
သည်အားလျော်စွာ၊ နပဇာနန္တိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိကုန်၊ ဣမာ၊ ဤသညာ
တို့သည်၊ ဝိသေသဘာဂိယာ၊ ထူးသော အတို့ရှိကုန်သော၊ သညာ၊ သညာ
တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန် သည်အားလျော်စွာ၊ နပဇာ
နန္တိ၊ အပြားအားဖြင့်မထိကုန်၊ ဣမာ၊ ဤသညာတို့သည်၊ နိဗ္ဗေတဘာဂိယာ၊
ကိလေသာကိုဖောက်ခွဲခြင်း အတို့ရှိကုန်သော၊ သညာ၊ သညာတို့တည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည် အားလျော်စွာ၊ နပဇာနန္တိ၊ အပြား
အားဖြင့်မထိကုန်၊ အာဂုဿော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒ၊ ယေနပဟေတုနာ၊
အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်အထောက်အပံ့ကြောင့်
ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ တို့သည်၊
ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်၊ နပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊
ကိလေသာတို့မှမပြင်းကုန်၊ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ အယံခေါ၊
ဤသည်ပင်တည်း၊ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက် အပံ့သည်၊ အယံခေါ၊
ဤသည်ပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ အာဂုဿော သာရိပုတ္တ၊
ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ယေနပဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ယေနပစ္စ
ယေန၊ အကြင်အထောက် အပံ့ကြောင့်၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့
ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော
ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ နပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကိလေသာတို့မှမပြင်းကုန်၏၊ သော
ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ဧကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ သောပစ္စယော၊
ထိုအထောက်အပံ့သည်၊ ဧကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
ဆို၏၊ အာဂုဿော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒ၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ သတ္တာ၊ သတ္တ
ဝါတို့သည်၊ ဣမာ၊ ဤသညာတို့သည်၊ ဟာနဘာဂိယာ၊ ယုတ်သောအတို့ရှိ
ကုန်သော၊ သညာ၊ သညာတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
သည်အားလျော်စွာ၊ ပဇာနန္တိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိကုန်၏၊ ဣမာ၊ ဤသညာတို့
သည်၊ ဗြဟ္မိတိဘာဂိယာ၊ တည်ရပ်ခြင်းအတို့ ရှိကုန်သော၊ သညာ၊ သညာတို့
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အားလျော်စွာ၊ ပဇာနန္တိ၊
အပြားအားဖြင့်ထိကုန်၏၊ ဣမာ၊ ဤသညာတို့သည်၊ ဝိသေသဘာဂိယာ၊ ထူး
သောအတို့ရှိကုန်သော၊ သညာ၊ သညာတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊
ဟုတ်မှန် သည်အားလျော်စွာ၊ ပဇာနန္တိ၊ အပြားအားဖြင့် ထိကုန်၏၊ ဣမာ၊

ဤသညာတို့သည်၊ နိဇ္ဈေဘောဂိယာ၊ ကိလေသာကို ဖောက်ခွဲခြင်း အတို့
ရှိကုန်သော၊ သညာ၊ သညာတို့သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာတူတံ၊ ဟုတ်မှန်
သည်အားထောက်စွာ၊ ပဇာနန္တိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိကုန်၏၊ အာဝုဿောအာနန္ဒ၊
ငါ့ရှင်အာနန္ဒ၊ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ယေနပစ္စယေ
န၊ အကြင်အထောက်အပံ့ကြောင့်၊ ဣခ၊ ဤထောက၌၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်
သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကံ့ပင်၏
အဖြစ်၌ သာသျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကိလေသာတို့မှပြင်းကုန်၏၊ သောဟေတု
ထိအကြောင်းသည်၊ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ သောပစ္စယော၊ ထို
အထောက်အပံ့သည်၊ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
ဆို၏။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဘာဂန
ဝရော၊ ဘာဂအမည်ရှိသောမြို့၌၊ အာနန္ဒ၊ စေတီယေ၊ လူတို့သည် အရိုအသေ
ပြုအပ်သော အာနန္ဒာမည်သော ဘိလူး၏နေရာ၌ ဆောက်သုပ် အပ်သော
ကျောင်း၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏၊ တတြ၊ ထိုသို့နေထိုင် မူသောအခါ၌၊
ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေါ
တိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ အာမန္တေထိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ ဘဒ္ဒန္တေတိ၊ အရှင်ထုရား
ဟူ၍၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ထုရား၏၊
ဝစနံ၊ စကားထော်ကို၊ ပစ္စဿောသျံ၊ ရိုသေစွာနာကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ထုရားသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊
အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတ္တာရော၊ ထေးပါး
ကုန်သော၊ ဣမေမဟာပဒေသေ၊ ဤကြီးမြတ်သောထုရားအစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
တို့ကိုညွှန်းအပ်သောအကြောင်းတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ ဒေသိဿာမိ၊
ဟောတော်မူအံ့၊ တံ၊ ထိုမဟာပဒေသ ထေးပါးကို၊ ထုမှေ၊ သင်ချစ်သား
တို့သည်၊ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့၊ သာဓကံ၊ ကောင်းစွာ၊ မနုထိကရော
ထ၊ နှလုံးသွင်းကြ ကုန်လော့၊ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူဦးအံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဧဝံသာဓကောင်း
ပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာထုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားထော်ကို၊ ပစ္စဿောသျံ၊ ရိုသေစွာနာကုန်၏။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်

မူ၏ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ကာဓော၊ ထေးပါးလှန်သော၊ မဟာပဗ္ဗေသော၊ မဟာပဗ္ဗေသတို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့၊ ကိံ ဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကို၊ အဟံ၊ ဤသည်ကား၊ ဓမ္မော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာတည်း၊ အသံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ သတ္ထုသာသနံ၊ မြတ်စွာထုရား၏ အဆုံးအမ တော်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ နာယူအပ်၏။ ဣတံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထဿဘိယျ၊ နေ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်သော စကားကို၊ နေဝအဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ၊ မနှစ်သက်အပ်၊ နပဋိက္ကောသိတဗ္ဗံ၊ မဘားမြစ်အပ်၊ အနဘိနန္ဒိက္ခာ၊ မနှစ်သက်မူ၍၊ အပဋိက္ကောသိတွာ၊ မဘားမြစ်မူ၍၊ တာနိပဒဗျဉ္ဇနာနိ၊ ထိုပုန်ဟု ဆိုအပ်သော ဗျည်းတို့ကို၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်ယူ၍၊ သုတ္တေ၊ ပိဋကတ် သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သောပါဠိတော်၌၊ ဩဘာရေတဗ္ဗာနံ၊ ဥာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍ ကူးခပ်အပ်ကုန်၏။ ဝိနယေ၊ ရာဂအစရှိသည်ကို ပယ်ပျောက်ကြောင်း ဖြစ်သော တရား၌၊ သန္ဓသေတဗ္ဗာနိ၊ ကောင်းစွာနှိုးနှော၍ အပ်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုပုန်ဟု ဆိုအပ်သောဗျည်းတို့သည်၊ သုတ္တေ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သောပါဠိတော်၌၊ ဩဘာရိယမာနာနိ၊ ဥာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍ ကူးခပ်အပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ ဝိနယေ၊ ရာဂအစရှိသည်ကို ပယ်ပျောက်ကြောင်း ဖြစ်သော တရား၌၊ သန္ဓသိယမာနာနံ၊ ကောင်းစွာနှိုးနှော၍ အပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ သုတ္တေ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော ပါဠိတော်၌၊ စေနစေဝဩတေန္တိ၊ အကယ်၍ ဥာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍ မကူးခပ်ကုန်သည် ဖြစ်အံ့၊ ဝိနယေ၊ ရာဂအစရှိသည်ကို ပယ်ပျောက်ကြောင်း ဖြစ်သော တရား၌၊ စေနသန္ဓိသန္တိ၊ အကယ်၍ နှိုးနှော၍ မကုန်သည် ဖြစ်အံ့၊ အဗ္ဗုတံ၊ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်၊ အရဟတော၊ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ လွန်စွာ ဝေးတော် မူသော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘဝံဘအသဝံဘအားဖြင့် ပြားသောခပ်ထိမ်းသော တရားတို့ကို မိမိအလိုလို သာလျှင်ထိတော်မူထက်သော၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာထုရား၏၊ နစေဝဝစနံ၊ စကားမဟုတ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမဿစဘိက္ခု

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဗ္ဗေကနိယဝဂ်။ ၈၅

နေ့၊ ဤရဟန်း၏လည်း၊ ဒုဂ္ဂဟိတံ၊ မကောင်းသဖြင့် ယူအပ်သော စကား
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဝန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်
 ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိတိဣတိဝေ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်
 သာယျင်္ဂံ၊ ထိုစကားကို၊ ဆဋ္ဌေယျာထ၊ စွန့်ကုန်ရာ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣဝေဒံ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊
 ဆိုပြားအံ့၊ ကိံ ဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ ဆိုရာသနည်း၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝေဗ္ဗော၊ သုတ်အဘိဝေဗ္ဗာတည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ဝိနယော၊ ဝိနည်းတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ သတ္တု၊ သာသနံ၊ မြတ်စွာထုရား
 ၏အဆုံးအမတော်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်ထော်မှ၊ သုတံ၊ ကြား
 အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်
 မှောက်ထော်မှ၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ နာယူအပ်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုပြား
 အံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထဿဘိက္ခုနေ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဘာယိတံ၊ ဆိုအပ်
 သောစကားကို၊ နေဝအဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ၊ မနှစ်သက်အပ်၊ နပဋိက္ကောသိတဗ္ဗံ၊ မတား
 မြှီအပ်၊ အနဘိနန္ဒိတွာ၊ မနှစ်သက်မူ၍၊ အပဋိက္ကောသိတွာ၊ မတားမြှီ
 မူ၍၊ တာနိပဒဗျဉ္ဇနာနိ၊ ထိုပုန်ဟုဆိုအပ်သောဗျည်းတို့ကို၊ သာရကံ၊ ကောင်း
 စွာ၊ ဥဂ္ဂဟတွာ၊ သင်ယူ၍၊ သုတ္တေ၊ ဝိဇုကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော
 ပါဠိတော်၌၊ ဩဘာရေထဗ္ဗာနိ၊ ဥဏှံဖြင့်သက်ဝင်၍ ကူးဝပ်အပ်ကုန်၏၊ ဝိန
 ယေ၊ ရာဂအစရှိသည်ကိုပယ်ပျောက်ကြောင်းဖြစ်သောတရား၌၊ သန္ဓသေ
 ဟဗ္ဗာနိ၊ ကောင်းစွာ နှီးနှော၍ရှုအပ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုပုန်ဟု ဆိုအပ်သော
 ဗျည်းတို့သည်၊ သုတ္တေ၊ ဝိဇုကတ် သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော ပါဠိတော်၌၊
 ဩဘာရိယမာနာနိ၊ ဥဏှံဖြင့်သက်ဝင်၍ ကူးဝပ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
 ဝိနယေ၊ ရာဂအစရှိသည်ကိုပယ်ပျောက်ကြောင်းဖြစ်သောတရား၌၊ သန္ဓသိ
 ယမာနာနိ၊ ကောင်းစွာနှီးနှော၍ ရှုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သုတ္တေဝေ၊
 ဝိဇုကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သောပါဠိတော်၌လည်း၊ စေဩတရန္တိ၊ အကယ်၍
 ဥဏှံဖြင့်သက်ဝင်၍ ကူးဝပ်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝိနယေ၊ ရာဂအစရှိသည်
 ကိုပယ်ပျောက်ကြောင်း ဖြစ်သော တရားတော်၌လည်း၊ စေသန္တိသန္တိ၊
 အကယ်၍ ကောင်းစွာနှီးနှော၍ ရှုကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ အဒ္ဓါ၊ မခွတ်၊ ဣဒံ၊
 ဤစကားတော်သည်၊ အရဟတော၊ တထေဝံငိုငါးရာ ကိလေသာတို့မှလွန်
 စွာဝေးတော်မူသော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဗ္ဗဿ၊ သင်္ခတအသင်္ခတအားဖြင့်ပြားသော
 ခပ်ထိမ်းသော တရားတို့ကို မိမိအလိုလိုသာယျင်ထိထော်မူသော၊ တဿ

အင်္ဂုတ္တို[ရ်ပါဠိတော်နိဿယ]

ဘဝဝထေဝ၊ ထိုမြက်စွာထူးများ၏ ဝစနံ၊ စကားတော်တည်း၊ ဣမဿစတိက္ခ၊
 နေ၊ ဤရဟန်း၏သည်း၊ သုဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာယူအပ်သော စကားတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ နိဗ္ဗိ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဝန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဣဒံမဟာပဒေသံ၊ ဤကြံ မြတ်
 သောထူးအစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ညွှန်းအပ်သောအကြောင်းကို၊ ဓာရေ
 ယျာထ၊ မှတ်ကုန်ရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေဒ၊ ဤသာသနာတော်၌၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့၊ ကိံ ဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့
 ဆိုရာ သနည်း၊ အသုကတ္တိံ၊ နာမ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ အာဝါသေ၊ ကျောင်း၌၊
 သထေရော၊ မထေရ်နှင့် ဘဝ္ဂ္ဂသော၊ သပါမောက္ခော၊ အကြီးအမှူးနှင့် ဘဝ္ဂ္ဂ
 သော၊ သံဃော၊ သံဃာသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဓမ္မေ၊
 သုတ်အဘိဓမ္မာထည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းတည်း၊ ဣဒံ၊
 ဤသည်ကား၊ သတ္ထု၊ သာသနံ၊ မြတ်စွာထူးများ၏ အဆုံးအမတော်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ တဿသံဃဿ၊ ထိုသံဃာ
 ၏၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊
 မေ၊ ငါသည်၊ တဿသံဃဿ၊ ထိုသံဃာ၏၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊
 ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ နာယူအပ်၏၊ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ တဿဘိက္ခုနေ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဘာယိတံ၊ ဆိုအပ်သောစကား
 ကို၊ နေဝ အဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ၊ မနှစ်သက်အပ်၊ နပဋိက္ခောထိတဗ္ဗံ၊ မတားမြစ်အပ်၊
 အနဘိနန္ဒိတွာ၊ မနှစ်သက်မှု၍၊ အပဋိက္ခောထိတွာ၊ မတားမြစ်မှု၍၊ တာနိ
 ပဒဗျဉ္ဇနာနိ၊ ထိုပုဒ်ဟု ဆိုအပ်သော ဗျည်းတို့ကို၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊
 ဥဂ္ဂဟာတွာ၊ သင်ယူ၍၊ သုက္ကေ၊ ဝိဇုကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သောပါဠိတော်၌၊
 ဩဘာရတဗ္ဗာနိ၊ ဥာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍ ကူးဝပ်အပ်ကုန်၏၊ ဝိနယော၊ ရာဂ
 အစရှိသည်ကို ပယ်ပျောက်ကြောင်းဖြစ်သော ထူးများ၌၊ သန္ဓသေတဗ္ဗာနိ၊
 ကောင်းစွာ နှိုးနှော၍ အပ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုပုဒ်ဟု ဆိုအပ်သော ဗျည်းတို့
 သည်၊ သုက္ကေ၊ ဝိဇုကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သောပါဠိတော်၌၊ ဩတာရိယမာ
 နာနိ၊ ဥာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍ ကူးဝပ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိနယော၊ ရာဂအစ
 ရှိသည်ကို ပယ်ပျောက်ကြောင်းဖြစ်သော ထူးများ၌၊ သန္ဓသေတဗ္ဗာနိ၊
 ကောင်းစွာ နှိုးနှော၍ ရှုအပ်ကုန် သည်ရှိသော်၊ သုက္ကေ၊ ဝိဇုကတ်သုံးပုံဟု ဆို
 အပ်သောပါဠိတော်၌၊ စေနစေဝဩတရန္တိ၊ အကယ်၍ ဥာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍
 မကူးဝပ်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝိနယော၊ ရာဂအစရှိသည်ကို ပယ်ပျောက်ကြောင်း
 ဖြစ်သောထူးများ၌၊ စေနသန္ဓဿန္တိ၊ အကယ်၍ ကောင်းစွာ နှိုးနှော၍ မရှုကုန်

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍိတသက-၃-သဗ္ဗေကနိယဝဂ်။ ၇၂

သည်ဖြစ်အံ့၊ အဒ္ဓါမဂ္ဂတံ၊ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်၊ အရဟတော၊ တထောင့်
 ငါးရာကိလေသာတို့မှ လွန်စွာဝေးတော်မူသော၊ သဗ္ဗေ၊ မြူဒုဿ၊ သင်္ခတ
 အသင်္ခတအားဖြင့် ပြားသောခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မိမိအလိုလိုသာ
 သျှင်သိတော်မူတတ်သော၊ တထာဘဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏နဝေဝ
 ဝစနံ၊ စကားတော်မဟုတ်။ တထာ၊ စသံစာသော၊ ထိုသံစာ၏လည်း၊ ဒုဂ္ဂဟိ
 တံ၊ မကောင်းသဖြင့်ယူအပ်သောစကားလည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ
 နှီးနှီဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဝန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ဤ
 ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့် သာသျှင်၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊
 ဆန္ဒေယျာထ၊ စွန့်ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣပေန၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့၊ ဘိဝဒေယျ၊
 အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်း၊ အသုကတ္တိံ၊ နာမ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ အာပါသေ၊
 ကျောင်း၌၊ သထေရော၊ မထေရ်နှင့်တကွသော၊ သပါမောက္ခော၊ အကြီးအရှေး
 နှင့်တကွသော၊ သံစော၊ သံစာသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ဝေဠော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာတည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းလည်း၊
 ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ သတ္ထု၊ သာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမထေရ်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ တထာသံစာသော၊ ထိုသံစာ
 ၏၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ မေ၊
 ငါသည်၊ တထာသံစာသော၊ ထိုသံစာ၏၊ သဗ္ဗခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊
 နာယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာ
 ဘိက္ခု၊ နေ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်သော စကားကို၊ နေအေဘိ
 နန္ဒိ၊ ဝဗ္ဗံ၊ မနှစ်သက်အပ်၊ နပဋိက္ကာသိ၊ ဝဗ္ဗံ၊ မတားမြစ်အပ်၊ အနဘိနန္ဒိတွာ၊
 မနှစ်သက်မူ၍၊ အပ္ပဋိက္ကာသိတွာ၊ မတားမြစ်မူ၍၊ ထာနိပဒ ဗျဉ္ဇနာနိ၊
 ထိုဝုန်ဟုဆိုအပ်သော ဗျည်းတို့ကို၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥဂ္ဂယေတွာ၊
 သင်ယူ၍၊ သုတ္တော၊ ဝိဒူကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော ပါဠိတော်၌၊ ဩတာရေ
 တဗ္ဗာနိ၊ ဥာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍ ကူးခပ်အပ်ကုန်၏၊ ဝိနယေ၊ ရာဂအစရှိသည်
 ကိုပယ်ပျောက်ကြောင်း ဖြစ်သောတရား၌၊ သန္ဓသေဝေဗ္ဗာနိ၊ ကောင်းစွာ
 နှီးနှော၍ ရှုအပ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုဝုန်ဟုဆိုအပ်သော ဗျည်းတို့သည်၊ သုတ္တော၊
 ဝိဒူကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော ပါဠိတော်၌၊ ဩတာရိယမာနာနိ၊ ဥာဏ်
 ဖြင့်သက်ဝင်၍ ကူးခပ်အပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ ဝိနယေ၊ ရာဂအစရှိသည်
 ကိုပယ်ပျောက်ကြောင်း ဖြစ်သောတရား၌၊ သန္ဓသိယမာနာနိ၊ ကောင်းစွာ
 နှီးနှော၍ ရှုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သုတ္တော၊ ဝိဒူကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်

အင်္ဂုတ္တိုဂါပါဠိတော်နိဿယ။

သောပါဠိတော်တည်း။ စေတနာတရန္တံ။ အကယ်၍ဥာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍ကူး
 ခပ်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဝိနယေစ၊ ရာဂအစရှိသည်ကိုပယ်ပျောက်ကြောင်း
 ဖြစ်သော တရား၌လည်း။ စေသန္တိသန္တိ။ အကယ်၍နှိုးနှော၍ကုန်သည်
 ဖြစ်အံ့။ အဒ္ဓါ၊ မဇ္ဈကံ။ ဣဒံ၊ ဤစကားတော်သည်။ အရဟတော၊ တထောင့်
 ငါးရာကိုထေသာဘိဝုလ္လန်စွာ စေးတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သင်္ခတ
 အသင်္ခတအားဖြင့်ပြားသောခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုပယ်ဖျက်လိုလိုသာလျှင်
 သိတော်မူသော။ တထာဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာသည်ထုရား၏။ ဝစနံ၊ စကား
 တော်တည်း။ တဒဝစသံစာသပ၊ ထိုသံစာ၏လည်း။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်း
 စွာယူအပ်သော စကားတော်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣတ္ထိ၊ ဤအရာ၌။ နိဗ္ဗံ၊
 ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဝန္တုဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒုတိယံ၊
 နှစ်ခုမြောက်သော။ ဣဒံမဟာပဒေသံ၊ ဤကြီးမြတ်သောထုရားအစရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ညွှန်အပ်သော အကြောင်းကို။ ဝေရေယျာထ၊ မှတ်ကုန်ရာ
 ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။
 ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုပြားအံ့။ ကိံဝဒေယျ၊ အကယ်သို့ ဆိုရာသနည်း။
 အသုကတ္ထိံနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော။ အာဝါသေ၊ ကျောင်း၌။ ဗဟုထုတော၊
 များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သော။ အာဂတာဂမာ၊ ရှုတ်ခွဲလာသောအာဂုံ
 ပါဠိရှိကုန်သော။ ဓမ္မဓရာ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာကို ဆောင်ကုန်သော။ ဝိနယဓရာ၊
 ဝိနည်းကိုဆောင်ကုန်သော။ မာတိကာဓရာ၊ မာတိကာကိုဆောင်ကုန်သော။
 သမ္ပဟုဿ၊ များစွာကုန်သော။ ထေရာ၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သည်။ ဝိဟရန္တိံ၊ နေကုန်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝဇ္ဈော၊ သုတ်အဘိ
 ဓမ္မာသည်။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝိနယာ၊ ဝိနည်းတည်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။
 သတ္ထု၊ သာသနံ၊ မြတ်စွာထုရား၏အဆုံးအမတော်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံ၊
 ဤစကားကို။ မေ၊ ငါသည်။ ထေသံထေရေနံ၊ ထိုမထေရ်တို့၏။ ဝေ၊ ဝေ၊ မျက်
 မှောက်၌။ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ မေ၊ ငါသည်။ ထေသံထေ
 ရေနံ၊ ထိုမထေရ်တို့၏။ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မျက်မှောက်၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ နယူအပ်၏။
 ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုပြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တက၊ ဘိက္ခု၊ နေ။
 ထိုရဟန်း၏။ ဘာထိတံ၊ ဆိုအပ်သော စကားကို။ နေဝ အဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ၊
 မနှစ်သက်အပ်။ နပဋိက္ကောသိတဗ္ဗံ၊ မတားမြစ်အပ်။ အနဘိနန္ဒိတော၊ မနှစ်
 သက်မူ၍။ အပ္ပဋိက္ကောသိတော၊ မတားမြစ်မူ၍။ တာနိဗဒပ္ပန္နာနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 ဆိုအပ်သော ဗျည်းတို့ကို။ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ။ ဥဂ္ဂဟေတော၊ သင်ယူ၍။
 သုက္ကေ၊ ဝိဇုကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သောပါဠိတော်၌။ ဩတာရေတဗ္ဗာနိ။

စတုက္ကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဇ္ဇေတနိယဝဂ်၊ ၈၉

ဥာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍ ကူးခပ်အပ်ကုန်၏။ ဝိနယောရာဂအစရှိသည်ကို ပယ်
 ပျောက်ကြောင်း ဖြစ်သောတရား၌၊ သန္ဓသယိယဗ္ဗာနိ၊ ကောင်းစွာ နှီးနှော၍
 ရှုအပ်ကုန်၏။ ဘာနိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဆိုအပ်သောပျဉ်းကိုင်သည်၊ သုတ္တေ၊ ဝိဇ္ဇကတ်
 သုံးပုံဟုဆိုအပ်သောပဋိပတ္တိတော်၌၊ ဩဘာဂိယမာနာနိ၊ ဥာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍
 ကူးခပ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိနယော၊ ရာဂအစရှိသည်ကို ပယ်ပျောက်
 ကြောင်းဖြစ်သောတရား၌၊ သန္ဓသယိယမာနာနိ၊ ကောင်းစွာ နှီးနှော၍ ရှုအပ်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ သုတ္တေ၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သောပဋိပတ္တိတော်၌၊ စေန
 ဝေစဩဘေ၊ အကယ်၍ဥာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍မကူးခပ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊
 ဝိနယော၊ ရာဂအစရှိသည်ကို ပယ်ပျောက်ကြောင်းဖြစ်သောတရား၌၊ စေန
 သန္ဓိသန္ဓိ၊ အကယ်၍ဥာဏ်ဖြင့်နှီးနှော၍မရှုကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ အဋ္ဌ၊ မရွတ်၊
 ဣဒံ၊ ဤစကားတော်သည်၊ အရဟတော၊ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ
 လွတ်စွာ ဂေးတော်မူသော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သင်္ဘောအသင်္ဘော အားဖြင့်
 ပြားသောခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုမိမိအလိုလိုသာထွင်သိတော်မူသော၊
 တဿတဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ နဝေဝဝစနံ၊ စကားတော်မဟုတ်၊
 တေသဗ္ဗထေရာနံ၊ ထိုမထေရ်တို့၏ထည်း၊ ဒုဂ္ဂဟိတံ၊ မကောင်းသဖြင့်
 ယူအပ်သောစကားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ နိဗ္ဗိ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း
 သို့၊ ဝန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခုနားတို့၊ ဣတိ၊ ဤတို့ဝေ၊ ဤသို့
 သော အကြောင်းကြောင့်သာထွင်၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဆန္ဒေယျာထ၊ စွန့်
 ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခုနားတို့၊ ဣဝေန၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ခုနား
 သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုပြားအံ့၊ ကိဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ ဆိုရာ
 သနည်း၊ အသုကတ္ထိံနံ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ အာဝါသေ၊ ကျောင်း၌၊ ဗဟု
 သုတာ၊ များသော အကြားအမြင် ရှိကုန်သော၊ အာဂတာဂမာ၊ နှုတ်၌
 ထာသော အာဂုံပါဠိရှိကုန်သော၊ ဓမ္မဓရာ၊ သုတံအဘိဓမ္မာကုသောင်ကုန်
 သော၊ ဝိနယဓရာ၊ ဝိနည်းကိုဆောင်ကုန်သော၊ မာတိကဓရာ၊ မာတိကကို
 ဆောင်ကုန်သော၊ သမ္ပဟုဏာ၊ များစွာကုန်သော၊ ထေရာ၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ခုနားတို့သည်၊ ဝိဟေ၊ နေကုန်၏။ အယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ ဓမ္မော၊ သုတံအဘိဓမ္မာတည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်း
 တည်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ သတ္တု၊ သာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမ
 တော်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ တေသံထေရာနံ၊
 ထိုမထေရ်တို့၏၊ သဗ္ဗု၊ ခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။ ဧဝံ၊
 ဤစကားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ တေသံထေရာနံ၊ ထိုမထေရ်တို့၏၊ သဗ္ဗု၊ ခါ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

မျက်မှောက်၌၊ ပရိဂ္ဂဟိတံ၊ နာယုအပ်၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ငိုငြားအံ့၊ တိက္ခဏေ၊ ဝရဟန်းတို့၊ တံသဟိက္ခယော၊ ထိုဝရဟန်း၏၊ တာသပိတံ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို၊ နေဝအဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ၊ မနှစ်သက်အပ်၊ နပဇိက္ကောသိတဗ္ဗံ၊ မဘားမြစ်အပ်၊ အနုညိနန္ဒိတဗ္ဗံ။ မနှစ်သက်မူ၍၊ အဗ္ဗုဒ္ဓိက္ကောသိတဗ္ဗံ၊ မဘားမြစ်မူ၍၊ တာနိပဒဗျုဒ္ဓနာနိ၊ ထိုပုဂံဟု ဆိုအပ်သောဗျည်းတို့ကို၊ သာဓကံ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥဂ္ဂဒဟတ္ထံ၊ သင်ယူ၍၊ သုတ္တေ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သောပါဠိတော်၌ ဩဘာရေတဗ္ဗာနံ၊ ဥာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍ ကူးခပ်အပ်ကုန်၏။ ဝိနယေ၊ ရာဂအစရှိသည်ကို ပယ်ပျောက်ကြောင်း ဖြစ်သောတရား၌၊ သန္ဓသိတဗ္ဗာနိ၊ ကောင်းစွာ နှိုးနှော၍ ရှုအပ်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုပုဂံဟု ဆိုအပ်သောဗျည်းတို့သည်၊ သုတ္တေ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော ပါဠိတော်၌၊ ဩဘာရိသမာနာနံ၊ ဥာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍ ကူးခပ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိနယေ၊ ရာဂအစရှိသည်ကို ပယ်ပျောက်ကြောင်း ဖြစ်သော ဝိနည်းတရားတော်၌၊ သန္ဓသိသမာနာနိ၊ ကောင်းစွာ နှိုးနှော၍ ရှုအပ်သည်ရှိသော်၊ သုတ္တေ၊ စေတ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော ပါဠိတော်၌လည်း၊ ဧဩတေန္တိ၊ အကယ်၍ ဥာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍ ကူးခပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝိနယေ၊ ရာဂအစရှိသည်ကို ပယ်ပျောက်ကြောင်း ဖြစ်သော ဝိနည်းတရားတော်၌လည်း၊ စေသန္တိသာန္တိ၊ အကယ်၍ နှိုးနှော၍ ရှုကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ အဒ္ဓါ၊ မညွတ်။ ဣဒံ၊ ဤစကားတော်သည်။ အရဟတော၊ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့ဖြင့်လွန်စွာ ဝေးတော်မူသော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သင်္ဃိတအသင်္ဃိတအားဖြင့် ပြားသော ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မိမိအလိုလိုသာလျှင် သိတော်မူသော၊ တသုဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်တည်း၊ တေသဗ္ဗထေရနံ၊ ထိုမထေရ် တို့၏လည်း၊ သုဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာ ယူအပ်သော စကားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထေ၊ ဤအရာ၌၊ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဝရဟန်းတို့၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဣဒံမဟာပဒေသံ၊ ဤကြီးမြတ်သောဘုရားအစရှိသောပုဂံလိတို့ကို ညွှန်အပ်သော အကြောင်းကို၊ ဓမ္မေယျာထ၊ မှတ်ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဝရဟန်းတို့၊ ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ဝရဟန်းသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ငိုငြားအံ့၊ ကံ၊ ဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုချာသနည်း၊ အသုကတ္ထိံ၊ နာမ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ အာဝါသေ၊ ကျောင်း၌ ဗဟုဿုးထာ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ အာဂတာဂမော၊ နှုတ်၌လာသော အာဂံပါဠိရှိသော၊ ဓမ္မဓရော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာကို ဆောင်သော၊ ဝိနယဓရော၊ ဝိနည်းကိုဆောင်သော၊ မာတိကာဓရော၊ မာတိကာကို

စတုက္ကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဗ္ဗေတနိယဝဂ်၊ ၉၀

ဆောင်သော၊ ကော၊ တယောကံသော၊ ထေရော၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်သော၊
 တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဓမ္မော၊ သုတ်အဘိ
 ဓမ္မာတည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊
 သတ္ထု၊ သာသနံ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်တည်း၊ ဝေံ၊ ဤစကားကို၊
 မေ၊ ငါသည်၊ တဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ သုတံ၊
 ကြားအပ်၏၊ ဝေံ၊ ဤစကားကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ တဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏
 သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ ပရိတ္တဘိတံ၊ နာယူအပ်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဇေယျ၊
 ဆိုငြားအံ့၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဘာထိတံ၊
 ဆို ခပ်သော စကားကို၊ နေဝအဘိနန္ဒိဘဗ္ဗံ၊ မနှစ်သက်အပ်နပဋိက္ကေ၊ ထိတဗ္ဗံ
 မဘားမြစ်အပ်၊ အနဘိနန္ဒိဘွာ၊ မနှစ်သက်မူ၍၊ အပ္ပဗိက္ကာသိတွာ၊ မဘားမြစ်
 မူ၍ တာနိပဒဗျဗ္ဗနာနံ၊ ထိုပုန်ဟု ဆိုအပ်သော ဗျည်းတို့ကို၊ သာရကံ၊ ကောင်း
 စွာ၊ ဥဂ္ဂဒောတွာ၊ သင်ယူ၍၊ သုက္က၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော ပါဠိတော်
 ၌၊ ဩ ဘာဓေတဗ္ဗာနိ၊ ဥာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍ ကူးခပ်အပ်ကုန်၏၊ ဝိနယေ၊ ရာဂ
 အပရိ သည်ကို ပယ်ပျောက်ကြောင်းဖြစ်သော တရား၌၊ သန္ဓဿေတဗ္ဗာနိ၊
 ကောင်းစွာ နှိုးနှော၍ ရှုအပ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုပုန်ဟု ဆိုအပ်သော ဗျည်းတို့
 သင်္သံ၊ သုက္က၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော ပါဠိတော်၌၊ ဩ တာရိယမာ
 နာနိ၊ ဥာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍ ကူးခပ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိနယေ၊ ရာဂအစ
 ရှိသည်ကို ပယ်ပျောက်ကြောင်းဖြစ်သော တရား၌၊ သန္ဓဿိယမာနာနိ၊
 ကောင်းစွာ နှိုးနှော၍ ရှုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သုက္က၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟု
 ဆိုအပ်သော ပါဠိတော်၌၊ ဝေနေဝေဝဩထဓန္တိ၊ အကယ်၍ ဥာဏ်ဖြင့်သက်
 ဝင်၍ မကူးခပ် ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝိနယေ၊ ရာဂအစရှိသည်ကို ပယ်ပျောက်
 ကြောင်းဖြစ်သော တရား၌၊ ဝေနေသန္တိ၊ အကယ်၍ ကောင်းစွာ နှိုးနှော၍
 မရှုကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ အဗ္ဗါ၊ မချွတ်၊ ဣဒံ၊ ဤစကားတော်သည်၊ အရဟ
 တော၊ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ လွန်စွာဝေးတော်မူသော၊ သဗ္ဗာ
 သဗ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သင်္ဘာအသင်္ဘာအားဖြင့် ပြားသော ခပ်ဆိမ်းသော တရားတို့ကို
 မိမိအလိုလို သာလျှင်သိတော်မူသော၊ တဿတဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ နဝေဝဝစံ၊ စကားတော်တည်းမဟုတ်၊ တဿစထေရဿ၊ ထိုမထေရ်
 ၏တည်း၊ ဒုဂ္ဂတိတံ၊ မကောင်းသဖြင့် ယူအပ်သော စကားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ နိဗ္ဗံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဝန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဘိဘိဇ္ဇာတိဝေ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဣဒံ၊
 ဤစကားကို၊ ဆဇေယျာထ၊ စွန့်ကုန်ရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝပနံ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ခင်ပြားအံ့၊ ကိ၊ ဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသည်၊ အသုကတ္ထိ၊ နာမ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ အာဝါသေ၊ ကျောင်း၌၊ ဗဟုဿတော၊ များသောအကြား၊ အမြင်ရှိသော၊ အာဂတာဂမာ၊ နှုတ်ခွဲထားသော အာဂုံပါဠိရှိသော၊ ဓမ္မဓရော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာကိုဆောင်သော၊ ဝိနယဓရော၊ ဝိနည်းကိုဆောင်သော၊ မတိကာဓရော၊ မာတိကာကို ဆောင်သော၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ထေရော၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိဟရကံ၊ နေ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဓမ္မော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာတည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းတရားတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ သတ္ထု၊ သာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ မေ၊ ဝါသည်၊ တဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤစကားကို မေ၊ ဝါသည်၊ တဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ သဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ ဝဗ္ဗိဂ္ဂဟိတံ၊ နာယူအပ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ခင်ပြားအံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းဘိုး၊ တဿဘိက္ခုနေဝ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တာဝိတံ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို၊ နေဝအဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ၊ မနှစ်သက်အပ်၊ နပဗ္ဗိသက္ကောတဗ္ဗံ၊ မတားမြစ်အပ်၊ အနဘိနန္ဒိတွာ၊ မနှစ်သက်မူ၍၊ အပုဗ္ဗိက္ကောသိတွာ၊ မတားမြစ်မူ၍၊ တာနိပဒဗျဉ္ဇနာနိ၊ ထိုပုန်ဟုဆိုအပ်သော ဗျည်းတို့ကို၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥက္ကဟေတွာ၊ သင်ယူ၍၊ သုတ္တေ၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သောပါဠိတော်၌၊ ဩဘာရေတဗ္ဗာနိ၊ ဥာဏ်ဖြင့် လက်ဝင်၍ ကူးခပ်အပ်ကုန်၏၊ ဝိနယေ၊ ရာဂအစရှိသည်ကို ပယ်ပျောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဝိနည်းတရား တော်၌၊ သန္ဓသောတဗ္ဗာနိ၊ ကောင်းစွာနှိုးနှော၍ရှုအပ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုပုန်ဟုဆိုအပ်သော ဗျည်းတို့သည်၊ သုတ္တေ၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံ ဟုဆိုအပ်သောပါဠိတော်၌၊ ဩဘာရိယ မာနာနိ၊ ဥာဏ်ဖြင့်လက်ဝင်၍ ကူးခပ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိနယေ၊ ရာဂအစရှိသည်ကို ပယ်ပျောက် ကြောင်းဖြစ်သောတရား၌၊ သန္ဓဿိ သမာနာနိ၊ ကောင်းစွာနှိုးနှော၍ ရှုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သုတ္တေ၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော ပါဠိတော်၌လည်း၊ ဧဝံ၊ ဩဘရန္တိ၊ အကယ်၍ ဥာဏ်ဖြင့် ကူးခပ်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝိနယေ၊ ရာဂအစရှိသည်ကို ပယ်ပျောက်ကြောင်းဖြစ်သော တရား၌လည်း၊ ဧဝံ၊ နိဿန္တိ၊ အကယ်၍ ကောင်းစွာနှိုးနှော၍ ရှုကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ အတ္ထု၊ မချွတ်၊ ဣဒံ၊ ဤစကားတော်သည်၊ အရဟတော၊ တထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတို့မှ လွတ်စွာဝေးတော်မူသော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သင်္ခတအသင်္ခတအားဖြင့် ပြားသော

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၃-သဗ္ဗေတနိယဝဂ်။ ၉၃

ခင်သိမ်းသောတရားတို့ကို မိမိအလိုလိုသာလျှင် သိကော်မူသော၊ တဿ
ဘဂဝကော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားထော်တည်း၊ တဿစထေ
ရဿ၊ ထိုမထေရ်၏ထည်း၊ သုက္ခဟိတံ၊ ကောင်းစွာယူအပ်သောစကားထည်း
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ နိဗ္ဗံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခု မြောက်သော၊ ဣဒံမဟာပဒေသံ၊
ဤကြီးမြတ်သောဘုရားအစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ညွှန်အပ်သောအကြောင်း
ကို၊ ဓာရေယျာထ၊ မှတ်ကုန်ရာ၏။ ဣတိဣမေစက္ကာရော၊ ဤလေးပါးတို့
ထည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မဟာပဒေသော၊ ကြီးမြတ်သော
ဘုရားအစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ညွှန်အပ်သော အကြောင်းတို့သည်၊ ဣမေ
စက္ကာရော၊ ဤလေးပါးတို့ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒဿမသုတ်ပြီး၏။

တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ သဗ္ဗေတနိယဝဂ္ဂေါ၊ သဗ္ဗေတနိယဝဂ်
သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။ တဿ၊ ထိုသဗ္ဗေတနိယဝဂ်၏၊
ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ။ ဇေတနာ၊ မိမိသည်ပြုပြင်အပ်သောစေတနာဟု
ဆိုအပ်သောအတ္တဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ထည်းကောင်း၊ ဝိဘတ္တိ၊ ပမိုသန္တိဒါ
လေးပါးကို ဝေဘန်ရာဖြစ်သော သုတ်ထည်းကောင်း၊ ကောဗ္ဗိက၊ အရှင်
မဟာ ကောဗ္ဗိကမေး၍ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ဟောအပ်သော သုတ်ထည်း
ကောင်း၊ အာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒမေး၍ အရှင်မဟာကောဗ္ဗိက ဟောအပ်
သော သုတ်ထည်းကောင်း၊ ပဉ္စမံ၊ ဝါ ခုမြောက်သော၊ ဥပဝါနံ၊ အရှင်ဥပဝါန
မေး၍ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ဟောအပ်သော သုတ်ထည်းကောင်း၊ အာယာစနံ၊
သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသောပရိသတ်လေးပါးတို့သည် ထောင့်တရာသည်ကို
ဟောရာဖြစ်သော သုတ်ထည်းကောင်း၊ ရာဟုထ၊ အရှင်ရာဟုထအားဟော
ရာဖြစ်သော သုတ်ထည်းကောင်း၊ ဇမ္ဗူလိ၊ ရွာမှထွက်သောနေ့ရု၏ တည်
ရာဖြစ်သော တွင်းကြီးကို ဥပမာမူ၍ ဟောအပ်သော သုတ်ထည်းကောင်း၊
နိဗ္ဗာနံ၊ မျက်နှာသောကိုယ်၏အဖြစ်၌ ကိလေသာ၏ ငြင်းငြင် ကံ့ဟောရာ
ဖြစ်သော သုတ်ထည်းကောင်း၊ မဟာပဒေနံ၊ မဟာပဒေသလေးပါးကို ဟော
ရာဖြစ်သော သုတ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဂ္ဂေ၊ သဗ္ဗေတနိယဝဂ်၌၊
ဘေသာနံ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒဿ၊ ဆယ်သုတ် တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ ဣတိ၊ ဤ သည်လျှင်ထည်း။ ။

ဝဘုက္ကုဒိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-ဗြာဟ္မဏဝဂ်။

ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂုဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ယောဓာဇိဝေါ၊ သူရဲကောင်းသည်၊ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားဆိုက်သည်၊ ရာဇဘောဂ္ဂေါ၊ မင်း၏ အသုံးအဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂိန္ဒြေ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂုဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ယောဓာဇိဝေါ၊ သူရဲကောင်းသည်၊ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားသာထိုက်သည်၊ ရာဇဘောဂ္ဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂိန္ဒြေ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤထောကဋ္ဌံ၊ ယောဓာဇိဝေါ၊ သူရဲကောင်းသည်၊ ဌာနက္ကုသဏောစ၊ အောင်မြင်အောင်ပုဂံဟုဆိုအပ်သော အချစ်ခွဲလိပ်မာသတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခုရေပါတိစ၊ ဝေးစွာသော အရပ်၌ မြားကို ကျစေနိုင်သည်၊ ဘည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အက္ခဏဝေမိစ၊ လျှပ်ပြက်သော အထွဲမြားကို စူးဝင်စေနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာဏော၊ ကြီးစွာသော၊ ကာယာသ၊ ကိုယ်ကို၊ ပဒါယေတာစ၊ ဟောက်ခွဲစေနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂုဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ယောဓာဇိဝေါ၊ သူရဲကောင်းသည်၊ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားသာထိုက်သည်၊ ရာဇဘောဂ္ဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂိန္ဒြေ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ အင်္ဂုဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ယောဓာဇိဝေါ၊ သူရဲကောင်းသည်၊ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားသာထိုက်သည်၊ ရာဇဘောဂ္ဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂိန္ဒြေ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဤအဘူသာလျှင်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝေဗ္ဗဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ခဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျာ၊ အဝေးမှအောင်ရွက်၍ အိပ်ပျက်လျက်ရှိအားပေးလှူအပ်သော အလှူကို ခံဆိုက်သည်၊ ပါဟုနေယျာ၊ အထူးထူးသော အရပ်မှ ထာကုန်သော ချစ်နှစ်လိုအပ်သော ဧည့်သည်

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပစ္ဆာသက-၄-ဖြာဟူထဝဂ်၊ ၉၅

တို့၏အလို့ငှါရှိသောစွာစီရင်အပ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်၊ ဒက္ခိဏေယျော
 တမလွန်လောကကို ယုံကြည်၍ ပေးလှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်၊
 အဠုထိကဇုဏီယော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသောသူတို့၏ ထက်ဆုတ်
 ချီးမြှင့်ကိုပြုရာဖြစ်သည်၊ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏၊ အနုတ္တရံအနုတ္တ
 ရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံပုညက္ခေတ္တာ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော
 ပျိုးစေ့တို့၏စိုက်ပျိုးရာမြေလယ်တာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ စတုတိ၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမဒ္ဓာဂေတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ သိလဝနံပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးလှူ
 အပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်၊ ဝါဟုနေယျော၊ အထူးထူးသော အရပ်မှ
 လာကုန်သောချစ်နှစ်လိုအပ်သော ဧည့်သည်တို့၏ အလို့ငှါရှိသော စီရင်
 အပ်သောအလှူကို ခံ ထိုက်သည်၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်လောကကိုယုံ
 ကြည်၍ ပေးလှူအပ်သော အလှူကို ခံထိုက်သည်၊ အဠုထိကဇုဏီယော၊
 ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အလိုရှိသောသူတို့၏ ထက်ဆုတ်ချီးမြှင့်ကို ပြုရာဖြစ်
 သည်၊ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏၊ အနုတ္တရံအနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊
 ပုညက္ခေတ္တံ ပုညက္ခေတ္တာ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောပျိုးစေ့တို့၏စိုက်ပျိုး
 ရာလယ်တာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်၊ ဘိက္ခဝေ
 ရဟန်းတို့ ဣဓ၊ ဤသာသနာထေဝံ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဌာနကုသလောစ၊
 အောင်မြင်အောင်ရပ်နှင့်တူသော သိလထည်းဟူသောအရပ်၌ လိပ်မာ
 သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခုဒ္ဒရပါတိစ၊ ဝေးစွာသောအရပ်နှင့် တူသော
 ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသောအရပ်၌ ဥာဏ်တည်းဟူသော မြားကို ကျစေနိုင်
 သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အက္ခဏ ဝေဝိစ၊ မျှော်မယွင်း မြားဖြင့် စူးဝင်
 စေနိုင်သည်နှင့်တူသော မချွတ်မယွင်း ဥာဏ်တည်းဟူသော မြားဖြင့် စူးဝင်
 ပေနိုင်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟတော၊ ကြီးစွာသော၊ ကာယဿ၊
 ကိုယ်နှင့်ဘူးကာအဝိဇ္ဇာအရကို၊ ပဒါလေတာစ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော မြား
 ဖြင့်ပောက်ခွဲနိုင်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊
 အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဌာနကုသလော၊ အောင်မြင်အောင်
 ရပ်နှင့်တူသော သိလထည်းဟူသောအရပ်၌ လိပ်မာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ
 နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာထေဝံ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း သည်၊
 သိသဝါ၊ သိလရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုန်တို့၌၊
 သမာဓါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ခေါ်၍သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဌာနကုသလေ၊ အောင်း၊ မြင်အောင်ရပ်
နဲ့ဘုရား၊ သိသတည်းဟုံသောအရင်၌ လိပ်မာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ခုရေပါ
တိ၊ ဝေးစွာသောအရပ်နှင့်တူသောခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသောအရပ်၌ ဥပဏီ
တည်းဟူသောမြူးကို ကျစေနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဣစ္စ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ယံကိဉ္စ၊ အလုံးစုံ
သော၊ အဘိဘာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ရူပံ၊
ရုပ်သည်လည်းကောင်း၊ အဏ္ဏတ္တံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ရူပံဝါ၊ ရုပ်
သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ရူပံဝါ၊ ရုပ်သည်လည်း
ကောင်း၊ ဩဠာဂိကံ၊ ရှုန့်ရင်းသော၊ ရူပံဝါ၊ ရုပ်သည်လည်းကောင်း၊ သုရခံ၊
ထိမ်မွေ့သော၊ ရူပံဝါ၊ ရုပ်သည်လည်းကောင်း၊ တိနံ၊ ယုတ်သော၊ ရူပံဝါ၊
ရုပ်သည် လည်းကောင်း၊ ပဏီတံ၊ မြတ်သော၊ ရူပံဝါ၊ ရုပ်သည်လည်း
ကောင်း၊ ခုရေဝေးသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ယံရူပံဝါ၊ အကြင်ရုပ်သည်
လည်းကောင်း၊ သန္တိကော၊ နီးသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ယံရူပံဝါ၊ အကြင်ရုပ်
သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤအလုံးစုံသောရုပ်ကို၊ ဧတံ၊ ဤအလုံး
စုံသောရုပ်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ နသန္တကံ၊ ဥစ္စာမဟုတ်၊ ဧသော၊ ဤရုပ်သည်၊
အဟံ ငါသည်၊ နအတ္ထိ၊ မဖြစ်၊ ဧသော၊ ဤရုပ်သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ နအတ္ထော၊ ကံယ်
မဟုတ်၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အားထောက်စွာ၊ သဗ္ဗာ၊
သင့်သောအကြောင်အားဖြင့်၊ ပညာယံ၊ သမထပညာမဂ်ပညာဖြင့်၊ ပသ၊ တိ
ရှု၏၊ ယာကာမိ၊ အလုံးစုံသောဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယာကာမိ
အလုံးစုံသော၊ ပညာ၊ သညာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယေကေမိ၊ အလုံးစုံကုန်သော
သင်္ခါ၊ ရှာသင်္ခါရတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ ယံကိဉ္စ၊ အလုံးစုံသော၊ အတိတာ
နာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်
လည်းကောင်း၊ အဏ္ဏတ္တံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ဝိညာဏံဝါ၊ ဝိညာဉ်
သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ဝိညာဏံဝါ၊ ဝိညာဉ်
သည်လည်းကောင်း၊ ဩဠာဂိကံ၊ ရှုန့်ရင်းသော၊ ဝိညာဏံဝါ၊ ဝိညာဉ်သည်
လည်းကောင်း၊ သုရခံ၊ ထိမ်မွေ့သော၊ ဝိညာဏံဝါ၊ ဝိညာဉ်သည်လည်း
ကောင်း၊ တိနံ၊ ယုတ်သော၊ ဝိညာဏံဝါ၊ ဝိညာဉ်သည်လည်းကောင်း၊ ပဏီ
တံ၊ မြတ်သော၊ ဝိညာဏံဝါ၊ ဝိညာဉ်သည်လည်းကောင်း၊ ခုရေဝေးသော၊
သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ယံဝိညာဏံဝါ၊ အကြင်ဝိညာဉ်သည် လည်းကောင်း၊
သန္တိကော၊ နီးသော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ယံဝိညာဏံဝါ၊ အကြင်ဝိညာဉ်

စဟုက္ကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-မြာဟူထဝဂ်။ ၆၇

သည်သည်ကောင်းအတ္ထိရှိ၏။ ဇေတံ၊ ဤဝိညာဉ်ကို၊ ဇေတံ၊ ဤဝိညာဉ်သည်။ မမ၊ ငါ၏၊ နုသန္တကံ၊ ဥစ္စာမဟုတ်၊ ဇေယျော၊ ဤဝိညာဉ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နအတ္ထိ၊ မဖြစ်၊ ဇေယျော၊ ဤဝိညာဉ်သည်။ မေ၊ ငါ၏၊ နအတ္ထော၊ ကိုယ်မဟုတ်။ ဣ ဗ္ဗေံ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အားလျော်စွာ၊ သဗ္ဗာ၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်၊ ပညာယ၊ သမထပညာမဂ်ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟုန်းတို့၊ ဇေံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟုန်းသည်၊ ခုရေပါတိ၊ ဝေးစွာသော အရပ်နှင့်တူသော၊ ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသော အရပ်၌ဥာဏ် တည်းဟူသော မြားကိုကျစေနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟုန်း တို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟုန်းသည်။ အက္ခတဝေမိ၊ မချွတ် မယွင်းမြားဖြင့်စူးဝင်နိုင်စေသည်နှင့်တူသော မချွတ်မယွင်းဥာဏ်တည်းဟူ သောမြားဖြင့်စူးဝင်စေနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟုန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသာ သနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟုန်းသည်။ ဣဒံ၊ ဤထောဘကြဉ်သော တောတူမက တရား အပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အားလျော်စွာ၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ (ပ)၊ အယံ၊ ဤမဂ္ဂင်တရားကိုယ်ရှစ်ပါးအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခနိရောဂေါ၊ ဝိနိပဋိ ပဒါ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ဟုဆို အပ်သော မဂ္ဂသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အား လျော်စွာ၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟုန်းတို့၊ ဇေံခေါ၊ ဤသို့ လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟုန်းသည်။ အက္ခတဝေမိ၊ မချွတ်မယွင်းမြားဖြင့် စူးဝင်စေ နိုင်သည်နှင့်တူသော မချွတ်မယွင်းဥာဏ်တည်းဟူသော မြားဖြင့် စူးဝင်စေ နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟုန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟုန်းသည်။ မာတေတာ၊ ကြီးစွာသော၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်နှင့်တူ သော အဝိဇ္ဇာအရကို၊ ပဒါ၊ လေတာ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော မြားဖြင့်ဖောက်ခွဲ နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟုန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသာ သနာတော် ၌၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟုန်းသည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ အဝိဇ္ဇာက္ခန္ဓံ၊ အဝိဇ္ဇာအရကို၊ ပဒါ၊ လေတာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ဖောက်ခွဲစေနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟုန်းတို့၊ ဇေံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ခုဟုန်းသည်။ မဟတေ၊ ကြီးစွာသော ကာယဿ၊ ကိုယ်နှင့်တူသော အဝိဇ္ဇာအရကို၊ ပဒါ၊ လေတာ၊ ဥာဏ်တည်းဟူ သော မြားဖြင့် ဖောက်ခွဲနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ ခုဟုန်းသည်။ အာဟုနေယျ၊ အဝေးမှဆောင်၍သိထဝန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

အား ပေးလှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်။ ပါပုနနေယျော၊ အထူးထူး
 သောအရပ်မှ ထာကုန်သော ချစ်နှစ်လိုအပ်သော ဧည့်သည်တို့၏အလိုငှါ
 ရိုးသစ္စာ စီရင်အပ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်။ ဒက္ခိဏေယျော၊ တမလွန်
 သောကကိုယုံကြည်၍ ပေးလှူအပ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်။ အဗ္ဗဇီကဓု
 ဏီယော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အလိမ္မာသောသူတို့၏ ယက် အုပ်ချုပ်ခြင်းကို
 ပြုရာဖြစ်သည်။ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏။ အဗ္ဗတ္တရံ၊ အဗ္ဗတ္တရော၊ အထူး
 မရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတီ၏
 ပိုက်ပျိုးရာလယ်တာမြေကောင်းသတ္တဝယ်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုယံ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊
 ဤဘုရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဟု
 နေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ သိထဝန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးလှူအပ်သောအလှူ
 ကိုခံထိုက်သည်။ (ပ)၊ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏။ အဗ္ဗတ္တရံ၊ အဗ္ဗတ္တရော၊
 အထူးမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ
 တီ၏ပိုက်ပျိုးရာ လယ်တာမြေကောင်းသတ္တဝယ်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုန္နံ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊
 ပါဠိဘာဝေါ၊ ဝန်ခံခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သော၊
 သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်
 လည်းကောင်း၊ ဒေဝေါဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရောဝါ၊ မာရ်သည်
 လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ လောကတ္ထိံ၊ လောကန္တံ
 ကောမိဝါ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိံ၊ မရှိ၊ ကတမေ
 သံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ စတုန္နံ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရား
 တို့ကို၊ ပ ဝိဘောဝေါ၊ ဝန်ခံခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်
 သော၊ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏား
 သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝေါဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရောဝါ၊ မာရ်
 သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ လောကတ္ထိံ၊
 လောကန္တံ၊ ကောမိဝါ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိံ၊
 မရှိ၊ နနည်း၊ ဇနု၊ အချစ်၊ အချစ်ခြင်းသဘောကို၊ မာဇီမိ၊ အချီ၊ စအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပါဠိဘာဝေါ၊ ဝန်ခံခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သော၊

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၆၆

သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည် ထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည် ထည်းကောင်း၊ ဒေဝေါဝါ၊ နတ်သည် ထည်းကောင်း၊ မာရောဝါ၊ မာရ်သည် ထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မာဝါ၊ ဗြာဟ္မာသည် ထည်းကောင်း၊ ယောကတ္ထိ၊ ယောကန္တ၊ ကောဓိဝါ၊ တရံတယောက်သောသူသည် ထည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မဂ္ဂိ၊ ဗျာဓိ ခန္ဓံ၊ ပျားနာခြင်းသဘောကို၊ မာဗျာဓိယိ၊ မပျားမနာစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါဠိဘောဂေါ၊ ဝန်ခံခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော၊ ကောဓိ၊ တရံတယောက်သော၊ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည် ထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည် ထည်းကောင်း၊ ဒေဝေါဝါ၊ နတ်သည် ထည်းကောင်း၊ မာရောဝါ၊ မာရ်သည် ထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မာဝါ၊ ဗြာဟ္မာသည် ထည်းကောင်း၊ ယောကတ္ထိ၊ ယောကန္တ၊ ကောဓိဝါ၊ တရံတယောက်သောသူသည် ထည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မဂ္ဂိ၊ မရဏ ခန္ဓံ၊ သေခြင်းသဘောကို၊ မာဓိယိ၊ မသေစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါဠိဘောဂေါ၊ ဝန်ခံခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော၊ ကောဓိ၊ တရံတယောက်သော၊ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည် ထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည် ထည်းကောင်း၊ ဒေဝေါဝါ၊ နတ်သည် ထည်းကောင်း၊ မာရောဝါ၊ မာရ်သည် ထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မာဝါ၊ ဗြာဟ္မာသည် ထည်းကောင်း၊ ယောကတ္ထိ၊ ယောကန္တ၊ ကောဓိဝါ၊ တရံတယောက်သောသူသည် ထည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မဂ္ဂိ၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ သံကိ၊ သေသိကာနိ၊ ပူပန်စေဘတ်နှိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာကို ရခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်သော၊ ပေါဒနာတ္တပိကာနိ၊ တဘန်တဝသစ်ကို ပြုပြင်ခြင်းအလှူရှိကုန်သော၊ အသန္နရာနိ၊ မကောင်းကုန်သော၊ နုတ္တပိကာနိ၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိကုန်သော၊ အယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ ဇာတိဇရာမရဏိကာနိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအခါ၌ ခြင်းသေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကာသာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ပါပကာနိ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ယာနိ၊ ကာနိ၊ ကမ္မာနိ၊ အကြင်ကံ၌ရှိသည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုကံတို့၏ ပါပကော၊ အကျိုးသည်၊ မာနိဗ္ဗတ္တိ၊ မဖြစ်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါဠိဘောဂေါ၊ ဝန်ခံခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော၊ ကောဓိ၊ တရံတယောက်သော၊ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည် ထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည် ထည်းကောင်း၊ ဒေဝေါဝါ၊ နတ်သည် ထည်းကောင်း၊ မာရောဝါ၊ မာရ်သည် ထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မာဝါ၊ ဗြာဟ္မာသည် ထည်းကောင်း၊ ယောကတ္ထိ၊ ယောကန္တ၊ ကောဓိဝါ၊ တရံတယောက်သောသူသည် ထည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မဂ္ဂိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ပါဠိဘောဂေါ၊ ဝန်ခံခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော၊ သမဏောဝါ၊ ရဟန်းသည် ထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏား

သည်လည်းကောင်း၊ ခေဝေါဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာရောဝါ၊ မာရ်
 သည် လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည် လည်းကောင်း၊ ယောကတ္ထိ၊
 ယောကဋ္ဌ၊ ကောစိဝါ၊ တရုံတယောက်သော သူသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ သိက္ခာဝေ၊ ရဟန်းဘျီ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုန္ဒံ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊
 တရားဘျီကို၊ ပါဠိဘောဂေါ၊ ဝန်ခံခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော၊ ကောစိ၊ တရုံတ
 ယောက်သော၊ သမထော၊ ဝါ၊ ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊
 ပုဏ္ဏား သည်လည်းကောင်း၊ ခေဝေါဝါ၊ နတ် သည်လည်းကောင်း၊ မာရောဝါ
 မာရ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်းကောင်း၊ ယောက
 ထ္ထိ၊ ယောကဋ္ဌ၊ ကောစိဝါ၊ တရုံတယောက်သော သူသည်လည်းကောင်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုကိယသုတ်ပြီး၏။

ကော်တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ရာဇဂ
 ဟော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အား၊ အစာပေးရာဖြစ်
 သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠု ဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏၊ အထ၊ ထို
 အခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝဿကာရော၊ ဝဿကာရအမည်ရှိသော၊ မဂမေဟာ
 မက္ခော၊ မဂဓရာဇ်မင်း၏ အမတ်ကြီးဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊
 ယေန၊ အကြင်အရှင်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊
 တေန၊ ထိုထုရား ရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ မိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံ
 မိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သမ္ပေဒိ၊
 ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြော၏၊ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောအပ်
 သော၊ သာသကံ၊ သံ၊ မပြတ်အောက်မေ့အပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝိတိ
 သာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊
 နိဘိဒိ၊ နေထိုင်၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိထိန္ဒော
 ခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ဝဿကာရော၊ ဝဿကာရအမည်ရှိသော၊ မဂမေဟာ
 မက္ခော၊ မဂဓရာဇ်မင်း၏ အမတ်ကြီးဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ထျောက်၏၊
 ကိံ၊ အဝေါစ၊ အတယ်သို့ ထျောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါ
 တမ၊ အဘိယိ၊ အတ္တန္တိပ်သည်သာလျှင်၊ ယောကောစိ၊ အမှတ်မရှိသောသူ
 သည်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သည်ကို၊ မေ၊ ဝါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်၏၊ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သာသကံ၊ ပြောဆိုအံ့၊ တဿ၊ ထိုပြောဆိုသောသူအား၊ တတော

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-ဗြာဟ္မဏဝဂ်။ ၁၀၁

ထိုပြောဆိုခြင်း၌၊ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝေဝါဒိ၊ ဤသို့ပြောဆို
 လေ့ရှိ သည်၊ ဝေဝါဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့အယူရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောကောဝိ၊ အမှတ်မရှိ
 သောသူသည်၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သည်ကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊
 ကြားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆိုအံ့၊ တဿ၊ ထိုပြောဆိုသောသူ
 အား၊ တတော၊ ထိုပြောဆိုခြင်း၌၊ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝေဝါဒိ၊
 ဤသို့ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဝေဝါဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့အယူရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ယော
 ကောဝိ၊ အမှတ်မရှိသောသူသည်၊ ရုတံ၊ သုံးပါးသော ဝိညာဉ်တို့ဖြင့်တွေ့
 အပ်သည်ကို၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ရုတံ၊ သုံးပါးသောဝိညာဉ်တို့ဖြင့်တွေ့
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆိုအံ့၊ တဿ၊ ထိုပြောဆိုသောသူအား၊
 တတော၊ ထိုပြောဆိုခြင်း၌၊ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝေဝါဒိ၊ ဤသို့
 ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဝေဝါဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့အယူရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောကောဝိ၊
 အမှတ်မရှိသောသူသည်၊ ဝိညာတံ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်ထိအပ်သည်ကို၊ မေ၊
 ငါသည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝိညာတံ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်ထိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသ
 တိ၊ ပြောဆိုအံ့၊ တဿ၊ ထိုပြောဆိုသောသူအား၊ တတော၊ ထိုပြောဆိုခြင်း၌၊
 ဒေါသော၊ အပြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝေဝါဒိ၊ ဤသို့ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဝေဝါဒိဋ္ဌိ၊
 ဤသို့အယူရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝိဋ္ဌိံ၊ မြင်အပ်သည်ကို၊
 ဘာသိတဗ္ဗန္တိ၊ ပြောဆိုအပ်၏ဟူ၍၊ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဗြာဟ္မဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝိဋ္ဌိံ၊ မြင်အပ်သည်ကို၊ န
 ဘာသိတဗ္ဗန္တိ၊ မပြောဆိုအပ်ဟူ၍၊ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဗြာဟ္မဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သည်ကို
 ဘာသိတဗ္ဗန္တိ၊ ပြောဆိုအပ်၏ဟူ၍၊ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဗြာဟ္မဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သည်ကို
 နဘာသိတဗ္ဗန္တိ၊ မပြောဆိုအပ်ဟူ၍၊ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဗြာဟ္မဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ရုတံ၊ သုံးပါးသောဝိညာဉ်ဖြင့်တွေ့အပ်သည်
 ကို၊ ဘာသိတဗ္ဗန္တိ၊ ပြောဆိုအပ်၏ဟူ၍၊ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဗြာဟ္မဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ရုတံ၊ သုံးပါးသောဝိညာဉ်
 တို့ဖြင့်တွေ့အပ်သည်ကို၊ နဘာသိတဗ္ဗန္တိ၊ မပြောဆိုအပ်ဟူ၍၊ နဝဒါမိ၊
 ဟောတော်မူ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော
 ဝိညာတံ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့် ထိအပ်သည်ကို၊ ဘာသိတဗ္ဗန္တိ၊ ပြောဆိုအပ်၏
 ဟူ၍၊ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ သဗ္ဗံ

အသုံးရုံသော၊ မနောဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်ဖြင့်ထိ အပ်သည်ကို၊ နဘာသိတဗ္ဗန္တိ၊ မပြောဆိုအပ်ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူမူ၊ ပြောဟော၊ ပုဏ္ဏား၊ ဟိ၊ အကျိုးကို ပြဋ္ဌာန်း၊ ယံဒိဋ္ဌံ၊ အကြင်မြင်အပ်သည်ကို၊ ဘာသတော၊ ပြောဆိုသောသူအား အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အဘိဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ယုတ်ကုန်၏၊ ဝေဂ္ဂပုံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သည်ကို၊ နဘာသိတဗ္ဗန္တိ၊ မပြောဆိုအပ်ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပြောဟော၊ ပုဏ္ဏား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယဗ္ဗိဒိဋ္ဌံ၊ အကြင်မြင်အပ်သည်ကိုသည်း၊ အဘာသတော၊ မပြောဆိုသော၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ယုတ်ကုန်၏၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အဘိဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏၊ ဝေဂ္ဂပုံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သည်ကို၊ ဘာသိတဗ္ဗန္တိ၊ ပြောဆိုအပ်၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပြောဟော၊ ပုဏ္ဏား၊ ဟိ၊ အကျိုးကိုဆိုဋ္ဌာန်း၊ ယံသုတံ၊ အကြင်ကြားအပ်သည်ကို၊ ဘာသတော၊ ပြောဆိုသောသူအား၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အဘိဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ယုတ်ကုန်၏၊ ဝေဂ္ဂပုံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သည်ကို၊ နဘာသိတဗ္ဗန္တိ၊ မပြောဆိုအပ်ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပြောဟော၊ ပုဏ္ဏား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယဗ္ဗိသုတံ၊ အကြင်ကြားအပ်သည်ကိုသည်း၊ အဘာသတော၊ မပြောဆိုသော၊ အဿ၊ ထိုသူအား၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ယုတ်ကုန်၏၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အဘိဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏၊ ဝေဂ္ဂပုံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သည်ကို၊ ဘာသိတဗ္ဗန္တိ၊ ပြောဆိုအပ်၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပြောဟော၊ ပုဏ္ဏား၊ ဟိ၊ အကျိုးကိုပြဋ္ဌာန်း၊ ယံရတံ၊ အကြင် သုံးပါးသော ဝိညာဉ်တို့ဖြင့်ထွေအပ်သည်ကို၊ ဘာသတော၊ ပြောဆိုသောသူအား၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အဘိဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ယုတ်ကုန်၏၊ ဝေဂ္ဂပုံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ရတံ၊ သုံးပါးသော ဝိညာဉ်တို့ဖြင့် ထွေအပ်သည်ကို၊ နဘာသိတဗ္ဗန္တိ၊ မပြောဆိုအပ်ဟူ၍၊

ဝေဒါမိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊သက-၄-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၀၃

ဝေဒါမိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊ခေါ၊စင်စစ်၊ ယဉ္ဇရုတ်၊အကြင်
 သုံးပါးသော ဝိညာဉ်တို့ဖြင့် တွေ့အပ်သည်ကို၊အဘာသတော၊ မပြောဆို
 သော၊ အဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကုသဏ၊ကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊
 တရားတို့သည်၊ ပရိဟာယန္တိ၊ယုတ်ကုန်၏၊ အကုသဏ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊တရားတို့သည်၊ အဘိဓမ္မန္တိ၊ပွားကုန်၏၊ ဝေဠုပုံ၊ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ မုတ်၊သုံးပါးသောဝိညာဉ်တို့ဖြင့် တွေ့အပ်သည်ကို၊ ဘာ
 သိတဗ္ဗန္တိ၊ ပြောဆိုအပ်၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ငါတုရားသည်၊ ဝေဒါမိ၊ဟောတော်
 မူ၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊ဟိ၊ အကျိုးကိုပြဦးအံ့၊ ယံဝိညာတံ၊အကြင်မနော
 ဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်သည်ကို၊ ဘာသတော၊ ပြောဆိုသောသူအား၊ အကု
 သဏ၊အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊တရားတို့သည်၊ အဘိဓမ္မန္တိ၊ပွား
 ကုန်၏၊ကုသဏ၊ကုသိုလ် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊တရားတို့သည်၊ ပရိဟာ
 ယန္တိ၊ယုတ်ကုန်၏၊ ဝေဠုပုံ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိညာတံ၊မနောဝိညာဉ်
 ဖြင့်သိအပ်သည်ကို၊ နဘာသိတဗ္ဗန္တိ၊ မပြောဆိုအပ်ဟူ၍၊အဟံ၊ငါတုရား
 သည်၊ ဝေဒါမိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဗြဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား၊ ခေါ၊စင်စစ်၊ယဉ္ဇဝိညာ
 တံ၊ အကြင်မနော ဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်သည်ကိုလည်း၊ အဘာသတော၊
 မပြောဆိုသော၊ အဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကုသဏ၊ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဓမ္မာ၊တရားတို့သည်၊ပရိဟာယန္တိ၊ယုတ်ကုန်၏၊ အကုသဏ၊အကုသိုလ်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊တရားတို့သည်၊ အဘိဓမ္မန္တိ၊ပွားကုန်၏၊ဝေဠုပုံ၊ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ဝိညာတံ၊မနောဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သည်ကို၊ဘာသိတဗ္ဗန္တိ
 ပြောဆိုအပ်၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ငါတုရားသည်၊ ဝေဒါမိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဣတံ၊
 ဤသို့၊ အဝေဝါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊အထ၊ထိုအခါ၌၊ခေါ၊စင်စစ်၊ဇေယျကော၊
 ဝဿကာရအမည်ရှိသော၊ မဂဓမဟာမတ္တော၊ မဂဓရေ၊စိမင်း၏ အမတ်
 ကြီးဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မဏော၊ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာတုရား၏၊
 ဘာသိတံ ဟောတော် မူအပ်သောစကားကို၊ အဘိနန္ဒိတွာ၊ နှစ်သက်၍၊
 အနုဒမာဒိတွာ၊ဝမ်းမြောက်၍၊ အာသနာ၊နေရာမှ၊ ဝတ္တမ၊ဖဲသွား၏၊ ဣတံ၊
 ဤသို့၊အဝေဝါစ၊မိန့်တော်မူ၏ ။

တတိယသုတ်ပြီး၏။

အထ၊ထိုအခါ၌၊ခေါ၊စင်စစ်၊ ဇာဏုသောဏိ၊ ဇာဏုသောဏိအမည်
 ရှိသော၊ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏားသည်၊ယေန၊အကြင်အပေါ်၌၊ဘဂဝ၊မြတ်စွာ
 တုရားသည်။ အတ္ထိရှိတော်မူ၏။ တေန၊ထိုမြတ်စွာ တုရားရှိတော်မူရာ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

အရပ်သို့၊ ဥပသာကံဒါ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသာကံဒိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝတာ
 မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ သမ္ပောဒိ၊ ဝမ်းမြော်ဝမ်းသာပြောဟော၏၊
 သမ္ပောဒနယံ၊ ဝမ်းမြော်ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော၊ သာဓကီယံ၊ မပြတ်
 အောက်မေ့အပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝီတိသာဓေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧက
 မန္တံ၊ သင့်ထင်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်
 ထင်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္နောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ဇာဏုသော
 ဏိ၊ ဇာဏုသောဏိ အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ဏိ အဝေါ
 စ၊ အဘယ်သို့ ဝျှောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဟံယိ၊
 အကျွန်ုပ်သည်သာလျှင်၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မရဏခမ္ဘော၊ သေခြင်း
 သဘောသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ မရဏဿ၊ သေခြင်းမှ၊ နဘာယတိ၊
 မကြောက်၊ သန္တာသံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊ သော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံဝါဒိ၊ ဤသို့ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဧဝံ
 ဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့အယူရှိသည်၊ အဒ္ဓိ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ဗြာဟ္မ
 ဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ မရဏခမ္ဘော၊ သေခြင်းသဘောသည်၊
 သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ မရဏဿ၊ သေခြင်းမှ၊ ဘာယတိ၊ ကြောက်၏၊ သန္တာ
 သံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ မရဏခမ္ဘော၊ သေ
 ခြင်းသဘောသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ မရဏဿ၊ သေခြင်းမှ၊ နဘာယ
 တိ၊ မကြောက်၊ သန္တာသံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊ သော၊
 ထိုသူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ မရဏ
 ခမ္ဘော၊ သေခြင်းသဘောသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ မရဏဿ၊ သေခြင်းမှ၊
 ဘာယတိ၊ ကြောက်၏၊ သန္တာသံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊
 သော၊ ထိုသူသည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဣဓ၊ ဤ
 ထောက၌ ဧကေစ္စ၊ အချို့သောသူသည်၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာ
 ကာမတို့၌၊ အဝီတရာဂေါ၊ မကင်းသော ထပ်ခြင်းရှိသည်၊ အဝီဂတဆန္ဒော၊
 ကောင်းသောအလိုရှိသည်၊ အဝီဂတပေမော၊ မကင်းသော ချစ်မြတ်နိုးခြင်း
 ရှိသည်၊ အဝီဂတဝါဒော၊ မကင်းသော မွတ်ဆိပ်ခြင်းရှိသည်၊ အဝီဂတ
 ပရိတ္တာ၊ ဘာ၊ မကင်းသောပူပန်ခြင်းရှိသည်၊ အဝီဂတတဏှော၊ မကင်းသော
 တပ်မက်မောခြင်းရှိသည်၊ ဟောဏိ၊ ဖြစ်၏၊ တမေနံ၊ ထိုသူသို့၊ အညတရော၊
 တပါးသော၊ ဂါဠော၊ ပြင်းပြစွာသော၊ ရောဂါတဏှံ၊ ဆင်းရဲ ပြိုင်

စာအုပ်အသက်မွေးခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော အနာသည်။ ဖုသတိ၊ ရောက်
၏။ အညတရေန၊ တပါးသော၊ ဂါဠော၊ ပြင်းပြစွာသော။ ရောဂါတင်္ဂေန၊
ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အနာသည်။
ပုဋ္ဌဿ၊ ရောက်အပ်သော။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ဝေံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဝတ၊ စင်
စစ်၊ ဝိယံ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ကာမ၊ ဝတ္ထု၊ ကာမကိလေသာကာမ
တို့သည်။ ဇဟိဿန္တိ၊ စွန့်ကုန်ထွက်၊ အဟဂ္ဂ၊ ငါသည်လည်း။ ဝိယေ၊ ချစ်
မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ကာမေ၊ ဝတ္ထု၊ ကာမ ကိလေသာ ကာမ တို့ကို၊
ဇဟိဿာမိ၊ စွန့်ရအံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သော၊ ထိုသူသည်။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ကိဿမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ပရိဒေဝတိ၊
ငိုကြွေး၏။ ပုရတ္တာဒံ၊ ရင်တီးသက်ခတ်၊ ကန္ဓတိ၊ မြည်ထင်း၏။ သမ္မောဟံ၊
ပြင်းစွာထွေဝေခြင်းသို့။ အာပစ္စတိ၊ ရောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ယော၊
အကြင်သူသည်။ မရဏခမ္မော၊ သေခြင်းသဘောသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်
မရဏဿ၊ သေခြင်းမှ၊ ဘာယတိ၊ ကြောက်၏။ သန္တာသံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့
အာပစ္စတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်လည်း။
ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ပုန၊ တာဝန်၊ ပရံ၊ တပါးတို့လည်း။ ဣဝေ၊ ဤသောကန္ဓ၊
ကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ ကာယေ၊ ရူပကာယန္တိ၊ အဝိတရာဂေါ၊ မကင်း
သောထပ်ခြင်းရှိသည်။ အဝိဂတဆန္ဓော၊ မကင်းသောအလိုရှိသည်။ အဝိ
ဂတပေမော၊ မကင်းသော ချစ်မြတ်နိုးခြင်းရှိသည်။ အဝိဂတဝိပါသော၊
မကင်းသောပွတ်သိပ်ခြင်းရှိသည်။ အဝိဂတပရိစ္ဆာဟော၊ မကင်းသောပူပန်
ခြင်းရှိသည်။ အဝိဂတတဏှော၊ မကင်းသော ထပ်မက်မောခြင်းရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တမေနံ၊ ထိုသူသို့။ အညတရော၊ တပါးသော၊ ဂါဠော၊
ပြင်းပြစွာသော။ ရောဂါတင်္ဂေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်အသက်မွေးခြင်း၏
အကြောင်း ဖြစ်သော အနာသည်။ ဖုသတိ၊ ရောက်၏။ အညတရေန၊ တပါး
သော၊ ဂါဠော၊ ပြင်းပြစွာသော။ ရောဂါတင်္ဂေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်အသက်
မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အနာသည်။ ပုဋ္ဌဿ၊ ရောက် အပ်သော၊
တဿ၊ ထိုသူအား။ ဝေံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံဟော
တိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ဝိယော၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်
သော၊ ကာယော၊ ရူပကာယသည်။ ဇဟိဿတိ၊ စွန့်ထွက်၊ အဟဂ္ဂ၊ ငါသည်
လည်း။ ဝိယံ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော၊ ကာယံ၊ ရူပကာယကို၊ ဇဟိဿာမိ၊ စွန့်ရ
အံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သောစတိ၊ ဝိုးဂိမ်၏၊ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏၊ ပရိဒေစတိ၊ ပိုင်းကြွင်း၏၊ ဥရက္ခာ
 န္ဍိ၊ ရင်တီးလက်ခတ်ကနွတ်မြည်တမ်း၏၊ သဗ္ဗေတံ၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်
 သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ မရဏ၊
 ဓမ္မော၊ သေခြင်းသဘောသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ မရဏဿ၊ သေခြင်း
 မှု၊ တာယတိ၊ ကြောက်၏၊ သန္တာသံ၊ ထိတ်ထန်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်
 ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ အယိဝိခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ ပြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ပုန၊
 တာနံ၊ ပရိဝါတပါးတို့လည်း၊ ဣ၊ ဤသောကန္တံ၊ ကေစ္စော၊ အချို့သောသူ
 သည်၊ အကတကလျာဏော၊ မပြုအပ်သေးသောကောင်းမှုရှိသည်၊ အကတ
 ကုသဏော၊ မပြုအပ်သေးသောကုသိုလ်ရှိသည်၊ အကတဘိရုတ္တာနော၊ မပြု
 အပ်သောကြောက်ခြင်းကို တားမြစ်တတ်သော ကုသိုလ်ရှိသည်၊ ကတပါ
 ပေါ၊ ပြုအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသည်၊ ကတလုဒ္ဓေါ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကြမ်း
 ကြုတ်ခြင်းအမှုရှိသည်၊ ကတကိဗ္ဗိသော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ညစ်ညူးခြင်းရှိ
 သည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ တမေနံ၊ ထိုသူသို့အညတရော၊ တပါးသော၊ ဂါဠော
 ပြင်းပြစွာသော၊ ရောဂါတင်္ဂေ၊ ဆင်းရဲ ပြုပြင်သဖြင့်အသက်မွေးခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်သောအနာသည်၊ ဗုသတိ၊ ရောက်၏၊ အညတရေန၊ တပါးသော
 ဂါဠေန၊ ပြင်းပြစွာသော၊ ရောဂါတင်္ဂေန၊ ဆင်းရဲပြုပြင်သဖြင့်အသက်မွေး
 ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအနာသည်၊ ဗုဠဿ၊ ရောက်အပ်သော၊ တဿ၊
 ထိုသူအား၊ ဝေ၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ ကံ၊ ဟောတံ၊
 အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ မေ၊ ငါသည်၊ ကလျာဏံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ဝတ၊
 စင်စစ်၊ အကတံ၊ မပြုအပ်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ အကတံ၊ မပြုအပ်၊
 ဘိရုတ္တာနံ၊ ကြောက်ခြင်းကို တားမြစ်တတ်သောကုသိုလ်ကို၊ အကတံ၊ မပြု
 အပ်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးလျှင်၊ ကြမ်းကြုတ်သော အမှုကို၊
 ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးကိဗ္ဗိသံ၊ ညစ်ညူးခြင်းရှိသောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော
 အချင်းတို့၊ အကတကလျာဏာနံ၊ မပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိကုန်သော၊ အက
 တကုသလာနံ၊ မပြုအပ်သော ကုသိုလ်ရှိကုန်သော၊ အကတဘိရုတ္တာနာနံ၊
 မပြုအပ်သော ကြောက်ခြင်းကို တားမြစ်တတ်သော ကုသိုလ်ရှိကုန်သော၊
 ကတပါပါနံ၊ ပြုအပ်သောမကောင်းမှုရှိကုန်သော၊ ကတလုဒ္ဓါနံ၊ ပြုအပ်သော
 ကြမ်းကြုတ်သော အမှုရှိကုန်သော၊ ကတကိဗ္ဗိသာနံ၊ ပြုအပ်သော ညစ်ညူး
 သောအမှုရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂတာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ယာဝဏ၊ အကြင်မျှ၊ ထာဝက
 သော၊ ဂတိ၊ လားရာဖြစ်သောဂတိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဂတိံ၊ ထိုလားရာ ဖြစ်
 သောဂတိသို့၊ ပစ္စာဂစ္ဆာမိ၊ တာဝန်ထားရအံ့၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်

၄. တုက္ကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-ဗြာဟ္မဏဝဂ်။ ၁၀၇

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း
 ၏။ ပရိဒေဝတိ၊ ပိုးကြွေး၏။ ဥရက္ခာဋ္ဌိံ၊ ရင်တီးထက်ခတ်၊ ကန္ဓတိ၊ မြည်တမ်း
 ၏။ သဒ္ဓမ္မာဟံ ပြင်းစွာတွေ့ဝေခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မရဏာဓမ္မော၊ သေခြင်းသဘောသည်။ သမာ
 နော၊ ဖြစ်လျက်၊ မရဏဿ၊ သေခြင်းမှ၊ ဘာယတိ၊ ကြောက်၏။ သန္တာသံ၊
 ထိတ်သန့်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အယံဝိခေါ၊
 ဤ သို့သားသာရှိသည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ပုန၊
 တာဘံ၊ ပရံစတပါးတုံ သည်း။ ဣဓ၊ ဤသောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူ
 သည်။ ကဗီ၊ အာရုံနှင့်ယုံမှားခြင်းရှိသည်။ ဝိစိကိန္တိ၊ တရားကို မဆုံးဖြတ် နိုင်
 သည်။ သဒ္ဓမ္မာ၊ သူ့ဘေးကောင်းတရား၌၊ အနိဋ္ဌင်္ဂတော၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့
 မရောက်နိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တမေနံ၊ ထိုသူသို့၊ အညတရော၊ တပါး
 သော။ ဝါဒဋ္ဌာ၊ ပြင်းပြစွာသော၊ ချောဂါတင်္ဂေ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်
 အသက်မွေးခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအနာသည်။ ဖုရတိ၊ ရောက်၏။ အည
 တဒရန၊ တပါးသော၊ ဝါဒဋ္ဌန၊ ပြင်းပြစွာသော၊ ချောဂါတင်္ဂေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်
 သဖြင့်အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအနာသည်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ ရောက်
 အပ်သော၊ တဿ၊ ထိုသူအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
 ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ကဗီ၊
 အာရုံနှင့်ယုံမှားခြင်းရှိသည်။ ဝိစိကိန္တိ၊ တရားကိုမဆုံးဖြတ်နိုင်သည်။ သဒ္ဓမ္မာ
 သုးထာံ ကောင်းတရား၌၊ အနိဋ္ဌင်္ဂတော၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့ မရောက်နိုင်
 သည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊
 ထိုသူသည်။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ပရိဒေဝတိ၊
 ပိုးကြွေး၏။ ဥရက္ခာဋ္ဌိံ၊ ရင်တီးထက်ခတ်၊ ကန္ဓတိ၊ မြည်တမ်း၏။ သဒ္ဓမ္မာဟံ၊
 ပြင်းစွာတွေ့ဝေခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ယော၊
 အကြင်သူသည်။ မရဏာဓမ္မော၊ သေခြင်းသဘောသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်
 လျက်၊ မရဏဿ၊ သေခြင်းမှ၊ ဘာယတိ၊ ကြောက်၏။ သန္တာသံ၊ ထိတ်သန့်
 ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အယံဝိခေါ၊ ဤသို့
 သားသာရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ခေါ၊ စင်စစ်။
 ယော၊ အကြင်သူရှိသည်။ မရဏာဓမ္မော၊ သေခြင်းသဘောတို့သည်။ သမာ
 နာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်၊ မရဏဿ၊ သေခြင်းမှ၊ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ကုန်၏။
 သန္တာသံ၊ ထိတ်သန့်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့
 သည်။ ဣမေစက္ကာရော၊ ဤလေးယောက်တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။

ယော၊ အကြင်သူသည်၊ မရုဏဓမ္မော၊ သေခြင်းသဘောသည်၊ သမာနော၊
 ဖြစ်လျက်၊ မရုဏဿ၊ သေခြင်းမှ၊ နဘာယတိ၊ မကြောက်၊ သန္တာသံ၊
 ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ နအာပစ္စတိ၊ မရောက်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ကတမောစ၊
 အဘယ်နည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဒ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော
 သူသည်၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့၌၊ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်း
 သောဘင်ခြင်းရှိသည်၊ ဝိဂတစ္စန္ဒော၊ ကင်းသောအလိုရှိသည်၊ ဝိဂတပေ
 မော၊ ကင်းသောချစ်မြတ်နိုးခြင်းရှိသည်၊ ဝိဂတပိပါသော၊ ကင်းသောမွတ်
 သိပ်ခြင်းရှိသည်၊ ဝိဂတတဏှော၊ ကင်းသော တစ်မက်မောခြင်းရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမေနံ၊ ထိုသူသို့၊ အညတရော၊ တပါးသော၊ ဂါဠော၊
 ပြင်းပြစွာသော၊ ရောဂါတင်္ဂေ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် အသက်မွေးခြင်း
 ၏ အကြောင်းဖြစ်သောအနာသည်၊ ဖုသတိ၊ ရောက်၏၊ အညတနေ၊ တပါး
 သော၊ ဂါဠေန၊ ပြင်းပြစွာသော၊ ရောဂါတင်္ဂေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်
 အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအနာသည်၊ ဖုဋ္ဌဿ၊ ရောက်အပ်
 သော၊ ကဿ၊ ထိုသူအား၊ ဝေံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ကိံ၊ နဟောတိ၊ အဘယ်သို့မဖြစ်သနည်း၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ဝိယာ၊
 ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ကာမာ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့သည်၊
 ဇဟိယန္တံ၊ စွန့်တုန်လှစ်၊ အာပဉ္စ၊ ငါသည်လည်း၊ ဝိယေ၊ ချစ်မြတ်နိုး
 အပ်ကုန်သော၊ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့ကို၊ ဇဟိယာမိ၊
 စွန့်အံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သော၊ ထိုသူ
 သည်၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိပ်၊ နကိလမတိ၊ မပင်ပန်း၊ နဗရိဒေဝတိ၊ မငို
 ကြွေး၊ ဥရက္ခာဠိံ၊ ရင်တီး လက်ခတ်၊ နကန္ဓတိ၊ မမြည်တမ်း။ သမ္မေတံ၊
 ပြင်းစွာထွေးဝခြင်းသို့၊ နအာပစ္စတိ၊ မရောက်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ယော၊
 အကြင်သူသည်၊ မရုဏဓမ္မော၊ သေခြင်းသဘောသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်
 လျက်၊ မရုဏဿ၊ သေခြင်းမှ၊ နဘာယတိ၊ မကြောက်၊ သန္တာသံ၊ ထိတ်
 လန့်ခြင်းသို့၊ နအာပစ္စတိ၊ မရောက်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဒ၊ တတံ၊ ငရံစ၊
 တပါးတို့သည်၊ ဣဒ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာ
 ယေ၊ ရူပကာယ၌၊ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသောတစ်ခြင်းရှိသည်၊ ဝိဂတစ္စန္ဒော၊
 ကင်းသောအလိုရှိသည်။ ဝိဂတပေမော၊ ကင်းသော ချစ်မြတ်နိုးခြင်းရှိ
 သည်၊ ဝိဂတပိပါသော၊ ကင်းသောမွတ်သိပ်ခြင်းရှိသည်။ ဝိဂတပရိဇ္ဇာ
 ဟော၊ ကင်းသော ပူပန်ခြင်းရှိသည်၊ ဝိဂတတဏှော၊ ကင်းသော တစ်မက်
 မောခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမေနံ၊ ထိုသူသို့၊ အညတရော၊ တပါး

ဘုရားရှိခိုးပါတ်စတုတ္ထပုစ္ဆာသက-၄-ဖြာဟူထဝဂ်၊ ၁၀၆

သော၊ ဂါဠော၊ ပြင်းပြောသော၊ ရောဂါတင်္ဂော၊ ဆင်းရဲ ငြိုငြင်သဖြင့်
အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအနာသည်၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ ရောက်၏၊
အညတရေန၊ တပါးသော၊ ဂါဠော၊ ပြင်းပြောသော၊ ရောဂါတင်္ဂော၊ ဆင်းရဲ
ငြိုငြင်သဖြင့်အသက်မွေးခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောအနာသည်၊ ဗုဒ္ဓသ၊
ရောက်အပ်သော၊ တထာ၊ ထိုသူအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ နဟောတိ
မဖြစ်၊ ကိံ နဟောတိ၊ အဘယ်သို့ မဖြစ်သနည်း၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဝထာ၊ စင်စစ်၊
ပိယော၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော၊ ကာယော၊ ရူပကာယသည်၊ ဇဟိဿတိ၊
စွန့်သတ္တံ၊ အဟတ္တ၊ ငါသည်လည်း၊ ဝိသိ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော၊ ကာယံ၊ ရူပ
ကာယကို၊ ဇဟိဿာမိ၊ စွန့်ရအံ့၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ နဟောတိ
မဖြစ် သော၊ ထိုသူသည်၊ နသောစတိ၊ မပို ရိပ်၊ နကိလမတိ၊ မပပ်ပန်း၊ နဇရိ
ဒေဝကိ၊ မပိုကြွေး၊ ဥရုက္ခာဠိ၊ ရင်တီးထက်ခတ်၊ နကန္ဓတိ၊ မမြည်တမ်း။
သမ္မေဟံ၊ ပြင်းစွာတွေ့ဝခြင်းသို့၊ နအာပစ္စတိ၊ မရောက်၊ ဗြဟ္မဏ၊ ပုစ္ဆာ။
ယော၊ အကြင်သူသည်၊ မရဏခမ္ဘော၊ သေခြင်းသဘောသည်၊ သမာနော၊
ဖြစ်လျက်၊ မရဏသ၊ သေခြင်းမှ၊ နဘာယတိ၊ မကြောက်၊ သန္တသံ၊
ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ နအာပစ္စတိ၊ မရောက်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ အယံ ပိခေါ၊
ဤသို့သည်၊ ဗြဟ္မဏ၊ ပုစ္ဆာ။ ပုန၊ တတန်း၊ ဝရံစ၊ တပါးတုံထည်း၊ ဣဓ၊
ဤသောကန္တံ၊ ဧတေစွာ၊ အချို့သောသူသည်၊ အကတပါပေါ၊ မပြုအပ်သော
မကောင်းမှုရှိသည်၊ အကတလုဒ္ဓါ၊ မပြုအပ်သော ကြမ်းကြုတ်သောအမှု
ရှိသည်၊ အကတကိပ္ပိသော၊ မပြုအပ်သော ညစ်ညူးသောအမှုရှိသည်၊ ကတ
ကဏ္ဍ၊ ကော၊ ပြုအပ်သောကောင်းမှုရှိသည်၊ ကတကုသယော၊ ပြုအပ်သော
ကုသိုလ်ရှိသည်၊ ကတဘိရုက္ခာနော၊ ပြုအပ်သောကြောက်ခြင်းကိုတားမြစ်
တတ်သောအမှုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမေနံ၊ ထိုသူသို့၊ အညတရော။
တပါးသော၊ ဂါဠော၊ ပြင်းပြောသော၊ ရောဂါတင်္ဂော၊ ဆင်းရဲ ငြိုငြင်သဖြင့်
အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အနာသည်၊ ဗုဒ္ဓတိ၊ ရောက်၏၊
အညတရေန၊ တပါးသော၊ ဂါဠော၊ ပြင်းပြောသော၊ ရောဂါတင်္ဂော၊ ဆင်း
ရဲ ငြိုငြင်သဖြင့် အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အနာသည်၊
ဗုဒ္ဓသ၊ ရောက်အပ်သော၊ တထာ၊ ထိုသူအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ မေ၊ ငါသည်၊
ဝထာ၊ စင်စစ်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ အကတံ၊ မပြုအပ်၊ လုန္တံ၊ ကြမ်းကြုတ်
သောအမှုကို၊ အကတံ၊ မပြုအပ်၊ ကိပ္ပိသံ၊ ညစ်ညူးသောအမှုကို၊ အကတံ၊
မပြုအပ်၊ ကဏ္ဍ၊ ကောင်းမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ကတံပြုအပ်၏။ ဘိရုက္ခာနံ၊ ကြောက်ခြင်းကို တားမြစ်တတ်သောအမှုကို။
 ကတံပြုအပ်၏။ ဘော၊ အချင်းတို့၊ အကာဘဝပါနံ၊ မပြုအပ်သောမကောင်းမှု
 ရှိကုန်သော၊ အကတသုဒ္ဓါနံ၊ မပြုအပ်သော ကြမ်းကြုတ်သော အမှုရှိကုန်
 သော၊ အကတကိဗ္ဗိယာနံ၊ မပြုအပ်သောညစ်ညူးသော အမှုရှိကုန်သော၊
 ကဘကဏ္ဍာဏာနံ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုရှိကုန်သောသူတို့အား၊ ကတ
 ကုသသနံပြုအပ်သော ကုသိုလ်ရှိကုန်သော၊ ကဘဘိရုက္ခာနာနံ၊ ပြုအပ်
 သောကြောက်ခြင်းကို တားမြစ်တတ်ကုန်သော သူတို့အား၊ ယောတော၊
 အကြင်မျှားထံဒံသာ၊ ဝဘိ၊ ထားရာဝတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝတိ၊ ထိုထား
 ရာဝဘိသို့၊ ပဗ္ဗာဂစ္ဆာမိ၊ တဘန်ပြန်အံ့၊ ဣထိဇံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ နသောစတိ၊ မပို၊ ရိမ်းနက်သမတိ၊ မပင်
 ပန်း၊ နပရိဒေဝတိ၊ မပိုကြွေး၊ ဥဂက္ကာဋ္ဌံ၊ ရင်တီးထက်ခတ်၊ နကန္ဓတိ၊ မမြည်
 တမ်း၊ သဗ္ဗောဟံ၊ ပြင်းစွာတွေးဝခြင်းသို့၊ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက် ပြောဟူ၏။
 ပုဏ္ဏား၊ သော၊ အကြင်သူသည်၊ မရဏဝဇ္ဇော၊ သေခြင်းသဘောသည်၊
 သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မရဏဿ၊ သေခြင်းမှ၊ နဘာယတိ၊ မကြောက်
 သန္တာသံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊
 အသစ္စိခါ၊ ဤသို့ သဘောရှိ သည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပြောဟူ၏၊ ပုဏ္ဏား၊
 ပု၊ တဘန်၊ ပရံစ၊ တပါးတုံသည်၊ ဣခ၊ ဤထောကဋ္ဌံ၊ ဇေတု၊ အချို့သော
 သူသည်၊ အကဗီ၊ ယုံမှားမရှိသည်၊ အဝိစိ ကိန္တိ၊ တရားကိုဆုံးဖြတ်နိုင်
 သည်၊ သဗ္ဗဒ္ဓမ္မ၊ သူတော်ကောင်း တရား၌၊ နိဋ္ဌဂံတော၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့
 ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမေနံ၊ ထိုသူသို့၊ အည တရော၊ တပါး
 သော၊ ဝါဇ္ဇော၊ ပြင်းပြစွာသော၊ ရောဂါတင်္ဂေ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်
 အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အနာသည်၊ ဗု သတိ၊ ရောက်၏။
 အည ဘဒေန၊ တပါးသော၊ ဝါဇ္ဇနံ၊ ပြင်းပြစွာသော၊ ရောဂါတင်္ဂေ၊ ဆင်းရဲ
 ငြိုငြင်သဖြင့် အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အနာသည်။ ဗုဋ္ဌဿ၊
 ရောက်အပ်သော၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ဇံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊
 အကဗီ၊ ယုံမှားမရှိသည်၊ အဝိစိ ကိန္တိ၊ တရားကိုဆုံးဖြတ်နိုင်သည်၊ သဗ္ဗဒ္ဓမ္မ၊
 သူတော်ကောင်းတရား၌၊ နိဋ္ဌဂံ တော၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အမိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣဘိဇံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူ
 သည်၊ နသောစတိ၊ မပို၊ ရိမ်းနက်သမတိ၊ မပင်ပန်း၊ နပရိဒေဝတိ၊ မပိုကြွေး၊
 ဥဂက္ကာဋ္ဌံ၊ ရင်တီးထက်ခတ်၊ နကန္ဓတိ၊ မမြည်တမ်း၊ သဗ္ဗောဟံ၊ ပြင်းစွာ

စတုက္ကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၁၁

တွေဝေခြင်းသို့၊ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ မရဏဓမ္မော၊ သေခြင်းသဘောသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ မရဏဿ၊ သေခြင်းမှ၊ နဘာယတိ၊ မကြောက်၊ သန္တာသံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊ သော၊ ထိုသူသည်။ အယံဝိခေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတံမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးယောက်တို့တည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ မရဏဓမ္မော၊ သေခြင်းသဘောတို့သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မရဏဿ၊ သေခြင်းမှ၊ နဘာယန္တိ၊ မကြောက်ကုန်၊ သန္တာသံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ နအာပဇ္ဇန္တိ၊ မရောက်ကုန်၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဣမေခေါစတ္တာရော၊ ဤလေးယောက်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်ကောင်းပါပေစွ၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်ကောင်းပါပေစွ၊ (ပ)၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ ဝံ၊ ဝါ၊ ကို၊ အန္တထဂ္ဂေ၊ ယနေ့ ကုအစပြု၍၊ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာဟူ၍၊ ဓာဓေတု၊ ငှုတ်ထော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏ ။

စတုတ္ထသုတ်ပြီး၏။

ကော်၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဇ္ဇကုဋေ၊ ဝိဇ္ဇကုဋအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏၊ တေနခေါပနုသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပဟုဏာ၊ များစွာကုန်သော၊ အဘိညာတာ၊ အဘိညာတာ၊ အလွန်ထင်ရှားကုန်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည်၊ သံပ္ပိနယော၊ သံပ္ပိနအမည်ရှိသော၊ ဖြစ်၏တီး၊ ရာ၊ ကမ်းနား၌၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်တို့၏အရံ၌၊ ငဗ္ဗဝသန္တံ၊ နေကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဣမေပရိဗ္ဗာဇကော၊ ဤပရိဗိုဇ်တို့သည်၊ သေယျာကတမေ၊ အတယ်သည်တို့နည်း၊ အန္တဘာရော၊ အန္တဘာရအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကောစ၊ ပရိဗိုဇ်ထည်းကောင်း၊ ဝဇေရော၊ ဝဇေရအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကောစ၊ ပရိဗိုဇ်ထည်းကောင်း၊ သက္ကလုဒယိ၊ သက္ကလုဒယိ၊ မည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကောစ၊ ပရိဗိုဇ်ထည်းကောင်း၊ အညေ၊ ထပါးကုန်သော၊ အဘိညာတာ၊ အဘိညာတာ၊ အလွန်ထင်ရှားကုန်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကောစ၊ ပရိဗိုဇ်တို့ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ ငင်စေ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာယန္တသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌၊ ပရိသဏ္ဌာနာ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကိုယ်တော်တည်း ကိန်းအောင်းရာမှ၊ ဝုဋ္ဌိးထား၊ ထတော်မူသည် ရှိသော်၊
ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ထိပ္ပိနံ၊ ထိပ္ပိနိ၊ နမည်ရှိသော မြစ်၏၊ တီရေကမ်း
နား၌၊ ပရိဗ္ဗာဇကောရောမော၊ ပရိဗိုဇ်တို့၏အရံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ထေန၊ ထို
ပရိဗိုဇ်တို့၏အရံရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်တော်မူ၏၊ ထေန၊ ခေါ်ပနသမ
ယေန၊ ထိုအခါ၌၊ အညတိတ္ထိယာနံ၊ သာသာနာတော်မှတပါးသော အယုဂ္ဂါ
ကုန်သော၊ သန္နိထိန္ဒာနံ၊ ကောင်းစွာ နေထိုင်ကုန်သော၊ သန္နိပတိတာနံ၊
အညိအညွတ်စည်းဝေးကုန်သော၊ ထေသံပရိဗ္ဗာဇကောနံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့၏၊
ဣတိဝိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗြာဟ္မဏသစ္စာနိ၊ ဝုဋ္ဌာား
တို့၏မှန်သော စကားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့သော
အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗြာဟ္မဏသစ္စာနိ၊ ဝုဋ္ဌာားတို့၏မှန်သောစကားတို့
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အန္တရာ၊ အကြား၊ အကြား၌
ဖြစ်သော၊ အယံကထာ၊ ဤစကားသည်၊ ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အထ၊ ထို
အခါ၌၊ ခေါ်စစ်စစ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊
ထောဂိဗ္ဗာဇကော၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဝေန၊ ထိုပရိ
ဗိုဇ်တို့ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်တော်မူ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်
တော်မူပြီး၍၊ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနေ၊ နေရာ၌၊ နိထိဒိ၊ ထိုင်
နေတော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိသဇ္ဇခေါ၊ ထိုင်နေတော်မူပြီး၍
သာလျှင်၊ ထေပရိဗ္ဗာဇကော၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့ကို၊ ထေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ပရိဗ္ဗာ
ဇကော၊ ပရိဗိုဇ်တို့၊ ထေရုတိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကာယကထာယ၊ အဘယ်စကား
ဖြင့်၊ သန္နိထိန္ဒာ၊ ကောင်းစွာ ထိုင်နေကြ ကုန်သည်၊ သန္နိပတိတာ၊ အညိ
အညွတ်စည်းဝေးကြကုန်သည်၊ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား
အန္တရာ၊ အကြား၊ အကြား၌ဖြစ်သော၊ ဝိပ္ပကတာ၊ ပြောဆို၍ မပြီးသော၊ ကထာ
စကားသည်၊ ကာစပန၊ အဘယ်ပါနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏
ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဣမ ဤအရပ်၌၊ သန္နိထိန္ဒာနံ၊ ကောင်းစွာ
ထိုင်နေကြကုန်သော၊ သန္နိပတိတာနံ၊ အညိအညွတ်စည်းဝေးကြကုန်သော၊
အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗြာဟ္မဏ
သစ္စာနိ၊ ဝုဋ္ဌာားတို့၏မှန်သောစကားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဝိ၊
ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗြာဟ္မဏသစ္စာနိ၊ ဝုဋ္ဌာားတို့၏မှန်
သောစကားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အန္တရာ၊ အကြား
အကြား၌ဖြစ်သော၊ အယံကထာ၊ ဤစကားသည်၊ ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

စတုတ္ထိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-မြာဟူထဝဂ်၊ ၁၁၃

ဣဘိ၊ ဤသို့၊ အဒဝါရံ၊ သျှာကံ၊ ကြကုန်၏၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်တို့၊ စက္ကရိ၊
 ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိ၊ ဗြဟ္မဏသစ္စာနိ၊ ဤအပပြုအင်ပြီးသောမကောင်း
 မှုရှိသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စကားတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ အဘိညာ
 အဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတ္တာ၊ မျက်မှော်ပြု၍၊ ပလေဒိ
 ထာနိ၊ ဟောကြားအပ်ကုန်၏၊ စက္ကာရိ၊ ထေးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်
 သည်၊ ဘိနည်း၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်တို့၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ မြာဟူထော၊ အပ
 ပြုပြီးသောမကောင်းမှုရှိသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏
 ကံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝါထာ၊
 သတ္တဝါတို့ကို၊ အာဇ္ဈာ၊ မသတ်အပ်ကုန်၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ဝဒံဝဒန္တော၊ ဆိုသော၊ ဗြဟ္မဏော၊ အပပြုအင်ပြီးသော
 မကောင်းမှုရှိသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို၊ အာဟ၊
 ဆို၏၊ မုသာ၊ ချစ်ယွင်းသောစကားကို၊ နောအာဟ၊ မဆို၊ သော၊ ထိုအပ
 ပြုအင်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေန၊ ထိုမှန်
 သောစကားဖြင့်၊ သမေဏောတိ၊ ငါရဟန်း ဟူ၍၊ နမညတိ၊ တဏှာမာန
 ဓိဗ္ဗိ ဘိဖြင့်မအောက်မေ့ မြာဟူထောတိ၊ ငါပုဏ္ဏားဟူ၍ နမညတိ၊ တဏှာမာ
 နဓိဗ္ဗိ ဘိဖြင့်မအောက်မေ့ အဟံ၊ ငါသည်၊ သေယျော၊ မြတ်သောသူတို့ထက်
 အဟူးသဖြင့်မြတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နမညတိ၊ တဏှာမာနဓိဗ္ဗိ
 တို့ဖြင့်မအောက်မေ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဒိသော၊ သူတပါးတို့နှင့်တူသည်၊
 အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နမညတိ၊ တဏှာမာနဓိဗ္ဗိတို့ဖြင့် မအောက်မေ့၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟိနေ၊ သူတပါးတို့အောက် ယုတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နမညတိ၊ တဏှာမာနဓိဗ္ဗိဘိဖြင့် မအောက်မေ့၊ အဝိစ၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုအလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို မသတ်အင်ဟူသော
 အကုဋ်၌၊ ယဒေဝသစ္စံ၊ အကြင်ဝစီသစ္စာပရမတ္ထသစ္စာသည်သာလျှင်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏ တံ၊ ထိုဝစီသစ္စာပရမတ္ထသစ္စာကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောထံခြင်းဖြင့်
 သိ၍၊ အနုဒယာယ၊ အစဉ် သနားခြင် ဌ၊ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်
 ခြင်းဌ၊ ပရိပန္နော၊ ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်တို့
 ပုန၊ တဘန်၊ ပရိစ၊ ထမ်း၊ တုံလည်း၊ မြာဟူထော၊ အပပြုအင် ပြီးသော
 မကောင်းမှုရှိသော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
 ကာမာ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့သည်၊ အနုစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဒုက္ခာ
 ဆင်းရဲကုန်၏၊ ဗိာရိတာမဓမ္မာ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏၊ ဣတိ
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒံဝဒန္တော၊ ဆိုသော၊ မြာဟူထော၊

အပပြုအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် သစ္စာမှန်သော
စကားကို၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ ရသား၊ မရွတ်ယွင်းသောစကားကို။ နေအာဟာ၊
မဆို၊ သော၊ ထိုအပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ဧတန၊ ထိုမှန်သောစကားဖြင့်၊ သမဏောတိ၊ ငါရဟန် ဟူ၍၊ နမညတိ၊
တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ ဘုံဖြင့်မအောက်မေ့၊ ဗြာဟ္မဏောတိ၊ ငါပုဂ္ဂိုလ်တို့ နမည
တိ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ ဘုံဖြင့်မအောက်မေ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သေယျော၊ မြတ်
သောသူ ဘုံထက်အထူး သဖြင့်မြတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နမညတိ၊
တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ ဘုံဖြင့်မအောက်မေ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဒိဿေ၊ သူတပားတို့
နှင့်တူသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နမညတိ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်
မအောက်မေ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟိ၊ နာ၊ သူတပားတို့အောက် ယုတံ၊ သည်၊
အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နမညတိ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်မအောက်မေ့၊
အပိ၊ စင်စစ်သောစကား၊ တတ္ထ၊ ထိုအလုံးစုံသော ဝတ္ထုကား၊ ကိလေသာ
ကာမတို့သည် မမြဲခြင်းအစရှိသည်ဟုဆိုရာ၌၊ ယဒေဝသစ္စံ၊ အကြင်စေ
သစ္စာပရမတ္ထသစ္စာသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုဝိသစ္စာပရမတ္ထ၊ စွာကို၊
အဘိညာ၊ အဘိညာ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ ကာမာနံယေဝ၊ ဝတ္ထု
ကာမ ကိလေသာကာမ တို့၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ပြီးငွေ့ခြင်းငှါလည်း
ကောင်း၊ ဝိရာဂါယ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ နိရောဓာယ၊
ချုပ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိဗ္ဗာဇ
ကာ၊ ပရိဗ္ဗာဇတို့၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ပရိ၊ တပားတို့လည်း၊ ဗြာဟ္မဏော၊ အပပြုအပ်
ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏။
သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝါ၊ ကာမတဝအစရှိသည်တို့သည်၊ အနိစ္စာ၊
အမြဲမရှိကုန်၊ (ထ)၊ တံ၊ ထိုဝိသစ္စာပရမတ္ထသစ္စာကို၊ အဘိညာ၊ ထူးသော
ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ ဘဝါနံယေဝ၊ ကာမတဝအစရှိသည်တို့၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗိဒါ
ယ၊ ပြီးငွေ့ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဝိရာဂါယ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းငှါလည်း
ကောင်း၊ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ ပရိဗ္ဗာဇတို့၊ ဝုန၊ တဘန်၊ ပရိ၊ တပားတို့
လည်း၊ ဗြာဟ္မဏော၊ အပပြုအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
သည် ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏။ ကိ၊ အာဟာ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ကုစနိ၊ ဟရံတရသောတရား၌၊ အတ္တာနံ၊ ကိတ္တိတို့သည် ကြံဆအပ်
သောအတ္တဘောကို၊ နပဿတိ၊ မရှု၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏ အတ္တာနံ၊ ကိတ္တိတို့သည်
ကြံဆအပ်သောအတ္တဘောကို၊ ကဿပိ၊ တရံတယောကံဟု ဆိုအပ်သော

သူကပါး၏။ ကိဉ္ဇနတထို့၊ ကြောင့်ကြသည်၏အဖြစ်၌၊ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်
အပ်သည်ကို၊ နပဿတိ၊ မရှု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တူစနိ၊ တရံတရသောတရား
၌၊ ပရဿ၊ သူကပါး၏။ အတ္တာနံ၊ ကိတ္တိတို့သည်ကြိဆအပ်သောအတ္တဘော
ကို၊ နပဿတိ၊ မရှု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကိတ္တိ၊ စိ၊ တရံတရသောတရား၌၊ ပရဿ၊
သူကပါး၏။ အတ္တာနံ၊ ကိတ္တိတို့သည်ကြိဆအပ်သော အတ္တဘောကို၊ မမ၊
ငါ၏။ ကိဉ္ဇနတာ၊ ကြောင့်ကြသည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
နပဿတိ၊ မရှု၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒံဝဒန္တော၊
ဆိုသော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို၊ အဟံ၊ ဆို၏။ ရဿ၊ ချွတ်ယွင်းသော
စကားကို၊ နောအဟံ၊ မဆို၊ သော၊ ထိုအပပြုပြီးသောမကောင်းမှုရှိသော
ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေန၊ ထိုမှန်သော စကားဖြင့်၊ သမဏောတိ၊
ငါ့ရဟန်းဟူ၍၊ နမညတိ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်မအောက်စေ၊ ဗြာဟ္မဏော
တိ၊ ငါ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ နမညတိ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်မအောက်စေ၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ သေယျော၊ မြတ်သောသူတို့ထက်အထူးသဖြင့်မြတ်သည်၊ အတ္ထိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နမညတိ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်မအောက်စေ၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ သဒိဒ္ဓံ၊ သူကပါးတို့နှင့်တူသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နမည
တိ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ တို့ဖြင့်မအောက်စေ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟိနေ၊ သူကပါးတို့
အော်ယုက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နမညတိ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့
ဖြင့်မအောက်စေ၊ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုငါသည်တရံတရ
သောတရား၌ကိတ္တိတို့သည် ကြိဆအပ်သောအတ္တဘောကိုမရှုအစရှိသည်
ကိုဆိုရာ၌၊ သဒေဝသစ္စံ၊ အကြင်ဝစီသစ္စာ မရမတ္ထသစ္စာသည်သာလျှင်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဝစီသစ္စာပရမတ္ထသစ္စာကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်
ဖြင့်ထိ၍၊ အာကိဉ္ဇညံယေဝ၊ ကြောင့်ကြမရှိသောသူ၏အဖြစ်သည်သာလျှင်
ဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗိပဒံ၊ အကျင့်ကို၊ ပဗ္ဗိပန္နော၊ ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ
ဣမာနိပတ္တာရိ၊ ဤသေးငါးတို့တည်း၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗ္ဗိတိတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
စက္ကာရိ၊ လေးပါး ကုန်သော၊ ဣမာနိ ဗြာဟ္မဏသစ္စာနိ၊ ဤအပပြုအပ်ပြီး
သောမကောင်းမှုရှိသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏မှန်သောစကားတို့ကို၊ မယာ
ငါ့ဘုရားသည်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိ
ကတွ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပဝေဒိသာနိ၊ ဟောကြားအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဝေ၊ စင်စစ်ထင်မူ၏။ ။

ပဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်း သည်၊ ယေနံ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ
 ရှိ၊ တာဝံ၊ မူဇ္ဈိ၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ ကပ်
 ဆေ၏၊ ဥပသကံ၊ ခိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါ
 ဒေတွာ။ အလွန်ရိုးသရွာရှိသို့ ဦး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်းန၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက် ပတ်သောအရပ်၌၊
 နိသိဒ္ဓန္နာ၊ ခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံ၊ စေခံ၍၊ စကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ကံ၊ အဝေါ
 စ၊ အဘယ်သို့ လျှောက် သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧကေန၊ အဘယ်
 တရားသည်၊ လောကော၊ သတ္တလောကကို၊ နိယျုတိ၊ ခေါ၊ ဆောင်အပ်ပါ
 သနည်း၊ ဧကေန၊ အဘယ်တရားသည်၊ လောကော၊ သတ္တလောကကို၊ ပရိ
 ကဿတိ၊ ငင်အပ်ပါ သနည်း၊ လောကော၊ သတ္တလောကသည်၊ ဥပ္ပန္နဿ၊
 ဖြစ်သော၊ ကဿစ၊ အဘယ်တရား၏လည်း၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ လိုက်
 ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သာဓု၊ ဘရ၊
 ကော၊ စွဲကောင်းစွာ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ထော၊ သင်၏၊ ဥပ္ပဋ္ဌင်္ဂါ၊ သုံးသပ်အပ်
 သောပြဿနာသည်၊ ဘဒ္ဒကော၊ ခေါ၊ ကောင်းသည်သာ လျှင်တည်း၊ ဗုဒ္ဓိ
 ဘာနံ၊ ထင်သောပြဿနာသည်၊ ဘဒ္ဒကံ၊ ခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း၊
 ပရိ၊ ဂုတ္တာ၊ မေးအပ်သောပြဿနာသည်၊ ကလျာဏာ၊ ခေါ၊ ကောင်းသည်သာ
 လျှင်တည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧကေန၊
 အဘယ်တရားသည်၊ လောကော၊ သတ္တလောကကို၊ နိယျုတိ၊ ခေါ၊ ဆောင်
 အပ်ပါ သနည်း၊ ဧကေန၊ အဘယ်တရားသည်၊ လောကော၊ သတ္တလောကကို၊
 ပရိကဿတိ၊ ခေါ၊ ငင်အပ်ပါသနည်း၊ လောကော၊ သတ္တလောကသည်၊
 ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော၊ ကဿစ၊ အဘယ်တရား၏လည်း၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊
 ဂစ္ဆတိ၊ ခေါ၊ လိုက်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ ပုစ္ဆထိ၊ မေး
 လျှောက်သည်မဟုတ်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မှန်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်း၊ စိတ္တေန၊ စိတ်သည်၊ လောကော၊ သတ္တလောကကို၊ နိယျုတိ၊ ခေါ၊
 ဆောင်အပ် သည်သာ တည်း၊ စိတ္တေန၊ စိတ်သည်၊ လောကော၊ သတ္တ
 လောကကို၊ ပရိကဿတိ၊ ခေါ၊ ငင်အပ်သည်သာတည်း၊ လောကော၊ သတ္တ
 လောကသည်၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊ ဂစ္ဆတိ
 ခေါ၊ လိုက်သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၁၇

မြက်စွာတုရား၊ လာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ သောတိက္ခ၊
ထိုရဟန်းသည်၊ တဂဝတော၊ မြက်စွာတုရား၏၊ ဘာသိတိ၊ ဟောအပ်သော
စကားထပ်ကို၊ အဘိနန္ဒိတွာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍၊ အနုပမာဒိတွာ၊ ဝမ်း
မြောက်၍၊ တဂဝန္တံ မြက်စွာတုရားကို၊ ဥက္ကရိ၊ အလွန်၊ ဝေဠု၊ ပြဿနာကို၊
အနုတ္တိ၊ မေးသျှောက်၏၊ ကိံ အနုတ္တိ၊ အဘယ်သို့ မေးသျှောက် သနည်း၊
ဘန္တေ မြက်စွာတုရား၊ ဗဟု သုဘော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ၏၊ ဓမ္မ
ခရောတရားကိုဆောင်၏၊ ဗဟု သုဘော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ၏၊ ဓမ္မ
ခရောတရားကိုဆောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘန္တေ မြက်စွာ
တုရား၊ ကိန္ဒာဝတော၊ အဘယ်မျှသောက်သောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဗဟု သု
ဘော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၊ ဓမ္မခရောတရားကိုဆောင်သည်၊
ဘောတိနုခေါ၊ ဖြစ်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏၊ တိက္ခ၊
ရဟန်း၊ သာရသာရ၊ ကောင်းစွကောင်းစွ၊ တိက္ခ၊ ရဟန်း၊ ထေ၊ သင်၏၊
ဥဒ္ဒဓီ၊ သုံးသပ်အပ်သော ပြဿနာသည်၊ ဘဒ္ဒကောခေါ၊ ကောင်းသည်
သာလျှင်တည်း၊ ပရိဘာနံ၊ ထင်းသ၊ ပြဿနာသည်၊ ဘဒ္ဒကံခေါ၊ ကောင်း
သည်သာလျှင်တည်း၊ ပရိဘုတ္တံ၊ မေးအပ်သော ပြဿနာသည်၊ ကထုဏာ
ခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း၊ တိက္ခ၊ ရဟန်း၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဘန္တေ၊
မြက်စွာတုရား၊ ဗဟု သုဘော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိ၏၊ ဓမ္မဗျော၊
တရားကိုဆောင် ၏၊ ဗဟု သုဘော၊ များသောအကြားအ မြင်ရှိ၏၊ ဓမ္မဗျော၊
တရား ကိုဆောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘန္တေ မြက်စွာတုရား၊
ကိန္ဒာဝတော၊ အဘယ်မျှသောက်သောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဗဟု သုဘော၊
များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၊ ဓမ္မဗျောတရားကိုဆောင်သည်၊ ဟောတိ
နုခေါ၊ ဖြစ်ပါသနည်း၊ ဣတိဝေတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝုပ္ပထိ မေးသျှောက်သည်
မဟုတ်ဘော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ငြိမ်းတတ်မှု ၏၊ ဘန္တေ မြက်စွာတုရား၊
ဝေ၊ ဤသို့မှန်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏၊ တိက္ခ၊ ရဟန်း၊
မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဗဟု၊ မျှ၊ စွာ၊ ဝေဠု၊ တရားကို၊ ဧဝိတောခေါ၊ ဟော
ဘော်မှုအပ်သည် သာလျှင်တည်း၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေယျာ
ကရဏံ၊ ဗျာကရုဏ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝါထာ၊ ငါထာကိုလည်းကောင်း၊
ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိဝုတ္တကံ၊ ဣတိဝုတ်ကိုလည်းကောင်း၊
ဇာဘကံ၊ ဇာဘကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တုတဓမ္မံ၊ အတ္တုတဓမ္မကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝေဒလ္လိ၊ ဝေဒလ္လကိုလည်းကောင်း၊ ဧဝိတံခေါ၊ ဟောဘော်မှု
အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ တိက္ခ၊ ရဟန်း၊ စတုပ္ပဒါယဗိ၊ လေးပဒရှိသည်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

လည်းဖြစ်သော၊ ဂါထာယ၊ ဂါထာ၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ အညောယ၊ ထိ၍၊
 ဓမ္မံ၊ ပါဠိကို၊ အညောယ၊ ထိ၍၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပန္နော၊ လောကုတ္တရာတရားကိုးပါး
 အားလျော်သောထိတသမာဓိပဿနာတရားကိုကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဗဟုဿုတော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိ၏၊
 ဓမ္မဓရော၊ တရားကိုဆောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဂနာယ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ အလံ၊
 သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ သာဓု၊
 ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤသို့၊ သော၊ ထိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ တာထိတံ၊ ဘောတော်မူအပ်သောစကားတော်ကို
 အဘိနန္ဒိတွာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍၊ အနုပမာဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာထုရားကို ဥက္ကနိ၊ အလွန်၊ ပဉ္စု၊ ပြဿနာကို၊ အပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊
 ကိံ၊ အပုစ္ဆိ၊ အဘယ်သို့မေးလျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ သုတ
 ဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိ၏၊ နိဗ္ဗေဓိကပညော၊ ကိလေသာကိုဖောက်ခွဲတတ်သော
 ပညာရှိ၏၊ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိ၏၊ နိဗ္ဗေဓိကပညော၊ ကိလေသာကိုဖောက်
 ခွဲတတ်သောပညာရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊
 ကိန္ကာဝတာ၊ အဘယ်မျှသောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ သုတဝါ၊
 အကြားအမြင်ရှိသည်၊ နိဗ္ဗေဓိကပညော၊ ကိလေသာကိုဖောက်ခွဲတတ်
 သောပညာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ နုခေါ၊ ဖြစ်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 လျှောက်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သာဓု၊ သာဓု၊ ကောင်းစွာကောင်းစွာ၊ ထိက္ခု၊ ရဟန်း၊
 တော၊ သင်၏၊ ဥဒ္ဓဒဂါ၊ သုံးသပ်အပ်သော ပြဿနာသည်၊ ဘဒ္ဒန္တ၊ ကာခေါ၊
 ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း၊ ပဋိဘာနံ၊ ထင်သောပြဿနာသည်၊ ဘဒ္ဒကံ
 ခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း၊ ပရိပုစ္ဆော၊ မေးအပ်သောပြဿနာသည်၊
 ကဿု၊ ထာခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း၊ ဘိက္ခု၊ ဟောန်း၊ တံ၊
 သင်သည်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိ၏၊ နိဗ္ဗေဓိက
 ပညော၊ ကိလေသာကိုဖောက်ခွဲတတ်သောပညာရှိ၏၊ သုတဝါ၊ အကြား
 အမြင်ရှိ၏၊ နိဗ္ဗေဓိကပညော၊ ကိလေသာကိုဖောက်ခွဲတတ်သောပညာရှိ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ကိန္ကာဝတာ၊
 အဘယ်မျှသောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိ
 သည်၊ နိဗ္ဗေဓိကပညော၊ ကိလေသာကိုဖောက်ခွဲတတ်သောပညာရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ နုခေါ၊ ဖြစ်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊ မေးလျှောက်
 သည်မဟုတ်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ထုရား၊ ဝေံ၊ ဤသို့မှန်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊

ပဏ္ဍိတဘိဝံသ-၄-မြာဟူထဝဂ်၊ ၁၁၉

ဣဒါ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ဂဟန်းသည်၊ ဣဒါ ဤထဏှာကြဉ်
 သော၊ ထတုမကထရားအပေါင်းသည်၊ ဣဒါ ဤသို့၊
 သုတံ၊ ကြားနာအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာ၏၊ အတ္ထံ၊
 အနက်ကို၊ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ အတိဝိဇ္ဇာ၊ ထိုးထွင်း၍၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊
 အယံ၊ ဤထဏှာသည်၊ ဒုက္ခသရဒယော၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော
 သရဒယသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားနာအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထို သရဒယသစ္စာ၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ပညာယ၊ မဂ်ပညာ
 ဖြင့်သည်၊ အတိဝိဇ္ဇာ၊ ထိုးထွင်း၍၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်၊
 ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရုန်းရောဓသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊
 ကြားနာအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုနိရောဓသစ္စာ၏၊ အတ္ထံ၊
 အနက်ကို၊ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်သည်၊ အတိဝိဇ္ဇာ၊ ထိုးထွင်း၍၊ ပဿတိ၊
 ရှု၏၊ အယံ၊ ဤမဂ္ဂင်တရားကိုယ်ရှစ်ပါးသည်၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဗ္ဗိပဒေါ၊
 ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရုန်းရောဓသို့ရောက်ကြောင်းအတော်ဖြစ်သောမဂ္ဂသစ္စာတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားနာအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုမဂ္ဂသစ္စာ
 ၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်သည်၊ အတိဝိဇ္ဇာ၊ ထိုးထွင်း၍၊
 ပဿတိ၊ ရှု၏၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်း၊ ဝေဝေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ သုတဝါ၊ အကြားအမြင်ရှိ
 သည်၊ နိဗ္ဗေဓိကပညော၊ ကိလေသာကိုဖောက်ခွဲတတ်သောပညာရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
 သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ သော၊ ဘိက္ခု၊ ထိုဂဟန်းသည်၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော စကား
 တော်ကို၊ အဘိနန္ဒိတွာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍၊ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်၍၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ အဝုတ္တိ၊ မေး
 ယျှောက်၏၊ ကိ၊ အဝုတ္တိ၊ အဘယ်သို့မေးယျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏၊ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှ
 သောက်သောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ မဟာပညော၊
 ကြီးသောပညာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ခုခေါ၊ ဖြစ်ပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝုတ္တိ၊
 မေးယျှောက်၏၊ ဘိက္ခု၊ ဂဟန်း၊ သာဓု၊ သာဓု၊ ကောင်းစွာကောင်းစွာ၊ ဘိက္ခု၊
 ဂဟန်း၊ တော၊ သင်၏၊ ဥဒ္ဓဂေါ၊ သုံးသပ်အပ်သောပြဿနာသည်၊ ဘဒ္ဒကော
 ခေါ၊ ကောင်းသည် သာလျှင်တည်း၊ ပရိဘာနံ၊ ထင်သော ပြဿနာသည်၊
 ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းသည် သာလျှင်တည်း၊ ပရိဝုတ္တော၊ မေးအပ်သောပြဿနာ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

သည့်။ ကဏ္ဍာတာခါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏၊ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိ၏၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏၊ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိ၏၊ ဣ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ကိဏ္ဍာဝတာ၊ အဘယ်မျှလောက်သာအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိသည်၊ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်ပါသနည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဤသို့သာလျှင်၊ ပုစ္ဆ သိ၊ မေးလျှောက်သည်ဟုတ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ငါ့ဘော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မှန်ပုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဣ၊ ဤလောက၌၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိသည်၊ အတ္ထုဗျာပါယ၊ ငါ၏ငါပန်းခြင်းငှါ၊ နုစေတေတိ၊ မစေဆင်၊ ပဗျာပါယ၊ သူတပါး၏ပင်ပန်းခြင်းငှါ၊ နုစေတေတိ၊ မစေဆင်၊ ဥဘယဗျာပါယ၊ မိမိသူတပါးဟုဆိုအပ်သောနှုတ်ပါ၊ စုံသောသူတို့၏ ပင်ပန်းခြင်းငှါ၊ နုစေတေတိ၊ မစေဆင်၊ အတ္ထုယိထပရဟိတဥဘယတိ၊ ဘသပ္ပဇ္ဇာယကတိတမေ၊ မိမိ၏ အကျိုးစီးပွားသူတပါး၏ အကျိုးစီးပွား၊ မိမိသူတပါးဟု ဆိုအပ်သော သူတို့၏ အကျိုးစီးပွားအလုံ စုံသော သတ္တုလောက၏ အကျိုးစီးပွားကိုသာလျှင်၊ စိန္တယမာနော၊ ငြိသည်ဖြစ်၍၊ စိန္တတိ၊ ကြံ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ငါ့ဘော်မူ၏။ ။

ဆဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကယန္တကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နှစ်တို့အားအစာလေး၍ မွေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဘရတိ၊ နေ့တစ်နေ့၏အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ ငင်စစ်၊ ဝဿကဏေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းရှိသော မဂဓမဟာမက္ခော၊ မဂဓဘုရင်မင်း၏ အမတ်ကြီးဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုစ္ဆာသည်၊ ယေန၊ အကြင်အပေ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှိတော်မူရာအပေ၌၊ ဥပသကံမိ၊ ကမ်းလ၏၊ ဥပသကံ၊ တွားကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္ကသဓမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော၏၊ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောအပ်သော၊ သာရဏီယံ၊ မပြတ်အောက်မေ့အပ်သော

စတုက္ကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသမာဏ-၄-မြို့ဟူထဝဂ်၊ ၁၂၁

ကထံ၊ စကားကို၊ ဝိဘိ သာဓေတွာ၊ ပြီးဆုံစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်
 လျှောက်ပတ်သောအရင်၌၊ နိဿိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျှောက်
 ပတ်သောအရင်၌။ နိဿိဒ္ဓါခေါ၊ ထိုင်နေပြီသော၊ ဝဿကာရော၊ ဝဿ
 ကာရအမည်ရှိသော၊ မဂဓမဟာမတ္တော၊ မဂဓရာဇ်မင်း၏အမတ်ကြီးဖြစ်
 သော၊ ပြာဟူထော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံစေနံ၊
 ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သ
 နည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်
 သူယုတ်မာသည်၊ အသပ္ပုရိသံ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာကို၊ အယံဘဝံ
 ဤအရှင်သည်၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဇာနေယျနုခေါ၊ သိနှိုင်းကောင်းအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 လျှောက်၏၊ ပြာဟူထော၊ ပုဏ္ဏား၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာ
 သည်၊ အသပ္ပုရိသံ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာကို၊ အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်
 သည်၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ယံဇာနေယျ၊ အကြင်သိနှိုင်းရာ၏၊ ဧတံ၊ ဤသိနှိုင်းရာသောအကြောင်းသည်။
 အဋ္ဌာနံခေါ၊ အကြောင်းမဟုတ်ချေ၊ ဧသော၊ ဤသိနှိုင်းရာသောအကြောင်း
 သည်၊ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်ချေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်
 သူယုတ်မာသည်၊ သပ္ပုရိသံ၊ သူတော်ကောင်းကို၊ အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်
 သည်၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနေယျနု၊
 သိနှိုင်းကောင်းအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ပြာဟူထော၊
 ပုဏ္ဏား၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာသည်၊ သပ္ပုရိသံ၊ သူတော်
 ကောင်းကို၊ အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဇာနေယျ၊ အကြင်သိနှိုင်းရာ၏၊ ဧတံ၊ ဤသိနှိုင်းရာသော
 အကြောင်းသည်လည်း၊ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်ချေ၊ ဧသော၊ ဝိခေါ၊
 ဤသိနှိုင်းရာသောအကြောင်းသည်လည်း၊ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်ချေ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ သပ္ပုရိ
 သော၊ သူတော်ကောင်းသည်၊ သပ္ပုရိသံ၊ သူတော်ကောင်းကို၊ အယံဘဝံ၊
 ဤအရှင်သည်၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနေယျ
 နုခေါ၊ သိနှိုင်းကောင်းအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ပြာဟူထော၊
 ပုဏ္ဏား၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်၊ သပ္ပုရိသံ၊ သူတော်ကောင်း
 ကို၊ အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းတည်း၊ ဣတိ၊

ဤသို့ယံဇာနေယျ၊ အကြင်သိန္ဓိရာဇာဏိ၊ တေဝံဋ္ဌာနံခေါ၊ ဤသိန္ဓိရာဇော
 အကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘော
 ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်၊ အသပ္ပုရိ
 သံ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာကို၊ အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်၊ အသပ္ပုရိ
 သော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနေယျပန၊ သံနိုင်
 ကောင်းအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျော့ကံ၏၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊
 သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်၊ အသပ္ပုရိသံ၊ သူတော် မဟုတ်
 သူယုတ် မာကို၊ အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်
 မဟုတ်သူယုတ်မာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ယံဇာနေယျ၊ အကြင်သိန္ဓိရာဇာဏိ၊
 တေဝံခါဋ္ဌာနံ၊ ဤသိန္ဓိရာဇော အကြောင်းသည်လည်း၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင် ဂေါတမ၊
 အတ္ထုရိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပါပေစွ၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အတ္တုထံ၊
 မဖြစ်ဘူးဖြစ်သော သဘောသည်ဖြစ်ပါပေစွ၊ ဘောတာဂေါတမေန၊ အရှင်
 ဂေါတမသည်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ယာဝ အတိပိယ၊ အလွန်လျှင်၊
 သုဘာသိတဉ္စ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သည် သာလျှင်တည်း၊ ကိ
 သုဘာသိတံ၊ အဘယ်သို့ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဗြဟ္မ
 ဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာသည်၊ အသပ္ပုရိ
 သံ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာကို၊ အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်၊ အသပ္ပုရိ
 သော၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဇာနေယျ၊
 အကြင်သိန္ဓိရာဇာဏိ၊ တေဝံ၊ ဤသိန္ဓိရာဇောအကြောင်းသည်၊ အဋ္ဌာနံခေါ၊
 အကြောင်းမဟုတ်ချေ၊ ဧသော၊ ဤသိန္ဓိရာဇောအကြောင်းသည်၊ အန
 ဝကာသော၊ အရာမဟုတ်ချေ၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်
 မဟုတ်သူယုတ်မာသည်၊ သပ္ပုရိသံ၊ သူတော်ကောင်းကို၊ အယံဘဝံ၊
 ဤအရှင်သည်၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဇာနေ
 ယျ၊ အကြင်သိန္ဓိရာဇာဏိ၊ တေဝံ၊ ဤသိန္ဓိရာဇောအကြောင်းသည်လည်း၊
 အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်ချေ၊ ဧသော၊ ဤသိန္ဓိရာဇောအကြောင်း
 သည်လည်း၊ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်ချေ၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သပ္ပုရိ
 သော၊ သူတော်ကောင်းသည်၊ သပ္ပုရိသံ၊ သူတော်ကောင်းကို၊ အယံဘဝံ၊
 ဤအရှင်သည်၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဇာ
 နေယျ၊ အကြင်သိန္ဓိရာဇာဏိ၊ တေဝံဋ္ဌာနံခေါ၊ ဤသိန္ဓိရာဇော အကြောင်း
 သည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၂၃

အသပ္ပုရိသံ၊ သုခကင်္ခမဟုတ်သုယုတ်မာကို၊ အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်၊ အသပ္ပုရိသော၊ သုခကင်္ခမဟုတ်သုယုတ်မာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဇာနေယျ၊ အကြင်ထိန္ဒင်ရာ၏၊ ဇေတိခါဌာနံ၊ ဤထိန္ဒင်ရာသောအကြောင်းသည် ထည်း၊ ဝိန္ဒူကိ၊ ရှိ၏၊ ဣဘိဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ယာပအတိဝိသ၊ အလွန်လျှင်၊ သုကာသိကဉ္စသုကာသိထံဇေ၊ ကောင်းစွာ ဖောတော်မူအပ်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဘောဂေါဘမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘောဒေယျဿ၊ တုဒိရှာ၌နေလေ့ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ပရိသဘိ၊ အမြဲအရံဖြစ်သောပရိသတ်၌၊ ပရူပါရမ္ဘိ၊ သူတပါးတို့အားကဲ့ရဲ့ ဖြစ်စင်ရှက်ချခြင်းကို၊ ဝေတ္တန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ကံဝတ္တေန္တိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဇေလေယျ၊ ဇေလယျအမည်ရှိသော၊ အယံရာဇာ၊ ဤမင်းသည်၊ ဗာလော၊ မိတ်၏၊ ရာမပုဒတ္တ၊ ရာမ၏ သားဖြစ်သော၊ သမဏေ၊ ဥဒကအမည်ရှိသော၊ ရသေ့ရဟန်း၌၊ အဘိပ္ပသန္ဓာ၊ အလွန်ကြည်ညို၏၊ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ရာမပုဒတ္တ၊ ရာမ၏ သားဖြစ်သော၊ သမဏေ၊ ဥဒကအမည်ရှိသော ရသေ့ရဟန်း၌လည်း၊ ယဒိဒံယံ၊ နှစ်အဘိဝါဒနံ၊ အကြင်နှိုင်းခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ယဒိဒံ ယံ၊ နှစ်ပစ္စုပ္ပန်၊ အကြင်ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ ယဒိဒံ ယံ၊ နှစ်အဇ္ဈတိကမ္ပံ၊ အကြင်သက်အုပ်ချိုခြင်းကိုပြုခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ ယဒိဒံ ယံ၊ နှစ်သာမိစိကမ္ပံ၊ အကြင်အရိုအသေကို ပြုခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ဇေဂ္ဂဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပရမနံပစ္စကာရံ၊ လွန်စွာနှိပ်ချသောအခြင်းအရာကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဇေလေယျဿ၊ ဇေလယျအမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ယမကော၊ ယမကအမည်ရှိသော သူသည်၊ ကောင်း၊ ပုဂ္ဂံလော၊ ပုဂ္ဂလအမည်ရှိသောသူသည်ထည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂေါ၊ ဥဂ္ဂအမည်ရှိသောသူသည်ထည်းကောင်း၊ နာဝိန္ဒူကိ၊ နာဝိန္ဒူကိအမည်ရှိသောသူသည်ထည်းကောင်း၊ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗအမည်ရှိသောသူ ထည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိဝေသော၊ အဂ္ဂိဝေသအမည်ရှိသောသူထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေပိ ပရိဘာရကာ၊ ဤအစောင့်အရှောက်ဖြစ်သောအမြဲအရံပရိသတ်တို့သည် ထည်း၊ ဗာလော၊ မိတ်ကုန်၏၊ ယေ၊ အကြင် ဇေလေယျမင်း၏ အစောင့်အရှောက်ဖြစ်သောအမြဲအရံပရိသတ်တို့သည်၊ ရာမပုဒတ္တ၊ ရာမ၏ သားဖြစ်သော၊ သမဏေ၊ ဥဒကအမည်ရှိသောရသေ့ရဟန်း၌၊ အဘိပ္ပသန္ဓာ၊ အလွန်ကြည်ညိုကုန်၏၊ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ယေ၊ အကြင်ဇေလေယျမင်း၏ အစောင့်အရှောက်ဖြစ်သောအမြဲအရံပရိသတ်တို့သည်၊ ရာမပုဒတ္တ၊ ရာမ၏ သားဖြစ်သော၊ သမဏေ၊ ဥဒကအမည်ရှိသောရသေ့ရဟန်း၌လည်း၊ ယဒိဒံယံ၊ နှစ်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

အဘိဝါဒံ၊ အကြင်ရှိခိုးခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ယဒိဒံသံဇ္ဇဒံပစ္စုဋ္ဌာနံ၊
 အကြင်ခန့်ဦး ဤသို့ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ယဒိဒံသံဇ္ဇဒံအဂ္ဂလိကမ္ပံ၊
 အကြင်သက်အုပ်ချီခြင်းကိုပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယဒိဒံသံဇ္ဇဒံသမိ
 ဝိကမ္ပံ၊ အကြင်အရိအသေကိုပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဝေဇ္ဇပံ
 ဤ သို့ ယဘာဂါဒံ၊ ပရမနိပတ္တကာရံ၊ လွန်ကဲစွာ နှိပ်ချသော အခြင်းအရာ
 ကို ကနောန္တိ၊ ပြုကုန်၏ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ ပရူပါ၊ ခန္တိ၊ သူတပါးတို့အား ကဲ့ရဲ့ပြစ်
 တင်ရှု က်ချခြင်းကို၊ ဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဧတေ၊ ထိုတောဒေယျပုဏ္ဏား၏
 အခြံအရံပရိသတ်တို့ကို၊ တောဒေယျော၊ တုဒိရူပန္တံနေလေ့ရှိသော၊ ဗြာဟ္မ
 ဧတော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဣမိနာနံ ဝေဒ၊ ဤဆိုသတ္တံ့သော အကြောင်းဖြင့်၊ နေတံ
 သိစေ၏၊ ကိံနေတိ၊ အကယ်သို့ သိစေသနည်း၊ ဘောန္တော၊ အရှင်တို့သည်၊
 မ သာ၊ ငါ သည်၊ ဝုပ္ပမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့ သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်
 အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ကိံ ဝတ္ထန္တိ၊ အဘယ်သို့ အောက်ဓေ
 ကုန်သနည်း၊ ဧဝေယျော၊ ဧဝေယျအမည်ရှိသော၊ ရ ဇာ၊ မင်းသည်၊ ကရ
 ဇာနိ သာမိ ကရဇာနိ ယေသု၊ ပညာရှိ ဤသည် ပြုသင့်သောအမှု လွန်ကဲစွာ
 ပြုကပ်သောအမှု ဤ၌ လည်းကောင်း၊ ဝစနိယာမိဝစနိယေသု၊ ပညာရှိတို့
 သည် ဆိုသင့်သော စကား လွန်ကဲစွာ ဆိုအပ်သော စကားတို့၌ လည်း
 ကောင်း၊ ပ ဣတော၊ ပညာရှိ သဘော၊ အလ မတ္တဒသတဇေယိ၊ စွမ်း နှိုင်းသည်
 ဖြစ်၍ သို့ သိုက်စွမ်းမြင်နိုင်သော သူတို့ထက် လွန်ကဲသော သူတို့ထက်၊ အလ
 မတ္တဒ သဘော၊ စွမ်း နှိုင်းသည်ဖြစ်၍ ထိုထိုက်စွမ်းမြင်နိုင်သော သူတို့ထက်
 လွန်ကဲ သဘော၊ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ ပုတ္တိ၊ မေး၏၊ ဘော၊ အရှင်ပုတ္တော၊ ဝေံ၊ ဤသို့
 ပညာရှိသည် မှန်ပေ၏၊ ဧဝေယျော၊ ဧဝေယျ အမည် ရှိသော၊ ရာဇာ၊
 မင်းသည်၊ ကရဇာနိ သာမိကရဇာနိယေသု၊ ပညာ ရှိတို့သည် ပြုသင့်သောအမှု
 လွန်ကဲစွာ ပြုကပ်သော အမှုတို့၌လည်းကောင်း၊ ဝစနိယာမိဝစနိယေသု၊
 ပညာ ရှိ ဤသည် ဆို သင့်သော စကား လွန်ကဲစွာ ဆိုအပ်သော စကား တို့၌
 လည်းကောင်း၊ ပ ဣတော၊ ပညာရှိ သဘော၊ အလ မတ္တ ဒသတဇေယိ၊
 စွမ်း နှိုင်း သည် ဖြစ်၍ သို့ သိုက်စွမ်းမြင်နိုင်သော သူတို့ထက် လွန်ကဲသော တို့သူ
 ထက်၊ အလ မတ္တဒ သဘော၊ စွမ်း နှိုင်းသည် ဖြစ်၍ ထိုထိုက်စွမ်းမြင်နိုင်သော
 သူ တို့ထက် လွန်ကဲ သဘော၊ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ ပုတ္တိ၊ မေး၏၊ ဘော၊ အရှင်ပုတ္တော၊
 ခေါ်စင်စစ်၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ရာမပုတ္တော၊ ရာမ၏သားဖြစ်
 သော၊ သမဏေ ။ ဥဒကအမည်ရှိသော ရသေ့ရဟန်းသည်၊ ဧဝေယျေန၊
 ဧဝေယျအမည်ရှိသော၊ ပ ဣတောန၊ ပညာရှိသော၊ ရညာ၊ မင်းထက်၊ ကရ

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၂၅

ဣဒါနိကဇကုဏီယောသု၊ ပညာရှိတို့သည် ပြုသင့်သောအမှု လွန်ကဲစွာပြု
အပ်သောအမှုတို့၌လည်းကောင်း၊ ဝစနိယာမိဝစနိယောသု၊ ပညာရှိတို့သည်
ဆိုသင့်သောစကား လွန်ကဲစွာဆိုအပ်သောစကားတို့၌လည်းကောင်း၊
ပဏ္ဍိဘကဇော၊ အထူးသဖြင့် ပညာရှိသလော၊ အလမတ္ထဒဿတဇေယိ၊
စွမ်းနိုင်သည် ဖြစ်၍ ထိုထိုကိစ္စ၌မြင်နိုင်သောသူတို့ထက် လွန်ကဲသောသူ
တို့ထက်၊ အလမတ္ထဒဿကဇော၊ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍ ထိုထိုကိစ္စ၌မြင်နိုင်
သောသူတို့ထက် လွန်ကဲ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေထေယျော၊ ဇေထေယျ
အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ရာမပုဏ္ဏ၊ ရာမမဏိယားဖြစ်သော၊ သမ
ကောဥဒကအမည်ရှိသောရေဝေ့ချဟန်း၌၊ အဘိပ္ပသန္ဓေ၊ အလွန်ကြည်ညို
၏၊ ဘန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ရာမပုဏ္ဏ၊ ရာမမဏိယားဖြစ်သော၊ သမထေဝ၊ ဥဒက
အမည်ရှိသော ရေဝေ့ချဟန်း၌လည်း၊ ယဒိဒံယံအုဒံအဘိဝါဒနံ၊ အကြင်နံ၊
ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယဒိဒံယံအုဒံပစ္စုပ္ပန်၊ အကြင်ခရီး ဦးပြိုဆိုခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ယဒိဒံယံအုဒံအဗ္ဗသိကမ္ပံ၊ အကြင်ထက်အုပ်ချိုခြင်းကို
ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယဒိဒံယံအုဒံသမိဝိကမ္ပံ၊ အကြင်အရိုအသေ
ကိုပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိရှိ၏၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
ပရမေနိပစ္စကာရံ၊ လွန်စွာ နှိပ်ချသော အခြင်းအရာကို၊ ကဇေတံ၊ ငြိ၏၊
ဘော၊ အရှင်တို့သည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပုဂ္ဂမာနံ၊ ဆိုအပ်လေ့ရှိသော၊
ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ကံ၊ မညန္တိ၊
အဘယ်သို့ အောက်မေ့ကုန်သနည်း၊ ယမကော၊ ယမက အမည်ရှိသော
သူသည်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂဒေဝော၊ ပုဂ္ဂသအမည်ရှိသောသူသည်လည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂေါ၊
ဥဂ္ဂအမည်ရှိသော သူသည်လည်းကောင်း၊ နာဝိန္ဒကီ၊ နာဝိန္ဒကီ အမည်ရှိသော
သူသည်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇဗ္ဗေ၊ ဝဇ္ဇဗ္ဗ အမည်ရှိသော သူသည်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိ
ဝေသယ၊ အဂ္ဂိဝေသယအမည်ရှိသောသူသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဣမ
ပရိဘာရကာ၊ ဤအစောင့်အရှောက်ဖြစ်သောအခြံအရံပရိသတ်တို့သည်၊
ကဇကုဏီယာမိကဇကုဏီယောသု၊ ပညာရှိတို့သည် ပြုသင့်သောအမှု လွန်ကဲစွာ
ပြုအပ်သောအမှုတို့၌လည်းကောင်း၊ ဝစနိယာမိ ဝစနိယောသု၊ ပညာရှိတို့
သည်ဆိုသင့်သောစကား လွန်ကဲစွာဆိုအပ်သောစကားတို့၌လည်းကောင်း၊
ပဏ္ဍိဘကဇော၊ ပညာရှိတို့သည်လော၊ အလမတ္ထဒဿတဇေယိ၊ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍
ထိုထိုကိစ္စ၌မြင်နိုင်သောသူတို့ထက် လွန်ကဲသောသူတို့ထက်၊ အလမတ္ထ
ဒဿကဇော၊ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍ ထိုထိုကိစ္စ၌မြင်နိုင်သောသူတို့ထက် လွန်ကဲ
ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဘော၊ အရှင်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝေံ၊ ဤသို့

အင်္ဂုတ္တိုတြိပါဠိတော်နိဿယ

ပညာရှိသည်မှန်ပါပေ၏။ ဇေလယျာဿ၊ ဇေလယျာဿအမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ သမကော၊ ယမကအမည်ရှိသောသူသည်ကောင်း၊ ပုဂ္ဂဒဿ၊ ပုဂ္ဂလအမည်ရှိသောသူသည်ကောင်း၊ ဥဂ္ဂေါ၊ ဥဂ္ဂအမည်ရှိသောသူသည်ကောင်း၊ နာဝိန္ဒကီ၊ နာဝိန္ဒကီအမည်ရှိသောသူသည်ကောင်း၊ ဝန္ဓဗ္ဗော၊ ဝန္ဓဗ္ဗအမည်ရှိသော သူသည်ကောင်း။ အဂ္ဂိ ဝေဿော၊ အဂ္ဂိ ဝေဿ အမည်ရှိသော သူသည်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ ဣမေပရိ ဘာရကော၊ ဤအစောင့်အရှောက် ဖြစ်သောအခြံအရံ ဘိ ဘည်၊ ကရဏီယာမိကရဏီယေသု၊ ပညာရှိဘိသည် ပြုသင့်သောအမှုလွန်ကဲစွာပြု အပ်သောအမှု ဘိဒ္ဓိသည်ကောင်း။ ဝစနိယာမိ ဝစနိယေသု၊ ပညာရှိဘိ သည်ဆိုသင့်သောစကားလွန်ကဲစွာဆိုသင့်သော စကားဘိဒ္ဓိသည်ကောင်း၊ ပဏ္ဍိ ဘော၊ ပညာရှိကုန် သလော၊ အထမတ္တဒ သတဒရဟိ၊ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍ ထိုထိုကိစ္စ၌ မြင်နိုင်သောသူတို့ထက် လွန်ကဲ သောသူ ဘိထက်၊ အထမတ္တဒသတဒော၊ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍ ထိုထိုကိစ္စ၌ မြင်နိုင်သောသူ ဘိထက် လွန်ကဲ ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေး၏၊ ဘော၊ အရှင်ပုတ္တော၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ယာမ ပုဒက္ခာ၊ ရာမ၏ သားဖြစ်သော၊ သမဏော၊ ဥဒကအမည် ရှိသော ရေးသွ ရဟန်းသည်၊ ဇေလယျာဿ၊ ဇေလယျာဿအမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ပဏ္ဍိ ဘေဟိ၊ ပညာရှိ ကုန်သော၊ ပရိ ဘာရိဒကဟိ၊ အစောင့်အရှောက်ဖြစ်သော အခြံ အရံ ဘိ ဘက်၊ ကရဏီယာမိကရဏီ ယေသု၊ ပညာရှိ ဘိသည် ပြုသင့် သောအမှုလွန်ကဲစွာ ပြု အပ်သောအမှု ဘိဒ္ဓိသည်ကောင်း။ ဝစနိယာမိ ဝစနိ ယေသု၊ ပညာရှိဘိ သည်ဆိုသင့်သောစကားလွန်ကဲစွာဆိုအပ်သောစကား ဘိဒ္ဓိသည်ကောင်း၊ ပဏ္ဍိ ဘော၊ အထူးသဖြင့်ထိခြင်းပညာရှိ၏၊ အထမတ္တ ဒ သတဒရဟိ၊ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍ ထိုထိုကိစ္စ၌ မြင်နိုင်သော သူတို့ထက် လွန်ကဲ သောသူ ဘိထက်၊ အထမတ္တဒသတဒော၊ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍ ထိုထို ကိစ္စ၌ မြင်နိုင်သောသူ ဘိထက်လွန်ကဲ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေလယျာဿ၊ ဇေလယျာဿအမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ပရိ ဘာရကော၊ အစောင့်အရှောက် ဖြစ်သော အခြံအရံပရိ ဘတ်ဘိသည်၊ ရာမပုတ္တော၊ ရာမ၏ သားဖြစ်သော၊ သမဏော၊ ဥဒကအမည်ရှိသော ရေးသွရဟန်း၌၊ အဘိပ္ပသန္တာ၊ အလွန်ကြည် ညို ကုန်၏၊ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ရာမပုတ္တော၊ မရာ၏ သားဖြစ်သော၊ သမဏော၊ ဥဒ ကအမည်ရှိသော ရေးသွရဟန်း၌လည်း၊ ယဒိဒံယံ ဣဒံ အဘိဝါဒနံ၊ အကြင် ရှိခိုးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယဒိဒံ ယံ ဣဒံ ပုဂ္ဂန္တာနံ၊ အကြင် ရေးခိုး ငြို ခိုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယဒိဒံ ယံ ဣဒံ အဂ္ဂလိကန္တာ၊ အကြင်ထက်အုပ်

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၂၇

ချီးခြင်းကို ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယဒိဒံ ယံ ဣဒံ သာမိဝိဇ္ဇာ ဓံ၊ အကြင်
 အရိအသေ ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိဂါဇိ၊ ဝေဇ္ဇဝံ၊ ဤသို့သတော
 ရှိသော၊ ပရမနံပစ္စကာရံ၊ လွန်စွာနှိပ်ချသောအခြင်းအရာကို၊ ကာရောန္တိ၊
 ပြုကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ နေတိ၊ ထံစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဘော
 ဂေါဘမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ အတ္တရိယံ၊ အံဘွယ်ရှိပါပေစွ၊ ဘောဂေါတမ၊
 အရှင်ဂေါတမ၊ အပ္ပူတံ၊ မဖြစ်ဘူးဖြစ်သော သဘောသည်ဖြစ်ပေစွ၊ ဘော
 ကာဂေါဘမေန၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အသပျုရိသော၊
 သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာသည်၊ အသပျုရိသံ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်
 မာကို၊ အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်၊ အသပျုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်
 မာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံစာနေယျ၊ အကြင်ထံရှိင်ရ၏၊ ဇေတံ၊ ဤထံရှိင်ရာ
 သောအကြောင်းသည်၊ အဋ္ဌာနံခေါ၊ အကြောင်းမဟုတ်ချေ၊ ဇေသော၊ ဤထံရှိင်
 ရာသော အကြောင်းသည်၊ အနာကာသော၊ အရာမဟုတ်ချေ၊ ဗြာဟ္မဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ အသပျုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာသည်၊ သပျုရိသံ၊ သူ
 တော်ကောင်းကို၊ အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်၊ သပျုရိသော၊ သူတော်ကောင်း
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံစာနေယျ၊ အကြင်ထံရှိင်ရ၏၊ ဇေတံ၊ ဤထံရှိင်ရာ
 သောအကြောင်းသည်လည်း၊ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်ချေ၊ ဇေသော၊ ဤထံရှိင်
 ရာသောအကြောင်းသည်လည်း၊ အနာကာသော၊ အရာမဟုတ်
 ချေ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သပျုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်၊ သပျုရိသံ၊
 သူတော်ကောင်းကို၊ အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်၊ သပျုရိသော၊ သူတော်
 ကောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံစာနေယျ၊ အကြင်ထံရှိင်ရ၏၊ ဇေတံ၊ ဤထံရှိင်ရာ
 သောအကြောင်းသည်လည်း၊ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်ချေ၊ ဇေသော၊ ဤထံရှိင်
 ရာသောအကြောင်းသည်လည်း၊ အနာကာသော၊ အရာမဟုတ်
 ချေ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သပျုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်၊ အသပျုရိသံ၊
 သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာ
 ကို၊ အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်၊ အသပျုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်
 မာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံစာနေယျ၊ အကြင်ထံရှိင်ရ၏၊ ဇေတံ၊ ဤထံရှိင်ရာ
 သောအကြောင်းသည်လည်း၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သပျုရိ
 သော၊ သူတော်ကောင်းသည်၊ အသပျုရိသံ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာ
 ကို၊ အယံဘဝံ၊ ဤအရှင်သည်၊ အသပျုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်
 မာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံစာနေယျ၊ အကြင်ထံရှိင်ရ၏၊ ဇေတံ၊ ဤထံရှိင်ရာ
 သောအကြောင်းသည်လည်း၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဣဒံ ဣဒံ၊ ဤသို့
 သောစကားကို၊ ယာဝအတံပိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သုဘာသိတု သုဘာသိတံ
 ဝေ၊ ကောင်းစွာဟောထော်မူအပ်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဘောဂေါတမ၊
 အရှင်ဂေါတမ၊ ဟန္တဒါနံ၊ ယခုအခါ၌ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဝတ္ထဝမ၊ သွား
 ကုန်အံ့၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဗဟုကိစ္စ၊ များသောကိစ္စရှိကုန်၏၊ ဗဟု
 ကရဏိယံ၊ များသောပြုဘွယ်ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ထောက်၏၊
 ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဒါနံ၊ ဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ယသ ဝမနဿ၊

အင်္ဂုတ္တိုဂါပါဠိတော်နိဿယ၊

အကြင်သွားခြင်း၏၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ မညှဿိ၊ သိ၏။ တံဝမံ၊ ထိုသွားခြင်းကို၊ ကရေဟိ၊ ပြုလေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝဿကာရော၊ ဝဿကာရ အမည်ရှိသော၊ မဂမေဟာ မက္ခော၊ မဂဇေ၊ ဖမ်း၏အမတ်ကြီးဖြစ်သော၊ ပြာဟူကော၊ ဝုပ္ပန္နားသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘာယိတံ၊ ဟောအပ်သောစကားတော်ကို၊ အဘိနန္ဒိတွာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍၊ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်၍ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဠာယ၊ ထ၍၊ ပတ္တမိ၊ ဘဲသွားလေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဆဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

ကော်တားသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဝဟော၊ ရာဇပြုတ်ပြည်၌၊ ဝိဇ္ဇတူဓု၊ ဝိဇ္ဇတူဓု အမည်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဘော၊ တောင်၌၊ ဝိဘရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ မဏ္ဍိကာ ဝုက္ခော၊ မဏ္ဍိကာအမည်ရှိသော မိန်းမ၏သားဖြစ်သော၊ ဥပကော၊ ဥပကသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ ထေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန် ရိုသေစွာနှိုးချီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိဒံ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်ထင့်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ မဏ္ဍိကာ ဝုက္ခော၊ မဏ္ဍိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမ၏သားဖြစ်သော၊ ဥပကော၊ ဥပကသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ထေဝစံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်သနည်း၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အထံတံ၊ အကွန်ဝါသည်သာလျှင်၊ ယောကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တစ် တယောက်သော သူသည်၊ ပရူပါ၊ ရှေ့၊ သူဘဝါးဘူအား ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ရှုတ်ချခြင်းကို၊ ဝတ္ထေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝရူပါ၊ ရှေ့၊ သူဘဝါးဘူအား ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ရှုတ်ချခြင်းကို၊ ဝတ္ထေန္တော၊ ဖြစ်စေသော သူသည်၊ သဗ္ဗေယျာ၊ ခပ်ထိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကုသလဓွေံ၊ ကုသိုလ် ဘုရားကို၊ နဥပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေနိုင်၊ ကုသလဓွေံ၊ ကုသိုလ် ဘုရားကို၊ အနုပပါဒေန္တော၊ မဖြစ်စေနိုင်သော သူသည်၊ ဝါရယော၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ဥပဝဇ္ဇော၊ စွပ်စွဲထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝေပိဒိ၊ ဤသို့ပြောဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဣတိဝေပိဒိ၊ ဤသို့သော အယူရှိသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဥပက၊ ဥပက။

စတုက္ကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသမာ-၄-မြာဟူထဝဂ်၊ ၁၂၉

တံသင်သည်၊ ပရူပါရန္တံ၊ သူတပါးတို့အား ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် ရှုတ်ချခြင်းကို၊
 ဝက္ကေန္တောဖြစ်စေသည်။ အထိ၊ ဖြစ်၏။ ဝက္ကေန္တော၊ ဖြစ်စေသောသူသည်။
 ကု ဝလခမ္ဘံ၊ ကုသိုလ်တရားကို။ နဥပပါဒေတိ၊ မဖြစ်စေနိုင်။ ကု ဝလမ္ဘေ၊
 ကုသိုလ်တရားကို။ အနုပပါဒေန္တော၊ မဖြစ်စေနိုင်သော သူသည်။ ဂါရ
 ယော၊ ကဲ့ရဲ့ ချိတ် သည်လည်းကောင်း။ ဥပဝဇ္ဇော၊ စွပ်စွဲထိုက်သည်လည်း
 ကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ သေယျထာပီ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဥဗ္ဗုန္တေနကမေဝ၊ ရေမှ
 ပေါ်သောဦးခေါင်းရှိသောငါးကိုသာလျှင်။ မဟတာ၊ ကြီးစွာသော၊ ပါသေ
 န၊ ကျော့ကွင်းဖြင့်။ ဗန္ဓေယျသေယျထာပီ၊ ဖွဲ့ရာသကဲ့သို့။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဥဗ္ဗုန္တေနကောယေဝ၊ ရေမှပေါ်သော
 ဦးခေါင်းရှိ သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ အတံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ မဟတာ၊ ကြီးစွာသော ပါသေန၊ ကျော့ကွင်းဖြင့်။ ဗန္ဓော၊
 ဖွဲ့အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ယျော့က်၏။ ဥပကာ၊ ဥပကာ၊ မဟာ၊ ငါတုရား
 သည်။ ဣဒံ၊ ဤသဘောတရားသည်။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်တည်း။ ဣတိ
 ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဤသဘောတရား
 သည်အကုသိုလ် တည်းဟု ပညတ်အပ်သော အရာ၌။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော
 သဘောတရားသည်လည်း။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်မည်၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့
 သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ တံအကုသလံ၊ ထိုအကုသိုလ်မည်၏။
 ဣတိ၊ ဤ သို့ပဒါ၊ ပုန်ဘုံ သည်။ အပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန် ဗျဉ္ဇနာ၊
 သဒ္ဓါဘုံသည်။ အပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်။ တထာဂတဿ၊
 ငါတုရား၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာ တော်သည်။ အပရိမာဏာ၊
 အတိုင်းအရှည်မရှိ၊ ဥပကာ၊ ဥပကာ၊ မဟာ၊ ငါတုရားသည်။ ခေါပန၊ စင်စစ်၊
 တံဣဒံအကုသလံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကို၊ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ ဣတိခေါ၊
 ဤသို့လျှင်။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစင်စစ်ထိုအကုသိုလ်ကိုပယ်
 အပ်၏ဟုပညတ်အပ်သောအရာ၌။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းဤသို့သော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း။ တံအကုသလံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကို၊ ပဟာတဗ္ဗံ၊
 ပယ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤ သို့ပဒါ၊ ပုန်ဘုံသည်။ အပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ
 ကုန်၊ ဗျဉ္ဇနာ၊ သဒ္ဓါဘုံသည်။ အပရိ မာဏာ၊ အတိုင်းအရှည် မရှိကုန်၊
 တထာဂတဿ၊ ငါတုရား၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာ တော်သည်။
 အပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ၊ ဥပကာ၊ ဥပကာ၊ မဟာ၊ ငါတုရားသည်။ ဣဒံ၊
 ဤသဘောတရားသည်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်တည်း။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်

အင်္ဂုတ္တို(၄)ပါဠိတော်နိဿယ

ပညတ္တံ၊ ပညုပ်တော်မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဤသဘောတရားသည်ကုသိုလ်
 တည်းဟု ပညုပ်သောအရာ၌၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့သော သဘောတရားသည်
 ထည်း၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်
 ထည်း၊ တံကုသလံ၊ ထိုကုသိုလ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဒါ၊ ပုန်တို့သည်၊ အပရိ
 မာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်၊ ဗျဉ္ဇနာ၊ သဒ္ဓါတို့သည်၊ အပရိမာဏာ၊
 အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်၊ တထာဂတဿ၊ ငါတုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရား
 ဒေသနာတော်သည်၊ အပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ၊ ဥပကာ၊ ဥပကာ၊
 မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ တံဣဒ်ကုသလံ၊ ထိုကုသိုလ်ကို၊
 ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤသို့၊ ပညတ္တံ၊ ပညုပ်တော်
 မူအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစင်စစ် ထိုကုသိုလ်ကို ပွားစေ အပ်၏ဟု ပညုပ်အပ်
 သောအရာ၌၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့သော အကြောင်း၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်
 ထည်း၊ တံကုသလံ၊ ထိုကုသိုလ်ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပဒါ၊ ပုန်တို့သည်၊ အပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်၊ ဗျဉ္ဇနာ၊ သဒ္ဓါတို့
 သည်၊ အပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည် မရှိကုန်၊ တထာဂတဿ၊ ငါတုရား
 ၏၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရား ဒေသနာ တော်သည်၊ အပရိ မာဏာ၊ အတိုင်း
 အရှည်မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ မဏ္ဍိကာပုတ္တော၊ မဏ္ဍိကာအမည်ရှိသောမိန်းမ၏သားဖြစ်သော၊
 ဥပကော၊ ဥပကာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာတုရား၏၊ ဘာထိတံ၊ ဟော
 အပ်သောစကားတော်ကို၊ အဘိနန္ဒိတွာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍၊ အနုမောဒိတွာ၊
 ဝမ်းမြောက်၍၊ အသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဗ္ဗာယ၊ ထ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာတုရား
 ကို၊ အထိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရိုသေစွာရှိခဲ့၍၊ ပဒက္ခိတံ၊ လက်ျာရစ်လည်
 သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ မာဂဂေ၊ မာဂဂရေ၊ စတိုင်း
 ကိုအပိုးရသော၊ အဇာတသတ္တ၊ အဇာတသတ် အမည်ရှိသော၊ ဝေဒေဟိ
 ပုတ္တော၊ ဝေဒေဟိ မိဇယား၏ သားဖြစ်သော၊ ခုဇာ၊ မင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ ထေန၊ ထိုမင်းရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊
 ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာတုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ယာဝတကော၊
 အကြင်သူအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဟောခြင်း
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ မာဂဂေ၊ မာဂဂရေ၊ စ
 တိုင်းကိုအပိုးရသော၊ အဇာတသတ္တ၊ အဇာတသတ်အမည်ရှိသော၊
 ဝေဒေဟိပုတ္တဿ၊ ဝေဒေဟိမိဇယား၏ သားဖြစ်သော၊ ရညော၊ မင်းအား၊
 အာရောစေထိ၊ သံထောဦးတင်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တော၊ ဥပကာကသံတော်ဦး

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-ဗြာဟ္မထဝဂ်၊ ၁၃၁

ထင်အပ်သည်ရှိသော်မဂဇော၊ မဂဇောတိုင်းကိုအစိုးရသော၊ အဇော
 တသတ္တု၊ အဇောတသက်အမည်ရှိသော၊ ဝေဒေဟိဝုတ္တော၊ ဝေဒေဟိဋီပုယား
 ဇာသား ဖြစ်သော၊ ခာဇော၊ မင်းသည်၊ ကုဂိတော၊ အမျက် ထွက်သည်။
 ဖြစ်၍၊ အနတ္တမနေော၊ မနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဇ္ဈိကာပုတ္တိ၊ မဇ္ဈိ
 ကာအမည်ရှိသောမိန်းမ၏ ယားဖြစ်သော၊ ဥပကံ၊ ဥပကကို၊ ဇော၊ ဤစကား
 ကို၊ အဂေါစ၊ ဝေါက်ငန်းခြင်းချောက်ပြောဆို၏၊ ကိံ၊ အဂေါစ၊ အတယ်သို့
 ဝေါက်ငန်းခြင်းချောက်ပြောဆိုသနည်း၊ ဥပက၊ ဟယ်ဥပက၊ ယတြဟိယော
 ထောဏကာရဒါရကော၊ အကြင်ဆားကို ပြုလုပ်တတ်သောရွာသူ၏သား
 ငယ်သည်၊ အရဟန္တံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊
 မဘောကံမပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူတတ်သော၊ တံဘဂဝန္တံ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အသာဒေတဗ္ဗံ၊ ချွတ်ချယ်အပ်၏ဟူ၍၊ မညိဿတိနာ
 မ၊ ရှတ်ထင်ဘိ၏၊ အယံထောဏကာရဒါရကော၊ ဤဆားကို ပြုလုပ်တတ်
 သောရွာသူ၏ သားငယ်သည်၊ ယာဝအတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ခံထိဝတ၊
 ဝုဏ်ဘုရားကို ပျက်ထေရှိစွတကား၊ ယာဝအတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ရာ
 ရောဝတ၊ နှုတ်ကြမ်းတန်းစွတကား၊ ယာဝအတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်ပဝဇ္ဇော
 စက၊ နှုတ်ခိုင်မာစွတကား၊ ဥပက၊ ဥပက၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အပေဟိ၊ ဝဲသ
 ထော၊ ဝိနုဿ၊ ပျက်စီးထေထော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ မာအဒ္ဓသံ၊ ငါမမြင်လို့၊ ဣတံ၊
 ဤသို့၊ အဂေါစ၊ ဝေါက်ငန်းခြင်းချောက်ပြောဆို၏။ ။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သန္တိကရဏီယာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်သော၊
 ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဣမေစက္ကရာ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ပတ္တာရော၊
 လေးပါးတို့သည်။ ကထမေ၊ အတယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ သန္တိကရဏီယာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်
 သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 သကိယာ၊ ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာကိုယ်ကိုအစဉ်လျှောက်၍အောက်မှေနိုင်
 သော သတိဖြင့်။ သန္တိကရဏီယာ၊ မျက်မှောက် ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊
 တရားတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ခု၊ နာ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊
 အဘိညာဉ်ဖြင့်။ သန္တိကရဏီယာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊
 တရားတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပညာယ၊ ဝိပဿ
 နာပညာမဂ်ပညာဖိုလ်ပညာပစ္စစေက္ခနာပညာဖြင့်။ သန္တိကရဏီယာ၊ မျက်

မှောက်ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ
 ဣမေစက္ကားရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာယေန၊
 နာမကာယဖြင့်၊ သန္တိကရဏီ၊ သာ၊ မျက်မှောက် ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊
 တရားတို့သည်။ ကတမေစ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်၊ သန္တိကရဏီ၊ သာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်သော
 ဓမ္မာ၊ တရား တို့သည်၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိမောက္ခာ၊ ဝိမောက္ခတို့တည်း။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတိယာ၊ ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာကုယ်ကို အစဉ်လျှော်
 ၍ အောက်မေ့နိုင်သော သတိဖြင့်၊ သန္တိကရဏီ၊ သာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်
 သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ သည်။ ကတမေစ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ သတိယာ၊ ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာကုယ်ကို အစဉ်လျှော်၍ အင်္ဂု
 နိုင်သော သတိဖြင့်၊ သန္တိကရဏီ၊ သာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော၊ ဓမ္မော၊
 တရားသည်၊ ပုဗ္ဗေဒါယော၊ ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာကုယ်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ စက္ခုနာ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြင့်၊ သန္တိကရဏီ၊ သာ၊ မျက်
 မှောက်ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ကတမေစ၊ အဘယ်သည်
 တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ခုနာ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြင့်၊ သန္တိ
 ကရဏီ၊ သာ၊ မျက်မှောက်ပြု အပ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ သက္ကာနံ၊
 သက္ကာဝါတို့၏၊ ဝုတုပပါတော၊ ဝုတိပနိသန္ဓေတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာမဂ်ပညာဖိုလ်ပညာပစ္စဝေက္ခနာပညာဖြင့်၊ သန္တိ
 ကရဏီ၊ သာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ကတမေ
 စ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ
 မဂ်ပညာဖိုလ်ပညာပစ္စဝေက္ခနာပညာဖြင့်၊ သန္တိကရဏီ၊ သာ၊ မျက်မှောက်
 ပြုအပ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါ တရားတို့၏၊
 ခယော၊ ကုန် နှုတ်သော အဂရဟတ္တ ဖိုလ်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ခေါ၊
 စင်စစ်၊ သန္တိကရဏီ၊ သာ၊ မျက်မှောက် ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့
 သည်။ ဣမေစက္ကားရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်
 မူ၏ ။

နဝမသုတ်ပြီး၏

ကော်၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 သာဝတ္ထိ၊ သံသာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ပုဗ္ဗရုံကျောင်းတော်၌၊ မိဂါရ
 မာတု၊ မိဂါရသုဋ္ဌေးသည် အဓိအရာ၌ထား၍ မွေ့ အင်သောဝိသာခါဒါယိကာ
 မ၏ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏၊ တေနခေါပနသမယေ န၊

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-မြာဟူထဝဂ်၊ ၁၃၃

ထိုအခါ၌၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒဟုပေါသထေ၊ ထိုနေ့ဥပုသ်နေ့၌၊ ဘိက္ခုသံဃာပရိသေဝာ၊ ရဟန်းအပေါင်း၊ ခြံရံလျက်၊ နိဗ္ဗိန္ဒော၊ ထိုင်နေကော်မူသည်၊ ဘောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထေ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုဏ္ဍိဘူဘံ၊ ဂုဏ္ဍိဘူထံ၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ ဖြစ်၍၊ ဖြစ်သောဆိတ်ဆိတ်၊ ဖြစ်၍၊ ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ အနုဗိဇ္ဇော၊ ကေတွာစောင်းတွာ၊ ဩညံ၊ တော်မူ၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမဇ္ဇေ၊ ထိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အာမဇ္ဇေ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံပရိသာ၊ ဤငါဘုရား၏အခြံအရံပရိသတ်သည်၊ အပယာသာ၊ ဒုသိထအပြစ်တည်းဟူသော အပျင်းမှကင်း၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံပရိသာ၊ ဤငါဘုရား၏အခြံအရံပရိသတ်သည်၊ နိဗ္ဗဏာသာ၊ ဒုသိထအပြစ်တည်းဟူသော အပျင်းမရှိ၊ သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်၏၊ သာဓေ၊ သီလတည်းဟူသော အနှစ်၌၊ ပတိဗ္ဗိတာ၊ တည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထာရူပေါ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ လောကတ္ထိံ၊ လောက၌၊ ဒဿနာယဝိ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါလည်း၊ ဒုလ္လဘော၊ ခဲ၏၊ ယထာရူပေါ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော၊ ပရိသာ၊ ငါဘုရား၏ အခြံအရံပရိသတ်သည်၊ လောကတ္ထိံ၊ လောက၌၊ ဒဿနာယဝိ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါလည်း၊ ဒုလ္လဘာ၊ ခဲ၏၊ အယံဘိက္ခုသံဃော၊ ဤရဟန်းအပေါင်းသည်၊ ဝထာရူပေါ၊ ထိုသို့ သဘောရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထာရူပေါ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော၊ ပရိသာ၊ ငါဘုရား၏အခြံအရံပရိသတ်သည်၊ လောကတ္ထိံ၊ လောက၌၊ ဒဿနာယဝိ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါလည်း၊ ဒုလ္လဘာ၊ ခဲ၏၊ အယံပရိသာ၊ ဤငါဘုရား၏အခြံအရံပရိသတ်သည်၊ ဝထာရူပေါ၊ ထိုသို့ သဘောရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထာရူပေါ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ သီလပန်ဂုဏာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးလှူအပ်သော၊ အလ္လင်္ဂခံထံက်၏၊ ပဟုနေယျော၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သော ဧည့်သည်တို့၏အကျိုးငှါ ရိုသေ စွစီစီအပ်သော အလ္လင်္ဂ ခံတော်မူထိုက်၏၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ တလွန်လောကကို ယုံကြည်၍ ပေးလှူအပ်သော အလ္လင်္ဂခံတော်မူထိုက်၏၊ အဇ္ဈလိကဏီယော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အလိုရှိသောသူတို့၏ လက်အုပ် ရှိခြင်းကို ပြုရာဖြစ်တော်မူ၏၊ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏၊ အနုဇ္ဇရံ၊ အနုဇ္ဇာရော၊ အတုမရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုအစည်းဟူသောမျိုးစေ့တို့၏စိုက်ပျိုးချရာလယ်တာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်၏၊ အယံ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ဘိက္ခုသံဃော၊ ဤရဟန်းအပေါင်းသည်၊ တထာဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိ၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထာဂ္ဂပေါ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ပရိသာ
 ငါတုရား၏ အခြံအရံပရိသတ်သည်၊ အာဟုနေယျာ၊ အဝေးမှသောင်၍
 ဘိသဝန်ဂုဏဝန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားပေးလှူအပ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်၏။
 ပါဟုနေယျာ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သောညွှတ်သည့်တို့၏အကျိုးငှါရှိသောစွာစီရင်
 အပ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်၏။ ဒက္ခိဏေယျာ၊ တမလွန်လောကကို
 ယုံကြည်၍ပေးလှူအပ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်၏။ အဗ္ဘုလိကရဏိယာ
 ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အလိုရှိသောသူတို့၏ ထက်အရပ်ချိုခြင်းကို ပြုရာဖြစ်
 တော်မူ၏။ ဝေသာကဿ၊ လှူအပေါင်း၏၊ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရ၊ အတုမရှိသော၊
 ပုညက္ခေတ္တံ ပုညက္ခတ္တာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတနာ၏
 စိုက်ပျိုးရာလယ်တာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်၏။ အယံပရိသာ၊ ဤငါတုရား
 ၏အခြံအရံပရိသတ်သည်၊ တထာဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ယထာဂ္ဂပေါ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်း
 ၌၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူသည်၊ ဗဟု၊ များစွာသော
 အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုံ၊ များစွာ၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူ
 သည်၊ ဗဟုတရံ၊ အထူးသဖြင့်များသော အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အယံဘိက္ခုသံဃော၊ ဤရဟန်းအပေါင်းသည်၊ တထာဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သဘော
 ရှိ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထာဂ္ဂပေါ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ပရိ
 သာယ၊ ငါတုရား၏အခြံအရံပရိသတ်၌၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်
 သောအလှူသည်၊ ဗဟု၊ များစွာသောအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုံ၊
 များစွာ၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သောအလှူသည်၊ ဗဟုတရံ၊ အထူးသဖြင့်များသော
 အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံပရိသာ၊ ဤငါတုရား၏ အခြံအရံပရိ
 သတ်သည်၊ တထာဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထာဂ္ဂပုံ
 အကြင်သို့သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်း အပေါင်းကို။ ယောဇန
 ဂဏနာနိဝိ၊ ယူဇနာ ထထောင် အရေအတွက်ရှိသော အရပ်တို့သို့လည်း၊
 ပုဇ္ဇာသေနဝိ၊ ရိတ်ခါထုပ်ဖြင့်လည်း၊ ဒဿနာယ၊ ဗူးမြင်ခြင်းငှါ၊ ဂန္တု
 အဝိ၊ သွားခြင်းငှါလည်း၊ အယံ၊ သင့်၏။ အယံဘိက္ခု သံဃော၊ ဤရဟန်း
 အပေါင်းသည်၊ တထာဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ယထာဂ္ဂပုံ၊ အကြင်သို့သဘော ရှိသော၊ ပရိသံ၊ ငါတုရား၏ အခြံအရံပရိ
 သတ်ကို။ ယောဇန ဂဏနာနိဝိ၊ ယူဇနာထထောင် အရေအတွက် ရှိသော
 အရပ်တို့သို့လည်း၊ ပုဇ္ဇာသေနဝိ၊ ရိတ်ခါထုပ်ဖြင့်လည်း၊ ဒဿနာယ၊ ဗူးမြင်

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၄-ဗြာဟ္မဏဝဂ်၊ ၁၃၅

ခြင်းငှါ၊ ဂန္တုအစိ သွားခြင်းငှါလည်း၊ အထံ၊ သင့်၏၊ အယံ ပရိသာ၊
 ဤငါတုရား၏ အခြံအရံ ပရိသတ်သည်၊ တထာရူပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိ၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံဘိက္ခုသံဃော၊ ဤရဟန်းအပေါင်းသည်၊ တထာ
 ရူပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံပရိသာ၊ ဤငါတုရား၏
 အခြံအရံပရိသတ်သည်၊ တထာရူပါ၊ ထိုသို့သဘောရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဣမတ္ထိံ ဘိက္ခုသံဃော၊ ဤရဟန်းအပေါင်း၌၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း
 သည်၊ ဒေဝပက္ကော၊ ဥပပတ္တိနုတ်၏ဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊
 နေ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သန္တိ၊ ရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမတ္ထိံ
 ဘိက္ခုသံဃော၊ ဤရဟန်းအပေါင်း၌၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင် ရဟန်းသည်၊
 ဗြဟ္မပက္ကော၊ ဗြဟ္မဇာတိအဖြစ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သော
 ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သန္တိ၊ ရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမတ္ထိံ ဘိက္ခု
 သံဃော၊ ဤရဟန်းအပေါင်း၌၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အာနုဇ္ဇ
 ပက္ကော၊ မတုနမထွပ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သော
 ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သန္တိ၊ ရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမတ္ထိံ ဘိက္ခု
 သံဃော၊ ဤရဟန်းအပေါင်း၌၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အရိယ
 ပက္ကော၊ အရိယာ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သောဘိက္ခု
 ထိုရဟန်းသည်၊ သန္တိ၊ ရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒေဝပက္ကော၊ ဥပပတ္တိနုတ်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု
 ရဟန်းသည်၊ ကာမေတိ၊ ဝတ္ထု၊ ကာမကိလေသာကာမတို့မှ၊ ဝိပိဇ္ဇေ၊ သိတ်
 ၍သာလျှင်၊ (ပ)၊ ပဋ္ဌဝံဈာနံ၊ ပဋ္ဌမဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊
 နေ၏၊ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏၊ ဝုပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊
 (ပ)၊ ဒုတိယံဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊ (ပ)၊ တတိယံဈာနံ၊ တတိယဈာန်ကို၊ (ပ)၊
 စတုတ္ထံဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒေဝပက္ကော၊
 ဥပပတ္တိနုတ်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗြဟ္မပက္ကော၊ ဗြဟ္မဇာ
 တိအဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊
 ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ မေတ္တာသဟဂထေန၊ မေတ္တာနှင့်
 ထက္ကဖြစ်သော၊ စေတသမ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဧကံ၊ တစ်ခုသော၊ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာ
 ကို၊ ပရိတွာ၊ နှဲ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြော်

သောအရပ်မျက်နှာကို၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော အရပ်မျက်နှာကို၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ စတုတ္ထံ၊ ထေးခုမြောက်သော အရပ်မျက်နှာကို၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝေ၊ အောက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ တိရိယံ၊ ဖိဿအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့၌၊ သဗ္ဗက္ကတာယ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါအပေါင်း၌မိမိကိုယ်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗဝန္တံ၊ ခပ်သိမ်းသောအစိတ်ရှိသော၊ ထောက်၊ သတ္တထောကကို၊ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွသော၊ ဝိပုဏေန၊ ပြန့်ပြောသော၊ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ အဝေနေန၊ နေမရှိသော၊ အဗျာပဇ္ဇေန၊ ကြောင့်ကြမရှိသော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အဝေ၊ အောက်အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ တိရိယံ၊ ဖိဿ အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌၊ သဗ္ဗက္ကတာယ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါအပေါင်း၌ မိမိကိုယ်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗဝန္တံ၊ ခပ်သိမ်းသော အစိတ်ရှိသော၊ ထောက်၊ သတ္တထောကကို၊ ဥပေက္ခာ သဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့် တကွဖြစ်သော၊ ဝိပုဏေန၊ ပြန့်ပြောသော၊ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ အဝေနေန၊ နေမရှိသော၊ အဗျာပဇ္ဇေန၊ ကြောင့်ကြမရှိသော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗြဟ္မပတ္တော၊ ဗြဟ္မာ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာနေဉ္စပတ္တော၊ မတုန်မလှုပ်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း

ဝတုက္ကနိဂါတ်ဝတုက္ကပဏ္ဏာသမာဓိ-၄-ဖြာဟူထဝဂ်၊ ၁၃၇

သတ်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်ထိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ချပသညာနံ၊ ကသိုဘ်းရုပ်၌ ဖြစ်သောသညာတို့ကို၊ သမတိက္ကမာ၊ လွန်ခြင်းကြောင့်၊ ပဒိုဗ္ဗသညာ နံ၊ ဝတ္ထုအာရုံဘိဇ္ဇာအချင်းချင်းထိခိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပဉ္စဝိညာဉ်သညာတို့၏၊ အတ္တဂီမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ နာနတ္ထသညာနံ၊ အထူးထူးသောသဘောရှိသောကာမာဝစရသညာတို့ကို၊ အမနုထိကာရာ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်၊ အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်၊ အနန္တော၊ ဥပါနိဗ္ဗိတင်အားဖြင့်အပိုင်းအခြားမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အာကာသာနဉ္စာယထနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယထနုဇ္ဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံပေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်ထိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာကာသာနဉ္စာယထနံ၊ အာကာသာ နဉ္စာယထနုဇ္ဈာန်ကို၊ သမတိက္ကမာ၊ လွန်၍၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ အနန္တံ၊ ဥပါနိ ဗ္ဗိတင်အားဖြင့် အပိုင်းအခြားမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဝိညာဏဉ္စာယထနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယထနုဇ္ဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်ထိမ်းသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ ဝိညာဏဉ္စာယထနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယထနုဇ္ဈာန်ကို၊ သမတိက္ကမာ၊ လွန်၍၊ ကိပ္ပိ ဇိ ဇင်းသောနတ္ထိဘောပညဝ်သည် နတ္ထိမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အာကိဉ္စာယထနံ၊ အာကိဉ္စာယထနုဇ္ဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်ထိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာကိဉ္စာယထနံ၊ အာကိဉ္စာယထနုဇ္ဈာန်ကို၊ သမတိက္ကမာ၊ လွန်၍၊ နေဝသညာနာသညာ၊ နေဝသညာ နာသညာယထနုဇ္ဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာနေဉ္စပတ္တော၊ မတုန်မလှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရိယပတ္တော၊ အရိယာ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤသို့၊ သာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဣဒံ၊ ဤတဏှာကြည့်သော တေဘူမက တရားအပေါင်းသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူထံ၊ မဘောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သည်အားလျော်စွာ၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ (လ)၊ အယံ၊ ဤမဂ္ဂင်တရား ကိုယ်ရှစ်ပါးသည်၊ ဒုက္ခနိရောဂေါမိနိပဒိုပဒါ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ ချုပ်ရှားထွက်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဟုဆိုအပ်သောမဂ္ဂသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူထံ၊ မဘောက်မပြန်ဟုတ်မှန်သည်အားလျော်စွာ၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအား

ဖြင့်သိ၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ အရိယပက္ခော၊ အရိယာ၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ။

ဒဿမသုတ်ပြီး၏။

စတုက္ခော၊ စေးချမြောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂေါ၊ ဗြာဟ္မဏဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိထော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊ တဿ၊ ထိုဗြာဟ္မဏဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ၊ ယောဝေ၊ သူရဲကောင်းသည်ကောင်း၊ ပါနိဘောဂံ၊ ဝန်ခံခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်သည်ကောင်း၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သော စကားသည်ကောင်း၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်ကောင်း၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးချမြောက်သော၊ သမဏသစ္စေန၊ ။ ရဟန်းတို့၏ မဘောက်မပြန် မှန်ခြင်းစေရန် စွာပရမတ္ထသစ္စာ ထည့်ကောင်း၊ ဥဒ္ဓင်္ဂီ၊ ပြဿနာ၏ ဖြစ်ခြင်းသည်ကောင်း၊ ဝဿကာရော၊ ဝဿကာရအမည်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်ကောင်း၊ ဥပကော၊ ဥပကအမည်ရှိသော ဆားကိုပြုလုပ်သောသူ၏သားသည်ကောင်း၊ သန္တိကီရိယာစ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော ထရားတို့ ထည့်ကောင်း၊ ဥပေါသထေ၊ ဥပုသ်နေ့ထည့်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေတာနိ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒဿ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်လျှင်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ထည့်၊ ။

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပတ္ထာသက-၅-မဟာဝဂ်။

သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောတာပုဂ္ဂတာနံ၊ ပဿာဒသောကသို့အငြိ
ဈျောက်၍ဖြစ်လျှင်သော၊ ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိပိတာနံ၊ လေ့ထာအပ်လျှင်
သော၊ မနုဿ၊ မိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာနံ၊ ရှုအပ်လျှင်သော၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်၊
သုပ္ပုပ္ဖိဝိဒ္ဓါနံ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍သိအပ်လျှင်သော၊ ဓမ္မောနံ၊ ဗရိယတ်ထရား
တို့၏။ စက္ကာရော၊ လေးပါးလျှင်သော၊ ဣမေအာနိသံသာ၊ ဤအကျိုးစက်တို့
ကို၊ ပါနိကင်္ဂါ၊ အလိုရှိအပ်လျှင်၏။ စက္ကာရော၊ လေးပါးတို့သည်။ ကထမေ၊
အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသာသနာ ထော်၌၊
သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မံ၊ ဗရိယတ်ထရားကို၊ ဗရိယာပုဏ္ဏာတိ၊ သင်၏။
သုတ္တံ၊ သုတ်ကိုထည့်ကောင်း၊ ဂေယျံ၊ ဂေယျကိုထည့်ကောင်း၊ ဝေယျာ
ကရဏံ၊ ဗျာကရဏ်းကိုထည့်ကောင်း၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကိုထည့်ကောင်း၊
ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကိုထည့်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ထည့်ကောင်း၊

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၃၆

ဇာတကံ၊ ဇာတ် ကို၎င်း၊ အပ္ပုတဓမ္မံ၊ အပ္ပုတဓမ္မကို၎င်း၊ ဝေဒလ္လံ၊ ဝေဒလ္လကို
 လည်းကောင်း၊ ပရိယာသုကာတိ၊ သင်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ တေဓမ္မာ၊
 ထိုပရိယတ်တရားကို သည်၊ သောတာပုဂ္ဂတာ၊ ပဿာဒသောတသို့ အစဉ်
 သျှောက်၍ ဖြစ်ကုန်သည်၊ ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိပိတာ၊ လေ့လာအပ်ကုန်
 သည်၊ မနသာ၊ မိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာ၊ ရှုအပ်ကုန်သည်၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်
 သုပ္ပုဒိဋ္ဌါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 သော၊ ထိုပုထုဇာတ်ဖြစ်သော ရဟန်းသည်၊ မုဋ္ဌဿတိ၊ ကင်းလွတ်သော
 မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို အောက်မေ့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ၊
 သေခြင်းကို၊ ကုရမာနော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊ တပါးသော၊ ဒေဝနိ
 ကာယံ၊ နတ်ထံသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ထံ၌၊ သုခိနော၊
 ချမ်းသာခြင်းရှိသောကဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဓမ္မပဒါ၊ ပရိယတ်တရားအရ
 တို့ သည်၊ ဝိသဝန္တိ၊ ပေါ်လွင်ထင်ရှားကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတုပ္ပါ
 ဒေါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို အောက်မေ့ခြင်းသတိ၏ ဖြစ်ခြင်း
 သည်၊ ဒဒန္တာ၊ လေး၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သောသက္ကော၊ ထိုသက္ကဝါသည်၊
 ဝိပ္ပယေဝ၊ ဝျှင်စွာသာဝျှင်၊ ဝိသေသဂါမိ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော တရား
 အထူးသို့ရပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောတာပုဂ္ဂတာ
 နံ၊ ပဿာဒသောတသို့ အစဉ်သျှောက်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိပိ
 တာနံ၊ လေ့လာအပ်ကုန်သော၊ မနသာ၊ မိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာနံ၊ ရှုအပ်ကုန်
 သော၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပုဒိဋ္ဌါနံ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်
 သော၊ ဓမ္မနံ၊ ပရိယတ်တရားတို့၏၊ ပဋ္ဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အယံ အာနိသံ
 ဂော၊ ဤအကျိုးစက်ကို၊ ပါဠိကင်္ခေါ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုန
 တာနံ၊ ပရိပိတာ၊ တပါးထံလည်း၊ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်တရားကို
 ပရိယာသုကာတိ၊ သင်၏၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂေယျံ၊ ဂေယျကို
 လည်းကောင်း၊ ဝေယျာကရထံ၊ ဗျာကရထံကိုလည်းကောင်း၊ ဂါထံ၊ ဂါထာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိပုတ္တကံ၊ ဣတိပုတ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပုတဓမ္မံ၊ အပ္ပုတ
 ဓမ္မကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒလ္လံ၊ ဝေဒလ္လကိုလည်းကောင်း၊ ပရိယာသုကာတိ၊
 သင်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုပရိယတ် တရားတို့သည်၊
 သောတာပုဂ္ဂတာ၊ ပဿာဒသောတသို့ အစဉ်သျှောက်၍ဖြစ်ကုန်သည်၊ ဝစသာ၊
 နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိပိတာ၊ လေ့လာအပ်ကုန်သည်၊ မနသာ၊ မိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာ၊
 ရှုအပ်ကုန်သည်၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပုဒိဋ္ဌါ၊ ကောင်းစွာ ထိုးထွင်း၍

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ထိအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်ရဟန်းသည်။
 ရဋ္ဌဿတိ။ ကင်းလွတ်သော မြတ်စွာထုရား၏ စကားတော်ကိုအောက်မေ့
 ခြင်းသတိရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာလံ။ သေခြင်းကို။ ကုရုမာနော။ ပြုသည်ရှိသော်။
 အညဘာရံ။ တပါးသော။ ဒေဝနိကာယံ။ နတ်ဘုံသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ။ ကပ်၍ဖြစ်၏။
 တတ္ထ။ ထိုနတ်ဘုံ၌။ ဘုခော။ ချမ်းသာခြင်းရှိသော။ တဿ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။
 ဓမ္မပဒါ။ ပရိယတ်တရားအရရှိသည်။ နဟောဝိထဝန္တိ။ မပေါ်လွင်မထင်
 ရှားကုန်သည်သာလျှင်ကည်း။ အဝိစခေါ။ စင်စစ်သော်ကား။ ဣဒ္ဓိမာ။ တန်ခိုး
 နှင့်ပြည့်စုံသော။ စေတောဝသိပတ္တော။ စိတ်၏လှေသာခြင်းသို့ရောက်သော။
 ထိက္ခု။ ရဟန်းသည်။ ဒေဝပရိယာယံ။ နတ်ပရိသတ်၌။ ဓမ္မံတရားကို။ ဒေသေ
 တိ။ ဟော၏။ တဿ။ ထိုရဟန်းအား။ ဧဝံ။ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ ဟော
 တိ။ ဖြစ်၏။ ကိံဟောတိ။ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ယတ္ထ။ အကြင်သုတ်အဘိ
 ဓမ္မာပိနည်းဟုဆိုအပ်သောသာသနာတော်၌။ အတံ။ ငါသည်။ ပုဗ္ဗေ။ ငှေး၌။
 ဗြဟ္မစရိ။ သံမြတ်သောအကျင့်ကို။ အစရိံ။ ကျင့်ဘုပြီ။ သောဓမ္မပိနယော။
 ထိုသုတ်အဘိဓမ္မာပိနည်းဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်သည်။ အယံဝါ။
 ဤရဟန်းသည်ဟောအပ်သောသုတ်အဘိဓမ္မာပိနည်းပင်လျှင်လည်း။ ဣတိ
 ဧဝံ။ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။
 သတုပ္ပါဒေါ။ မြတ်စွာထုရား၏စကားတော်ကိုအော်မေ့ခြင်းသတိ၏ဖြစ်ခြင်း
 သည်။ ဒန္တော။ လေး၏။ အထာထိအခါ၌။ သောသတ္တော။ ထိုသတ္တဝါသည်။
 ဝိပ္ပမေဝ။ ထွင်စွာသာထွင်ပိသေသဂါဇိနိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သောတရားအထူး
 သို့ရောက်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ သေယုထာပိ။ ဥပမာ
 မည်သည်ကား။ ပုရိသော။ ယောကျ်ားသည်။ ဘေရိသဒ္ဓဿ။ စည်ကြီးသံ၌။
 ကုသထော။ လိပ်မာ၏။ သော။ ထိုယောကျ်ားသည်။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော။
 အခွန်ရှည်သောခရီးသို့သွားသည်ရှိသော်။ ဘေရိသဒ္ဓံ။ စည်ကြီးသံကို။ သုဏေ
 ယု။ ကြားငြားအံ့။ တဿ။ ထိုယောကျ်ားအား။ တသ္မိံ။ ဘေရိသဒ္ဓေ ထိုစည်
 ကြီးသံ၌။ ဘေရိသဒ္ဓေနုခေါ။ စည်ကြီးသံထေထော။ နနုခေါ။ ဘေရိသဒ္ဓေါ။
 စည်ကြီးသံမဟုတ်ထေထော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ကင်္ခါဝါ။ ယုံမှားခြင်းသည်လည်း
 ကောင်းပိမတိ။ တွေးတောခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နဟောဝခေါ။ အထာ။
 မဖြစ်ရာသည်သာလျှင်တည်း။ အထခေါ။ စင်စစ်သော်ကား။ ဘေရိသဒ္ဓေါ
 တော။ စည်ကြီးသံဟူ၍သာလျှင်။ နိဋ္ဌံ။ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆယုသေယု
 ထာပိ။ ရောက်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ဝေမေဝခေါ။ ဤအတူသာ
 လျှင်။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းသည်။ ဓမ္မံ။ ပရိယတ်တရားကို။ ပရိယာပုထာတိ။ ပင်၏။

ဝေယျာနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၄၀

သုက္ကံ၊ သုဘ်ကိုသည်းကောင်း၊ ဝေယျံ၊ ဝေယျကိုသည်းကောင်း၊ ဝေယျာက
ရက်၊ ဗျာကရုက်ကိုသည်းကောင်း၊ ဂါထံ၊ ဂါသာကိုသည်းကောင်း၊ ဥဒါ
နံ၊ ဥဒါန်းကိုသည်းကောင်း၊ ဣတိဝတ္တကံ၊ ဣတိဝုဘ်ကိုသည်းကောင်း၊ ဇာတ
ကံ၊ ဇာတ်ကိုသည်းကောင်း၊ အတ္တ၊ တဓမ္မံ၊ အတ္တ၊ တဓမ္မကို သည်းကောင်း၊
ဝေဒလ္လံ၊ ဝေဒလ္လကိုသည်းကောင်း၊ ပရိသာဝုဏ္ဏာတ်၊ သင်၏၊ တဿ၊ ထို
ရဟန်းအား၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုပရိယတ် တရားဘို့သည်၊ သောတာနု ဂတာ၊
ပသာဒသောတသို့ အစဉ်းသျှာ န်၍ဖြစ်ကုန်သည်၊ ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိစိ
တာ၊ လေ့လာအပ်ကုန်သည်၊ မနုဿ၊ မိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာ၊ ရှုအပ်ကုန်
သည်၊ ဒိဋ္ဌိသာ၊ ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပနိဝိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်
သည်၊ ဧဝံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဓမ္မဿတိ၊ ကင်းလွတ်
သောမြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်ကို အောက်မေ့ခြင်းသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊
ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကုရုမာနော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဒေဝနိကာယံ၊ နတ်ဘုံသို့
ဥပပဇ္ဇာ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ဘုံ၌၊ သုခိနာ၊ ချမ်းသာခြင် ရှိသော၊
တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဓမ္မပဒါ၊ လေ့လာအပ်သော ပရိယတ်တရားအရ
တို့ သည်၊ ဝိသဝန္တိ၊ ပေါ်လွင်ထင်ရှားကုန်၏၊ အစိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊
ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ စေတောဝသိပက္ခော၊ မိတ်၏လေ့
ထခြင်း သို့ရောက်သော၊ သိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒေဝပရိသာယံ၊ နတ်ပရိ
သတ်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရား ဘို့၊ ဒေသေတိ၊ ဟော၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝေံ၊ ဤ
သို့သောမိတ်အကြံ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဟောတိ၊ အတယ်သို့ဖြစ်သ
နည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သုတ်အဘိဓမ္မာပိနည်းဟုဆိုအပ်သောသာသနာတော်
၌၊ အဘိ၊ ငါ သည်၊ ဝုဗ္ဗော၊ ရှေး၌၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကုန်ကို၊ အစရိံ၊
ကျင့်ဘူးပြီ၊ သောဓမ္မပိနယော၊ ထိုသုတ် အဘိဓမ္မာပိနည်းဟုဆိုအပ်သော
သာသနာတော်သည်၊ အဘိဝါ၊ ဤရဟန်းဟောသောသုတ်အဘိဓမ္မာပိနည်း
ပင်လျှင်တည်း၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့သောမိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတုပ္ပါဒေါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်ကိုအောက်မေ့
ခြင်းသတိ၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒန္ဓော၊ လေး၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဝသက္ခော၊
ထိုသက္ကာ သည် ဝိပွဲးယဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ ဝိသေသဂါမိနိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်
သောတရားအထူးသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သော
တာ၊ နဂတာနံ၊ ပသာဒသောတသို့အစဉ်လျှောက်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝစသာ၊ နှုတ်
ဖြင့်၊ ပရိစိတာနံ၊ လေ့လာအပ်ကုန်သော၊ မနုဿ၊ မိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာနံ၊
ရှုအပ်ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပနိဝိဒ္ဓါနံ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ထိအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ ပရိယတ်တရားတို့၏၊ ဗုဒ္ဓိယော၊ နှစ်ခုမြော်သော၊ အသံအာနံသံသော၊ ဤအံကျိုးစက်ကို၊ ပါဒိကင်္ဂါ၊ ဒေလိရှိအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝုနု၊ တဘာန်၊ ပရံစ၊ တပါးဘုံလည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်တရားကို၊ ပရိယာပုဏ္ဍာတိ၊ သင်၏၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂေယျံ၊ ဂေယျကိုလည်းကောင်း၊ ဝေယျာကရဏံ၊ ဗျာကရုဏ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဣာနိပုတ္တကံ၊ ဣာနိပုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တုတသမ္ပံ၊ အတ္တုတဓမ္မကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒလ္လံ၊ ဝေဒလ္လကိုလည်းကောင်း၊ ပရိယာပုဏ္ဍာတိ၊ သင်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝေဓမ္မော၊ ထိုပရိယတ်တရားကိုလည်းကောင်း၊ သောကာနုဂတာ၊ ပဿာဒသောတသို့အစဉ်လျှင် ဤဖြစ်ကုန်သည် ဝေဿ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိပိတာ၊ လေ့လာအပ်ကုန်သည်၊ မနုဿ၊ မိတ်ဖြင့်၊ အနု၊ ပေက္ခိသာ၊ ရှုအပ်ကုန်သည်၊ ဗိဒ္ဓိသာ၊ အပြားအားဖြင့်ထိခြင်းပညာဖြင့်၊ သုပ္ပိဝိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ထိအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ရဋ္ဌဿတိ၊ ကင်းလွတ်သောမြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို အောက်မှခြင်း သတိရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကုရုမာဒနာ၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊ တပါးသော၊ ဧဝံနိကာယံ နုတ်ဘုံသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနုတ်ဘုံ၌၊ သုဒိဒနာ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသော၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဓမ္မပဒါ၊ လေ့လာအပ်သော တရားအရ ကိုလည်း၊ နဟေဝခေါပိလဝန္တိ၊ မပေါ်လွင်မထင်ရှားကုန်သည် သာလျှင်လည်း၊ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ စေတောဝထိပက္ခော၊ မိတ်၏လွှာသခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဧဝပရိယာယံ၊ နတ်ပရိယတ်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နုပိဒေသေတိ၊ ဟောထည်းမဟောအဝိဒေခါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဧဝပုက္ခော၊ နတ်သားသည်၊ ဧဝပရိယာယံ၊ နတ်ပရိယတ်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧဝသေတိ၊ ဟော၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောမိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သုတ်အဘိဓမ္မာပိနည်းဟု ဆိုအပ်သောသာသနာတော်၌၊ အဘိ၊ ငါသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအထွဋ်ကို၊ အစရိံ၊ ကျင့်ဘူးပြီ၊ သောဓမ္မပိနယော၊ ထိုသုတ်အဘိဓမ္မာပိနည်းဟုဆိုအပ်သောသာသနာတော်သည်၊ အယံဝါ၊ ဤနတ်သားဟောသော သုတ်အဘိဓမ္မာပိနည်းပင်လျှင်လည်း၊ ဣာနိဝေံ၊ ဤသို့သောမိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတုပ္ပါဒေါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်ကို

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပစ္ဆာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၄၃

အောက်မှေခြင်းသတိ၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒန္ဓော၊လေး၏၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊
သောသက္ကော၊ ကိုသက္ကဝါသည်၊ ဝိပွံးယဝ၊လျှင်စွာသာလျှင်၊ ဝိသေသ
ဂါမိ၊နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သောထရားအထူးသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
ဘိက္ခုပေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပုရိသော၊
ယောကျ်ားသည်၊ သင်္ခါသဒ္ဓဿ၊ ခရုသင်းသံ၌၊ ကုသထော၊ လိပ်မာ၏၊ သော၊
ထိုယောကျ်ားသည်၊ အဒ္ဓါနုပဂ္ဂပ္ပိ၊ အန္ဓုန်ရှည်သောခရီးသို့သွားသည်
ရှိသော်၊ သင်္ခါသဒ္ဓါ၊ ခရုသင်းသံကို၊ သုဏေယျ၊ ကြားပြားအံ့၊ တဿ၊ ထို
ယောကျ်ားအား၊ တတ္ထိ၊ သင်္ခါသဒ္ဓါ၊ ထိုခရုသင်းသံ၌၊ သင်္ခါသဒ္ဓေါ၊
ခရုသင်းသံထေထော၊ နုခေါသင်္ခါသဒ္ဓေါ၊ ခရုသင်းသံ မဟုတ် ထေထော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝိမတိ၊ ဝါ၊ တွေးတော
ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ နုဟေဝခေါ အဿ၊ မဖြစ်ရာသည် သာလျှင်
တည်း၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သင်္ခါသဒ္ဓေါ၊ တွေဝ၊ ခရုသင်းသံဟူ၍
သာလျှင်၊ နိဗ္ဗာန်သုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဝေဠု ယုသေယျထာဝိ၊ ရောက်ရာသကဲ့သို့၊
ဘိက္ခုပေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်ကရားကို၊ ပရိယာပုဏ္ဏာတိ၊ သင်၏၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝေယျံ၊ ဝေယျကိုလည်းကောင်း၊ ဝေယျာကရဏံ၊ ဗျာကရုဏ်းကို
လည်းကောင်း၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံကိုလည်း
ကောင်း၊ ဣတိပုတ္တကံ၊ ဣတိပုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို
လည်းကောင်း၊ အတ္တုတဓမ္မံ၊ အတ္တုတဓမ္မကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဠု၊ ဝေဠု
ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိယာပုဏ္ဏာတိ၊ သင်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝေဠု
ထိုပရိယတ် တရားတို့သည်၊ သောတာပုဂ္ဂတာ၊ ပသာဒသောထသို့အပြင်
ဈေယျာကံ၍ဖြစ်ကုန်သည်၊ ဝစသော၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိပိတာ၊ လေ့လာအပ်ကုန်သည်
မနုဿ၊ သံခြင်းပိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိယာ၊ ရှုအပ်ကုန်သည်၊ နိဗ္ဗိယာ၊ အပြား
အားဖြင့်သိခြင်းပညာဖြင့်၊ သုပ္ပဗိုဝိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာထိုးတွင် ချွဲသိအပ်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ မုဋ္ဌသတိ၊ ကင်းလွတ်
သောမြတ်စွာဘုရား၏ စကားထော်ကိုအောက်မှေခြင်း သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊
ကာထံ၊ သေခြင်းကို၊ ကုမုမာနော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊ တပါးသော၊
ဒေဝနိကာယံ၊ နတ်ဘုံသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ဘုံ၌၊
သုခိနာ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသော၊ တဿ၊ ရဟန်းအား၊ ဓမ္မပဒါ၊ လေ့လာအပ်
သောပရိယတ်တရားအစုတို့သည်၊ နုဟေဝခေါဝိထဝန္တိ၊ မပေါ်လွင်မထင်
ရှားကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣဒ္ဓိမာ၊ ထန်ခိုးအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

စေတောဝသိပုတ္တော၊ စိတ်၏ထေ့သာခြင်းသို့ ရောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း သည်၊ ဒေဝပရိသာယံ၊ နတ်ပရိသတ်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နဝိဒေသေတိ၊ ဟော ထည်းမဟော၊ အဝိစခါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဒေဝဂုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဒေဝပရိသာယံ၊ နတ်ပရိသတ်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟော၏၊ တဿ၊ ထိုနတ်သားအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သုတ်အဘိဓမ္မ ဝိနည်း ဟုဆိုအပ်သောသာသနာတော်၌၊ အဟိံ၊ ငါ့သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ အစရိံ၊ ကျင့်ဘူးပြီ၊ သောဓမ္မဝိနယော၊ ထိုသုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်သည်၊ အယံဝါ၊ ဤနတ် သားဟောသောသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းပင်လျှင်တည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတုပ္ပါဒေါ၊ မြတ် စွာတုရား၏စကားတော်ကိုအောက်မှေခြင်း သတိ၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဓန္ဓော၊ ထေး၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သောသက္ကော၊ ထိုသက္ကဝါသည်၊ ဝိပ္ပံယေဝ၊ လျှင် စွာသာလျှင်၊ ဝိသေသဂါမိ၊ နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော တရားအထူးသို့ရောက် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောဓမ္မဝိနယော၊ ပဿာဒ သောတသို့ အစဉ်ကျောက်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိပိတာနံ၊ လေ့လာအပ်ကုန်သော၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာနံ၊ ရှုအပ်ကုန်သော၊ ဒိဗ္ဗိယာ၊ ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပုဗ္ဗိဝိဒ္ဓါနံ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ ပရိယတ်တရားတို့၏၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ အယံအာနိ သံသော၊ ဤအကျိုးစက်ကို၊ ပါဠိကင်္ခေါ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း တို့၊ ဝုန၊ တတန်းပရိစ၊ တပါးတုံးလည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ် တရားကို၊ ပရိယာဝုဏ္ဏာတိ၊ သင်၏၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေယျံ၊ ဝေယျာကိုလည်းကောင်း၊ ဝေယျာကရဏံ၊ ဗျာကရုဏ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝါထံ၊ ဝါထာကို လည်းကောင်း၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ ဝုတ္တကံ၊ ဣတိဝုတ်ကိုကောင်း၊ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တ၊ တ ဓမ္မံ၊ အတ္တ၊ တဓမ္မကို လည်းကောင်း၊ ဝေဇလ္လိ၊ ဝေဇလ္လကိုလည်း ကောင်း၊ ပရိယာဝုဏ္ဏာတိ၊ သင်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုပရိယတ် တရားတို့သည်၊ သောတာပုဂ္ဂတာ၊ ပဿာဒသောတသို့အစဉ်ကျောက်၍ဖြစ် ကုန်သည်၊ ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိပိတာ၊ လေ့လာအပ်ကုန်သည်၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာ၊ ရှုအပ်ကုန်သည်၊ ဒိဗ္ဗိယာ၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်း ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပုဗ္ဗိဝိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊

စတုက္ကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသမာဏ-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၄၅

ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ရဋ္ဌသာတိ၊ ကင်းလွတ်သောမြတ်စွာ
 သူများ၏ စကားတော်ကို အောက်မေ့ခြင်း သက်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ကာယံ၊
 သေခြင်းကို၊ ကုရုမာနော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊ တပါးသော၊ ဒေဝနိ၊
 ကာယံ၊ နတ်တို့သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနတ်တို့၌၊ သုခိနော၊
 ချမ်းသာခြင်းရှိသော၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဓမ္မပဒါ၊ ထေ့လာအပ်သင်
 အပ်သော ပရိယတ်ကဏ္ဍ၊ အရဟံသု၊ နယောဝခေါပိထဝန္တိ၊ မပေါ်လွင်
 မထင်ရှားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုး အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံ
 သော၊ စေတောဝသိပတ္တော၊ စိတ်၏လေ့လာခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ခုနားသည်၊ ဒေဝပရိသာယ၊ နတ်ပရိသတ်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နဝိဒေသေတိ၊
 ဟောလည်းမကော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဒေဝပရိသာယံ၊ နတ်ပရိ
 သတ်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နဝိဒေသေတိ၊ ဟောလည်းမဟော၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ ဩပပါတိကော၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သင့်သောနတ်သားသည်၊ ဩပပါ
 တိကံ၊ နောက်၌ဖြစ်သောနတ်သားကို၊ မာရိသ၊ အချင်းနတ်သား၊ ယတ္ထ၊
 အကြင်သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ မယံ၊ ငါ
 တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့၌၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကုန်ကို၊ အစရိမှာ၊ ကုန်တူး
 ကုန်ဖြိုတွံ၊ သင်သည်၊ တံဓမ္မဝိနယံ၊ ထိုသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟုဆိုအပ်
 သော သာသနာတော်ကို၊ သရေတိ၊ အောက်မေ့၏လော၊ မာရိသ၊ အချင်း
 နတ်သား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ တံဓမ္မဝိနယံ၊ ထိုသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟုဆိုအပ်
 သော သာသနာတော်ကို၊ သရေတိ၊ အောက်မေ့မိ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သာရေတိ၊ အောက်မေ့စေ၏။ သော၊ ထိုနောက်၌ ဖြစ်သော နတ်သား
 သည်၊ မာရိသ၊ အချင်းနတ်သား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သရာမိ၊ အောက်မေ့၏၊
 မာရိသ၊ အချင်းနတ်သား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သရာမိ၊ အောက်မေ့၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သတုပ္ပါဒေါ၊ မြတ်စွာသူများ၏
 စကားတော်ကို အောက်မေ့ခြင်း သက်ရှိဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒန္တော၊ လေး၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သောသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ ဝိပ္ပံယေဝ၊ ယှဉ်စွာသာ
 ယှဉ်၊ ဝိသေသဂါမိ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ကဏ္ဍအထူးသို့ ရောက်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊
 ဧန္တေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ သဟာယကော၊ သူယော်ချင်းတို့သည်၊ သဟာဝံသု
 ကိန္တံကော၊ တကွမြေမှုန့်ကစား တော်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊
 ထိုသူယော်ချင်းတို့သည်၊ ကဒါပိ၊ ယခုတခါ၊ ကရဟာပိ၊ တရံတဆစ်သော
 ကာလ၌၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ သမဝဇ္ဇေယျံ၊ တွေ့ဆုံပေါင်းတော်မိကုန်

ငြားအံ့၊ အညောတယောက်သော၊ သဟာယကောပန၊ သူငယ်ချင်းသည်
 ကား၊ အညှို့၊ တယောက်သော၊ သဟာယကံ၊ သူငယ်ချင်းကို၊ သမ္မုအဆွေ၊
 တွံ၊ သင်သည်၊ ဣဒ္ဓိ၊ ဤအမှုကိုလည်း၊ သရေ၊ အောက်မေ့၏လော၊ သမ္မု
 အဆွေတွံ၊ သင်သည်၊ သရေ၊ အောက်မေ့၏လော၊ ဣတံဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ
 ဆိုရာ၏၊ သော၊ ထိုသူငယ်ချင်း တယောက်သည်၊ သမ္မုအဆွေ၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ဣဒ္ဓိ၊ ဤအမှုကိုလည်း၊ သရေ၊ အောက်မေ့၏၊ သမ္မုအဆွေ၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣဒ္ဓိ၊ ဤအမှုကိုလည်း၊ သရေ၊ အောက်မေ့၏၊ ဣတံဝေံ၊
 ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ သေယျထာဝီ၊ ဆိုရာသကဲ့သို့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့ဝေမေဝ
 ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်တရားကို၊ ပရိယာ
 ပုကာတိ၊ သင်၏၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေယျံ၊ ဝေယျကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝေယျာကရတံ၊ ဗျာကရတံကိုလည်းကောင်း၊ ဝါထံ၊ ဝါတာကို
 လည်းကောင်း၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိဝုတ္တကံ၊ ဣတိဝုတ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပုတဓမ္မံ၊ အပ္ပုတ
 ဓမ္မကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒလ္လံ၊ ဝေဒလ္လံကိုလည်းကောင်း၊ ပရိယာပုကာတိ၊
 သင်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ထေဓမ္မော၊ ထိုပရိယတ်တရားတို့သည်၊
 သောဘာနုဂတာ၊ ပသာဒသောတသို့ အစဉ်လျှောက်၍ဖြစ်ကုန်သည်၊ ဝစ
 သာ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ပရိစိဘာ၊ လေ့သာအပ်ကုန်သည်၊ မနုဿ၊ မိတ်ဖြင့်၊ အနုပေက္ခိ
 တာ၊ ရှုအပ်ကုန်သည်၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပဒုဝိဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍
 သိအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ရဋ္ဌသတိ၊
 ကင်းလွတ်သော မြတ်စွာထုရား၏စကားတော်ကို အောက်မေ့ခြင်းသတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကုရုမာနော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊
 ဘေးသော၊ ဒေဝနိကာယံ၊ နတ်ဘုံသို့၊ ဥပပဇ္ဇတံ၊ ကပ်၍ဖြစ်၏၊ ထတ္ထ၊ ထို
 နတ်ဘုံ၌၊ သဒိနေ၊ ချမ်းသဖြင့်ရှိသော၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဓမ္မေပဒါ၊ လေ့
 လာအပ်သော ပရိယတ်တရားအရတို့သည်၊ နဟေဝခေါ ဝိထဝန္တိ၊ မပါ
 လွင်မထင်ရှားကုန်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုး အထိညာဉ်နှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ စေတောဝသိပတ္တော၊ မိတ်၏လေ့လာခြင်းသို့ ရောက်သော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဒေဝပရိသာယံ၊ နတ်ပရိသတ်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နပိဒေ
 သေတိ၊ ဟောလည်းမဟော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ ဒေဝပရိသာယံ၊
 နတ်ပရိသတ်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နပိဒေသေတိ၊ ဟောလည်းမဟော၊ အဝိစခေါ၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ ဩပပါတိကော၊ ငှားဦးစွာဖြစ်ထင်သောနတ်သားသည်၊
 ဩပပါတိကံ၊ နေခံ၌ဖြစ်သောနတ်သားကို၊ မာရိသ၊ အချင်းနတ်သား၊ ဩတ္ထ၊

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဋ္ဌာသက-၅-မာဂဂါ ၁၄၇

အကြင် သုတ်အဘိဓမ္မာ နိနည်းဟုဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌၊ မယံ၊
 ငါ့ကို သည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ အစရိပ္ပာ၊ ကျင့်
 သူးကုန်ပြီ၊ တံဓမ္မဝိနယံ၊ ထို သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟုဆိုအပ်သော သာသနာ
 တော်ကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သရထိ၊ အောက်မေ့၏လော၊ မာရိသ၊ အချင်း
 နတ်သား၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ တံဓမ္မဝိနယံ၊ ထို သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟုဆိုအပ်
 သော သာသနာတော်ကို၊ သရထိ၊ အောက်မေ့၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာရေ
 တိ၊ အောက်မေ့စေ၏လော၊ ထိုနောက်၌ ဖြစ်သော နတ်သားသည်၊ မာရိသ၊
 အချင်းနတ်သား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သရထိ၊ အောက်မေ့၏၊ မာရိသ၊ အချင်း
 နတ်သား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သရထိ၊ အောက်မေ့၏၊ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
 ဆို၏၊ ထိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ သဘုပ္ပာဒေါ၊ မြတ်စွာထုရား၏စကားတော်ကို
 အောက်မေ့ခြင်းသက်၏ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒန္တော၊ လေး၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 ခေါ၊ စင်စစ်၊ သောသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ ဝိပ္ပမေဝ၊ ထိုင်စွာသာထိုင်၊
 ဝိသေသဂါမိ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော တရားအထူးသို့ ရောက်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ထိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ သောတာပုဂ္ဂတာနံ၊ ပဿဒသောတသို့ အစဉ်
 သျှောက်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ စစသာ၊ နှုတ်ဖြင့် ပရိစိတာနံ၊ လေ့လာအပ်ကုန်
 သော၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပက္ခိကာနံ၊ ရှုအပ်ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်၊
 သုပ္ပုဒိဝိဒ္ဓါနံ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ ထိအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ ပရိယတ်
 တရားတို့၏၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော၊ အယံ အာနိသံသော၊ ဤ
 အကျိုးစက်ကို၊ ပါဒိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ သောတာ
 ပုဂ္ဂတာနံ၊ ပဿဒသောတသို့ အစဉ်သျှောက်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ စစသာ၊ နှုတ်
 ဖြင့်၊ ပရိစိတာနံ၊ လေ့လာအပ်ကုန်သော၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ အနုပက္ခိကာနံ၊
 ရှုအပ်ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပုဒိဝိဒ္ဓါနံ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍
 ထိအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ ပရိယတ်တရားတို့၏၊ စတုတ္ထော၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေခေါ အာနိသံသာ၊ ဤအကျိုး စက်တို့ကို၊ ပါဒိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ ပါနိတော်မူ၏။ ။

ပဌမသုတ်ပြီး၏။

ထိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိဋ္ဌာနာနိ၊ ဤ
 အကြောင်းတို့ကို၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊
 ဝေဒိ ဘဗ္ဗာနိ၊ ထိအပ်ကုန်၏၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်
 သည်တို့နည်း၊ ထိက္ခဝေ၊ ခဟန်းတို့၊ သံဝါသေန၊ တကွပေါင်းဘော်ခြင်း

ဖြင့်၊ သီလံ၊ သီလကံ၊ ဝေဒိတံ၊ သီအင်္ဂု၊ တဗ္ဗခေါ၊ ထိုသီလကိုလည်း၊
 ဒိဗောန၊ ရှည်စွာသော၊ အဗ္ဗုနာ၊ ကာလဖြင့်၊ ဝေဒိတံ၊ သီအင်္ဂု၊ ဣတ္တရံ၊ ထို
 သောကာလဖြင့်၊ နဝေဒိတံ၊ မသိအင်္ဂု၊ မနထိကရောတာ၊ နှလုံးသွင်းသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဒိတံ၊ သီအင်္ဂု၊ အမနထိကရောတာ၊ နှလုံးမသွင်းသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နောဝေဒိတံ၊ မသိအင်္ဂု၊ ပညဝတာ၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်
 ဝေဒိတံ၊ သီအင်္ဂု၊ ဗုပ္ပညေန၊ ပညာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နောဝေဒိတံ၊
 မသိအင်္ဂု၊ ဣတိ၊ ဣမေဝတ္ထာရော၊ ဤသေးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 သံဝေဟာရေန၊ ထက္ခပြောဟောခြင်းဖြင့်၊ သောစေယျံ၊ စင်ကြယ်သော
 သူ၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတံ၊ သီအင်္ဂု၊ တဗ္ဗခေါ၊ ထိုစင်ကြယ်သောသူ၏အဖြစ်
 ကိုလည်း၊ ဒိဗောန၊ ရှည်စွာသော၊ အဗ္ဗုနာ၊ ကာလဖြင့်၊ ဝေဒိတံ၊ သီအင်္ဂု၊
 ဣတ္တရံ၊ ထိုသောကာလဖြင့်၊ နဝေဒိတံ၊ မသိအင်္ဂု၊ မနထိကရောတာ၊ နှလုံး
 သွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဒိတံ၊ သီအင်္ဂု၊ အမနထိကရောတာ၊ နှလုံးမသွင်း
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နောဝေဒိတံ၊ မသိအင်္ဂု၊ ပညဝတာ၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဝေဒိတံ၊ သီအင်္ဂု၊ ဗုပ္ပညေန၊ ပညာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နောဝေဒိ
 တံ၊ မသိအင်္ဂု၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာပဒါသု၊
 ဘေးရန်ဖြစ်သောကာလတို့၌၊ ထာမော၊ ဉာဏ်အစွမ်းကို၊ ဝေဒိတံ၊ သီအင်
 ဂု၊ သောစခေါ၊ ထိုဉာဏ်အစွမ်းကိုလည်း၊ ဒိဗောန၊ ရှည်စွာသော၊ အဗ္ဗုနာ၊
 ကာလဖြင့်၊ ဝေဒိတံ၊ သီအင်္ဂု၊ ဣတ္တရံ၊ ထိုသောကာလဖြင့်၊ နဝေဒိတံ၊
 မသိအင်္ဂု၊ မနထိကရောတာ၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဒိတံ၊
 သီအင်္ဂု၊ အမနထိကရောတာ၊ နှလုံးမသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နောဝေဒိ
 တံ၊ မသိအင်္ဂု၊ ပညဝတာ၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဒိတံ၊
 သီအင်္ဂု၊ ဗုပ္ပညေန၊ ပညာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နောဝေဒိတံ၊ မသိအင်
 ဂု၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာကတ္ထာယ၊ ထက္ခေ၊ နွေး
 မေးမြန်းသဖြင့်၊ ပညာ၊ ပညာကို၊ ဝေဒိတံ၊ သီအင်္ဂု၊ သာစခေါ၊ ထိုပညာ
 ကိုလည်း၊ ဒိဗောန၊ ရှည်စွာသော၊ အဗ္ဗုနာ၊ ကာလဖြင့်၊ ဝေဒိတံ၊ သီအင်
 ဂု၊ ဣတ္တရံ၊ ထိုသောကာလဖြင့်၊ နဝေဒိတံ၊ မသိအင်္ဂု၊ မနထိကရောတာ၊
 နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဒိတံ၊ သီအင်္ဂု၊ အမနထိကရောတာ၊
 နှလုံးမသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နောဝေဒိတံ၊ မသိအင်္ဂု၊ ပညဝတာ၊
 ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဒိတံ၊ သီအင်္ဂု၊ ဗုပ္ပညေန၊ ပညာမရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နောဝေဒိတံ၊ မသိအင်္ဂု၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ
 ရဟန်းတို့၊ သံဝေဟာရေန၊ ထက္ခပေါင်းတော်ခြင်းဖြင့်၊ သီလံ၊ သီလကံ၊ ဝေဒိ

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၄၉

တဗ္ဗံ၊ ထိအင်္ဂါ၊ တဗ္ဗေါ၊ ထိုသီထက်ထည်း၊ ဒိဗောန၊ ရှည်စွာသော၊ အဇ္ဈနာ၊
ကာလဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအင်္ဂါ၊ ဣတ္တရံ၊ တိုးသာကာလဖြင့်၊ နဝေဒိတဗ္ဗံ၊
မထိအင်္ဂါ၊ မနထိကရောကာ၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအင်
ဂါ၊ အမနထိကရောကာ၊ နှလုံးမသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နောဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မထိ
အင်္ဂါ၊ ပညဝတာ၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအင်္ဂါ၊ ဒုပ္ပညေန၊
ပညာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နောဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မထိအင်္ဂါ၊ ဣတိဣဓိနာကာရဏေ
န၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤစကားကို၊ မယာ၊ ငါထုရား
သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောထော်မူအင်္ဂါ၊ ကိဉ္စ၊ အဘယ်အကြောင်းကိုလည်း၊ ပဒိစ္စ၊
စွဲ၍၊ ဇေတံ၊ ဤသံဝါသနာတိက္ခဝေ၊ အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောထော်မူ
အင်္ဂါ၊ သနည်း၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းကို၊ ဣဓေ၊ ဤသောက၌၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
တယောက်သည်၊ ပုဂ္ဂလေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သံဝါသမာ
နေ၊ ပေါင်းတော်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ ထိ၏၊ ကိံ၊ ဇာနာတိ၊
အဘယ်သို့ထိသနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ဒိဗ
ရက္ကံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ ထိလေသု၊ ထိထတို့၌၊ ခဏ္ဍကင်္ဂါ၊
ကြိုးသည်ကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ အဓိဗ္ဗကာရီ၊ ပေါက်သည်ကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ သဗ
လကာရီ၊ ကျားသည်ကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ သကဗ္ဗသကာရီ၊ ပြောက်သည်ကို
ပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတတကာရီ၊ အမြဲမပြတ်ပြုလေ့ရှိသည်၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သတတဝုတ္တံ၊ အမြဲမပြတ်သိထဖြင့် အသက်မွေးလေ့
ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၏၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ဒုသိလော၊
ထိသမရှိ၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ဝိသဝါ၊ ထိလရှိသည်၊ န၊
မဟုတ်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ ထိ၏၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓေန၊
ဤသောက၌ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်သည်၊ ပုဂ္ဂလေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်
နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သံဝါသမာနေ၊ ပေါင်းတော်သည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဇာနာတိ၊ ထိ၏၊ ကိံ၊ ဇာနာတိ၊ အဘယ်သို့ထိသနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယံ
အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ဒိဗရက္ကံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ ထိလေ
သု၊ ထိသတို့၌၊ အခဏ္ဍကာရီ၊ မကြိုးသည်ကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ အဓိဗ္ဗကာရီ၊
မပေါက်သည်ကို ပြုလေ့ရှိသည်၊ အသဗလကာရီ၊ မကျားသည်ကိုပြုလေ့
ရှိသည်၊ အကဗ္ဗသကာရီ၊ မပြောက်သည်ကိုပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သတတကာရီ၊ အမြဲမပြတ်ပြုလေ့ရှိသည်၊ သတတဝုတ္တံ၊ အမြဲမပြတ်သိထဖြင့်
အသက်မွေးလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊
ဒုသိလော၊ ထိလမရှိ

သည့်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သံဝေါသေန၊ တက္ကဝေါင်းကော်ခြင်းဖြင့်၊ သီလံ၊ သီလကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တဗ္ဗခါ၊ ထိုသီလကိုလည်း၊ ဒိဗောန၊ ရှည်စွာသော။ အဇ္ဈနာ၊ ကာလဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတ္တရံ၊ ထိုသောကာလဖြင့်၊ နဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်၊ မနုထိကဓရာတာ၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အမနုထိကဓရာတာ၊ နှလုံးမသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နေဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်၊ ပညဝတာ၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဒုပ္ပညေန၊ ပညာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နေဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်။ ဣတိဣဏိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့် ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယန္တံ၊ အကြင်စကားကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသံဝေါဟာနဘိက္ခဝေအစရှိသောစကားကို၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပ်ပြီးသောအကြောင်းကို၊ ပရိဂ္ဂု၊ စွဲ၍၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သံဝေါဟာနေ၊ တက္ကဝေါင်းကော်ခြင်းဖြင့်၊ သေဝေယျံ၊ စင်ကြယ်သောသူ၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တဗ္ဗခါ၊ ထိုစင်ကြယ်သောသူ၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ဒိဗောန၊ ရှည်စွာသော။ အဇ္ဈနာ၊ ကာလဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတ္တရံ၊ ထိုသောကာလဖြင့်၊ နဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်၊ မနုထိကဓရာတာ၊ နှလုံးမသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အမနုထိကဓရာတာ၊ နှလုံးမသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နေဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်၊ ပညဝတာ၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဒုပ္ပညေန၊ ပညာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နေဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်။ ဣတိဣဏိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဧဝံ၊ ဤသံဝေါဟာနေဘိက္ခဝေအစရှိသောစကားကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသံဝေါဟာနေ ဘိက္ခဝေအစရှိသောစကားကို၊ ကိစ္စ၊ အဘယ်အကြောင်းကိုသာလျှင်၊ ပရိဂ္ဂု၊ စွဲ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသောကဋ္ဌံ၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သည်၊ ပုဂ္ဂလေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ထကူးသံဝေါဟာရမာနေ၊ တက္ကဝေါဆိုသည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ကိံ၊ ဇာနာတိ၊ အဘယ်သို့သိသနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ဧကေန၊ တစ်ယောက်သာလျှင်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ဧကော၊ တစ်ယောက်အထည်းတည်းသည်၊ ဟုက္ခာ၊ ဖြစ်၍၊ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝေါဟရတိ၊ ပြောဆို၏။ ဣတိ၊ နှစ်ယောက်သာလျှင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝေါဟရတိ၊ ပြောဆို၏။ တိတိ၊ သုံးယောက်သော

ဝေလုက္ကနိပါတ်ဝေလုက္ကပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၅၀

သူတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝေါဟာရတိ၊ ပြောဆို၏။ သမ္ပဟုဗ္ဗေဟိ၊ များစွာသောသူတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ဝေါဟာရတိ၊ ပြောဆို၏။ သောအယံအာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သည်။ ဝုရိမဝေါဟာရာ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောစကားမှ၊ ပစ္ဆိမဝေါဟာရံ၊ နောက်၌ဖြစ်သောစကားကို၊ ဝေါက္ကမတိ၊ ဖဲ၏။ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်။ အပရိသုဒ္ဓဝေါဟာရော၊ မစင်ကြယ်သောစကားရှိ၏။ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်။ ပရိသုဒ္ဓ ဝေါဟာရော၊ စင်ကြယ်သောစကားရှိသည်။ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣပေန၊ ဤသောက၌၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တယေ ဝံသည်။ ပုဂ္ဂလေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သံဝေါဟာရမာနော၊ တက္ကပြောဆိုသည်ရှိသော်၊ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ကိံဇာနာတိ၊ အဘယ်သို့ထံသနည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်။ ဇေကေန၊ တယေဝံသောသူနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ဇေကော၊ တယေ ဝံအထည်းထည်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝေါဟာရတိယထေဝ၊ ပြောဆိုသကဲ့သို့သာလျှင်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ န္ဒိတိ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့နှင့်၊ ဝေါဟာရတိ၊ ပြောဆို၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ တိတိ၊ သုံးယောက်ကုန်သောသူတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ဝေါဟာရတိ၊ ပြောဆို၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သမ္ပဟုဗ္ဗေဟိ၊ များစွာသောသူတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ ဝေါဟာရတိ၊ ပြောဆို၏။ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်။ ဝုရိမဝေါဟာရာ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောစကားမှ၊ ပစ္ဆိမဝေါဟာရံ၊ နောက်၌ဖြစ်သောစကားကို၊ နဝေါက္ကမတိ၊ မဖဲ၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်။ ပရိသုဒ္ဓဝေါဟာရော စင်ကြယ် သောစကားရှိ၏။ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်။ အပရိ သုဒ္ဓ ဝေါဟာရော၊ မစင်ကြယ်သောစကားရှိသည်။ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သံဝေါဟာရေန၊ တက္ကပြောဆိုခြင်းဖြင့်၊ သောစေယျံ၊ စင်ကြယ်သောသူ၏အဖြစ်ကို၊ ပေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တဗ္ဗ ခေါ၊ ထိုစင်ကြယ်သောသူ၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဒိစောန၊ ရှည်စွာသော၊ အဗ္ဗုနာ၊ ကာလဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတ္တရံ၊ ထိုသောကာလဖြင့်၊ နဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်။ မနထိကဇောတာ၊ နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အမနာဝိကဇောတာ၊ နှလုံးမသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နောဝေဒိတဗ္ဗံ မသိအပ်၊ ပညဝတာ၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ နပညေန၊ ပညာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နောဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်။ ဣတိဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယန္တံ၊ အကြင်စကားကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဧတံ၊ ဤသံ ဝေါဟာရေန

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဘိက္ခုဝေအစရှိသောစကားကို၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောအကြောင်းကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာပဒါ၊ သူ့ဘေး၊ ရန်ဖြစ်သောကာလတို့၌၊ ထာမော၊ ဉာဏ်အစွမ်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သောစခေါ၊ ထိုဉာဏ်အစွမ်းကိုလည်း၊ ဒိဗောန၊ ရှည်စွာသော၊ အဋ္ဌ၊ နှာ၊ ကာလဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတ္ထရံ၊ တိုသောကာလဖြင့်၊ နဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအပ်၊ မနဘိကရောတာ၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အမနဘိကရောတာ၊ နှလုံးမသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နောဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအပ်၊ ပညဝတာ၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဒုပ္ပ၊ ညှန်၊ ပညာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နောဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအပ်၊ ဣတိတေံ၊ ဤစကားကို၊ မယာ၊ ငါတုနားသည်၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တေံ၊ ဤအာပဒါသုဘိက္ခုဝေအစရှိသောစကားကို၊ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းကို သာသျှင်၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤထောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဉာတ်ဗျသနေန၊ ဆွေးမျိုးတို့၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဖုဠော၊ တွေ့အပ်သည်၊ သမာနောဝါ၊ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ တောဝဗျသနေန၊ စည်းစိမ်းတို့၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဖုဠော၊ တွေ့အပ်သည်၊ သမာနောဝါ၊ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ရောဂဗျသနေန၊ အနာရောဂါ တည်းဟူသော ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဖုဠော၊ တွေ့အပ်သည်၊ သမာနောဝါ၊ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နပဋိသမ္ပိက္ခတိ၊ မဆင်ခြင်သနည်း၊ ယထာဘူတေ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ထောကသန္နိဝါသေ၊ အတူတကွတည်နေသောသတ္တထောက၌၊ ယထာဘူတေ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝပဋိဿာတေ၊ အတ္တဘောကို မူခြင်း၌၊ ထာဘောစ၊ ရံခါလသတ်ရခြင်းလည်းကောင်း၊ အထာဘောစ၊ ရံခါလသတ်မရခြင်းလည်းကောင်း၊ ယသောစ၊ ရံခါအခြံအရံများခြင်းလည်းကောင်း၊ အယသောစ၊ ရံခါအခြံအရံမများခြင်းလည်းကောင်း၊ နိန္ဒာစ၊ ရံခါကဲ့ရဲ့ခြင်းလည်းကောင်း၊ ပသံသာစ၊ ရံခါငြိမ်းမွမ်းခြင်းလည်းကောင်း၊ သုခဉ္စ၊ ရံခါချမ်းသာခြင်းလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဉ္စ၊ ရံခါဆင်းရဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါး ကုန်သော၊ ထောကဓမ္မာ၊ ထောကဓံကဏ္ဍတို့သည်၊ ထောကံ၊ ထောကံသို့၊ အနုပရိဝတ္တန္တိ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ ထောကောစ၊ ထောကသည်လည်း၊ ထာဘောစ၊ ရံခါ လသတ်ရခြင်းလည်းကောင်း၊ အထာဘောစ၊ ရံခါ လသတ်မရခြင်းလည်းကောင်း၊ ယသောစ၊ ရံခါအခြံအရံ

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍိတသမာဓိ-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၅၃

များခြင်း ထည်းကောင်း၊ အယသောစ၊ ရံခါအခြံအရံ မများခြင်းထည်း
 ကောင်း၊ နိန္ဒာစ၊ ရံခါကဲ့ရဲ့ခြင်းထည်းကောင်း၊ ပသံသာစ၊ ရံခါမြီးမွမ်းခြင်း
 ထည်းကောင်း၊ သုခဋ္ဌ၊ ရံခါချမ်းသာခြင်းထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဋ္ဌ၊ ရံခါဆင်းရဲ
 ခြင်းထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါး ကုန်သော၊ ယောကဓမ္မေ၊
 ယောကဓံတရားတို့သို့၊ အနုပရိဝတ္တတိ၊ အစဉ်လိုက်၏၊ အယံယောကသန္နိဝါ
 သော၊ ဤအတူတကွတည်းနေသော သတ္တယောကသည်၊ တထာဘူတော
 ခေါ၊ ထိုသို့သော ယောကဓံတရားတို့သည် အစဉ်လိုက်အပ်သောသဘော
 ရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ အယံအတ္တတာဝပဋိလာဘော၊ ဤအတ္တဘောကို
 ရခြင်းသည်၊ တထာ ဘူတောခေါ၊ ထိုသို့ယောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့သို့
 အစဉ်လိုက်ကတ်သော သဘောရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုပဋိ
 သဗ္ဗိက္ခတိ၊ မဆင်ခြင်၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥာတိဗျသနေ၊ ဆွေးမျိုးတို့၏
 ပျက်ဆီးခြင်းသည်၊ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့အပ်သည်၊ သမာနောဝါ၊ ဖြစ်သော်လည်း
 ကောင်း၊ ဘောဂဗျသနေ၊ စည်းစိမ်တို့၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့အပ်
 သည်၊ သမာနောဝါ၊ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ရောဂဗျသနေ၊ အနာတည်း
 ဟူသော ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့အပ်သည်၊ သမာ နောဝါ၊ ဖြစ်
 သော်လည်းကောင်း၊ သောစတိ၊ မပိုးရိပ်၏၊ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏၊ ပရိ
 ဒေဝတိ၊ ပိုကြွေး၏၊ ဥရက္ခာဋ္ဌိံ၊ ခင်တီးလက်ခတ်၊ ကန္ဓတိ၊ မြည်တမ်း၏၊
 သဗ္ဗောဟံ၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့အား၊ ဤယောကန္တံ၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥာတိဗျနေ၊ ဆွေ
 မျိုးတို့၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့အပ်သည်၊ သမာနောဝါ၊ ဖြစ်သော်
 လည်းကောင်း၊ ဘောဂဗျသနေ၊ စည်းစိမ်တို့၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဖုဋ္ဌော၊
 တွေ့အပ်သည်၊ သမာနောဝါ၊ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ရောဂဗျသနေ၊ အနာ
 ဟူသောပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့အပ်သည်၊ သမာနောဝါ၊ ဖြစ်သော်
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသဗ္ဗိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ကိပဋိသဗ္ဗိက္ခတိ၊
 အဘယ်သို့ဆင်ခြင်သနည်း၊ ယထာဘူတော၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာ
 အားဖြင့်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ယောကသန္နိဝါသော၊ အတူတကွတည်းနေသော
 သတ္တယောကန္တံ၊ ယထာဘူတော၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်၍
 ဖြစ်သော၊ အတ္တတာဝပဋိလာဘော၊ အတ္တဘောကိုရခြင်း၌၊ ယာဘောစ၊ ရံခါ
 လာဘ်ရခြင်း ထည်းကောင်း၊ အယာဘောစ၊ ရံခါလာဘ်မရခြင်း ထည်း
 ကောင်း၊ ယသောစ၊ ရံခါအခြံအရံများခြင်းထည်းကောင်း၊ အယသောစ၊ ရံခါ
 အခြံအရံမများခြင်း ထည်းကောင်း၊ နိန္ဒာစ၊ ရံခါကဲ့ရဲ့ခြင်းထည်းကောင်း၊

ပသံသာစရံခါဗြိပ္ပင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သုခဉ္စရံခါချင်းသာခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ ဒုက္ခဉ္စရံခါဆင်းရဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါး
 ကုန်သော၊ လောကဓမ္မာ၊ လောကဓံတရားတို့သည်၊ လောကံ၊ လောကသို့၊
 အနုပရိဝတ္တန္တိ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ လောကောစ၊ လောက သည်လည်း၊
 ယာဘောစရံခါ ထာဘ်ရခြင်း လည်းကောင်း၊ အယာဘောစ၊ ရံခါသာတ်
 မရခြင်းလည်းကောင်း၊ ယထောစရံခါအခြံအရံများခြင်း လည်းကောင်း၊
 အယထောစရံခါအခြံအရံမများခြင်းလည်းကောင်း၊ နိန္ဒာစရံခါကဲ့ရဲခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ပသံသာစရံခါဗြိပ္ပင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သုခဉ္စရံခါချင်း
 သာခြင်းလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဉ္စရံခါဆင်းရဲခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ လောကဓမ္မာ၊ လောကဓံတရားတို့သို့၊ အနုပရိ
 ဝတ္တတိ၊ အစဉ်လိုက်၏၊ အယံလောကသန္ဓိဝါသော၊ ဤအတူတကွတည်း
 နေသော သတ္တလောကသည်။ တထာဘူတောခေါ၊ ထိုသို့သောလောကဓံ
 တရားတို့သည် အစဉ်လိုက်အပ်သော သဘောရှိသည် သာလျှင်တည်း၊
 အယံအတ္တဘာဝ ပဋိလာဘော၊ ဤအတ္တဘောကို ရခြင်းသည်၊ တထာ
 ဘူတောခေါ၊ ထိုသို့လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့သို့အစဉ်လိုက်တတ်သော
 သဘောရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိပုပ္ဖိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊
 သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥာဏ်ဗျူဟာ၊ ခေတ္တမျိုးတို့၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓော
 တွေအပ်သည်၊ သမာနောဝါ၊ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ဘောဂဗျူဟာ၊ နေ့
 စဉ်းမိပ်တို့၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓော၊ တွေအပ်သည်၊ သမာနောဝါ၊ ဖြစ်
 သော်လည်းကောင်း၊ နေဂဗျူဟာ၊ အနာဟူသောပျက်စီးခြင်းသည်၊
 ဗုဒ္ဓော၊ တွေအပ်သည်၊ သမာနောဝါ၊ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ နသောစတိ၊
 မပိုးရိမ်၊ နကိယမတိ၊ မပင်ပန်း၊ နပရိဒေဝတိ၊ မပိုကြွေး၊ ဥရက္ခာနံ၊ ရင်တီး
 ထက်ခတ်၊ နကန္ဓတိ၊ မမြည်တမ်း၊ သမ္ပောဟံ၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းသို့၊ နအာ
 ပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာပဒါသုဘော၊ ရန်ဖြစ်သောကားလ
 တို့၌၊ ထာမော၊ ဥာဏ်အစွမ်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သောစခေါ၊
 ထိုဥာဏ်အစွမ်းကိုလည်း၊ ဒီဇောနု၊ ရှည်စွာသော၊ အဇ္ဈနာ၊ ကာလဖြင့်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတ္တရံ၊ တိုသောကာလဖြင့်၊ နဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအပ်၊
 မနုသိကရောတာ၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 အမနုသိကရောတာ၊ နှလုံးမသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နောဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိ
 အပ်၊ ပညာတော၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဗုပပညေ
 နု၊ ပညာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နောဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအပ်၊ ဣတိ၊ ဣဒံနာ

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဍိတသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၅၅

ကာရဏောန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံ၊ အကြင်စကား
ကို မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို ဣဒံ
ဤ သို့သို့ အပ်ပြီးသော အကြောင်းကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာကတ္ထယ၊ ဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်း၏၊ ပညာ၊ ပညာ
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ သာစခေါ၊ ထိုပညာကိုလည်း၊ ဒိဗောန၊ ရှည်စွာ
သော၊ အခွဲနု၊ ကာလဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဣတ္တရံ၊ ထိုသောကာလ
ဖြင့်၊ နဝေဒိတဗ္ဗာ၊ မသိအပ်၊ မနထိ၊ ကရောတာ၊ နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ အမနထိ၊ ကရောတာ၊ နှလုံးမသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ နောဝေဒိတဗ္ဗာ၊ မသိအပ်၊ ပညဝတာ၊ ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ
ဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဗုပ္ပဉာန၊ ပညာမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နောဝေဒိတဗ္ဗာ၊
မသိအပ်၊ ဣဘိန္နမိနာ၊ ကာရဏောန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဣတိ၊ ခေါ်ပန
ဧတံ၊ ဤသာကတ္ထယ ဘိက္ခဝေ အစရှိသော စကားကို၊ မယာ၊ ငါတုရား
သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧတံ၊ ဤသာကတ္ထယ ဘိက္ခဝေ အစရှိ
သော စကားကို၊ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကိုသာလျှင်၊ ပဋိစ္စ၊
စွဲ၍ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသောက
နိ၊ ဝုဂ္ဂဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ် တယောက်သည်၊ ပုဂ္ဂလေန၊ ပုဂ္ဂိုလ် တယောက်နှင့်၊
သန္တိ၊ တကွ၊ သာကတ္ထယ၊ မာနေ၊ ဆွေးနွေး မေးမြန်း အပ်သည် ရှိသော်၊
ဝေ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ကံ၊ ဇာနာတိ၊ အဘယ်သို့သိသနည်း၊ ဣမဿ
အာယသ္မုဏော၊ ဤအရှင်၏ ဥစ္စဏီ၊ ပြဿနာကို ရှာခြင်းသည်၊ ယထာခေါ၊
အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဘိနိဟာရော၊
ပြဿနာကို ဖိတ်သို့ရှေးရှုဆောင်ခြင်းသည်၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းအရာ
အားဖြင့်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညာသရဒါဟာရော၊ ပြဿသနာကို ထုတ်
ခြင်းသည်၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
အယံ အာယသ္မု၊ ဤအရှင်သည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဗုပ္ပဉော၊
ပညာမရှိ အယံ အာယသ္မု၊ ဤအရှင်သည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်
ပညဝ၊ ပညာရှိ သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ တံ၊ ထိုသို့
သိခြင်းသည်၊ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ တိယသ္မု၊
အကြင်ကြောင့်၊ အယံ အာယသ္မု၊ ဤအရှင်သည်၊ ဝတ္ထိရံ၊ နက်နဲသော၊ သန္တံ၊
ငြိမ်သက်သော၊ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော၊ အတက္ကာဝစရံ၊ ကြိဆသင့်
မသက်ဝင် အပ်သော၊ နိပုဏံ၊ သိပ်မြေ့သော၊ ပဏ္ဍိတဝေဒနိယံ၊ ပညာရှိတို့
သည်သာ သိအပ်သော၊ အတ္ထပဒံ၊ အနက်အဓိကုကို၊ နစေဝဥဒါဟရတိ၊ မထုတ်

သောဏ်၊ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်။ ယဉ္ဇမန္တံ၊ အကြင်တရားကိုလည်း၊
 ဘာသတိ၊ ဟော၏။ တထာစ၊ ထိုတရား၏လည်း၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ သံဗိက္ခေ
 နဝါ၊ အကျဉ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာရေနဝါ၊ အကျယ် အားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အာစိက္ခိတံ၊ ကြားခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒေသေတံ၊ ဟော
 ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပညာပေတံ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေခြင်းငှါလည်း
 ကောင်း၊ ပဉ္စပေတံ၊ ထားခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဝိဝေဒိတံ၊ တွင်ခြင်းငှါလည်း
 ကောင်း၊ ဝိဘဇိတံ၊ ဝေဘန်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥတ္တာနိကာတံ၊ ထင်စွာ
 ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ နပဗ္ဗိဗဒေသာ၊ မစွမ်းနိုင်၊ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်
 သည်၊ နုပုညော၊ ပညာမရှိ၊ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိ
 သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တထာထေန၊ ထိုကြောင့်၊ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊
 နုပုညော၊ ပညာမရှိ၊ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်၊
 န၊ မဟုတ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား၊
 စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ဥဒကရဟဒဿ
 ရေအိုင်၏၊ တီရေကင်းနား၌၊ ဌိတော၊ ရပ်သည်ရှိသော်၊ ဥမ္မုဇ္ဇမာနံ၊ ပေါ်
 သော၊ ပရိတ္တံ၊ ငယ်သော၊ မစ္ဆံ၊ ငါးကို၊ ပသေယျ၊ မြင်ရာ၏။ တထာ၊
 ထိုယောက်ျားအား၊ ဝေံ၊ ဤသို့သောစိတ် အကြံသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 ကိံ၊ အဿ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ရာသနည်း၊ ဣမဿမစ္ဆဿ၊ ဤငါး၏၊ ဥမ္မဂေါ၊
 ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ယထာခေါ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဝိဝိဃာတော၊ ထိုင်းတဖိုးကို ဖျက်ခြင်းသည်၊ ယထာစ၊ အကြင်
 အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဂါယိတတ္ထံ၊ လျှင်သော
 အဟုန်ဖြင့်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်
 သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ ခန္ဓော၊ ဤငါးသည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်း
 အရာအားဖြင့်၊ ပရိတ္တော၊ ငယ်၏။ အယံ မစ္ဆော၊ ဤငါးသည်၊ တထာ၊ ထို
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မဟန္တော၊ ကြီးသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့
 သောစိတ်အကြံသည်၊ အဿယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဝေမေဝခေါ၊ ဤတောသာလျှင်၊ ပုဂ္ဂထော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်သည်။ ပုဂ္ဂ
 ထေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သာကန္တာယမာနော၊ တကွ
 သွေးနှေးမေးမြန်းအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ ထိ၏။ ကိံ ဇာနာ
 တိ၊ အဘယ်သို့ထိသနည်း၊ ဣမဿ အာယသ္မတော၊ ဤအရှင်၏၊ ဥမ္မဂေါ၊
 ပြဿနာကိုရှာခြင်းသည်၊ ယထာခေါ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိနိဟာဓော၊ ပြဿနာကိုစိတ်သို့ရှေးရှုသောစင်

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၅၇

ခြင်းသည်။ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ပညာသရဒါ ဟာရော၊ ပြဿနာကို ထုတ်ဆောင်ခြင်းသည်။ ယထာစ၊
 အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ အာယသ္မာ၊
 ဤအရှင်သည်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဗုပ္ပဉ္ဇော၊ ပညာမရှိ။ အယံ
 အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပညာဝါ၊ ပညာ
 ရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဝိခြင်းသည်။
 ဘိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဂန္ထိရုံ၊ နာနိသော၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ ပဏိတံ၊ မွန်မြတ်သော၊
 အတက္ကာဝေရုံ၊ ကြံဆသဖြင့် မသက်ဝင်အပ်သော၊ နိဂုတံ၊ သိမ်မွေ့သော၊
 ပဏ္ဍိဘဝေဒနိယံ၊ ပညာရှိ ဘုံသည်သာသိအပ်သော၊ အတ္ထပဒံ၊ အနက်ရက်၊
 နစေဝဥဒါဟရတိ၊ ထုတ်လည်းမထုတ်ဆောင်။ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်
 သည်။ ယဉ္ဇေဗ္ဗံ၊ အကြင်တရားကိုလည်း၊ ဘာသကိ၊ ဟော၏။ တထာစ၊ ထို
 တရား၏လည်း၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ သံခိတ္တေနဝါ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိတ္ထာရေနဝါ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ အာပိက္ခိတုံ၊ ကြား
 ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ခေသေတုံ၊ ဟောခြင်း၌လည်းကောင်း။ ပညာပေတုံ
 အပြားအားဖြင့်သိစေခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ပဉ္စပေတုံ၊ အပြားအားဖြင့်ထား
 ခြင်း၌လည်းကောင်း။ ဝိဝေဒိတုံ၊ တွင့်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဝိဘဇိတုံ၊ ဝေ
 ဘန်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဥတ္တာနိကာတုံ၊ ထင်စွာပြုခြင်း၌လည်းကောင်း။
 နပဋိဗ္ဗေသော၊ မစွမ်းနိုင်။ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်။ ဗုပ္ပဉ္ဇော၊ ပညာမရှိ
 အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်။ ပညာဝါ၊ ပညာရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ တထာ
 တေန၊ ထိုကြောင့်။ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်။ ဗုပ္ပဉ္ဇော၊ ပညာမရှိ။ အ
 ယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်။ ပညာဝါ၊ ပညာရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိဝေံ၊
 ဤသို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဝေ၊ ဤလောက၌။ ပုဂ္ဂလော၊
 ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်သည်။ ပုဂ္ဂလေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်နှင့်၊ သဗ္ဗိံ၊ တကွ။
 သာကတ္ထာယမာနေသ၊ ဆွေးနွေးမေးမြန်းအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဇာနာ
 တိ၊ သိ၏။ ကိံ၊ ဇာနာတိ၊ အဘယ်သို့သိသနည်း။ ဣမဿ အာယသ္မတော၊
 ဤအရှင်၏ဥဗ္ဗဂေါ၊ ပြဿနာကိုရှာခြင်းသည်။ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်း
 အရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိနိဟာရော၊ ပြဿနာကိုစိတ်
 သို့ရှေးရှုဆောင်ခြင်းသည်။ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာသရဒါဟာရော၊ ပြဿနာကိုထုတ်ဆောင်ခြင်းသည်။
 ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ အာ

ယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပညဝါ၊ ပညာ
ရှိ၏၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊
ဗုပ္ဖညော၊ ပညာမရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ တံ၊
ထိုသို့ သိခြင်းသည်၊ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း၊
တိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ဂန္တိနံ၊ နက်နဲ
သော၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော၊ အတက္ကာဝစရံ၊ ကြိစ္ဆာ
သဖြင့်မသက်ဝင်အပ်သော၊ နိဂုဏံ၊ သိမ်မွေ့သော၊ ပဏ္ဍိတဝေနေိ သံ၊ ပညာ
ရှိ၍ သည် သာသိအပ်သော၊ အတ္ထပဒံ၊ အနက်ရက်၊ ဥဒါဟရတိစေဝ၊ ထုတ်
လည်းထုတ်ဆောင်၏၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ယဉ္ဇေဓံ၊ အကြင်
တရားကိုလည်း၊ ဘာသကိ၊ ဟော၏၊ တဿစ၊ ထိုတရား၏လည်း၊ အတ္ထံ၊
အနက်ကို၊ သံဝိတ္တေနဝါ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိညာဓေနေဝါ၊
အကျယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာပိက္ခိတံ၊ ကြားခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
ဧဝေတံ၊ ဟောခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပညာပေတံ၊ အပြားအားဖြင့်သိစေ
ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ပဉ္စပေတံ၊ အပြားအားဖြင့် ထားခြင်းငှါ လည်း
ကောင်း၊ ဝိဝရိတံ၊ သွင့်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဝိဘဇိတံ၊ ဝေဘန်ခြင်းငှါ
လည်းကောင်း၊ ဥက္ကာနိကာတံ၊ သင်စွာပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပဋိဗေဒော၊
စွမ်းနိုင်၏၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိ၏၊ အယံအာ
ယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ဗုပ္ဖညော၊ ပညာမရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တထာတေန၊
ထိုကြောင့်၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိ၏၊ အယံအာ
ယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ဗုပ္ဖညော၊ ပညာမရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပိဥပမာမည်သည်ကား၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်နှင့်
ပြည့်စုံသော၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ဥဒကရဟဒဿ၊ ရေအိုင်၏၊
တိရေ၊ ကမ်းနားခွီးဦးတော၊ ရပ်သည်ရှိသော်၊ ဥမ္မုဇ္ဇမာနံ၊ ပေါသော၊ မဟန္တံ၊
ကြီးသော၊ မန္တံ၊ ငါးကို၊ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏၊ တဿ၊ ထိုယောက်ျားအား၊
ဝေ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကိံ၊ အဿ၊ အဘယ်သို့
ဖြစ်ရာသနည်း၊ အုမဿမစ္ဆဿ၊ ဤငါး၏၊ ဥမ္မဂေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ယထာ
ခေါ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဦမိစာဝေတာ၊
ထိုင်းတံဖိုးကို ဖျက်ခြင်းသည်၊ ယထာစ၊ အကြင် အခြင်း အရာအားဖြင့်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေဂါယိတတ္ထံ၊ လျှင်သောအဟုန်ဖြင့်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်
သည်၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ
မစ္ဆော၊ ဤငါးသည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ

ဝေယျာနိပါတ်ဝေယျာနိပတ္တိသမာဓိ-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၅၆

မဒန္တ၊ ဤငါးသည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပရိက္ခေပ၊ ငယ်သည်၊
 န၊ မဟုတ်၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဿယထာ၊ ဖြစ်ရာသက်
 သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေပေပခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ ပုဂ္ဂထော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 တယောက်သည်၊ ပုဂ္ဂထေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ သာကန္တ
 ယမာနေ၊ ဆွေးနွေးမေးမြန်းအပ်သည်ရှိသော်၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဇာနတ်၊ သိ၏၊
 ကိံ ဇာနတ်၊ အဘယ်သို့သိသနည်း၊ ဣမဿအယသ္မတော၊ ဤအရှင်၏၊
 ဥဗ္ဗဒင်္ဂါ၊ ပြဿနာကိုရှာခြင်းသည်၊ ယထာခေါ၊ အကြင်အပြင်းအရာအား
 ဖြင့် သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဘိနိ ဟာရော၊ ပြဿနာကို စိတ်သို့
 ရှေးရှုဆောင်ခြင်းသည်၊ ယထာစ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညာသရဒါဟာရော၊ ပြဿနာကို ထုတ်ဆောင်ခြင်းသည်။
 ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံအာ
 ယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပညာဝါ၊ ပညာရှိ၏။
 အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ခုပ္ပညော
 ပညာမရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဇာနတ်၊ သိ၏၊ ထံ၊ ထိုသို့သိခြင်း
 သည်၊ ကိဿဟောတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ဝန္တိရံ၊ နက် နဲ့သော၊ သန္တံ၊ ငြိမ်
 သက်သော၊ ပဏီတံ၊ ဖွင့်မြတ်သော၊ အတက္ကာဝစရံ၊ ကြံဆသဖြင့်မသက်
 ဝင်အပ်သော၊ နိဂုဏံ၊ သိမ်မွေ့သော၊ မဏိတဝေဒနိယံ၊ ပညာရှိတို့သည်
 သာသိအပ်သော၊ အတ္ထပဒံ၊ အနက်အရက်၊ ဥဒါဟရတိစေဝ၊ ထုတ်လည်း
 ထုတ်ဆောင်၏၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ယဉ္ဇေဗ္ဗံ၊ အကြင်တရား
 ကိုလည်း၊ ဘာသတိ၊ ဟော၏၊ ထဿစ၊ ထိုတရား၏လည်း၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို
 အာစိက္ခိတုံ၊ ကြားခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒေသေထုံ၊ ဟောခြင်းငှါလည်း
 ကောင်း၊ ပညာပေတုံ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပဉ္စပေတုံ၊
 အပြားအားဖြင့်ထားခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဝိဝရိတုံ၊ ဖွင့်ခြင်းငှါလည်း
 ကောင်း၊ ဝိဘဇိတုံ၊ ဝေဘန်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥတ္တာနိကာတုံ၊ ထင်စွာ
 ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပရိဗာထော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်
 သည်၊ ပညာဝါ၊ ပညာရှိ၏၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ခုပ္ပညော၊ ပညာ
 မရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ တထာတေန၊ ထိုကြောင့်၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်
 သည်၊ ပညာဝါ၊ ပညာရှိ၏၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ခုပ္ပညော၊ ပညာ
 မရှိသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဇာနတ်၊ သိ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 သာကန္တယ၊ တကွဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်း၏၊ ပညာ၊ ပညာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ထိအပ်၏။ သာစခေါ၊ ထိုပညာကိုလည်း၊ ဒိစောန၊ ရှည်စွာသော၊ အဗ္ဗုန၊ ကာ
 လဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ထိအပ်၏။ ဣတ္တရုံ၊ တိုသောကာလဖြင့်၊ နဝေဒိတဗ္ဗာ၊ မထိ
 အပ်၊ မနထိကရောတာ၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ထိအပ်၏။
 အမနထိကရောတာ၊ နှလုံးမသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နောဝေဒိတဗ္ဗာ၊ မထိ
 အပ်၊ ပညဝတာ၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ထိအပ်၏။ ဒုပ္ပညေန
 ပညာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နောဝေဒိတဗ္ဗာ၊ မထိအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာကာရ
 ဧကေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံထံ၊ အကြင်စကားကို၊
 မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသာကန္တာယ
 ဘိက္ခဝေအစရှိသော စကားကို၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပ်ခဲ့ပြီးသော အကြောင်းကို၊
 ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဝုတ္တိ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 ပတ္တာရုံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိဋ္ဌာနာနိ၊ ဤအကြောင်းတို့ကို၊ စတုဟိ၊
 လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိဋ္ဌာနေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊
 ထိအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသာ
 လိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်တော်၌၊ ကုဇုဂါရသာယာယံ၊
 ဂုလင်မွန်းညွှန်အထွတ်တပ်သောစခင်ကျောင်း၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဘန္ဓိယော၊ ဘန္ဓိယအမည်ရှိသော၊ လိစ္ဆဝိ၊
 လိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ ဧကေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္က
 မိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရှိသေစွာရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်
 သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
 အရပ်၌၊ နိသိန္နောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ ဘန္ဓိယော၊ ဘန္ဓိယအမည်ရှိသော၊
 လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံစစံ၊ ဤစကား
 ကို၊ အပေါစ၊ လျှောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့လျှောက်သနည်း၊ ဘန္ဓေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ မာယာဝိ၊ သူတပါးတို့ကို ထုညှပ်တ် ထုတ်သော အထေ့ရှိ
 သော၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ယာယာ၊ အကြင်သူတပါး
 တို့ကိုထုညှပ်တ်ထုတ်သောအတတ်ဖြင့်၊ အညတိတ္ထိယာနံ၊ သာသနာတော်
 မှပေးသော အယူရှိကုန်သော တိတ္ထိတို့၏။ သာဝကော၊ တပည့်တို့ကို၊

စတုက္ကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသမာဏ-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၆၀

အာဝဇ္ဇေတိ၊ ဣညံပတ်တတ်၏၊ တံအာဝဇ္ဇနိယံ၊ ထိုသူတပါးတို့ကိုဣညံပတ်
 တတ်သောအတတ်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏၊ ဣတိထေံ၊ ဤစကားကို၊ မေ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယေတေ၊
 အကြင်သူတို့သည်၊ မာယာပီ၊ သူတပါးတို့ကိုဣညံပတ်တတ်သောအထွေ
 ရှိသော၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ယာယ၊ အကြင်သူတ
 ပါးတို့ကိုဣညံပတ်တတ်သော အတတ်ဖြင့်၊ အညတိတ္ထိယာနံ၊ သာသနာ
 ထော်မှတပါးသော အယူရှိကုန်သောတိတ္ထိတို့၏၊ သာဝကေ၊ တပည့်တို့ကို၊
 အာဝဇ္ဇေတိ၊ ဣညံပတ်တတ်၏၊ တံအာဝဇ္ဇနိယံ၊ ထိုသူတပါးတို့ကိုဣညံ
 ပတ်တတ်သောအတတ်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏၊ ဣတိထေံ၊ ဤသို့၊ အာပတ်သု
 သိတြကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ကိပ္ပိ၊ အသိနည်း၊ ထေ၊ ထိုသူတို့သည်၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝုတ္တဝါဒိနေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောစကားကိုဆို
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဘဂဝန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘူထေန၊
 မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်၊ နစအတ္တမိက္ခန္တိ၊ စွပ်စွဲလည်း မစွပ်စွဲကုန်သ
 ထော၊ ဓမ္မသမ၊ အရှင်ဘုရားသည်ဟောအပ်သောစကားစကား၏လည်း၊
 အနုဓမ္မံ၊ အတုဖြစ်သောစကားစကားကို၊ ဗျာကရေန္တိ၊ ဟောကြားကုန်သ
 ထော၊ ကောစိ၊ ထရံတရသော၊ သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော
 ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ အရှင်ဘုရားသည်ဆိုအပ်စကား၏နောက်၌သူတပါးသည်ဆို
 အပ်သောစကား၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဂါရဟံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော၊ ဌာနံ၊ အရာသို့၊
 နစအာဂုတ္တတိ၊ ရောက်လည်း မရောက်သလော၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
 တိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အနုတ္တ
 မိက္ခိယုကာမာ၊ စွပ်စွဲခြင်း၌အလိုမရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဖျော်၏၊
 ဘန္တိယ၊ ဘန္တိယ၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ထေ၊ ထာထည့်ကုန်၊ အနုဿဝေန၊
 သူတပါးတို့၏အထံမှ အဘန်တလဲလဲအဆင့်ဆင့်ကြားသော စကားဖြင့်၊
 မာဂဏိတ္ထ၊ မယူကုန်လင့်၊ ပရိပရာယ၊ ဆွေမျိုးတို့၏ အဆက်ဆက်မှလာ
 သောစကားဖြင့်၊ မာဂဏိတ္ထ၊ မယူကုန်လင့်၊ ဣတိကိရာယ၊ ဤသို့ဖြစ်သတတ်
 ဟူသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မာဂဏိတ္ထ၊ မယူကုန်လင့်၊ ဝိဇုကသမ္ပဒါနေန
 သင်အပ်သောကျမ်းဂန်ပါဠိကိုပြည့်စုံစေသဖြင့်၊ မာဂဏိတ္ထ၊ မယူကုန်လင့်၊
 တက္ကဟေတု၊ ကြိဆခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းဖြင့်၊ မာဂဏိတ္ထ၊ မယူ
 ကုန်လင့်၊ နယဟေတု၊ နည်းကိုယူ ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်၊
 မာဂဏိတ္ထ၊ မယူကုန်လင့်၊ အာကာရပရိဝိတက္ကေန၊ အခြင်းအရာကိုကြိဆ
 ခြင်းဖြင့်၊ မာဂဏိတ္ထ၊ မယူကုန်လင့်၊ ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာနက္ခန္တိယာ၊ ကြိစိ၍နှစ်သက်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

၍ယူအပ်သောအယူဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္တ၊ မယူကုန်လင့်၊ ဟဗ္ဗရူပတာယ၊ ထိုက်
 သောရဟန်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္တ၊ မယူကုန်လင့်၊ သမထော၊ ရဟန်း
 သည်၊ နောငါတို့၏၊ ဝဇ္ဇ၊ ဆရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်သဖြင့်၊ မာဂ
 ဏ္ဍိတ္တ၊ မယူကုန်လင့်၊ ဟိန္ဒိယ၊ ဘန္ဒိယ၊ တုဋေ၊ သင်တို့သည်၊ ယဒါ၊ အကြင်
 အခါ၌၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ အကုသလော၊ အကုသိုလ်တို့တည်း။
 ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သာဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်ရှိကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရား
 တို့ကို၊ ဝိည္ဇာပုပ္ဖိတာ၊ ပညာရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤ
 တရားတို့သည်၊ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ သမာဒိန္ဒု၊
 ကောင်းစွာ ယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမဲ့အလိုငှါ
 လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိတို့သည်ပင်လျှင်၊ ဇာနေယျာထ၊ ထိကုန်
 ပြားအံ့၊ ဘန္ဒိယ၊ ဘန္ဒိယ၊ အထာထိအခါ၌၊ တုဋေ၊ သင်တို့သည်၊ ဇေဓမ္မေ၊
 ထိုအကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ပဇဟေယျာထ၊ စွန့်ကုန်ထော၊ ဘန္ဒိယ၊ ဘန္ဒိယ၊
 မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ဝုဗ္ဗမာနံ၊ ဆိုအပ် လတ္တံ့သော၊ ယံစနံ၊ အကြင်
 စကားသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တံစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တုဋေ၊ သင်တို့သည်ကို
 မဉ္ဇထ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့ကုန်သနည်း၊ ဇောဘော၊ ဇောဘာသည်၊
 ဝုရိသဿ၊ ယောဂကျား၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိ
 သော်၊ ဟိတာယဝါ၊ အစီးအပွားအလိုငှါလည်းကောင်း၊ အဟိတာယဝါ၊
 အစီးအပွားမဲ့အလိုငှါ လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမဲ့အလို
 ငှါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှော်၏၊ ဘန္ဒိယ၊ ဘန္ဒိယ၊ လုဒ္ဓေါ၊
 တပ်မက်မောသော၊ ဇောဘောန၊ ဇောဘာသည်၊ အဘိတုထော၊ လွှမ်းမိုး
 နှိပ်စက်အပ်သော၊ ပရိယာဒိန္ဒုမိတ္တော၊ ပိုင်းခြား၍ယူအပ်သောစိတ်ရှိသော၊
 အယံပနုဝုရိသဝုဂ္ဂထော၊ ဤယောဂကျားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ပါတန္တိ၊
 အသက်ကိုလည်း၊ ဟနတိ၊ သတ်၏၊ အဒိန္နန္တိ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်
 မပေးအပ်သောသူတပါးတို့၏ဥပ္ပဇာကိုလည်း၊ အာဒိယတိ၊ ခိုးယူ၏၊ ပရဒါရန္တိ
 သူတပါးမယားကိုလည်း၊ ဝုတ္တတိ၊ သွားလာ၏၊ ရုသာပိ၊ ချွတ်ယွင်းသော
 စကားကိုလည်း၊ ဘဏတိ၊ ဆို၏၊ ပရန္တိ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ ယံ၊ အကြင်
 သူတပါးတို့၏အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်းအစရှိသော ကံသည်၊ ဒီဃရတ္တံ၊
 ရှည်စွာသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမဲ့အလိုငှါလည်း
 ကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ပယောတိ၊ စွမ်း

နှိုင်း၏။ တဒတ္တယ။ ထိုသူတပါး၏အသက်ကို ယှဉ်စွာချခြင်းအစရှိသော
 ကံအကျိုးငှါ၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊
 မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဆောက်တည်စေသည်၊
 မှန်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဂျောဟ်၏။ တန္တိယ၊ တန္တိယ၊ မယာ၊ ငါဘုရား
 သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်လတ္တံ့သော။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကား
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ကိံ မညထ၊
 အတယ်သို့ အောက်မှေကြကုန်သနည်း။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ ခေါသော၊
 အပြင်သည်။ (လ)၊ မောဟော၊ တွေဝေခြင်းသည်။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။
 (လ)၊ သာရဗ္ဗော၊ ပုပန်ခြင်းသည်။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ အဗ္ဗတ္တံ၊ မိမိ
 သန္တာန်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဟိတာယဝါ၊ အစီးအပွားအလိုငှါ
 လည်းကောင်း၊ အဟိတာယဝါ၊ အစီးအပွားမဲ့အလိုငှါလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
 တိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။
 အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမဲ့အလိုငှါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊
 ဂျောဟ်၏။ တန္တိယ၊ တန္တိယ။ သာရဗ္ဗေါ၊ ပုပန်ခြင်းရှိသော။ သာရဗ္ဗော၊ ပုပန်
 ခြင်းသည်။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ပရိယာဒိန္နစိတ္တော၊ ပိုင်းခြား၍
 ယူအပ်သောစိတ်ရှိသော။ အယံပနပုရိသပုပ္ဖလော၊ ဤယောကျ်ားဖြစ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ဝါဏဓိ၊ သူ့အသက်ကိုလည်း။ ဟနတိ၊ သတ်၏။ အဒိန္နဓိ၊
 အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးအပ်သောသူတပါး၏ဥစ္စာကိုလည်း။ အာဒိ
 ယကိ၊ ခိုးယူ၏။ ပရဒါရစ္စိ၊ သူတပါးမယားကိုလည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားလာ၏။
 မုသာပိ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုလည်း။ ဘဏတိ၊ ဆို၏။ ပရဓိ၊ သူတပါး
 ကိုလည်း။ ယံ၊ အကြင်သူ၏အသက်ကိုယှဉ်စွာချခြင်းအစရှိသောကံသည်။
 ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ ရှည်စွာ။ သာညဉ်ဉ္စနေပတိယံ၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမဲ့အလိုငှါ
 လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပဟောတိ၊ စွပ်နှိုင်း
 ၏။ တဒတ္တယ။ ထိုသူ၏အသက်ကို ယှဉ်စွာချခြင်းအစရှိသောကံအကျိုး
 ငှါ၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည် စေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်
 မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝေံ၊ ဤသို့ဆောက်တည်စေသည်မှန်ပါ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဂျောဟ်၏။ တန္တိယ၊ တန္တိယ။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။
 ဝုစ္စမာနံ၊ ဟောတော် မူအပ်လတ္တံ့သော။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားတော်
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကံဝစနံ၊ ထိုစကားတော်ကို၊ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ကိံ
 မညထ၊ အတယ်သို့ အောက်မှေကြကုန်သနည်း။ ဣမေဓမ္မော၊ ဤတရားတို့
 သည်။ ကုသလာဝါ၊ ကုသိုလ်တို့လော၊ အကုသလာဝါ၊ အကုသိုလ်တို့လော။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ ထူးရား၊ ဣမေဓမ္မာ၊
 ဤတရားတို့သည်၊ အကုသလော၊ အကုသိုလ်တို့ပါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ ဂျောက်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သာဝဇ္ဇာဝါ၊ အပြစ်ရှိကုန်
 သလော၊ အနဝဇ္ဇာဝါ၊ အပြစ်မရှိကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ ထူးရား၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သာဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်ရှိပါ
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဂျောက်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဝိညု
 ဝရဟိတာဝါ၊ ပညာရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သလော၊ ဝိညုပသတ္တာဝါ၊
 ပညာရှိတို့သည် မြီးမွမ်းအပ်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ ထူးရား၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဝိညုဝရဟိတာ၊ ပညာ
 ရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့အပ်ပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဂျောက်၏၊ ဣမေ
 ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာ
 ဒိန္နာ၊ ကောင်းစွာ ယူအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမဲ့
 အထိုငှါ ထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်း အကျိုးငှါ ထည်းကောင်း၊
 သံဝတ္တန္တိ၊ မြစ်မူလည်း မြစ်ကုန်သလော၊ နောဝါ သံဝတ္တန္တိ၊ မမြစ်မူလည်း
 မမြစ်ကုန်သလော၊ ဧတ္ထ၊ ဤအစီးအပွားမရှိခြင်း ဆင်းရဲခြင်း ငှါ စွမ်းနိုင်သော
 တရား၌၊ ကထံဝါ၊ အဘယ်သို့မူလည်း၊ တုဋ္ဌာကံ၊ သင်တို့၏၊ မတိ၊ အလိုသည်
 ဟောတိ၊ မြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ထူးရား၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ သမာဒိန္နာ၊ ကောင်းစွာ ယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ၊ အစီး
 အပွားမရှိစေခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲစေခြင်းငှါ ထည်း
 ကောင်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ မြစ်ပါကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအစီးအပွားမရှိစေခြင်း ဆင်းရဲ
 စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော တရား၌၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ မတိ၊ အလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ မြစ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဂျောက်၏၊ တမ္ဗိယ၊ တမ္ဗိယ၊ ဣတိ၊ ခေါ၊
 ဤသို့လျှင်၊ ယံန္တံ၊ အကြင်စကားကို၊ တေ၊ သင်အား၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
 အဝေါဗုဒ္ဓ၊ ဆိုခဲ့ကုန်ပြီ၊ ကိံ၊ အဝေါဗုဒ္ဓ၊ အဘယ်သို့ဆိုခဲ့ကုန်သနည်း၊ တမ္ဗိယ
 တမ္ဗိယ၊ တုဋ္ဌာ၊ သင်တို့သည်၊ ဧထေ၊ လာတုံညံ့ကုန်လော၊ အနုဿဝေန၊ သူတ
 ပါးတို့၏အထံမှ အဆင့်ကြားသောစကားဖြင့်၊ မာဂဏှိတ္ထံ၊ မယူကုန်ထင့်၊
 ပရံပရာယ၊ ခွေမျိုးတို့၏အဆက်ဆက်မှ လာသောစကားဖြင့်၊ မာဂဏှိတ္ထံ၊
 မယူကုန်ထင့်၊ ဣတိ၊ ကိရာယ၊ ဤသို့ မြစ်သတတ်ဟူသော အခြင်းအရာဖြင့်၊
 မာဂဏှိတ္ထံ၊ မယူကုန်ထင့်၊ ဝိဇုကသမ္ပဒါနေန၊ သင်အပ်သော ကျမ်းဂန်ပါဠိ
 ကို ပြည့်စုံစေခြင်းဖြင့်၊ မာဂဏှိတ္ထံ၊ မယူကုန်ထင့်၊ တက္ကဟေတု၊ ဤဆခြင်း

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၆၅

တည်းဟူသောအကြောင်းဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကုန်လင့်၊ နယဟေတု၊
နည်းကိုယူခြင်းဟူသောအကြောင်းဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကုန်လင့်၊ အာကာ
ရပရိဝိတက္ကေန၊ အခြင်းအရာကိုကြံခြင်းဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကုန်လင့်၊ ဗိဗ္ဗိ
နိဇ္ဈာနက္ခန္ဓိယာ၊ ကြံစည်၍နှစ်သက်၍ယူအပ်သောအယူဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊
မယူကုန်လင့်၊ တဗ္ဗဗူပတာယ၊ ထိုက်သောရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊
မယူကုန်လင့်၊ သမဏော၊ ရဟန်းသည်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဝရ၊ ဆရာတည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့အသုံးပိုက်သဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကုန်လင့်၊ ဘဒ္ဒိယ၊ ဘဒ္ဒိယ၊
တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤကဏ္ဍတို့သည်၊
အကုသယာ၊ အကုသိုလ်တို့တည်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ထကဏ္ဍတို့သည်၊ သာဓဇ္ဇာ၊
အပြစ်ရှိကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤကဏ္ဍတို့ကို၊ ဝိညှဂရဟိတာ၊ ပညာရှိတို့
သည်ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤကဏ္ဍတို့သည်၊ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေ
အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာဗိန္နာ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊
အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမရှိစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲ
ပေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနာဝ၊
မိမိတို့သည်ပင်လျှင်၊ ဇာနေယျာယ၊ သိကုန်ငြားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံမှ၊
ဆိုကဲ့ကုန်ပြီ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ တေ၊
ထိုမကောင်းမှု အကုသိုလ်ကဏ္ဍတို့ကို၊ ဗဟေယျာယ၊ စွန့်ကုန်စေ၊
ဣတိဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံ၊
အကြင်စကားကို၊ မဟာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော် မူအပ်၏၊
တေ၊ ဤကေတုဌေအစွဲရှိသောစကားကို၊ ဣဒံ၊ ဤယဒါတုဌေအစွဲရှိသော
စကားကို၊ ပဒိုစ္စ၊ စွဲ၍၊ မဟာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
ဘဒ္ဒိယ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဇေ၊ လာတုည့်ကုန်လော့၊ အနုဿ
ဝေန၊ သူတပါးတို့၏အထံမှ အဘန်တလဲလဲအဆင့်ကြားသောစကားဖြင့်၊
မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကုန်လင့်၊ ပရိပရာယ၊ ခေတ္တမျိုးတို့၏ အဆက်ဆက်မှသာ
သောစကားဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကုန်လင့်၊ ဣတိကိရာယ၊ ဤသို့ဖြစ်သ
တတ်ဟူသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကုန်လင့်၊ ဝိဇုကသမ္ဘ
ဒါနေန၊ သင်အပ်သောကျမ်းဂန်ပါဠိကိုပြည့်စုံစေသဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူ
ကုန်လင့်၊ တက္က ဟေတု၊ ကြံဆ ခြင်းတည်း ဟူသော အကြောင်း ဖြင့်၊
မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကုန်လင့်၊ နယဟေတု၊ နည်းကိုယူခြင်းဟူသောအကြောင်း
ဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကုန်လင့်၊ အာကာရပရိဝိတက္ကေန၊ အခြင်းအရာကို
ကြံခြင်းဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္ထ၊ မယူကုန်လင့်၊ ဗိဗ္ဗိနိဇ္ဈာနက္ခန္ဓိယာ၊ ကြံစည်၍နှစ်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

သက်၍ယူအပ်သောအယူဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္တ၊ မယူကုန်ထင့်၊ တဗ္ဗဉ္စပတာယ၊ ထိုက်သော ချာန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္တ၊ မယူကုန်ထင့်၊ သမဏော၊ ချာန်းသည်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဂရု၊ ဆရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်သဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိတ္တ၊ မယူကုန်ထင့်၊ ဘန္ဓိယ၊ တန္ဓိယ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ကုသယ၊ ကုသိုလ်တို့တည်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ အနဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်မရှိကုန်၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဝိညူပသတ္တ၊ ဗညာရှိတို့သည်၊ ငြိမ်းစွမ်းအပ်ကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သမတ္တ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည် ရှိသော၊ သမာဒိန္ဒာ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအထိုငြါလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငြါလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိတို့သည်သာလျှင်၊ ဇာနေယျာထ၊ ထိကုန်ငြားအံ့၊ ဘန္ဓိယ၊ တန္ဓိယ၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ တေဓမ္မေ၊ ထိုကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေယျာထ၊ နေကုန်သော၊ ဘန္ဓိယ၊ တန္ဓိယ၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝုပ္ပမာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်လတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိံမညထ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့ကုန်သနည်း၊ အလောဘော၊ အလောဘသည်၊ ဝုရိသထ၊ ယောကျ်ား၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ၏သန္တာန်၌ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဟိတာယဝါ၊ အစီးအပွားအထိုငြါလည်းကောင်း၊ အဟိတာယဝါ၊ အစီးအပွားမရှိစေခြင်းငြါလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအထိုငြါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျော့ကံ၏၊ ဘန္ဓိယ၊ တန္ဓိယ၊ အလှူဒွါ၊ မထပ်မက်မောသော၊ ထောတေန၊ လောဘသည်၊ အနဘိဘူတော၊ မနှိပ်စက်အပ်သော၊ အပရိယာဒိန္နဝိက္ခော၊ ပိုင်းခြား၍မယူအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ အယံပနုဝရိသဝုပ္ပတော၊ ဤယောကျ်ားဖြစ်သောဂတိတပါးသို့ထားတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပါတံ၊ သူ၏အသက်ကို နေဝဟနတိ၊ မသတ်၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကို၊ နအာဒိယတိ၊ မခိုးယူ၊ ပရဒါရံ၊ သူတပါး၏မယားကို၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွားလာ၊ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို၊ နဘဏတိ၊ မဆို၊ ပရိဝိ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ ယံ၊ အကြင်သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းအစရှိသည်မှကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသောကံသည်၊ ဒီဏမုတ္တံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်သုံး၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအထိုငြါလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာ

ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုသူ၏အသက်
ကိုလျှင်စွာ ချခြင်းအစရှိသည်မှ ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော ကံအကျိုးငှါ၊
နဿမာဒပေတိ၊ မဆောက်တည်စေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်
မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဆောက်တည်စေသည်မှန်ပါ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏၊ ဘန္တိယ၊ ဘန္တိယ၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊
ဝုပ္ပမာနံ၊ ဟောတော် မူအပ်လတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ထံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိံမညထ၊
အဘယ်သို့ အောက်မေ့ကုန်သနည်း၊ အဒေါသော၊ အဒေါသသည်။ ဝရိ
သဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ (လ)။ အမောဟော၊ အမောဟသည်၊ ဝရိသဿ၊
ယောကျ်ား၏၊ (လ)။ အသာရမ္ဘော၊ မပူပန်ခြင်းသည်၊ ဝရိသဿ၊ ယောကျ်ား
၏၊ အဇ္ဈာတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်နှို၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဟိတာယဝါ၊
အစီးအပွားအလိုငှါလည်းကောင်း၊ အဟိတာယဝါ၊ အစီးအပွားမရှိစေခြင်း
ငှါလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလိုငှါ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ပါ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏၊ ဘန္တိယ၊ ဘန္တိယ၊ အသာရဒ္ဓေါ၊ ပူပန်ခြင်း
မရှိသော၊ သာရမ္ဘေန၊ ပူပန်ခြင်းသည်၊ အနုတိ ဘုတော၊ မနှိပ်စက်အပ်
သော၊ အပရိယာဒိန္ဒရိက္ခော၊ ပိုင်းခြား၍ မထိအပ်သောစိတ်ရှိသော၊ အယံ
ပနဝရိသပုပ္ပလော၊ ဤယောကျ်ားဖြစ်သောဝုပ္ပါလသည်ကား၊ ပါတံ၊ သူ၏
အသက်ကို၊ နေဝဟနတိ၊ မသတ်၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေး
အပ်သောသူတပါး၏ဥပ္ပဇ္ဇကို၊ နအာဒိယတိ၊ မသုံးယူ၊ ပရဒါရံ၊ သူတပါး၏
မယားကို၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွားထာ၊ ရသာ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို၊ နဘတ
တိ၊ မဆို၊ ပရေန္တိ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ ယံ၊ အကြင်သူ၏ အသက်ကိုလျှင်စွာ
ချခြင်းအစရှိသည်မှကြဉ်ခြင်းဟူသောကောင်းမှုကံသည်၊ ဒိဃာရတ္ထံ၊ ရှည်
စွာသော ညဉ့်နေ့ပတ်သုံး၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလိုငှါလည်းကောင်း၊
သုခယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ တဒတ္ထာယ
ထိုသူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းအစရှိသည်မှကြဉ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ သမာ
ဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊
မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဆောက်တည်မှန်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
သျှောက်၏၊ ဘန္တိယ၊ ဘန္တိယ၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပမာနံ၊ ဟောတော်
မူအပ်လတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထို
စကားကို၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိံမညထ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့ကုန်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သနည်း။ ဣဒမေဓမ္မာ။ ဤတရားတို့သည်။ ကုသလာဝါ။ ကုသိုလ်တို့လော။ အကုသလာဝါ။ အကုသိုလ်တို့လော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ။ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာဘုရား။ ဣမေဓမ္မာ။ ဤတရားတို့သည်။ ကုသလာ။ ကုသိုလ်တို့ပါတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝေါစ။ ဝျှောက်၏။ ဣမေဓမ္မာ။ ဤတရားတို့သည်။ သဒဝဇ္ဇာဝါ။ အပြစ်ရှိကုန်သလော။ အနဝဇ္ဇာဝါ။ အပြစ်မရှိကုန်သလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ။ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာဘုရား။ ဣမေဓမ္မာ။ ဤတရားတို့သည်။ အနဝဇ္ဇာ။ အပြစ်မရှိကုန်။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝေါစ။ ဝျှောက်၏။ ဣမေဓမ္မာ။ ဤတရားတို့ကို။ ဝိည္ဇူဂဓတိတာဝါ။ ပညာရှိတို့သည်ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သလော။ ဝိည္ဇူပသတ္တာဝါ။ ပညာရှိတို့သည် ငြီးပွမ်းအပ်ကုန်သလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ။ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာဘုရား။ ဣမေဓမ္မာ။ ဤတရားတို့ကို။ ဝိည္ဇူပသတ္တာ။ ပညာရှိတို့သည်ငြီးပွမ်းအပ်ပါကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝေါစ။ ဝျှောက်၏။ ဣမေဓမ္မာ။ ဤတရားတို့သည်။ သမတ္တာ။ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမာဒိန္နာ။ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ ဟိတာယ။ အစီးအပွားအထို့ငှါ ထည်းကောင်း။ သုခါယ။ ချမ်းသာခြင်းငှါ ထည်းကောင်း။ သံဝတ္တန္တိ။ ဖြစ်ထည်းဖြစ်ကုန်သလော။ နောဝါ သံဝတ္တန္တိ။ ဖြစ်ထည်းမဖြစ်ကုန်သလော။ ဧတ္ထ။ ဤအစီးအပွား ရှိခြင်းချမ်းသာ ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော တရား၌။ ကထံဝါ။ အဘယ်သို့မူထည်း။ ထုဗ္ဗာကံ။ သင်တို့၏။ မတိ။ အလိုသည် ဟောတိ။ ဖြစ်သလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ။ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာဘုရား။ ဣမေဓမ္မာ။ ဤတရားတို့သည်။ သမတ္တာ။ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမာဒိန္နာ။ ကောင်းစွာ ယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဟိတာယ။ အစီးအပွားအထို့ငှါ ထည်းကောင်း။ သုခါယ။ ချမ်းသာခြင်းငှါ ထည်းကောင်း။ သံဝတ္တန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ။ ဤအစီးအပွားရှိခြင်းချမ်းသာခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော တရား၌။ ဧဝံ။ ဤသို့။ နော။ အကျွန်ုပ်တို့၏။ မတိ။ အလိုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်ပါ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝေါစ။ ဝျှောက်၏။ ဘန္တိယ။ ဘန္တိယ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝျှင်။ ယံတံ။ အကြင်စကားကို။ တေ။ သင်အား။ မယံ။ ငါတို့သည်။ အဝေါရဌ။ ဆိုခဲ့ကုန်ပြီ။ ဘန္တိယ။ ဘန္တိယ။ ထုဌေ။ သင်တို့သည်။ ဧဝေ။ ထာထည့်ကုန်လော။ အနုသာဝေန။ သူတပါးတို့၏အထံမှအဘန်တလဲလဲအဆင့်ဆင့်ကြားသောစကားဖြင့်။ မဂဏ္ဍိတ္ထ။ မယူကုန်ထင့်။ ပရံပရာယ။ ဆွေမျိုးတို့၏အဆက်ဆက်မှသာသောစကားဖြင့်။ မဂဏ္ဍိတ္ထ။ မယူကုန်ထင့်။ ဣတိ။ ကိရာယ။ ဤသို့ဖြစ်သလောက်ဟူသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ မဂဏ္ဍိတ္ထ။ မယူကုန်ထင့်။ ဝိဇုကသမ္ပဒါနေန။ သင်အပ်သောကျမ်းဂန်ပါဠိကို ပြည့်စုံစေသဖြင့်။

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၆၉

မဂဏ်ဗြဟ္မာ၊ မယုကုန်လင်း၊ ကဏ္ဍ ဟေတု၊ ကြိဆ ခြင်းတည်း ဟူသော အကြောင်းဖြင့်၊ မဂဏ်ဗြဟ္မာ၊ မယုကုန်လင်း၊ နယဟေတု၊ နည်းကိုယူခြင်း ဟူသော အကြောင်းဖြင့်၊ မဂဏ်ဗြဟ္မာ၊ မယုကုန်လင်း၊ အာကာရပရိဝိတက္ကေန အခြင်းအရာကိုကြံခြင်းဖြင့်၊ မဂဏ်ဗြဟ္မာ၊ မယုကုန်လင်း၊ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္ဓိ ယာ၊ ကြံစိ၍နှစ်သက်၍ယူအပ်သော အယူဖြင့်၊ မဂဏ်ဗြဟ္မာ၊ မယုကုန်လင်း၊ ဘဗ္ဗရူပတာယ၊ ထိုက်သောရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မဂဏ်ဗြဟ္မာ၊ မယုကုန်လင်း၊ သမထော၊ ရဟန်းသည်၊ နေ၊ ဝါတို့၏၊ ရရှာဆရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံး ရိုက်သဖြင့်၊ မဂဏ်ဗြဟ္မာ၊ မယုကုန်လင်း၊ ဘန္ဓိယ၊ ဘန္ဓိယ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ နှို၊ တုဒေ၊ သင်တို့သည်၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ကုသထာ၊ ကုသိုလ် တို့တည်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ အနဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်မရှိကုန်၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဝိညုပသတ္တာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ခြီးမွမ်းအပ်ကုန်၏၊ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမာ ဒိန္ဒာ၊ ကောင်းစွာ ယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအထို့ငှါ လည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ် ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိတို့သည်သာလျှင်၊ ဇာနေယျာထ၊ ထိုကုန် ငြားအံ့၊ ဘန္ဓိယ၊ ဘန္ဓိယ၊ အထ၊ ထိုအခါနှို၊ တုဒေ၊ သင်တို့သည်၊ တေဓမ္မေ၊ ထိုကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရေယျာထ၊ နေကုန် ထော၊ ဣတိ၊ ဣဒိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံ၊ အကြင်စကားကို၊ မယာ၊ ဝါတုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တေံ၊ ဤထေတုဒေသေစကားကို၊ ဣဒံ၊ ဤယဒါတုဒေသေစကားကို၊ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍၊ မယာ၊ ဝါတုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘန္ဓိယ၊ ဘန္ဓိယ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ သန္တေ၊ ကိလေသာငှါငြိမ်းကုန်ပြီးသော ယေထေသပ္ပ၊ ရိသာ၊ အကြင်သူထော်ကောင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသပ္ပ၊ ရိသာ၊ ထိုသူထော်ကောင်းတို့သည်၊ သာဝကံ၊ မိမိတို့၏တပည့် ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမာဒပေန္တိ၊ ဆောက်တည်စေကုန်၏၊ ကိံသမာဒပေန္တိ၊ အဘယ်သို့ ဆောက်တည် စေကုန် သနည်း၊ အဗ္ဘော၊ ပုဂံ၊ အမောင် ယောကျ်ားတို့၊ သင်သည်၊ ဧဟိ၊ ထာလော၊ လောဘံ၊ လောဘကို၊ ဝိနေယျ၊ ပယ်ပျောက်၍၊ ဝိဟရေယျာထ၊ နေလော၊ လောဘံ၊ လောဘကို၊ ဝိနေယျ၊ ပယ် ပျောက်၍၊ ဝိဟရေန္တေ၊ နေသောသူသည်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်ထည်း ကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ထောဘဇံ၊ ထောဘကြောင့်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ နကရိဿတိ၊

မပြုလတ္တံ့၊ ဒေါသံ၊ ဒေါသကို၊ ဝိနေယျ၊ ပယ်ပျောက်၍၊ ဝိဟရာယိ၊ နေထော၊
 ဒေါသံ၊ ဒေါသကို၊ ဝိနေယျ၊ ပယ်ပျောက်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသောသူသည်။
 ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေါသံ၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊
 အကုသိုလ်ကံကို၊ နကရိဿတိ၊ မပြုလတ္တံ့၊ မောဟံ၊ မောဟကို၊ ဝိနေယျ၊
 ပယ်ပျောက်၍၊ ဝိဟရာယိ၊ နေထော၊ မောဟံ၊ မောဟကို၊ ဝိနေယျ၊ ပယ်
 ပျောက်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသောသူသည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဝိစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မောဟံ၊
 မောဟကြောင့်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ နကရိဿတိ၊ မပြုလတ္တံ့၊
 သာရန္တံ၊ ပူပန်ခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပယ်ပျောက်၍၊ ဝိဟရာယိ၊ နေထော၊ သာ
 ရန္တံ၊ ပူပန်ခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပယ်ပျောက်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသောသူသည်။
 ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာရန္တံ၊ ပူပန်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ
 အကုသိုလ်ကံကို၊ နကရိဿတိ၊ မပြုလတ္တံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ သမာဒပေန္တိ၊
 ဆောက်တည်စေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည် ရှိသော်၊ ဘဒ္ဒိယေ၊ ဘဒ္ဒိယ အမည်ရှိသော၊
 လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝေံဝစနံ၊ ဤစကား
 ကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ကံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဝျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်ကောင်းပါစေစွာ (လ)၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အဇ္ဈတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို
 အစပြု၍၊ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ဖြင့်ကပ်သော၊ သရတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊
 ဝတံ၊ ဆည်းကပ်သော၊ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကားဟူ၍၊ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်
 မူပါသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ဘဒ္ဒိယ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ အတံ၊
 ဝါဘုရားသည်။ ဝေ၊ သင်အား၊ သဒ္ဓိယ၊ ဘဒ္ဒိယ၊ ထံ၊ သင်သည်။ ဝေ၊
 ထာဝရဉာဏ်၊ မေ၊ ဝါဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ ဘောတိ၊ ဖြစ်လော့၊
 အတံ၊ ဝါသည်။ သတ္တာ၊ ဆရာသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အဝ
 စံ၊ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်သည်မဟုတ်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေံ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူခြင်းသည်။ နောတိ၊ နောဝေ
 ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊
 ဘဒ္ဓိယ၊ ဘဒ္ဓိယ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝေံ၊ ဝါဒိံ၊ ဤသို့အယူရှိသော၊ ဝေံ၊ အာက္ခယဟိံ၊
 ဤသို့ ဟောကြားလေ့ ရှိသော၊ ဝံ၊ ဝါဘုရားကို၊ ဝေ၊ အချို့ကုန်သော။

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၇၀

သမထ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဇနုန်းပုဏ္ဏားကိုသည်၊ အသတားထင်ရှားမရှိသော၊
 တုစ္စ၊ အချစ်နှီးနှော၊ အဘူကောန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်၊ အတ္တဝ
 ဝိက္ခန္တိ၊ စွပ်စွဲကုန်၏၊ ကိံ အတ္တဝိက္ခန္တိ၊ အတယ်သို့ စွပ်စွဲကုန်သနည်း၊ မဟ
 ယာဝိ၊ သူတပါးကိုကိုယ့်ပတ်တတ်သော၊ သမထောဂေါတမော၊ ရဟန်း
 ဂေါတမသည်၊ ယာယအာဝဇ္ဇနိမာယာယ၊ အကြင်သူတပါးကိုကို ယှဉ်
 ပတ်ဘတ်သော အကတ်ဖြင့်၊ အညတိတ္ထိယာနံ၊ သာသနာတော်မှ တပါး
 သောအယူရှိကုန်သော ကိတ္ထိကို၏၊ သာဝကော၊ တပည့်ကိုကို၊ အာဝဇ္ဇေ
 ကိ၊ ယှဉ်ပတ်ဘတ်၏၊ တံအာဝဇ္ဇနိမာယံ၊ ထိုသူတပါးကိုကို ယှဉ်ပတ်
 တတ်သောအတတ်ကို၊ ဇာနာဂိ၊ ထိတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တဝိက္ခန္တိ၊
 စွပ်စွဲကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
 အာပဇ္ဇနိကာမာယာ၊ သူတပါးကိုကို ယှဉ်ပတ်တတ်သောအတတ်သည်၊
 ဘဒ္ဒိကော၊ ကောင်း၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အာပဇ္ဇနိကာမာယာ၊ သူတပါး
 ကိုကိုယှဉ်ပတ်တတ်သောအတတ်သည်၊ ကဏ္ဍာဏာ၊ ကောင်း၏၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ဥာတိ၊ သာ
 ထောတိဘာ၊ မိမိတို့ဘုရားစစ်သောသူတို့သည်၊ ဣမာယအာပဇ္ဇနိယာ၊ ဤသူ
 တပါးကိုကို ယှဉ်ပတ်တတ်သောအတတ်ဖြင့်၊ အာဝဇ္ဇေယျ၊ ယှဉ်ပတ်
 ကုန်ငြားအံ့၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝိယာနံ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ ဥာတိ၊ သာ
 ထောတိတာနန္တိ၊ မိမိတို့ဘုရားစစ်သော သူတို့အားလည်း၊ ဒီဗေ၊ ခတ္တံ၊ ရှည်စွာ
 သောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလို့ငှါလည်းကောင်း၊ သုခါ
 ယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ခတ္တိယာနံ၊ မင်းမျိုးတို့အား၊
 ဣမာယအာပဇ္ဇနိယာ၊ ဤသူတို့ကိုယှဉ်ပတ် တတ်သော အကတ်ဖြင့်၊ စေ
 အာဝဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ယှဉ်ပတ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ယှဉ်ပတ်ကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ သဗ္ဗေသန္တိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ခတ္တိယာနံ၊ မင်းမျိုးတို့အား၊
 ဒီဗေ၊ ခတ္တံ၊ ရှည်စွာသော ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလို့ငှါ
 လည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာ၊
 ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ (ဏ)၊ ဝေဿာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ (လ)၊ ညဒ္ဓါ၊ သူဆင်းရဲ
 တို့သည်၊ ဣမာယအာပဇ္ဇနိယာ၊ ဤသူတပါးကိုကို ယှဉ်ပတ်တတ်သော
 အကတ်ဖြင့်၊ စေအာဝဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ယှဉ်ပတ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 ယှဉ်ပတ်ကုန် သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေသန္တိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သုဒ္ဓါနံ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သူဆင်းရဲတို့အား၊ ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလို့ငှါ လည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈေးဘက်၏၊ ဘန္ဓိယ၊ ဘန္ဓိယ၊ ဇေတံ၊ ဤသို့ငါ၏ ထုည့်ပတ်တတ်သော အတတ်ဖြင့် ပရိသတ် လေးပါးကိုထုည့်ပတ်ခြင်းသည်ပရိသတ်လေးပါးတို့အားစီးပွားချမ်းသာဖြစ်ရာ၏ဟုဆိုသော စကားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သင်ဆိုတိုင်းမှန်၏၊ ဇေတံ၊ ဤသို့ငါ၏ထုည့်ပတ်တတ်သောအတတ်ဖြင့်ပရိသတ်လေးပါးကို ထုည့်ပတ်ခြင်းသည်ပရိသတ်လေးပါးတို့အား စီးပွားချမ်းသာ ဖြစ်ရာ၏ ဟုဆိုသော စကားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သင်ဆိုတိုင်းမှန်၏၊ ဘန္ဓိယ၊ ဘန္ဓိယ၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးတို့သည်၊ ဣမာယအာဝဇ္ဇနိယာ၊ ဤသူတပါးတို့ကိုထုည့်ပတ်တတ်သော အတတ်ဖြင့်၊ အကုသလ ဓမ္မ ပဟာနာယ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကိုပယ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ကုသလဓမ္မသမ္ဘဒါယ၊ အပြစ်မရှိကောင်းသောအကျိုးကို ပေးခြင်းလက္ခဏာရှိကုန်သောကုသိုလ်တရားတို့ကိုပြည့်စုံ စေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ စေအာဝဇ္ဇယျံ၊ အကယ်၍ထုည့်ပတ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ထုည့်ပတ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ခတ္တိယာနံ၊ မင်းမျိုးတို့အား၊ ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွား အလို့ငှါလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဘန္ဓိယ၊ ဘန္ဓိယ၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ (ထ)၊ ဝေသာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ (ထ)၊ သုဒ္ဓါ၊ သူဆင်းရဲတို့သည်၊ အကုသလဓမ္မပဟာနာယ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကိုပယ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ကုသလဓမ္မသမ္ဘဒါယ၊ ကုသိုလ် တရားတို့ကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ စေအာဝဇ္ဇယျံ၊ အကယ်၍ ထုည့်ပတ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ထုည့်ပတ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊ အလုံးစုံထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သုဒ္ဓါနံ၊ သူဆင်းရဲတို့အား၊ ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလို့ငှါလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဘန္ဓိယ၊ ဘန္ဓိယ၊ သဒေဝကော၊ နတ်ပြည်ငါးတပ်နှင့်တကွသော၊ သမာရကော၊ ဝသဝတ္တိမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော၊ သဗြဟ္မကော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့်တကွသော၊ ထောကော၊ ဩကာသလောက၌လည်းကောင်း၊ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ သာသနာတော်၏ဆန်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွသော၊ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ်ထည်းဟူသောမင်းကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော၊

ဝေဒနာတို့၏ပတ်ဝန်းကျင်ပစ္စည်းများ-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၇၃

ပဇာယ သတ္တထောကအားလည်းကောင်း၊ အကုသလဓမ္မပဟာနာယ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကိုပယ်ခြင်းငှါ၊ ကုသလဓမ္မသမ္ပဒါယ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကိုပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ဝေဒနာဝဋ္ဋေယျ၊ အကယ်၍မူလည်းတုညပတ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တုညပတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သဒ္ဓေဝကဿ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် ဟက္ခသော၊ သမာရကဿ၊ ဝသဝတ္တိမာရ်မင်း ပြည်နှင့်တကွသော၊ သဗြဟ္မကဿ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့် တကွသော၊ လောကဿ၊ ဩကာသထောကအားလည်းကောင်း၊ သဿမဏဗြာဟ္မာဏိယာ၊ သာသနာတော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောရဟန်းဝုဏ္ဏားနှင့်တကွဖြစ်သော၊ သဒ္ဓေဝမနုဿာယ၊ သမ္ပုတိနတ်တည်းဟူသောမင်း ကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယ၊ သတ္တထောကအားလည်းကောင်း၊ ဒီဗရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလို့ငှါလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တဒ္ဓိယ၊ တဒ္ဓိယ၊ ဣမေဝိမဟာသာထာ၊ ဤအင်ကြင်းပင်ကြီးတို့သည်လည်း၊ အကုသလဓမ္မပဟာနာယ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကိုပယ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ကုသလဓမ္မသမ္ပဒါယ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကိုပြည့်စုံစေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဝေဒနာဝဋ္ဋေယျ၊ အကယ်၍တုညပတ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တုညပတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣမေသမ္ပိမဟာသာထာနံ၊ ဤ အင်ကြင်းပင်ကြီးတို့အားလည်း၊ ဒီဗရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလို့ငှါလည်းကောင်း၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အာဝဋ္ဋေယျ၊ တုညပတ်ကုန်ရာ၏၊ မနုဿဘုဘဿ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သောသူအား၊ အာဝဋ္ဋေန၊ တုညပတ်ခြင်း၌၊ ကောပနဝါဒေါ၊ အဘယ်မှာဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ထတိယသုတ်ပြီး၏။

ကော်တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ကောဋ္ဌိယေသု၊ ကောဋ္ဌိယမြို့၌၊ သာရဂိယိနာမ၊ သာရဂိယအမည်ရှိသော၊ ကောဋ္ဌိယာနံ၊ ကောဋ္ဌိယမင်းသားတို့၏၊ နိဝမော၊ နိဂုံးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဂုံး၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ငမ္ပဟုထာ၊ များစွာကုန်သော၊ သာရဂိယာ၊ သာရဂိယနိဂုံး၊ ရွာကြီး၌ နေကုန်သော၊ ကောဋ္ဌိယဝုတ္တာ၊ ကောဋ္ဌိယမင်းသားတို့သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထေန၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ

ဂါရာအရပ်သို့ ဥပယကံခိံသုံ၊ ကပ်ကြကုန်၏။ ဥပယကံခိံတွင်၊ ကပ်ကြကုန်
 ပြီး၍၊ အာယသ္မန္တအာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ အဘိဝါဒေတွင်၊ အလွန်ရိုသေ
 စွာရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိံ သူ၊ ထိုင်
 နေကြကုန်၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓေခေါ၊
 ထိုင်နေ ကုန်ပြီးသော၊ သာဓုရိယေ၊ သာဓုရိယနိရုံး၌ နေကုန်သော၊ တေ
 ကောဋိယပုတ္တေ၊ ထိုကောဋိယမင်း သားတို့ကို၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်
 အာနန္ဒာသည်၊ တေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ ကိံအဝေါစ၊
 အဘယ် သို့ ဆိုသနည်း၊ ဗျတ္တ ပစ္စော၊ ဗျတ္တ ပစ္စုမြို့၌နေကုန်သော မင်းသားတို့။
 ဇာနတာ၊ ခပ်သိမ်းသော စာနားတို့ကို သိတော်မူသော၊ ပဿတာ၊ ခပ်သိမ်း
 သော စာနားတို့ကို မြင်တော်မူသော၊ အရဟတာ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်
 မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗသဗ္ဗန္ဓော၊ မဘောက်မဖြန် ကိုယ်ကော်တိုင်သိတော်
 မူထက်သော၊ တေနာဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ
 တို့၏၊ ဝိသုဒ္ဓိံ သာ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ သောကပရိဒေဝါနံ၊
 စိုးရိမ်ခြင်း ဝိုကြွေးခြင်းတို့ကို၊ သမတ်က္ကမာယ၊ ကောင်းစွာလွန်ခြင်းငှါ
 လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ၊ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းစိတ်နှလုံး၏ဆင်းရဲ
 ခြင်းတို့၏ အတ္တဂံ၊ ခာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥာယဿ၊ အရိယာ
 မဂ်ကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သတ္ထိ
 ကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဣမာနိပါရိသုဒ္ဓိ ပဓာနိယဂံ၊ ဤစင်ကြယ်ခြင်းငှါ အားထုတ်အပ်
 သောလုံ့လဝီရိယအရတို့ကို၊ သဗ္ဗဒက္ခာတာနိ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်ကုန်၏
 စက္ကာရိ၊ လေးပါးတို့သည်၊ ကထမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သိလပါရိ
 သုဒ္ဓိပဓာနိယဂံ၊ သိလ၏စင်ကြယ်ခြင်းငှါ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လအရ
 လည်းကောင်း၊ ဗိက္ကပါရိသုဒ္ဓိပဓာနိယဂံ၊ ဗိတ်၏ စင်ကြယ်ခြင်းငှါ အား
 ထုတ်အပ်သောလုံ့လအရလည်းကောင်း၊ ဗိဇ္ဇိပါရိသုဒ္ဓိပဓာနိယဂံ၊ ဗညာ၏
 စင်ကြယ်ခြင်းငှါ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လ အရလည်းကောင်း၊ ဝိရတ္တိ
 ပါရိသုဒ္ဓိ ပဓာနိယဂံ၊ အပဟတ္တဖိုလ်၏ စင်ကြယ်ခြင်းငှါ အားထုတ်အပ်
 သောလုံ့လအရလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊
 ဗျတ္တ ပစ္စော၊ ဗျတ္တ ပစ္စုမြို့၌နေကုန်သော မင်းသားတို့၊ သိလပါရိ သုဒ္ဓိပဓာနိ
 ယဂံ၊ သိလ၏စင်ကြယ်ခြင်းငှါ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လအရသည်၊ ကထ
 မဗ္ဗ၊ အဘယ်နည်း၊ ဗျတ္တ ပစ္စော၊ ဗျတ္တ ပစ္စုမြို့၌နေကုန်သော မင်းသားတို့၊ ဣဝ၊
 ဤသာ သနာတော်၌၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ သိလဝါ၊ သိလရှိသည်၊ ဟောတိ။

ဖြစ်၏။(လ)။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊
 သိက္ခာတိ၊ တူင်၏၊ ဗျတ္တပစ္စာ၊ ဗျတ္တပစ္စုန္နိ နေသော မင်းသားတို့၊
 အယံ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ကိုကျင့်ခြင်းကို၊ သီလပါရိသုန္ဓိ၊ သီလ၏စင်ကြယ်ခြင်း
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝှပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သီလပါရိ
 သုန္ဓိံ၊ သီလ၏ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ အပရိပူရံဝါ၊ မပြည့်စုံသည်ကိုမူလည်း၊
 ပရိပူရိဿာမိ၊ ပြည့်အံ့၊ ပရိပူရံဝါ၊ ပြည့်စုံသည်ကိုမူလည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊
 ထိုထိုအရာ၌၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ အနုပ္ပဟေဿာမိ၊ မြီးမြောက်
 အံ့၊ ဣတိမနသိကရိတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိပဿနာပညာဖြင့်
 မြီးမြောက်ရာ၌၊ ယောဆန္ဓောစ၊ အကြင်ကုသိုလ်ဆန္ဒသည်လည်းကောင်း၊
 သောဝါယာမောစ၊ အကြင် အားထုတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ယော
 ဥဿာဟောစ၊ အကြင်ထိုထက်အားထုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယော
 ဥဿာဠိစ၊ အကြင်ထိုထက်၍လွန်စွာအားထုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 ယောအပ္ပဗုဒ္ဓိဝါနိစ၊ အကြင်မဆုတ်နှစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယာသတိစ၊
 အကြင်အောက်ခေါ်ခြင်း သတ်သည်လည်းကောင်း၊ ယံသမ္ပဗညဉ္ဇ၊ အကြင်
 အဆင်အခြင်သည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိံ၊ ရှိ၏၊ ဗျတ္တပစ္စာ၊ ဗျတ္တပစ္စုန္နိ
 နေသောမင်းသားတို့၊ ဣဒံ၊ ဤဆန္ဒဝိရိယစသောတရားကို၊ သီလပါရိသုန္ဓိ
 ပဓာနိယင်္ဂံ၊ သီလ၏စင်ကြယ်ခြင်း၌အားထုတ်အပ်သောလုံ့လအရဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗျတ္တပစ္စာ၊ ဗျတ္တပစ္စုန္နိနေသောမင်းသားတို့၊ ဝိတ္တပါရိ
 သုန္ဓိပဓာနိယင်္ဂံ၊ စိတ်၏စင်ကြယ်ခြင်း၌၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လအရ
 သည်၊ ကတမဉ္ဇ၊ အတယ်နည်း၊ ဗျတ္တပစ္စာ၊ ဗျတ္တပစ္စုန္နိနေသော မင်းသား
 တို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ သိက္ခာ၊ ရဟန်းသည်၊ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ
 ကိလေသာကာမတို့၌၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ဆိတ်၍ သာလျှင်၊(လ)။ စတုတ္ထံဈာနံ၊
 စတုတ္ထဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဗျတ္တပစ္စာ၊ ဗျတ္တ
 ပစ္စုန္နိနေသောမင်းသားတို့၊ အယံ၊ ဤသို့ဈာန်ကိုပြည့်စုံစေ၍ နေခြင်းကို၊
 ဝိတ္တပါရိသုန္ဓိ၊ စိတ်၏စင်ကြယ်ခြင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဧဝှပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိတ္တပါရိသုန္ဓိံ၊ စိတ်၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊
 အပရိပူရံဝါ၊ မပြည့်စုံသေးသည်ကို မူလည်း၊ ပရိပူရိဿာမိ၊ ပြည့်အံ့၊
 ပရိပူရံဝါ၊ ပြည့်စုံသည်ကိုလည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရာ၌၊ ပညာယ၊
 ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ အနုပ္ပဟေဿာမိ၊ မြီးမြောက်အံ့၊ ဣတိမနသိကရိတွာ၊
 ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိပဿနာပညာဖြင့် မြီးမြောက်ခြင်း၌၊ ယော
 ဆန္ဓောစ၊ အကြင်ကုသိုလ်ဆန္ဒသည်လည်းကောင်း၊ ယောဝါယာမောစ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

အကြင်အားထုတ်ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ယောဥဿာဟောစ၊ အကြင်
ထိုထက်အားထုတ်ခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ ယောဥဿောဋ္ဌိစ၊ အကြင်
ထိုထက်လွန်စွာ အားထုတ်ခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ ယာအပ္ပဒိုဝါနိစ၊
အကြင်မဆုတ်မနစ်ခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ ယာသတိစ၊ အကြင်သတိ
သည်ထည်းကောင်း၊ ယံသမ္မဇဉေဉ္စ၊ အကြင်ပညာအဆင်အခြင်သည်လည်း
ကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဗျုပ္ပပစ္ဆာ၊ ဗျုပ္ပပစ္ဆန္တိနုဿော မင်းသားတို့၊ ဣဒံ၊
ဤဆန္ဒဝိရိယစသောတရားကို၊ ဝိတ္တပါရိသုဒ္ဓိပဓာနိယင်္ဂံ၊ စိတ်၏စင်ကြယ်
ခြင်းငှါအားထုတ်အပ်သောလုံ့လအရဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗျုပ္ပပစ္ဆာ၊
ဗျုပ္ပပစ္ဆန္တိနုဿော မင်းသားတို့၊ ဒိဋ္ဌိပါရိသုဒ္ဓိပဓာနိယင်္ဂံ၊ ပညာ၏စင်
ကြယ်ခြင်းငှါ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လအရသည်၊ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်
နည်း၊ ဗျုပ္ပပစ္ဆာ၊ ဗျုပ္ပပစ္ဆန္တိ နုဿော မင်းသားတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာ
ထောင်၌၊ သိက္ခာ၊ ရဟန်းသည်၊ ဣဒံ၊ ဤတဏှာကြဉ်သောတေဘုမကတရား
အပေါင်းသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ သစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာ ဘုတ်
မဘောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြာအားဖြင့်သိ၏၊
အသံ၊ ဤမဂ္ဂင်တရားကိုယ်ရှစ်ပါးသည်၊ ဒုက္ခဒိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏
ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့် ဖြစ်သော မဂ္ဂ သစ္စာ တည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘုတ်၊ မဘောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာ
နာတိ၊ အပြာ အားဖြင့် သိ၏၊ ဗျုပ္ပပစ္ဆာ၊ ဗျုပ္ပပစ္ဆန္တိ နုဿော မင်း
သားတို့၊ အယံ၊ ဤအရိယသစ္စာဝေပေါင်းကို အပြားအားဖြင့် သိခြင်းကို၊
ဒိဋ္ဌိပါရိသုဒ္ဓိ၊ ပညာ၏စင်ကြယ်ခြင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဇ္ဇပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဒိဋ္ဌိပါရိသုဒ္ဓိ၊ ပညာ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊
အပရိပူရံဝါ၊ မပြည့်စုံသေးသည်ကိုမူလည်း၊ (ပ)၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရာ၌
ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဘောဿာမိ၊ မြီးမြှောက်အံ့၊ ဣတိမနသိ
ကရိတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိပဿနာပညာဖြင့်မြီးမြှောက်ရာ၌၊
ယောသန္ဓောစ၊ အကြင်ကုသိုလ်ဆန္ဒသည်လည်းကောင်း၊ ယောဝါယာမော
စ၊ အကြင် အားထုတ်ခြင်းသည် ထည်းကောင်း၊ ယောဥဿာ ဟောစ၊
အကြင်ထိုထက် အားထုတ်ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ယောဥဿောဋ္ဌိစ၊ အ
ကြင်ထိုထက်လွန်စွာ အားထုတ်ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ယာအပ္ပဒိုဝါနိစ၊
အကြင်မဆုတ်မနစ်ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ယာသတိစ၊ အကြင်အောက်
မှေ့ခြင်းသတိသည်လည်းကောင်း၊ ယံသမ္မဇဉေဉ္စ၊ အကြင်ပညာအဆင်ခြင်
သည်ထည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဗျုပ္ပပစ္ဆာ၊ ဗျုပ္ပပစ္ဆန္တိနုဿော မင်းသားတို့

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသမာ-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၇၇

ဣဒံ၊ ဤဆန္ဒဝိရိယစသောတရားကို၊ ဗိဇ္ဇိပါရိသုဒ္ဓိပဝေနိယင်္ဂံ၊ ပညာ၏စင်
 ကြယ်ခြင်းငှါအားထုတ်အပ်သောဝိရိယအရဟု၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗျုပ္ပ
 ပစ္စာ၊ ဗျုပ္ပပစ္စု၍နုဓေသောမင်းသားတို့၊ ဝိရတ္တိပါရိသုဒ္ဓိပဝေနိယင်္ဂံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိတ်၏စင်ကြယ်ခြင်းငှါအားထုတ်အပ်သောသုံ့လအရသည်၊ ကတ
 မဉ္ဇူ၊ အဘယ်နည်း၊ ဗျုပ္ပပစ္စာ၊ ဗျုပ္ပပစ္စု၍နုဓေသောမင်းသားတို့၊ ဣဒိနာသီလ
 ပါရိသုဒ္ဓိပဝေနိယင်္ဂေန၊ ဤသီလ၏စင်ကြယ်ခြင်းငှါအားထုတ်အပ်သော
 သုံ့လအရနှင့်၊ သမန္နာဂတောစ၊ ပြည့်စုံသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဣဒိနာဝိတ္တ
 ပါရိသုဒ္ဓိပဝေနိယင်္ဂေန၊ ဤစိတ်၏ စင်ကြယ်ခြင်းငှါ အားထုတ်အပ်သော
 သုံ့လအရနှင့်၊ သမန္နာဂတောစ၊ ပြည့်စုံသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သခေါ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသော၊ သောအရိယသာဝကော၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်၊ ရဇနိ
 ယေသု၊ တစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ ဣဋ္ဌာရုံတရားတို့၌၊
 ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဝိရာဇေတိ၊ ကင်းစေ၏၊ ဝိမောစနိယေသု၊ လွတ်ခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ ဣဋ္ဌာရုံတရားတို့၌၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊
 ဝိရာဇေတွာ၊ ကင်းစေ၍၊ ဝိမောစနိယေသု၊ လွတ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ ဣဋ္ဌာရုံတရားတို့၌၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဝိမောစေတွာ၊ လွတ်
 စေ၍၊ သမ္မာ၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဝိရတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိတ်သို့၊ ဗုသတိ၊
 ရောက်၏၊ ဗျုပ္ပပစ္စာ၊ ဗျုပ္ပပစ္စု၍နုဓေသောမင်းသားတို့၊ အထံ၊ ဤအရဟတ္တ
 ဖိတ်သို့ချောက်ခြင်းကို၊ ဝိရတ္တိပါရိသုဒ္ဓိ၊ အရဟတ္တဖိတ်၏ စင်ကြယ်ခြင်း
 ဟု၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣဏံ၊ ဤသို့၊ ဝေဇ္ဇဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိရတ္တိ
 ပါရိသုဒ္ဓိ၊ အရဟတ္တဖိတ်၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ အပရိပုရိဝါ၊ မပြည့်စုံသေး
 သည်ကိုမူလည်း၊ ပရိပုရိဿာမိ၊ ပြည့်စုံ၊ ပါရိပုရိဝါ၊ ပြည့်စုံသည်ကိုမူ
 လည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရာ၌၊ ပညာ၊ သ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ အနုဂ္ဂ
 ဟောသမာမိ၊ ပြီးမြောက်အံ့ ဣတံမနသိကရိတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ တတ္ထ၊
 ထိုဝိပဿနာ ပညာဖြင့်ပြီးမြောက်ရာ၌၊ ယောဆန္ဓောစ၊ အကြင်ကုသိုလ်
 ဆန္ဒသည်လည်းကောင်း၊ ယောဝါ ယာမောစ၊ အကြင် အားထုတ်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ယောဥဿာ ဟောစ၊ အကြင် ထိုထက် အားထုတ်
 ခြင်း သည် လည်းကောင်း၊ ယောဥဿာဗ္ဗိစ၊ အကြင် ထိုထက် လွန်စွာ

အားထုတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ယာအပ္ပဒိုဝါနီစ၊ အကြင်မဆုတ်မနစ်
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယာသကိစ၊ အကြင်သက်သည်လည်းကောင်း။
 ယံသမ္ပဇဉ္ဇေ၊ အကြင်ပညာအဆင်အခြင်သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 ဗျတ္တပဇ္ဇာ၊ ဗျတ္တပဇ္ဇာမြို့ဒုနသောမင်းသားတို့။ ဣဒံ၊ ဤဆန္ဒစိရိယစသော
 တရားကို။ ဝိပုတ္တိပါရိသုဒ္ဓိပဝာနိယင်္ဂံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏စင်ကြယ်ခြင်းငှါ
 အားထုတ်အပ်သောလုံ့လအရဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဗျတ္တပဇ္ဇာ၊ ဗျတ္တပဇ္ဇာ
 မြို့ဒုနသောမင်းသားတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဇာနတာ၊ ခပ်ထိမ်းသောတရားတို့ကို
 ဆိုတော်မူသော။ ပဿတာ၊ ခပ်ထိမ်းသောတရားတို့ကို မြင်တော်မူသော။
 အရဟတာ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မတေဝံ
 မပြန်ကိုယ်တော်တိုင် ဆိုတော်မူဘတ်သော။ တေနာဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ကုရားသည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်
 ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ သောကပရိဒေဝါနံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းငိုကြွေးခြင်းတို့ကို။
 သမတိက္ကမာယ၊ ကောင်းစွာလွန်ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ
 ကိုယ်ဆွဲဆင်းရဲခြင်းစိတ်နှလုံး၏ဆင်းရဲခြင်းတို့၏။ အတ္တင်္ဂမာယ၊ ချုပ်ငြင်း
 ငှါလည်းကောင်း။ ဥပယဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အဓိဝမာယ၊ ငြင်းငှါလည်း
 ကောင်း။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သန္တိကံရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုငြင်းငှါ
 လည်းကောင်း။ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိပါရိသုဒ္ဓိပဝာနိယင်္ဂံနံ၊
 ဤစင်ကြယ်ခြင်းငှါအားထုတ်အပ်သောလုံ့လအရဟူ၍၊ သမ္ပဒက္ခာတာနိ
 ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ငန့်တေဝံမူ၏။ ။

စတုတ္ထသုတ်ပြီး၏။

ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်။ သက္က
 သု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌၊ ကဝိလဝတ္ထု၊ ဝဗ္ဗိ၊ ကဝိလဝတ်ပြည်၌။ နိဂြောဓာရာမေ၊
 နိဂြောဓရုံကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မူ၏။ အထ ထံအခါ၌၊ ခေါ၊
 စင်စစ်။ နိဂဏ္ဌသာဝကော၊ နိဂဏ္ဌ၏တပည့်ဖြစ်သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဠုအမည်ရှိ
 သော။ သက္ကော၊ သာကီဝင်မင်းသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အာယသ္မာ
 မဟာမောဂ္ဂဿာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂဿာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထို
 အရှင်မဟာမောဂ္ဂဿာန်ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံဝိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံ
 မိတ္တာ၊ ကပ်လေပြီ၍။ အာယသ္မန္တံ၊ မဟာမောဂ္ဂဿာန်၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂ
 ဝဿာန်ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေစွာရှိခိုးပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်
 ပတ်သောအရပ်၌၊ နိယိဒံ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၇၆

အရပ်၌၊ နိသိန္နံ၊ အါ၊ ထိုင်းနုပြီးသော၊ နိဂဏ္ဌသာဝကံ၊ နိဂဏ္ဌ၏တပည့်ဖြစ်
သော၊ ဝပံ၊ ဝပအမည်ရှိသော၊ သက္ကံ၊ သာကီဝင်မင်းကို၊ အာယသ္မာမဟာ
မောဂ္ဂသာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂသာန်သည်၊ ဇေတံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ
စ၊ မိန့်ဆို၏၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်ဆိုသနည်း၊ ဝပ၊ ဝပ၊ ဣဓ၊ ဤ
သောက၌၊ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါ၊ အဝိဇ္ဇာဘုရားတို့၏ကုန်ခြင်းဟူသောအကြောင်း
ကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇာပွါဒါ၊ အဘိယာ မဂ်ဥာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိဇ္ဇာ၏ဖြစ်ခြင်း
ကြောင့်၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ သံဝုဒတာ၊ စောင့်စည်းသည်၊ ဝါစာယ၊
နူတ်ဖြင့်၊ သံဝုဒတာ၊ စောင့်စည်းသည်၊ မနဿ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သံဝုဒတာ၊
စောင့်စည်းသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဝပ၊ ဝပ၊ ယတောနိဒါနံ၊ အကြင်အကု
သိုလ်ကံဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ပုဂိသံ၊ သတ္တဝါကို၊ ဒုက္ခဝေဒနိယာ၊
ဒုက္ခဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့
သက်၊ အဘိသမ္ပရာယံ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ အန္ဓာဿဝေယျံ၊ အဘန်တလဲလဲ
နှိပ်စက်လွှမ်းမိုးကုန်ရာ၏၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံဟူသောအကြောင်း
ကို တွံ၊ သင်သည်၊ ပဿသိနောပဿသိနု၊ မြင်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
စ၊ မိန့်ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣဓ၊ ဤသောက၌၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အဝိပက္က
ဝိပါတံ၊ မရင့်သေးသော အကျိုးရှိသော၊ ဝါပကမ္ပံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊
ကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယတောနိဒါနံ၊
အကြင် မရင့်သေးသော အကျိုး ပေးခြင်းရှိသော အကုသိုလ်ကံဟူသော
အကြောင်းကြောင့်၊ ပုဂိသံ၊ သတ္တဝါကို၊ ဒုက္ခဝေဒနိယာ၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဓါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ အဘိသမ္ပရာယံ၊ တမ
လွန်ဘဝ၌၊ အန္ဓာဿဝေယျံ၊ အဘန်တလဲလဲ နှိပ်စက် လွှမ်းမိုးကုန်ရာ၏၊
တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုမရင့်သေးသော အကျိုးပေးခြင်းရှိသော အကုသိုလ်ကံဟူသော
အကြောင်းကို အဘိ၊ အဟ္ပနိဝံ သည်၊ ပဿာမိ၊ မြင်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
စ၊ ဪ၊ ခေါ်ဝေါ်၊ စင်စစ်၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂသာနော၊ အရှင်
မဟာမောဂ္ဂသာန်၏၊ နိဂဏ္ဌသာဝကေန၊ နိဂဏ္ဌ၏တပည့်ဖြစ်သော၊ ဝပေန
ဝပအမည်ရှိသော၊ သက္ကေန၊ သာကီဝင်မင်းနှင့်၊ သမ္ပိ၊ တကွ၊ အန္တရာ၊
အကြားအကြား၌ဖြစ်သော၊ အယံစေဝကထာ၊ ဤစကားသည်သာလျှင်၊
ဝိပ္ပကထာ၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာယန္တသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌၊
ပမိ သလ္လာနာ၊ ကိန်းအောင်းထော်မှုရာမှ ဝဋ္ဋိတော၊ ထထော်မှုသည်ရှိသော်၊
ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဥပဋ္ဌာနုသာယာ၊ ညီမှုရာစရင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

တောန၊ ထိုညီမျှရာစရပ်ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိ
မိဘူ၊ ကပ်လေပြီး၍၊ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော၊ အာသနေ၊ နေရာ၌၊
နိသိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိသဇ္ဇခေါ၊ ထိုင်နေ
တော်မူပြီး၍ သာယျင်း အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂဏာနံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂ
ဏာန်ကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံအဝေါစ၊
အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ မောဂ္ဂဏာန၊ မောဂ္ဂဏာနံ၊ ဇေတရဟိ၊ ယခု
အခါ၌၊ ကာယကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်၊ သဒ္ဓိယိန္ဒာ၊ စည်းဝေးကုန်
သည်၊ အတ္တနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဝေါ၊ သင်ဝှံ၏။ အန္တရာ၊ အကြားအကြား
၌ဖြစ်သော၊ ဝိပကတ၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်သော၊ ကထာ၊ စကားသည်၊
ကာစပန၊ အဘယ် စကားနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣခအန္တယနေ၊ အတံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ နိဂဏ္ဌသာ
ဝကံ၊ နိဂဏ္ဌ၏တပည့်ဖြစ်သော၊ ဝပ္ပံ၊ ဝပ္ပအမည်ရှိသော၊ သက္ကံ၊ သင်္က
ဝင်မင်းကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆိုပါ၏။ ကိံအဝေါစ၊
အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း၊ ဝပ္ပ၊ ဝပ္ပ၊ ဣခ၊ ဤသောက၌၊ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါ၊
အဝိဇ္ဇာတရားတို့၏ကုန်ခြင်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇုပ္ပါဒါ၊ အရိ
ယမဂဉ္ဇာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိဇ္ဇာ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ကာယေန၊ ကာယ
ခွါရဖြင့်၊ သံဝုတော၊ စောင့်စည်းသည်၊ ဝါစာယ၊ ဝစီခွါရဖြင့်၊ သံဝုတော၊
စောင့်စည်းသည်၊ မနုဿ၊ မနောခွါရဖြင့်၊ သံဝုတော၊ စောင့်စည်းသည်၊
အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝပ္ပ၊ ဝပ္ပ၊ ယတော နိဒါနံ၊ အကြင် အကုသိုလ်ကံဟူ
သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝုရိသံ၊ သက္ကဝါကို၊ ဒုက္ခ ဝေဒနိယာ၊ ဒုက္ခ၏
အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ အဘိသမ္ဘ
ရာယံ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ အနာဿဝေယျံ၊ အဘန်တလဲလဲ နှိပ်စက်လွှမ်းမိုး
ကုန်ရာ၏။ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံဟူသောအကြောင်းကို၊ တံ၊ သင်သည်
ပဿသိနောပဿသိနု၊ မြင်၏ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆိုပါ၏။ ဘန္တေ၊
မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တု၊ အကျွန်ုပ်ကဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ နိဂဏ္ဌ
သာဝကော၊ နိဂဏ္ဌ၏တပည့်ဖြစ်သော၊ ဝပ္ပေါ၊ ဝပ္ပအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊
သာင်္ဂီဝင်မင်းသည်၊ ဓံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊
ဈောကံပါ၏။ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဈောကံသနည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား၊ ဣခ၊ ဤသောက၌၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အဝိပက္ကဝိပါကံ၊ မရင့်သေးသော
အကျိုးပေးခြင်းရှိသော၊ ပါပကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊
အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယတောနိဒါနံ၊ အကြင် မရင့်သေး

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၀၀

သောအကျိုးပေးခြင်းရှိသော အကုသိုလ်ကံဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
 ပုဂိုလ်၊ သတ္တဝါကို၊ ဒုက္ခဝေဒနိယံ၊ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းဖြစ် ကုန်သော၊
 အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ အဘိသမ္ဘရာယံ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊
 အနာသာဝေယျံ၊ အဘန်တလဲလဲ နှိပ်စက်လွှမ်းမိုးကုန်ရာ၏။ ထံဌာနံ၊ ထို
 မရင့်သေးသောအကျိုးပေးခြင်းရှိသော အကုသိုလ်ကံဟူသောအကြောင်း
 ကိုးအဘိ၊ အက္ခန္ဓိဝံသည်၊ ပဿာမိ၊ မြင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊
 ဝျောက်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား၊ နိဂဏ္ဌသာဝကေန၊ နိဂဏ္ဌ၏တပည့်
 ဖြစ်သော၊ ဝပေန၊ ဝပအမည်ရှိသော၊ သက္ကေန၊ သာကီဝင်မင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
 တကွ၊ နော၊ အက္ခန္ဓိဝံတို့၏၊ အန္တရာ၊ အကြားကြား၌ဖြစ်သော၊ အယံခေါ
 ကထာ၊ ဤစကားသည်သာလျှင်၊ ဝိပ္ပကတာ၊ အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ အနုပ္ပက္ခော၊
 အစဉ်ရောက်သာတော်မူသာပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဝျောက်၏။ အထ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ နိဂဏ္ဌသာဝကံ၊ နိဂဏ္ဌ၏တပည့်
 ဖြစ်သော၊ ဝပံ၊ ဝပအမည်ရှိသော၊ သက္ကံ၊ သာကီဝင်မင်းကို၊ ဇေဝံစနံ၊ ဤ
 စကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဝိ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူ
 သနည်း၊ ဝပ၊ ဝပ၊ ထုံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါတုရားအား၊ အနုညေယျဉ္ဇေဝ၊ ခွင့်
 ပြုအပ်သောအရာသည်လည်း၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဇေဝံသတိ၊
 ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အနုဇာနေယျာသိ၊ ခွင့်ပြုလော့၊ ပတိက္ကောသိတဗ္ဗဉ္ဇ၊
 တားမြစ်အပ်သောအရာသည်လည်း၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဇေဝံ
 သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပဋိက္ကောသေယျာသိ၊ တားမြစ်လော့၊ မေ၊
 ငါတုရား၏။ ဟဿစတာသိတဿ၊ အကြင်ဟောအပ်သော ပါဠိ၏လည်း၊
 အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ နဇာနေယျာသိ၊ မသိအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုအနက်ကို မသိသော
 အရာ၌၊ မမေဝ၊ ငါတုရားကိုသာလျှင်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 တုရား၊ ဣဒံ၊ ဤပါဠိသည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော၊ အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဟောတိ
 ဖြစ်သနည်း၊ ဣမဿ၊ ဤပါဠိ၏အကြော၊ အနက်သည်၊ ဧကော၊ အတယ်နည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိပုဗ္ဗယျာသိ၊ မေးလျှောက်လော့၊ ဝတ္ထေ၊ ဤအရာ၌၊ နော၊ ငါ
 တို့၏။ ကထာ၊ သလ္လာပေါ၊ စကားပြော ဟောပြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား၊ အဟံ၊ အက္ခန္ဓိဝံ
 သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာတုရားအား၊ အနုညေယျဉ္ဇေဝ၊ ခွင့်ပြုအပ်သော
 အရာကိုလည်း၊ အနုဇာနိဿာမိ၊ ခွင့်ပြုအံ့၊ ပဋိက္ကောသိတဗ္ဗဉ္ဇ၊ တားမြစ်အပ်
 သောအရာကိုလည်း၊ ပဋိက္ကောသိဿာမိ၊ တားမြစ်ပါအံ့၊ အဟံ၊ အက္ခန္ဓိဝံ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သည်။ တဝဂေဝာ၊ မြက်စွာဘုရား၏။ ယဿစကာထိဘဿ၊ အကြင်ဟော
 ဘော်မူ အပ်သောပါဠိ၏သည်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ နဇာနိဿာမိ၊ မသိအံ့၊
 ဧတ္ထ၊ ဤအနက်ကို မသိသောအရာ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ ယဝ၊ မြတ်စွာဘုရားကို
 သာဗျှင်၊ ဥက္ကရိ၊ အလွန်။ ဘန္တံ၊ မြက်စွာဘုရား၊ ဣဒံ၊ ဤပါဠိသည်။ ကထံ၊
 အဘယ် သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣမဿ၊ ဤ
 ပါဠိ၏အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိပုဗ္ဗိဿာ
 မိ၊ ခေးသျှောက်ပါအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ကထာသလ္လာ
 ပေါ၊ စကားပြောဟောခြင်းသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အပေါစ၊ သျှောက်၏။ ဝပ္ပ၊ ဝပ္ပ၊ မယာ၊ ဝါဘုရားသည်၊ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆုံးအပ်ထက္ကံ၊
 သော၊ ထံဝစံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစံ၊ ထိုစကားကို၊ တံ၊
 သင်သည်၊ ကံ၊ မညထိ၊ အဘယ် သို့အောက်မေ့ သနည်း၊ ကာယဿမာ၊ ဧတ္ထဝု
 ယာ၊ ကာယကံဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိစာတပရိဇ္ဇာဟာ၊ ဆင်းရဲခြင်း
 ချွန်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေအာသဝါ၊ အကြင်အာသဝေါ
 ထားတို့ သည်၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကာယသမာရတ္တာ၊ ကာယကံမှပရိဝေ
 တဿ၊ ကြဉ်သော၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိစာတပရိဇ္ဇာဟာ၊ ဆင်းရဲခြင်း
 ပျန်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေအာသဝါ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့
 သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သော၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နံ၊ အဆစ်ဖြစ်
 သော၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံကိုထည်း၊ နကရေတိ၊ မပြု၊ ပုရာဏံ၊
 အဘောင်း ဖြစ်သော၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံကိုထည်း၊ ဖုဿ
 ဖုဿ၊ ရောက်၍ရောက်၍၊ ဗျန္တိ၊ ကင်းခြင်းကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ ကံ၊
 အဘယ် သို့၊ ဗျန္တိ၊ ကင်းခြင်းကို၊ ကရေတိ၊ ပြုသနည်း၊ နိဇ္ဈရာ၊ ကိလေသာ
 တို့ ကိုးဆွေးမြှေးစကတ်သောအရိယမဂ်သည်၊ ဟူသောအကုင့်သည်၊ သန္တိဗ္ဗိ
 ကာ မျက်မှောက်၌ အကျိုးကိုပေးတတ်၏၊ အကာလိကာ၊ အခါမထင်အရိ
 ယဒိ၊ ဟူသော အကျိုးကိုပေးတတ်၏၊ ဇေယျံ၊ သိကာ၊ လာတုညံ၊ ရှုတုညံ
 ဟူး၊ ယ အစိုးအရှင်ကိုထိုက်၏၊ ဩပနေယျိကာ၊ မိမိတို့၏ စိတ်၌ကပ်၍
 အော်ဘတ်၏၊ ဝိညာတိ၊ ပညာရှိ ဘုံသည်၊ ပစ္စက္ကံ၊ အသီးအသီးသောသန္တံ၊
 န္တံ၊ ဝေဒိဘဒ္ဓော၊ ထိအပ်ခံစားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျန္တိ၊ ကင်းခြင်းကို၊ ကရေ
 တိ၊ ပြု၏။ ဝပ္ပ၊ ဝပ္ပ၊ ယတောနိဒ္ဒါနံ၊ အကြင်အရိယမဂ် ထည်းဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါကို၊ ဒုက္ခဝေဒနိယာ၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါ တရားဟူသည်၊ အဘိသမ္ပနယံ၊
 ဝေမလ္လှံဘာဝံ၊ အန္တာဿဝေယျံ၊ အဘန်တလဲလဲ နှိပ်စက် ထွင်မိုးကုန်ရာ၏။

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထဝဠာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၈၃

တံဗ္ဗာနံ၊ အရိယမဂ်တည်း ဟူသော အကြောင်းကို၊ ပဿသိနောပဿသိနု
 မြင်၏။ သာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊
 ဧတံ၊ ဤအရိယမဂ်ကြောင့် ဒုက္ခဝေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော အာသဝေါ
 တရားဘို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နောဟိနောဝေဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သလျှင်
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏။ ဝပ္ပ ဝပ္ပ၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊
 ဝုစ္စမာနံ၊ ဆို နပ်သတ္တံ့ သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တံ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ မညသိ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့
 သနည်း။ ဝစိ၊ ဘမာရ ဣ၊ ဝစိကံဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိဇာတပရိ
 ဇ္ဇာဟာ၊ ဆင်းရဲခြင်းပူပန်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေအာသဝါ၊
 အကြင်အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝစိသမာရဇ္ဈာ၊ ဝစိ
 ကံမှ၊ ပဋိပရိတယာ၊ ကြည့်သော၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိဇာတပရိဇ္ဇာဟာ၊
 ဆင်းရဲခြင်းပူပန်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေအာသဝါ၊ ထိုအာသ
 ဝေါတရားတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ သော၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံကိုလည်း။ နကရေ
 တိ၊ မပြု၊ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံကို
 လည်း၊ ဖုဿ၊ ဖုယာ၊ ရောက်၍ရောက်၍၊ ဗျန္တိံ၊ ကင်းခြင်းကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏
 ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗျန္တိံ၊ ကင်းခြင်းကို၊ ကရေတိ၊ ပြုသနည်း။ နိဇ္ဇရာ၊ ကိလေ
 သာတို့ကိုဆွေးမြေ့စေတတ်သော အရိယမဂ်တည်းဟူသော အကုသိုလ်သည်၊
 သန္တိဗ္ဗိကာ၊ မျက်မှောက်၌အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ အကာလိကာ၊ အခါမယင့်
 အရိယဗိုလ်ဟူသော အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ ဖေါဟယိကာ၊ လာလှည့်ရှု
 လှည့်ဟူသော အစီအရင်ကို ထိုက်၏။ ဩပနေယျိကာ၊ မိမိတို့၏စံတံ့
 ကပ်၍ဆောင်ခြင်းငှါ ထိုက်၏။ ဝိညဟိ၊ ပညာရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ခံစားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျန္တိံ၊ ကင်းခြင်းကို၊
 ကရေတိ၊ ပြု၏။ ဝပ္ပ၊ ဝပ္ပ၊ ယတောနိဒါနံ၊ အကြင်အရိယမဂ်တည်းဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ ပုရိသံ၊ ဝတ္တဝါကို၊ ဒုက္ခဝေဒနိယာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏
 အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ အဘိသမ္ဘရာ
 ယံ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ အဗ္ဗာဿဝေယျံ၊ အတန်တလဲလဲ နှိပ်စက်လွှမ်းမိုးကုန်
 ရာ၏။ တံဗ္ဗာနံ၊ ထိုအရိယမဂ်တည်းဟူသော အကြောင်းကို၊ တံ၊ သင်သည်။
 ပဿသိနောပဿသိနု၊ မြင်၏။ သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဧတံ၊ အရိယမဂ်ကြောင့် ဒုက္ခဝေဒနာ၏အကြောင်း
 ဖြစ်သော အာသဝေါတရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နောဟိနောဝေဟောတိ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ဝပ္ပ၊ ဝပ္ပ၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ မညွှတ်၊ အဘယ်သို့ အောက်မှ သနည်း။ မနောသမာရုပ္ပပစ္စယံ၊ မနောကံ ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝိစာတပရိစ္ဆာဟာ၊ ဆင်းရဲခြင်းပူပန်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေအာသဝါ၊ အကြင်အာသဝေါ တရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မနောသမာရုပ္ပာ၊ မနောကံမှ၊ ပဋိဝိရတဿ၊ ကြဉ်သော၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိစာတပရိစ္ဆာဟာ၊ ဆင်းရဲခြင်းပူပန်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေအာသဝါ၊ ထိုအာသဝေါ တရားတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ သော၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံကိုလည်း၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ပုနာတံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံကိုလည်း၊ ဖု၊ ပုဿ၊ ရောက်၍ရောက်၍၊ ဗျန္တိ၊ ကင်းခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ ဗျန္တိံ၊ ကင်းခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြုသနည်း။ နိဇ္ဈရာ၊ ကိလေသာတို့ကိုဆွေးမြေ့စေတတ်သောအရိယမဂ်တည်းဟူသောအကုန်သည်၊ သန္တိကာ၊ မျက်မှောက်၌ အကျိုးကိုပေးတတ်၏၊ အကာလိကာ၊ အခါမလင့်အရိယမဂ်ဟူသောအကျိုးကိုပေးတတ်၏၊ ဖေပိပသိကာ၊ ထာထည်ရှုထည်ဟူသော အစီအရင်ကိုထိုက်၏၊ ဩပါနေယျိကာ၊ မိမိတို့၏စိတ်၌ ကပ်၍ ဆောင်ခြင်းငှါ ထိုက်၏၊ ဝိညဟိ၊ ပညာရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဂ္ဂတ္တံ၊ မိမိ၏စိတ်၌၊ ဝေဒိဏုဗ္ဗော၊ ထိုအပ်ခံစားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျန္တိံ၊ ကင်းခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဝပ္ပ၊ ဝပ္ပ၊ ယတောနိဒါနံ၊ အကြင်အရိယမဂ်တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ပုရိသံ၊ သတ္တဝါကို၊ ဒုက္ခဝေဒနိယာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ အထိသမ္ပနာယံ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ အန္ဓဿဝေယျ၊ အတန်တလဲလဲ နှိပ်စက်လွှမ်းမိုးကုန်ရာ၏၊ တံဂ္ဃာနံ၊ ထိုအရိယမဂ်တည်းဟူသော အကြောင်းကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ ပဿသိနောမဿ၊ သိခွဲမြင်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤအရိယမဂ်ကြောင့် ဒုက္ခဝေဒနာ၏အကြောင်းဖြစ်သောအာသဝေါတရားတို့၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နောဟိနောပေဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ဝပ္ပ၊ ဝပ္ပ၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝုပ္ပမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တံ၊ သင်သည်။

စတုက္ကနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၀၅

ကိံမညတိ၊ အဘယ်သို့အောက်မေ့သနည်း၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိစာတပရိဇ္ဇာဟာ၊ ဆင်းခြင်းပူပန်ခြင်း၏ အကြောင်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေအာသဝါ၊ အကြင်အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါ၊ အဝိဇ္ဇာတရားတို့၏ကုန်ခြင်းဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇုပ္ပါဒါ၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိဇ္ဇာ၏ ဖြစ်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိစာတပရိဇ္ဇာဟာ၊ ဆင်းခြင်း
 ပူပန်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေအာသဝါ၊ ထိုအာသဝေါတရား
 တို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ စော၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နဝံ၊ အသစ်
 ဖြစ်သော၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံကိုလည်း၊ နကရေတိ၊ မပြု၊
 ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မဉ္စ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံကိုလည်း၊
 ဖုဿဖုဿ၊ ရောက်၍ရောက်၍၊ ဗျန္တိံ၊ ကင်းခြင်းကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ ကိံ၊
 အဘယ်သို့၊ ဗျန္တိံ၊ ကင်းခြင်းကို၊ ကရေတိ၊ ပြုသနည်း၊ နိဇ္ဇရာ၊ ကိလေသာ
 တို့ကိုခွေမြေ၊ စေတတ်သော အရိယမဂ် တည်းဟူသော အကုန်သည်၊
 သန္တိမ္ဗိကာ၊ မျက်မှောက်၌ အကျိုးကို ပေးတတ်၏၊ အကာလိကာ၊ အခါ
 မထင်အရိယမဂ်ဟူသော အကျိုးကို ပေးတတ်၏၊ ဖေယိပသိကာ၊ ထာ
 ထည် ရှုထည်ဟူသောအစီအရင်ကို ထိုက်၏၊ ဩပဒေယျိကာ၊ မိမိတို့၏၊
 စိတ်၌ကပ်၍ ဆောင်ခြင် ၎ှ၊ ထိုက်၏၊ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိသော အရိယာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပစ္စက္ကံ၊ မိမိ၏စိတ်၌၊ ဝေဒိဘဗ္ဗော၊ ထိအပ်ခံစားအပ်၏၊
 ဣတံ၊ ဤသို့ ဗျန္တိံ၊ ကင်းခြင်းကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ ဝပ္ပ၊ ဝပ္ပ၊ ယထောနိဒါနံ၊
 အကြင်အရိယမဂ်တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ပုရိသံ၊ သတ္တဝါကို၊
 ဒုက္ခဒေဒနိယာ၊ ဒုက္ခဒေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသ
 ဝေါတရား တို့သည်၊ အဘိ သမ္ပရာယံ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ အနာဿဝေယျံ၊
 အဘန်တလဲလဲ နှိပ်စက်ထွန်း ခိုးကုန်ရာ၏၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရိယမဂ်တည်း
 ဟူသောအကြောင်းကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပဿသိနောပဿသိနု၊ မြင်၏လော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာတုရား၊ ဝေံ၊ ဤအရိယ
 မဂ်ကြောင့် ဒုက္ခဒေဒနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သော အာသဝေါ တရားတို့၏
 ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နောဟိနောဝေဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ဝေံ၊ ဤ သို့၊ သမ္မာ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်၊
 ဝိရက္ကစိတ္တဿ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း
 အား၊ သတတဝိဟာရာ၊ မြဲသာနေခြင်းတို့သည်၊ အမိဂတာ၊ ရအပ်ကုန်သည်
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သော ရဟန်းသည်၊ စက္ခုနာ၊

မျက်စိဖြင့်၊ ရှုဝံ၊ ရှုပါရုံကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သုမနော၊ တင်ခြင်းရာဂဏီအစွမ်းဖြင့်
ဝမ်းမြောက်သည်၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဒုဗ္ဗနော၊ ပြစ်မှားခြင်း ဒေါသဏီ
အစွမ်းဖြင့်နှလုံးမသာယာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံ
သည်ဖြစ်၍၊ သမ္မဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဥပေက္ခ
ကော၊ သျှစ်ထူးရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သောတေနုနားဖြင့်၊ သန္တံ၊ သန္တံ၊
ရုံ ကို၊ သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ (ပ)၊ စာနော၊ နှာခေါင်းဖြင့်၊ ဝန္တံ၊ အနံ့ကို၊ စာယိတွာ၊
နင်း၍၊ (ပ)၊ ဇိဝ္ဗံ၊ ယ၊ သျှာဖြင့်၊ ရသံ၊ ရသာရုံကို၊ သာယိတွာ၊ လျက်၍၊ (ပ)၊
ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ ဖုသိတွာ၊ တွေ့၍၊ (ပ)၊ မနသာ၊
မနောဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို၊ ဝိညာယ၊ သိ၍၊ သုမနော၊ ရာဂဏီ အစွမ်း
ဖြင့်ဝမ်းမြောက်သည်၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဒုဗ္ဗနော၊ ဒေါသဏီအစွမ်းဖြင့်
နှလုံးမသာယာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊
သမ္မဇာနော၊ ပညာအဆင်ခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဥပေက္ခကော၊ သျှစ်ထူး
ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သော၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ ကာ
ယပရိယန္တိကံ၊ ပဉ္စဒါရ်ဖြစ်သောကာယလျှင်အဆုံးရှိသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာ
ကို၊ ဝေဒိယမာနော၊ ခံစားသည်ရှိသော်၊ ကာယပရိယန္တိကံ၊ ပဉ္စဒါရ်ဖြစ်
သောကာယလျှင်အဆုံးရှိသော၊ ဝေဒနံ၊ ခံစားခြင်းဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယာမိ၊
ခံစား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဇိဝိတပရိယန္တိကံ၊
အသက်လျှင်အဆုံးရှိသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယမာနော၊ ခံစားသည်
ရှိသော်၊ ဇိဝိတပရိယန္တိကံ၊ အသက်လျှင်အဆုံးရှိသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊
ဝေဒိယာမိ၊ ခံစား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ကာ
ယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ ဇိဝိတပရိယာဒါနာ၊ အသက်
ကုန်သည်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ ဣဝေဝ၊ ခန္ဓာငါးပါး၏ ဖြစ်ရာဖြစ်သောဤသဝဋ္ဌ
ပင်လျှင်၊ သဗ္ဗဝေဒနိယာနံ၊ အလုံးစုံသောဝေဒနာတို့သည်၊ အနတ္တိန္ဒြိတာနံ
မနှစ်သက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သိတိ၊ ချမ်းငြိမ်းကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဝပ္ပ၊ ဝပ္ပ၊ သေ
ယူထားဒိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ထူနံ၊ သစ်ပင်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ သာယာ၊
အရိပ်သည်၊ ပညာယေထ၊ ထင်ရာ၏၊ ပရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ကုဒါယ
ဝိဇ္ဇကံပေါက်ဘူးတရှင်းချင်းဟောင်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝေဗ္ဗယျ၊ သွားရာ
၏၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ တံထူနံ၊ ထိုသစ်ပင်ကို၊ မူလေ၊ အရင်၌၊
ဆိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏၊ မူလံ၊ အရင်းကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်ပြီး၍၊ ပလိခဏေယျ၊
ထက်ဝန်းကျင်၌တူးရာ၏၊ ပလိခဏေတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌တူးပြီး၍၊ မူလံ

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပုစ္ဆာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၈၇

နိ၊ အမြင်ကို ကိုဥဒ္ဓဒရေယျ နှုတ်ရာ၏။ အန္တမသော၊ အယုတ်အားဖြင့်၊ ဥထိရ နာဠိမတ္တာနိမိ၊ ပန်းရင်းရိုးတံမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသော မြစ်သေး တို့ကို လည်း၊ ဥဒ္ဓဒရေယျ နှုတ်ရာ၏။ သော၊ ထိုဖောကျားသည်၊ တံထုနံ၊ ထိုသစ်ပင် ကို၊ ခဏှာ ခဏှိကံ၊ အပိုင်းအပိုင်း၊ ဆီခွေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏။ ခဏှာ ခဏှိကံ၊ အပိုင်းအပိုင်း၊ ဆောတွာ၊ ဖြတ်ပြီး၍၊ ဖာလေယျ၊ ခွဲရာ၏။ ဖာလေတွာ၊ ခွဲပြီး၍၊ သကလိကံ သကလိကံ အမိတ်အမိတ်ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ သကလိကံ သကလိကံ၊ အမိတ်အမိတ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဝါတာတပေ၊ လေနေပူ၌၊ ဝိသေသေယျ၊ ခြောက်စေရာ၏။ ဝါတာတပေ၊ လေနေပူ၌၊ ဝိသေသေတွာ၊ ခြောက်စေ၍၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်၊ ဒဟေယျ၊ တိုက်ရာ၏။ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်၊ ဒဟေတွာ၊ တိုက်ပြီး၍၊ ဖံသိ၊ မီးသွေးကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဖံသိ၊ မီးသွေး ကို၊ ကရိတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ မဟာဝါထေဝါ၊ ပြင်းစွာသောထေဋ္ဌိမူလည်း၊ ဩဇုနေ ယျ၊ ထွင့်ရာ၏။ သိစာသောတာယ၊ လျှင်သောရေအထဲ၌ရှိသော၊ နဒိယာဝါ၊ မြစ်၌မူလည်း၊ ပဝါဟေယျ၊ မျှောရာ၏။ ဝပ္ပ၊ ဝပ္ပ၊ ဝေံတိ၊ ဤသို့မျှောအပ်သည် ရှိသော်သာလျှင်၊ ထုနံ၊ သစ်ပင်ကို၊ ပဒိဂ္ဂ၊ စွဲ၍၊ ယာဆာယာ၊ အကြင်အရိပ် သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာဆာယာ၊ ထိုအရိပ်သည်၊ ဥစ္ဆိန္နမူလ၊ ဖြတ်အင်ပြီး သောအမြင်ရှိသည်၊ တာဇာဝတ္ထု၊ ကတာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာကဲ့သို့ပြုအပ် သည်၊ အနဘာဝံ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်သည်၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်၊ အဿသေယျထာဝိ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဝပ္ပ၊ ဝပ္ပ၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဝေံ၊ ဤသို့သဒ္ဓါ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဝိရတ္တဝိတ္တဿ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သောစိတ် ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ဇာနီးအား၊ သတထဝိဟာရာ၊ မြသောနေခြင်းတို့သည်၊ အမိဝတာ၊ ရအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုရန္တာဖြစ်သော ဇာနီးသည်၊ စက္ခုနာ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့်၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သုမ နော၊ ရာဂ၏အစွမ်းဖြင့် ဝမ်းမြောက်သည်၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဒုဗ္ဗနော၊ ဒေါသ၏အစွမ်းဖြင့် နှလုံးမသာယာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သထော၊ သတိ နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မဒေနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ် ၍၊ ဥဒေဝက္ခဒကာ၊ ထွက်ထျှ၊ ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သောတေန၊ သော တပသာဒဖြင့်၊ သဒ္ဓိ၊ သဒ္ဓါရုံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ (ပ) စာနေန၊ စာနပသာဒ ဖြင့်၊ ဂန္ဓံ၊ ဂန္ဓာရုံကို၊ စာယိတွာ၊ နမ်း၍ (ပ)၊ ဇိဝါယ၊ လျှာဖြင့်၊ ရသံ၊ ရသးရုံ ကို၊ သာယိတွာ၊ ထွက်၍၊ (ပ)၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဖောဠန္တိ၊ ဖောဠဗ္ဗာ ရုံကို၊ ဗုသိတွာ၊ တွေ့၍၊ (ပ)၊ မနဿ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ မြောရုံကို၊ ဝိညာ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ယ၊ထိ၍၊ သုမနော၊ရာဂဏီ အစွမ်းဖြင့်ဝမ်းမြောက်သည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဗုဒ္ဓနော၊ဒေါသဏီအစွမ်းဖြင့်နှလုံးမသာယာသည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ သဒတာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော၊ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဥပေက္ခကော၊ထုတ်ထွါရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊နေ၏။ သော၊ထိုရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်းသည်။ ကာယပရိယန္တိကံ၊ ပဉ္စဒါရနှင့်ဖြစ် သောကာယလျှင် အဆုံးရှိသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယ မာနော၊ ခံစားသည်ရှိသော်၊ ကာယပရိယန္တိကံ၊ ပဉ္စဒါရနှင့် ဖြစ်သော ကာယလျှင် အဆုံးရှိသော၊ ဝေဒနံ၊ဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယာမိ၊ခံစားရ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ပဇာ နာတိ၊အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဇိဝိတပရိယန္တိကံ၊ဇိဝိတိန္ဒြေလျှင်အဆုံးရှိသော ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယမာနော၊ ခံစားသည်ရှိသော်၊ ဇိဝိတပရိယန္တိ ကံ၊ဇိဝိတိန္ဒြေလျှင်အဆုံးရှိသော၊ ဝေဒနံ၊ဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယာမိ၊ ခံစား၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ကာယဿ၊ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ဖျက်ခြင်းကြောင့်၊ ဇိဝိတပရိယာဒါနာ၊ အသက်ကုန်သည်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ဣဝေဝ၊ခန္ဓာငါးပါး၏ဖြစ်ရာဖြစ်သော ဤဘဝ၌ပင်လျှင်၊သဗ္ဗဝေ ဒယိတာနိ၊အလုံးစုံသောဝေဒနာတို့သည်။ အနတ္တိနန္ဒိတာနိ၊မနှစ်သက်အပ် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သိတိ၊ချမ်းငြိမ်းကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပဇာနာတိ၊အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊မိန့်တော် မူ၏။ ဝေံ၊ဤသို့၊ ဝုက္ကမိန့်တော် မူအပ်သည်ရှိသော်၊ နိဂဏ္ဌသာဝကော၊ နိဂဏ္ဌ၏ ထပည့်ဖြစ်သော၊ ဝပျေ၊ဝပွအမည်ရှိသော၊ သက္ကော၊သာကီဝင် မင်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေတဝစံ၊ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏။ ကိ'အဝေါစ၊အဘယ်သို့ ဝျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊မြတ်စွာ ဘုရား။ သေယျထာဝိ၊ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဥဒယတ္ထိကော၊အတိုးအပွား ဖြင့်အလိုရှိသော၊ ဝရိသော၊ယောက်ျားသည်။ အဿပဏိယံ၊ ရောင်းအပ် သောပျိုနုသော မြင်းငယ်ကို၊ ပေါသေယျ၊ ကျွေးမွေးရာ၏။ သော၊ထို ယောက်ျားသည်၊ဥဒယဉ္စေဝ၊အတိုးအပွားကိုထည့်၊ နာဓိဂစ္ဆယျသေယျ ထာဝိ၊မရရာသကဲ့သို့၊ဥက္ကရိဉ္စ၊လွန်စွာလည်း၊ ကိ'ထမထဿ၊ပင်ပန်းခြင်း ၏၊ဝိစာာတဿ၊ဆင်းရဲခြင်း၏။ ဘာဂီ၊အဘို့ရှိသည်။ အဿသေယျထာဝိ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ ဝေမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်၊ဥဒ ယတ္ထိကော၊အတိုးအပွားကို အလိုရှိသော၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ဗာထံ၊ မိက်သော၊ နိဂဏ္ဌံ၊နိဂဏ္ဌတက္ကတွန်းကို၊ ပယိရူပါထိ၊ ဆည်းကပ်သော အားဖြင့်ပယ်စား၍၊ သွာဟံသောအဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဥဒယဉ္စေ

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၀၉

ဝ၊ အတိုးအပွားကိုလည်း၊ နာမိဂစ္ဆိံ၊ မရ၊ ဥက္ကရိဉ္စ၊ လွန်စွာလည်း၊ ကိလ
 မသဿ၊ ပင်ပန်းခြင်း၏၊ ဝိစာတဿ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏၊ ဘာဂီ၊ အတို့ရှိသည်၊
 အဘောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သောဟံ၊ သောအဟံ၊ ထို
 အကျွန်ုပ်သည်၊ အန္တကဒ္ဓယနေ၊ အဖြစ်၌၊ ဗာထေသု၊ ချိက်ကုန်သော၊ နိဂဏ္ဍေ
 သု၊ နိဂဏ္ဍကတ္တတွန်းကို၌၊ မ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သောပသာဒေါ၊ အကြင်ကြည်ညို
 ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံပဿဒံ၊ ထိုကြည်ညိုခြင်းကို၊ မဟာဝါတေဝါ၊
 ပြင်စွာသောလေ့ရှိမူလည်း၊ ဩရဒာဒိ၊ ဖွင့်ပါ၏၊ သိစာသောတာယ၊ ဝျှင်
 သော၊ ရေအဆင့်ရှိသော၊ နဒိ၊ ဘဝါ၊ မြစ်၌မူလည်း၊ ပဝါဟေမိ၊ မျှောပါ၏၊
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်ကောင်းပါပေစွာ၊ (ပ)၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ ဘာဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊
 ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ ပါဏုဒပတံ၊ အသက်ဖြင့် ကပ်အပ်သော၊ သဇ္ဇေ၊ ကံး
 ကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်သော၊ ဥပါသကံ၊ သီတင်းသည်ဟူ၍၊
 ဓာရေတု၊ မှားတော်မူပါသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ။

ပဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသာ
 လိ၊ သံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်တော၌၊ ကုဗ္ဗာဝါ၊ ရသောလာ
 ယံ၊ ရသစ်မွန်ချွန် အထွတ်တပ်သော စရပ်ကျောင်း၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်
 မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါစင်စစ်၊ သာဠေ၊ သာဠအမည်ရှိသော၊ လိစ္ဆဝိ၊
 လိစ္ဆဝိမင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဘယော၊ အဘယအမည်ရှိသော၊ လိစ္ဆဝိ
 စ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား ရှိတော်မူရာ
 အရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ သံ၊ သု၊ ကပ်ကြကုန်၏၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ကြကုန်
 ပြီ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာ ရိုခိုးကြကုန်
 ပြီး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒိံ၊ သု၊ ထိုင်နေကြ
 ကုန်၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့် ထောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိန္ဒေ၊ ခေါ၊ ထိုင်
 နေပြီးသော၊ သာဠေ၊ သာဠအမည်ရှိသော၊ လိစ္ဆဝိ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသည်၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊
 ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဝျှောက်သနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧကေ၊
 အချို့ကုန်သော၊ ယေသမဏ၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ အပြင်ရဟန်း၊ ဝုဗ္ဗားတို့သည်၊
 သီထဝိသဒ္ဓဟေတု၊ သီလ၏ စင်ကြယ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ထည်းကောင်း၊ တပေါဇိဂုစ္ဆဟေတုစ၊ ပြုနိုင်ခဲထွစွာသော အမှုကို ပြုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မြိုးခြံသော အကျင့်ဖြင့် ကိလေသာကို စက်ဆုပ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဒေယန၊ နှစ်ပါး ရံသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဩဗဿ၊ ဩဗဿေ၊ ပါးမှ၊ နိတ္ထရဏံ၊ ထွက် မြောက်ခြင်းကို၊ ပညပေန္တိ၊ ပညပ်ကုန်၏၊ တေသမဏ၊ ပြောဟူကာ၊ ထိုရဟန်း ဂုဏ္ဏားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တန္တေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၊ ဣဝေ၊ ဤပညပ်ရာ၌၊ တဝဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပါ သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏၊ သာဠု၊ သာဠု၊ အဟံ၊ ငါဘုရား သည်၊ သိသဝိသုဒ္ဓိံ၊ ခေါ၊ သိသ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို သာလျှင်၊ အညဏရံ၊ တပါးသော၊ သမညင်္ဂန္တိ၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်အရဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော် မူ၏၊ သာဠု၊ သာဠု၊ ယေတေသမဏ၊ ပြောဟူကာ၊ အကြင်ရဟန်း ဂုဏ္ဏားတို့ သည်၊ တပေါဇိဂုစ္ဆဝါဒါ၊ ပြုနိုင်ခဲထွစွာသော အမှုကို ပြုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မြိုးခြံသော အကျင့်ဖြင့် ကိလေသာ ကိုစက်ဆုပ်ခြင်း ထည်းဟူသော အယူ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တပေါဇိဂုစ္ဆသာရာ၊ ပြုနိုင်ခဲထွစွာသော အမှုကို ပြုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မြိုးခြံသော အကျင့်ဖြင့် ကိလေသာကို စက်ဆုပ်ခြင်း ထည်း ဟူသော အကျင့်၌ အမြတ်ဟုမှတ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တပေါဇိဂုစ္ဆအလ္လီ နာ၊ ပြုနိုင်ခဲထွစွာသော အမှုကို ပြုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော မြိုးခြံသော အကျင့် ဖြင့် ကိလေသာကို စက်ဆုပ်ခြင်း ထည်းဟူသော အကျင့်၌ ကပ်ငြိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဝိဘရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်း ဂုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဩဗဿ၊ ဩဗ ဝေ၊ ထေးပါးမှ၊ နိတ္ထရဏတ္ထာယ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းအကျိုး ဌ၊ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်၊ သာဠု၊ သာဠု၊ ယေပိတေ သမဏ၊ ပြောဟူကာ၊ အကြင်ရဟန်း ဂုဏ္ဏားတို့သည် ထည်း။ အပရိသုဒ္ဓကာယ သမာစာရာ၊ မစင်ကြယ်သော သူ၏အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်းစသော ကိုယ်အကျင့်ရှိကုန်၏၊ အပရိသုဒ္ဓ ဝစီသမာစာရာ၊ မစင်ကြယ်သော ရသာဝါဒစသော နှုတ်အကျင့်ရှိကုန်၏၊ အာရိသုဒ္ဓမနောသမာစာရာ၊ မစင်ကြယ်သော အဘိဇ္ဈာစသောစိတ်အကျင့် ရှိကုန်၏၊ အာရိသုဒ္ဓါဇိဝါ၊ မစင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းဂုဏ္ဏားတို့သည်၊ အနုတ္တရာယ၊ အမိမိထက် လွန်သော တရားမရှိ သော၊ သမ္မာဓာယ၊ သစ္စာထေးပါးတရား ကိုးကောင်းစွာ သိတတ်သော၊ ဥာဏဒဿနာယ၊ အရိသမင် ဟုဆိုအပ်သော ဥာဏ်အမြင် အကျိုးဌ၊ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်၊ သာဠု၊ သာဠု၊ သေယျဿပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ နဒိံ၊ မြစ်သို့၊ တရိတုကာမော၊ ကျ ခြင်းဌ၊ အလိုရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောဂျား

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၉၁

သည်။ တိဏ္ဍိ ထက်ထွစွာသော၊ ကုဓာရိ၊ ဝေးမဂို၊ အာဒါယ၊ ငင်စွ၍၊ ဝနံ၊
 တောအုပ်သို့၊ ပဝိသယျ၊ ဝင်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ တတ္ထ၊ ထို
 တောအုပ်၌၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်မတ်စွာသော၊ နံ၊ ပျို့သော၊ အကုတ္တု၊ နှုတ်၊
 အလို၊ အလို၊ ဖြစ်အံ့လော၊ မဖြစ်အံ့လောဟုအလို၊ ထို့မရှိရာဖြစ်သော၊ မဟတိ၊
 ကြီးစွာသော၊ သာလဗ္ဗိ၊ အင်ကြင်းပင်ကို၊ ပသေယျ၊ မြင်ရာ၏။ တမေနံ၊
 ထိုအင်ကြင်းပင်ကို၊ မူထေ၊ အရင်း၌၊ ဆိန္ဓေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏။ မူလေ၊ အရင်း၌၊
 ဆေတွာ၊ ဖြတ်ပြီး၍၊ အဂ္ဂေ၊ အပျား၌၊ ဆိန္ဓေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏။ အဂ္ဂေ၊ အပျား၌၊
 ဆေတွာ၊ ဖြတ်ပြီး၍၊ သာခါပလ္လာသံ၊ အခက်အရှက်ကို၊ သုဝိသောဓိတံ၊
 ကောင်းစွာသုတ်သင် အပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိသောဓေယျ၊ သုတ်သင်
 ရာ၏။ သာခါပလ္လာသံ၊ အခက်အရှက်ကို၊ သုဝိသောဓိတံ၊ ကောင်းစွာသုတ်
 သင်အပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိသောဓေတွာ၊ သုတ်သင်ပြီး၍၊ ကုဓာရိဟိ၊
 ဓားမတို့ဖြင့်၊ တစ္ဆေယျ၊ ရွှေချောရာ၏။ ကုဓာရိဟိ၊ ဓားမတို့ဖြင့်၊ တစ္ဆေတွာ၊
 ရွှေချောပြီး၍၊ ဝါသိဟိ၊ ဝဲကွပ်တို့ဖြင့်၊ တစ္ဆေယျ၊ ရွှေချောရာ၏။ ဝါသိဟိ၊
 ဝဲကွပ်တို့ဖြင့်၊ တစ္ဆေတွာ၊ ရွှေချောပြီး၍၊ ယေခဏိယာ၊ တစင်းဖြင့်၊ ယေခေ
 ယျ၊ ခြစ်တိုက်ရာ၏။ ယေခဏိယာ၊ တစင်းဖြင့်၊ ယေခိတွာ၊ ခြစ်တိုက်ပြီး၍၊
 ပါသာဏဂုဇ္ဇန၊ ကျောက်လုံးဖြင့်၊ ဓောပေယျ၊ ပွတ်တိုက်ရာ၏။ ပါသာဏ
 ဂုဇ္ဇန၊ ကျောက်လုံးဖြင့်၊ ဓောပေတွာ၊ ပွတ်တိုက်ပြီး၍၊ နဒိ၊ မြစ်ကို၊ ပတာ
 ရေယျ၊ ကူးရာ၏။ သာဠ၊ သာဠ၊ မယာ၊ ငါထုရားသည်၊ ဂုဏ္ဍမာနံ၊ ဆိုအပ်
 ထတ္တံ၊ သော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကား
 ကို၊ တံ၊ သင်သည်။ ကံ၊ မိညထိ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့သနည်း၊ သောဗုရိ
 သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ နဒိ၊ မြစ်ကို၊ တရိတုံ၊ ကူးခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗောနုခေါ၊
 ထိုက်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊
 တေ၊ ဤသို့ မစုံထင်သော ငွေဖြင့် မြစ်ကိုကူးခြင်းသည်၊ နောဟိနောဝေ
 ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ တံ၊ ထိုသို့မဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကိဿ
 ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဟိယသ္မာ
 အကြင်ကြောင့်၊ အရ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ သာလဗ္ဗိ၊ အင်ကြင်းပင်ကို၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊
 အပ၌၊ သုပရိကမ္မကတာ၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်၏။ အန္တော၊
 အတွင်း၌၊ အဝိသုဒ္ဓါ၊ မစင်ကြယ်၊ တသ၊ ထိုယောကျ်ားအား၊ သာလဗ္ဗိ၊ အင်
 ကြင်းပင်သည်၊ သံသိဒိဿတိ၊ နစ်လတ္တံ့၊ ဗုရိသောစ၊ ယောကျ်ားသည်
 လည်း၊ အနုယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇဿတိ၊ ရောက်
 လတ္တံ့၊ တေ၊ ဤသို့အင်ကြင်းသား၏ နစ်ခြင်းယောကျ်ား၏ အကျိုးမဲ့ပျက်စီး

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ခြင်းသို့ခရောက်ခြင်းကို ပါဠိကဏ်အလိုရှိအပ်၏။ တက္ကမ၊ ထိုကြောင့်၊ နေ့ပတ်
နေ့ဝေဟောတိ၊ မဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်
၏။ သာဠ၊ သာဠ၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေတေသမဏဗြာဟ္မ
ဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တပေါဇိဂုစ္ဆဝါဒါ၊ ပြုနိုင်ခဲ့ထွစွာသော
အမှုကိုပြုခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဂြိုးခြံသော အကျင့်ဖြင့် ကိလေသာကိုစက်
ဆုပ်ခြင်းတည်းဟူသော အယူရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တပေါဇိဂုစ္ဆသာရာ၊ ပြုနိုင်
ခဲ့ထွစွာသောအမှုကို ပြုခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဂြိုးခြံသော အကျင့်ဖြင့်ကိလေ
သာကို စက်ဆုပ်ခြင်းတည်း ဟူသော အကျင့်၌ အမြတ်ဟု ဖွတ်အပ်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ တပေါဇိဂုစ္ဆအဇ္ဈိန၊ ပြုနိုင်ခဲ့ထွစွာသော အမှုကို ပြုခြင်းဟု
ဆိုအပ်သော ဂြိုးခြံသော အကျင့်ဖြင့် ကိလေသာကို စက်ဆုပ်ခြင်းတည်း
ဟူသော အကျင့်၌ ကပ်ငြိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ၊ ထို
ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဩစာဿ၊ ဩစာလေးပါးမှ၊ နိတ္ထရဏာယ၊ ထွက်
မြောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်၊ သာဠ၊ သာဠ၊ ယေဝိတေ
သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ အပရိသုဒ္ဓကာယ
၏။ ဘမာစာရာ၊ မစင်ကြယ်သောပါဏာတိပါတစသော ကိုယ်အကျင့်ရှိကုန်
အပရိသုဒ္ဓာစိသမာစာရာ၊ မစင်ကြယ်သောရသာဝါဒစသော နှုတ်အကျင့်
ရှိကုန်၏။ အပရိသုဒ္ဓမနောသမာစာရာ၊ မစင်ကြယ်သော အဘိဇ္ဈာစသော
စိတ်အကျင့်ရှိကုန်၏။ အပရိသုဒ္ဓဇိဝါ၊ မစင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်း
ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနုတ္တရာယ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်
သောတရားမရှိသော၊ သဗ္ဗာဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ကောင်းစွာ
သိတတ်သော၊ ဥာဏဒဿနာယ၊ အရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်သော ဥာဏ်အမြင်
အကျိုးငှါ၊ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်၊ သာဠ၊ သာဠ၊ ယေဝခေါ၊ တေ သမဏ
ဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ တပေါဇိဂုစ္ဆဝါဒါ၊ ပြုနိုင်
ခဲ့ထွစွာသောအမှုကို ပြုခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဂြိုးခြံသော အကျင့်ဖြင့်ကိလေ
သာကိုစက်ဆုပ်ခြင်း တည်းဟူသော အယူရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဝိဟရန္တိ၊
မနေကုန်၊ တပေါဇိဂုစ္ဆသာရာ၊ ပြုနိုင်ခဲ့ထွစွာသော အမှုကိုပြုခြင်းဟု ဆိုအပ်
သော ဂြိုးခြံသော အကျင့်ဖြင့်ကိလေသာကို စက်ဆုပ်ခြင်း တည်းဟူသော
အကျင့်၌ အမြတ်ဟု ဖွတ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဝိဟရန္တိ၊ မနေကုန်၊ တပေါဇိ
ဂုစ္ဆအဇ္ဈိန၊ ပြုနိုင်ခဲ့ထွစွာသော အမှုကိုပြုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဂြိုးခြံသော
အကျင့်ဖြင့်ကိလေသာကို စက်ဆုပ်ခြင်းတည်း ဟူသော အကျင့်၌ ကပ်ငြိ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နဝိဟရန္တိ၊ မနေကုန်၊ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၉၃

ဩဃာ၊ ဩဃလေးဝါးမှ၊ နိတ္ထရဏာယ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းငှါ။ စဗ္ဗာ၊ ထိုက်ကုန်၏။ သာဠ၊ သာဠ၊ ယေဝိဏေသမဏဗြဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သည်း၊ ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရာ၊ စင်ကြယ်သောပါဏာတိပါတစသည်မှကြဉ်သောကုန်အကျင့်ရှိကုန်၏။ ပရိသုဒ္ဓဝစိသမာစာရာ၊ စင်ကြယ်သော ရုသာဝါဒစသည်မှ ကြဉ်သော နှုတ်အကျင့်ရှိကုန်၏။ ပရိသုဒ္ဓမနော သမာစာရာ၊ စင်ကြယ်သော အဘိဇ္ဈာစသည်မှ ကြဉ်သောစိတ်အကျင့်ရှိကုန်၏။ ပရိသုဒ္ဓါဒိဝါ၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်၏။ ဘော၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနုတ္တရာယ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားမရှိသော၊ သမ္မောဓယ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ကောင်းစွာသိတတ်သော၊ ဥာဏဒဿနာယ၊ အရိသမဂ်ဟုဆိုအပ်သောဥာဏ်အမြင်အကျိုးငှါ။ စဗ္ဗာ၊ ထိုက်ကုန်၏။ သာဠ၊ သာဠ၊ သေယျဏာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ နဒိ၊ မြစ်ကို၊ ဟရိတုကာမော၊ ကူးခြင်းငှါ အလိုရှိသော၊ ပရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ တိဏှံ၊ ထက်ထွစွာသော၊ ကုဓာရိ၊ ဓားမကို၊ အာဒါယ၊ ကိုင်စွဲ၍၊ ဝနံ၊ တောအုပ်သို့၊ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတောအုပ်၌၊ ဥဇုံ၊ ပြောမတ်စွာသော၊ နဝံ၊ ပျိုနုသော၊ အကုတ္တု၊ စွကဇာတ်၊ အယိုယိုဖြစ်အံ့လောမဖြစ်အံ့လောဟုအယိုယိုမရှိရာဖြစ်သော၊ မဟာတိ၊ ကြီးစွာသော၊ သာယမ္ဗိ၊ အင်ကြင်းပင်ကို၊ ပဒဿယျ၊ မြင်ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုအင်ကြင်းပင်ကို၊ မူဇေယ၊ အရင်း၌၊ ဆိန္ဓေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏။ မူဇေယ၊ အရင်း၌၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အဂ္ဂေ၊ အဖျား၌၊ ဆိန္ဓေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏။ အဂ္ဂေ၊ အဖျား၌၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်ပြီး၍၊ သာခါပလ္လာသံ၊ အခက်အရှက်ကို၊ သုဝိသောဓိတံ၊ ကောင်းစွာ သုတ်သင်အပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိသောဓေယျ၊ သုတ်သင်ရာ၏။ သာခါပလ္လာသံ၊ အခက်အရှက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိသောဓေတွာ၊ သုတ်သင်၍၊ ကုဓာရိယိ၊ ဓားမတို့ဖြင့်၊ တစ္ဆေယျ၊ ရှေ့ရာ၏။ ကုဓာရိယိ၊ ဓားမတို့ဖြင့်၊ တစ္ဆေတွာ၊ ရှေ့ပြီး၍၊ ဝါသိယိ၊ ဝဲကွပ်တို့ဖြင့်၊ တစ္ဆေယျ၊ ရှေ့ရာ၏။ ဝါသိယိ၊ ဝဲကွပ်တို့ဖြင့်၊ တစ္ဆေတွာ၊ ရှေ့ပြီး၍၊ နိခါဒနံ၊ ဆောက်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ သုဝိသောဓိတံ၊ ကောင်းစွာ သုတ်သင်အပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဝိသောဓေယျ၊ သုတ်သင်ရာ၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ သုဝိသောဓိတံ၊ ကောင်းစွာသုတ်သင် အပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဝိသောဓေတွာ၊ သုတ်သင်ပြီး၍၊ လေခနိယာ၊ ထစဉ်းဖြင့်၊ လိခေယျ၊ ခြစ်တိုက်ရာ၏။ လေခနိယာ၊ ထစဉ်းဖြင့်၊ လိခိတွာ၊ ခြစ်တိုက်ပြီး၍၊ ပါသာဏဂုဇ္ဇေန၊ ကျောက်လုံးဖြင့်၊ ဝေပယျ၊ ပွတ်တိုက်ရာ၏။ ပါသာဏဂုဇ္ဇေန၊ ကျောက်လုံးဖြင့်၊

ဝေပေတွာ၊ ဝှက်ထိုက်ပြီး၍၊ နာဝံ၊ ထွေကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ နာဝံ၊ ထွေကို၊
ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဖိယာရိတ္တံ၊ ထက်မထိုးဝါးကို၊ ဗန္ဓေယျ၊ ဖွဲ့ရာ၏၊ ဖိယာရိတ္တံ
တက်မထိုးဝါးကို၊ ဗန္တိတွာ၊ ဖွဲ့ပြီး၍၊ နဒိ၊ မြစ်ကို၊ ဗတောရေယျ၊ ကူးရာ၏၊
သာဠ၊ သာဠ၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊
အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကိံ
မညသိ၊ အဘယ်သို့ အောက်မေ့သနည်း၊ သောဝုရိသော၊ ထိုယောက်ျား
သည်၊ နဒိ၊ မြစ်ကို၊ တရိတုံ၊ ကူးခြင်းငှါ၊ ဘဗ္ဗောနုခေါ၊ ထိုက်သလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈေ့ဘက်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဝေံ၊ ဤသို့မြစ်ကို
ကူးခြင်းငှါထိုက်ပါ၏၊ တံ၊ ထိုရုံလင်သောထွေဖြင့် ကူးခြင်းသည်၊ ကိဿ၊
ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဟိယသ္မာ
အကြင်ကြောင့်၊ အရံ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ သာလမ္ပိ၊ အင်ကြင်းပင်ကို၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊
အပန္နံ၊ သုပရိကမ္မကတာ၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ် ပြုအပ်၏၊ အန္တော၊
အတွင်း၌၊ သုပရိကမ္မကတာ၊ ကောင်းစွာ စင်ကြယ်သည်ကိုပြုအပ်၏၊ ဖိယာ
ရိတ္တံ၊ ထက်မထိုးဝါးကို၊ ဗန္ဓနာ၊ ဖွဲ့အပ်၏၊ တဿ၊ ထိုယောက်ျားအား၊
နာဝါ၊ ထွေသည်၊ နသံသိဒိဿတံ၊ မနှစ်လတ္တံ့၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊
သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ပါရံ၊ ကမ်းတာဘက်သို့၊ ဂမိဿတိ၊ ဝေံလတ္တံ့၊
ဝေံ၊ ဤထွေကို မနှစ်ခြင်းယောက်ျား၏ချမ်းသာသဖြင့် ကမ်းတဘက်သို့
ရောက်ခြင်းကို၊ ပါရိကံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေံ၊ ဤမြစ်ကို
ကူးခြင်းငှါထိုက်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဈေ့ဘက်၏၊ သာဠ၊ သာဠ၊ ဝေ
မေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယေထေသမ ဇ၊ ဖြားဟူတာ၊ အကြင်ရဟန်း
ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ တပေါဇိဂုစ္ဆာဒါ၊ ပြုနိုင်ခဲ့စွာ စွာသောအမှုကို ပြုခြင်းဟု
ဆိုအပ်သော၊ ခြုံခြံသော အကူနှင့်ဖြင့် ကံလေသာကို စက်ဆုပ်ခြင်း တည်း
ဟူသောအယူရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နုပိဟရန္တိ၊ မနေကုန်၊ တပေါဇိဂုစ္ဆာသာရာ
ပြုနိုင်ခဲ့စွာစွာသော အမှုကိုပြုခြင်းဟုဆိုအပ်သော ခြုံခြံသောအကူနှင့်ဖြင့်
ကံလေသာကို စက်ဆုပ်ခြင်းတည်းဟူသော အကူနှင့်အခြေတဟုငှတ်အပ်
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နုပိဟရန္တိ၊ မနေကုန်၊ တပေါဇိဂုစ္ဆာအလ္လိနာ၊ ပြုနိုင်ခဲ့စွာ
စွာသောအမှုကိုပြုခြင်းဟုဆိုအပ်သော ခြုံခြံသော အကူနှင့်ဖြင့်ကံလေသာ
ကိုစက်ဆုပ်ခြင်း တည်းဟူသောအကူနှင့် ကပ်ငြိခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
နုပိဟရန္တိ၊ မနေကုန်၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဩစာဿ၊ လေးပါး
သောဩစာမှ၊ နိတ္ထရဏတ္ထာယ၊ ထွက်မြောက်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ ဘဗ္ဗာ၊
ထိုက်ကုန်၏၊ သာဠ၊ သာဠ၊ ယေဝိတောသမဇ၊ ဖြားဟူတာ၊ အကြင်ရဟန်း

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပစ္ဆိမသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၆၅

ဝုတ္တားဘို့သည်သည်။ ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရာ၊ စင်ကြယ်သောပါဏာ
 ကိပါကစသည်မှကြဉ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောကိုယ်အကျင့်ရှိကုန်၏။ ပရိသုဒ္ဓ
 ဝစီသမာစာရာ၊ စင်ကြယ်သောရသာဝါဒစသည်မှ ကြဉ်ခြင်းဟုဆိုအပ်
 သော နှုတ်အကျင့်ရှိကုန်၏။ ပရိသုဒ္ဓမနောသမာစာရာ၊ စင်ကြယ်သော
 အဘိဇ္ဈာစသည်မှ ကြဉ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ကိုယ်အကျင့်ရှိကုန်၏။ ပရိ
 သုဒ္ဓါဒိ၊ စင်ကြယ်သောအသက်မွေးခြင်းရှိကုန်၏။ ထေ၊ ထိုရဟန်းဝုတ္တား
 ဘို့သည်၊ အနုတ္တရာသလွန်မြတ်သော၊ သမ္မာဝေယ၊ သစ္စာလေးပါးထရား
 ကိုကောင်းစွာ သိတတ်သော၊ ဥာဘဒဿနာယ၊ အရိယမဂ်ဟု ဆိုအပ်
 သောဥာဘစ်အမြင် အကျိုးငှါ၊ ဘဗ္ဗ၊ ထိုက်ကုန်၏။ သာဠ၊ သာဠ၊ သေယျ
 ထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ယောဓာဇိဝါ၊ သူရဲကောင်းသည်။ ဗဟုနိ၊
 များစွာကုန်သော၊ ကဗ္ဗဝိတြာနိ၊ မြားဖြင့် ပြုအပ်သော ဆန်းကြယ်သော
 အမှု ဘို့ ဘိုးစေတနာတိ၊ အကယ်၍သိအံ့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ သော၊ ထိုသူရဲ
 ကောင်းသည်၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ရာဇာ
 ရဟော၊ မင်းအားထိုက်သည်၊ ရာဇဘောဂ္ဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂိန္ဒြေ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခါ၊
 ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ကတမေဟိ၊ အတယ်မည်ကုန်သော၊
 တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ရာဇာရဟော၊ မင်း
 အားထိုက်သည်၊ ရာဇဘောဂ္ဂေါ၊ မင်း၏အသုံး အဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်သည်။ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂိန္ဒြေ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခါ၊ ခေါ်ဝေါ်
 ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်သည်။ ဗုရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌၊ ပါတိစ၊ ကျစေနိုင်
 သည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အက္ခဏဝေဝိစ၊ မချွတ်မယွင်းစူးဝင်စေနိုင်သည်
 ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟတော၊ ကြီးစွာသော၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ကို၊ ပဒါ
 ထေဘာစ၊ ဘောက်ခွဲနိုင်သည်ထည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဟိ၊
 သုံးပါးကုန်သော။ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ရာဇာရဟော၊ မင်းအား
 ထိုက်သည်၊ ရာဇဘောဂ္ဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂိန္ဒြေ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခါ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆ
 တိ၊ ရောက်၏။ သာဠ၊ သာဠ၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ယောဓာ
 ဇိဝါ၊ သူရဲကောင်းသည်။ ဗုရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌၊ ပါတိ၊ ကျစေနိုင်သည်။
 ဟောတိ၊ သေယျထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ သာဠ၊ သာဠ၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူ
 သာလျှင်၊ အရိယသမာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ သမ္မာသမာဓိ၊ ကောင်း
 သောတည်ကြည်သော မဂ်သမာဓိ ဖိုလ်သမာဓိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သာဠ၊ သာဠ၊ သဗ္ဗာသမာဓိ၊ ကောင်းသော တည်ကြည်ခြင်းသမာဓိရှိသော၊
 အင်္ဂုတ္တိ၊ သာဓုကော၊ ထုရားတပည့် သည်၊ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်
 အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ယံကိပ္ပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ အဏ္ဏတ္တံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌လည်းဖြစ်သော၊ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ အပသန္တာန်၌
 လည်းဖြစ်သော။ ဩဇ္ဈာရိကံ၊ ရှုရင်းသည် လည်းဖြစ်သော၊ သုရမံ၊
 သိမ်းပွေ့သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဟိနံ၊ ယုတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဏီ
 တံ၊ မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံကိပ္ပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နုရေဝါ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်သော၊ သန္တိကေဝါ၊ နီးသည်လည်း
 ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ယံရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ ဤ
 ရုပ်ကို၊ ဧတံ၊ ထိုရုပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ နုသန္တကံ၊ ဥစ္စာမဟုတ်၊ ဧသော၊ ဤရုပ်
 သည်။ အာဟံ၊ ငါသည်။ နုအတ္ထိ၊ မဖြစ်၊ ဧသော၊ ဤရုပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ နုအတ္တော၊
 ကိုယ်မဟုတ်၊ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ မဘောက် မပြန်ဟုတ်မှန်သည်
 အတိုင်း။ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ပဿ
 တိ၊ ရှု၏။ ယာကာမိ၊ အမှတ်မရှိတစုံတခုသော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ ယာကာမိ၊ အမှတ်မရှိတစုံတခုသော၊ သညာ၊ သညာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 ယေကေမိ၊ အမှတ်မရှိတစုံတခုကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ အတ္ထိ
 သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်
 သော၊ ယံကိပ္ပိ၊ အမှတ်မရှိတစုံတခုသော၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ အဏ္ဏတ္တံ၊ အတွင်းသန္တာန်၌လည်းဖြစ်သော၊ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ အပသန္တာန်၌
 လည်းဖြစ်သော။ ဩဇ္ဈာရိကံ၊ ရှုရင်းသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သုရမံ၊
 သိမ်းပွေ့သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဟိနံ၊ ယုတ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ပဏီ
 တံ၊ မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံကိပ္ပိ၊ အမှတ်မရှိတစုံတခုသော၊ ရူပံ၊
 ရုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နုရေဝါ၊ ဝေးသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သန္တိကေဝါ၊
 နီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ယံဝိညာဏံ၊ အကြင်ဝိညာဉ်
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤဝိညာဉ်ကို၊ ဧတံ၊ ဤဝိညာဉ်သည်။ မမ၊ ငါ၏။
 နုသန္တကံ၊ ဥစ္စာမဟုတ်၊ ဧသော၊ ဤဝိညာဉ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နုအတ္ထိ၊
 မဖြစ်၊ ဧသော၊ ဤဝိညာဉ်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ နုအတ္တော၊ ကိုယ်မဟုတ်။ ဣတိ ဧဝံ၊
 ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ မဘောက်မပြန်ဟုတ်မှန်သည်။ အတိုင်း။ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊
 ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာမဂ်ပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ ရှု၏။ သာဠ၊ သာဠ၊ သေဗျ
 ထာမိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ယောဓာဇီဝေါ၊ စစ်ထိုးခြင်းဖြင့်အသက်မွေး
 ခြင်းရှိသော သူရဲကောင်းသည်။ အက္ခဏဇေမိ၊ မရွတ်မပွင်းစူးငင်နိုင်

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၆၇

သည်၊ဟောတိ သေယျထာဝိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ သာဠ၊သာဠ၊ ဝေမေဝခေါ၊
 ဤအတူသာလျှင်၊ အိဒိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊
 မဂ်ဟုဆိုအပ်သောသမ္မာဒိဋ္ဌိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သာဠ၊သာဠ၊သမ္မာ
 ဒိဋ္ဌိ၊ မဂ်ဟု ဆိုအပ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိ ရှိသော၊ အဂ္ဂိယသာဝကော၊ ထုရား
 တပည့်သည်၊ ဣဒံ၊ဤဘဏ္ဍာသည်၊ ဒုက္ခံ၊ဒုက္ခသစ္စာဘည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
 ယထာဘူတံ၊ မဘောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊အပြား
 အားဖြင့်သိ၏၊(၁)အယံ၊ ဤမဂ္ဂင်တရားကိုယ်ရှစ်ပါးသည်၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါ
 မိနိပနိပဒါ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ချန်ဗွာန်သို့ရောက် ကြောင်းအကုန်ဟုဆိုအပ်
 သောမဂ္ဂသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ယထာဘူတံ၊ မဘောက်မပြန်ဟုတ်မှန်
 သည်အတိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ သာဠ၊သာဠ၊ သေယျ
 ထာဝိ၊ဥပမာမည်သည်ကား၊ ယောဓာဇီခေါ၊စစ်ထိုးခြင်းဖြင့် အသက်မွေး
 ခြင်းရှိသောသူရဲကောင်းသည်၊မဟာတော၊ ကြီးစွာသော၊ကာယသမ္မာ၊ကိုယ်
 ကို၊ပဒါလေတာ၊ဘောက်ခွဲနိုင်သည်၊ ဟောတိသေယျထာဝိ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊
 သာဠ၊သာဠ၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အိဒိယသာဝကော၊ဘုရား
 တပည့်သည်၊သမ္မာပိရက္ခိ၊ကောင်းသောအရဟတ္တဖိုလ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။သာဠ၊သာဠ၊သမ္မာပိရက္ခိ၊ကောင်းသောအရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊အဂ္ဂိ
 ယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်၊ မဟန္တံ၊များစွာသော၊ အဝိဇ္ဇာက္ခန္ဓံ၊
 အဝိဇ္ဇာအရကို၊ ပဒါလေတိ၊ဘောက်ခွဲနိုင်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ အဝေါစ၊မိန့်
 ကော်မူ၏။ ။

ဆဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

ဧကံ၊တပါးသော၊သမယံ၊အခါ၌၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သာဝတ္ထိ
 ယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊အနာထဝိဏ္ဍိကဿ၊အနာထဝိဏ္ဍိကသူဌေး၏၊အာရာမေ၊
 နှလုံးမွှေးလျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်
 ၌၊ပိတကထိ၊နေတော်မူ၏၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊စင်စစ်၊မလ္လိကာ၊မလ္လိကာ
 အမည်ရှိသော၊ဒေဝီ၊မိဖုရားသည်၊ယေန၊အကြင်အရပ်၌၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊အတ္ထိ၊ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်
 သို့၊ ဥပသကံ၊ကပ်လေ၏၊ ဥပကံ၊ပိတု၊ကပ်လေ ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခို၍၊ ဧကမန္တံ၊တင့်အပ်လျှောက်ပတ်
 သောအရပ်၌၊နိသီဒိ၊ထိုင်နေ၏၊ဧကမန္တံ၊တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်
 ၌၊နိသီန္နာခေါ၊ထိုင်နေပြီးသော၊ မလ္လိကာ၊မလ္လိကာ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝီ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

မိဖုရားသည်၊ ဘာဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ တေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါ
 စ၊ လျှောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ် သို့လျှောက်သံနည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ထုရား၊ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်
 အထောက်အပံ့ဖြင့်၊ ဣဝ၊ ဤသောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သော၊ မာတုဂါမော၊
 မာတုဂါမသည်၊ ဒုပ္ပန္နာစ၊ အဆင်းမထွသည်သည်၊ ကောင်း၊ ဒုဂ္ဂပါစ၊
 မကောင်းသောသဘောရှိသည် ထည်းကောင်း၊ ဒဿနာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်း
 ဌ၊ သုပါဝိကာစ၊ အလွန်ယုတ်မာသောသဘောရှိသည်ထည်းကောင်း၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒလိဒ္ဓါစ၊ ဆင်းရဲသည် ထည်းကောင်း၊ အပ္ပဿကာစ၊ မိမိဥစ္စာ
 မရှိသည်သည်းကောင်း၊ အပ္ပဘောဂါစ၊ နည်းသော အဆုံးအဆောင်ရှိသည်
 ထည်းကောင်း၊ အပ္ပသက္ခာစ၊ နည်းသောတန်ခိုးအာနန္ဒတော်ရှိသည်ထည်း
 ကောင်း၊ ဧဘာတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ကောနူခေါ၊
 အဘယ်နည်း၊ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်၊ ကောနူခေါ၊
 အဘယ်နည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်း
 ဖြင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်အထောက်အပံ့ဖြင့်၊ ဣဝ၊ ဤသောက၌၊
 ဧကေစ္စော၊ အချို့သော၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်၊ ဒုပ္ပန္နာစ၊ အဆင်း
 မထွသည်ထည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂပါစ၊ မကောင်းသော သဘောရှိသည်ထည်း
 ကောင်း၊ ဒဿနာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းဌ၊ သုပါဝိကာစ၊ အလွန်ယုတ်မာ
 သော သဘောရှိသည် ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနာစ၊ ကြွယ်ဝ
 သည်ထည်းကောင်း၊ မဟဒ္ဓနာစ၊ များသောဥစ္စာရှိသည် ထည်းကောင်း၊
 မဟာဘောဂါစ၊ များသော အဆုံးအဆောင်ရှိသည် ထည်းကောင်း၊ မဟေ
 သက္ခာစ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည်ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဟေ
 တု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ သောပစ္စယော၊ ထို
 အထောက်အပံ့သည်၊ ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊
 ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်အထောက်
 အပံ့ဖြင့်၊ ဣဝ၊ ဤသောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သော၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမ
 သည်၊ အဘိဂ္ဂပါစ၊ အလွန်အဆင်းမထွသည်ထည်းကောင်း၊ ဒဿနိယာစ၊
 ရှုချင်ဘွယ်ရှိသည်ထည်းကောင်း၊ ပါသာဒိကာစ၊ ကြည်လင်ဘွယ်ရှိသည်
 ထည်းကောင်း၊ ပရမာယ၊ မြတ်သော၊ ဝဏ္ဏပေါက္ခမုတာယ၊ အဆင်းကောင်း
 ထည်၏အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာစ၊ ပြည့်စုံသည်ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဒလိဒ္ဓါစ၊ ဆင်းရဲသည် ထည်းကောင်း၊ အပ္ပဿကာစ၊ နည်းသော
 ဥစ္စာရှိသည် ထည်းကောင်း၊ အပ္ပဘောဂါစ၊ နည်းသောအဆုံး အဆောင်

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပစ္ဆိမသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၁၆၆

ရှိသည် ထည်းကောင်း၊ အပြေသာက္ခာစ၊ နည်းသော ထန်ခိုး ရှိသည်ထည်း
ကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ကောနုခေါ၊
အဘယ်နည်း၊ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက် အပံ့သည်၊ ကောနုခေါ၊
အဘယ်နည်း၊ ကန္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယေနဟေတုနံ၊ အကြင်အကြောင်း
ဖြင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်အထောက် အပံ့ဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤလောက၌၊
ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်၊ အဘိရူပါစ၊ အလွန်
အဆင်းထွသည် ထည်းကောင်း၊ ဒဿနိယာစ၊ ရှုချင်ဘွယ် ရှိသည်ထည်း
ကောင်း၊ ပါ သာဒိကာစ၊ ကြည်လင်ဘွယ်ရှိသည်ထည်းကောင်း၊ ပရမာယ၊
မြတ်သော၊ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ အဆင်းကောင်းသည်၏ အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာ
ဝတာစ၊ ပြည့်စုံသည်ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဗ္ဗာစ၊ ကြွယ်ဝသည်
ထည်းကောင်း၊ မဟဒ္ဒနာစ၊ များသော ဥစ္စာရှိသည် ထည်းကောင်း၊ မဟာ
ဘောဂါစ၊ များသောအသုံးအဆောင်ရှိသည်ထည်းကောင်း၊ မဟေသက္ခာ
စ၊ ကြီးသောထန်ခိုးရှိသည်ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဟေတု၊
ထိုအကြောင်းသည်၊ ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်
အပံ့သည်၊ ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျောက်၏၊
မဇ္ဈိကေ၊ မဇ္ဈိက၊ ဣတိ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ မာတုဂါမော၊
မာတုဂါမသည်၊ ကောဓန၊ အမျက်ကြီးသည်၊ ဥပါယာသဗဟုသာ၊ များ
သောပင်ပန်းခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပိ၊ အနည်းငယ်သောစကား
ကိုလည်း၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဘိသဇ္ဇတိ၊
အမျက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဆူးကောက်ကဲ့သို့ ဗြုထတံ၏၊ ကပ္ပတိ၊ အမျက်
ထွက်၏၊ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဘေးကပ်ပြန် တတ်၏၊ ပတိတ္ထိယတိ၊ ပြစ်မှားခြင်း
၏ အစွမ်းအားဖြင့် ခိုင်မာတတ်၏၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါ
သဉ္စ၊ ပြစ်မှားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ပါတုကဇောတိ၊ ထင်စွာပြု၏၊ သာမာတုဂါမသည်၊ သမဏဿ
ဝါ၊ ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏဿဝါ၊ ပုစ္ဆားအားလည်းကောင်း၊
အန္ဓိဝါ၊ ဆွမ်းကို လည်းကောင်း၊ ပါနံ၊ အပျော်ကို လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထံ၊
အဝတ်သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း၊ ယာနံ၊ ယာဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ မေဝိ၊ ပန်း
ကိုလည်းကောင်း၊ ဝန္တံ နံ့သာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိလေပနံ၊ နံ့သာပြောင်းကို
လည်းကောင်း၊ သေယျာဝသထံ၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊
ပဒိပေယျံ၊ ဆီမီး၏ အဆောက်အဦဖြစ်သော မီးစာဆီမီးခွက်ကို လည်း
ကောင်း၊ ဒါတာ၊ ပေးလှူတတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ပရ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ဘာသာသက္ကာရ ဂဗျကာရမာနနဝဋ္ဌနပူဇနာသု၊ သူတပါးတို့၏ လာဘ်အရှိ အသေပြုအပ်သောပစ္စည်းလေးပါး အထေးအမြတ် ပြုခြင်း မြတ် နှို ခြင်းနှိခိုး ခြင်းပုဒတ်ခြင်းတို့၌၊ ဣဿာမနိကာ၊ ဂြူရူခြင်းနှင့်ဗျင်္ဂသော စိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဿတိ၊ ဂြူရူ၏၊ ဥပဒုဿတိ၊ ပြင်မှားတတ်၏၊ ဣဿံ၊ ဂြူရူ ခြင်းကို၊ ဗဒ္ဒတိ၊ ဖွဲ့၏၊ သာ၊ ထိုမာတုဂါမသည်၊ တေးတာ၊ ထိုလိုက်၏အဖြစ် ၄၊ စုကာ၊ ရှေ့ဈေးသည်ရှိသော်၊ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤလူ၏အဖြစ်သို့၊ စေအာဂစ္ဆ တိ၊ အကယ်၍လာအံ့၊ သာ၊ ထိုမာတုဂါမသည်၊ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင် တာဝံ၊ ပစ္စာဇာယတိ၊ တာဝန်ဖြစ်၏၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုတာဝံ၊ ဒုဗ္ဗတ္တာစ၊ အဆင်းမထွသည်လည်းကောင်း၊ ခုနုပါစ၊ မကောင်းသောသဘောရှိသည် လည်းကောင်း၊ ဒဿနာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်း၌၊ သုပါဝိကာစ၊ အလွန်ယုတ်မာ သောသဘောရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒလိန္ဒါစ၊ ဆင်းရဲသည် လည်းကောင်း၊ အပ္ပဿကာစ၊ နည်းသောဥစ္စာရှိသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပ ဘောဂါစ၊ နည်းသောအဆုံးအဆောင်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပေသက္ခာစ နည်းသော တန်ခိုးရှိသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မလ္လိကေ၊ မလ္လိ ကာ၊ ဣဝပန၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သော၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမ သည်၊ ကောဓနာ၊ အမျက်ကြီးသည်၊ ဥပါယာသဗဟုလော၊ များသောပင်ပန်း ခြင်းရှိသည်၊ ယောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အငြိမ်းအနည်းငယ်သော စကားကိုလည်း၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဘိသဇ္ဇတိ၊ အမျက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဆူးကောက်ကဲ့သို့ငြိတ်တတ်၏၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊ ဗျာ ပစ္စတိ၊ ဘောက်ပြန်တတ်၏၊ ပတိတ္ထိယတိ၊ ပြစ်မှားခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်ခိုင် မာတတ်၏၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ ပြစ်မှားခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အပ္ပတ္တယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါတုကရော တိ၊ ထင်စွာပြု၏၊ သာ၊ ထိုမာတုဂါမသည်၊ သမဏဿဝါ၊ ရဟန်းအားလည်း ကောင်း၊ ပြာဟူဏဿဝါ၊ ပုဏ္ဏားအားလည်းကောင်း၊ အန္တံ၊ စွမ်းကိုလည်း ကောင်း၊ ပါနံ၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သင်္ကန်းကိုလည်း ကောင်း၊ ယာနံ၊ ယာဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ မာလံ၊ ပန်းကိုလည်းကောင်း၊ ငန္တံ၊ နံ့သာကိုလည်းကောင်း၊ ဝေယျာနံ၊ နံ့သာပြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သေယျာ ဝသထံ၊ အိပ်ရာ နေရာကျောင်းကို လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိယေယျံ၊ ဆီမီး၏ အသောက်အဥ်ဖြစ်သောမီး၊ စာဆီမီး ခွက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒါတာ၊ ပေးလှူ တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ပရဏာတသက္ကာရဂဗျကာရမာ နနဝဋ္ဌနပူဇနာသု၊ သူတပါးတို့၏ လာဘ်အရှိအသေပြုအပ်သောပစ္စည်းလေး

ဝတုက္ကိပ္ပိတ်ဝတုက္ကပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၂၀၁

ပါးအထေးအမြတ်ပြုခြင်းမြတ်နိုးခြင်းရှိခိုးခြင်းပူးစပ်ခြင်းတို့၌၊ အနိဿာမနိကာ၊ ပြုရူခြင်းနှင့်ယှဉ်သောစိတ်မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နုဇ္ဈာသတိ၊ ပြုရူ နုဇ္ဈာသတိ၊ မပြတ်မှား၊ ဣသံ၊ ပြုရူခြင်းကို၊ နုဇ္ဈာတိ၊ မှော့၊ သာ၊ ထိုမာတုဂါမသည်၊ တတော၊ ထိုကိုယ်၏ အဖြစ်မှ၊ စုတော၊ ရှေ့ကျောသည်ရှိသော်၊ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤလူ၏အဖြစ်သို့၊ စေအာဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ထင်အံ့၊ သာ၊ ထိုမာတုဂါမသည်၊ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင် အကြင်ဘဝ၌၊ ဗဂ္ဂာဇာယတိ၊ ထာဝံဖြစ်၏၊ တတ္ထကတ္ထ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဒုဗ္ဗတ္ထာစ၊ အဆင်းမထွာသည်လည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂါစ၊ မကောင်းသောသဘောရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဒဿနာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ သုပါဝိကာစ၊ အလွန်ယုတ်မာသော သဘောရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဗျာစ၊ ကြွယ်ဝသည် လည်းကောင်း၊ မဟာဒ္ဓနာစ၊ များသော ဥစ္စာရှိသည် လည်းကောင်း၊ မဟာဘောဂါစ၊ များသော အသုံးအဆောင်ရှိသည် လည်းကောင်း၊ မဟေသက္ကာစ၊ ကြီးသောထန်ခိုးရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မလ္လိဒိကာ၊ မလ္လိကာ၊ ဣဝပန၊ ဤသောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သော၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်၊ အက္ခောဓနာ၊ အမျက်မထွက်သည်၊ အနုပါယာသဗဟုဝေ၊ များသောပင်ပန်းခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟိုပိ၊ များစွာသော စကားကိုလည်း၊ ဝုဒ္ဓာ၊ ဆိုအပ်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ နာဘိသဇ္ဇတိ၊ အမျက်၏အစွမ်းအားဖြင့် ဆူးကောက်ကဲ့သို့ မငြိတတ်၊ နုဗျာပဇ္ဇတိ၊ မဘောက်ပြန်တတ်၊ နုပတိတ္ထိ၊ သတိပြစ်မှားခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်မခိုင်မာတတ်၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုလည်း၊ နုပါတုကဇောတိ၊ ထင်စွာမပြု၊ ဒေါသဉ္စ၊ ပြန်မှားခြင်းကိုလည်း၊ နုပါတုကဇောတိ၊ ထင်စွာမပြု၊ အဗ္ဗုဗ္ဗယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်း၊ နုပါတုကဇောတိ၊ ထင်စွာမပြု၊ သာ၊ ထိုမာတုဂါမသည်၊ သမထသာဝါ၊ ရဟန်းအား လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏသဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ အနန္တံ၊ ဆွမ်းကို လည်းကောင်း၊ ပနံ၊ အပျော်ကို လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထံ၊ အာတ်သက်နိုးကို လည်းကောင်း၊ ယာနံ၊ ယဉ်ကို လည်းကောင်း၊ မာသံ၊ ပန်းကို လည်းကောင်း၊ ဝန္တံ၊ နံ့သာကို လည်းကောင်း၊ ဝိဇေပနံ၊ နံ့သာပြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သေယျာဝသထံ၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗဒိပေယျံ၊ ဆီမီး၏ အဆောက်အဦ ဖြစ်သော မီးစာဆီမီးခွက်ကို လည်းကောင်း၊ ဒါတာ၊ ပေးလှူတတ်သည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ပရုဇာဘသက္ကာရ၊ ဂဗျကာရမာနန ဝန္တုပူဇာသု၊ သူတပါးတို့၏ ထာဘ်အရိုအသေ ပြုအပ်သော ပစ္စည်းထေးပါး အထေးအမြတ်ပြုခြင်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်နိဿယ

မြတ်နိုးခြင်း၊ ရှိခိုးခြင်း၊ ပူဇော်ခြင်းတို့၌၊ ဣဿာမနိကာ၊ ဂြိုရူခြင်းနှင့်ဟဉ္စိ
 သော စိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဿတိ၊ ဂြိုရူ၏၊ ဥပနုဿတံ၊ ပြစ်
 မှား၏၊ ဣဿံ၊ ဂြိုရူခြင်းကို၊ ဗန္ဓတိ၊ ဘွဲ့၏၊ သာ၊ ထိုမာတု ဂါမထည်၊
 တထော၊ ထိုကိုယ်၏ အဖြစ်မှ၊ ဝုဘာ၊ ရှေ့ထောသည်ရှိသော်၊ ဣတ္ထတ္တံ၊
 ဤလူ၏အဖြစ်ဘို့၊ ဝေအာဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍လေအံ့၊ သာ၊ ထိုမာတုဂါမ
 သည်၊ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်ဘဝ၌၊ ပစ္စာဇာယတိ၊ တစနှင့်ဖြစ်၏၊
 အဘိရူပါစ၊ အလွန်အဆင်းထွသည်လည်းကောင်း၊ ဒဿနိယာစ ရှုချင်
 ဘွယ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ပါသာဒိကာစ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ ပရမာယ၊ မြတ်သော၊ ဝတ္ထုပေါက္ခရတာယ၊ အဆင်း၏ကောင်း
 သည်၏အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာစ၊ ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဒလိန္ဒါစ၊ ဆင်းရဲသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဿကာစ၊ နည်းသောဥစ္စာ
 ရှိသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဘောဂါစ၊ နည်းသော အသုံးအဆောင်ရှိသည်
 လည်းကောင်း၊ အပ္ပေသက္ခာစ၊ နည်းသောတန်ခိုး ရှိသည်လည်းကောင်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မလ္လိကေ၊ မလ္လိကာ၊ ဣပေန၊ ဤထောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အမျိုး
 သော၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်၊ အက္ကောနော၊ အမျက်မထွက်သည်၊
 အနုပါယာသဗဟုထာ၊ များသောပင်ပန်းခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟို
 ဝိ၊ များစွာသော စကားကိုလည်း၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်သည်
 ရှိသော်၊ နာဘိသဇ္ဇတိ၊ အမျက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဆူးကောက်ယူငြိတ်
 နုကုပ္ပတိ၊ အမျက်မထွက်၊ နဗျာပဇ္ဇတိ၊ မဘောက်ပြန်၊ နုပတိတ္ထိယတိ၊
 ဖြစ်မှားခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်မခိုင်မာ၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုလည်း၊ နုပါတု
 ကရောတိ၊ ထင်စွာမပြု၊ ဒေါသဉ္စ၊ ဖြစ်မှားသော ဒေါသကိုလည်း၊ နုပါတု
 ကရောတိ၊ ထင်စွာမပြု၊ အပ္ပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်း၊ နုပါတုကရော
 တိ၊ ထင်စွာမပြု၊ သာ၊ ထိုမာတုဂါမသည်၊ သမဏဿဝါ၊ ရဟန်းအား လည်း
 ကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏဿဝါ၊ ပုတ္တားအားလည်းကောင်း၊ အနံ၊ ဆွမ်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပါနံ၊ အဖျော်ကို လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သင်္ကန်းကို လည်း
 ကောင်း၊ ယာနံ၊ ယာဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ မာထံ၊ ပန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဂန္ဓံ၊
 နံ့သာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇယေပနံ၊ နံ့သာပြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သေယျ
 ဝသထံ၊ အိပ်ရာ နေရာ ကျောင်းကို လည်းကောင်း၊ ပဒီပေယျံ၊ ဆီမီး၏
 အဆောက်အဦ ဖြစ်သော မီးသားဆီမီးခွက်ကို လည်းကောင်း၊ ဒါတံ၊
 ပေးလှူတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခေါပန၊ စင်စစ်၊ ပရထောဘသက္ကာရဂရု
 ကာရမာနုနုန္ဓနုပူဇာယ၊ သူတပါးတို့၏ လာဘ်အရှိုအသေ ပြုအပ်သော

ဝေဒနာပိတ်ဝေဒနာပစ္စယသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၂၀၃

ပစ္စည်းထေးပါးအလေးအမြတ်ပြုခြင်း မြတ်နိုးခြင်းရှိခိုးခြင်းပူဇော်ခြင်းတို့၌၊
 အနိဿာမနိကာ၊ ငြိပုံခြင်းနှင့်ဟုဉ်သော ဂိတ်မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ခန္ဓာသဘိ၊ မငြိပူ၊ နဥပဒုဿတိ၊ မပြစ်မှား၊ ဣဿံ ငြိပူခြင်းကို၊ နဗန္ဓတိ၊
 မဘွဲ့၊ သာ၊ ထိုမာတုဂါမသည်၊ တဒတာ၊ ထိုကိုယ်၏အဖြစ်မှ၊ ဝုဘာ၊ ရှေ့၊
 သျှောသည်ရှိသော်၊ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤလူ၏အဖြစ်သို့၊ စေအာဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍
 ယာအံ၊ သာ၊ ထိုမာတုဂါမသည်၊ ယတ္ထဟတ္ထ၊ အကြင်အကြင် ဘဝ၌၊
 ပစ္စာဇာယတိ၊ တတံ့ဖြစ်၏၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ အဘိဂ္ဂပါစ၊ အလွန်
 အဆင်းထွသည်သည်ကောင်း၊ ဒဿနိယာစ၊ ရှုချင်ဘွယ်ရှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ ပါသာဒိကာစ၊ ကြည်လင်ဘွယ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ပရမေယ၊
 မြတ်သော၊ ဝတ္ထုဒေပါက္ခရာတယ၊ အဆင်း၏ ကောင်းသည်၏ အဖြစ်နှင့်၊
 သမန္နာဂတာစ၊ ပြည့်စုံသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အစာစ၊
 ကြွယ်ာ သည်လည်းကောင်း၊ မဟဒ္ဒနာစ၊ များသော ဥစ္စာရှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ မဟာဘောဂါစ၊ များသော အသုံးအဆောင် ရှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ မဟေသက္ခာစ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ မလ္လိဒက၊ မလ္လိကာ၊ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ယေန
 ပစ္စယေန၊ အကြင်အထောက်အပံ့ဖြင့်၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့
 သော၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်၊ ခုဗ္ဗန္တာစ၊ အဆင်းမထွသည်လည်း
 ကောင်း၊ ခုဂ္ဂပါစ၊ မကောင်းသောသဘောရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဒဿနာယ
 ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ သုပါဝိကာစ၊ အလွန်ယုတ်မာသော သဘောရှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒလိဒ္ဓါစ၊ ဆင်းရဲသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဿ
 ကာစ၊ နည်းသော ဥစ္စာရှိသည် လည်းကောင်း၊ အပ္ပဘောဂါစ၊ နည်းသော
 အသုံးအဆောင်ရှိ သည် လည်းကောင်း၊ အပ္ပေသက္ခာစ၊ နည်းသောတန်ခိုးရှိ
 သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်၊
 အသံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက် အပံ့သည်၊
 အသံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ မလ္လိဒက၊ မလ္လိကာ၊ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်
 အကြောင်းဖြင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်အထောက်အပံ့ဖြင့်၊ ဣဝ၊ ဤလောက
 ၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်၊ ခုဗ္ဗန္တာစ၊ အဆင်း
 မထွသည်လည်းကောင်း၊ ခုဂ္ဂပါစ၊ မကောင်းသောသဘောရှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဒဿနာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ သုပါဝိကာစ၊ အလွန်ယုတ်မာသော
 သဘောရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အစာစ၊ ကြွယ်ာသည်
 လည်းကောင်း၊ မဟဒ္ဒနာစ၊ များသော ဥစ္စာရှိသည် လည်းကောင်း၊ မဟာ

ဘောဂါစ၊ ဈာနသော အသုံးအဆောင် ရှိသည်လည်းကောင်း၊ မဟေသက္ခာ
 စ ကြီးသော အသုံးရှိသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဟေတု၊
 ထိုအကြောင်းသည်။ အယံပန၊ ဤသည်ပင်တည်း။ သောပစ္စယော၊ ထို
 အထောက်အပံ့သည်။ အယံပန၊ ဤသည်ပင်တည်း။ မေဠိကော၊ မေဠိကာ၊
 ယေနဟေတုနာ၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်
 အထောက်အပံ့ကြောင့်၊ ဣဝ၊ ဤသောကဋ္ဌ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ မာတု
 ဂါမော၊ မာတုဂါမသည်။ အဘိရူပါစ၊ အလွန်အဆင်း ထွသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဒဿနိယာစ၊ ရှုချင်တွယ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ပါသာဒိကာစ၊
 ကြည်ထင်တွယ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ပရမာယ၊ မြတ်သော၊ ဝဏ္ဏပေါက္ကရ
 တာယ၊ အဆင်း၏ကောင်းသည်၏အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာစ၊ ပြည့်စုံသည်
 လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒလိဒ္ဓါစ၊ ဆင်းရဲသည် လည်းကောင်း၊
 အပ္ပဿကာစ၊ နည်းသောဥစ္စာရှိသည် လည်းကောင်း၊ အပ္ပဘောဂါစ၊ နည်း
 သောအသုံးအဆောင်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပေဝက္ခာစ၊ နည်းသောတံ န
 ခိုးရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်
 အယံခါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။
 အယံခါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ မေဠိကော၊ မေဠိကာ၊ ယေနဟေတုနာ၊ အကြင်
 အကြောင်းကြောင့်၊ ယေနပစ္စယေန၊ အကြင်အထောက်အပံ့ကြောင့်၊ ဣဝ၊
 ဤသောကဋ္ဌ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသည်။ အဘိ
 ရူပါစ၊ အလွန်အဆင်းထွသည်လည်းကောင်း၊ ဒဿနိယာစ၊ ရှုချင်တွယ်
 ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ပါသာဒိကာစ၊ ကြည်ထင်တွယ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊
 ပရမာယ၊ မြတ်သော၊ ဝဏ္ဏပေါက္ကရတာယ၊ အဆင်း၏ကောင်းသည်၏
 အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာစ၊ ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အစုစ၊ ကြွယ်ဝသည်လည်းကောင်း၊ မဟန္နာစ၊ ဈာနသော အသုံးအဆောင်ရှိသည်
 လည်းကောင်း၊ မဟာဘောဂါစ၊ ဈာနသော အသုံးအဆောင်ရှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ မဟေသက္ခာစ၊ ကြီးသော အသုံးရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ အယံပန၊ ဤသည်ပင်တည်း။
 သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ အယံပန၊ ဤသည်ပင်တည်း။
 ဣဝ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်
 ရှိသော၊ မေဠိကာ၊ မေဠိကာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝီ၊ ဝိဇယာသည်၊ တဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာတရားကို၊ ဝေံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါ
 စ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်သနည်း။ တန္တေ၊ မြတ်စွာတရား၊ အယံ၊ အကျွန်ုပ်

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၂၀၅

သည်။ အဗ္ဗဇာတိံ၊ တပါးသောဘဝ၌၊ ကောဇနာ၊ အမျက် ထွက်သည်၊ ဥပါသာသဗဟုသာ၊ များသော ဗင်ပန်းခြင်းရှိသည်။ ယံနုနုအဟောသိံ၊ ဖြစ် တူးပြီး ယောင်တကား၊ အပွဲ၊ အနည်းငယ်သော စကားကိုလည်း၊ ဂုဏ္ဏာ၊ ဆိုအပ်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယံနုနုအဘိသန္ဓိံ၊ အမျက်၏အစွမ်း အားဖြင့် ဆူးကော်ကဲ့သို့ မပြီးယောင်တကား၊ ယံနုနုလျှံ၊ အမျက်မထွက် ယောင်တကား၊ ယံနုနုဗျာဓိံ၊ မဘောက်ပြန်ယောင်တကား၊ ယံနုနုပဏိတ္ထိ ယိံ၊ ဒေါသ၏ အစွမ်းဖြင့် ခိုင်မာယောင်တကား၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ထွက် ခြင်းကိုဆည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ ပြစ်မှားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပတ္တယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ယံနုနုပါတွာကာသိံ၊ ထင်စွာပြုသော ဝိတကား၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သာဟံသာအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဇေ ရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒုဗ္ဘန္တာစ၊ အဆင်းလည်းမလှ၊ ဒုဗ္ဗပါတမကောင်းသော သဘောသည် ရှိ၏ ဒဿနာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ သုပါဝိကာစ၊ အလွန်ယုတ် မာသောသဘောသည် ရှိ၏၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အဗ္ဗဇာတိံ၊ တပါးသောဘဝ၌၊ သမဏသဝါ၊ ရဟန်းအားလည်းကောင်း၊ ပြာဟ္မဘဿာ၊ ပုဏ္ဏားအား လည်းကောင်း၊ အနံ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနံ၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သင်္ကန်းကို လည်းကောင်း၊ ယာနံ၊ ယာဉ် ကိုလည်းကောင်း၊ မာလံ၊ မှေးကိုလည်းကောင်း၊ ဝန္တံ၊ နံ့သာကို လည်းကောင်း၊ ဝိဇယပနံ၊ သာပြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သေယျာဝသထံ၊ အိပ်ရာနေရာ ကျောင်းကို လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗိပေယျံ၊ ဆီဖိုး၏ အဆောက် အဦ နှစ် သာမိ၊ စာဆီခွက် ကို လည်းကောင်း၊ ဒါတာ၊ ပေးလှူထုတ်သည်၊ ယံနုနု အဟောသိံ၊ ဖြစ်တူးပြီးယောင်တကား၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သာဟံ သာအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ် သည်၊ အဗ္ဗ ဝ ကြွယ်ဝလည်းကြွယ်ဝ၏၊ မဟန္တနာစ၊ များသော ဥစ္စာလည်းရှိ၏၊ မဟာဘောဂေါစ၊ များသော အသုံးအဆောင် လည်းရှိ၏၊ မဟောသက္ခာစ၊ ကြီးသောထန်ခိုးလည်းရှိ၏၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အဗ္ဗဇာတိံ၊ တပါးသောဘဝ၌၊ ပရေလာဘ သက္ကာရဂဓကုာရ မာနနဝဉ္စနုပူဇနာသု၊ သူတပါးကို၏ လာဘ်အရိုအသေ ပြုအပ်သော ပစ္စည်းထေးပါးအလေးအမြတ်ပြုခြင်း မြတ်နိုးခြင်း ရှိခိုးခြင်း ပူးဇာခြင်းတို့၌၊ ယံနုနု အဟောသိံ၊ ဖြစ်တူးပြီးယောင်တကား၊ ယံနုနုလျှံသိံ၊ မပြုရူးယောင်တကား၊ ယံနုနုဥပဒုသိံ၊ မပြစ်မှားမိယောင်တကား၊ ဇူသိံ၊ ပြုချင်ခြင်းကို၊ ယံနုနုဗန္ဓိံ၊ မပွဲမိယောင်တကား၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သာဟံသာအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဇေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ မဟောသက္ခာ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ၊

ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ခေါ်ပန၊ ပင်စင်၊ ဣမတ္ထိံရာဇ
 ကုဿ၊ ဤမင်း၏ရိပ်ငြိမ်စံပျော်ရွှေနှင့်တော်၌၊ ယာခံက္ခိယကညာဝိ၊ အကြင်
 မင်းသွီးဘို့သည် ထည်းကောင်း၊ ယာဗြာဟ္မဏကညာဝိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သဘို့သွီးဘို့သည် ထည်းကောင်း၊ ယာဂဟပတိကညာဝိ၊ အကြင်သူကြွယ်
 သဘို့သွီးဘို့သည် ထည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
 အဘိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တာသံ၊ ထို သဘို့သွီးဘို့ကို၊ ဣဿရာမိပစ္စံ၊ အစိုးရခြင်း
 အကြီးအမှူး၏အဖြစ်ကို၊ ကရောမိ၊ ပြုပါ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သောဟံ
 သောအဟံ၊ ဤအကျွန်ုပ်သည်၊ အဇ္ဇဘာဝဂ္ဂ၊ ယနေ့အဖြစ်၌၊ အက္ကောဝနာ၊
 အမျက်မထွက်သည်၊ အနုပါယာသဗဟုဿ၊ များသောပင်ပန်းခြင်းမရှိ
 သည်၊ ဘဝိ သာမိ၊ ဖြစ်ပါအံ့၊ ဗဟိဝိ များစွာသောစကားကိုထည်း၊ ဝတ္တာ၊
 ဆိုအပ်သည်၊ သမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ နာတိသဇ္ဇိဿာမိ၊ အမျက်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်ထူးကောက်ကဲ့သို့မငြိတတ်၊ နက္ခိ သာမိ၊ အမျက်မထွက်
 ပါ၊ နဗျာပဇ္ဇိ သာမိ၊ မဘောက်ပြန်ပါ၊ နပတိက္ခိယိဿာမိ၊ ပြစ်မှားခြင်း၏
 အစွမ်းအားဖြင့်မခိုင်မာပါ၊ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကိုထည်းကောင်း၊
 ဒေါသဉ္စ၊ ပြစ်မှားခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ အပ္ပပ္ပယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကို
 ထည်းကောင်း၊ နပါတုကရိ သာမိ၊ ထင်စွာမပြုပါ၊ သမဏဿဝါ၊ ရဟန်း
 အားထည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဿဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားထည်းကောင်း၊ အနံ၊ ဆွမ်း
 ကိုထည်းကောင်း၊ ပါနံ၊ အပျော်ကို ထည်းကောင်း၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သက်နိုး
 ကိုထည်းကောင်း၊ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို ထည်းကောင်း၊ မာထံ၊ ပန်းကိုထည်း
 ကောင်း၊ ဂန္ဓံ၊ နံ့သာကိုထည်းကောင်း၊ ဝိဝေပနံ၊ နံ့သာပြောင်းကို ထည်း
 ကောင်း၊ သေယျာဝသထံ၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်းကို ထည်းကောင်း၊ ပဇိပ
 ယျံ၊ ဆီမီး၏ အဆောက်အဦဖြစ်သော မီးစာဆီမီးခွက်ကို ထည်းကောင်း၊
 ဒဿာမိ၊ ပေးလှူပါအံ့၊ ပရဿာဘသက္ကာရ၊ ဂရုကာရမာနနဝန္ဓုပုဇနာသု၊
 သူဘဝါးဘို့၏ဘတ်အရိအသေပြုအပ်သောပစ္စည်းလေးပါးအလေးအမြတ်
 ပြုခြင်းမြတ်နိုးခြင်းရှိခိုးခြင်းပူဇော်ခြင်းတို့၌၊ အနိဿာမနိကာ၊ ငြိရုခြင်းနှင့်
 ယှဉ်းသာစိတ်မရှိသည်၊ ဘဝိ သာမိ၊ ဖြစ်ပါအံ့၊ နုဇ္ဈာယိ သာမိ၊ မငြိရူပါအံ့၊
 နဉာဒု သာမိ၊ မပြစ်မှားပါ၊ ဣဿံ၊ ငြိရုခြင်းကို၊ နဗန္ဓိဿာမိ၊ မညွှဲပါအံ့၊
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်ကောင်းပါပေစွာ၊ (ပ)၊ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဖံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊
 ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ ပါဏုဗေတံ၊ အသက်ဖြင့် ကပ်အပ်သော၊ သရဏံ၊ ကိုး

ကွယ် နာဟူ၍၊ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်တတ်သော၊ ဥပါသကံ၊ သိတင်းသည်ဟူ၍၊
ခေရေတု၊ မှတ်တော်ပူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ယျော့ကံ၏။ ။

သတ္တမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောကတ္ထိံ၊ ယောကဋ္ဌ၊ စက္ကာရော၊ လေးယောက်
ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တောဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှား
ရှိကုန်၏။ စက္ကာရော၊ လေးယောက်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့
နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤထောကဋ္ဌ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ်သည်၊ အတ္တပရိတာ
ပနာနုယောဂံ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူပန်စေခြင်းနှင့် အဘန်တလဲလဲ ဟွဉ်ခြင်းကို၊
အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ
ပန၊ ဤသောကဋ္ဌ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရန္တပေါ၊
သူတပါးကို ပူပန်စေတတ်သည်၊ ပရပရိတာပနာနုယောဂံ၊ သူတပါးကို ပူပန်
စေခြင်းနှင့် အဘန်တလဲလဲ ဟွဉ်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝပန၊ ဤသော
ကဋ္ဌ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်
ကို ပူပန်စေတတ်သည်။ အတ္တပရိတာပနာနုယောဂံ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူပန်စေခြင်းနှင့်
အဘန်တလဲလဲ ဟွဉ်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ပရန္တပေါ၊ သူတပါးကို ပူပန်စေတတ်သည်။ ပရပရိတာပနာနုယော
ဂံ၊ သူတပါးကို ပူပန်စေခြင်းနှင့် အဘန်တလဲလဲ ဟွဉ်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊
အားထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝပန၊ ဤသော
ကဋ္ဌ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်
ကို ပူပန်စေတတ်သည်။ အတ္တပရိတာပနာနုယော
ဂံ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူပန်စေခြင်းနှင့် အဘန်တလဲလဲ ဟွဉ်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊
အားထုတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပရန္တပေါ၊ သူတပါးကို ပူပန်စေတတ်
သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပရပရိတာပနာနုယောဂံ၊ သူတပါးကို ပူပန်
စေခြင်းနှင့် အဘန်တလဲလဲ ဟွဉ်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နေပအတ္တန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်ကို မပူပန်စေ တတ်သော၊
နပရန္တပေါ၊ သူတပါးကို မပူပန်စေတတ်သော၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ဒိဋ္ဌဝင်္ဂဗ္ဗေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာ ဟွဉ်၊ နိစ္ဆိ၊ ထော၊ မှတ်
ထိပ်ဆားသော ခြင်း ထဏှာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတော၊ ကံလေသလတို့မှ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်ဒုဿယ

ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ သိတိဘူတော၊ ကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းချမ်း သည်ဖြစ်၍၊ သုခာပုသံဝေဒါ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ခံစားထွက်၊ ငြိမ့်ဘူးတန၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ အတ္တနာ၊ အတ္တဘောဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝုဂ္ဂဇော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်ကိုယ်ပူပန်စေဟတ်သည်၊ အတ္တပရိတာပနာနုယေ ဝဂံ၊ မိမိကိုယ်ကိုယ်ပူပန်စေခြင်းနှင့် အဘန်တလဲလဲ ယှဉ်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣပေန၊ ဤထောကန္တ၊ ကောစွာ၊ အချို့သော၊ ဝုဂ္ဂဇော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဝေထကော၊ အဝတ်မဝတ်သော တက္ကဘွန်းသည်၊ ရတ္တစာဇေ၊ သူတပါးတို့နှင့် တေကုင်ကြီးကျင်ယော်စသည်တို့၌ လွတ်လွတ်သောအကုင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟတ္ထာပဝေခနော၊ ထမင်းစား ပြီးသော်လျှင်ဖြင့် ထမင်းကို ထွက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဖေတိဘဒန္တိကော၊ အရှင်ကောင်း ထာလှည့်ဟု ဆိုသည်ရှိသော်၊ နုဇေတိ၊ မသာ၊ တံဋ္ဌဘဒန္တိကော၊ အရှင်ကောင်း ခင်စွာည့်ဟု ဆိုသည်ရှိသော်၊ နုတိဋ္ဌတိ၊ မရင်၊ အဘိဟမ္ပံ၊ ရှေးရှုဆောင်အင်သောထမင်းကို၊ နုသာဒိယတိ၊ မသာယာ၊ ဥဗ္ဗိယကတံ၊ ချည် ညှိမ်း၍ပြုအပ်သော ထမင်းကို၊ နုသာဒိယတိ၊ မသာယာ၊ နမန္တနံ၊ ပင့်ဘိတ်၍လှူအပ်သော ထမင်းကို၊ နုသာဒိယတိ၊ မသာယာ၊ သေ၊ ထိုအဝတ် မဝတ်သော တက္ကဘွန်းသည်၊ ကုန္တိ၊ ရခါ၊ အိဝဌာ၊ ဥဗ္ဗဂိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဒိယုမာနံ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံ၊ ကဇ္ဇောပိရခံ၊ ထမင်း၊ အိဝဌာ၊ ဘောင်းငှာ၊ ဥဗ္ဗဂိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ဒိယုမာနံ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံ၊ ဇေထကမန္တရံ၊ ထံခါးခံခြားသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒိယုမာနံ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံ၊ ဓဏ္ဍမန္တရံ၊ တုတ်တုတ်ခြားသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒိယုမာနံ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံ၊ တုတ္တမာနာနံ၊ စားဆဲဖြစ်ကျသော၊ ဗ္ဗိန္ဒူ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့တွင်၊ ကောတ္ထိံ၊ ထမင်းသော သူသည်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဒေဇန္တ၊ ပေးသည်ရှိသော်၊ နုပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံ၊ ဂတ္ထိနိယာ၊ ကုတ်ပန်ဆောင်ရှိသော မိန်းမသည်၊ ဒိယုမာနံ၊ ပေးလှူ အပ်သော၊ ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံ၊ ဝါယမာနာယ၊ နှိုတိုက်သော မိန်းမသည်၊ ဒိယုမာနံ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ဘိက္ခံ၊ ထမင်းကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံ၊ ဝုရိသန္တရဂတာယ၊ ယောက်ျားထမ်းလွှားထားဘူးသောမိန်းမသည်၊ ဒိယု

ဝတုက္ကိဒိပါတ်ဝတုက္ကိပဏ္ဍိတသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၂၀၉

မာနံ၊ ပေးလှူအပ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ထမင်းကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊ သံကိတ္တိသု၊
 ကြွေးကြော်၍၊ အပ်သော၊ ဆွမ်းတို့၌၊ ဘိက္ခု၊ ထမင်းကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊
 ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ သာ၊ ခွေးသည်၊ ဥပဗ္ဗိတော၊ အနီး၌၊ ကပ်၍၊ ထည်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ တဿ၊ ထိုခွေးအား၊ အဒတ္တော၊ မပေးမူ၍၊
 အာဟတံ၊ ဆောင်အပ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ထမင်းကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊ ယတ္ထ၊
 အကြင်အရပ်၌၊ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်၊ သဏ္ဍာသဏ္ဍာစ၊ ရိနိ၊ အရ၊ အရသွား
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တထော၊ ထိုအရပ်မှ၊ အာဟတံ၊ ဆောင်
 အပ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ထမင်းကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊ မစ္ဆိ၊ ငါးကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊
 မခံ၊ ခံသံ၊ အမဲကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊ သုရံ၊ သေကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊ မေရ
 ဟံ၊ အရက်ကို၊ နုပဋိဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ မခံ၊ ထုသောဒကံ၊ အလုံးစုံသော အဆောက်
 အဦးတို့ဖြင့် စီချင်အပ်သော လောဏသေဝေပိရက ဆေးကို၊ နုပိဝတိ၊
 မသောကံ၊ သော၊ ထိုအာတ်မဝတ်သော တက္ကတွန်းသည်၊ ဧကာဂါရိကော
 ဝါ၊ တအိမ်တည်းသာခံခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကာလောပိ
 ကော၊ တလုပ်တည်းသာစားခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခွါဂါရိကောဝါ၊
 နှစ်အိမ်တည်းသာခံခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခွါလောပိကော၊ နှစ်
 လုပ်တည်းသာစားခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တာဂါရိကောဝါ၊ ခုနစ်
 အိမ်တည်းသာခံခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တာလောပိကော၊
 ခုနစ်လုပ်တည်းသာစားခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကိယာ၊ တခုသော၊
 ဓတ္ထိယာပိ၊ ခွက်ငယ်ဖြင့်လည်း၊ ယာပေတိ၊ မျှ၏၊ ဧတိ၊ နှစ်ခုကုန်သော၊ ဧတ္ထိ
 ဟိပိ၊ ခွက်ငယ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ယာပေတိ၊ မျှ၏၊ သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ခုကုန်သော၊ ဧတ္ထိ
 ဟိပိ၊ ခွက်ငယ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ယာပေတိ၊ မျှ၏၊ ဧကာဟိကံ၊ တရက်ခြားသော၊
 အာဟာရေစ္စိ၊ အာဟာရကိုလည်း၊ အာဟာရေတိ၊ မျှ၏၊ ခွါဟိကံ၊ နှစ်ရက်
 ခြားသော၊ အာဟာရေစ္စိ၊ အာဟာရကိုလည်း၊ အာဟာရေတိ၊ မျှ၏၊ သတ္တဟိ
 ကံ၊ ခုနစ်ရက်ခြားသော၊ အာဟာရေစ္စိ၊ အာဟာရကိုလည်း၊ အာဟာရေတိ၊
 မျှ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သောတို့ရှိသော၊ အဗ္ဗမာသိ
 ကံ၊ ထွဲခြားသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပရိယာယဘတ္တဘော၊ ဇနာနုယောဂံ၊
 အထွဋ်အားဖြင့် ထမင်းကိုစားခြင်းနှင့် အာဟာရတစ်လဲလဲအားထုတ်ပြင်းကို၊
 အနုယုဒတ္တာ၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ပိဟရတိ၊ နေ၏၊ သော၊ ထိုအဝတ်
 မဝတ်သော တက္ကတွန်းသည်၊ သာကဘက္ခေဝိ၊ ဟင်းရွက်ပိင်းလျှင် အစာ
 ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာမာကဘက္ခေဝိ၊ ထမင်းဆန်ဖြင့်
 ချက်အပ်သော ထမင်းလျှင်အစာရှိသည် လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဝါရ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်နိဿယ

ဘက္ခေဝါ၊ ကျိဝ်ဆန်ဖြင့်ချက်အပ်သော ထမင်းလျှင် အစာရှိသည် ယည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒဗ္ဗသဘက္ခေဝါ၊ သားရေကို ခွါခြစ်၍ စွန့်ပစ်အပ်သော
 သားရေဖတ်သျှင် အစာရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟဇ္ဇဘက္ခေဝါ၊
 အစေးလျှင်အစာရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကထဘက္ခေဝါ၊ ဆန်ခွဲ
 လျှင်အစာရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာစာမဘက္ခေဝါ၊ ထမင်းချိုး
 လျှင်အစာရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညာကဘက္ခေဝါ၊ မှုံညက်လျှင်
 အစာရှိသည်ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိဏဘက္ခေဝါ၊ မြက်လျှင်အစာရှိသည်
 ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂေါမယဘက္ခေဝါ၊ နွားချေးလျှင် အစာရှိသည်
 ထည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝနမူထပထာဟာရေဝါ၊ ထောသစ်သီးထောသစ်မြစ်
 လျှင်အစာအာဟာရရှိသည်ဖြစ်၍ထည်း၊ ယာပေတိ၊ ချူ၏။ ပဝတ္တုဖလတော
 ဇီ၊ အလိုသိုးကျကျသော သစ်သီးလျှင်အစာရှိသည်ဖြစ်၍ယာပေတိ၊ ချူ၏။
 သော၊ ဣအဝတ်မဝတ်သော တက္ကတွန်းသည်။ သာဏာနိဝါ၊ ဝိုက်ဆံလျှင်
 ဖြင့်ယက်အပ်သောအဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဝေရေတိ၊ ဆောင်၏။ မသာဏာနိ
 ဝါ၊ ရောနှောသော လျှင်ဖြင့်ယက်အပ်သောအဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဝေရေတိ၊
 ဆောင်၏။ ဆဝဓုဿာနိဝါ၊ လူသေကိုယ်မှစွန့်အပ်သောအဝတ်တို့ကိုလည်း။
 ဝေရေတိ၊ ဆောင်၏။ ပံသုကူဏာနိ၊ ပံသုကူအဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဝေရေတိ၊
 ဆောင်၏။ တိရုကူကနိဝါ၊ သစ်ခွံဖြင့်ပြီးသော အဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဝေရေ
 တိ၊ ဆောင်၏။ အဇိနံပိ၊ သစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဝေရေတိ၊ ဆောင်၏။ အဇိနံ
 ပံပိ၊ အထပ်ခွံ ခွံအပ်သော သစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဝေရေတိ၊ ဆောင်၏။
 ကုသစိရံပိ၊ သမန်းမြက်တို့ကို ကုံးစပ်၍ ပြုအပ်သော သင်္ကန်းကိုလည်း။
 ဝေရေတိ၊ ဆောင်၏။ ဝါကစိရံပိ၊ လျှင်ထေတို့ကိုကုံးစပ်၍ ပြုအပ်သော
 အဝတ်သင်္ကန်းကိုလည်း။ ဝေရေတိ၊ ဆောင်၏။ ပထကစိရံပိ၊ ပျဉ်ချပ်တို့ကို
 စပ်၍ပြုအပ်သော အဝတ်သင်္ကန်းကိုလည်း။ ဝေရေတိ၊ ဆောင်၏။ ကေသ
 ကမ္မသမ္ဘိ၊ လူဆံပင်ဖြင့် ယက်အပ်သော ကမ္မလှေကိုလည်း။ ဝေရေတိ
 ဆောင်၏။ ဝါယကမ္မလမ္ဘိ၊ သားမြီးဖြင့်ယက်အပ်သော ကမ္မလှေကိုလည်း။
 ဝေရေတိ၊ ဆောင်၏။ ဥလုကပက္ခေဝါ၊ ခပ်ပုပ်ထောင်တို့ကို စပ်၍ပြုအပ်သော
 အဝတ်ကိုလည်း။ ဝေရေတိ၊ ဆောင်၏။ ကေသမဿုလောစကောဝါ၊ ဆံရုတ်
 ဆိတ်ကိုရိတ်ဖြတ်ခြင်းရှိသည်ထည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကေသမဿုလောစ
 နာနုယောဂံ၊ ဆံရုတ်ဆိတ်ကို ရိတ်ဖြတ်ခြင်းနှင့် အစာနုထလဲလဲ ဖျဉ်ခြင်း
 ကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥတ္တုဋ္ဌကောဝါ၊ အထက်
 ခွံရပ်ခြင်းရှိသည်ထည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသနုပ္ပဋ္ဌက္ခေဝါ၊ နေရာကိုယ်

သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥက္ကဋ္ဌိကောပိ၊ ဆောင်ကြောင့် ထိုင်ခြင်းရှိ သည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥက္ကဋ္ဌိကပ္ပဓာနံ၊ ဆောက်ကြောင့် ထိုင်ခြင်း၌အား
ထုတ်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကဏ္ဍကာ
ပထမိကောပိ၊ ဆူးပြောင့်ထွင်မိရာရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကဏ္ဍ
ကာပထော၊ ဆူးပြောင့်တည်းဟူသောမိရာ၌၊ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ
ပြု၏။ သာယတကိယကံပိ၊ ညလျှင်သုံးကြိမ်မြောက်ရှိသော၊ ဥဒကော၊ ရောဟ
နာနုယောဂံ၊ ရေမျို သက်ဆင်းခြင်းနှင့် အတန်တလဲလဲ ဖွင့်ခြင်းကို၊ အနု
ယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊
ဝေရူပံ၊ ဤသို့သော သဘောရှိသော၊ အနေကဝိဟိတံ၊ ဈားသော အပြား
ရှိသော၊ ကာသဿ၊ ကိုယ် ကို၊ အာတာပန ပရိတာပနာနုယောဂံ၊ လွန်စွာ
ပူပန်စေခြင်းအတန်တလဲလဲ ပူပန်စေခြင်းနှင့် အတန်တလဲလဲ ဖွင့်ခြင်းကို၊
အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝုဂ္ဂလေ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အက္ကန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်ကိုပူပန်
စေတတ်သည်၊ အက္ကပရိတာပနာနုယောဂံ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူပန်စေခြင်း
နှင့်အတန်တလဲလဲ ဖွင့်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ် သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝုဂ္ဂလေ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ပရန္တပေါ၊ သူကပါးကိုပူပန်စေတတ်သည်၊ ပရပရိတာပနာနုယောဂံ၊
သူကပါးကိုပူပန်စေခြင်းနှင့် အတန်တလဲလဲ ဖွင့်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊
အားထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤလော
က၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဩရန္တိကော၊ ဆိတ်ကိုသတ်၍
အသက်မွေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုကရိကော၊ ဝက်ကို သတ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာဏုဏိကော၊ ငှက်ကိုသတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
မဂဝိကော၊ သားကိုသတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ လုဒ္ဒါ၊ ကြမ်းကြုတ်သည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မစ္ဆဗာတကော၊ ငါးကို သတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
စောရော၊ ခိုးသူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စောရဗာတကော၊ ခိုးသူကိုသတ်
သောသူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗန္ဓနာဂါရိကော၊ နှောင်အိမ်ကုသေငုံသော
သူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါပန၊ ထိုမှတပါး၊ အညေဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ ယေကေပိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊ ယေကုရုကမ္မန္တာ၊ အကြင်ကြမ်း
ကြုတ်သောအမှုကိုပြုသောသူတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝုဂ္ဂလေ၊
ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရန္တပေါ၊ သူတပါးကို ပူပန်စေတတ်သည်၊ ပရပရိတာပနာ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

နူးယာဝံ၊ သူဘဝါးကို ပူပန်စေခြင်းနှင့် အဘန်တလဲလဲ ယှဉ်ခြင်းကို၊ အနု
ယုးက္ခာ၊ အားထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊
အဘယ် သို့သျှင်၊ ပုဂ္ဂုဒ္ဓါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တန္နုပေါစ၊ မိမိကိုယ်ကိုပူပန်စေ
တတ် သည်သည်၊ အနုပရိ ဘာပနာနုယောဝံ၊ မိမိကိုယ်ကိုပူပန်စေခြင်းနှင့်
အဘန်တလဲလဲ ယှဉ် ခြင်းကို၊ အနုယုးက္ခာ၊ အားထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြည့် သနည်း၊ ပရန္တပေါစ၊ သူဘဝါးကိုပူပန်စေတတ်သည်သည်၊ ပရေရိတာ
ပနာနုယောဝံ၊ သူဘဝါးကိုပူပန်စေခြင်းနှင့် အဘန်တလဲလဲ ယှဉ်ခြင်းကို၊
အနု ယုးက္ခာ၊ အားထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ ရဟန်း
တို့၊ ဣ၊ ဤ၊ ဝိယောက္ခန္တိ၊ ကေးဇ္ဈ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ခတ္တိယော၊ ရေဖြေ
ကို အပိုးခဲသား၊ ရဒ္ဓိ၊ သိက္ခာ၊ ထိပ်ထက်၌ အတိအကျသွန်း လောင်းအပ်
သော၊ ရာဇာဝါ၊ မင်းသည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မာဓာသာလော၊ များ
သောဥပုသ်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဒဏ္ဍာဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သော၊ ထိုမင်းပုဏ္ဏားသည်၊ နဂရဿ၊ မြို့၏။ ပုဏ္ဏိ၊ မနု၊ အရှေ့အရပ်၌၊ နဝံ၊
အသစ်ဖြစ်သော၊ သန္ဓာဂါရံ၊ ယစ်တင်းကုပ်ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြင်ရွှေ၊
ကောသမယံ ဆံ့ချက်ဆီကို၊ ဩဘာရေတွာ၊ ပယ်ချ၍၊ ခုရာဇိနံ၊ ခွါနှင့်
ထက္ခဝေ သစ်နက်ခဲကို၊ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊ သပ္ပိတေလေန၊ ထော
ပတ်နှင့်ချောသောစိဖြင့်၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ အတ္တဗ္ဗေတွာ၊ သုတ်ထိမ်း၍၊ မိဂ
ဝိသာထေန၊ သားချိုဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇိံ၊ ကျောက်ကုန်းကို၊ ကဏ္ဍုဝမာနော၊ ယားယံ
သောအရပ်၌ပျောက်ထွက်၊ သဏ္ဍာဂါရံ၊ ယစ်တင်းကုပ်သို့၊ မဟေသိယာစ၊
မိဖုယားနှင့် ထည်းကောင်း၊ ပုရောဟိတေန၊ ပုရောဟိတ်ဖြစ်သော၊ ဗြာဟ္မ
ထေနစ၊ ပုဏ္ဏားနှင့်ထည်းကောင်း၊ သဗ္ဗိံ၊ တကွ၊ ပပိသတိ၊ ဝင်၏။ သော၊ ထို
မင်းပုဏ္ဏားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုယစ်တင်းကုပ်၌၊ အနန္တရဟိတာယ၊ အခင်းမရှိ
သော၊ ဟရိတုပလိက္ကာယ၊ နွားချေးပိုဖြင့် ထိမ်းကျံအပ်သော၊ ဘူမိယာ၊
မြေ၌၊ သေယံ၊ အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ သဂ္ဂပဝတ္ထာယ၊ အမိနှင့်တူသော
နွားပယ်ရှိသော၊ ဧကိဿာ၊ တကောင်သော၊ ဂါဝိယာ၊ နွားမ၏။ ဧကတ္ထိံ၊
တချင်းသာ၊ ထနေ၊ နို့တံ၌၊ ယံစိရံ၊ အကြင်နို့ရေသည်၊ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။
ထေန၊ ထိုနို့ရေဖြင့်၊ ရာဇာမင်းသည်၊ ယာပေတိ၊ မြူ၏။ ဒုတိယတ္ထိံ၊ နှစ်ခု
မြောက်သော၊ ထနေ၊ နို့တံ၌၊ ယံစိရံ၊ အကြင်နို့ရေသည်၊ ဟောတိ၊ ရှိသည်
ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုနို့ရေဖြင့်၊ မဟေသိ၊ မိဖုယားသည်၊ ယာပေတိ၊ မြူ၏။ တတိ
ယတ္ထိံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ထနေ၊ နို့တံ၌၊ ယံစိရံ၊ အကြင်နို့ရေသည်၊ ဟောတိ
ရှိသည်ဖြစ်၏။ ထေန၊ ထိုနို့ရေဖြင့်၊ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်ဖြစ်သော၊

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၂၁၃

ပြာဟေဒဿ၊ ပုဏ္ဏဒေသသံ၊ ယာပေတိ၊ မုဇ္ဈိ၊ စတုတ္ထတ္ထိ၊ ဝေဒေရမ္ဘြာဏံ
 သော၊ ထာနန္ဒိန္ဒိန္ဒိ၊ ယံဝိန္ဒိ၊ အကြင်နိရေသညံ၊ ဟောတိ၊ ရှိသညံဖြစ်၏။
 ဘောန၊ သိန္ဒိဒေရိန္ဒိ၊ အတ္ထိ၊ ဝိဒိ၊ ဇု၊ ဘတိ၊ ပူဇော်၏။ အဝသေသေန၊ ငြင်း
 သောနိဒေရိန္ဒိ၊ ဝတ္ထကော၊ နွားငယ်သည်။ ယာပေတိ၊ မုဇ္ဈိ၊ သော၊ ထိုမင်း
 ကြီးသည်။ ဝေ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသည်။
 ဧတ္ထကော၊ ဤမျှသာလက်ကုန်သော၊ ဥသဘာ၊ နွားထားဥသတတို့ကို၊ ယညတ္ထာ
 ယ၊ ယစ်ပူဇော်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဟညန္တု၊ သတ်အပ်သည်ဖြစ်စေကုန်၊ ဧတ္ထ
 ကော၊ ဤမျှသာလက်ကုန်သော၊ ဝတ္ထကော၊ နွားငယ်သော၊ နွားငယ်ကိုလွန်သော
 နွားသတ်၍ကို၊ ယညတ္ထာယ၊ ယစ်ပူဇော်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဟညန္တု၊ သတ်
 အပ်သည် ဖြစ်၍စေကုန်၊ ဧတ္ထကော၊ ဤမျှသာလက်ကုန်သော၊ ဝတ္ထကော၊
 နွားငယ်သော၊ နွားမကို လွန်သော၊ နွားမလတ်မတို့ကို၊ ယညတ္ထာယ၊ ယစ်ပူဇော်
 ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဟညန္တု၊ သတ်အပ်သည်ဖြစ်စေကုန်၊ ဧတ္ထကော၊ ဤမျှသာ
 ကုန်သော၊ အဇာ၊ ဆိတ်မြန်မာတို့ကို၊ ယညတ္ထာယ၊ ယစ်ပူဇော်ခြင်းအကျိုး
 ငှါ၊ ဟညန္တု၊ သတ်အပ်သည် ဖြစ်စေကုန်၊ ဧတ္ထကော၊ ဤမျှသာလက်ကုန်
 သော၊ ဥရုတ္ထ၊ ဆိတ်ကလေးတို့ကို၊ ယညတ္ထာယ၊ ယစ်ပူဇော်ခြင်းအကျိုး
 ငှါ၊ ဟညန္တု၊ သတ်အပ်သည်ဖြစ်စေကုန်၊ ဧတ္ထကော၊ ဤမျှသာလက်ကုန်သော၊
 အဿ၊ မြင်းတို့ကို၊ ယညတ္ထာယ၊ ယစ်ပူဇော်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဟညန္တု၊
 သတ်အပ်သည် ဖြစ်စေကုန်၊ ဧတ္ထကော၊ ဤမျှသာလက်ကုန်သော၊ ရက္ခ၊ သစ်
 ပင်တို့ကို၊ ယုပတ္ထာယ၊ ယစ်တိုင်အကျိုးငှါ၊ သိန္ဒန္တု၊ မြတ်အပ်သည်ဖြစ်စေ
 ကုန်၊ ဧတ္ထကော၊ ဤမျှသာလက်ကုန်သော၊ ဒဗ္ဗ၊ မြေစာမြက်တို့ကို၊ ငရိ
 ကမ္မတ္ထာယ၊ ယစ်ပူဇော်ခြင်း၏ပရိကံအကျိုးငှါ၊ လုသန္တု၊ ရိတ်အပ်သည်
 ဖြစ်စေကုန်၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ အမိန့်တော်ပြန်တမ်းထုတ်၏။ အဿ၊
 ထိုမင်းအား၊ ယေဝိတေ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ ဒါသာတိဝါ၊ ကျွန်တို့
 ဟူကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ပေသာတိဝါ၊ စေပါးခိုင်းခံသော သူတို့ဟူကုန်
 သည်လည်းကောင်း၊ ကမ္မကရာတိဝါ၊ အမှုလုပ်သော သူတို့ဟူကုန်သည်
 လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေဝိ၊ ထိုသူတို့ သည်လည်း၊ ဒဏ္ဍ
 တန္တိ၊ ကမင်းဒဏ်ဖြင့် ခြိမ်းချောက်အပ်ကုန်သည်။ ဘယစ ဇိတာ၊ ဘေး
 ဖြင့်မြိုင်းချောက် အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဿရမခါ၊ မျက်ဖြင့် ပြည့်သော
 မျက်နှာရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရုဒမာနာ၊ ငိုကုန်လျက်၊ ပရိကမ္မာန၊ ယစ်ပူဇော်
 ခြင်း၏ပရိကံတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဝှေတို့၊ ဝေဝေါ၊
 ဤသို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တန္တုပေါ၊ စင်္ဂမိလ်လ်ပူပန်စေတတ်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

သည်သည်၊ အတ္တပရိယာ ပနာနုပယာဂံ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူပန်စေခြင်းနှင့် အဘန်တလဲလဲ ယှဉ်ခြင်းကို၊ အနုယုဒတ္တာ၊ အားထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရေန္တပေါစ၊ သူကပါးကို ပူပန်စေတတ် သည်လည်း၊ ပရပရိတာပနာ နုဒယာဂံ၊ သူကပါးကို ပူပန်စေခြင်းနှင့် အဘန်တလဲလဲ ယှဉ်ခြင်းကို၊ အနုယုဒတ္တာ၊ အားထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ် ဆိုသျှင်၊ ပုဂ္ဂေယျာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တန္တပေါစ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူပန်စေတတ် သည်လည်း၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ အတ္တပရိတာပနာ နုဒယာဂံ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူပန်စေခြင်းနှင့် အဘန်တလဲလဲ ယှဉ်ခြင်းကို၊ အနုယုဒတ္တာ၊ အားထုတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ ပရပရိတာပနာ နုဒယာဂံ၊ သူကပါးကို ပူပန်စေခြင်းနှင့် အဘန်တလဲလဲ ယှဉ်ခြင်းကို၊ အနုယုဒတ္တာ၊ အားထုတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ ပရပရိတာပနာ နုဒယာဂံ၊ သူကပါးကို ပူပန်စေတတ် သော၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်နှင့် သာသျှင်၊ နိစ္ဆာတော၊ တဏှာ၊ ဘည်းဟူသော မှတ်သိပ်ဆာသော ခြင်းမရှိ သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတိဘူဒဏ၊ ကိလေသာတို့မှ ချမ်းအေးသည်ဖြစ်၍၊ သုပဓိသံဝေဒီ၊ ဈာန်မဂ် ဖိုန်နိဗ္ဗာန်ကို ခံစားသည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မဘူတန၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော အက္ခရာ၊ အတ္တဘောဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေယကော၊ ဤသောကနှင့်၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဘောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော၊ ဝိဇ္ဇာစရတသမ္ပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ ရေတထဆဲ့ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သုဂတော၊ စကားဆိုရန် ခွန်းခြောက်တန်တွင် ဟုတ်မှန်ကျိုးကြောင့် ကောင်းမြတ်သော စကားကိုဆို ထော်မူတတ်သော၊ ဝေပကဝိဒု၊ ဘောက သုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သော၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ မယဉ်းဘူးသေးသောလူ့ယာကျိုးနှင့် ယောကျ်ားတိရစ္ဆာန်ယောကျ်ားတို့ကို အထူးမှီ သည်ဘူးအောင်ဆုံးမတော်မူတတ်သော၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ သတ္တံ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသေဝါး မြတ်စာရားကို မိမိသည်းသိတတ်သူတပါးကိုလည်း သိစေတော်မူတတ်သော၊ ဘဝေါ၊ ဣဿရိယ-ဓမ္မ-ယထ-သိရိ-ကာမပယတ္တမည်-သုန်းခြောက်ထည်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ တထာဂတော၊ ငါးသုရား သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်တော်

မူ၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဒေဝကံ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွ
သော၊ သမာရကံ၊ ဝသဝိတ္တိမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကံ၊ ဗြဟ္မစူ
ပြည်နှင့်တကွသော။ ဣဝံသောကံ၊ ဤဩကာသလောကကို ထည်းကောင်း၊
သသမဏဗြဟ္မဏီ၊ သာသနာတော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော မဟာနန်း
ပုဏ္ဏားနှင့် တကွသော။ သဒေဝမနုဿံ၊ သရတိနတ်ထည်း ဟူသောမင်း
ကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော။ ဣဝံပဏံ၊ ဤသတ္တလောကကိုထည်းကောင်း၊
သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်၊ အဘိညာ အဘိညာယံ၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊
သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပဝေဒေတိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ သော၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဒိကဏ္ဍာတံ၊ အဝေဒိကံကောင်း၊ ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ
သော၊ မဇ္ဈကဏ္ဍာတံ၊ အလယ်၌ကောင်း၊ ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပရိယော
သာနကဏ္ဍာတံ၊ အဆုံး၌ကောင်း၊ ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သာတ္ထိ၊ အနက်နှင့်
ပြည့်စုံသော၊ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားထော်ကို၊ ဒေသေတိ၊
ဟောတော်မူ၏။ ဧကဝဏပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်စုံသော၊
ပရိသုဒ္ဓံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကုဋ်
ကို၊ မကာသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားထော်ကို၊ ဂဟပတိဝါ၊
သူကြွယ်သည် ထည်းကောင်း၊ ဂဟပတိပုတ္တောဝါ၊ သူကြွယ်သားသည်
လည်းကောင်း၊ အညထရတ္ထိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ကုဏေ၊ အမျိုး၌၊ ဗျာဇာ
ဘောဝါ၊ ဖြစ်သောသူသည် ထည်းကောင်း၊ သုတာတိ၊ နာဇီ၊ သော၊ ထို
သူကြွယ်သူကြွယ်သားအမှတ်မရှိသော အမျိုး၌ဖြစ်သောသူသည်၊ တံဓမ္မံ၊
ထိုတရားထော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ တထာဂတော၊ ငါ့ဘုရား၌၊ သန္ဓံ၊
ယုံကြည်ခြင်းကို၊ ပရိယတတိ၊ ရ၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ် သူကြွယ်သား
အမှတ်မရှိသော အမျိုး၌ဖြစ်သောသူသည်၊ တေနာသန္ဓါပရိယာဘေန၊ ထို
ယုံကြည်ခြင်းကို မြင်းနှင့်၊ သမနာဂတော၊ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပရိသန္တိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ကိံပရိသန္တိက္ခတံ၊ အဘယ်သို့ဆင်ခြင်
သနည်း၊ စာရာဝါသော၊ အိမ်ရာထောင်သော လူတို့၏ဘောင်၌ နေခြင်း
သည်၊ သမ္မာဝေ၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရစာပထော၊ ရာဂအစရှိသော မြို့တို့၏
တည်ရာဖြစ်၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ မဟာနန်း၏အဖြစ်သည်၊ အပ္ပောကာသော၊ လွင်တီး
ကောင်နှင့်တူ၏။ အဂါရိ၊ အိမ်ကို၊ အဏ္ဏာဝသတာ၊ မိုးအရပ်၌နေသောသူသည်
ကောဏ္ဍပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ်ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံသော၊ ကောဏ္ဍပရိသန္ဓံ၊ စင်
စစ်ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သော၊ သင်္ဂယံဝိတံ၊ ရှေ့သင်းပွတ်သစ်နှင့်တူ
သော၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သောအကုဋ်ကို၊ စရိယံ၊ ကုဋ်ခြင်း၌၊ နသက

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်ဒိဿု၊

ရံ၊မလ္လယံ၊အဘိ၊ငါသည်၊ကေသမသယံ၊ဆံရတ်ဆိတ်ကိ၊ ဩဟာရေတွာ
 ပယံချ၍၊ ကာသာယာနံ၊ ဖန်ရည်ကို သောက်ထတ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထုနိ၊
 အဝတ်တို့ကို၊ အစ္ဆာဒေတွာ၊ပုံးထွင်း၍၊ အဂါရသ္မာ၊ အိပ်ရာထောင်သော
 လူ ဘိုဏ်းဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊အိမ်ရာမထောင်သော
 ရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇယျံ၊ရဟန်းပြုရမူကား၊ ယံနန္ဒ၊ ကောင်းလေစွ၊အ
 တိ၊ဤသို့၊ပရိသဂ္ဂိက္ခတ်၊ဆင်ခြင်၏၊ သော၊ထိုသူသည်အပရေန၊တပါးသော
 သမသေန၊အခါ၌၊အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော၊တောဂက္ခန္ဓံ၊ဝါ၊စည်းစိမ်အရကို
 ထည်း၊ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ မဟန္တံ၊များစွာသော၊တောဂက္ခန္ဓံ၊ဝါ၊စည်းစိမ်
 အရကိုထည်း၊ ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ အပ္ပံ အနည်းငယ်သော၊ ဥာတိပရိ
 ဝတ္တံ၊၊ဆွေမျိုးအပေါင်းကိုထည်း၊ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ မဟန္တံ၊ များစွာ
 သော၊ဥာတိပရိဝတ္တံ၊၊ဆွေမျိုးအပေါင်းကိုထည်း၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊
 ကေသမသယံ၊ ဆံရတ်ဆိတ်ကု၊ ဩဟာရေတွာ၊ပယ်ချ၍၊ ကာသာယာနိ၊
 ဖန်ရည်ကိုသောက်ထတ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထုနိ၊ အဝတ်တို့ကို၊အစ္ဆာဒေတွာ၊
 ပုံးထွင်း၍၊ အဂါရသ္မာ၊ အိပ်ရာထောင်သော လူဘိုဏ်းဘောင်မှ၊ နိက္ခ
 မိတွာ၊ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗ
 ဇတံ၊ရဟန်းပြု၏သော၊ထိုသူသည်၊ဝေံ၊ဤသို့၊ပဗ္ဗဇိတော၊ရဟန်းပြုသည်၊
 သမာနော၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သိက္ခာသာဇီဝသမာ
 ပန္နော၊ အမိသိသဟုဆိုအပ်သောသိက္ခာဖြတ်စွာတုရားသည်ပညဝေ င်မူ
 အပ်သောသိက္ခာပုဒ်ဟုအပ်သောသုဇီဝသို့ရောက် လျက်၊ပါဏာတိပါတံ၊
 သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချွဲခြင်းကို၊ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍၊ ပါဏာတံ၊ပါတာ၊
 သူ၏အသက် ကိုလျှင်စွာချွဲခြင်းမှပဋိပရေတော၊ကြဉ်သည်၊နိဟိတ ဧဇ္ဈော
 ချအပ်သောထုံတံရှိ သည်၊ နိဟိတသတ္တော၊ ချအပ်သောလက်နက်ရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဇဇ္ဇိ၊ မကောင်းမှုမှရှက်ထတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒယပေန္နော၊
 သတ္တဝါအပေါင်း၌ သနားခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိ
 တာနုကန္တိ၊အသုံ စုံသောပါဏာဟုဆိုအပ်သော သတ္တဝါတို့ကိုအစီးအပွါး
 ဖြင့်အစဉ်စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊နေ၏၊ အဒိန္နာဒါနံ၊ အရှင်
 သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သောသူတပါး၏ ဥစ္စာကံသိုးယူခြင်းကို၊
 ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အဒိန္နာဒါနာ၊အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်
 သော သူတပါး၏ဥစ္စာကံသိုးယူခြင်းမှ၊ပဋိပရေတော၊ ကြဉ်သည်၊ဒိန္နာဒေယိ၊
 အရှင် သည်ပေးအပ်သည်ကိုသာယူသော့ရှိသည်၊ ဒိန္နပါဋိကဇီ၊ အရှင်သည်
 ပေးအပ်သည်ကိုသာ အလိုရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊အထေနေန၊ မိုးတတ်

ဝေယျက္ခိယနိပါတ်ဝေယျက္ခိယပဏ္ဏာသမာဏ-၅-မဟာဝဂ်၊ ၂၁၇

သော၊ သုစိဘူတေန၊ စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတ္တနာ၊ အတ္တဘော
 ဖြင့်၊ ဝိဘရတိ၊ နေ၏၊ အဖြေဟူစရှိတံ၊ မမြတ်သော အကျင့်ကို၊ ပဟာယ၊
 ပယ်စွန့်၍၊ ဗြဟ္မစရိယော၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အနာစာနိ၊ မြတ်သော အကျင့် မရှိသည်၊ ဝါမဓမ္မာ၊ ရှာသုတို့၏
 အကျင့်ဖြစ်သော၊ အသဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ အကျင့်မှ၊
 ပဗ္ဗိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခဿဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသော
 စကားကိုဆိုခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ခဿဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသော
 စကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဗ္ဗိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ သစ္စဝါဒါ၊ မှန်သောစကားကို
 ဆိုလှရှိသည်၊ သစ္စသန္ဓော၊ မှန်သော ရှေးစကားနှင့် မှန်သော နောက်
 စကားကိုစပ်တတ်သည်၊ ထေတော၊ မြဲမြံသည်ထင်သည်၊ ပစ္စယိကော၊
 ယုံကြည်အပ်သော စကားရှိသည်၊ ယောကဿ၊ လူအပေါင်းကို၊ အဝိသံ
 ဝါဒကော၊ မချွတ်ယွင်းစေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိသုဏာဝါစံ၊ ချော
 ပစ်ရုံးတိုက်ကြောင်းဖြစ်သောစကားကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဝိသုဏာယ၊
 ချောပစ်ရုံးတိုက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားမှ၊ ပဗ္ဗိဝိရတော၊ ကြဉ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတော၊ ဤသူအထံမှ၊ သုတွာ၊ ကြားခဲ့၍၊ ဣမေသံ၊
 ဤသူတို့ကို၊ ဘေဒါယ၊ ကွဲပြားစေခြင်းငှါ၊ အရကြိ၊ ဤအမည်ရှိသောသူ၏
 အထံ၌၊ အာက္ခာတာ၊ ပြောကြားထုတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အရကြဝါ၊
 ဤအမည်ရှိသောသူ၏အထံ၌လည်း၊ သုတွာ၊ ကြားခဲ့၍၊ အမေသံ၊ ဤအမည်
 ရှိသောသူတို့ကို၊ ဘေဒါယ၊ ကွဲပြားစေခြင်းငှါ၊ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့အား၊
 အာက္ခာတာ၊ ပြောကြားထုတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိန္နာနံ ဝါ၊
 ကွဲပြားလေပြီးသောအခွေအမျိုးမိတ်ဆွေခင်ပွန်းတို့ကိုမူလည်း၊ သန္ဓာတာ
 စေ့စပ်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဟိတာနံ ဝါ၊ ထက္ကဖြစ်သောအခွေ
 အမျိုးမိတ်ဆွေခင်ပွန်းတို့ကိုလည်း၊ အနုပ္ပဒါတာ၊ စေ့စပ်ခြင်းအားထျော်စွာ
 အားကိုစေးတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမဂ္ဂါရာမော၊ ညီညွတ်သောသူ
 ဟူသောခွေထျော်ရာရှိသည်၊ သမဂ္ဂါရတော၊ ညီညွတ်သောသူတို့၌မေ့
 ထျော်တတ်သည်၊ သမပ္ပာနိ၊ ညီညွတ်သောသူတို့ကိုနှစ်သက်တတ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမဂ္ဂကရတိ၊ ညီညွတ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော၊ ဝါစံ၊
 စကားကို၊ ဘာသိတာ၊ ဆိုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဖရုသဝါစံ၊ ကြမ်း
 ကြုတ်သောစကားကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဖရုသာယ၊ ကြမ်းကြုတ်သော
 ဝါစာယ၊ စကားမှ၊ ပဗ္ဗိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယာသာဝါစာ
 အကြင်စကားသည်၊ နေသာ၊ အမြစ်မရှိသည်၊ ကဏ္ဍသုခါနာ၊ တို့အားချင်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောဒ်နိဿယ

သာသည်။ပေမနိသာ၊ ချင်မြတ်နိုးခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟဒယင်္ဂမာ၊
 မိတ်နှလုံးသို့ဝင်သည်။ပေရိ၊ ပြည်ကြီးသူဘုံ၏ဥစ္စာသည်။ဗဟုဇနကန္တာ၊
 များစွာသောသူဘုံသည် နှစ်သက်အပ်သည်။ ဗဟုဇနမနာပါ များစွာသော
 သူ ဘုံ၏မိတ်နှလုံးကို ငွါ စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဓူပိ၊ ထို
 သို့သဘောရှိသော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ ဘာထိဘာ၊ ဆိုတတ်သည်။ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။သဗ္ဗဒ္ဓသဝံ၊ အကျိုးမရှိပြီးပျင်းသောစကားကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်နှု၍၊
 သဗ္ဗဒ္ဓသပ၊ အကျိုးမရှိပြီးပျင်းသော စကားမှ၊ ပဋိပိ၊ တော၊ ကြည့်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာထဝါဒိ၊ သင့်တင့်သောအခါ၌ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဘုတဝါဒိ
 ဟုတ်မှန်သည်ကို ဆိုလေ့ရှိသည်။ အတ္ထဝါဒိ၊ အကျိုးကံ ဖြစ်၍ဆိုလေ့ရှိသည်။
 ဓမ္မဝါဒိ၊ သောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးကံ ဖြစ်၍ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဗိနယဝါဒိ၊
 သံဝရပိနည်း၊ ဗဟာနပိနည်းကံ ဖြစ်၍ ဆိုလေ့ရှိသည်။ နဓာနဝတိ၊ စိတ်နှလုံး
 ဟုဆို အပ်သောသို့ခြီးချက်သော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ ဘာထိဘာ၊ ဆိုတတ်
 သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာထေန၊ ဈေးကပ်ပတ်သောအခါ၌၊ သာပဒေသံ၊
 ညွှန်ကြောင်းဥပမာနှင့်တကွသော၊ ပရိသန္တဝတိ၊ အပိုင်းအခြားရှိသော၊
 အတ္ထသဟိတံ၊ အကျိုးနှင့် စပ်သောစကားကို၊ ဘာထိဘာ၊ ဆိုတတ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဗီဇဂါမဘုတေဂါမသမာဓ္မော၊ ဗီဇဂါမ်
 ဘုတဂါမ်ကို ဗျက်ဆီးခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဧကဘတ္တိကော၊ တထပ်သည်းသာစားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရတ္တုပရ
 တော၊ ညဉ့်အားခြင်းမှ ကြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိကာထ၊ တောဇနာ၊
 နေလွှဲသော အခါ၌စားခြင်းမှ၊ ပိရတော၊ ကြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 နန္ဒုဂါဝါဒိ၊ ဝိသုကဒဿနာ၊ သာသနာထောဝံ၏ ပြောင့်တံ့အောင် သဘွယ်
 ဖြစ်သော ကခြင်းသီခြင်းတီးမှုတ်ခြင်း တို့ကံ ကြည့်ရှု နားထောင်ခြင်းမှ၊
 ပဋိပိရတော၊ ကြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မာဏာဂန္ဓ ဝိယေပန ဓေရဏ
 မဏ္ဍန ဝိဘူသနဌာနာ၊ ပန်းနံ့သာနံ့သာပြောင်းတို့ကို ပန်ခြင်းဝန်ဆာဆင်
 ခြင်း အတင့်အတယ် ပြုခြင်းတို့၏ အကြောင်း ဖြစ်သော အထုသိုလ်စေ
 တနာမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥစ္စာသယန မဟာ
 သယနာ၊ မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာ၌နေခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြည့်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတဂူပရဇတပဋိဂ္ဂဟတာ၊ ရွှေငွေကိုကိုင်ခြင်း
 ခံခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာမကညေပဋိဂ္ဂဟ
 တာ၊ စပါးစိမ်းကိုခံခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာမ
 ကဓံသပဋိဂ္ဂဟတာ၊ အမဲသားစိမ်းကိုခံခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြည့်သည်။

ဝေဒနာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဝေဒနာပုဂ္ဂိုလ်သဘာဝ-၅-မဟာဝဂ်၊ ၂၁၉

ဟောတိ ဖြစ်၏။ ဣတ္ထိကုမာရိကပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ မိန်းမကြီးသတို့သမီးငယ်ကို
 ကိုင်းခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒါသိဒါသပဋိဂ္ဂဟ
 ဏာ၊ ကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောကျ်ားကိုခံခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြည့်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဓဇဇ္ဇကပဋိဂ္ဂ ဘဏာ၊ ဆိတ်မြိန်မာစိတ်ကုလားကိုခံခြင်း
 မှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကုက္ကုဋုသုကရပဋိဂ္ဂဟဏာ၊
 ကြက်သက်ကိုခံခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟတ္ထိဂါ
 ဝဿာသဝါပဋိဂ္ဂ ဘဏာ၊ ဆင်ခွားမြင်းမြည်းတို့ကိုခံခြင်း မှ၊ ပဋိဝိရတော၊
 ကြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခေတ္တဝတ္ထုပဋိဂ္ဂ ဘဏာ၊ လယ်သာကိုခံခြင်းမှ၊
 ပဋိဝိရတော၊ ကြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နူတယုပဟိဏဇနာနုယောဂါ
 တမနံ သည် ဘူဇိအမှုဟု ဆိုအပ်သော သင်္စာသတင်းစကားကို ဆောင်ယူ၍
 သွားခြင်းတစ်ခုမှ တစ်ခု သို့ စေခိုင်းအပ်သော သူတို့၏ သတင်းစကား
 ကို အားထုတ်ခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကယဝိက္က
 ယာ၊ ဝယ်ခြင်းဆောင်းခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တု သာကုဋု ဘံ သကုဋု မာနကုဋု၊ ချိန်စဉ်းလဲအသပြာစဉ်းလဲတောင်းဉ်း
 လဲခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥက္ကေ ဝုနဝဇ္ဇနိကထိ
 သာဝိဒယာဂါ၊ တံပိုးစားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကောဏ်တကုန်ပြုခြင်းနှင့်
 ယှဉ်ခြင်း ထိုထိုဥပါယ် တမည်တို့ဖြင့် တွည့်ပတ်ခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော
 ကောဏ်ဘကျွန်ပြုခြင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းအတူပြု၍ တွည့်ပတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်
 သော ကောဏ်ဘကျွန်ပြုခြင်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြည့်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေဒနဝဇ္ဇနန ဝိပရာမော သအာလေပသဟသကာ
 ရာ၊ ဖြတ်ခြင်း သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်း ပိတ်ဆီခြင်း လှေကိုင်ခြင်း အနှိုင်
 အသက်ပြုခြင်း မှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူ
 သည်။ ကာသပရိ ဟာရိကေန၊ ကိုယ်ကို ဆောင်တတ်သော။ စိဝရေန၊
 သင်္ကန်းဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင်ရဲသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကုတ္ထိပရိ ဘာရကေ
 န၊ ဝမ်းကိုးဆောင်တတ်သော၊ ဝိဏ္ဏပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင်ရဲ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေနယနေဝ၊ အကြင်အကြင် အရပ်မျက်နှာသို့
 သာသျှင်၊ ပက္ကမတိ၊ ဖဲသွား၏။ တံတံ၊ ထိုထိုအရပ်သို့၊ သမာဒါယ၊ ကောင်း
 စွာယူ၍ သာသျှင်၊ ပက္ကမတိ၊ ဖဲသွား၏။ သေယုထာပိနာမ၊ ဥပမေမည်သည်
 ကား။ ပက္ခိ၊ အတောင်ရှိသော၊ သကုဏော၊ ငှက်သည်။ ယေနယနေဝ၊
 အကြင်အကြင် အရပ်မျက်နှာသို့ သာသျှင်၊ ဝေတိ၊ ပျံသွား၏။ တတ္ထတတ္ထ၊
 ထိုထိုအရပ်မျက်နှာသို့၊ သပက္ကဘာရောဝ၊ မိမိ၏အတောင်ထည်းဟူသော

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍ သာသျှင်၊ ခေ့ဘိသေယျထာဝရ၊ ဖျံသွားသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊
 ဤအတူသာသျှင်၊ ကိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာယပရိဟာရိကေန၊ ကိုယ်ကို
 ဆောင်ဘတ်သော၊ စိရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုန္တိပရိဟာရိကေန၊ ဝမ်းကိုဆောင်ဘတ်သော၊ ဝိဇ္ဇာပါထေန၊
 ဆွမ်းဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်၊ နဟာတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေနယေနဝ၊
 အကြင်အကြင်အချစ်မျှ နှာသို့သာသျှင်၊ ပက္ကမတိ၊ ဖဲသွား၏၊ တံတံ၊ ထိုထို
 အချစ်မျှနှာသို့၊ သမာဒါယေဝ၊ ကောင်းစွာယူ၍သာသျှင်၊ ပက္ကမတိ၊
 ဖဲသွား၏၊ သေ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အရိယေန၊ မြတ်သော၊ ဣမိနာဘိလက္ခဏေန၊
 ဤဘိလက္ခဏေဇုးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်
 နှီးအနုပစ္စယခံ၊ အပြစ်မရှိသောချမ်းသာကို၊ ပဗ္ဗိသံပေဒေတိ၊ ခံစား၏၊ သေ၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ချုပ်၊ ရူပါရုံကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ နိမိတ္တဂ္ဂါတိ
 မိန်းမအသွင်ယောက်ျားအသွင်ကို ယူထွေရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အနု
 ဗျဉ္ဇနဂ္ဂါတိ၊ ထက်ခြေအစရှိသော သဏ္ဍာန်ကို ယူထွေရှိသည်၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ယထာမိကရဏံ ယထောအမိကရဏံ၊ အကြင်စက္ခုမြွေကို မစောင့်
 ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ စက္ခုမြွေ၊ စက္ခုမြွေကို၊ အသံဝတံ၊ မစောင့်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော၊ နေံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမ
 နသော၊ သူ့ဘေးဥစ္စာကို လိုချင်ထပ်မက်မောခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဝါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသဏာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဓမ္မာ၊ ထရားတို့သည်၊ အနာဿဇေယျံ၊ အဘန်ထလဲလဲရှင်စက်ကုန်
 ရာ၏၊ တဿ၊ ထိုစက္ခုမြွေကို၊ သံဝရာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ပဗ္ဗိဇ္ဇတိ၊
 ကျင့်၏၊ စက္ခုမြွေ၊ စက္ခုမြွေကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ စက္ခုမြွေ၊
 စက္ခုမြွေ၊ သံဝရံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ သောတေန
 နာ၊ အကြည်ဖြင့်၊ သန္တံ၊ အင်္ဂုကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ထာနေန၊ နှာခေါင်းအကြည်
 ဖြင့်၊ ဂန္ဓံ၊ အနံကို၊ စာယိတွာ၊ နမ်း၍၊ ဇိဝါယ၊ ယျာအကြည်ဖြင့်၊ ရသံ၊ အရ
 သာကို၊ သာယိတွာ၊ ထျက်၍၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အထွေကို၊
 ဖုသိတွာ၊ ထွေထိ၍၊ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို၊ ဝိညာယ၊ သိ၍၊ နိမိတ္တဂ္ဂါ
 တိ၊ မိန်းမအသွင်ယောက်ျားအသွင် ကိုယူထွေရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါတိ၊ ထက်ခြေအစရှိသော သဏ္ဍာန်ကိုယူထွေသည်၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ယထာမိကရဏံ ယထောအမိကရဏံ၊ အကြင်မိမြွေကိုမစောင့်ခြင်း
 ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ မနိမြွေ၊ မနိမြွေကို၊ အသံဝတံ၊ မစောင့်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော၊ နေံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနသော

ဝတုက္ကနိပါတ်ဝတုက္ကပစ္ဆာသက-၅-မဟာဝဂ်၊

သူကပါးဥစ္စာကို လိုချင်တတ်မက်မောခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းဖြစ်ကုန်
သော၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသုဿ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊
ဓမ္မော၊ တရားတို့သည်။ အန္ဓာဿဝေယျ၊ အတန်လေလဲလဲ နှိပ်စက်ကုန်ရာ၏။
ထဿ၊ ထိုမနိန္ဒြေ၏။ သံဝရာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းပြု။ ပဋိဝဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။
မနိန္ဒြေံ၊ မနိန္ဒြေ်ကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။ မနိန္ဒြေံ၊ မနိန္ဒြေ်၌။ သံဝရံ။
စောင့်ရှောက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အရိ
ယေန၊ မြတ်သော။ ဣမိနာဣန္ဒြေံ၊ သံဝရေန၊ ဤဣန္ဒြေ်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း
နှင့်။ သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ အဗ္ဗတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ အဗျာ
သေကသုခံ၊ ကိလေသာတို့သည် မသွားလာအပ်သော ချမ်းသာကို။ ပဋိ
သံဝေဒတိ၊ ခံစား၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေ့သို့ထက်
ခြင်း၌ ထည်းကောင်း။ ပက္ကဋိန္တေ၊ နောက်သို့ ဆုတ်ခြင်း၌ ထည်းကောင်း။
သမ္မဇာနကာဓီ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ ပြုသင့်သောအမှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာယေဝါတေ၊ တူ၍ကြည့်ခြင်း၌ ထည်းကောင်း။ ပိလေ
ကိတေ၊ ကစောင့် ကြည့်ခြင်း၌ ထည်းကောင်း။ သမ္မဇာနကာဓီ၊ ပညာဖြင့်
ဆင်ခြင်၍ ပြုသင့်သော အမှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမဗ္ဗိတေ၊
ကျွေးခြင်း၌ ထည်းကောင်း။ ပသာရိတေ၊ ဆန့်ခြင်း၌ ထည်းကောင်း။ သမ္မ
ဇာနကာဓီ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ ပြုသင့်သောအမှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ သံစာပုပ္ဖတ္တံ၊ ဝဂ္ဂဓာရဏေ၊ ခုကုန်သတိတံသင်္ကန်းကို ဆောင်ခြင်း၌
သမ္မဇာနကာဓီ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ ပြုသင့်သောအမှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိဝော၊ စားခြင်း၌ ထည်းကောင်း။ ပိတေ၊ သောက်ခြင်း၌
ထည်းကောင်း။ ခါယိတေ၊ ခဲခြင်း၌ ထည်းကောင်း။ သာယိတေ၊ ထုတ်ခြင်း၌
ထည်းကောင်း။ သမ္မဇာနကာဓီ၊ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ ပြုသင့်သောအမှုကို
ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥစ္စာရပဿာဝကဓမ္မေ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ကို
စွန့်ခြင်းအမှု၌။ သမ္မဇာနကာဓီ၊ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ ပြုသင့်သော အမှုကို
ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝတေ၊ သွေးခြင်း၌ ထည်းကောင်း။ ဋ္ဌိတေ၊
ရပ်ခြင်း၌ ထည်းကောင်း။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်ခြင်း၌ ထည်းကောင်း။ သုက္ကေ၊ အိပ်
ပျော်ခြင်း၌ ထည်းကောင်း။ ဇာဝရိတေ၊ နိုးကြားခြင်း၌ ထည်းကောင်း။ ဘေထိ
တေ၊ စကားပြောဆိုခြင်း၌ ထည်းကောင်း။ တုတုဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေ
ခြင်း၌ ထည်းကောင်း။ သမ္မဇာနကာဓီ၊ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ ပြုသင့်သော
အမှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အရိယေန၊
မြတ်သော။ ဣမိနာဝ သိယက္ခန္ဓေန၊ ဤသိယ ကျေးဇူးနှင့်ထည်း။ သမန္နာ

အင်္ဂုတ္တိုတြိပါဠိတော်နိဿယ၊

ဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ အရိယော၊ မြတ်သော၊ ဣမာယဝသန္တု၊ ဖြစ်သော၊ ဤရှေ့နှင့်
 ရဲခြင်းနှင့်ထည်း၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ အရိယေန၊ မြတ်သော၊ ဣမိနာ၊
 ဣန္ဒြိယသံသေန၊ ဤအခြေကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းနှင့်ထည်း၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံ၏။ အရိယေန၊ မြတ်သော၊ ဣမိနာဝသတိသမ္ပုဇ္ဈော၊ ဤသတိသမ္ပု
 ဇ္ဈ်နှင့်ထည်း၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝိပိတ္တံ၊
 ဆိတ်ငြိမ်းသော၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ အရညံ၊
 တောသို့ထည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ထည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတံ၊
 တောင်သို့ထည်းကောင်း၊ ကန္တာရံ၊ ချောက်သို့ထည်းကောင်း၊ ဝိဂိဂုဘိ၊ တောင်
 ခေါင်းသို့ထည်းကောင်း၊ သုသာနံ၊ သင်းချိုင်းသို့ထည်းကောင်း၊ ဝနပတ္တံ၊
 လှူဒါန်းတောအုပ်ကြီးသို့ထည်းကောင်း၊ အတ္ထကာသံ၊ လွင်တီးကောင်
 သို့ထည်းကောင်း၊ ပဿာလပုဗ္ဗံ၊ ကောက်ရိုးပုံရသို့ထည်းကောင်း၊ ဘဇတိ၊
 ဆည်းကပ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အရညဂတောဝါ၊ တောသို့ကပ်သည်
 ဖြစ်၍ထည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလဂတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ကပ်သည်ဖြစ်၍
 ထည်းကောင်း၊ သုတ္တဝါ၊ ဝဲတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သည်
 ဖြစ်၍ထည်းကောင်း၊ ပညာဘိ၊ ထက်ဝတ်ကို၊ အာတုဇိတ္တံ၊ ဖွဲ့ခွေ၍၊
 ကာသံ၊ အသက်ဖြစ်သော ကိုယ်ကို၊ ဥဇ္ဇံ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ၊ ပဏီသယ၊
 ထား၍၊ ပရိသုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေ့ရှု၊ သတံ၊ အောက်မေ့ခြင်း၊ သတိကို၊
 ဥပဋ္ဌာပတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိသီဒတံ၊ ထိုင်နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 သောကော၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သော သင်္ခါရလောကန္တံ၊ အဘိဇ္ဈာ၊
 သူကပါးစည်စိမ်းကို ရှေးရှုကပ်သောအားဖြင့် ကြံတတ်သောလိုချင်ခြင်း
 သောဘကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဝိဂတာဘိ၊ ဣန္ဒြိယကင်းသောသူတပါး
 စည်းစိမ်းကိုရှုကပ်သော အားဖြင့် ကြံတတ်သော လိုချင်ခြင်းသောဘ
 ရှိသော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဘရတိ၊ နေ၏။ အဘိဇ္ဈာ၊ သူကပါးစည်
 စိမ်းကိုရှုကပ်သောအားဖြင့် ကြံတတ်သော လိုချင်ခြင်းသောဘမှ၊ ဝိတ္တံ၊
 စိတ်ကို၊ ပရိသောဝေတိ၊ သုတ်သင်၏။ ဗျာပါဒပဒေါသံ၊ တောက်ပြုံးခြင်းသို့
 ရောက်သောပြစ်မှားခြင်းဒေါသကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အဗျာဒေဝိက္ခေဒ၊
 မကော၊ ကံပြုခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗပဏာသုတဟိ
 တာနုကစ္စိ၊ အဆုံးရုံသော ကပ်ပြုတတ်သော သတ္တဝါတို့၏။ အစိးအပွားကို
 အစဉ်စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဘရတိ၊ နေ၏။ ဗျာပါဒ ပဒေါသံ၊
 တောက်ပြုံးခြင်းသို့ ရောက်သော ပြစ်မှားခြင်းဒေါသမှ၊ စတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိ
 သောဝေတိ၊ သုတ်သင်၏။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓံကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဝိဂတာ

ထိန်ဒိဒ္ဓါ၊ ကင်းသောထိန်ဒိဒ္ဓါသည်ဖြစ်၍၊ အာထောကသည်၊ အထင်း၌ဖြစ်
သောအမှတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ သတော၊ အောက်မှေခြင်းသတ် နှင့်ပြည့်စုံသည်
ဖြစ်၍၊ သမ္မတော၊ ပညာအဆင်အခြင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ထိန်
ဒိဒ္ဓါ၊ ထိန်ဒိဒ္ဓါမှ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိသောဓေတိ၊ သုတ်သင်၏။ ဥဒ္ဓန္တကုက္ကုစ္စံ၊
ဖျံလွင့်ခြင်း အထိုထိုဖြစ်ခြင်း ဥဒ္ဓန္တကုက္ကုစ္စကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဒ၊ ဒုဒ္ဓ
တော၊ မဖျံလွင့်သည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ မမသန္တာန်၌၊ ဂူပသန္တပိက္ကော၊ ငြိမ်
သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဥဒ္ဓန္တကုက္ကုစ္စံ၊ ဖျံလွင့်ခြင်း
အထိုထိုဖြစ်ခြင်းဥဒ္ဓန္တကုက္ကုစ္စမှ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိသောဓေတိ၊ သုတ်သင်၏။
ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ယုံမှားခြင်းဝိစိကိစ္ဆာကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဝိက္ခန္ဓာပိကိစ္ဆော၊
လွန်းမြောက်ပြီးသောယုံမှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုသလေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်
သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ အကထံ၊ ကထိသို့လောသိုလောဟု၊ တွေးတော
ယုံမှားခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာပဟာယံ၊ ယုံမှားခြင်းဝိစိ
ကိစ္ဆာမှ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိသောဓေတိ၊ သုတ်သင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်း
သည်၊ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဥပက္ကိဓေသေ၊ ညှစ်ညှူးကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။
ပညာယ၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းပညာ၏။ ဒုဗ္ဗထိကရဏေ၊ အားနည်း
သည်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေနိဝရဏေ၊
ဤဝိတ်ပင် တားမြစ်ခြင်းနိဝရဏတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ကာမေတိ၊
ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့မှ၊ ဝိဝိးဇ္ဇဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ (ပ) စတုတ္ထံ၊ စတု
န၊ စတုတ္ထချာန်ကို၊ ဥပသစ္စန္တံ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထို
ရဟန်းသည်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ စိတ္တော၊ စိတ်သည်၊ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်ပြီး
သည်ရှိသော်၊ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ပရိ
သောဒါတေ၊ ထက်ဝန်းကြင်မှပြီးပြီးပြန် ရှိသော်လည်းကောင်း၊ အနုဇင်္ဂ
ဏေ၊ ညှစ်ညှူးခြင်းကိလေသာ မရှိသော်လည်းကောင်း၊ ဝိဝတုဇ္ဇိဏေ
သေ၊ ညှစ်ညှူးခြင်းကိလေသာမှ ကင်းပြီသော် လည်းကောင်း၊ မုဒုဘူတေ၊
နူးညံ့စွာဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကမ္မနိယေ၊ အမှုန့်ခံပြီး သည်ရှိသော်၊
ဗြုဒတေ၊ တည်ပြီးသည်ရှိသော်၊ အာနေဇ္ဇပတ္တေ၊ မတုန်ထွက်ခြင်းသို့ရောက်ပြီး
သည်ရှိသော်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုစီးတတ်သောအာသဝေါတရားတို့၏၊ ဝဟညာ
ဏာယ၊ ကုန်ခြင်း၌ဖြစ်သော အမဟတ္တမဂ်အကျိုးငှာ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အထိ
နိန္ဒာမေထိ၊ ရှေးရှုညွှတ်စေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဣဒံ၊ ဤထမ္ဘာကြည့်
သောတေဘူ၊ ကတရားအပေါင်းသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ယထာဘူတံ၊ မတောက်မပြန် ဟုတ်မှန်စွာ၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောဝ်နိဿယ

၏။ အယံ၊ ဤဘဝခြင်းတက္ကာသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်း
 ဖြစ်သော သမုဒယ သစ္စာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ မတော့ကံမပြန်
 ဟုတ်မှန်စွာ၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိ
 ရောဓော၊ ဒုက္ခခံချုပ်ရာဖြစ်သော နိရောဓသစ္စာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာ
 ဘူတံ၊ မတော့ကံမပြန်ဟုတ်မှန်စွာ၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ အယံ၊
 မဂ္ဂင် တရားကိုယ်ရှစ်ပါးသည်။ ဒုက္ခနိရောဓေါ ဝါပိနိပဋိပဒေါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ
 နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့် ဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ယထာဘူတံ၊ မတော့ကံမပြန်ဟုတ်မှန်စွာ၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။
 ဣမေ၊ ဤတရားတို့သည်။ အာသဝေါ၊ ယိုစီးတတ်သော အာသဝေါတရားတို့
 မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ မတော့ကံမပြန် ဟုတ်မှန်စွာ၊ ပဇာ
 နာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ အယံ၊ ဤလိုချင်ခြင်း ယောဘာသည်။ အာသဝ
 သမုဒယော၊ ယိုစီးတတ်သော အာသဝေါတရားတို့၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော
 သမုဒယသစ္စာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ မတော့ကံမပြန်ဟုတ်မှန်
 စွာ၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ အာသဝ
 နိရောဓော၊ ယိုစီးတတ်သော အာသဝေါတရားတို့၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိရော
 ဓသစ္စာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ မတော့ကံမပြန် ဟုတ်မှန်စွာ။
 ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ အယံ၊ ဤမဂ္ဂင်တရား ကိုယ်ရှစ်ပါးသည်။
 အာသဝနိရောဓ ဝါပိနိပဋိပဒေါ၊ ယိုစီးတတ်သော အာသဝေါ တရားတို့၏
 ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာမည်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ မတော့ကံမပြန် ဟုတ်မှန်စွာ၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအား
 ဖြင့်သိ၏။ ဤသို့၊ ဇာနုတော၊ သိသော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဿတော၊ မြင်သော၊
 ဘဿ၊ ထိုရဟန်း၏ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကာမာယဝါဝိ၊ ကာမာသဝမှတည်း။
 ဝိရုပ္ပတိ၊ လွတ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဘဝါသဝါဝိ၊ ဘဝါသဝမှတည်း။
 ဝိရုပ္ပတိ၊ လွတ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အဝိဇ္ဇာယဝါဝိ၊ အဝိဇ္ဇာသဝမှတည်း။
 ဝိရုပ္ပတိ၊ လွတ်၏။ ဝိရုပ္ပတ္တိံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုတ်
 နှစ်ရက္ခော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သည်။ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာတံ၊
 ပစ္စဝေက္ခနာဥာထံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။
 ဝိဘာ၊ ကုန်ပြီ၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို ဝုထိတံ၊
 သုံးအပ်ပြီ။ ကရ၊ ကိုယ်၊ ဟဆဲ့ခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စကို၊ ဘတံ၊ ဩအင်ပြီ၊
 ဣတ္ထတ္တယ၊ ဤထဆဲ့ခြေခံပါးသော မဂ်ကိစ္စအကျိုးငှာ။ အပရံ၊ ထပါးသော
 ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ န၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာသိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၂၂၅

ထိက္ခဝေ၊ ရကန်းကို၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အက္ကန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်ကိုပူပန်စေတတ်သည်၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အက္ကပရိတာပနာနူးယာဂံ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူပန်စေခြင်းနှင့်အတန်ထလဲလဲ ယှဉ်ခြင်းကို၊ အနုယုဒတ္တာ၊ အားထုတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ခေန္တပေါ၊ သူတပါးကို ပူပန်စေတတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပရပရိတာပနာနူးယောဂံ၊ သူတပါးကိုပူပန်စေခြင်းနှင့် အတန်ထလဲလဲ ယှဉ်ခြင်းကို၊ အနုယုဒတ္တာ၊ အားထုတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နအက္ကန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်ကို မပူပန်စေတတ်သော၊ နပရန္တပေါ၊ သူတပါးကို မပူပန်စေတတ်သော၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ နိစ္ဆာတော၊ ထပ်ခြင်း၊ တဏှာ၊ တည်းဟူသော မွတ်သိပ်ဆာထောင်ခြင်း၊ မရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတော၊ ညှစ်ညှူးခြင်း၊ ကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ သီတိတူးကာ၊ ညှစ်ညှူးခြင်း၊ ကိလေသာတို့မှ ငြိမ်ချမ်းသည်ဖြစ်၍၊ သုခဒိသံဝေဒီ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ခံစားလျက်၊ ဗြဟ္မတူဇတနု၊ မြက်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အက္ကနာ၊ အက္ကဘောဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တိက္ခပေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ထောကတ္ထိ၊ ထောက၌၊ စက္ကာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ ဣမပုဂ္ဂသ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမမနာ၊ ထင်ရှားရှိသူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေဝ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘဝဂါ၊ မြက်စွာသုရားသည်၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေဝ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံအပေါစ၊ အတယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သာယ၊ အကြင်ထပ်ခြင်းကဏှာသည်၊ အဟံထောကော၊ ဤသက္ကလောကကို၊ ဥဒ္ဓံးသာ၊ အထက်၌ပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယောနဋ္ဌေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှမြွေးရှက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ တန္တာကုလကဇာတော၊ ယက်ကန်းသည်ကို၊ ဣစင်၌ဖြန့်ခင်းအပ်သောချည်ထွေးကဲ့သို့ဖြစ်သောနှောက်ရှက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုဗုဒ္ဓိကဇာတော၊ စာပေါင်းသိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ရဇ္ဇပဗ္ဗဇဘုဒတော၊ ဖြူဆံမြက်ပြန်းမြက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသောသူကို၊ ဣသားရာဖြစ်သော၊ ဝိနပါတံ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ အပါယံ၊ အပါယ်သေးထုံကိုလည်းကောင်း၊ သံသာရံ၊ တပြောင်းပြန်ပြန်ကုင်လည်တတ်သောသံသရာကိုလည်းကောင်း၊ နာတိဝတ္ထတိ၊ မလွန်နိုင်၊ ဇာလိနိံ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကုန်ယက်နှင့်တူသော၊ သရိတံ စီးကတ်သော၊ ဝိသုခံ ပြန်နှံ့တတ်သော၊
ဝိသတ္တိကံ၊ ထိုထိုအာရုံ၌ငြိတတ်သော၊ တံတံဇာတိ၊ ထိုထိုတံတံခြင်းတဏှာကို၊
ဂေါ၊ သင် ဘူအား၊ ဧဝိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ တံ၊ ထိုတံတံခြင်းတဏှာ
ကိုး ကာကြောင်းဖြစ်သော တရားကို သုကာထ၊ နာကုန်သော၊ သာရကံ၊
ကောင်းမွန်စွာ၊ မနုဿိ၊ ကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကုန်သော၊ ဘာထိဿာမိ၊ ဟော
တော်မူအံ့၊ ဣ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာရာဇာ၊ ဧဝံ
သာရကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေတိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
ဘဝတေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ပစ္စဿောသံ၊ ရှိသော
စွာနာကုန်၏၊ ဘဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါ၊
မိန့်တော်မူ၏၊ ကိ၊ အဂေါ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်၊ တိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ယာယ၊ အကြင်တံတံခြင်း တဏှာသည်။ အယံသောကော၊ ဤ
သတ္တသောကကို၊ ဥဒ္ဓံသော၊ အထက်၌ပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယော
နဒ္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ မြေရှက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ တန္တောကုထကဇာတော၊
ယက်ကန်းသည်တို့၏စင်းဖြန့်ခြင်းအပ်သောချည်ထွေးခင်းကဲ့သို့ ဖြစ်သော
နေ့ကံရှက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုထ၊ ကုန္တိကဇာတော၊ စာပေါင်းသိုက်ကဲ့
သို့ဖြစ်၍၊ မုဗ္ဗပဗ္ဗဇ၊ ဘူတော၊ ငြိမ်မြောက်ပြီးမြောက် ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊
မကောင်းမှု နှိပ်ငြိသောသူတို့၏သားချင်းဖြစ်သော၊ ဝိနိပါတံ၊ ပျက်စီး၍ တျရာ
ဖြစ်သော၊ အပါယံ၊ အပါယ်လေးထုံ နှိပ်သားကောင်းသံသာရုံ၊ တေ၊ ပြောင်း
ပြန်ပြန်လျှင်လည်တတ်သော သံသရာကို လည်းကောင်း၊ နာတိဝတ္တတိ၊
မလွန်နိုင် ဇာတိနိ၊ ကွန်ယက်နှင့်တူသော၊ သရိတံ၊ စီးကတ်သော၊ ဝိသု
ခံ၊ ပြန်နှံ့တတ်သော၊ ဝိသတ္တိကံ၊ ထိုထိုအာရုံ၌ငြိတတ်သော၊ သာတဏှာ၊
ထိုတံတံခြင်းတဏှာသည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ဂေါ၊ ပန၊ စင်စင်၊ အဇ္ဈတ္တိကဿ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးကို၊
ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပဝတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ တဏှံ၊ စရိတာနိ၊ တဏှာစရိုက်တို့
သည်၊ ဣမာနံအဋ္ဌာရဿ၊ ဤတဆဲရှစ်ပါးတို့သည်၊ ဗာဟိရဿ၊ ဗာဟိရ
သန္တာန်၌ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပဝတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
တဏှာစရိတာနိ၊ တဏှာစရိုက်တို့သည်၊ ဣမာနံအဋ္ဌာရဿ၊ ဤတဆဲရှစ်ပါး
တို့သည်၊ အဇ္ဈတ္တိကဿ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးကို၊ ဥပါ
ဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပဝတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌာရဿ၊ တဆဲရှစ်ပါးကုန်သော၊
တဏှံ၊ စရိတာနိ၊ တဏှာစရိုက်တို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊
တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မိံ၊ ထိုအဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးသည်

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၂၂၃

သတိ၊ ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာ
နဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣတ္ထံ၊ ဤမင်း
ပုဏ္ဏား၊ အစရှိသော အပြားရှိသည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊
တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဝေံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားအစရှိသည်နှင့်အတူ၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊
တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
အညထာ၊ မင်းပုဏ္ဏားစသည်မှ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အတ္ထိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သတိ၊ အမြဲကည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ အသတိ၊ အမြဲမကည်သည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊
တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သံ၊
ဖြစ်ရာအံ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣတ္ထံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားအစရှိသောအပြားရှိ
သော်၊ သံ၊ ဖြစ်ရာအံ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူ
ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားစသည်အတူ
သံ၊ ဖြစ်ရာအံ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်း
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အညထာ၊ မင်းပုဏ္ဏားစသည်မှ တပါး
သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သံ၊ ဖြစ်ရာအံ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊
တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သံ၊
ဖြစ်ပါမူကား၊ အဝိ၊ ကောင်းထေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအား
ဖြင့်ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣတ္ထံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားအစရှိ
သောအပြားရှိသည်။ သံ၊ ဖြစ်ပါမူကား၊ အဝိ၊ ကောင်းထေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဝေံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားစသည်နှင့်အတူ၊ သံ၊ ဖြစ်ပါမူကား၊ အဝိ၊ ကောင်း
ထေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ
ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်။ အညထာ၊ မင်းပုဏ္ဏားစသည်မှ တပါးသော အခြင်း
အရာအားဖြင့်၊ သံ၊ ဖြစ်ပါမူကား၊ အဝိ၊ ကောင်းထေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊
တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်။
ဘဝိသံ၊ ဖြစ်ထက္ကံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်း
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣတ္ထံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားအစရှိသော

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

အပြားရှိသည်။ တဝိသံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ
 အားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏား
 စသည်နှင့်အတူ၊ တဝိသံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ
 အားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အညထာ၊ မင်းပုဏ္ဏား
 စသည်မှ ကပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တဝိသံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဇ္ဈတ္တိ
 ကဿ၊ အဇ္ဈတ္တ သန္တာန်၌ ဖြစ်သောခန္ဓာငါးပါးကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပဝတ္တောနိ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ တဏှာစရိတာနိ၊ တဏှာစရိတ်တို့သည်၊ ဣမေနိ၊ အဋ္ဌာရသ၊
 ဤတဆဲ့ရှ်ပါးတို့ထည်၊ ဗာဟိရဿ၊ ဗာဟိရသန္တာန်၌ ဖြစ်သောခန္ဓာငါး
 ပါးကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပဝတ္တောနိ ဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌာရသ၊ တဆဲ့ရှ်ပါးကုန်
 သော၊ တဏှာစရိတာနိ၊ တဏှာစရိတ်တို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အတယ်သည်
 တို့နည်း။ ဟိ၊ ဣဒေ၊ ရဟန်းတို့၊ တသ္မိံ၊ ထိုဗာဟိရသန္တာန်၌ ဖြစ်သော ခန္ဓာ
 ငါးပါးသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသော
 ခန္ဓာဖြင့်၊ အသ္မိံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာ
 ဖြင့်၊ အတ္ထံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားအစရှိသော၊ အပြားရှိသည်၊ အသ္မိံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ
 ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ် ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာဖြင့်၊ ဝေံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏား
 စသည်နှင့်အတူ၊ အသ္မိံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်
 ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိ
 သောခန္ဓာဖြင့်၊ အညထာ၊ မင်းပုဏ္ဏားစသည်မှတပါးသော အခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ အသ္မိံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသော
 ခန္ဓာဖြင့်၊ အသတ၊ အမြဲတည်သည်၊ အသ္မိံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊
 တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိ
 နာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာဖြင့်၊ သတ၊ အမြဲတည်သည်၊ အသ္မိံ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာဖြင့်၊ သံ၊ ဖြစ်ရာအံ
 ထော ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာ အစရှိသောခန္ဓာဖြင့်၊ အတ္ထံ၊
 ဤမင်းပုဏ္ဏား အစရှိသော အပြားရှိသည်၊ သံ၊ ဖြစ်ရာအံထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ။

ခန္ဓာငါးပါးကို ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဝေတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ တဏှာဝိစရိတာနိ၊ တဏှာဝိစရိတ် ဘုံသည်သည်းကောင်း၊ ဗာဟိ၊ ခုနစ်၊ ဗာဟိ၊ ခုနစ်၊ နှစ်နှစ်ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးကို ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဝေတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ တဏှာဝိစရိတာနိ၊ တဏှာဝိစရိတ် ဘုံသည် သည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခုနစ်တို့၊ ဣမာနိ၊ တဏှာဝိစရိတာနိ၊ ဤတဏှာဝိစရိတ်တို့ဘုံ၊ ဆတ္တိံ၊ သ၊ သုံးဆုံးခြောက်ပါးကုန်သော၊ တဏှာဝိစရိတာနိ၊ တဏှာဝိစရိတ်တို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆုံအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ ဝေဇ္ဇာပါနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ အတိ၊ ထ၊ နိ၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆတ္တိံ၊ သ၊ သုံးဆုံးခြောက်ကုန်သော၊ တဏှာဝိစရိတာနိ၊ တဏှာဝိစရိတ်တို့သည်းကောင်း၊ အနာဂတာနိ၊ အနာဂတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆတ္တိံ၊ သ၊ သုံးဆုံးခြောက်ပါးကုန်သော၊ တဏှာဝိစရိတာနိ၊ တဏှာဝိစရိတ်တို့သည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်နိ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆတ္တိံ၊ သ၊ သုံးဆုံးခြောက်ပါးကုန်သော၊ တဏှာဝိစရိတာနိ၊ တဏှာဝိစရိတ်တို့သည်းကောင်း၊ ဝေ၊ ဤ သို့၊ အဋ္ဌ၊ သတံ၊ တရာရှစ်ပါးကုန်သော၊ တဏှာဝိစရိတာနိ၊ တဏှာဝိစရိတ်တို့သည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခုနစ်တို့၊ ယာယ၊ အကြင်တဏှာသည်။ အယံ၊ ထေ၊ ကော၊ ဤ သတ္တထေ၊ ကာကံ၊ ဥဒ္ဓိံ၊ ဣ၊ အထက်၌ ဖျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍။ တန္တာ၊ ကုလကဇာတော၊ ခက်ကန်းသည်တို့၏ စင်၌ဖြန့်ခင်းအပ်သောချည်ထွေကဲ့သို့ဖြစ်သော နောက်ရှက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုလကုတ္တိကဇာတော၊ စာပေါင်းသိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ခုဉ္စု၊ ပဗ္ဗ၊ ဇာတော၊ ပြုဆံမြက် ပြီးမြက်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ခုဉ္စု၊ တံ၊ မကောင်းမှုကုပြုသောသူတို့၏သားချာဖြစ်သော၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ပျက်စီး၍ကျရာဖြစ်သော၊ အပါယံ၊ အပါယံလေးဘုံကို ထည်းကောင်း၊ သံသာရံ၊ သံသရာကို ထည်းကောင်း။ နာတိ၊ ဝတ္တတိ၊ မလွှဲနိုင်၊ ဇာယိနိ၊ ကွန်ယက်နှင့်တူသော၊ သရိတပ၊ စီးတတ်သော၊ ဝိသုဒ္ဓါ၊ ပြန်နဲ့ စတ်သော၊ ဝိ သတ္တိံ၊ ကာ၊ ထိုအာရုံ၌ ငြိတတ်သော၊ သာဘဏှာ၊ ထိုတစ်ခြင်းတဏှာသည်။ အယံ၊ ခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့၊ အဝေါ၊ ဝေ၊ ဝေ၊ ထေပေမူ၏။ ။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ခုနစ်တို့၊ စတ္တာရိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိ၊ ပေမာနိ၊ ဤချစ်မြတ်နိုးခြင်းတို့သည်၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပေမာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်ပေမံ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပေမာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကြောင့် ခေါသော၊ မုန်းခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ခေါသာ၊ မုန်းခြင်းကြောင့်ပေမံ။

မြတ်နိုးခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေါသ၊ ရမ်းခြင်းကြောင့်၊ ဒေါသော၊
 ရမ်းခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်
 သို့လျှင်၊ ပေမာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်၊ ပေမံ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်၊
 ဇာယတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်
 သည်၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်အား၊ ဣဋ္ဌော၊ အလိုရှိအပ်သည်၊
 ကန္တော၊ နှစ်သက်အပ်သည်၊ မနာပေါ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုမိမိနှစ်သက် အပ်သောသူကို၊ ပရေတပါးသော
 သူတို့သည်၊ ဣဋ္ဌန၊ အလိုရှိအပ်သော၊ ကန္တော၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ မနာ
 ပေန၊ စိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်သော၊ သမုဒါစာရေန၊ ပြောဆိုခြင်းဖြင့်၊
 သမုဒါစရန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ တဿ၊ ထိုချစ်နှစ်သက်တတ်သောသူအား၊
 ဝေံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂီဟောတိ၊ အဘယ်သို့
 ဖြစ်သနည်း၊ ယောအယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မေဝါသည်၊ ဣဋ္ဌော၊
 အလိုရှိအပ်၏၊ ကန္တော၊ နှစ်သက်အပ်၏၊ မနာပေါ၊ စိတ်နှလုံးဖြင့်ရောက်အပ်
 ၏၊ တံ၊ ထိုချစ်နှစ်သက် အပ်သောသူကို၊ ပရေတပါးသော သူတို့သည်၊
 ဣဋ္ဌန၊ အလိုရှိအပ်သော၊ ကန္တော၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ မနာပေန၊ စိတ်နှလုံး
 ကိုပွားစေတတ်သော၊ သမုဒါစာရေန၊ ပြောဆိုခြင်းဖြင့်၊ သမုဒါစရန္တိ၊
 ပြောဆိုကုန်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော
 ထံ၊ ချစ်နှစ်သက်တတ်သောသူသည်၊ တေသု၊ ထံပြောဆိုတတ်သောသူတို့နှင့်၊
 ပေမံ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေံခေါ၊
 ဤသို့လျှင်၊ ပေမာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်၊ ပေမံ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်၊
 ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပေမာ၊
 ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်၊ ဒေါသော၊ ရမ်းခြင်းသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်သည်၊
 ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်အား၊ ဣဋ္ဌော၊ အလိုရှိအပ်သည်၊ ကန္တော၊
 နှစ်သက်အပ်သည်၊ မနာပေါ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ တံ၊ ထိုမိမိနှစ်သက်အပ်သောသူကို၊ ပရေတပါးသောသူတို့သည်၊ အနိ
 ဋ္ဌန၊ အလိုရှိအပ်သော၊ ကန္တော၊ မနှစ်သက်အပ်သော၊ အနာပေန၊ စိတ်
 နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော၊ သမုဒါစာရေန၊ ပြောဆိုခြင်းဖြင့်၊ သမုဒါစရန္တိ၊
 ပြောဆိုကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုချစ်နှစ်သက်တတ်သောသူအား၊ ဝေံ၊ ဤသို့သော
 စိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂီဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းခေါ
 စင်စစ်၊ ယောအယံပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဣဋ္ဌော၊ အလိုရှိအပ်၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကန္တာမ္ဘာနွှင်သက်အပ်၏။ မနာပေါ၊ စိတ်နှစ်လုံးဖြင့်ရောက်အပ်၏။ တံ၊ ထိုချစ်
နှစ်သက်သတ်သောသူကို၊ ပရေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ အနိဇ္ဇေန၊ အလို
မရှိအပ်သော။ အကန္တေန၊ မနှစ်သက်အပ်သော။ အမနာပေန၊ စိတ်နှစ်လုံးကို
မပွားစေတတ်သော။ သမုဒါစာရေန၊ ပြောဆိုခြင်းဖြင့်၊ သမုဒါစာရန္တိ၊ ပြော
ဆိုကုန်၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို
ချစ်နှစ်သက်သတ်သောသူသည်။ ဧတသု၊ ထိုပြောဆိုတတ်သောသူတို့၌၊
ဒေါသံ၊ ရမ်းခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေဝေါ၊ ဤသို့လျှင်
ပေမာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်၊ ဒေါသော၊ ရမ်းခြင်းသည်။ ဇယတိ၊ ဖြစ်၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဒေါသော၊ ရမ်းခြင်းကြောင့်၊
ပေမံ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်။ ဇယတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
ဣဓ၊ ဤသောက၌၊ ဝုဂ္ဂဿော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်တယောက်သည်။ ဝုဂ္ဂဿော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်
တယောက်အား၊ အနိဇ္ဇော၊ အလိုမရှိအပ်သည်။ အကန္တေန၊ မနှစ်သက်အပ်
သည်။ အမနာပေါ၊ စိတ်နှစ်လုံးကိုမပွားစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊
ထိုမိမိမနှစ်သက်အပ်သောသူကို၊ ပရေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ အနိဇ္ဇေန၊
အလိုမရှိအပ်သော။ အကန္တေန၊ မနှစ်သက်အပ်သော။ အမနာပေန၊ စိတ်နှစ်လုံး
ကိုမပွားစေတတ်သော။ သမုဒါစာရေန၊ ပြောဆိုခြင်းဖြင့်၊ သမုဒါစာရန္တိ၊
ပြောဆိုကုန်၏။ တဿ၊ ထိုမချစ်မနှစ်သက်သောသူအား။ ဇေ၊ ဤသို့သော
စိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိ၊ ဘောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ခေါ
စင်စစ်၊ ယောအယံဝုဂ္ဂဿော၊ အကြင်ဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မေ၊ ငါသည်။ အနိဇ္ဇော၊
အလိုမရှိအပ်၊ အကန္တေန၊ မနှစ်သက်အပ်၊ အမနာပေါ၊ စိတ်နှစ်လုံးဖြင့်မရောက်
အပ်၊ တံ၊ ထိုငါမချစ်မနှစ်သက်အပ်သောသူကို၊ ပရေ၊ တပါးသောသူတို့
သည်။ အနိဇ္ဇော၊ အလိုမရှိအပ်သော။ အကန္တေန၊ မနှစ်သက်အပ်သော။
အမနာပေန၊ စိတ်နှစ်လုံးကိုမပွားစေတတ်သော။ သမုဒါစာရေန၊ ပြောဆိုခြင်း
ဖြင့်၊ သမုဒါစာရန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။
ဘောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမချစ်မနှစ်သက်သောသူသည်။ ဧတသု၊ ထိုပြော
ဆိုသောသူတို့၌၊ ပေမံ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဇေဝေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဒေါသော၊ ရမ်းခြင်းကြောင့်၊ ပေမံ၊ ချစ်မြတ်နိုး
ခြင်းသည်။ ဇယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊
ဒေါသော၊ ရမ်းခြင်းကြောင့်၊ ဒေါသော၊ ရမ်းခြင်းသည်။ ဇယတိ၊ ဖြစ်သနည်း။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ဤသောက၌၊ ဝုဂ္ဂဿော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်တယောက်သည်။
ဝုဂ္ဂဿော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်တယောက်အား။ အနိဇ္ဇော၊ အလိုမရှိအပ်သည်။

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၂၃၃

အကန္တော၊ မနှစ်သက်အပ်သည်။ အမနာပေါ၊ စိတ်နှလုံးကို မပွားစေထတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုမိမိမချစ်မနှစ်သက်အပ်သောသူကို၊ ပဓေ၊ ထပါးသောသူတို့သည်။ ဣဋ္ဌေန၊ အလိုရှိအပ်သော၊ ကန္တေန၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ မနာပေန၊ စိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော၊ သဗုဒ္ဓါစာဓေန၊ ပြောဆိုခြင်းဖြင့်၊ သဗုဒ္ဓါစရန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ တဿ၊ ထိုမချစ်မနှစ်သက်သောသူအား၊ ဝေံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဧတံ သို့ဖြစ်သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယောအယံ ဝုဂ္ဂဏော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အနိဋ္ဌော၊ အလိုမရှိအပ်၊ အကန္တော၊ မနှစ်သက်အပ်၊ အမနာပေါ၊ စိတ်နှလုံးဖြင့် မဆောက်အပ်၊ တံ၊ ထိုမချစ်မနှစ်သက်သောသူကို၊ ပဓေ၊ တပါးသောသူတို့ကို၊ ဣဋ္ဌေန၊ အလိုရှိအပ်သော၊ ကန္တေန၊ နှစ်သက်အပ်သော၊ မနာပေန၊ စိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော၊ သဗုဒ္ဓါစာဓေန၊ ပြောဆိုခြင်းဖြင့်၊ သဗုဒ္ဓါစရန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောထိ၊ မချစ်မနှစ်သက်သောသူသည်။ တေသု၊ ထိုပြောဆိုသောသူတို့၌၊ ဒေါသံ၊ ရုန်းခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဒေါသာ၊ ရုန်းခြင်းကြောင့်၊ ဒေါသော၊ ရုန်းခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စက္ကာဒိ၊ ယေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိပေမာနိ၊ ဤချစ်မြတ်နိုးခြင်း တို့သည်။ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယတ္ထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာမေတိ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့မှ၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ (ပ)၊ ပဋ္ဌမံဈာနံ၊ မဋ္ဌမဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္တ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိပာရတိ၊ နေ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပေမာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်၊ ယတ္ထိံသမယံ၊ အကြင် ချစ်မြတ်နိုးခြင်း သည်လည်း။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝတ္ထိံသမယေ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပေမာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်၊ ယောဝိဒေါသော၊ အကြင်ရုန်းခြင်းသည်လည်း။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝတ္ထိံသမယေ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပေမာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်၊ ယတ္ထိံသမယေ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဝတ္ထိံသမယေ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပေမာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်၊ ယောဝိဒေါသော၊ အကြင်ရုန်းခြင်းသည်လည်း။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်နိဿယ

အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သောဝိဒေါသော၊ ထိုရန်းခြင်းသည်ထည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယတ္ထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏၊ ဝုပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ (ပ)၊ ဒုတိယံဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို၊ (ပ)၊ တတိယံဈာနံ၊ တတိယဈာန်ကို၊ (ပ)။ စတုတ္ထဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပေမာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်၊ ယစ္စိပေမံ၊ အကြင် ချစ်မြတ်နိုးခြင်း သည်ထည်း။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ တစ္စိပေမံ၊ ထိုချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်ထည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပေမာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်၊ သောဝိဒေါသော၊ အကြင်ရန်းခြင်းသည်ထည်း။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သောဝိဒေါသော၊ ထိုရန်းခြင်းသည်ထည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဒေါသာ၊ ရန်းခြင်းကြောင့်၊ ယစ္စိပေမံ၊ အကြင်ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်ထည်း။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ တစ္စိပေမံ၊ ထိုချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်ထည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဒေါသာ၊ ရန်းခြင်းကြောင့်၊ သောဝိဒေါသော၊ အကြင်ရန်းခြင်းသည်ထည်း။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထိံသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ သောဝိဒေါသော၊ ထိုရန်းခြင်းသည်ထည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယတ္ထိံသမယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ ယိုးစီးခြင်း အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ ယိုးစီးခြင်း အာသဝေါတရားမရှိရာ ဖြစ်သော၊ စေတောဝိရတ္တိံ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်သော ဖိုလ်သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ ပညာဝိရတ္တိံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သော ဖိုလ်ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓဇ္ဈေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သမ္ဘိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပေမာ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်၊ ယစ္စိပေမံ၊ အကြင်ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်ထည်း။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ တစ္စိပေမံ၊ ထိုချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်ထည်း။ ပဟိန္ဒံ၊ ပတ်အပ်သည်၊ ဥတ္တိန္ဒုမူထံ၊ မြတ်ဆံသောအဖြစ်အရင်းရှိသည်၊ တာယာဝတ္ထု၊ ကတံ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်၊ အနဘာဝံ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မံ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း

အား၊ ပေမာ၊ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်၊ ယောဝိဒေါသော၊ အကြင်ရန်းခြင်း
သည်ထည်း၊ ဇာယတိ၊ဖြစ်၏၊ အဿ၊ထိုရဟန်းအား၊ သောဝိဒေါသော၊
ထိုရန်းခြင်းသည်ထည်း၊ ပဟိန္ဒော၊ပယ်အပ်သည်၊ ဥဒ္ဓိန္ဒမုထော၊ဖြတ်အပ်
ပြီးသောအမြစ်အရင်းရှိသည်၊ တာထာဝတ္ထုကတော၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ
ကဲ့သို့ပြုအပ်သည်၊ အနဘာဝံ၊တဘန်မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတော၊ပြုအပ်သည်၊
အာယတိံ၊နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ
ဖြစ်၏၊အဿ၊ထိုရဟန်းအား၊ဒေါသာ၊ရန်းခြင်းကြောင့်၊ ယံဝိပေဓံ၊အကြင်
ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်ထည်း၊ ဇာယတိ၊ဖြစ်၏၊အဿ၊ထိုရဟန်းအား၊ တဒ္ဓိ
ပေဓံ၊ထိုချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်ထည်း၊ ပဟိန္ဒံ၊ပယ်အပ်သည်၊ ဥဒ္ဓိန္ဒမုထံ၊
ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်အရင်းရှိသည်၊ တာထာဝတ္ထုကတံ၊ ထန်းပင်၏
တည်ရာကဲ့သို့ပြုအပ်သည်၊ အနဘာဝံ၊တဘန်မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတံ၊ပြုအပ်
သည်၊ အာယတိံ၊နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မံ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘော ရှိသည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အဿ၊ထိုရဟန်းအား၊ ဒေါသာ၊ရန်းခြင်းကြောင့်၊ယောဝိ
ဒေါသော၊အကြင်ရန်းခြင်းသည်ထည်း၊ဇာယတိ၊ဖြစ်၏၊ အဿ၊ထိုရဟန်း
အား၊သောဝိဒေါသော၊ထိုရန်းခြင်းသည်ထည်း၊ ပဟိန္ဒော၊ပယ်အပ်သည်၊
ဥဒ္ဓိန္ဒမုထော၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်အရင်းရှိသည်၊ တာထာဝတ္ထုက
ထော၊ထန်းပင်၏တည်ရာကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်၊ အနဘာဝံ၊တဘန်မဖြစ်ခြင်း
ကို၊ ကတော၊ပြုအပ်သည်၊ အာယတိံ၊နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊မဖြစ်
ခြင်းသဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အယံဘိက္ခု၊
ဤရဟန်းကို၊ နေဝသေနေတိ၊ဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအားဖြင့် မိမိကိုယ်ကိုမပြီးမြော်
သောရဟန်းဟူ၍ နပဋိသေနေတိ၊ ဆန်ကျပ်သည်ဖြစ်၍ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်း
၏အစွမ်းအားဖြင့်မိမိကိုယ်ကိုမပြီးမြောက်သောရဟန်းဟူ၍၊ နရုပါယတိ၊
အတ္တတ္ထသန္တာန်၌ဖြစ်သောခန္ဓာငါးပါးကိုစွဲ၍တဏှာဝိစရိုက်၏အစွမ်းအား
ဖြင့်အိုးမထွတ်သောရဟန်းဟူ၍၊ နပဇ္ဇယတိ၊ ဗာဟိရသန္တာန်၌ ဖြစ်သော
ခန္ဓာငါးပါးကိုစွဲ၍ တဏှာဝိစရိုက်၏ အစွမ်းအားဖြင့် အထွ်မထွတ်သော
ရဟန်းဟူ၍၊ နသံပဏ္ဍာယတိ၊ ငါဟူသောမာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့် မကြံ့ခိုင်
သောရဟန်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊အဘယ်
သို့လျှင်၊ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဥသေနေတိ၊ဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအားဖြင့် မိမိကိုယ်
ကိုပြီးမြောက် သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ဤသာသနာ တော်၌၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ရူပံ၊ရုပ်ကို၊ အတ္တတော၊ အတ္တအားဖြင့်၊ သမနု
ပဿတိ၊ရှု၏၊ ရူပဝန္တံ၊ရုပ်ရှိသော၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကိုထည်း၊ သမနု

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ပဿဘိ၊ ရှုဇီ၊ အတ္တနိဝါ၊ မိမိန္ဒူမူလည်း၊ ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊ သမနူပဿတိ၊ ရှုဇီ၊ ရူပတ္ထိံ၊ ဝါ၊ ရုပ်၌မူလည်း၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို၊ သမနူပဿတိ၊ ရှုဇီ၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ အတ္တတော၊ အတ္တအားဖြင့်၊ သမနူပဿတိ၊ ရှုဇီ၊ ဝေဒနာဝန္တံ၊ ဝေဒနာရှိသော၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကိုမူလည်း၊ သမနူပဿတိ၊ ရှုဇီ၊ အတ္တနိဝါ၊ မိမိန္ဒူမူလည်း၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ သမနူပဿတိ၊ ရှုဇီ၊ ဝေဒနာယဝါ၊ ဝေဒနာ၌မူလည်း၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို၊ သမနူပဿတိ၊ ရှုဇီ၊ သညာံ၊ သညာကို၊ အတ္တတော၊ အတ္တအားဖြင့်၊ သမနူပဿတိ၊ ရှုဇီ၊ သညာဝန္တံ၊ သညာရှိသော၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကိုမူလည်း၊ သမနူပဿတိ၊ ရှုဇီ၊ အတ္တနိဝါ၊ မိမိန္ဒူမူလည်း၊ သညာံ၊ သညာကို၊ သမနူပဿတိ၊ ရှုဇီ၊ သညာယဝါ၊ သညာ၌မူလည်း၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို၊ သမနူပဿတိ၊ ရှုဇီ၊ သင်္ခါ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ အတ္တတော၊ အတ္တအားဖြင့်၊ သမနူပဿတိ၊ ရှုဇီ၊ သင်္ခါရဝန္တံ၊ သင်္ခါရရှိသော၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကိုမူလည်း၊ သမနူပဿတိ၊ ရှုဇီ၊ အတ္တနိဝါ၊ မိမိန္ဒူမူလည်း၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ သမနူပဿတိ၊ ရှုဇီ၊ သင်္ခါရသုဝါ၊ သင်္ခါရတို့၌မူလည်း၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို၊ သမနူပဿတိ၊ ရှုဇီ၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်ကို၊ အတ္တတော၊ အတ္တအားဖြင့်၊ သမနူပဿတိ၊ ရှုဇီ၊ ဝိညာဏဝန္တံ၊ ဝိညာဏ်ရှိသော၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကိုမူလည်း၊ သမနူပဿတိ၊ ရှုဇီ၊ အတ္တနိဝါ၊ မိမိန္ဒူမူလည်း၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်ကို၊ သမနူပဿတိ၊ ရှုဇီ၊ ဝိညာဏတ္ထိံ၊ ဝါ၊ ဝိညာဏ်၌မူလည်း၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို၊ သမနူပဿတိ၊ ရှုဇီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဝေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဥဿေနေတိ၊ ဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအားဖြင့် မိမိကိုယ်ကိုးပြီးမြောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အစာဟင်္သာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဥဿေနေတိ၊ ဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအားဖြင့် မိမိကိုယ်ကိုးပြီးမြောက်သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤထောက၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည် ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊ အတ္တတော၊ အတ္တအားဖြင့်၊ နုဿမနူပဿတိ၊ မဂ္ဂ၊ ရူပဝန္တံ၊ ရုပ်ရှိသော၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကိုမူလည်း၊ နုဿမနူပဿတိ၊ မဂ္ဂ၊ အတ္တနိဝါ၊ မိမိန္ဒူမူလည်း၊ ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊ နုဿမနူပဿတိ၊ မဂ္ဂ၊ ရူပတ္ထိံ၊ ဝါ၊ ရုပ်၌မူလည်း၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို၊ နုဿမနူပဿတိ၊ မဂ္ဂ၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ အတ္တတော၊ အတ္တအားဖြင့်၊ နုဿမနူပဿတိ၊ မဂ္ဂ၊ ဝေဒနာဝန္တံ၊ ဝေဒနာရှိသော၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကိုမူလည်း၊ နုဿမနူပဿတိ၊ မဂ္ဂ၊ အတ္တနိဝါ၊ မိမိန္ဒူမူလည်း၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ နုဿမနူပဿတိ၊ မဂ္ဂ၊ ဝေဒနာယဝါ၊ ဝေဒနာ၌မူလည်း၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို၊ နုဿမနူပဿတိ၊ မဂ္ဂ၊ သညာံ၊ သညာကို၊ အတ္တတော၊ အတ္တအားဖြင့်၊ နုဿမနူပဿတိ၊ မဂ္ဂ၊ သညာဝန္တံ၊ သညာရှိသော၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကိုမူလည်း

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၂၃၇

နသမနုပဿတိ၊ မဂ္ဂ၊ အတ္တနိဝါ၊ မိမိဒ္ဓိမူလည်း။ သညံ၊ သညာကို၊ နသမနု
 ပဿတိ၊ မဂ္ဂ၊ သညာယံဝါ၊ သညာဒ္ဓိမူလည်း။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို၊ နသမနု
 ပဿတိ၊ မဂ္ဂ၊ သင်္ခါ၊ သင်္ခါ၊ ရတီကို၊ အတ္တတော၊ အတ္တအားဖြင့်၊ နသမနု
 ပဿတိ၊ မဂ္ဂ၊ သင်္ခါ၊ ရဝန္တံ၊ သင်္ခါ၊ ရရှိသော၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကိုလည်း။
 နသမနုပဿတိ၊ မဂ္ဂ၊ အတ္တနိဝါ၊ မိမိဒ္ဓိမူလည်း။ သင်္ခါ၊ ရေ၊ သင်္ခါ၊ ရတီကို၊
 နသမနုပဿတိ၊ မဂ္ဂ၊ သင်္ခါ၊ ရသုဂါ၊ သင်္ခါ၊ ရတီဒ္ဓိမူလည်း။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို၊
 နသမနုပဿတိ၊ မဂ္ဂ၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်ကို၊ အတ္တတော၊ အတ္တအားဖြင့်၊
 နသမနုပဿတိ၊ မဂ္ဂ၊ ဝိညာဏာန္တံ၊ ဝိညာဉ်ရှိသော၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို
 မူလည်း။ နသမနုပဿတိ၊ မဂ္ဂ၊ အတ္တနိဝါ၊ မိမိဒ္ဓိမူလည်း။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်ကို
 နသမနုပဿတိ၊ မဂ္ဂ၊ ဝိညာဏသ္မိဝါ၊ ဝိညာဉ်ဒ္ဓိမူလည်း။ အတ္တာနံ၊ အတ္တကို၊
 နသမနုပဿတိ၊ မဂ္ဂ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဝေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ နပုသေနေတိ၊ ဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအားဖြင့် မိမိကိုယ်ကို မပြီးမြောက်
 သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်
 ပဋိသေနေတိ၊ ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်
 မိမိကိုယ်ကို မပြီးမြောက်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသို့သနာ
 ထောင့်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အက္ခောသန္တံ၊ မိမိကို ဆဲရေးတတ်သော
 သူကို၊ ပစ္စက္ခောသတိ၊ ဆဲရေးတုံ၊ ဆဲရေး၏၊ ရောသန္တံ၊ မိမိကို ချုတ်ချယ်
 တတ်သောသူကို၊ ပဋိရောသတိ၊ ချုတ်ချယ်တုံ၊ ချုတ်ချယ်၏၊ ဘဏ္ဍန္တံ၊
 မိမိကိုပုတ်ခတ်သောသူကို၊ ပဋိဘဏ္ဍတိ၊ ပုတ်ခတ်တုံ၊ ပုတ်ခတ်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေဝေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပဋိသေနေတိ၊
 ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် မိမိကိုယ်ကို
 မပြီးမြောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ နပဋိသေနေတိ၊ ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့် မိမိကိုယ်ကို မပြီးမြောက်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊
 ဤသောက၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အက္ခောသန္တံ၊ မိမိကိုဆဲရေးသောသူကို၊
 နပစ္စက္ခောသတိ၊ ဆဲရေးတုံ၊ မဆဲရေး၊ ရောသန္တံ၊ မိမိကိုချုတ်ချယ်သောသူ
 ကို၊ နပဋိရောသတိ၊ ချုတ်ချယ်တုံ၊ မချုတ်ချယ်၊ ဘဏ္ဍန္တံ၊ မိမိကိုပုတ်ခတ်
 သောသူကို၊ နပဋိဘဏ္ဍတိ၊ ပုတ်ခတ်တုံ၊ မပုတ်ခတ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဝေဝေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နပဋိသေနေတိ၊ ဆန့်ကျင်သည်
 ဖြစ်၍ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် မိမိကိုယ်ကို မပြီးမြောက်၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝေဝေါ

တိ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်သောခန္ဓာငါးပါးကိုစွဲ၍ တဏှာပိစရိုက်၏အစွမ်း
အားဖြင့်အနိုးထွက်သနည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထိံ၊ ထိုအဇ္ဈတ္တသန္တာန်
၌ဖြစ်သောခန္ဓာငါးပါးသည်၊ သတိရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။
ဣ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣတ္ထံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားအစရှိသော အပြားရှိသည်၊ အသ္မိ၊
ဖြစ်၏။ ဣ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ
ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားစသည်နှင့်အတူ၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ
ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အဟံ၊ ငါသည်၊ အညထာ၊ မင်းပုဏ္ဏားစသည်မှတစ်ပါးသော အခြင်းအရာ
အားဖြင့်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ အသတ၊ အမြဲမတည်ကြည်၊ အသ္မိ၊
ဖြစ်၏။ ဣ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ သတ၊ အမြဲတည်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဂါဟော၊ တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊
ငါသည်၊ သံ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော၊ ဣ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်
ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣတ္ထံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားအစ
ရှိသောအပြားရှိသည်၊ သံ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာန
ဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤမင်း
ပုဏ္ဏားစသည်နှင့်အတူ၊ သံ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာ
မာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ အညထာ၊
မင်းပုဏ္ဏားစသည်မှတစ်ပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သံ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော၊
ဣ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ သံ၊ ဖြစ်ပါမူကား၊ အဝိ၊ ကောင်းထေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဂါဟော၊ တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဣတ္ထံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားအစရှိသောအပြားရှိသည်၊ သံ၊ ဖြစ်ပါမူကား၊
အဝိ၊ ကောင်းထေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားစသည်နှင့်အတူ၊
သံ၊ ဖြစ်ပါမူကား၊ အဝိ၊ ကောင်းထေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာန
ဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ အညထာ၊ မင်း
ပုဏ္ဏားစသည်မှတစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သံ၊ ဖြစ်ပါမူကား၊ အဝိ၊
ကောင်းထေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်။

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဝိဿံ၊ ဖြစ်သတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါဟော၊ တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣတ္ထံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားစသောအပြားရှိသည်။ ဘဝိဿံ၊ ဖြစ်သတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧဝံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားစသည်နှင့်အတူ၊ ဘဝိဿံ၊ ဖြစ်သတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါဟော၊ တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အညထာမင်းပုဏ္ဏားစသည်မှတစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘဝိဿံ၊ ဖြစ်သတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဂူပါယတိ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးကိုစွဲ၍ တဏှာဝိစရိက်၏အစွမ်းအားဖြင့်အနိုးထွတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတ္ထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ နဂူပါယတိ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်သောခန္ဓာငါးပါးကိုစွဲ၍ တဏှာဝိစရိက်၏ အစွမ်းအားဖြင့် အနိုးမထွတ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထိ၊ ထိုအဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်သောခန္ဓာငါးပါးသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣတ္ထံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားအစရှိသောအပြားရှိသည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါဟော၊ တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧဝံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားစသည်နှင့်အတူ၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ အညထာမင်းပုဏ္ဏားစသည်မှတစ်ပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ သတိ၊ အမြဲတည်သည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ သံ၊ ဖြစ်ရာအံ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣတ္ထံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားအစရှိသော အပြားရှိသည်။ သံ၊ ဖြစ်ရာအံ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါဟော၊ တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧဝံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားစသည်နှင့်အတူ၊ သံ၊ ဖြစ်ရာအံ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်ဒီသျှ၊

သင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အညထာ၊ မင်းပုဏ္ဏားစသည်မှ
 တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သံ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊
 တဏှာမာန ဗိဇ္ဇိ အားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သံ၊
 ဖြစ်ပါမူကား၊ အဝိ၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာန ဗိဇ္ဇိ
 အားဖြင့် ယူခြင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣတ္ထံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားအစ
 ရှိသော အပြားရှိသည်၊ သံ၊ ဖြစ်ပါမူကား၊ အဝိ၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဂါဟော၊ တဏှာမာန ဗိဇ္ဇိ အားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားအစရှိသည်နှင့်အတူ၊ သံ၊ ဖြစ်ပါမူကား၊ အဝိ၊
 ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာန ဗိဇ္ဇိ အားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အညထာ၊ မင်းပုဏ္ဏားအစရှိသည့်မှတပါး
 သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သံ၊ ဖြစ်ပါမူကား၊ အဝိ၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာန ဗိဇ္ဇိ အားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘဝိဿံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာန ဗိဇ္ဇိ
 အားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣတ္ထံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏား
 အစရှိသော အပြားရှိသည်၊ ဘဝိဿံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊
 တဏှာမာန ဗိဇ္ဇိ အားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊
 ဤမင်းပုဏ္ဏား စသည်နှင့်အတူ၊ ဘဝိဿံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊
 တဏှာမာန ဗိဇ္ဇိ အားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 အညထာ၊ မင်းပုဏ္ဏားစသည်မှတပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘဝိဿံ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာန ဗိဇ္ဇိ အားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ထိက္ခဝေ၊ ခဟာနံ၊ တို့၊ ဧဝံ၊ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ခဟာနံ
 သည်၊ နဂူပါသတိ၊ အတ္တိက္ကသန္တာနံ ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးကို စွဲ၍ တဏှာ
 ဝိစရိက်၏ အစွမ်းအားဖြင့် အနိမိတ္တတိ၊ ထိက္ခဝေ၊ ခဟာနံ၊ တို့၊ ဣတ္ထံ၊
 အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ခဟာနံ၊ သည်၊ ပဇ္ဇထတိ၊ ဗဟိရသန္တာနံ ဖြစ်သော
 ခန္ဓာငါးပါးကို စွဲ၍ တဏှာ ဝိစရိက်၏ အစွမ်းအားဖြင့် အလျှံလွတ်သနည်း၊
 ထိက္ခဝေ၊ ခဟာနံ၊ တို့၊ ဘသ္မိံ၊ ထိုဗဟိရသန္တာနံ ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးသည်၊
 သတိရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသော ခန္ဓာငါးပါး
 ဖြင့်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာန ဗိဇ္ဇိ အားဖြင့် ယူခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသော
 ခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ ဣတ္ထံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားအစရှိသော အပြားရှိသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာန ဗိဇ္ဇိ အားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသမာဏ-၅-မဟာဝဂ်၊ ၂၄၁

အဟံ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာ အစရှိသော ခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ ဝေံ၊
 ဤမင်းပုဏ္ဏား စသည်နှင့် အတူ၊ အထို့ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တထာ
 မာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊
 ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသော ခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ အညထာ၊ မင်းပုဏ္ဏား စသည်မှ
 တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အထို့ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊
 တထာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ ငါသည်၊ ဣမိ
 နာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ အသတ၊ အမြဲမတည်သည်၊
 အထို့ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တထာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာငါးပါး
 ဖြင့်၊ သတ၊ အမြဲတည်သည်၊ အထို့ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တထာမာ
 နဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်
 ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ သံ၊ ဖြစ်ရာအံ့ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊
 တထာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ ငါသည်၊ ဣမိ
 နာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ ဣတ္ထံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားအစရှိသော
 အပြားရှိသည်၊ သံ၊ ဖြစ်ရာအံ့ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တထာမာနဒိဋ္ဌိ
 အားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေ
 ဒနာအစရှိသော ခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ ဝေံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏား စသည်နှင့်အတူ၊ သံ၊
 ဖြစ်ရာအံ့ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တထာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ ငါသည်၊ အညထာ၊ မင်းပုဏ္ဏား စသည်မှတပါးသော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အထို့ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တထာမာန
 ဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်
 ဝေဒနာအစရှိသော ခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ သံ၊ ဖြစ်ပါမူကား၊ အဝိ၊ ကောင်းထေစွ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တထာမာန ဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ အဟံ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသော ခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊
 ဣတ္ထံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏား အစရှိသော အပြားရှိသည်၊ သံ၊ ဖြစ်ပါမူကား၊ အဝိ၊
 ကောင်းထေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တထာမာန ဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာ အစရှိသော
 ခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ ဝေံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏား စသည်နှင့်အတူ၊ သံ၊ ဖြစ်ပါမူကား၊
 အဝိ၊ ကောင်းထေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တထာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသော
 ခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ အညထာ၊ မင်းပုဏ္ဏား စသည်မှတပါးသော အခြင်းအရာ

အားဖြင့်၊ သံ၊ ဖြစ်ပါမူကား၊ အဝိ၊ ကောင်းထေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာ
မာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်
ဝေဒနာအစရှိသော ခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ ဘဝိဿံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊
တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိ
နာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသော ခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ ဣတ္ထံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားအစရှိသော
အပြားရှိသည်၊ ဘဝိဿံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ
အားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒ
နာအစရှိသော ခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤပုဏ္ဏားစသည်နှင့်အတူ၊ ဘဝိဿံ၊
ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာ အစရှိသော ခန္ဓာ
ငါးပါးဖြင့်၊ အညထာ၊ မင်းပုဏ္ဏားစသည်မှတစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
ဘဝိဿံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ ပဇ္ဇေယတိ၊ ဗာဟိရသန္တာန်၌ ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးကို စွဲ၍ တဏှာ
ဝိစရိုက်၏ အစွမ်းအားဖြင့် အလျှံလွှတ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဇ္ဇ၊
အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နပဇ္ဇေယတိ၊ ဗာဟိရသန္တာန်၌ ဖြစ်
သော ခန္ဓာငါးပါးကို စွဲ၍ တဏှာဝိစရိုက်၏ အစွမ်းအားဖြင့် အလျှံမလွှတ်
သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထိ၊ ထိုဗာဟိရသန္တာန်၌ ဖြစ်သော ခန္ဓာ
ငါးပါးသည်၊ အသတိ၊ မရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိ
သော ခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအား
ဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာ
အစရှိသော ခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ ဣတ္ထံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားအစရှိသော အပြားရှိသည်၊
အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာ အစရှိသော ခန္ဓာ
ငါးပါးဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားစသည်နှင့်အတူ၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသော ခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ အညထာ၊ မင်း
ပုဏ္ဏားစသည်မှတစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသော ခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ အသတိ၊ အမြဲ
မတည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်

ဝေဒနာတို့၏အကျိုးသက်ရောက်မှု-၅-မဟာဝဂ်၊ ၂၄၃

ယူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာ အစရှိသော ခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ သတ၊အမြဲတည်သည်၊ အတ္ထိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ သံ၊ဖြစ် ကာအံ့ထော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာ အစရှိသော ခန္ဓာ ငါးပါးဖြင့်၊ ဣတ္ထံ၊ဤမင်းပုဏ္ဏား အစရှိသော အပြားရှိသည်၊ သံ၊ဖြစ်ရာ အံ့ထော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ယူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ဤရုပ်ဝေဒနာ အစရှိသော ခန္ဓာ ငါးပါးဖြင့်၊ ဧဝံ၊ဤမင်းပုဏ္ဏားစသည်နှင့်အတူ၊ သံ၊ဖြစ်ရာအံ့ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ အဟံ၊ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊အညထာ၊ မင်းပုဏ္ဏားစသည်မှတစ်ပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သံ၊ဖြစ်ရာအံ့ထော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊အဟံ၊ ငါသည်၊ဣမိနာ၊ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ သံ၊ ဖြစ်ပါမူကား၊ အဝိ၊ကောင်းထေစွ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ အားဖြင့်ယူခြင်း သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊အဟံ၊ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ဤရုပ်ဝေဒ နာအစရှိသော ခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ ဣတ္ထံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏား အစရှိသောအပြားရှိ သာ သံ၊သံ၊ဖြစ်ပါမူကား၊အဝိ၊ကောင်းထေစွ၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဂါဟော၊ တဏှာ မာနဒိဋ္ဌိ အားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသော ခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤမင်းပုဏ္ဏားစသည်နှင့် အတူ၊ သံ၊ဖြစ်ပါမူကား၊အဝိ၊ကောင်းထေစွ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂါဟော၊တဏှာ မာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ အဟံ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသော ခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ အညထာ၊ မင်းပုဏ္ဏားစသည်မှ တစ်ပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အတ္ထိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာ မာနဒိဋ္ဌိ အားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ဘဝိဿံ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ ဣတ္ထံ၊ဤမင်း ပုဏ္ဏား အစရှိသောအပြားရှိသည်၊ဘဝိဿံ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဂါဟော တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ၊ငါသည်၊

ဣဒိနာ၊ ဤရုပ်ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤမင်းပုဂ္ဂိုလ်အစ
 ရှိသည်နှင့်အတူ၊ ဘဝိဿံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ
 အားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ဣဒိနာ၊ ဤရုပ်
 ဝေဒနာအစရှိသောခန္ဓာငါးပါးဖြင့်၊ အညထာ၊ မင်းပုဂ္ဂိုလ်စသည်မှတစ်ပါး
 သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘဝိဿံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂါဟော၊
 တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့
 ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နပဇ္ဇထတိ၊ ဗာဟိရသန္တာန်ဖြစ်
 သောခန္ဓာငါးပါးကိုစွဲ၍ တဏှာပိစရိုက်၏ အစွမ်းအားဖြင့် အလျှံမစွတ်။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။
 နသမ္ပန္နာယတိ၊ ငါဟူသောမာန၏အစွမ်းအားဖြင့်မကြံ့မာန်သနည်း။ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣပေန၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အထိမာ
 နော၊ ငါဟူသောမာနသည်၊ ဥဒ္ဓိန္နမူလော၊ မဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ပြီး
 သောအဖြစ်အရင်းရှိသည်၊ တာထာဝတ္ထုကထော၊ ထန်းပင်၏ တည်ရာ
 ကဲ့သို့ပြုအပ်သည်၊ အနဘာဝံ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကထော၊ ပြုအပ်သည်။
 အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်၊ နဟော
 တိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။
 နသမ္ပန္နာယတိ၊ ငါဟူသောမာန၏အစွမ်းအားဖြင့်မကြံ့မာန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေဝါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒဿမသုတ်ပြီး၏။

ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ မဟာပဂ္ဂေါ၊ မဟာဝင်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ မဟာပဇ္ဇာသင်္ကံ၊
 မဟာပဏ္ဍာသကသည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။ တထာ၊ ထိုမဟာ
 ဝင်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ သောတာပနဂတံ၊ သောတပသာဒသို့အစဉ်
 လျှောက်၍ သိအပ်သော တရား လည်းကောင်း၊ ဋ္ဌာနံ၊ လေးပါးသော
 ကြောင်းဘို့ဖြင့်သိအပ်သော သိသအစရှိသော လေးပါးသော အကြောင်း
 လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒိယ၊ ဘဒ္ဒိယအမည်ရှိသော လိစ္ဆဝိမင်းသား လည်း
 ကောင်း၊ သာရဂီစ၊ သာရဂီမည်သောနိဂုံး၌နေသောကောလိယမင်းတို့ကို
 ဟောရာဖြစ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊ ဝပ္ပ၊ ဝပ္ပအမည်ရှိသောသင်္ကတီဝင်
 မင်းလည်းကောင်း၊ သာဠောစ၊ သာဠောအမည်ရှိသော လိစ္ဆဝိမင်းလည်း
 ကောင်း၊ မလ္လိက၊ မလ္လိကာ မိဖုရားအား နုဗ္ဗဏ္ဏအဘိရူပ စသည်၏

စတုတ္ထနိပါတ်စတုတ္ထပဏ္ဏာသက-၅-မဟာဝဂ်၊ ၂၄၅

အကြောင်းကိုဟောရာဖြစ်သောသုတ်သည်ကောင်း၊ အတ္တန္တပေါ၊ မိမိ ကိုယ်
ကိုပူဇော်ခြင်းသည်ကောင်း၊ တဏှာ၊ တဏှာတည်းဟူသော ကုန်ယက်
သည်ကောင်း၊ ပေမေနစ၊ ချစ်ခြင်းကိုဟောရာဖြစ်သောသုတ်သည်ကောင်း
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေတာနိ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၁-သပ္ပုရိသဝဂ်၊

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အသပ္ပုရိ
သဉ္စ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ အသပ္ပုရိသေန၊ သူတော်
မဟုတ်သူယုတ်အောက်၊ အသပ္ပုရိသတရဉ္စ၊ အထူးသဖြင့်သူတော်မဟုတ်
သူယုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းကိုလည်းကောင်း၊
သပ္ပုရိသေန၊ သူတော် ကောင်းထက်၊ သပ္ပုရိသ တရဉ္စ၊ အထူးသဖြင့်
သူတော်ကောင်းကို လည်းကောင်း၊ ဧဝံသာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တံ၊
ထိုသူတော်မဟုတ် သူယုတ်စသည်ကို ဟောကြေစဉ်ဖြစ်သော သုတ်ကို၊
တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ သုကာထ၊ နာကြကုန်လော့၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊
မနုထိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဘာထိသာ
မိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
တုရား၊ ဧဝံသာမိ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဝေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
တို့သည်၊ ဘဂဝထော၊ မြတ်စွာတုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ ဗ္ဗေသေ၊
သံ ရိုးသစ္စာနာ ကြကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဧဝံဝဇနံ၊ ဤ
စကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူ
သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာ
သည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣခ၊ ဤလောက၌၊
ဧကရွော၊ အချို့သူသည်၊ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ၏ အသက်ကို လျှင်ဖွာချခြင်း
ရှိ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဒိန္နာဒါယီ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေး
အပိဇ္ဇတတ်ဖြစ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ ကာမေသုပိစ္ဆာစာရီ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌မှားသောအကျင့်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ရသာဝါဒီ၊ ချွတ်လွင်းသောစကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဗ္ဗယီ၊ ယစ်ခြင်းကို ပြုတတ်သောသုရာငါးပါးမေရ
ယငါးပါးကို သောက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မှေ့လျော့

ခြင်း၏အကြောင်း၌တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ
 ဤသူကို၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်
 ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသပ္ပုရိသေန၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာ
 အောက်၊ အသပ္ပုရိသဘရော၊ အထူးသဖြင့် သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာ
 သည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤထောက၌၊
 ဧကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ပါဏာတိပါတီ၊
 သူ၏အသက်ကို ယှဉ်စွာချခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါး
 ကိုသည်း၊ ပါဏာတိပါတေ၊ သူ၏အသက်ကိုယှဉ်စွာချခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ
 ဆောက်တည်၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ အနိန္ဒာဒါယီ၊ အရှင်သည်
 ကိုယ်နှုတ်ဘို့ဖြင့်မပေးအပ်လူဇာတ်ဖြစ်သောသူတပါး၏ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း
 ရှိသည့်၊ ဧကောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ အနိန္ဒာဒါနေ၊ အရှင်သည်
 ကိုယ်နှုတ်ဘို့ဖြင့် မပေးအပ်သော လူဇာတ်ဖြစ်သော သူတပါး၏ဥစ္စာကို
 ခိုးယူခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊
 ကာမေသုမိစ္ဆာစာရီ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားသောအကျင့်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ ကာမေသုမိစ္ဆာရေ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌
 မှားသောအကျင့်၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်
 လည်း၊ ဗုဒ္ဓဝါဒီ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကိုဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ ဗုဒ္ဓဝါဒေ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်း
 ၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ သုရာမေဓယ
 မစ္စပမာဒဋ္ဌာယီ၊ ယစ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော သုရာငါးပါး မေဓငါးပါးကို
 သောက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကုသိုလ် ကောင်းမှု၌ မှေးထူခြင်း၏
 အကြောင်း၌တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ သုရာ
 မေဓယမစ္စပမာဒဋ္ဌာနေ၊ ယစ်ခြင်းကိုပြုတတ်သောသုရာငါးပါးမေဓငါးပါး
 ကိုသောက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကုသိုလ် ကောင်းမှု၌ မှေးထူခြင်း၏
 အကြောင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊
 ဤသူကို၊ အသပ္ပုရိသေန၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာအောက်၊ အသပ္ပုရိ
 တားရာ၊ အထူးသဖြင့်သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ ကတမောစ၊
 အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤထောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သော
 သူသည်၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုယှဉ်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊
 ကြဉ်ရှောသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနိန္ဒာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဘို့ဖြင့်

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမပစ္ဆာသက-၁-သပ္ပုရိသဝဂ်၊ ၂၄၇

မပေးအပ်သောလူဇာတ်ဖြစ်သောသူတပါးဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော
 ကြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌
 မှားသောအကျင့်မှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရသာ
 ဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုရာမေရုယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ ယစ်ခြင်းကိုပြုထုတ်သော
 သုရာငါးပါးမေရုငါးပါးကိုသောက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောကုသိုလ်ကောင်းမှု
 ၌မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်း၌တည်ခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသူကို၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်
 ကောင်းဟု၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သပ္ပုရိသေန၊ သူတော်
 ကောင်းထက်၊ သပ္ပုရိသထရော၊ အထူးသဖြင့်သူတော်ကောင်းသည်။ ဣထ
 မောစ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤထောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အရှေ့
 သောသူသည်၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်
 ကိုသျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဉ္စ
 သူတပါးကိုလည်း။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ဝေရ
 မဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်၏။ အတ္တနာစ၊
 မိမိသည်လည်း။ အနိန္ဒာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော
 လူဇာတ်ဖြစ်သောသူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ရှောင်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဉ္စ၊ သူတပါးကိုလည်း။ အနိန္ဒာဒါနာ၊ အရှင်သည်
 ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော လူဇာတ်ဖြစ်သောသူတပါးဥစ္စာကိုခိုးယူ
 ခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်၏။
 အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှား
 သောအကျင့်မှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဉ္စ၊
 သူတပါးကိုလည်း။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားသော
 အကျင့်မှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်
 ၍၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ ရသာဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကိုဆို
 ခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဉ္စ၊ သူတပါးကို
 လည်း။ ရသာဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊
 ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်
 လည်း။ သုရာမေရုယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ ယစ်ခြင်းကိုပြုထုတ်သော သုရာ
 ငါးပါးမေရုငါးပါးကိုသောက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌
 မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်း၌တည်ခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ဟောတိ ဖြစ်၏။ ပရေဇ္ဈသုတပါးကိုလည်း၊ သုရာမေရုယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊
ယစ်ခြင်းကိုပြုဘတ်သော သုရာငါးပါးမေရုယငါးပါးကို သောက်ခြင်းဟု
ဆိုအပ်သောကုသိုလ်ကောင်းမှုနှင့်မှေးထူးခြင်း၏အကြောင်း၌တည်ခြင်းမှ၊
ဝေရမဏိယာ၊ကြဉ်းရှောင်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ဆောက်တည်၏။ ဘိက္ခု
ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ဤသူကို၊ သပ္ပုရိသေန၊ သူတော် ကောင်းထက်၊
သပ္ပုရိသထရော၊ အထူးသဖြင့် သူတော်ကောင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆင့်၏၊
ဣတံ၊ဤသို့၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊အယံ၊ငါထုရားသည်၊ဝေါ၊သင်တို့အား၊အသပ္ပုရိ
သပ္ပု၊သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာကို လည်းကောင်း၊ အသပ္ပုရိသေန၊သူ
တော်မဟုတ် သူယုတ်မာအေ ။အသပ္ပုရိသထရေဇ္ဈ၊အထူးသဖြင့် သူတော်
မဟုတ် သူယုတ်မာကိုလည်းကောင်း။ သပ္ပုရိသပ္ပု၊သူတော်ကောင်းကို
လည်းကောင်း။ သပ္ပုရိသေန၊သူတော်ကောင်းထက်။ သပ္ပုရိသထရေဇ္ဈ၊
အထူးသဖြင့်သူတော်ကောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေထိသာမိ၊ဟောထော်
မူအံ့၊တံ၊ထိုသူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာ စသည်ကိုဟောကြောင်းဖြစ်သော
သုတ်ကို၊ ထုမှေ၊သင်တို့သည်၊ သုထာထ၊နာကြကုန်ထော၊(ပ)၊ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ အ သပ္ပုရိသော၊သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာသည်၊ကတမောစ၊
အဘယ်နည်း၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဣ၊ဤထောကန္တံ၊ ဧကစ္စော၊အချို့သော
သူသည်၊အသဒ္ဓေါ၊ယုံကြည်ခြင်းမရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အဟံ၊ငါကော၊
ကာယဒုစရိုက် အစရှိသည်တို့မှ ရှက်ခြင်း မရှိသည်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အနောတ္တဗ္ဗိ၊ကာယဒုစရိုက် အစရှိသည်တို့မှ ထန်ခြင်းမရှိသည်၊ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အပ္ပဿုတော၊နည်းသောအကြား အမြင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။
ကုသိတော၊ပျင်းရိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ရဋ္ဌသာတိ၊ လွတ်သောသတ်
ရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဒုပ္ပညော၊ပညာမရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ
ရဟန်းတို့၊အယံ၊ဤသူကို၊အသပ္ပုရိသော၊သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာဟူ၍
ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အသပ္ပုရိသေန၊ သူတော်မဟုတ်
သူယုတ်မာအောက်၊ အသပ္ပုရိသထရော၊အထူးသဖြင့် သူတော်မဟုတ်
သူယုတ်မာသည်။ ကတမောစ၊အဘယ်နည်း၊ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ဣ၊
ဤထောကန္တံ၊ ဧကစ္စော၊အချို့သောသူသည်၊အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊
အသဒ္ဓေါ၊ယုံကြည်ခြင်းမရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပရေဇ္ဈသုတပါးကိုလည်း၊

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၁-သုပ္ပရိသဝဂ်။ ၂၄၉

အာသဒ္ဓါယ၊ယံကြည်ခြင်း မရှိခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ဆောက်တည်စေ၏။ အတ္တနာစ၊မိမိသည်လည်း၊ အဟိရိကော၊ကာယဒုစရိုက် အစရှိသည်တို့မှ ရှက်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊သူတပါးကိုလည်း၊ အဟိရိကတော၊ကာယဒုစရိုက်အစရှိသည်တို့မှ ရှက်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်၌၊ သမာဒပေတိ၊ဆောက်တည်စေ၏။အတ္တနာစ၊မိမိသည်လည်း၊ အနောတ္တပ္ပိ၊ ကာယဒုစရိုက်အစရှိသည်တို့မှ လန့်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း၊အနောတ္တပ္ပေ၊ကာယဒုစရိုက်အစရှိသည်တို့မှမလန့်ခြင်း၌၊သမာဒပေတိ၊ဆောက်တည်စေ၏။ အတ္တနာစ၊မိမိသည်လည်း၊ အပ္ပဿတော၊နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊သူတပါးကိုလည်း၊အပ္ပဿဒော၊အကြားအမြင်မရှိခြင်း၌၊သမာဒပေတိ၊ဆောက်တည်စေ၏။အတ္တနာစ၊မိမိသည်လည်း၊ ကုသိတော၊ပျင်းရိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊သူတပါးကိုလည်း၊ကောသဇ္ဇေ၊ပျင်းရိသောသူ၏အဖြစ်၌၊သမာဒပေတိ ဆောက်တည်စေ၏။ အတ္တနာစ၊မိမိသည်လည်း၊ ရဋ္ဌသတိ၊လွတ်သော သတိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊သူတပါးကိုလည်း၊ ရဋ္ဌသဇ္ဇေ၊လွတ်သောသတိရှိသော သူ၏အဖြစ်၌၊ သမာဒပေတိ၊ဆောက်တည်စေ၏။အတ္တနာစ၊မိမိသည်လည်း၊ ဒုပ္ပညော၊ပညာမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဒုပ္ပညာယာယံ၊ ပညာမရှိသောသူ၏အဖြစ်၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ အယံ၊ဤသူကို၊ အသပ္ပရိသေန၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာအောက်၊ အသပ္ပရိသတရော၊ အထူးသဖြင့် သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သပ္ပရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဒေ၊ဤထောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ သဒ္ဓေါ၊ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဟိရိမာ၊ကာယဒုစရိုက်အစရှိသည်တို့မှရှက်ခြင်းရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဩတ္တပ္ပိ၊ကာယဒုစရိုက်အစရှိသည်တို့မှလန့်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဗဟုဿုတော၊များသော အကြားအမြင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အာရုဒ္ဓဝီရိယော၊အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သတိမာ၊အောက်မေ့ခြင်းသတိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပညဝါ၊ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ အယံ၊ဤသူကို။ သပ္ပရိသော၊ သူတော်ကောင်းဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ သပ္ပရိသေန၊ သူတော်ကောင်းထက်၊ သပ္ပရိသတရော၊ အထူးသဖြင့် သူတော်ကောင်းသည်။ ကတမောစ၊အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။

ဣဒါ ဤသောကဋ္ဌ၊ ဧကံဂ္ဂော၊ အဗ္ဗါသောသုသည်၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း သဗ္ဗါသမ္ပန္နော၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗေ၊ သူတပါးကိုလည်း။ သဗ္ဗါသမ္ပဒါယ၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၌၊ သမာဓပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ ဟိရိမာ၊ ကာယ ခုစရိုက် အစရှိသည်တို့မှရှက်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗေ၊ သူတပါးကိုလည်း။ ဟိရိသမ္ပဒါယ၊ ကာယခုစရိုက်အစရှိသည်တို့မှရှက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၌၊ သမာဓပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ ဩတ္တပ္ပိ၊ ကာယခုစရိုက်အစရှိသည်တို့မှလွန်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗေ၊ သူတပါးကိုလည်း။ ဩတ္တပ္ပေ၊ ကာယခုစရိုက်အစရှိသည်တို့မှလွန်ခြင်း၌၊ သမာဓပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗေ၊ သူတပါးကိုလည်း။ ဗဟုသုတ္တေ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောသူ၏အဖြစ်၌၊ သမာဓပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗေ၊ သူတပါးကိုလည်း။ ဝီရိယာရေဗ္ဗေ၊ လုံ့လကိုအားထုတ်ခြင်း၌၊ သမာဓပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ ဥပဋ္ဌိဘသတိ၊ ထင်သောအောက်မေ့ခြင်းသတိရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗေ၊ သူတပါးကိုလည်း။ သတိ ဥပဋ္ဌာနေ၊ အောက်မေ့ခြင်း၏ထင်ခြင်း၌၊ သမာဓပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ ပညာသမ္ပန္နော၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗေ၊ သူတပါးကိုလည်း။ ပညာသမ္ပဒါယ၊ ပညာ၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ သမာဓပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသူကို၊ သပ္ပုရိသေန၊ သူတော်ကောင်းထက်၊ သပ္ပုရိသ ထရော၊ အထူးသဖြင့် သူတော်ကောင်းဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ အယံ၊ ငါတုရားသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အားအံ့။ ဝုရိသဗ္ဗေ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာကို လည်းကောင်း၊ အသပ္ပုရိသေန၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာအောက်၊ အသပ္ပုရိသထရော၊ အထူးသဖြင့် သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာကို လည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသဗ္ဗေ၊ သူတော်ကောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသေန၊ သူတော်ကောင်းထက်၊ သပ္ပုရိသ

စတုတ္ထနိပါတ်ဗဒ္ဓမပတ္တိသက-၁-သပ္ပရိသဝဂ်၊ ၂၅၁

ထရဉ္စ၊ အထူးသဖြင့် သူတော်ကောင်းကို ထည်းကောင်း၊ ဒေသိဿာမိ၊
ဟောတော်မူအံ့၊ တံ၊ ထိုသူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာ စသည်ကို ဟော
ကြောင်းဖြစ်သောသုတ်ကို၊ သုကာထ၊ နာကြကုန်လော့ (ပ)၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ အသပ္ပရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာသည်၊ ကတမောစ၊
အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤထောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော
သူသည်၊ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ အဒိန္နာဒါယီ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သော လူဇာတ်
ဖြစ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမေသု
မိစ္ဆာစာရီ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားသော အကျင့်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရသာ
ဝါဒီ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗိသုတ
ဝါစော၊ ချာပစ်ရုံးတိုက်သော စကားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗရုသဝါစော
ကြမ်းကြုတ်သော စကားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္ပပ္ပလာဘီ၊ အကျိုးမရှိ
စီးပွားချမ်းသာကို ပျက်ဆီးတတ်သော ပြိန်ပျင်းသော စကားကို ဆိုခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသူကို၊ အသပ္ပရိသော၊
သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
အသပ္ပရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာအောက်၊ အသပ္ပရိသထရော၊
အထူးသဖြင့် သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာသည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤထောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော သူသည်၊ အတ္တ
နာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ၏အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်းရှိ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စရဉ္စ၊ သူတပါးကို ထည်း၊ ပါဏာတိပါတေ၊ သူ၏
အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ အတ္တနာစ၊
မိမိသည်လည်း၊ အဒိန္နာဒါယီ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သော
လူဇာတ်ဖြစ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ပရဉ္စ၊ သူတပါးကို ထည်း၊ အဒိန္နာဒါနော၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်
သော လူဇာတ် ဖြစ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊
ဆောက်တည်စေ၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရီ၊
ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားသော အကျင့်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဉ္စ၊ သူတပါး
ကို ထည်း၊ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရေ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားသော အကျင့်ကို ကျင့်
ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်စေ၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ရသာဝါ
ဒီ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဉ္စ၊ သူတ
ပါးကို ထည်း၊ ရသာဝါဒေ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကို ဆိုခြင်း၌၊ သမာဒပေ

တိ၊ဆောက်တည်စေ၏။အတ္တနာစ၊မိမိသည်ထည်း။ဝိသုကာဝါစော၊ချောပစ်
 ဂုံးတိုက်သော် စကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပရိဗ္ဗ၊သူတပါးကိုထည်း။
 ဝိသုကာယ၊ချောပစ်ဂုံးတိုက် တတ်သော၊ ဝါစာယ၊စကား၌။ သမာဒပေ
 တိ၊ဆောက်တည်စေ၏။ အတ္တနာစ၊မိမိသည်ထည်း။ ပရုသဝါစော၊ ကြမ်း
 ကြွတ်သော စကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပရိဗ္ဗ၊သူတပါး ကိုထည်း။
 ပရုသယ၊ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဝါစာယ၊စကား၌။ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်
 တည်စေ၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်ထည်း။ သဗ္ဗပ္ပဏာပီ၊ အကျိုးမရှိစီးပွား
 ချမ်းသာကိုပျက်ဆီးတတ်သောစကားကိုဆိုခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။
 ပရိဗ္ဗ၊သူတပါး ကိုထည်း။ သဗ္ဗပ္ပဏာပေ၊ အကျိုးမရှိ စီးပွားချမ်းသာကို
 ပျက်ဆီးတတ်သော စကားကိုဆိုခြင်း၌။ သမာဒပေတိ၊ဆောက်တည်စေ
 ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ အယံ၊ဤသူကို။ အသပ္ပုရိသေန၊ သူထော်မဟုတ်
 သူယုတ်မာအောက်။ အသပ္ပုရိသတရော၊ အထူးသဖြင့် သူထော်မဟုတ်
 သူယုတ်မာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ သပ္ပုရိသော၊
 သူထော်ကောင်းသည်။ ကတမောစ၊အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခပေ၊ရဟန်းတို့။
 ဣ၊ဤလောက၌။ ဧကေစ္စော၊အချို့သောသူသည်။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ၏
 အသက်ကိုသျှင်စွာချခြင်းမှ၊ပဋိဝိရတော၊ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။
 အဒိန္နာဒါနာ၊အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သောလူ့...တ်ဖြစ်သော
 သူတပါး၏ဥစ္စာကိုနိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ကာမေသမိစ္ဆာစာရာ၊ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားသောအကျင့်မှ၊ပဋိဝိရ
 တော၊ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ရုသာဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကား
 ကိုဆိုခြင်းမှ၊ပဋိဝိရတော၊ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝိသုကာယ၊
 ချောပစ်ဂုံးတိုက်တတ်သော၊ ဝါစာယ၊စကားမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်
 သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပရုသယ၊ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဝါစာယ၊စကားမှ၊
 ပဋိဝိရတော၊ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သဗ္ဗပ္ပဏာပါ၊အကျိုးမရှိ
 စီးပွားချမ်းသာကို ပျက်ဆီးတတ်သော ပြိန်ပျင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊
 ပဋိဝိရတော၊ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ အယံ၊
 ဤသူကို။ သပ္ပုရိသော၊သူထော်ကောင်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ သပ္ပုရိသေန၊သူထော်ကောင်းထက်။ သပ္ပုရိသတရော၊အထူး
 သဖြင့်သူထော်ကောင်း သည်။ ကတမောစ၊အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်း
 တို့။ ဣ၊ဤလောက၌။ ဧကေစ္စော၊အချို့သောသူသည်။ အတ္တနာစ၊မိမိသည်

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၁ သဗ္ဗုဒ္ဓိသဝဂ်၊ ၂၅၃

ထည်း၊ ဝါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုထွင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊
 ကြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဉ္စု၊ သူတပါးကိုထည်း၊ ဝါဏာတိပါတာ
 သူ၏အသက်ကိုထွင်စွာချခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌၊ သမာဒ
 ပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်ထည်း။ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်
 သည်ကြယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော လူဇာတ်ဖြစ်သောသူတပါး၏ဥစ္စာ
 ကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဉ္စု၊
 သူတပါးကိုထည်း၊ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်
 သောလူဇာတ်ဖြစ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊
 ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်
 ထည်း၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌မှားသောအကုသိုလ်မှ၊ ပဋိပရ
 တော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဉ္စု၊ သူတပါးကို ထည်း။ ကာမေ
 သုမိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌မှားသောအကုသိုလ်မှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်
 ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်ထည်း၊ ရသာ
 ဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဉ္စု၊ သူတပါးကိုထည်း၊ ရသာဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသော
 စကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊
 ဆောက်တည်စေ၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်ထည်း၊ ဝိသုဏာယ၊ ချောပစ်
 ဂုံးတိုက်တတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဉ္စု၊ သူတပါးကိုထည်း၊ ဝိသုဏာယ၊ ချောပစ်ဂုံးတိုက်
 တတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌၊ သမာ
 ဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်ထည်း၊ ဖရုသာယ၊ ကြမ်း
 ကြိုတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ပရဉ္စု၊ သူတပါးကိုထည်း၊ ဖရုသာယ၊ ကြမ်းကြိုတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကား
 မှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊
 အတ္တနာစ၊ မိမိသည်ထည်း၊ သဗ္ဗပ္ပဿပါ၊ အကျိုးမရှိစီ ပွားချမ်းသာနှင့်ဖျက်
 ဆီးတတ်သော ပြိနုပျင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ရှောင်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဉ္စု၊ သူတပါးကိုထည်း၊ သဗ္ဗပ္ပဿပါ၊ အကျိုးမရှိ
 စီးပွားချမ်းသာကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပြိနုပျင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊
 ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသူကို၊ သဗ္ဗုဒ္ဓိသေ၊ သူတော်ကောင်းထက်၊

သပ္ပုရိသတရော၊ အထူးသဖြင့်သူတော်ကောင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

တတိယ သုတ်ဖြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟိ၊ ငါတို့အား၊ အသပ္ပုရိ
သဉ္စ၊ သူးတော်မဟုတ် သူ သုတ်မာကို ထည်းကောင်း၊ အသပ္ပုရိသန၊ သူ
တော်မဟုတ်သူ သုတ်မာအေဝံ၊ အသပ္ပုရိသတရော၊ အထူးသဖြင့်သူတော်
မဟုတ် သူသုတ်မာကို ထည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသဉ္စ၊ သူးတော်ကောင်းကို
ထည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသန၊ သူးတော်ကောင်းထက်၊ သပ္ပုရိသတရော၊ အထူး
သဖြင့်သူတော်ကောင်းကို ထည်းကောင်း၊ ဒေသိသာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊
တံ၊ ထံသူးတော်မဟုတ်သူသုတ်မာစသည်ကို ဟောကြောင်း ဖြစ်သော သုတ်
ကို၊ တု၊ ငှ၊ သင်္ဂဟံ၊ သုတာထ၊ နာ၊ ကြဏ္ဍနိထော၊ (ပ)၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ အသပ္ပုရိသန၊ သူးတော်မဟုတ်သူသုတ်မာသည်၊ ကတမောစ၊ အတယ်
နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသောကဋ္ဌံ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်
ပါကာတိပါတိ၊ သူ၏အသက်ကို ထွင်စွာချခြင်းရှိ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အနိန္ဒာဒါယိ၊ အရှင် မည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သော လူ့ဇာတ်ဖြစ်သော
သူတပါး၊ ဣဉ္စာ၊ ကိုရိုးယူခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမေသုပိစ္ဆာစာရီ၊
ကာမဂုဏ်တို့၌မှားသော အကျင့်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မု၊ သာပဒိ၊ ညွတ်
ယွင်းသော စကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသုဏဝါစော၊ ချော
ပစ်ရုံးတိုက်သော စကားရှိ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရ၊ ဝါစော၊ ကြမ်းကြုတ်
သော စကားရှိ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗဗ္ဗထာပိ၊ အကျိုးမရှိစီးပွားချမ်းသာ
ကို ပျက်ဆီးတတ်သော ပြီးပျင်းသော စကားကို ဆိုခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အဘိန္နာလု၊ များသော လိုချင်ခြင်းရှိ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗျာပန္န
ဗိက္ကော၊ ပြင်ပွားခြင်း ဒေါသဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်ရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော အယူရှိ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသံ၊ ဤသူကို၊ အသပ္ပုရိသော၊
သူးတော်မဟုတ်သူ သုတ်မာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
အသပ္ပုရိသန၊ သူတော်မဟုတ်သူသုတ်မာအောက်၊ အသပ္ပုရိသတရော၊
အထူးသဖြင့်သူတော်မဟုတ်သူသုတ်မာသည်၊ ကတမောစ၊ အတယ်နည်း၊
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသောကဋ္ဌံ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူ သည်၊ အတ္တ
နာစ၊ မိမိသည်လည်း ပါကာတိပါတိ၊ သူ၏အသက်ကို ထွင်စွာချခြင်းရှိသည်

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စမသုတပါးကိုလည်း၊ ပါဏာတိပါတေ၊ သူ၏အသက်ကို
 ထွင်စွာချခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ (ပ)။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်
 လည်း၊ အဘိဇ္ဈာလ ဖျားသောလိုချင်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စမ
 သုတပါးကိုလည်း၊ အဘိဇ္ဈာယ၊ လိုချင်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်
 စေ၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ဗျာဇ္ဇေစိတ္တော၊ ပြစ်မှားခြင်းဒေါသဖြင့်
 တောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စမသု
 တပါးကိုလည်း၊ ဗျာပါဒေ၊ ပြစ်မှားခြင်းဒေါသဖြင့် တောဝ်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်
 ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ မိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိကော၊ တောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သောအယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ပရဗ္ဗေ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယော၊ တောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော
 အယူ၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤ
 သူကို၊ အပုဂ္ဂိုလ်သေ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာအောက်။ အပုဂ္ဂိုလ်သ
 တရော၊ အထူးသဖြင့် သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာဟူ၍၊ ငုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သပုဂ္ဂိုလ်သေ၊ သူတော်ကောင်းသည်။ ကတမောစ၊
 အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သော
 သူသည်၊ ပါဏာတိပါတေ၊ သူ၏အသက်ကို ထွင်စွာ ချခြင်းမှ၊ လင်္ခိတေ၊
 ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)။ အနဘိဇ္ဈာလ ဖျားသောလိုချင်ခြင်း
 မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဗျာဇ္ဇေစိတ္တော၊ ပြစ်မှားခြင်းဒေါသဖြင့် တောက်
 ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော စိတ်မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပစ္စေဒိဋ္ဌိကော၊
 မတောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သောအယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသူကို၊ သပုဂ္ဂိုလ်သေ၊ သူတော်ကောင်းဟူ၍၊ ငုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သပုဂ္ဂိုလ်သေ၊ သူတော်ကောင်းထက်၊ သပု
 ဂ္ဂိုလ်သေရော၊ အထူးသဖြင့် သူတော်ကောင်းသည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်
 နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။
 အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ပါဏာတိပါတေ၊ သူ၏အသက်ကို ထွင်စွာ
 ချခြင်းမှ၊ လင်္ခိတေ၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဉ္စမသုတပါး
 ကိုလည်း၊ ပါဏာတိပါတေ၊ သူ၏အသက်ကို ထွင်စွာချခြင်းမှ၊ ဝေဇေဏိ
 ယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ (ပ)။ အတ္တနာစ၊
 မိမိသည်လည်း၊ အနဘိဇ္ဈာလ ဖျားသောလိုချင်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ ပဉ္စမသုတပါးကိုလည်း၊ အနဘိဇ္ဈာယ၊ လိုချင်ခြင်းမရှိခြင်း၌၊ သမာ
 ဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ အဗျာဇ္ဇေစိတ္တော၊

ပြစ်မှားခြင်းဒေါသဖြင့် ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော စိတ်မရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း။ အဗျာပါဒေါ၊ ပြစ်မှားခြင်းဒေါသ
 ဖြင့်ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့မရောက်ခြင်း၌။ သမာဒေ၊ စတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။
 အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ သဗ္ဗဒိဗ္ဗိကော၊ မဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်
 သောအယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း။ သဗ္ဗဒိဗ္ဗိ
 ယာ၊ မဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သောအယူ၌။ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်
 သည်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ၊ ဤသူကို။ သပ္ပုရိသေန၊ သူတော်
 ကောင်းထက်။ သပ္ပုရိသတရော၊ အထူးသဖြင့်သူတော်ကောင်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ
 သိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စသုတ္တသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အသပ္ပု
 ရိသဗ္ဗ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာကို လည်းကောင်း။ အသပ္ပုရိသေန၊
 သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာအောက်။ အသပ္ပုရိ သတဂ္ဗေ၊ အထူးသဖြင့်
 သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာကို လည်းကောင်း။ သပ္ပုရိသဗ္ဗ၊ သူတော်
 ကောင်းကိုလည်းကောင်း။ သပ္ပုရိသေန၊ သူတော်ကောင်းထက်။ သပ္ပုရိသ
 တရဗ္ဗ၊ အထူးသဖြင့် သူတော်ကောင်းကို လည်းကောင်း။ ဒေသိဿ၊ မိ၊
 ဟောတော်မူအံ့။ တံ၊ ထိုသူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာ စသည်ကို ဟော
 ကြောင်းဖြစ်သောသုတ်ကိုတုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ သုဏာထ၊ နာဠကုန်ထော
 ။ (ပ) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အသပ္ပုရိသေန၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာ
 သည်။ ကတမေစ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ဤထောက၌။
 ဧကစ္စော၊ အရှိုသောသူသည်။ မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိကော၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်
 သောအယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာသကံပေ၊ ဘောက်ပြန်သော
 အကြံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာဝါစေ၊ ဘောက်ပြန်သောစကားရှိ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာကမ္မန္တေ၊ ဘောက်ပြန်သော အမှုရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာအာဇီဝေ၊ ဘောက်ပြန်သော အသက်မွေးခြင်းရှိ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာဝါယမေ၊ ဘောက်ပြန်သော လုံ့လရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာသတိ၊ ဘောက်ပြန်သော အောက်မေ့ခြင်းသတိရှိ
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာသမာဓိ၊ ဘောက်ပြန်သော တည်ကြည်ခြင်း
 သမာဓိရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ၊ ဤသူကို။
 အသပ္ပုရိသေန၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ သိုအပ်၏။

ဝေဒနာတိုက်ပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၁-သပ္ပုဂ္ဂိုလ်။ ၂၅၅

တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသပ္ပုဂ္ဂိုလ်သော သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာအောက်၊
 အသပ္ပုဂ္ဂိုလ်တရော၊ အထူးထမြင့်သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာသည်၊ ကထ
 မောစ၊ အဘယ်နည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စော၊
 အရှိုသောသူသည်၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ ဘောက်
 ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သောအယူရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဉ္စ၊ သူတပါးကို
 ထည်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သောအယူ၌၊ သမာဒပေ
 တိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပေါ၊
 ဘောက်ပြန်သောအကြံရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဉ္စ၊ သူတပါးကိုထည်း၊
 မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပေ၊ ဘောက်ပြန်သောအကြံ၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ
 ၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ မိစ္ဆာဝါစော၊ ဘောက်ပြန်သော စကားရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဉ္စ၊ သူတပါးကိုထည်း၊ မိစ္ဆာဝါစာယ၊ ဘောက်
 ပြန်သောစကား၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်
 ထည်း၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တော၊ ဘောက်ပြန်သောအမှုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ပရဉ္စ၊ သူတပါးကိုထည်း၊ မိစ္ဆာကမ္မန္တေ၊ ဘောက်ပြန်သောအမှု၌၊ သမာဒ
 ပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ မိစ္ဆာအာဇီဝေါ၊
 ဘောက်ပြန်သောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဉ္စ၊ သူတပါး
 ကိုထည်း၊ မိစ္ဆာအာဇီဝေ၊ ဘောက်ပြန်သောအသက်မွေးခြင်း၌၊ သမာဒပေ
 တိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ မိစ္ဆာဝါယမော၊
 ဘောက်ပြန်သောလုံ့လရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဉ္စ၊ သူတပါးကိုထည်း၊
 မိစ္ဆာဝါယာမေ၊ ဘောက်ပြန်သောလုံ့လ၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ
 ၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ မိစ္ဆာသတိ၊ ဘောက်ပြန်သောအောက်မေ့
 ခြင်းသတိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဉ္စ၊ သူတပါးကိုထည်း၊ မိစ္ဆာသတိ
 ယာ၊ ဘောက်ပြန်သော အောက်မေ့ခြင်းသတိ၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်
 တည်စေ၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ မိစ္ဆာသမာဓိ၊ ဘောက်ပြန်သော
 သောတည်ကြည်ခြင်းသမာဓိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဉ္စ၊ သူတပါးကို
 ထည်း၊ မိစ္ဆာသမာဓိမ္ပိ၊ ဘောက်ပြန်သောတည်ကြည်ခြင်းသမာဓိ၌၊ သမာဒ
 ပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသူကို၊ အသပ္ပုဂ္ဂို
 လ်သော သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာအောက်၊ အသပ္ပုဂ္ဂိုလ်တရော၊ အထူး
 ထမြင့်သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ သပ္ပုဂ္ဂိုလ်သော သူတော်ကောင်းသည်၊ ကထမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ တိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အရှိုသောသူသည်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ

ကော၊မဘောကံပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သောအယုဂ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သမ္ဗာသင်္ကပ္ပေ၊မဘောကံပြန်သောအကြံရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သမ္ဗာဝါစော၊မဘောကံပြန်သောစကားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သမ္ဗာကမ္မန္တော၊ မဘောကံပြန်သော အမှုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္ဗာအာဇီဝေါ၊ မဘောကံပြန်သောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သမ္ဗာဝါယာမော၊မဘောကံပြန်သော လုံ့လရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္ဗာသတိ၊ မဘောကံပြန်သောအောက်မေ့ခြင်းသတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သမ္ဗာ သမာဓိ၊ မဘောကံပြန်သော တည်ကြည်ခြင်းသမာဓိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ဤသူကို၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သပ္ပုရိသေန၊ တော်ကောင်းထက်၊ သပ္ပုရိသတရော၊ အထူးသဖြင့် သူတော်ကောင်းသည်၊ ကတမေဝ၊အဘယ်နည်း၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ န္နဝ၊ဤသောကဋ္ဌ၊ ကေစ္စော၊အချိုသောသူသည်၊အတ္တနာစ၊မိမိသည်လည်း၊ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိကော၊ မဘောကံပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော အယုဂ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါး ကိုလည်း၊ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိယာ၊ မဘောကံ ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော အယုဂ်၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ အတ္တနာစ၊မိမိသည်လည်း၊ သမ္ဗာသင်္ကပ္ပေ၊ မဘောကံပြန်သော အကြံရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ သမ္ဗာသင်္ကပ္ပေ၊ မဘောကံ ပြန်သော အကြံ၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ သမ္ဗာ ဝါစော၊မဘောကံပြန်သောစကားရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပရဗ္ဗ၊သူတပါး ကိုလည်း၊ သမ္ဗာဝါယာ၊ မဘောကံပြန်သောစကား၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊အတ္တနာစ၊မိမိသည်လည်း၊သမ္ဗာကမ္မန္တော၊မဘောကံ ပြန်သောအမှုရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ သမ္ဗာကမ္မန္တော၊မဘောကံပြန်သောအမှု၌၊ သမာဒပေတိ၊ဆောက်တည်စေ ၏၊အတ္တနာစ၊မိမိသည်လည်း၊သမ္ဗာအာဇီဝေါ၊မဘောကံ ပြန်သောအသက် မွေးခြင်းရှိလည်းလည်း၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပရဗ္ဗ၊သူတပါးကိုလည်း၊ သမ္ဗာ အာဇီဝေ၊ မဘောကံပြန်သောအသက်မွေးခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ဆောက် တည်စေ၏၊ အတ္တနာစ၊မိမိသည်လည်း၊ သမ္ဗာဝါယာမော၊ မဘောကံပြန် သောလုံ့လရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပရဗ္ဗ၊သူတပါးကိုလည်း၊သမ္ဗာဝါယာ မေ၊မဘောကံပြန်သောလုံ့လ၌၊ သမာဒပေတိ၊ဆောက်တည်စေ၏၊ အတ္တ နာစ၊မိမိသည်လည်း၊ သမ္ဗာသတိ၊ မဘောကံပြန်သော အောက်မေ့ခြင်း

သတိရှိ သင်္ခါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဉ္စု၊ သူတပါးကိုလည်း၊ သမ္မာသတိယာ၊ မဘောက်ပြန်သောအောက်မေ့ခြင်းသတိ၌၊ သမာဓပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ အက္ခနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ သမ္မာသမာဓိ၊ မဘောက်ပြန်သောတည်ကြည်ခြင်းသမာဓိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဉ္စု၊ သူတပါးကိုလည်း၊ သမ္မာသမာဓိ၌၊ မဘောက်ပြန်သော တည်ကြည်ခြင်းသမာဓိ၌၊ သမာဓပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသူကို၊ သပ္ပုရိသေန၊ သူတော်ကောင်းထက်၊ သပ္ပုရိသထရော၊ အထူးသဖြင့်သူတော်ကောင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမသုတ်ပြီ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အသပ္ပုရိသဉ္စု၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာကို လည်းကောင်း၊ အသပ္ပုရိသေန၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာအောက်၊ အသပ္ပုရိသထရဉ္စု၊ အထူးသဖြင့် သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာကိုလည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသဉ္စု၊ သူတော်ကောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသေန၊ သူတော်ကောင်းထက်၊ သပ္ပုရိသထရဉ္စု၊ အထူးသဖြင့်သူတော်ကောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေထိသာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ ထိုသူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာသည်ကိုဟောကြောင်းဖြစ်သော သုတ်ကို၊ သုတာထ၊ နာကြကုန်လော့၊ (ထ)။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာသည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သောအယူရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)။ မိစ္ဆာဉ္စာတိ၊ ဘောက်ပြန်သောဉ္စာတိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာပိရတ္တိ၊ ဘောက်ပြန်သောလွတ်ခြင်းပိရတ္တိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသူကို၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသပ္ပုရိသေန၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာအောက်၊ အသပ္ပုရိသထရော၊ အထူးသဖြင့် သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာသည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ အက္ခနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သောအယူရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဉ္စု၊ သူတပါးကိုလည်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သောအယူ၌၊ သမာဓပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ (ပ)။ အတ္တနာစ၊

မိမိသည်သည်၊ မိစ္ဆာဥာဏိ၊ဘောကံပြန်သောဥာဏ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ပရဇ္ဇ၊သုတပါးကိုသည်၊ မိစ္ဆာဥာဏေ၊ ဘောကံပြန်သောဥာဏ်၌၊
 သမာဒပေတိ၊ဆောက်တည်စေ၏၊အတ္တနာစ၊မိမိသည်သည်၊ မိစ္ဆာဓိဗ္ဗိ၊
 ဘောကံပြန်သောဓိဗ္ဗိရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပရဇ္ဇ၊သုတပါးကိုသည်၊
 မိစ္ဆာဓိဗ္ဗိ၊ ဘောကံပြန်သောဓိဗ္ဗိ၌၊ သမာဒပေတိ၊ဆောက်တည်
 စေ၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊အယံ၊ဤသူကို၊အသပ္ပုရိသေန၊သူတော်မဟုတ်
 သူယုတ်မာအောက်၊ အသပ္ပုရိသတရော၊ အထူးသဖြင့် သူတော်မဟုတ်
 သူယုတ်မာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သပ္ပုရိသော၊
 သူးတော်ကောင်းသည်၊ ကတမေစ၊အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊
 ဣဓ၊ဤသောက၌၊ ဧကေစ္စော၊အချို့သောသူသည်၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိကော၊မဘောက်
 ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော အယုဂ္ဂိသည်၊(ပ)၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သမ္မာဥာဏိ၊
 မဘောက်ပြန်သောဥာဏ်ရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သမ္မာဓိဗ္ဗိ၊မဘောက်
 ပြန်သောဓိဗ္ဗိရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊အယံ၊ဤသူ
 ကို၊သပ္ပုရိသော၊ သူးတော်ကောင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ သပ္ပုရိသေန၊သူတော်ကောင်းထက်၊ သပ္ပုရိသတရော၊အထူး
 သဖြင့်သူတော်ကောင်းသည်၊ကတမေစ၊အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်း
 တို့၊ဣဓ၊ဤသောက၌၊ ဧကေစ္စော၊အချို့သောသူသည်၊ အတ္တနာစ၊မိမိသည်
 ထည်း၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိကော၊ မဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော အယုဂ္ဂိသည်၊
 ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ပရဇ္ဇ၊သုတပါးကိုသည်၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိယာ၊မဘောက်ပြန်ခြင်း
 သို့ရောက်သောအယုဂ္ဂိ၊သမာဒပေတိ၊ဆောက်တည်စေ၏၊(ပ)၊အတ္တနာစ၊
 မိမိသည်သည်၊ သမ္မာဥာဏိ၊မဘောက်ပြန်သောဥာဏ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ပရဇ္ဇ၊သုတပါးကိုသည်၊သမ္မာဥာဏေ၊မဘောက်ပြန်သောဥာဏ်၌၊
 သမာဒပေတိ၊ဆောက်တည်စေ၏၊အတ္တနာစ၊မိမိသည်သည်၊သမ္မာဓိဗ္ဗိ
 မဘောက်ပြန်သော ဓိဗ္ဗိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပရဇ္ဇ၊ သုတပါးကို
 ထည်း၊ သမ္မာဓိဗ္ဗိ၊ မဘောက်ပြန်သော ဓိဗ္ဗိ၌၊ သမာဒပေတိ၊
 ဆောက်တည်စေ၏၊ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ဤသူကို၊ သပ္ပုရိသေန၊
 သူးတော်ကောင်းထက်၊ သပ္ပုရိသတရော၊ အထူးသဖြင့်သူတော်ကောင်း
 ဟူ၍၊ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေ၊မိမိထော်မူ၏၊ ။

ဆဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

ဝေဒနာတို့၏ပစ္စယပစ္စယသက-၁-သပ္ပာဒ်သဝဂ်၊ ၂၆၀

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟိ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်၏အား၊ ပါပဉ္စ၊
ယုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ထည်းကောင်း၊ ပါပေန၊ ယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်
အောက်၊ ပါပတရဉ္စ၊ အထူးသဖြင့်ယုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊
ကဏ္ဍာဏဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍာ
ဏေန၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ထက်၊ ကဏ္ဍာဏတရဉ္စ၊ အထူး
သဖြင့်သူတော်ကောင်းဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ ဒေသိဿာမိ၊
ဟောတော်မူအံ့၊ တံ၊ ထိုယုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်အစရှိသည်ကိုဟောကြောင်း
ဖြစ်သောသုတ်ကို၊ သုဏာထ၊ နာကြကုန်စေ၊ (ပ)၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ပါပေါ၊ ယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ၏အသက်ကို
လျှင်စွာချခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ ဝိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ ဘောက်ပြန်ခြင်း
သို့ရောက်သော အယူရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟိ၊
ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပါပေါ၊ ယုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုဇ္ဇတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ
ရဟန်းတို့၊ ပါပေန၊ ယုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်အောက်၊ ပါပတရေ၊ အထူးသဖြင့်
ယုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့
ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်
လည်း၊ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ၏အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ပရဉ္စ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ ပါဏာတိပါတေ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာ
ချခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ (ပ)၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း
ဝိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော အယူရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ပရဉ္စ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ ဝိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်
သောအယူ၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟိ
ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပါပေန၊ ယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်အောက်၊ ပါပတရေ၊ အထူး
သဖြင့်ယုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုဇ္ဇတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ကဏ္ဍာဏေ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်
နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏ အသက်ကိုလျှင်စွာ ချခြင်းမှ၊ ပရိပိတော၊
ကြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကော၊ မဘောက် ပြန်ခြင်း
သို့ရောက်သောအယူရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟိ၊
ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကဏ္ဍာဏေ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုဇ္ဇတိ၊
ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဏ္ဍာဏေ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သော

ပုဂ္ဂိုလ်ထက်၊ ကဏ္ဍာဏတရော၊ အထူးသဖြင့် သူးတော်ကောင်းဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်ထည်း၊ ပါတာတိ၊ ပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို ထွင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဓိပိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရေဉ္စ၊ သူတပါးကိုထည်း၊ ပါတာတိ၊ ပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို ထွင်စွာချခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌၊ သမာဓပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ (ပ)၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်ထည်း၊ သမ္ဘာဒိဋ္ဌိကော၊ မဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော အယုဂ္ဂိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရေဉ္စ၊ သူတပါးကိုထည်း၊ သမ္ဘာဒိဋ္ဌိယာ၊ မဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော အယုဂ္ဂိ၊ သမာဓပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကဏ္ဍာဏေ၊ ကောင်းသောသဘောရှိသော သူတော်ကောင်းထက်၊ ကဏ္ဍာဏတရော၊ အထူးသဖြင့်ကောင်းသောသဘောရှိသော သူတော်ကောင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စဟိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အတံ၊ ငါ့အရားသည်၊ ဝေ၊ သင်တို့အား၊ ပါပဉ္စ၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုထည်းကောင်း၊ ပါပနေ၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အောက်၊ ပါပတရေဉ္စ၊ အထူးသဖြင့် ယုတ်မာသောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုထည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍာဏေ၊ ကောင်းသောသဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုထည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍာဏေ၊ ကောင်းသောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ထက်၊ ကဏ္ဍာဏတရေဉ္စ၊ အထူးသဖြင့်ကောင်းသောသဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုထည်းကောင်း၊ ဒေထိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ တံ၊ ထိုယုတ်မာသောသဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟောကြောင်းဖြစ်သောသုတ်ကို၊ သုတာထ၊ နာကြကုန်လော့၊ (ပ)၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပါပေ၊ ယုတ်မာသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသောက၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ ပိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော အယုဂ္ဂိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပိစ္ဆာဥာဏိ၊ ဘောက်ပြန်သောဥာဏ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပိစ္ဆာပိရတ္ထိ၊ ဘောက်ပြန်သောပိရတ္ထိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပါပေ၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စဟိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟိဓေ၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အောက်၊

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမပစ္ဆယသက-၁-သပ္ပုရိသဝဂ်၊ ၂၆၃

ပါပထရော၊ အထူးသဖြင့်ယုတ်မာသော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကန္တော၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ ဝိဇ္ဇာဒိဗ္ဗိကော၊ တောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဉ္စ၊ သူတပါးကိုလည်း။ ဝိဇ္ဇာဒိဗ္ဗိယာ၊ မတောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော အယူ၌ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ (ပ)၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ ဝိဇ္ဇာဉာဏီ၊ တောက်ပြန်သော ဉာဏ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဉ္စ၊ သူတပါးကိုလည်း။ ဝိဇ္ဇာဉာဏေ၊ တောက်ပြန်သော ဉာဏ်၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ ဝိဇ္ဇာပိရတ္တိ၊ တောက်ပြန်သော ပိရတ္တိရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဉ္စ၊ သူတပါးကိုလည်း။ ဝိဇ္ဇာပိရတ္တိယာ၊ တောက်ပြန်သော ပိရတ္တိ၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပါပေန၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အောက်၊ ပါပထရော၊ အထူးသဖြင့်ယုတ်မာသော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထာဏော၊ ကောင်းသော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကန္တော၊ အချို့သော သူသည်။ သဗ္ဗာဒိဗ္ဗိကော၊ မတောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)၊ သဗ္ဗာဉာဏီ၊ မတောက်ပြန်သော ဉာဏ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗာပိရတ္တိ၊ မတောက်ပြန်သော ပိရတ္တိရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကထာဏော၊ ကောင်းသော သဘောရှိသော သူထော်ကောင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထာဏေန ကောင်းသော သဘောရှိသော သူထော်ကောင်းထက်၊ ကထာဏေတရော၊ အထူးသဖြင့်ကောင်းသော သဘောရှိသော သူထော်ကောင်းသည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌၊ ဧကန္တော၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ သဗ္ဗာဒိဗ္ဗိကော၊ မတောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဉ္စ၊ သူတပါးကိုလည်း။ သဗ္ဗာဒိဗ္ဗိယာ၊ မတောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော အယူ၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ (ပ)၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ သဗ္ဗာဉာဏီ၊ မတောက်ပြန်သော ဉာဏ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဉ္စ၊ သူတပါးကိုလည်း။ သဗ္ဗာဉာဏေ၊ မတောက်ပြန်သော ဉာဏ်၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ သဗ္ဗာပိရတ္တိ၊ မတောက်ပြန်သော ပိရတ္တိရှိသည်။

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဇ္ဈ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ သမ္မာဝိရတ္တိယော၊ မဘောက်ပြန်
သောဝိရတ္တိန္ဒ၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ
ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကဏ္ဍာဏေန၊ သူတော်ကောင်းထက်၊ ကဏ္ဍာဏထရော၊
အထူးသဖြင့်သူတော်ကောင်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
မိန့်တော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ပါပဓမ္မေ၊
ယုတ်မာသောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပါပဓမ္မေန၊ ယုတ်မာ
သောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အောက်၊ ပါပဓမ္မတရော၊ အထူးသဖြင့်ယုတ်မာ
သောသဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍာဏဓမ္မေ၊ ကောင်း
သောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍာဏထရော၊ ကောင်း
သော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ထက်၊ ကဏ္ဍာဏဓမ္မတရော၊ အထူးသဖြင့်
ကောင်းသောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေဝိဿမိ၊ ဟော
ကော်မူအံ့-တံ၊ ထိုယုတ်မာသောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အစရှိသည်ကိုဟော
ကြောင်းဖြစ်သော သုတ်ကို၊ သုတာထ၊ နာကြကုန်လော့(ပ)၊ ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ပါပဓမ္မေ၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကထ
မောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤထောက၌၊ ဧကစ္စော၊
အချို့သောသူသည်၊ ပါတာတိပါတီ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိကော၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သောအယူ
ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ဤသူကို၊ ပါပဓမ္မေ၊
ယုတ်မာသော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ပါပဓမ္မေန၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အောက်၊
ပါပဓမ္မတရော၊ အထူးသဖြင့်ယုတ်မာသော သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ကထမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤထောက၌၊ ဧကစ္စော
အချို့သော သူသည်၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ပါတာတိပါတီ၊ သူ၏
အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဇ္ဈ၊ သူတပါးကိုလည်း၊
ပါတာတိပါတေ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်
တည်စေ၏ (ပ)၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိကော၊ ဘောက် ပြန်ခြင်း
သို့ရောက်သော အယူရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဇ္ဈ၊ သူတပါးကိုလည်း၊
မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိယော၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သောအယူ၌၊ သမာဒပေတိ၊

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၁-သပ္ပရိသဝဂ်။ ၂၆၅

ဆောက်တည်စေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပါပဓမ္မေန၊
ယုတ်မာသောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အောက်၊ ပါပဓမ္မတရော၊ အထူးသဖြင့်
ယုတ်မာသော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့။ ကဏ္ဍာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ဤထောကဋ္ဌ၊ ဧကဓမ္မော၊
အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို ဖျင်စွာချခြင်းမှ
ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကော၊ မတောက်
ပြန်သောအယူရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
ကို။ ကဏ္ဍာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောသဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ၊
ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကဏ္ဍာဏဓမ္မေန၊ ကောင်းသော သဘော
ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ထက်၊ ကဏ္ဍာဏဓမ္မတရော၊ အထူးသဖြင့် ကောင်းသော
သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
တို့။ ဣဓ၊ ဤထောကဋ္ဌ။ ဧကဓမ္မော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနာစ၊ မိမိ
သည်လည်း၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို ဖျင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိပိရ
တော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ ပါဏာတိ
ပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို ဖျင်စွာချခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌၊
သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ (ပ)။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
ကော၊ မတောက်ပြန်သောအယူရှိ သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကို
လည်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ မတောက်မပြန်သောအယူ၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်
တည်စေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကဏ္ဍာဏဓမ္မေန၊
ကောင်းသောသဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ထက်၊ ကဏ္ဍာဏဓမ္မတရော၊ အထူး
သဖြင့်ကောင်းသော သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ပါပဓမ္မဉ္စ၊
ယုတ်မာသောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ ပါပဓမ္မေန၊ ယုတ်
မာသောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အောက်၊ ပါပဓမ္မတရော၊ အထူးသဖြင့်ယုတ်
မာသောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍာဏဓမ္မဉ္စ၊ ကောင်း
သောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍာဏဓမ္မေန၊ ကောင်း
သော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ထက်၊ ကဏ္ဍာဏဓမ္မတရော၊ အထူးသဖြင့်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကောင်းသော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သည်းကောင်း၊ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တံ၊ ထိုယုတ်မာသော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကို ဟောကြောင်း ဖြစ်သောသုတ်ကို၊ တုဋ္ဌေ၊ ငွေတို့သည်။ သုတာထ၊ နာကြ ကုန်းလား။(ပ)၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသော သဘော ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတမောစ၊ အတယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နှဝေ၊ ဤသော နန္ဒ ကေစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိကော၊ တောက်ပြန် ခြင်းသို့ရောက်သောအယူရှိ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။(ပ) မိစ္ဆာဥာဏီ၊ တောက် ပြန်သောဥာဏ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိ၊ တောက်ပြန်သော ဝိမုတ္တိရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပါပဓမ္မေန၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် ထက်၊ ပါပဓမ္မတရော၊ အထူးသဖြင့်ယုတ်မာသောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ် သည်။ ကတမောစ၊ အတယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နှဝေ၊ ဤထောကန္တံ၊ ကေစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်ထည်း။ မိစ္ဆာ ဒိဗ္ဗိကော၊ တောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သောအယူရှိသည်။ ပရဗ္ဗေ၊ သူတပါးကိုထည်း။ မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိယာ၊ တောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော အယူရှိ။ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။(ပ)၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်ထည်း။ မိစ္ဆာဥာဏီ၊ တောက် ပြန်သောဥာဏ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗေ၊ သူတပါးကိုထည်း။ မိစ္ဆာ ဥာဏေ၊ တောက်ပြန်သောဥာဏ်၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ အတ္တနာစ မိမိသည်ထည်း။ မိစ္ဆာ ဝိမုတ္တိ၊ တောက်ပြန်သော ဝိမုတ္တိရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗေ၊ သူတပါးကိုထည်း။ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိယာ၊ တောက်ပြန် သောဝိမုတ္တိ၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပါပဓမ္မေန၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် ထက်၊ ပါပဓမ္မတရော၊ အထူးသဖြင့်ယုတ်မာသောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ် ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဏ္ဍာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသော သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတမောစ၊ အတယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း တို့၊ နှဝေ၊ ဤသောကန္တံ၊ ကေစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမ္မာဒိဗ္ဗိကော၊ မတောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္မာ ဥာဏီ၊ မတောက်ပြန်သောဥာဏ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္မာဝိမုတ္တိ၊ မတောက်ပြန်သောဝိမုတ္တိရှိ ပည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကဏ္ဍာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမပစ္စယာသက-၁-သပ္ပရိသဝဂ်၊ ၂၆၇

ဟူ၍ ဝုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကလျာဏဓမ္မေန၊ ကောင်းသော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ထက်၊ ကလျာဏဓမ္မာရော၊ အထူးသဖြင့်ကောင်းသော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒ၊ ဤထောကန္တံ၊ ကောစ္စာ၊ အရှိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်သည်၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိဒကာ၊ မဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော အယူရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဗ္ဗ၊ သူကပါးကိုလည်း၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိဒာ၊ မဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော အယူရှိ၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ (ပ)၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်သည်၊ သမ္မာဥာဏီ၊ မဘောက်ပြန်သော ဥာဏ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဗ္ဗ၊ သူကပါးကိုလည်း၊ သမ္မာဥာဏေ၊ မဘောက်ပြန်သော ဥာဏ်၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ သမ္မာဝိရတ္တိ၊ မဘောက်ပြန်သော ဝိရတ္တိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဗ္ဗ၊ သူကပါးကိုလည်း၊ သမ္မာဝိရတ္တိဒာ၊ မဘောက်ပြန်သော ဝိရတ္တိရှိ၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကလျာဏဓမ္မေန၊ ကောင်းသော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ထက်၊ ကလျာဏဓမ္မာရော၊ အထူးသဖြင့်ကောင်းသော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ဝုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒသမသုတ်ပြီး၏။

ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သပ္ပရိသဝဂ္ဂေါ၊ သပ္ပရိသဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။ ထဿ၊ ထိုသပ္ပရိသဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ။ ဘိက္ခုပဒဗ္ဗ၊ ငါးပါးသော ဘိက္ခုပုဂ္ဂိုလ်နှင့် စပ်သော သူယုတ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ အသန္တံ၊ မယုံကြည်ခြင်းနှင့် စပ်သော သူယုတ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ သတ္တနာသော၊ ပျက်စီးကြောင်းဖြစ်သော ခုနှစ်ပါးသော ကာယကံဝစီကံနှင့်စပ်သော သူယုတ်ကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊ အထော၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဒသကမ္မံ၊ ဆယ်ပါးသော ကံနှင့်စပ်သော သူယုတ်ကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဏိကဗ္ဗ၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော မိစ္ဆတ္တကရားနှင့် စပ်သော သူယုတ်ကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊ ဒသမဂ္ဂဗ္ဗ၊ ဆယ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော မိစ္ဆတ္တကရားနှင့်စပ်သော သူယုတ်ကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊ ဧစ္စ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် ဘုံလည်းကောင်း၊ အပရေ၊ ဇိုမှတစ်ပါးနှင့်

သော၊ နွေ့နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော ဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေတာနိ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒုဿ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍာသက-၂-ပရိသဝဂ်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပရိသဒုဿနာ၊ ပရိသတ်ကို ပျက်ဆီးတတ်သော ဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဣမေစတ္တာရော၊ ဤလေးယောက်တို့တည်း၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဒုဿီလော၊ ဝီထိမရှိသော၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပရိသဒုဿနော၊ ပရိသတ်ကို ပျက်ဆီးတတ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုဿီလော၊ ဝီထိမရှိသော၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခုနိ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ပရိသဒုဿနာ၊ ပရိသတ်ကို ပျက်ဆီးတတ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုဿီလော၊ ဝီထိမရှိသော၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာယောကျ်ားသည်၊ ပရိသဒုဿနော၊ ပရိသတ်ကို ပျက်ဆီးတတ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုဿီလော၊ ဝီထိမရှိသော၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာမိန်းမသည်၊ ပရိသဒုဿနာ၊ ပရိသတ်ကို ပျက်ဆီးတတ်၏၊ ဣတိဣမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးယောက်တို့ တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပရိသဒုဿနာ၊ ပရိသတ်ကို ပျက်ဆီးတတ်သော ဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဣမေစတ္တာရော၊ ဤလေးယောက်တို့ တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပရိသသောဘဏာ၊ ပရိသတ်ကို တင့်တယ်စေတတ်သော ဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဣမေစတ္တာရော၊ ဤလေးယောက်တို့တည်း၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဝီထိဝါ၊ ဝီထိမရှိသော၊ ကဗျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသော သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းယောကျ်ားသည်၊ ပရိသသောဘဏော၊ ပရိသတ်ကို တင့်တယ်စေတတ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝီထိဝတီ၊ ဝီထိမရှိသော၊ ကဗျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသော သဘောရှိသော၊ ကိက္ခုနိ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ပရိသသောဘဏာ၊ ပရိသတ်ကို တင့်တယ်စေတတ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝီထိဝါ၊ ဝီထိမရှိသော၊ ကဗျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသော သဘောရှိသော၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာ ယောကျ်ား

ဝေဒုက္ခဒိဝါတ်ပဉ္စမပတ္ထာသက-၂-ပရိသဝဂ်၊

သည်။ ပရိသသောဘဏော၊ ပရိသတ်ကိုတင့်တယ်စေတတ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ သီလဝဟိ၊ သီလရှိသော၊ ကဇျာဏဓမ္မာ၊ ကောင်းသောသဘော
ရှိသော။ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမိန်းမသည်။ ပရိသသောဘဏော၊ ပရိသတ်
ကိုတင့်တယ်စေတတ်၏။ ဣတိဣမေစတ္တာရော၊ ဤထေးယောက်တို့တည်း။
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပရိသသောဘဏော၊ ပရိသတ်ကိုတင့်
တယ်စေတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဣမေစတ္တာရော၊ ဤထေးယောက်တို့
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော
ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊
မကောင်းမှုကံသည်။ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊
ချထားအပ်၏။ ကထမေဟိ၊ အဘယ် သို့ သဘောရှိကုန်သော၊ စတုဟိ၊ ထေး
ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာ
ဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ
အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မေန၊ မကောင်းမှုကံသည်။ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊
နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သည်။ ကာယဒုက္ခဂိတေန၊ ကိုယ်ဖြင့်မကောင်းသော
ကျင့်ခြင်း၊ ကာယဒုက္ခဂိက်နှင့်သည်၊ ကောင်းစွာဒုက္ခဂိတေန၊ နှုတ်ဖြင့်မကောင်း
သောကျင့်ခြင်း၊ စိတ္တဒုက္ခဂိက်နှင့် ထည်းကောင်း၊ မနောဒုက္ခဂိတေန၊ စိတ်ဖြင့်
မကောင်းသော ကျင့်ခြင်း၊ မနောဒုက္ခဂိက်နှင့် ထည်းကောင်း။ ဝိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊
ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သောအယူနှင့်ထည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတု
ဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူ
ကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊
ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မေန၊ မကောင်းမှုကံသည်။ အာဘတံ၊
ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊
စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော
ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မေန၊
မကောင်းမှုကံသည်။ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊
ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍
 နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချာထား အပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊
 နိက္ခိတ္တော၊ ချာထားအပ်၏၊ ကတမေဟိ၊ ကတမဟိ သဘောရှိကုန်သော၊
 စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချာထားအပ်သကဲ့
 သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကောင်းမှုသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှု
 ဆောင်၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချာထားအပ်သနည်း၊ ကတယသုစရိ
 တေန၊ ကိုယ်ဖြင့်ကောင်းစွာကျင့်ခြင်း ကတယသုစရိတ်နှင့် လည်းကောင်း၊
 ဝပိသုစရိတေန၊ ဝတ်ဖြင့်ကောင်းစွာကျင့်ခြင်း ဝပိသုစရိတ်နှင့်လည်းကောင်း၊
 မနောသုစရိတေန၊ စိတ်ဖြင့်ကောင်းစွာကျင့်ခြင်း မနောသုစရိတ်နှင့်လည်း
 ကောင်း၊ သဗ္ဗဒိဋ္ဌိယ၊ မဘောက်ပြန်သော အယူနှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချာထား
 အပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံသည်၊
 အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချာထားအပ်၏၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ချာစားတို့၊ ဧဝံ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ
 ဓမ္မဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှု
 ဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချာထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေ၊
 နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချာထားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏။

ဓုတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ချာစားတို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော
 ယထာ၊ ချာထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊
 မကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိဗ္ဗယ၊ ဝေရ်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊
 ချာထားအပ်၏၊ ကတမေဟိ၊ ကတမဟိ သဘော ရှိကုန်သော၊ စတုဟိ၊
 လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို
 အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချာထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊

ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိဇ္ဇိ၊ ကမ္မေန၊ မကောင်းမှုကံသည်။ အာဘတံ၊ ငှေးရှု
ဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိက္ကာ၊ ချထားအပ်သနည်း။ ကာယဒုစရိုက်နှင့်
ကိုယ်၌ မကောင်းသောကျင့်ခြင်း၊ ကာယဒုစရိုက်နှင့် လည်းကောင်း၊ ငစိ
ဒုပ္ပရိတောန၊ နှုတ်ဖြင့်မကောင်းသောကျင့်ခြင်း၊ ငစိဒုစရိုက်နှင့်လည်းကောင်း။
မနောဒုပ္ပရိတောန၊ စိတ်ဖြင့်မကောင်းသောကျင့်ခြင်း၊ မနောဒုစရိုက်နှင့်လည်း
ကောင်း။ အကတညကာ၊ အကတညကာယ၊ သူ့ကျေးဇူးကိုမထိသောသူ၏
အဖြစ်နှင့်လည်းကောင်း၊ အကတဝေဒိတာ၊ အကတဝေဒိတာယ၊ သူ့ကျေး
ဇူးကို မထိသောသူ၏ အဖြစ်နှင့် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုဟိ၊
ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို
အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိက္ကာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊
ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိဇ္ဇိ၊ ကမ္မေန၊ မကောင်းမှုကံသည်။ အာဘတံ၊ ငှေးရှု
ဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိက္ကာ၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိက္ကာ၊
ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိဇ္ဇိ၊ ကမ္မေန၊
မကောင်းမှုကံသည်။ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိက္ကာ
ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊
တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍
နိက္ခိက္ကာယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ ငင်ဇ်ဇိ၊
ကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံသည်။ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေဒုတံ၊ ပြည်၌၊
နိက္ခိက္ကာ၊ ချထားအပ်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့ သဘေးရှိကုန်သော၊
စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သောသူကို၊ အာဘတံ၊ ငှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိက္ကာယထာ၊ ချထားအပ်သ ကဲ့
သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိဇ္ဇိ၊ ကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံသည်။ အာဘတံ၊
ငှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေဒုတံ၊ ပြည်၌၊ နိက္ခိက္ကာ၊ ချထားအပ်သ နည်း၊ ကာယ
သုစရိတေန၊ ကိုယ်၌ မကောင်းစွာကျင့်ခြင်း၊ ကာယဒုစရိုက်နှင့်လည်း
ကောင်း၊ ငစိသုစရိတေန၊ နှုတ်ဖြင့်ကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်း၊ ငစိဒုစရိုက်နှင့်
လည်းကောင်း၊ မနောသုစရိတေန၊ စိတ်ဖြင့်ကောင်းစွာကျင့်ခြင်း၊ မနော
သုစရိုက်နှင့်လည်းကောင်း၊ ကတညကာ၊ ကတညကာယ၊ သူ့ကျေးဇူးကို
ထိသောသူ၏အဖြစ်နှင့် လည်းကောင်း၊ ကတဝေဒိတာ၊ ကတဝေဒိတာယ၊
သူ့ကျေးဇူးကိုထိသောသူ၏အဖြစ်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

လေးပါးကုန်သော၊ ဝေဠုတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
 သူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊
 ဝေ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကောင်းမှု ကံသည်၊ အာဘတံ၊
 ရှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုတိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေတိ ဓမ္မေတိ၊
 ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှု
 ဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနေ၊
 မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေ၊
 နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူ၏ ။

တတိယသုတ်ပြီး၏။

၁(ပ) ပါဏာတိပါတီ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ အဒိန္နာဒါယိ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သောလူဇာတ်
 ဖြစ်သောသူတပါး၏ ဥဗ္ဗာကိုနိယျခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမေသု
 မိစ္ဆာစာဓိ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားသောအကျင့်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 မု သာဝါဒိ၊ ညွှန်လွှင်းသောစကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)၊
 ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်
 သောလူဇာတ်ဖြစ်သောသူတပါး၏ ဥဗ္ဗာကိုနိယျခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်
 ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌
 မှားသောအကျင့်မှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မုသာ
 ဝါဒါ၊ ညွှန်လွှင်းသော စကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

စာသုတ္တသုတ်ပြီး၏။

၁(ပ) မိစ္ဆာဒိဗ္ဗိဒကော၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော အယူရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပာ၊ ဘောက်ပြန်သော အကြံရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာဝါစော၊ ဘောက်ပြန်သော စကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 မိစ္ဆာကမ္မန္တာ၊ ဘောက်ပြန်သောအမှုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)၊ သမ္မာ
 ဒိဗ္ဗိဒကော၊ မခဏာကံပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သဗ္ဗာသကံပပွာ၊မဘောကံပြန်သောအကြိရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သဗ္ဗာဝါစော၊မဘောကံပြန်သောစကားရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သဗ္ဗာကမ္မဇ္ဇောမဘောကံပြန်သောအမှုရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

ပဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

(၁)မိစ္ဆာအာဇီဝေါ၊ဘောကံပြန်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာဝါယမော၊ဘောကံပြန်သောလုံ့လရှိသည်။ဟောတိဖြစ်၏။မိစ္ဆာသတိ၊ဘောကံပြန်သော အောက်မေ့ခြင်းသတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။မိစ္ဆာသမာဓိ၊ဘောကံပြန်သောထည်ကြည်ခြင်းသမာဓိရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။(၂)သဗ္ဗာအာဇီဝေါ၊မဘောကံပြန်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သဗ္ဗာဝါယမော၊မဘောကံပြန်သော လုံ့လရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သဗ္ဗာသတိ၊မဘောကံပြန်သော အောက်မေ့ခြင်းသတ် ရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သဗ္ဗာသမာဓိ၊မဘောကံပြန်သော ထည်ကြည်ခြင်း သမာဓိရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

ဆဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

(၁)အဒိဋ္ဌေ၊မမြင်အပ်သည်။ ဒိဋ္ဌဝါဒိ၊မြင်အပ်၏ဟုဆိုထေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အသုတေ၊မကြားအပ်သည်။ သုတဝါဒိ၊ကြားအပ်၏ဟု ဆိုထေ့ရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အရတေ၊သုံးပါးသောဝိညာဉ်တို့ဖြင့်မထွေအပ်သည်။ ဗုတဝါဒိ၊သုံးပါးသော ဝိညာဉ်တို့ဖြင့်ထွေအပ်၏ဟု ဆိုထေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အဝိညာတေ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့် မထိအပ်သည်။ ဝိညာတဝါဒိ၊မနောဝိညာဉ်ဖြင့်ထိအပ်၏ဟုဆိုထေ့ရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ (၂)အဒိဋ္ဌေ၊မမြင်အပ်သည်။ အဒိဋ္ဌဝါဒိ၊ မမြင်အပ်သည်ဟု ဆိုထေ့ရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အသုတေ၊မကြားအပ်သည်။ အသုတဝါဒိ၊မကြားအပ်ဟု ဆိုထေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အရတေ၊ သုံးပါးသော ဝိညာဉ်တို့ဖြင့်မထွေအပ်သည်။ အရတဝါဒိ၊သုံးပါးသောဝိညာဉ်တို့ဖြင့်မထွေအပ်ဟုဆိုထေ့ရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အဝိညာတေ၊မနောဝိညာဉ်ဖြင့်မထိအပ်သည်။ အဝိညာတဝါဒိ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့် မထိအပ်ဟု ဆိုထေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

သတ္တမသုတ်ပြီး၏။

(ပ)၊ ဝိဇ္ဇေ၊ မြင်အပ်သည်၌၊ အဝိဇ္ဇာဝါဒီ၊ မမြင်အပ်ဟု ဆိုထေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုတေ၊ ကြားအပ်သည်၌၊ အသုတဝါဒီ၊ မကြားအပ်ဟု ဆိုထေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခုတေ၊ သုံးပါးသော ဝိညာဉ်တို့ဖြင့် ထေ့အပ်သည်၌၊ အရတဝါဒီ၊ သုံးပါးသော ဝိညာဉ်တို့ဖြင့် မထေ့အပ်ဟု ဆိုထေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညာတေ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့် ထိအပ်သည်၌၊ အဝိညာတဝါဒီ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့် မထိအပ်ဟု ဆိုထေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)၊ ဝိဇ္ဇေ၊ မြင်အပ်သည်၌၊ ဝိဇ္ဇာဝါဒီ၊ မြင်အပ်၏ဟု ဆိုထေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုတေ၊ ကြားအပ်သည်၌၊ သုတဝါဒီ၊ ကြားအပ်၏ဟု ဆိုထေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခုတေ၊ သုံးပါးသော ဝိညာဉ်တို့ဖြင့် ထေ့အပ်သည်၌၊ ရတဝါဒီ၊ သုံးပါးသော ဝိညာဉ်တို့ဖြင့် ထေ့အပ်၏ဟု ဆိုထေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညာတေ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့် ထိအပ်သည်၌၊ ဝိညာတဝါဒီ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့် ထိအပ်၏ဟု ဆိုထေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

(ပ)၊ အသဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါတရားမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုသထိလော၊ ထိလမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထိရိကော၊ ကာယ ဒုစရိုက်အစရှိသည်တို့မှရှက်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနောတ္တတ္ထိ၊ ကာယ ဒုစရိုက်အစရှိသည်တို့မှ လန့်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)၊ သဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါတရားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သီလဝါ၊ သီလမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိရိမာ၊ ကာယ ဒုစရိုက်အစရှိသည်တို့မှရှက်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဩတ္တတ္ထိ၊ ကာယ ဒုစရိုက်အစရှိသည်တို့မှ လန့်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

(ပ)၊ အသဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါတရားမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုသထိလော၊ သီလမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣသိတော၊ ပျင်းရိခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အဘဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော၊ ယထာ၊ ချသားအပ်သကဲ့သို့၊ ဣ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ မကောင်းမှုကံသည်။ အဘဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ဝေရ်၌၊ နိက္ခိတ္တော။

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမပစ္ဆာသက-၂-ပရိသဝဂ်၊ ၂၂၅

ချထားအပ်၏။ ထိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ဤအတူ၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ရှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေ၊နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ချထားအပ်၏၊ကတမေဟိ၊အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊စတုဟိ၊လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ဤအတူ၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ရှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေ၊နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သနည်း၊ သဒ္ဓေါ၊ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါထရားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ထိဝဂါ၊ထိဝဂါသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပညဝါ၊ပညာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ စတုဟိ၊လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသောသူကို၊အာဘတံ၊ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ဧဝံ၊ ဤအတူ၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ကောင်းမှုကံသည်။ အာဘတံ၊ရှေးရှုဆောင်၍၊သဂ္ဂေ၊နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ချထားအပ်၏၊ထိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊စင်စစ်၊စတုဟိ၊လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ဧဝံ၊ဤအတူ၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊ကမ္မေန၊ကောင်းမှုကံသည်၊အာဘတံ၊ရှေးရှုဆောင်၍၊သဂ္ဂေ၊နတ်ပြည်၌၊နိက္ခိတ္တော၊ချထားအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အဝေါ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒဿမသုတ်ပြီး၏။

ဒုက္ခိယော၊နှစ်ခုမြောက်သော၊ ပရိသဝဂ္ဂေါ၊ပရိသဝဂ်သည်၊နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ ။တဿ၊ထိုပရိသဝဂ်၏၊ဥဒါနံ၊ဥဒါန်းသည်ကား၊ ။ ပရိသာ၊ပရိသတ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ပရိသတ်ကိုတင့်တယ်စေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကောင်း၊ ဒိဗ္ဗိ၊သိက္ခာ၊ဒိဗ္ဗိသမ္မာ၊ဒိဗ္ဗိသျှင် လေးခုမြောက်ရှိသော တရားတို့ကို ဟောရာ ဖြစ်သော သုတ်သည်ကောင်း၊ အကတညတာ၊ သူကျေးဇူးကိုမထိသောသူ၏ အဖြစ်သျှင်လေးခုမြောက်ရှိသောတရားတို့ကိုဟောရာဖြစ်သောသုတ်သည်ကောင်း၊ပါဏာတိပါတာပိ၊ပါဏာတိပါတသျှင် လေးခုမြောက်သောတရားတို့ကို ဟောရာဖြစ်သော

သုက္ခလည်းကောင်း၊ နွေနှစ်ပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂါ၊ ဝိစ္ဆာမဂ်တို့လည်းကောင်း၊
 နွေနှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဝေါဟာရပထာ၊
 စကားသည်းဟူသော အကြောင်းတို့ လည်းကောင်း၊ ဟိရိကံ၊ ဟိရိယျင်
 လေးခုမြောက်ရှိသောထိရားတို့ကို ဟောရာဖြစ်သောသုတ်လည်းကောင်း။
 ဒုပ္ပညနစ၊ ဒုပ္ပညပုဂ္ဂိုလ်ထွင် လေးယောက်မြောက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို
 ဟောရာဖြစ်သောသုတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေတာနိ၊ ထိုသုတ်တို့
 သည် ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 တည်း။ ။

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စပစ္ဆာသက-၃-ဒုစ္စရိတဝဂ်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝစီဒုစ္စရိတာနိ၊ ဝစီဒုစရိတ်တို့သည်၊ ဣမာနိစက္ကာရိ၊
 ဤလေးပါးတို့သည်၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်
 တို့နည်း၊ ရ ယာဝါဒေါ၊ ညွှတ်ယွင်းသောစကားကို ဆိုခြင်းလည်းကောင်း။
 ကောင်း၊ ဝိသုဘဝါစာ၊ ချောပစ်ရုံးတိုက်သောစကားကိုဆိုခြင်းငှင်း၊ ဖရူသ
 ဝါစာ၊ ကြွပ်-ကြွတ်သော စကားကိုဆိုခြင်း လည်းကောင်း၊ သမ္ပပ္ပထာပေါ၊
 အကျိုး ရှိမီ ပွားချားသာကို ပျက်ဆီးတတ်သော ပြိန်ခြင်းသောစကားကို
 ဆိုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣကိဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝစီဒုစ္စရိတာနိ၊ ဝစီဒုစရိတ်သို့သည်၊ ဣမာနိစက္ကာ
 ရိ၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝစီသုစရိတာနိ၊ ဝစီသုစရိတ်
 တို့သည်၊ ဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ စက္ကာရိ၊ လေးပါးတို့သည်၊
 ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ သစ္စဝါစာ၊ မှန်သောစကားကိုဆိုခြင်း
 လည်းကောင်း၊ အဝိသုဘဝါစာ၊ ချောပြစ်ရုံးတိုက်သော စကားမဟုတ်
 သည်ကိုဆိုခြင်းလည်းကောင်း။ သဏ္ဍဝါစာ၊ သိပ်မွေ့သောစကားကိုဆို
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ မန္တဝါစာ၊ ပညာဖြင့်ရုံစမ်း၍ဆိုခြင်းလည်းကောင်း။
 ဣကိဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်
 ဝစီ သုစရိတာနိ၊ ဝစီသုစရိတ်တို့သည်၊ ဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ခဗ္ဗေဟိ၊ တရားကိုနှင့်၊
 သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗာလော၊ မိန့်သော၊ အဗျတ္တော၊ မလိပ်မာ

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမပစ္ဆာသက-၃-ဒုစရိတဝဂ်၊

သော၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာသည်။ ခေတံဂုဏ်
 ကျေးဇူးကို တူးဖြို သာအားဖြင့် တူးဖြိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဟတံ၊ ဂုဏ်
 ကျေးဇူးကိုပျက်ဆီးသောအားဖြင့်ပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိ
 ကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှက်ဆောင်၏။ သာဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်ရှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ သာနုဝဇ္ဇောစ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်း။ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊
 ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ စတုဟိ၊
 လေးပါးကုန်သော၊ ခဗ္ဗေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
 ဗာလော၊ မိုက်သော၊ အဗျက္ကော၊ မလိပ်မာသော၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်
 မဟုတ်သူယုတ်မာသည်၊ ခေတံဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးဖြိုသောအားဖြင့်တူးဖြို
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီးသော အားဖြင့်
 ပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှက်ဆောင်
 သနည်း၊ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်း။ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ
 သနည်း၊ ကာယဒုစရိတေန၊ ကာယဒုစရိုက်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဝစီဒုစရိတေန၊
 ဝစီဒုစရိုက်နှင့်လည်းကောင်း၊ မနောဒုစရိတေန၊ မနောဒုစရိုက်နှင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိဒ္ဓန္တိ၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ တောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သောအယူနှင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ခဗ္ဗေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗာလော၊ မိုက်သော၊ အဗျက္ကော၊ မလိပ်မာ
 သော၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာသည်။ ခေတံဂုဏ်ကျေး
 ဇူးကိုတူးဖြိုသောအားဖြင့် တူးဖြိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
 ကိုပျက်ဆီးသောအားဖြင့်ပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 ပရိဟရတိ၊ ရှက်ဆောင်၏။ သာဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊
 ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ သာနုဝဇ္ဇောစ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည် လည်းကောင်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်း။ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊
 ပွားစေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
 ဣမေဟိ၊ ခဗ္ဗေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗာလော၊
 မိုက်သော၊ အဗျက္ကော၊ မလိပ်မာသော၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်
 သူယုတ်မာသည်။ ခေတံဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးဖြိုသောအားဖြင့် တူးဖြိုအပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပျက်ဆီးသောအားဖြင့် ပျက်ဆီး
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှက်ဆောင်၏။ သာ
 ဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ သာနုဝဇ္ဇော

မကဲ့ရဲ့အပ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်း၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗလ္လိတော၊ ပညာရှိသော၊ ဝိသက္ကော၊ လိပ်မာသော၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်၊ အက္ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးမြို့သောအားဖြင့်မတူးမြို့အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီးသောအားဖြင့် မပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရွက်ဆောင်၏။ အနုဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်မရှိသည်ထည်းကောင်း၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အနုဉ္စ၊ ဝဇ္ဇောစ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်း၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ ကတမေဟိ၊ အတယ်ယိုသတောရှိကုန်သော၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗလ္လိတော၊ ပညာရှိသော၊ ဝိသက္ကော၊ လိပ်မာသော၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်၊ အက္ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးမြို့သောအားဖြင့်မတူးမြို့အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီးသောအားဖြင့်မပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရွက်ဆောင်သနည်း၊ အနုဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်မရှိသည်ထည်းကောင်း၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အနုဉ္စ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်း၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ ကာယသုစရိတေန၊ ကာယသုစရိန်နှင့်ထည်းကောင်း၊ ဝစီ သုစရိသော၊ ဝစီ သုစရိန်နှင့်ထည်းကောင်း၊ မနောသုစရိတေန၊ မနောသုစရိန်နှင့် ထည်းကောင်း၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိယာ၊ မဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သောအယူနှင့် ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗလ္လိတော၊ ပညာရှိသော၊ ဝိသက္ကော၊ လိပ်မာသော၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်၊ အက္ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးမြို့သောအားဖြင့်မတူးမြို့အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီးသောအားဖြင့်မပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရွက်ဆောင်၏။ အနုဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်မရှိသည်ထည်းကောင်း၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အနုဉ္စ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်း၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊

ဝေဒနာက္ခိယာပိတပဉ္စမပတ္ထိယသက-၃-ဒုစ္စရိတဝဂ်၊ ၂၇၉

ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ ဝိပဏ္ဍော၊ လိင်မာသော၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်
ယောင်းသည်။ အက္ခဝံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးမြိုသော အားဖြင့် မတူးမြိုအပ်
သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဖျက်ဆီးသော အားဖြင့် မဖျက်
ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရွက်ဆောင်၏။
အနုဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်မရှိသည်ထည်းကောင်း၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အနု
ဝဇ္ဇောစ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည် ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုဉ္စ၊ များ
စွာလည်း၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊
မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဂတုတိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗာဏော၊ ခိုက်သော၊ အဗျုတ္တော၊ မလိင်မာ
သော၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာသည်။ ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေး
ဇူးကို တူးမြိုသော အားဖြင့် တူးမြိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
ကို ဖျက်ဆီးသော အားဖြင့် ဖျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
ပရိဟရတိ၊ ရွက်ဆောင်၏။ သာဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်ရှိသည်ထည်းကောင်း၊
ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ သာနုဝဇ္ဇောစ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည် ထည်းကောင်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်း၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသတိ၊
ပွားစေ၏။ ကတမေတိ၊ အတတ်သို့သဘောရှိကိန်သော၊ ဂတုတိ၊ ထေးပါး
ကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗာဏော၊
ခိုက်သော၊ အဗျုတ္တော၊ မလိင်မာသော၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်
သူယုတ်မာသည်။ ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးမြိုသော အားဖြင့် တူးမြိုအပ်
သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဖျက်ဆီးသော အားဖြင့် ဖျက်ဆီး
အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရွက်ဆောင်သနည်း၊
သာဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်ရှိသည်ထည်းကောင်း၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ သာနု
ဝဇ္ဇောစ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည် ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဗဟုဉ္စ၊
များစွာလည်း၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသတိ၊ ပွားစေသနည်း။ ကာယ
ဒုစ္စရိတေန၊ ကာယဒုစရိုက်နှင့်ထည်းကောင်း၊ ဝေဒိဒုစ္စရိတေန၊ ဝေဒိဒုစရိုက်နှင့်
ထည်းကောင်း၊ မနောဒုစ္စရိတေန၊ မနောဒုစရိုက်နှင့်ထည်းကောင်း၊ အကတ
ညုတာအကတညုဘယ၊ သူကျေးဇူးကို မသိသောသူ၏ အဖြစ်နှင့်ထည်း
ကောင်း၊ အကတဝေဒိတာအကတဝေဒိဘယ၊ သူကျေးဇူးညံ့မသိသော

သုဇ္ဈိအဖြစ်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုယံ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ
 ဟံ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗာလော၊ မိုက်သော၊
 အဗျတ္တော၊ မလိပ်မာသော၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာ
 သည်၊ ခဝံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုတူးဖြိုသောအားဖြင့် တူးဖြိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ဥပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပျက်ဆီးသောအားဖြင့် ပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှက်ဆောင်၏၊ သာဝဇ္ဇော၊ အပြစ်ရှိ
 သည်လည်းကောင်း၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ သာနုဝဇ္ဇော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်
 ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာထည်း၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှု
 ကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုယံ၊ ထေးပါးကုန်သော၊
 ဣမေဟိဓမ္မေ ဝံ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ (ပ)၊ ကာယသုစရိတေန၊ ကာယသုစရိုက်
 နှင့်လည်းကောင်း၊ ဇစိသုစရိတေန၊ ဇစိသုစရိုက်နှင့်လည်းကောင်း၊ မနော
 သုစရိတေန၊ မနောသုစရိုက်နှင့်လည်းကောင်း၊ ကထညဘကထညဘာ
 ယ၊ သူ့ကျေးဇူးကို သိသောသူ၏ အဖြစ်နှင့် လည်းကောင်း၊ ကထဇေဒိ
 တာကထ ဇေဒိတာယ၊ သူ့ကျေးဇူးကို သိသောသူ၏ အဖြစ်နှင့် လည်း
 ကောင်း၊ (ပ)၊

တတိယသုတ်ပြီး၏။

ပါဏာတိပါတိ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 အဒိန္နာဒါယိ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော လူ့ဇာတ်ဖြစ်
 သောသူတပါးဥစ္စာကိုခိုးယူလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမေသမိစ္ဆာ
 စာရီ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌မှားသောအကျင့်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရုသာဝါဒိ၊
 ချွတ်ယွင်းသောစကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ ပါဏာတိ
 ပါဏာ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သော
 လူ့ဇာတ်ဖြစ်သောသူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမေသမိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားသော
 အကျင့်မှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရုသာဝါဒါ၊ ချွတ်
 ယွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ (ပ)။

စတုတ္ထသုတ်ပြီး၏။

စတုက္ကနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၃-ဒုဗ္ဗရိတဝဂ်၊ ၂၈၀

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ဘောကံပြန်ခြင်းသို့ရောက်သောအယူရှိသည်။ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပေါ၊ဘောကံပြန်သော အကြံရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။
မိစ္ဆာဝါစော၊ ဘောကံပြန်သော စကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာ
ကမ္မန္တော၊ ဘောကံပြန်သောအမှုရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။(ပ)။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
ကော၊ မဘောကံပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော အယူရှိသည်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊
မဘောကံပြန်သောအကြံရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သမ္မာဝါစော၊မဘောကံ
ပြန်သော စကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သမ္မာကမ္မန္တော၊ မဘောကံပြန်
သောအမှုရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။(ပ)။ ။

ပဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

မိစ္ဆာအာဇီဝေါ၊ဘောကံပြန်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာဝါယာမော၊ ဘောကံ ပြန်သော လုံ့လရှိသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာသတိ၊ ဘောကံပြန်သောသတိရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာ
သမာဓိ၊ဘောကံပြန်သောသမာဓိရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။(ပ)။သမ္မာအာဇီ
ဝေါ၊မဘောကံပြန်သော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သမ္မာ
ဝါယာမော၊မဘောကံပြန်သောလုံ့လရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သမ္မာသတိ၊
မဘောကံပြန်သောသတိရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သမ္မာသမာဓိ၊မသောကံ
ပြန်သောသမာဓိရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။(ပ)။ ။

ဆဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

အဒိဋ္ဌမမြင်အပ်သည်။ ဒိဋ္ဌဝါဒ၊မြင်အပ်၏ဟုဆိုလေ့ရှိသည်။ဟော
တိ၊ဖြစ်၏။ အသုတေ၊မကြားအပ်သည်။သုတဝါဒ၊ကြားအပ်၏ဟုဆိုလေ့
ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အရထေ၊ သုံးပါးသောဝိညာဉ်တို့ဖြင့် မတွေ့အပ်
သည်။ ရုတဝါဒ၊သုံးပါးသောဝိညာဉ်တို့ဖြင့်တွေ့အပ်၏ဟုဆိုလေ့ရှိသည်။
ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အဝိညာတေ၊မနောဝိညာဉ်ဖြင့်မထိအပ်သည်။ ဝိညာတ
ဝါဒ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်ထိအပ်၏ ဟုဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။(ပ)။
အဒိဋ္ဌမမြင်အပ်သည်။အဒိဋ္ဌဝါဒ၊မမြင်အပ်ဟုဆိုလေ့ရှိသည်။ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။အသုတေ၊မကြားအပ်သည်။ အသုတဝါဒ၊မကြားအပ်ဟုဆိုလေ့ရှိ
သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။အရထေ၊သုံးပါးသောဝိညာဉ်တို့ဖြင့်မတွေ့အပ်သည်
။အရုတဝါဒ၊ သုံးပါးသောဝိညာဉ်တို့ဖြင့် မတွေ့အပ်ဟု ဆိုလေ့ရှိသည်။

အင်္ဂုတ္တို(၂)ပါဠိထောင်နိဿယ။

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဝိညာတေ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်မထိအပ်သည်။ အဗျာတတဝါဒိ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်မထိအပ်ဟု ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ (ပ)။ ။

သတ္တမသုတ်ပြီး၏။

ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်သည်။ အဒိဋ္ဌဝါဒိ၊ မမြင်အပ်ဟု ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုထေ၊ ကြားအပ်သည်။ အသုတဝါဒိ၊ မကြားအပ်ဟု ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခုဒတ၊ သုံးပါးသောဝိညာဉ်တို့ဖြင့်တွေ့အပ်သည်။ အဗျာတဝါဒိ၊ သုံးပါးသောဝိညာဉ်တို့ဖြင့် မတွေ့အပ်ဟု ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညာတေ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်ထိအပ်သည်။ အဝိညာတဝါဒိ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်မထိအပ်ဟု ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်သည်။ ဒိဋ္ဌဝါဒိ၊ မြင်အပ်၏ ဟု ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုထေ၊ ကြားအပ်သည်။ သုတဝါဒိ၊ ကြားအပ်၏ ဟု ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ခုဒတ၊ သုံးပါးသောဝိညာဉ်တို့ဖြင့် တွေ့အပ်သည်။ ဗျာတဝါဒိ၊ သုံးပါးသောဝိညာဉ်တို့ဖြင့်တွေ့အပ်၏ ဟု ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညာတေ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်ထိအပ်သည်။ ဝိညာတဝါဒိ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်ထိအပ်၏ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)။ ။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

အသဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုသိယေ၊ သိထမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဟိရိကော၊ ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့မှ ရှက်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနောတ္တဗ္ဗိ၊ ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့မှ ကြောက်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိထဝါ၊ သိထရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိရိမာ၊ ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့မှ ရှက်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဩတ္တဗ္ဗိ၊ ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့မှ ကြောက်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)။ အသဒ္ဓေါ၊ သိထမရှိခြင်း သဒ္ဓါတရားမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုသိယေ၊ သိထမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကုသိတော၊ ပျင်းရိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုပ္ပဉ္ဇာ၊ မကောင်းသောအပြားအားဖြင့်ထိခြင်းပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိထဝါ၊ သိထရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရုဗ္ဗဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပညာဝါ၊

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၃-ဒုစ္စရိတဝဂ်၊

ပညာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊
လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေတိဓမ္မေတိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္တာဝတော၊ ပြည့်စုံ
သော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ ဝိဟတ္ထော၊ လိပ်မာသော၊ သပ္ပုရိသော၊
သူးထင်ကောင်းသည်၊ အက္ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုတူ ဖြိုသောအားဖြင့်မတူး
ဖြိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဖျက်ဆီးသော အားဖြင့်
မဖျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှုက်ဆောင်
၏၊ အနုဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်မရှိသည် လည်းကောင်း၊ ဝိညုနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊
အနုနုဝဇ္ဇောစ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုဗ္ဗ၊ များ
စွာသည်၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤဤ၊ အဝေါစ၊ မိန့်
တော်မူ၏။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဝိ၊ ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဣမေစက္ကာ
ရော၊ ဤလေးယောက်တို့သည်၊ စက္ကာရော၊ လေးယောက်တို့သည်၊ ကတ
မေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဝိန္ဒာကဝိ၊ ဝတ္ထုအနုသန္ဓေကို ကြံ၍ ပြုစီစဉ်
သောပညာရှိလည်းကောင်း၊ သုတကဝိ၊ သူတပါး၏အထံမှတဆင့် ပြုစီစဉ်
နိုင်သောပညာရှိလည်းကောင်း၊ အတ္ထကဝိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအနက်ကို အခြံပြု
၍ ခင်နိုင်သောပညာရှိလည်းကောင်း၊ ပဋိဘာနကဝိ၊ တစ်စုံတစ်ခု မိမိဥာဏ်
အထင်ဖြင့်ပြုစီစဉ်နိုင်သော ပညာရှိလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေစက္ကာရော၊
ဤလေးယောက်တို့ နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ကဝိ၊ ပညာရှိ
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဣမေစက္ကာရော၊ ဤလေးယောက်တို့သည်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒသမသုတ်ပြီး၏။

တကိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဒုစ္စရိတဝဂ္ဂေါ၊ ဒုစ္စရိတဝဂ်သည်၊ ဒိဗ္ဗိ
တော၊ ဖြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ကဿ၊ ထိုဒုစ္စရိတဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ ဥဒါနံ
သင်္ဃာနာ၊ ဒုစ္စရိတံ၊ ဒုစ္စရိတ်လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗိ၊ ဒိဗ္ဗိလည်းကောင်း၊
အကတညူစ၊ ပြုပေဘုသော သူ့ကျေးဇူးကို မထိခြင်းအကတညူလည်း
ကောင်း၊ ပါဏာတိပါတာဝိ၊ ပါဏာတိပါတလည်းကောင်း၊ ဧဒ္ဓေ၊ နှစ်ပါးကုန်
သော၊ မဂ္ဂါ၊ မဂ်တို့လည်းကောင်း၊ ဧဒ္ဓေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝတ္ထာ၊ ဟောတော်
မူအပ်ကုန်သော၊ ဝေါဟာရပထာ၊ စကားတည်းဟူသော အကြောင်းတို့

လည်းကောင်း၊ အဟိရိကံ၊ အဟိရိကလည်းကောင်း၊ ဧပည၊ ပညာမရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊ ကဝိနာစ၊ ပညာရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဟောရာဖြစ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတောနိ၊
ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊
ဤသည်လျှင်တည်း။ ။

စတုက္ကနိပါတ်ပဋ္ဌမပစ္ဆာသက(၄)ကမ္မဝဂ်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိကမ္မာနိ၊ ဤကံ
တို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊
ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပဝေဒိတာနိ၊ သိစေ
အပ်ကုန်၏။ ကမ္မာနိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊
အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်
ပြု၍၊ ပဝေဒိတာနိ၊ သိစေအပ်ကုန်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဗ္ဗံ၊
မည်းညစ်သော၊ ကဏ္ဍဝိပါကံ၊ မည်းညစ်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊
ကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုက္ကံ၊ ဖြစ်သော၊ သုက္ကဝိပါကံ၊
ဖြစ်သောအကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ကဏ္ဍသုက္ကံ၊ မည်းညစ်ဖြစ်သော၊ ကဏ္ဍသုက္ကဝိပါကံ၊ မည်းညစ်ဖြစ်
သောအကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အက
ဏ္ဍအသုက္ကံ၊ မမည်းညစ်ဖြစ်သော၊ အကဏ္ဍအသုက္ကဝိပါကံ၊ မမည်းညစ်
မဖြစ်သောအကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ကမ္မံ၊ ထိုကံသည်
ကမ္မက္ခယာယ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံ၏ကုန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတံ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရား
သည်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊
သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပဝေဒိတာနိ၊ သိစေအပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဧဝါ၊ စင်စစ်၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိကမ္မာနိ၊ ဤကံတို့
ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊
ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပဝေဒိတာနိ၊ သိစေ
အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ (၁)။

ပဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိ၊ ကမ္မာနိ၊ ဤကံတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သတ္ထိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပဝေဒိတာနိ၊ သိစေအပ်ကုန်၏။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သတ္ထိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပဝေဒိတာနိ၊ သိစေအပ်ကုန်သနည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဏ္ဍံ၊ မည်းညစ်သော၊ ကဏ္ဍဝိပါကံ၊ မည်းညစ်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုက္ကံ၊ ဖြူစင်သော၊ သုက္ကဝိပါကံ၊ ဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဏ္ဍံ၊ မည်းညစ်သော၊ ကဏ္ဍဝိပါကံ၊ မည်းညစ်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံမကောင်းမှုကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အကဏ္ဍံ၊ မမည်းညစ်မဖြူစင်သော အကဏ္ဍဝိပါကံ၊ မမည်းညစ်မဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဟံ၊ ကမ္မံ၊ ထိုကံသည်၊ ကမ္မက္ခယာယ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံ၏ကုန်ခြင်းငှါ၊ သံပတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဏ္ဍံ၊ မည်းညစ်သော၊ ကဏ္ဍဝိပါကံ၊ မည်းညစ်သော အကျိုးရှိသောကံသည်၊ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသောကမ္မံ၊ ဧကေ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗာပတ္တံ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကာယသင်္ခါရကို အဘိသင်္ခါရောဟိ၊ ပြုပြင်စီရင်၏။ သဗ္ဗာပတ္တံ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ ဝစီသင်္ခါရံ၊ ဝစီသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရောဟိ၊ ပြုပြင်စီရင်၏။ သဗ္ဗာပတ္တံ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ မနောသင်္ခါရံ၊ မနောသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရောဟိ၊ ပြုပြင်စီရင်၏။ ယော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗာပတ္တံ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကာယသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍၊ သဗ္ဗာပတ္တံ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ ဝစီသင်္ခါရံ၊ ဝစီသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍၊ သဗ္ဗာပတ္တံ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ မနောသင်္ခါရံ၊ မနောသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍၊ သဗ္ဗာပတ္တံ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ ထောကံ၊ ထောကမ္မံ၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ရ၏။ သဗ္ဗာပတ္တံ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ ထောကံ၊ ထောကမ္မံ၊ ဥပပဇ္ဇံ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ သမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ တမေခံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သဗ္ဗာပတ္တံ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်သော၊ ဖဿာ၊ ဖဿဘို့သည်၊ ဗုသန္တိ၊ တွေ့ကုန်၏။ ယော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗာပတ္တံ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်သော၊ ဖိဿေဟိ၊ ဖဿတို့သည်၊ ပုဋ္ဌော၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ထွေ့အပ်သည်။ သမာဓော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊
 ဧကန္တဒုက္ခံ စင်စစ်အားဖြင့် ဆင်းရဲသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒယတိ၊
 ခံစားရ၏။ သေယျထာဝရံ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ နေရယိကာ၊ ငရဲ၌ဖြစ်ကုန်
 သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သဗ္ဗာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်း ရှိသော၊ ဧကန္တ
 ဒုက္ခံ၊ စင်စစ်အားဖြင့် ဆင်းရဲသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒယန္တိ၊ သေယူထာ
 ဝရံ၊ ခံစားကုန်သကဲ့ သို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤ၊ ငရဲတို့၌ ဖြစ်စေ
 ထာတ်သော အကုသိုလ်ကံကို၊ ကဏ္ဍိ၊ မည်းညစ်သော၊ ကဏ္ဍဝိပက်ံ၊
 မည်းညစ်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံဟူ၍၊ ဝုစ္စဘိ၊ ဆိုအပ်
 ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သုက္ကံ၊ ပြုစင်သော၊ သုက္ကဝိပက်ံ၊ ပြုစင်သော
 အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒေ၊ ဤသောက၌၊ ဧကဠော၊ အမျိုးသား သူသည်။ အဗျာ
 ပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော၊ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကာယသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခ
 ခောဘိ၊ ပြုပြင်စီရင်၏။ အဗျာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်း မရှိသော၊ ပစီ၊ သင်္ခါရံ၊ ဝစီ
 သင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရောဘိ၊ ပြုပြင်စီရင်၏။ အဗျာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိ
 သော၊ မနောသင်္ခါရံ၊ မနောသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရောတိ၊ ပြုပြင်စီရင်
 ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဗျာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော၊ ကာယ၊ သင်္ခါ
 ရံ၊ ကာယသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍၊ အဗျာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲ
 မရှိသော၊ ဝစီ၊ သင်္ခါရံ၊ ဝစီသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍၊ အဗျာ
 ပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော၊ မနောသင်္ခါရံ၊ မနောသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊
 ပြုပြင်စီရင်၍၊ အဗျာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော၊ လောကံ၊ လောကကို၊ ဥပပဇ္ဇ
 တိ၊ ဖြစ်ရ၏။ အဗျာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော၊ လောကံ၊ လောက၌၊ ဥပပဇ္ဇံ၊
 ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ သမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ တမေခံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဗျာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲ
 ခြင်းမရှိ ကုန်သော၊ ဖဿာ၊ ဖဿတို့သည်။ ဗုသန္တိ၊ ထွေ့ကုန်၏။ သော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဗျာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိကုန်သော၊ ဖဿတိ၊ ဖဿတို့
 ထာတ် ဖုဒ္ဓော၊ ထွေ့ အပ်သည်။ သမာဓော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဗျာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲ
 ခြင်းမရှိသော၊ ဧကန္တသုခံ၊ စင်စစ်အားဖြင့်ချမ်းသာသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာ
 ကို၊ ဝေဒယ ဘိ၊ ခံစားရ၏။ သေယျထာဝရံ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သုဘ
 ကိဿု၊ သုဘကိဿာတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ အဗျာပဏ္ဍိ၊
 ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော၊ ဧကန္တသုခံ၊ စင်စစ်အားဖြင့် ချမ်းသာသော၊ ဝေဒနံ၊
 ဝေဒနာကို၊ ဝေဒယန္တိ၊ သေယူထာဝရံ၊ ခံစားသကဲ့ သို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ ဣဒံ၊ ဤ သုဘကိဿာတို့၌ ဖြစ်စေထာတ်သောကံကို၊ သုက္ကံ၊ ပြုစင်သော။

သုက္ကဝိပါကံ၊ ဖြုစင်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဏ္ဍသက္ကံ၊ မည်းညှပ် ဖြုစင်သော၊ ကဏ္ဍသက္ကံ၊ ဝိပါကံ၊ မည်းညှပ်ဖြုစင်သောအကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံ၊ မကောင်းမှုကံသည်၊ ကတ၊ မဂ္ဂ၊ အဘယ်နည်း၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ဧကေစ္စ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗျာဇန္တိ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းရှိသော၊ အဗျာပန္တိ၊ ဆင်းရဲခြင်း လည်းမရှိသော၊ ကာသင်္ခါရံ၊ ကာယသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခရာတိ၊ ပြုပြင်စီမံခြင်း၊ သဗျာပန္တိ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းရှိသော၊ သဗျာပန္တိ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းမရှိသော၊ ဝစီသင်္ခါရံ၊ ဝစီသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခရာတိ၊ ပြုပြင်စီမံခြင်း၊ သဗျာပန္တိ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းရှိသော၊ အဗျာပန္တိ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းမရှိသော၊ မနောသင်္ခါရံ၊ မနောသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခရာတိ၊ ပြုပြင်စီမံခြင်း၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗျာဇန္တိ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းရှိသော၊ အဗျာပန္တိ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းမရှိသော၊ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကာယသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ ပြုပြင်စီမံခြင်း၊ သဗျာပန္တိ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ အဗျာပန္တိ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းမရှိသော၊ ဝစီသင်္ခါရံ၊ ဝစီသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ ပြုပြင်စီမံခြင်း၊ သဗျာဇန္တိ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းရှိသော၊ အဗျာပန္တိ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းမရှိသော၊ မနောသင်္ခါရံ၊ မနောသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ ပြုပြင်စီမံခြင်း၊ သဗျာဇန္တိ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းရှိသော၊ အဗျာပန္တိ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းမရှိသော၊ လောကံ၊ လောက၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗျာပန္တိ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းရှိသော၊ အဗျာပန္တိ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းမရှိသော၊ လောကံ၊ လောက၌၊ ဥပပဇ္ဇံ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ သမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ တမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းရှိသော၊ အဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းမရှိသော၊ ဖဿာ၊ ဖဿတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ဝေဠုကုန်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းရှိသော၊ အဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းမရှိသော၊ ဖဿတိ၊ ဖဿတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ဝေဠုအပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သဗျာဇန္တိ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းရှိသော၊ အဗျာပဇ္ဇတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းမရှိသော၊ ဝေဠုကုန်သော၊ သုခန္တံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲရှိသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယတံ၊ ခံစား၏၊ သေယျထာဝရံ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧကေစ္စ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧကေစ္စ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဝိနိပါတိကာစ၊ ဘောက်ပြန်လျက်လျှောက်သောဝေမာနိက၊ ပြိတ္တာတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗျာပန္တိ၊ ဆင်းရဲခြင်း လည်းရှိသော၊ အဗျာပန္တိ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဆင်းရဲခြင်းကည်းမရှိသော၊ ဝေါက်ဗ္ဗိ၊ ရောဂြင်းသော၊ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာ
ဆင်းရဲရှိသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒိယန္တိ၊ သေယျထာဝိ၊ စံစားကုန်သကဲ့
သို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤလူ့သံသယသည် ဖြစ်စေတတ်သော
ကောင်းမှုကံမကောင်းမှုကံကို၊ ကဏ္ဍသုက္ကံ၊ မည်းညှပ်ဖြူစင်သော၊ ကဏ္ဍ
သုက္ကံပေါက်၊ မည်းညှပ်ဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကံဟူ၍၊ ဝုဇ္ဈတိ၊
ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အကဏ္ဍအသုက္ကံ၊ မမည်းညှပ် မဖြူစင်
သော၊ အကဏ္ဍအသုက္ကံပေါက်၊ မမည်းညှပ် မဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော
ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်၊ ကမ္မက္ခယာယ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံ၏ကုန်၊
ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်၊ ကတမဗ္ဗ၊ အဘယ်နည်း၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဏှိ၊ ထိုသုံးပါးသောကံတို့တွင်၊ ကဏ္ဍံ၊ မည်းညှပ်
သော၊ ကဏ္ဍပေါက်၊ မည်းညှပ်သော အကျိုးရှိသော၊ ယမိဒံယံ၊ ဣဒံကမ္မံ၊
အကြင်ကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုကံကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊
ယာစေတနာ၊ အကြင်အပစယဂါမိဖြစ်သော မဂ်စေတနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
သုက္ကံ၊ ဖြူစင်သော၊ သုက္ကံပေါက်၊ ဖြူစင်သော အကျိုး ရှိသော၊ ယမိဒံယံ၊ ဣဒံ
ကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုကံကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်း
ငှါ၊ ယာစေတနာ၊ အကြင်အပစယဂါမိဖြစ်သော မဂ်စေတနာသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ ကဏ္ဍသုက္ကံ၊ မည်းညှပ် ဖြူစင်သော၊ ကဏ္ဍသုက္ကံပေါက်၊ မည်းညှပ်
ဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော၊ ယမိဒံယံ၊ ဣဒံကမ္မံ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံ အကု
သိုလ်ကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုကံကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊
ယာစေတနာ၊ အကြင်အပစယဂါမိ ဖြစ်သော မဂ်စေတနာသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤအပစယဂါမိ ဖြစ်သော မဂ်စေတနာ
ကို၊ အကဏ္ဍအသုက္ကံ၊ မမည်းညှပ် မဖြူစင်သော၊ အကဏ္ဍအသုက္ကံပေါက်၊
မမည်းညှပ်မဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကံဟူ၍၊ ဝုဇ္ဈတိ၊ ဆိုအပ်၏။
ယံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်၊ ကမ္မက္ခယာယ၊ ကောင်းမှုကံ မကောင်းမှုကံ၏ ကုန်
ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စက္ကာရိ၊
ဆေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိကမ္မာနိ၊ ဤကံတို့ကို၊ မယာ၊ ငါထုရားသည်၊
သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိ
ကလ္လော၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပဝေဒိတာနိ၊ သိစေအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဆးဝါပ၊ မိန့်ကော်မူ၏။ ။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၄-ကမ္မဝဂ်၊

ထိခေါ်ထိင်အလယ်၌တည်သောဦးစွန်းရှိသော၊ မောဂ္ဂဏာနော၊ မောဂ္ဂ
ထာနံအနွယ်၌ဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုမြတ်စွာထုရား
ရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ထေပြီ
၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ သမ္ပောဒိ၊ ဝပ်မြောက်ဝမ်း
သာပြောဟော၏၊ သမ္ပောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောအပ်သော၊
သာဓကီ၊ နံ၊ မပြတ်အောက်မေ့အပ်သော၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ဝိတိသာ
ရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဝံဒမိ၊
ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်ထျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝံဒေခေါ၊ ထိုင်
နေပြီးသော၊ ထိခေါ်ထိင်အလယ်၌တည်သောဦးစွန်းရှိသော၊ မောဂ္ဂဏာနော၊
မောဂ္ဂထာနံအနွယ်၌ဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
ထုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ကိံအဝေါစ၊
အဘယ်သို့ဝျှောက်သနည်း၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ပုရိမာနိ၊ ယနေ့
မှရှေးဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိဝသာနိ၊ နေ့တို့သည်၊ ပုရိမတရာနိ၊ ယမန်နေ့မှရှေးဖြစ်
ကုန်သော၊ ဒိဝသာနိ၊ နေ့တို့၌၊ သောဏကာယနော၊ သောဏကာယနအမည်
ရှိသောလူထင်သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအကျွန်ုပ်ရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္က
မိတွာ၊ ကပ်ပြီး၍၊ ဝံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်
၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ ဝျှောက်သနည်း၊ သမထော၊ ဂေါတမော၊
ပဟာနိ၊ ဂေါတမသည်၊ သိဗ္ဗကမ္မာနံ၊ အလုံးစုံသောကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံ
တို့ကို၊ အကိရိယံ၊ မပြုခြင်းကို၊ ပညာပေတိ၊ ပညာပတ်တော်မူ၏၊ ခေါပန၊ စင်
စစ်၊ ဝဇ္ဇေသံ၊ အလို စုံကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံတို့ကို၊
အကရိယံ၊ မပြုခြင်းကို၊ ပညပေန္တော၊ ပညတ်သည်ဖြစ်၍၊ လောကဿ၊
သတ္တထောက၏၊ ဥဒ္ဓေန္တံ၊ ပြတ်ခြင်းကို၊ ဘော၊ အရှင်တို့၊ လောကော၊ သတ္တ
ထောကသည်၊ ကမ္မသစ္စာယိ၊ ကံသဘောရှိ၏၊ ကမ္မသမာပုန္နုဋ္ဌာယိ၊ ကံကို
အားထုတ်သဖြင့်တည်လေ့ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သောဏကာယ
နဿ၊ သောဏကာယနအမည်ရှိသော၊ မာဏာဿ၊ လူထင်ကို၊ ဒဿနန္တိ၊
ဖူးမြင်ခြင်းမျှကိုလည်း၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မထိစဘူး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဤသို့သဘောရှိ
သော၊ ကထာသညာပေါစ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်လည်း၊ ကုတောပန
အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်-နိဿယ

ဣမာနိကမ္မာနိ၊ ဤကံတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊
 အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်
 ပြု၍၊ ပဝေဒိတာနိ၊ သိစေအပ်ကုန်၏၊ ကတမာနိ၊ အသယံသို့ သဘောရှိကုန်
 သော၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊
 သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိ
 ကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပဝေဒိတာနိ၊ သိစေအပ်ကုန်သနည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ ကဏ္ဍိ၊ မည်းညစ်သော၊ ကဏ္ဍိပိ၊ ကံ၊ မည်းညစ်သော အကျိုးရှိ
 သော၊ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သုက္ကံ၊ ဖြူစင်
 သော၊ သုက္ကပိ၊ ကံ၊ ဖြူစင်သောအကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံသည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ကဏ္ဍသုက္ကံ၊ မည်းညစ်ဖြူစင်သော၊ ကဏ္ဍသုက္က
 ပိ၊ ကံ၊ မည်းညစ်ဖြူစင်သောအကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်
 ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အကဏ္ဍအသုက္ကံ၊ မမည်းညစ်မဖြူ
 စင်သော၊ အကဏ္ဍအသုက္ကပိ၊ ကံ၊ မမည်းညစ်မဖြူစင်သောအကျိုးရှိသော
 ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏ ထံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်၊ ကမ္မက္ခယာယ၊ ကုသိုလ်ကံ
 အကုသိုလ်ကံ၏ကုန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရိ၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊
 အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်
 ပြု၍၊ ပဝေဒိတာနိ၊ သိစေအပ်ကုန်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ကဏ္ဍိ၊ မည်းညစ်
 သော၊ ကဏ္ဍပိ၊ ကံ၊ မည်းညစ်သောအကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ ကတ
 မဉ္ဇ၊ အတယ်နည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣ၊ ဤ၊ လောကန္တိ၊ ဇောက္ခော၊ အချို့သော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကာယသင်္ခါ
 ရကို၊ အဘိသင်္ခါရောတိ၊ ပြုပြင်စီရင်၏၊ အဗ္ဗာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော၊
 ဝစိသင်္ခါရံ၊ ဝစိသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရောတိ၊ ပြုပြင်စီရင်၏၊ သဗ္ဗာပဏ္ဍိ၊ ဆင်း
 ရဲခြင်းရှိသော၊ မနောသင်္ခါရံ၊ မနောသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရောတိ၊ ပြုပြင်စီ
 ရင်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ ကာယသင်္ခါ
 ရံ၊ ကာယသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍၊ သဗ္ဗာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်း
 ရှိသော၊ ဝစိသင်္ခါရံ၊ ဝစိသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍၊ သဗ္ဗာ
 ပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ မနောသင်္ခါရံ၊ မနောသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရိတွာ
 ပြုပြင်စီရင်၍၊ သဗ္ဗာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ ယောကံ၊ ယောကန္တိ၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ ယောကံ၊ ယောကန္တိ၊ ဥပပဇ္ဇံ၊ ဖြစ်သည်
 ဖြစ်၍၊ သမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ တမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သဗ္ဗာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိ

ကုန်သော၊ ဖဿာ၊ ဖဿတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓိ၊ တွေ့ကုန်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ သဗ္ဗာပဏ္ဍေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်သော၊ ဖဿေဟိ၊ ဖဿတို့သည်၊
ဗုဒ္ဓော၊ တွေ့အပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်း
ရှိသော၊ ဧကန္တဒုက္ခံ၊ စင်စစ်အားဖြင့် ဆင်းရဲသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊
ဝေဒိယတိ၊ ခံစား၏၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ နေရယိကား၊
ရေထံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ တို့သည်၊ သဗ္ဗာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲ
ခြင်းရှိသော၊ ဧကန္တဒုက္ခံ၊ စင်စစ်အားဖြင့် ဆင်းရဲသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာ
ကို၊ ဝေဒိယန္တိ၊ သေယျထာပိ၊ ခံစားကုန်သကဲ့သို့၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဒံ၊
ဤရေထံ၌ ဖြစ်စေတတ်သော မကောင်းမှုကံကို၊ ကဏ္ဍံ၊ မည်းညှစ်သော၊
ကဏ္ဍဝိပါကံ၊ မည်းညှစ်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ် ကံဟူ၍၊
ပုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သုက္ကံ၊ ပြုစင်သော၊ သုက္ကဝိပါကံ၊
ပြုစင်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ ကတမဗ္ဗ၊ အတယ်နည်း၊ ဗြာဟ္မ
ဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣမ ဤထောက၌၊ ဧကန္တော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဗ္ဗာပဏ္ဍိ၊
ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော၊ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကာယသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရေဟိ၊
ပြုပြင်စီရင်၏၊ အဗ္ဗာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော၊ ဝစီသင်္ခါရံ၊ ဝစီသင်္ခါရကို၊
အဘိသင်္ခါရေဟိ၊ ပြုပြင်စီရင်၏၊ အဗ္ဗာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော၊ မနော
သင်္ခါရံ၊ မနောသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရေဟိ၊ ပြုပြင်စီရင်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ အဗ္ဗာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော၊ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကာယသင်္ခါရကို၊
အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍၊ အဗ္ဗာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော၊ ဝစီသင်္ခါ
ရံ၊ ဝစီသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍၊ အဗ္ဗာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်း
မရှိသော၊ မနောသင်္ခါရံ၊ မနောသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍၊
အဗ္ဗာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော၊ ထောကံ၊ ထောက၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
အဗ္ဗာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော၊ ထောကံ၊ ထောက၌၊ ဥပပဇ္ဇံ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်
၍၊ သမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ တမေခံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဗ္ဗာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိကုန်
သော၊ ဖဿာ၊ ဖဿတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓိ၊ တွေ့ကုန်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
အဗ္ဗာပဏ္ဍေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိကုန်သော၊ ဖဿေဟိ၊ ဖဿတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓော၊
တွေ့အပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဗ္ဗာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိ
သော၊ ဧကန္တဒုက္ခံ၊ စင်စစ်အားဖြင့် ချမ်းသာသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒိ
ယတိ၊ ခံစား၏၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သုဘကိဏ္ဍာ၊ သုဘ
ကိဏ္ဍာထံ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၊ အဗ္ဗာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်း
မရှိသော၊ ဧကန္တဒုက္ခံ၊ စင်စစ်အားဖြင့် ချမ်းသာသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်-နိဿယ

ဝေဒိယန္တိသေယထာပိ၊ ခံစားကုန်သကဲ့သို့တည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဣဒံ၊
 ဤဗြာဟ္မဏသံသွံဖြစ်စေတတ်သောကံကို၊ သုက္ကံ၊ ဖြစ်သော၊ သုက္ကပိပါတံ၊
 ဖြစ်သောအကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗြာဟ္မ
 ဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ကဏ္ဍသုက္ကံ၊ မည်းညစ်ဖြစ်သော၊ ကဏ္ဍသုက္ကပိပါတံ၊ မည်း
 ညစ်ဖြူငင်သောအကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊
 ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဣဒံ၊ ဤထောကန္တံ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 သဗျာပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းထည်းရှိသော၊ အဗျာပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းထည်းမရှိ
 သော၊ ကာယသင်္ခါ၊ နိ၊ ကာယသင်္ခါ၊ ရကို၊ အဘိသင်္ခါရောတိ၊ ပြုပြင်စီရင်၏၊
 သဗျာပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းထည်းရှိသော၊ အဗျာပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းထည်းမရှိ
 သော၊ ဝစီ၊ သင်္ခါ၊ ဝစီ၊ သင်္ခါ၊ ရကို၊ အဘိသင်္ခါရောတိ၊ ပြုပြင်စီရင်၏၊ သဗျာ
 ပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းထည်းရှိသော၊ အဗျာပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းထည်းမရှိသော၊
 မနောသင်္ခါ၊ နိ၊ မနောသင်္ခါ၊ ရကို၊ အဘိသင်္ခါရောတိ၊ ပြုပြင်စီရင်၏၊ သော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗျာပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းထည်းရှိသော၊ အဗျာပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲ
 ခြင်းထည်းမရှိသော၊ ကာယသင်္ခါ၊ နိ၊ ကာယသင်္ခါ၊ ရကို၊ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊
 ပြုပြင်စီရင်၍၊ သဗျာပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းထည်းရှိသော၊ အဗျာပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲ
 ခြင်းထည်းမရှိသော၊ ဝစီ၊ သင်္ခါ၊ ဝစီ၊ သင်္ခါ၊ ရကို၊ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ ပြုပြင်
 စီရင်၍၊ သဗျာပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းထည်းရှိသော၊ အဗျာပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲခြင်း
 ထည်းမရှိသော၊ မနောသင်္ခါ၊ နိ၊ မနောသင်္ခါ၊ ရကို၊ အဘိသင်္ခါရိတွာ၊ ပြုပြင်
 မရင်၍၊ သဗျာပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းထည်းရှိသော၊ အဗျာပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲခြင်း
 ထည်းမရှိသော၊ ထောကံ၊ ထောကန္တံ၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗျာပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲ
 ခြင်းထည်းရှိသော၊ အဗျာပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းထည်းမရှိသော၊ ထောကံ၊
 ထောကန္တံ၊ ဥပပန္နံ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ သမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ ထမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 သဗျာပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းထည်း ရှိကုန်သော၊ အဗျာပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲခြင်း
 ထည်းမရှိ ကုန်သော၊ ဖဿာ၊ ဖဿတိ၊ သည်၊ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ထွေကုန်၏၊ သော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗျာပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းထည်းရှိကုန်သော၊ အဗျာ
 ပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းထည်း မရှိကုန်သော၊ ဖဿတိ၊ ဖဿတိ၊ သည်၊
 ဗုဒ္ဓန္တိ၊ ထွေကပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သဗျာပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲ
 ခြင်းထည်းရှိသော၊ အဗျာပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းထည်းမရှိသော၊ ဝေါဏိန္ဒြိယံ၊
 နေ့ပြင်းသော၊ သုဒ္ဓါ၊ သုဒ္ဓါ၊ သုဒ္ဓါ၊ သုဒ္ဓါ၊ သုဒ္ဓါ၊ သုဒ္ဓါ၊ သုဒ္ဓါ၊ သုဒ္ဓါ၊ သုဒ္ဓါ၊
 ကို၊ ဝေဒယတိ၊ ခံစား၏၊ သေယျာသာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ မနုဿာစ၊
 လူတို့သည်ထည်းကောင်း၊ ဧကစ္စော၊ အချို့ကုန်သော၊ ဧဝါစ၊ နတ်တို့သည်

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမဝဏ္ဏသာသက-၄-ကမ္မဝဂ်။

ထည်းကောင်း၊ ဧကေဂ္ဂေ၊ အဗ္ဗိကုန်သော၊ ဝိနိပါတိကာစ၊ ဘောကံပြန်လျက်
 ကျသောဝေမာနိကပြိက္ခာတို့သည် ထည်းကောင်း၊ သဗျာပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲ
 ခြင်းထည်းရှိသော၊ အဗျာပဏ္ဍိတိ၊ ဆင်းရဲခြင်းထည်းမရှိသော၊ ဝေါကိဏ္ဍိ၊
 ရောပြွမ်းသော၊ သုာရက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲရှိသော၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝေဒ
 ယန္တိသေယျထာပိ၊ ခံစားကုန်သကဲ့သို့တည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ နှစ်၊
 ဤလူ့တံစသည်၌ ဖြစ်စေတတ်သောကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံကို၊ ကဗျ
 သုက္ကံ၊ မည်းညစ် ဖြစ်စေသော၊ ကဗျသုက္ကိပါတံ၊ မည်းညစ် ဖြစ်စေသော
 အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ အကဗျအသုက္ကံ၊ မမည်းညစ် မဖြစ်စေသော၊ အကဗျ
 အသုက္ကိပါတံ၊ မမည်းညစ်မဖြူစင်သောအကျိုးရှိသော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်
 ကံသည်၊ ကမ္မက္ခယာယ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ၏ကုန်ခြင်းငှါ၊ သံဝဏ္ဏ
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်၊ ကတမဉ္စ၊ အတယ်နည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊
 တဏှ၊ ထိုသုံးပါးသောကံတို့တွင်၊ ကဏှံ၊ မည်းညစ်စေသော၊ ကဏှိပါတံ၊
 မည်းညစ်သော အကျိုးရှိသော၊ ယမိဒံယံ၊ နှစ်ကမ္မံ၊ အကြင်အကုသိုလ်ကံ
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊
 ယာစေတနာ၊ အကြင် အပစယဂါမိဖြစ်သော မဂ်စေတနာသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ သုက္ကံ၊ ဖြစ်စေသော၊ သုက္ကိပါတံ၊ ဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော၊ ယမိဒံ
 ယံ၊ နှစ်ကမ္မံ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ
 ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ယာစေတနာ၊ အကြင်အပစယဂါမိဖြစ်သော
 မဂ်စေတနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ကဗျသုက္ကံ၊ မည်းညစ်ဖြစ်စေသော၊ ကဗျ
 သုက္ကိပါတံ၊ မည်းညစ် ဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော၊ ယမိဒံယံ၊ နှစ်ကမ္မံ၊
 အကြင်ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုကုသိုလ်
 ကံအကုသိုလ်ကံကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ယာစေတနာ၊ အကြင်
 အပစယဂါမိ ဖြစ်သောမဂ်စေတနာသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ဗြာဟ္မ၊ ပုဏ္ဏား၊ နှစ်၊
 ဤ အပစယဂါမိ ဖြစ်သော မဂ်စေတနာကို၊ အကဗျအသုက္ကံ၊ မမည်းညစ်
 မဖြူစင်သော၊ အကဗျအသုက္ကိပါတံ၊ မမည်းညစ် မဖြူစင်သော အကျိုး
 ရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကံဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်၊ ကမ္မက္ခယာ
 ယ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံ၏ ကုန်ခြင်းငှါ၊ သံဝဏ္ဏတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊
 ပုဏ္ဏား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စက္ကာရိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ နန္ဒမာနိကမ္မာနိ၊ ဤကံတို့ကို
 မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအထိညာယ၊ ထူးသော

ညာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကထွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပဂေဓိတာနိ၊ သိစေအပ်ကုန်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ ဝမ်းတော်မူ၏။ ။

တတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိကမ္မာနိ၊ ဤကံ
တို့ကို၊ မယာ၊ ငါထုရားသည်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊
ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကထွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပဂေဓိတာနိ၊
သိစေအပ်ကုန်၏။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန်သော၊ စက္ကာရိ၊
လေးပါးကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့ကို၊ မယာ၊ ငါထုရားသည်၊ သယံ၊ ကိုယ်
တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကထွာ၊ မျက်
မှောက်ပြု၍၊ ပဂေဓိတာနိ၊ သိစေအပ်ကုန်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ကဏ္ဍံ မည်းညှပ်သော၊ ကဏ္ဍဝိပါကံ၊ မည်းညှပ်သောအကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊
အကုသိုလ်ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုက္ကံ၊ ဖြူစင်သော၊
သုက္ကဝိပါကံ၊ ဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံသည်။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဏ္ဍသုက္ကံ၊ မည်းညှပ်ဖြူစင်သော၊ ကဏ္ဍသုက္က
ဝိပါကံ၊ မည်းညှပ်ဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်
ကံ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အကဏ္ဍအသုက္ကံ၊ မမည်းညှပ်မဖြူ
စင်သော၊ အကဏ္ဍအသုက္ကဝိပါကံ၊ မမည်းညှပ်မဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော
ကမ္မံ ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ကမ္မံ၊ ထိုကံသည်၊ ကမ္မက္ခယာယ၊ ကုသိုလ်ကံ
အကုသိုလ်ကံ၏ ကုန်ခြင်းငှါ၊ သံ၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
ကဏ္ဍံ၊ မည်းညှပ်သော၊ ကဏ္ဍဝိပါကံ၊ မည်းညှပ်သော အကျိုးရှိသော၊
ကမ္မံ၊ ကံသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤဝေ
ကန္တိ၊ ကေဠော၊ အရှိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မာတေ၊ အမိကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိ
တိန္ဒြေ၊ ဝေရောဝိတာ၊ ချာတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတေ၊ အဘကို၊
ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ၊ ဝေရောဝိတာ၊ ချာတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အရဟန္တံ၊ ရဟန္တာကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ၊ ဝေရောဝိတာ၊ ချာတတ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာထုရားအား၊ ဒုဋ္ဌော၊ ပြစ်မှားလို
သော၊ ဝိက္ကောနိ၊ မိတ်ဖြင့်၊ လောဟိတံ၊ သွေးကို၊ ဥပါဒိတာ၊ ဖြစ်စေတတ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဇော၊ သံဇာသည်။ ဘိန္နော၊ ခွဲအပ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤမာတုစာတကစသောကံကို၊ ဂဏ္ဍံ၊
မည်းညှပ်သော၊ ကဏ္ဍဝိပါကံ၊ မည်းညှပ်သောအကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကံဟု

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၄-ကမ္မဝင်္ဂါ

၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုက္ကံ၊ ဖြူစင်သော၊ သုက္ကံပိပါကံ၊
 ဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤထောကန္တံ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊
 ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကို ယှဉ်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်
 ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနိန္ဒုပဒါနာ၊ အရှင်သည် ကံ့ထံနှုတ် တို့ဖြင့်
 မပေးအပ်သော လူဇာတ်ဖြစ်သော သူကပါး၏ ဥစ္စာကံ့နိုးယူခြင်းမှ၊ ပဋိပရိ
 တော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်
 တို့၌မှားသော အကျင့်မှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ရုဿဝါဒါ၊ ချွန်လွင်းသော စကားကို ဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ရှောင်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပီသုတာယ၊ ချောပစ်ဂုံ တိုက်သော၊ ဝါစာယ၊ ကေား
 မှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရုသာယ၊ ကြမ်းကြိုတ်
 သော၊ ဝါစာယ၊ စကားမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 သဗ္ဗပ္ပထာပါ၊ အကျိုးမရှိစီးပွားချမ်းသာကို ပျက်ဆီးစုတ်သော ပြန်ပျင်း
 သော စကားကို ဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိပရိတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အနဘိဇ္ဈာယ၊ များသော လိုချင်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဗျာပန္န
 ဝိက္ကော၊ ဒေါသဖြင့် မဘောက်ပြန်ခြင်း သို့ ရောက်သော စိတ်မရှိသည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗာဒိဗ္ဗိ၊ မမဘာကံ ပြန်ခြင်း သို့ ရောက်သော အယူရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤပါဏာတိပါတ စသည်တို့မှ
 ကြဉ်ရှောင်ခြင်းကို၊ သုက္ကံ၊ ဖြူစင်သော၊ သုက္ကံပိပါကံ၊ ဖြူစင်သော အကျိုး
 ရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ကဏ္ဍသုက္ကံ၊ မည်းညစ် မဖြူစင်သော၊ ကဏ္ဍသုက္ကံ ပိပါကံ၊ မည်းညစ်
 ဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံသည်။ ကတ
 မဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤထောကန္တံ၊ ဧကစ္စော၊
 အချို့သောသူသည်၊ အဗျာပန္နဝိ၊ ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော၊ အဗျာပန္နဝိ၊
 ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော၊ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကာယသင်္ခါရကို၊ အတိသင်္ခါ
 ရောတိ၊ ပြုပြင်စီရင်၏။ (၁) ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤလူထိုစသည်၌ ဖြစ်
 စေတတ်သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံကို၊ ကဏ္ဍသုက္ကံ၊ မည်းညစ်ဖြူစင်
 သော၊ ကဏ္ဍသုက္ကံပိပါကံ၊ မည်းညစ်ဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊
 ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 အကဏ္ဍအသုက္ကံ၊ မမည်းညစ် မဖြူစင်သော၊ အကဏ္ဍ အသုက္ကံပိပါကံ၊
 မမည်းညစ်မဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော၊ ယံ၊ အကြင်ကံသည်၊ ကမ္မက္ခယာ

ယ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံ၏ ကုန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇ၊ ဤ၊ ထိုသုံးပါးသောက ဘုံတွင်၊ ကဏ္ဍိ၊ မည်းညစ်သော၊ ကဏ္ဍဝိပါကံ၊ မည်းညစ်သော အကျိုးရှိသော၊ ယဒံဒံယံ၊ နှစ်နှစ်ကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (ပ)။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ နှစ်နှစ်၊ ဤအပထမဂါမိဖြစ်သော မဂ်စေတနာကို၊ အကဏ္ဍ အသုက္ကံ၊ မမည်းညစ် မဖြူစင်သော၊ အကဏ္ဍအသုက္ကဝိပါကံ၊ မမည်းညစ် မဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကံဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆုံအပ်၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်။ ကမ္မက္ခယာယ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံ၏ ကုန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိ၊ ကမ္မာနိ၊ ဤကံတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိ၊ ကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပဝေဒိတာနိ၊ သိစေအပ်ကုန်၏။

စတုတ္ထသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိ၊ ကမ္မာနိ၊ ဤကံတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိ၊ ကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပဝေဒိတာနိ၊ သိစေအပ်ကုန်၏။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သောအဘိညာအဘိညာယ၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိ၊ ကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပဝေဒိတာနိ၊ သိစေအပ် ကုန်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဏ္ဍိ၊ မည်းညစ်သော၊ ကဏ္ဍဝိပါကံ၊ မည်းညစ်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုက္ကံ၊ ဖြူစင်သော၊ သုက္ကဝိပါကံ၊ ဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဏ္ဍိ၊ မည်းညစ်ဖြူစင်သော၊ ကဏ္ဍသုက္ကဝိပါကံ၊ မည်းညစ်ဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အကဏ္ဍအသုက္ကံ၊ မမည်းညစ် မဖြူစင်သော၊ အကဏ္ဍ အသုက္ကဝိပါကံ၊ မမည်းညစ် မဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်။ ကမ္မက္ခယာယ၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံ၏ ကုန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့ကို၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ သယံ၊

ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအဘိညာဖေ၊ ထူးသောဥာထင်ဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပဝေဒိတာနိ၊ သိစေအပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဏ္ဍံ၊ မည်းညစ်သော၊ ကဏ္ဍဝိပါကံ၊ မည်းညစ်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္ပံ၊ အကုသိုလ်ကံသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤထောကန္တံ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ သဗျာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်း ရှိသော၊ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကာယသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရေတိ၊ ပြုပြင်စီရင် ၏(ပ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤဓရေသံ၊ ဖြစ်စေတတ်သော အကုသိုလ် ကံကို၊ ကဏ္ဍံ၊ မည်းညစ်သော၊ ကဏ္ဍဝိပါကံ၊ မည်းညစ်သော အကျိုး ရှိသော၊ ကမ္ပံ၊ ကံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သုက္ကံ၊ ပြုစင်သော၊ သုက္ကဝိပါကံ၊ ပြုစင်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္ပံ၊ ကုသိုလ်ကံ သည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤထောကန္တံ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ သဗျာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်း မရှိသော။ ကာယ သင်္ခါရံ၊ ကာယသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရေတိ၊ ပြုပြင်စီရင်၏။ (ပ)၊ ဘိက္ခ ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသုဘကိဏ္ဍာသံ၊ ဖြစ်စေတတ်သော ကုသိုလ်ကံကို၊ သုက္ကံ၊ ပြုစင်သော၊ သုက္ကဝိပါကံ၊ ပြုစင်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္ပံ၊ ကံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဏ္ဍသုက္ကံ၊ မည်းညစ်ဖြုတ်သော၊ ကဏ္ဍသုက္ကဝိပါကံ၊ မည်းညစ်ဖြုတ်သော အကျိုးရှိသော၊ ကမ္ပံ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤထောကန္တံ၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော သူသည်။ သဗျာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်း ထည်းရှိသော၊ သဗျာပဏ္ဍိ၊ ဆင်းရဲခြင်း ထည်းမရှိသော၊ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကာယသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခါရေတိ၊ ပြုပြင်စီရင်၏(ပ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ ဣဒံ၊ ဤလူ့ ထံကသည်၌ ဖြစ်စေတတ်သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အကဏ္ဍအသုက္ကံ၊ မမည်းညစ်မဖြုတ်သော၊ အကဏ္ဍအသုက္ကဝိပါကံ၊ မမည်းညစ်မဖြုတ်သော အကျိုးရှိသော၊ ယံကမ္ပံ၊ အကြင်ကံသည်။ ကမ္ပက္ခယာယ၊ ကံ၏ကုန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တံကမ္ပံ၊ ထိုကံသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိ၊ သမာဒိဗ္ဗိ မပွင့်မည် ထည်းကောင်း(ပ)၊ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိမပွင့်မည် ထည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤမပွင့်ရှစ်ပါးကို၊ အကဏ္ဍအသုက္ကံ၊ မမည်းညစ်မဖြုတ်သော၊ အကဏ္ဍအသုက္က ဝိပါကံ၊ မမည်းညစ်မဖြုတ်သော အကျိုး ရှိသော၊ ကမ္ပံ၊ ကံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံကမ္ပံ၊ ထိုကံသည်။ ကမ္ပက္ခယာယ၊ ကံ၏ကုန်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊စင်စစ်၊စက္ကာရိ၊လေးပါးကုန်သော၊ဣမာနိကမ္မာနိ၊ဤကံ ဘိုကံ မယာ၊ငါ့အရာသည်၊သယံ၊ကိုယ်တိုင်၊အဘိညာအဘိညာ ယ၊ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိ၍၊ သန္တိကတွာ၊မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပဝေဒိတာနိ၊ ထိခေအပ်ကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊အဝါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ စက္ကာရိ၊လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိကမ္မာနိ၊ဤကံ တို့ကို၊(ပ)၊ကဏ္ဍိ၊မည်းညှပ်သော၊ ကဏ္ဍိပိပါကံ၊မည်းညှပ်သော အကျိုး ရှိသော၊(ပ)၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဣ၊ဤလောက၌၊ ဇေကစ္ဆော၊အချို့သော သူသည်၊သဗျ၊ပစ္စိ၊ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ ကာယသင်္ခါရံ၊ကာယသင်္ခါရကို၊ အဘိသင်္ခရောတိ၊ ပြုပြင်စီရင်၏။(ပ)၊ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ဤရေထုံ၌ ဖြစ်စေတတ်သော မကောင်းမှုကံကို၊ ကဏ္ဍိ၊မည်းညှပ်သော၊ကဏ္ဍိပိ ကံ၊မည်းညှပ်သောအကျိုးရှိသော၊ကမ္မံ၊ကံဟူ၍၊ဝုဗ္ဗတိ၊ဆိုအပ်၏။ဘိက္ခုဝေ ရဟန်းတို့၊သုက္ကံ၊ဖြူစင်သော၊သုက္ကိပိပါကံ၊ဖြူစင်သောအကျိုးရှိသော၊ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤလောက၌၊ဇေကစ္ဆော၊အချို့သောသူသည်၊အဗျ၊ပစ္စိ၊ဆင်းရဲခြင်းမရှိသော ကာယသင်္ခါရံ၊ကာယသင်္ခါရကို၊အဘိသင်္ခရောတိ၊ပြုပြင်စီရင်၏။(ပ)၊ဘိက္ခု ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ဤသုဘကံဏ္ဍာသံ၌ဖြစ်စေတတ်သော ကုသိုလ်ကံကို၊ သုက္ကံ၊ဖြူစင်သော၊ သုက္ကိပိပါကံ၊ဖြူစင်သောအကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ကံဟူ၍။ ဝုဗ္ဗတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ကဏ္ဍသုက္ကံ၊မည်းညှပ်ဖြူစင်သော၊ ကဏ္ဍသုက္ကိပိပါကံ၊မည်းညှပ်ဖြူစင်သောအကျိုးရှိသော၊ကမ္မံ၊ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံသည်။ ကတမဉ္စ၊အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ ဣ၊ ဤလောက၌၊ဇေကစ္ဆော၊အချို့သောသူသည်၊သဗျ၊ပစ္စိ၊ဆင်းရဲခြင်းမည်း ရှိသော၊ အဗျ၊ပစ္စိ၊ ဆင်းရဲခြင်းမည်းမရှိသော၊ ကာယသင်္ခါရံ၊ထွက် သက်ဝင်သက်ဖြစ်သောကာယသင်္ခါရကို၊အဘိသင်္ခရောတိ၊ပြုပြင်စီရင်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဣဒံ၊ဤလူ့ဝဂ်သည်၌ဖြစ်စေတတ်သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံကို၊ကဏ္ဍသုက္ကံ၊မည်းညှပ်ဖြူစင်သော၊ ကဏ္ဍသုက္ကိပိပါကံ၊ မည်းညှပ်ဖြူစင်သောအကျိုးရှိသော၊ကမ္မံ၊ကံဟူ၍၊ဝုဗ္ဗတိ၊ဆိုအပ်၏။ဘိက္ခု ဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အကဏ္ဍသုက္ကံ၊ မမည်းညှပ် မဖြူစင်သော၊ အကဏ္ဍ အသုက္ကိပိပါကံမမည်းညှပ် မဖြူစင်သောအကျိုးရှိသော၊ ယံ၊ကမ္မံ၊အကြင် ကံသည်။ကမ္မက္ခယာယ၊ကံ၏ကုန်ခြင်းငှါ၊သံဝုဗ္ဗတိ၊ဖြစ်၏။ထံ၊ကမ္မံ၊ထိုကံ

သည်။ ကဘမဉ္စ၊ အဘယံနည်း။ သကိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ အောက်မေ့ခြင်းလျှင်
 သိကြောင်းသတိသမ္မောဇ္ဈင်သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဝိစယသံမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊
 ဆင်ခြင်ခြင်လျှင်သိကြောင်း၊ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်သည် လည်းကောင်း၊
 ဝိရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ အားထုတ်ခြင်းလျှင် သိကြောင်းဝိရိယသမ္မောဇ္ဈင်သည်
 လည်းကောင်း၊ ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ နှစ်သက်ခြင်းလျှင်သိကြောင်း၊ ဝီရိ
 သမ္မောဇ္ဈင်သည် လည်းကောင်း၊ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ငြိမ်းခြင်းလျှင်
 သိကြောင်းပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်သည်လည်းကောင်း၊ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊
 တည်ကြည်ခြင်းလျှင်သိကြောင်းသမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်သည် လည်းကောင်း၊
 ဥပေက္ခာ သမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ထုတ်ထု၊ ရှုခြင်းလျှင် သိကြောင်း ဥပေက္ခာ
 သမ္မောဇ္ဈင်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တိက္ခဝေ၊ ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသိ
 ကြောင်းဗောဇ္ဈင်ချမ်းကို၊ အကဏ္ဍအသုက္ကံ၊ မမည်းညစ်မဖြူစင်သော၊ အက
 ဏ္ဍအသုက္ကံပိကံ၊ မမည်းညစ်မဖြူစင်သောအကျိုးရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကံဟူ၍၊
 ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်။ ကမ္မက္ခယာယ၊ ကံ၏ကုန်ခြင်းငှါ၊
 သံဝတ္တတံ၊ ဖြစ်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဣမာနိကမ္မာနိ၊ ဤကံတို့ကို၊ မယာ၊ ငါ့ဘုရားသည်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊
 အဘိညာအဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သတ္ထိ၊ ကတံ၊ မျက်မှောက်
 ပြု၍၊ ပဝေဒိတာနံ၊ သိစေအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ မိန့်ထော်
 မူ၏။ ။

ဆဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

တိက္ခဝေ၊ ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော
 ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊
 မကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊
 ချထားအပ်၏။ ကဘမေဟိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ စတုဟိ၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဝတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊
 အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်ကုန် သကဲ့သို့၊
 ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ မကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊
 ရှေး ရှုဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သနည်း၊ သာဝဇ္ဇေ
 န၊ အပြစ်ရှိသော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့်လည်းကောင်း၊ သာဝဇ္ဇေန၊
 အပြစ်ရှိသော၊ ဝစီကမ္မေန၊ ဝစီကံနှင့် လည်းကောင်း၊ သာဝဇ္ဇေန၊ အပြစ်

ရှိသော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့် ထည်းကောင်း၊ သာဝဇ္ဇာယ၊ အပြစ်
ရှိသော၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူနှင့် ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ ထေးပါး
ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊
အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊
ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ မကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှု
ဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဝါယုတို့၊
ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော
ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊
မကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊
ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဝါယုတို့၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊
တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊
နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊
နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ကထမေဟိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန်သော၊
စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့
သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊
ရှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သည်၊ အနဝဇ္ဇေန၊
အပြစ်မရှိသော၊ ဇာယကမ္မေန၊ ဇာယကံနှင့်ထည်းကောင်း၊ အနဝဇ္ဇေန၊
အပြစ်မရှိသော၊ ဝစီကမ္မေန၊ ဝစီကံနှင့်ထည်းကောင်း၊ အနဝဇ္ဇေန၊ အပြစ်
မရှိသော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့်ထည်းကောင်း၊ အနဝဇ္ဇာယ၊ အပြစ်မရှိ
သော၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူနှင့်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်
သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊
ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကုသိုလ်ကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်
ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဝါယုတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊
ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့
သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊

ရှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝေဠေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ မကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ ကထမေဟိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝေဠေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ အကုသိုလ်ကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သနည်း။ သဗျာပဇ္ဈေန၊ အပြစ်ရှိသော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့်လည်းကောင်း၊ သဗျာပဇ္ဈေန၊ အပြစ်ရှိသော၊ ဝစီကမ္မေန၊ ဝစီကံနှင့်လည်းကောင်း၊ သဗျာပဇ္ဈေန၊ အပြစ်ရှိသော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့်လည်းကောင်း၊ သဗျာပဇ္ဈေန၊ အပြစ်ရှိသော၊ နိဗ္ဗိယာ၊ အယူနှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝေဠေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ မကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဝေဠေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ မကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝေဠေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ ကထမေဟိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန်သော၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝေဠေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်

၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သနည်း၊ အဗျာပဏ္ဍေန၊ အပြစ်မရှိသော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့် လည်းကောင်း၊ အဗျာပဏ္ဍေန၊ အပြစ်မရှိသော၊ ဝစီကမ္မေန၊ ဝစီကံနှင့် လည်းကောင်း၊ အဗျာပဏ္ဍေန၊ အပြစ်မရှိသော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့် လည်းကောင်း၊ အဗျာပဏ္ဍာယ၊ အပြစ်မရှိသော၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူနှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ မိန့်ထော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေဝ၊ ဤငါတရားသာသနာတော်၌ သာလျှင်၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သမဏော၊ သောတာပန်ရဟန်းကို၊ ထမ္မတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣဝေဝ၊ ဤငါတရားသာသနာတော်၌ သာလျှင်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော၊ သမဏော၊ သကဒါဂါမ်ရဟန်းကို၊ ထမ္မတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣဝေဝ၊ ဤငါတရားသာသနာတော်၌ သာလျှင်၊ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော၊ သမဏော၊ အနာဂါမ်ရဟန်းကို၊ ထမ္မတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣဝေဝ၊ ဤငါတရားသာသနာတော်၌ သာလျှင်၊ စတုရတ္ထော၊ လေးယောက်မြောက်သော၊ သမဏော၊ ဝိဘာသဝရဟန်းကို၊ ထမ္မတိ၊ ရအပ်၏၊ အညော၊ ငါရားရှားသော သနာတော်မှ ဘေးကုန်သော၊ ပရပ္ပဝါဒါ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော၊ သော၊ သောယုခြင်းမိစ္ဆာ၊ ဒိဋ္ဌိဟုဆိုအပ်သော သုတပါးတို့၏အယူတို့သည်၊ သမဏေတိ၊ သောတာပန်စသော ရဟန်းတို့မှ၊ သညာ၊ ဆိတ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေါ၊ စင်စစ်၊ ဤခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရုထင်းသောစကားကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ နဒေထ၊ ဆိုကုန်သော၊ ထိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဋ္ဌမော၊

ရှေးဦးစွာသော၊ သမဏော၊ သောတာပန်ရဟန်းဟူသည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သညောဇနာနံ၊ နှောင်မွှေတတ်သောသံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သောတာပဉ္စေ၊ သောတာပန်သည်၊ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အပါယ်ထေးပါးသို့ကုန်ခြင်းသဘောမရှိသည်၊ နိယတော၊ အထက်မဂ် သုံးပါးကို ရခြင်း၌မြဲသည်။ သမ္မောမိ ပရာယဏော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် ထည်းလျောင်းရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သမဏော၊ သောတာပန်ရဟန်းသည်၊ အယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော၊ သမဏော၊ သကဒါဂါမ်ရဟန်းသည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤငါတို့ရားသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သညောဇနာနံ၊ နှောင်မွှေတတ်သောသံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ရာဂဒေါသမောဟာနံ၊ ရာဂဒေါသမောဟတို့၏၊ တနုတ္တာ၊ ပါးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ကံ၊ ခေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ ဣမံလောကံ၊ ဤလူ့ထုံသို့၊ အာဂတ္တာ၊ ထာ၍၊ သကဒါဂါမ်၊ သကဒါဂါမ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သင်္ကံ၊ ခေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ ဣမံလောကံ၊ ဤလူ့ထုံသို့၊ အာဂတ္တာ၊ ထာ၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို ကရေတိ၊ ပြု၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော၊ သမဏော၊ သကဒါဂါမ်ရဟန်းသည်၊ အယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော၊ သမဏော၊ အနာဂါမ်ရဟန်းသည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပဉ္စနံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဩရမ္မာဂိယာနံ၊ အောက်ဖြစ်သော တစ်ခြင်းကမထုံဟု ဆိုအပ်သောအတို့၏ အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော၊ သညောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဩပပါတိကော၊ ဥပပါတ်ပဋိပက္ခရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထတ္ထ၊ ထိုဖြစ်ရာဖြစ်သော ဗြဟ္မာထုံ၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယီ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဝံခြင်းရှိသည်၊ တသ္မာသောကသ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာထုံမှ၊ အနာဂတ္တိဓမ္မော၊ မပြန်လည်သောသဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော၊ သမဏော၊ အနာဂါမ်ရဟန်းသည်။ အယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုတ္ထော၊ လေးယောက်မြောက်သော၊ သမဏော၊ ဝိတာသဝရဟန်းဟူသည်၊ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်ဒိုသျှ၊

ဣဝ၊ ဤသာသနာထော်ဒိုသျှ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါ
 တရားတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော၊ စေ
 တောပိရုတ္တိံ၊ စိတ်၏ကိလေသာတို့မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပညာပိရုတ္တိံ၊ စိတ်၏ကိလေသာမှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျှော်မှောက်သောကုန်ပင်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊
 သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာအထိညာယ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိ
 ကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခဝေ
 ရဟန်းတို့၊ စတုတ္ထော၊ လေးယောက်မြောက်သော၊ သမဏော၊ ဝိတာသဝ
 ရဟန်းသည်၊ အယံ၊ ဤသည်ပင်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤငါ
 ထုရားသာသနာထော်ဒိုသျှသာလျှင်၊ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သမဏော၊
 သောတာပန် ရဟန်းကို၊ ထန္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣဝေ၊ ဤငါထုရားသာသနာ
 ထော်ဒိုသျှသာလျှင်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော၊ သမဏော၊ သက
 ဒါဂါဝိရဟန်းကို၊ ထန္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣဝေ၊ ဤငါထုရားသာသနာထော်ဒို
 သျှသာလျှင်၊ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော၊ သမဏော၊ အနာဂါဝိ
 ရဟန်းကို၊ ထန္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣဝေ၊ ဤငါထုရားသာသနာထော်ဒိုသျှ
 သာလျှင်၊ စတုတ္ထော၊ လေးယောက်မြောက်သော၊ သမဏော၊ ဝိတာသဝရဟန်း
 ကို၊ ထန္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အညေ၊ ငါထုရားသာသနာ
 ထော်ဒိုသျှပါးကုန်သော၊ ပဋ္ဌေဝါဒါ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟု
 ဆိုအပ်သော သူတပါးတို့၏ အယူတို့သည်၊ သမဏေဘိ၊ သောတာပန်
 စသောရှဟန်းတို့မှ၊ သိညာ၊ ဆိတ်ကုန်၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ထေဝိဟနဒံ၊
 ဤခြံသို့မင်းကဲ့သို့ ရဲဘင်းသောစကားကို၊ နန္ဒထ၊ ဆိုကုန်သော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အပေါ၊ မိန့်ထော်မူ၏ ။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သပ္ပရိသံ၊ သူထော်ကောင်းကို၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊
 စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးစက်တို့ကို၊ ပါဠိကုသိ၊
 အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ ကတမေ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန်သော၊ စတ္တာရော၊
 လေးပါးကုန်သော၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးစက်တို့ကို၊ ပါဠိကုသိ၊ အလိုရှိအပ်
 ကုန်သည်၊ အရိယေန၊ မြတ်သော၊ ဝိဝေဒ၊ ဝိဝေဖြင့်၊ ဝစတိ၊ ပွား၏၊
 အရိယေန၊ မြတ်သော၊ သမာဓိနာ၊ သမာဓိဖြင့်၊ ဝစတိ၊ ပွား၏၊ အရိယာယ၊
 မြတ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဝစတိ၊ ပွား၏၊ အရိယာယ၊ မြတ်သော၊

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၄-ကမ္မဝဂ်၊ ၃၀၅

ဝိရုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုဘ်ဖြင့်၊ ဝဗ္ဗဘိ၊ ပွါး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရော၊
လေးပါးကုန်သော၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးဆက်တို့ကို၊ ပါဠိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်
ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သပ္ပုရိသံ၊ သူတော်ကောင်းကို၊ နိဿယဟ၊
ငြိ၍၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေအာနိသံသာ၊ ဤအကျိုးဆက်တို့
ကို၊ ပါဠိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒသမသုတ်ပြီး၏။

စဘုးတ္တာ၊ ထေးခုမြောက်သော၊ ကမ္မဝဂ္ဂေါ၊ ကမ္မဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော
ဖြို ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။ ထဿ၊ ထိုကမ္မဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ။
သံခတ္တ၊ အကျဉ်းအားဖြင့် ကံကိုဟောရာ ဖြစ်သောသုတ် ထည်းကောင်း၊
ဝိတ္ထာရ၊ အကျယ်အားဖြင့် ကံကိုဟောရာ ဖြစ်သောသုတ် ထည်းကောင်း၊
သောဏကာယန၊ သောဏကာယနလှလင်၏စကားကိုစွဲ၍ ကံကိုဟောရာ
ဖြစ်သော သုတ်ထည်းကောင်း၊ ဘိက္ခဝေဒံ၊ ဘိက္ခဝပုဒ်ကိုစွဲ၍ ကံကိုဟောရာ
ဖြစ်သော သုတ်ထည်းကောင်း၊ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်ကိုစွဲ၍ ကံကိုဟော
ရာဖြစ်သော သုတ်ထည်းကောင်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ဗောဇ္ဈင်ကိုစွဲ၍ ကံကိုဟောရာ
ဖြစ်သော သုတ် ထည်းကောင်း၊ သာဝဇ္ဇဗ္ဗေဝ၊ အပြစ်ရှိသော ကာယကံ
စသည်ကိုးဟောရာ ဖြစ်သော သုတ် ထည်းကောင်း၊ အဗျာဇ္ဈေ၊ အပြစ်မရှိ
သော ကာယကံ စသည်ကိုဟောရာ ဖြစ်သော သုတ် ထည်းကောင်း၊ သမ
ဏောစ၊ သောဏာပန်စသော ရဟန်းကို ဟောရာဖြစ်သော သုတ်ထည်း
ကောင်း၊ သပ္ပုရိယာနံသံသော၊ သူတော်ကောင်းကို ငြိ၍ရအပ်သောအကျိုး
ဆက်ကိုဟောရာ ဖြစ်သော သုတ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေတဒနိ၊
ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊
ဤသည်သျှင်ထည်း။ ။

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၅-အာပတ္တိဘယဝဂ်၊

ကေံ၊ ထပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကော
သမ္ဘိသံ၊ ကောသမ္ဘိပြည်၌၊ ဗောသိဘာရာမေ၊ ဗောသိဘာရုံ ကျောင်း
တိုက်၌၊ ဝိ၊ ဘဂဝါ၊ နေထော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာယ သ္မာ
အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိထော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၊ ရှိးထော်မူရာ

အရပ်သို့၊ ဥပသကံသိကံင်လေ၏။ ဥပသကံသိတွာ၊ ကပ်ငွေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထူးကု၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသေ့စွန်းသို့၍၊ ဧကမန္တံ၊ ထင်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓံ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ ထင်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓံ၊ ခေါ်ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မာန္တံ၊ အာနန္ဒာအရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးကုသည်။ ဧတံဝစနံ၊ ဤကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒာ၊ အာနန္ဒာ၊ တံ၊ အဓိကရကံ၊ ထိုဖြစ်ပွားသော အဓိကရကံသည်၊ ဝူပသန္တံ၊ ဝူပသန္တံအရပ်၌၊ ငြိမ်းပြီးသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထူးကု၊ တံ၊ အဓိကရကံ၊ ထိုဖြစ်ပွားသော အဓိကရကံသည်၊ ကုတောဝူပသသိသတိ၊ အဘယ်မှာ ငြိမ်းလတ္တံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထူးကု၊ အာယသ္မာန္တော၊ အာနန္ဒာ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏။ ဗာဟိယောနာမ၊ ဗာဟိယ အမည်ရှိသော၊ သဒ္ဓိဝိဘာဝိကော၊ ဥပဇ္ဈာယ် ယူအဘူနေ တပည့်သည်။ ဧကဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်အားဖြင့်၊ သံစာဘေဒါယ၊ သံစာ၏ ကွဲပြားခြင်းငှါ။ ဝိတော၊ တည်၏။ တတြ၊ ထိုသို့သံစာ၏ ကွဲပြားခြင်းငှါ တည်ရာ၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒာ၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဧကဝါစိကတ္ထိ၊ တခွန်း တည်းသော စကားကိုလည်း၊ ဘဏိတဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏ဟူ၍၊ နမညတိ၊ မအောက်မေ့ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ အာနန္ဒံ၊ အာနန္ဒာ၊ ကဒါပန၊ အဘယ်အခါ၌ ကား၊ အာနန္ဒာ၊ အာနန္ဒာသည်၊ သံစာမဇ္ဈေ၊ သံစာ၏အထယ်၌၊ တေသုအဓိကရကေသု၊ ထိုအဓိကရကံတို့၌၊ ယုဂ္ဂတံ၊ အားထုတ်၏။ အာနန္ဒံ၊ အာနန္ဒာ၊ ဟာနိကာနိဝိ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ အဓိကရကံတို့၊ အဓိကရကံတို့သည်။ ဥပဇ္ဈန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံ ကုန်ဘော။ တာနိ၊ ထိုအဓိကရကံတို့ကို၊ တုရေ၊ စာ၊ သင်တို့သည်လည်း၊ ဝူပသမေထနန္တံ၊ ငြိမ်းစေကုန်သည်။ မဟုတ်တုံ၊ သာဝိပုတ္တ မောဂ္ဂဏာနာစ၊ အရှင်သာဝိ ပုတ္တရ၊ အရှင်မောဂ္ဂဏာနိတို့သည်လည်း၊ ဝူပသပေန္တိနန္တံ၊ ငြိမ်းစေကုန်သည် မဟုတ်တုံ၊ အာနန္ဒံ၊ အာနန္ဒံ၊ စတ္တာရော၊ လေးပါး ကုန်သော၊ ဣမအတ္ထဝသေ ဤအကြောင်းထူးတို့ကို၊ သမ္ဘယာနော၊ ကောင်းစွာ မြင်သော၊ ပါပာဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းသည် သံစာဘေဒန၊ သံစာ၏ကွဲပြားခြင်းဖြင့်၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ ကတမေ၊ အဘယ်သို့ သဘော ရှိ ကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အတ္ထာသေ၊ အကြောင်း ထူးတို့ကို၊ သမ္ဘယာနော၊ ကောင်းစွာ မြင်သော၊ ပါပာဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်။ သံစာဘေဒန၊ သံစာတော်၏ ကွဲပြားခြင်းဖြင့်၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်

စတုက္ကနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍာသက-၅အာပတ္တိဘယဝဂ်၊ ၃၀၇

ယနည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ဣဇေဤ သာသနာတော်၌၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာ
သောရဟန်းသည်၊ ဒုသိဿာ သိဘမရှိသည်၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသော
သဘောရှိသော၊ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်သည်၊ သင်္ကံ သရ သမာစာဇော၊
သူတပါးတို့သည် ရှိရာအပ်သော အကျင့်ရှိသည်၊ ပဋိစ္စန္ဒကမ္မန္တော ဖုံးထွင်း
အပ်သော အမှုရှိသည်။ အဿမဏော၊ ရဟန်းမဟုတ်ဘဲလျက်၊ သမဏ
ပဋိညော၊ ငါရဟန်းဟု ဝန်ခံသည်၊ အဗြဟ္မစာရိ၊ မြတ်သော အကျင့်မရှိဘဲ
လျက်၊ ဗြဟ္မစာရိပဋိညော၊ ငါမြတ်သော အကျင့်ရှိ၏ဟု ဝန်ခံသည်။ အန္တော
ပူတိ၊ အတွင်း၌ ကိလေသာတည်းဟူသော အပုပ်ရှိသည်။ အဝဿုတော၊
ကိလေသာတည်းဟူသော မိုးဖြင့်စွတ်သည်။ ကသမ္မုဇာတော၊ ဖောက်
သွားပုပ်အမြှိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ ထိုရဟန်းအား၊
ဝေ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့
ဖြစ်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အယံ၊ ဤရဟန်း
သည်၊ ဒုသိဿော၊ သိဘမရှိသည်။ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိ၏။
အသုစိ၊ မစင်ကြယ်၊ သင်္ကံ သရ သမာစာဇော၊ သူတပါးတို့သည် ရှိရာအပ်
သော အကျင့်ရှိ၏။ ပဋိစ္စန္ဒကမ္မန္တော၊ ဖုံးထွင်းအပ်သော အမှုရှိ၏။ အဿ
မဏော၊ ရဟန်းမဟုတ်ဘဲလျက်၊ သမဏပဋိညော၊ ငါရဟန်းဟု ဝန်ခံ၏။
အဗြဟ္မစာရိ၊ မြတ်သော အကျင့်မရှိဘဲလျက်၊ ဗြဟ္မစာရိပဋိညော၊ ငါမြတ်
သော အကျင့်ရှိ၏ဟု ဝန်ခံ၏။ အန္တောပူတိ၊ အတွင်း၌ ကိလေသာတည်းဟူ
သော အပုပ်ရှိ၏။ အဝဿုတော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော၊ မိုးဖြင့်စွတ်၏။
ကသမ္မုဇာတော၊ ဖောက်သွားပုပ်အမြှိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သစေ
ဇာနိဿန္တိ၊ အကယ်၍ ထိုကုန်အုံ၊ သမဂ္ဂ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်။ သန္တာ၊ ဖြစ်
ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ နာသိဿန္တိ၊ ပျက်ဆီးကုန်လတ္တံ့။ ဝဂ္ဂ၊ မည်
ညွှတ်ကုန်သည်။ သန္တာပန၊ ဖြစ်ကုန်သော်ကား၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ နနာသိဿန္တိ၊
မရှက်ဆီးကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ ငဠုခံ၊ ရှေ့ဦးစွာသော၊ ဣဒံ အတ္ထဝဿု၊ ဤအကြောင်းထူး
ကို၊ သမ္ပဿမာနေ၊ ကောင်းစွာမြင်သော၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်း
သည်၊ သံစာဘေနေ၊ သံစာ၏ကွဲပြားခြင်းဖြင့်၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ အာနန္ဒ၊
အာနန္ဒ၊ ပုနစ၊ တတန်လည်း၊ ပရိ၊ တပါးသော၊ အတ္ထဝဿု၊ အကြောင်း
ထူးကိုလည်း၊ အယံ၊ ငါ့ဘုရားသည်။ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောထော်မူဦးအံ့၊ ပါပ
ဘိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်။ မိစ္ဆ၊ ဒိဋ္ဌိကော၊ တောက်ပြန်သော အယူ
ရှိသည်။ အန္တဂ္ဂါဘိကာယ၊ အပိုင်းအခြားကိုယူထုတ်သော၊ ဒိဋ္ဌိသာ၊ အယူ

နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အယံ၊ ဤရဟန်း သည် မိစ္ဆ၊ ဒိဋ္ဌိဒကာ၊ တောက်ပြန်သော အယုဂ္ဂါ၊ အန္တဂ္ဂါဟိကာယ၊ အပိုင်း အခြားကို သူကတ်သော၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယုဂ္ဂနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေဇာနိဿန္တိ၊ အကယ်၍ ထိကုန်အံ့၊ သမဂ္ဂ၊ ညီညွတ်ကုန် သည်၊ သန္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ နာထိဿန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကုန် လတ္တံ့၊ ဝဂ္ဂ၊ မညီညွတ်ကုန်သည်၊ သန္တာပန၊ ဖြစ်ကုန်သော်ကား၊ ဝံ၊ ငါ့ကို နနာထိဿန္တိ၊ မပျက်ဆီးကုန်လတ္တံ့၊ ဣတံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ခုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဣဒံအတ္ထဝသံ၊ ဤအကြောင်းထူးကို၊ သမ္ပဿမာနော၊ ကောင်းစွာ မြင်သော၊ ပါပတိက္ခု၊ ယုတ်မာသောရဟန်းသည်၊ သံစာဘောဒေန၊ သံစာ၏ကွဲပြားခြင်းဖြင့်၊ နန္ဒ ဟိ၊ နှစ်သက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ပုန၊ တတန်၊ ပရံ၊ တပါးသော၊ အတ္ထဝသမ္ပ၊ အကြောင်းထူးကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါတူရားသည်၊ ဧဝံ၊ သာမိ၊ ဟောတော်မူ အံ့၊ ပါပတိက္ခု၊ ယုတ်မာသောရဟန်းသည်၊ မိစ္ဆာအာဇီဝေါ၊ တောက်ပြန် သော အသက်မွေးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာအာဇီဝေန၊ တောက်ပြန် သော အသက်မွေးခြင်းဖြင့်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း တို့သည်၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ မိစ္ဆာအာဇီဝေါ၊ တောက်ပြန်သော အသက် မွေးခြင်းရှိ၏။ မိစ္ဆာအာဇီဝေန၊ တောက်ပြန်သော အသက်မွေးခြင်းဖြင့်၊ ဇိဝိ တံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေဇာနိဿန္တိ၊ အကယ်၍ ထိကုန်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ထိကုန်သည်ရှိသော်၊ သမဂ္ဂ၊ ညီညွတ်ကုန် သည်၊ သန္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ နာထိဿန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကုန် လတ္တံ့၊ ဝဂ္ဂ၊ မညီညွတ်ကုန်သည်၊ သန္တာပန၊ ဖြစ်ကုန်သည် ရှိသော်ကား၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ နနာထိဿန္တိ၊ မပျက်ဆီးကုန်လတ္တံ့၊ ဣတံ၊ ဤသို့သောစိတ် အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဣဒံအတ္ထဝသံ၊ ဤအကြောင်းထူးကို၊ သမ္ပဿမာနော၊ ကောင်းစွာ မြင်သော၊ ပါပတိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်၊ သံစာဘောဒေန၊ သံစာ၏ကွဲပြား ခြင်းဖြင့်၊ နန္ဒ ဟိ၊ နှစ်သက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ပုန၊ တတန်လည်း၊ ပရံ၊ တပါးသော၊ အတ္ထဝသမ္ပ၊ အကြောင်းထူးကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါတူရားသည်။

ဝတုတ္တနိပါတ်ပဉ္စမပစ္ဆာသက-၅-အာပတ္တိဘယဝဂ်၊ ၃၀၆

ဒေဝိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ ပါပတိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်၊
 ထာဘကာမော၊ ထာဘကို အလိုရှိသည်၊ သက္ကာ၊ ရကာမော၊ ရိုသေစွာ
 ပြုပြင်စီရင်အပ်သော ပစ္စည်းထေးပါးကို အလိုရှိသည်၊ အနဝညတ္ထိကော၊
 မိမိကိုယ်ကို သူတပါးတို့ ပထိမဲ့မြင် မပြုခြင်းကို အလိုရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ထဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သေ၊ စိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ကံ၊ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သည်၊ အယ်၊ ဤရဟန်းသည်၊ ထာဘကာမော၊ ထာဘကို အလို
 ရှိ၏၊ သက္ကာ၊ ရကာမော၊ ရိုသေစွာ ပြုပြင်စီရင်အပ်သော ပစ္စည်းထေးပါးကို
 အလိုရှိ၏၊ အနဝညတ္ထိကော၊ မိမိကိုယ်ကို သူတပါးတို့ မထိမဲ့မြင် မပြုခြင်း၊
 ကံ၊ အလိုရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေဇာနိဿန္တိ၊ အကယ်၍ ထိကုန်အံ့၊ သမဂ္ဂါ
 ညီညွတ်ကုန်သည်၊ သန္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ နသက္ကရိဿန္တိ
 အရို အသေမပြုကုန်လတ္တံ့၊ နဂရုံကရိဿန္တိ၊ အထေးအမြတ်မပြုကုန်လတ္တံ့၊
 နမာနိဿန္တိ၊ မမြတ်နိုး ကုန်လတ္တံ့၊ နပူဇိဿန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်လတ္တံ့၊ ဝဂ္ဂါ၊
 မညီညွတ်ကုန်သည်၊ သန္တာပန၊ ဖြစ်ကုန်သော်ကား၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ သက္ကရိဿန္တိ
 အရို အသေမပြုကုန်လတ္တံ့၊ ဝဂ္ဂုံကရိဿန္တိ၊ အထေးအမြတ်မပြုကုန်လတ္တံ့၊
 မာနိဿန္တိ၊ မြတ်နိုးကုန်လတ္တံ့၊ ပူဇိဿန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိဧဝံ၊
 ဤသို့သေ၊ စိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ပတုတ္တံ၊
 ထေ၊ ချးမြောက်သော၊ ဣဒံအတ္ထဝသံ၊ ဤအကြောင်းထူးကို၊ သမ္ပဿမာနော၊
 ကောင်းစွာ မြင်သော၊ ပါပတိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်၊ သံစာတေဇေ
 န၊ သံစာ၏ ကွဲပြားခြင်းဖြင့်၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာပရော၊
 ထေးပါးကုန်သော၊ အတ္ထဝသေ၊ အကြောင်းထူးတို့ကို၊ သမ္ပဿမာနော၊
 ကောင်းစွာ မြင်သော၊ ပါပတိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်၊ သံစာတေဇေ
 န၊ သံစာ၏ ကွဲပြားခြင်းဖြင့်၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ခေါ စင်စစ်
 စတ္တာပရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေအတ္ထဝသေ၊ ဤအကြောင်းထူးတို့ကို၊
 သမ္ပဿမာနော၊ ကောင်းစွာ မြင်သော၊ ပါပတိက္ခု၊ ယုတ်မာသော ရဟန်း
 သည်၊ သံစာတေဇေန၊ သံစာ၏ ကွဲပြားခြင်းဖြင့်၊ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာပတ္တိဘယာနိ၊ အာပတ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်သောဘေး
 တို့သည်၊ ဣမာနိ၊ စတ္တာရိ၊ ဤထေးပါးတို့သည်၊ စတ္တာရိ၊ ထေးပါးတို့သည်။

ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရာဂနိ၊ တေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ အာပုစ၊ ရိ၊ အပြစ်ကံပြုကုန်ကတ်သော၊ စေရ၊ ခိုးသူကို၊ ဝဟေတွာ၊ ဘမ်းယူ၍၊ ဧဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ တေ၊ အရှင်မင်းကြီး၏၊ အိဂုစာရိ၊ အပြစ်ကံပြုကုန်ကတ်သော၊ စောရော၊ ခိုးသူတည်း၊ ဣမဿ၊ ဤခိုးသူအား၊ ဧဝေ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်၊ ဧဏံ၊ ဆုံးမကြောင်းဒါဘ်ကို၊ ပဏေတု၊ ဆောင်တော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ သံတော်ဦးတင်၍၊ ရေညာ၊ မင်းကြီးအား၊ ဧသေယျ၊ ပြုရာ၊ ဣ၊ တမေ နံ၊ ထိုခိုးသူကို၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တော၊ အချင်းတို့၊ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြွလေ ကု၊ ဣဝံ၊ ဤသို့၊ ဤယောကျ်ားကို၊ ဧဋ္ဌာယ၊ မြေမြွှာသော၊ ဣယာ၊ ကြီးဖြင့်၊ ပစ္ဆာဗာဟံ၊ ထက်ပြန်၊ ဂါဠုပဗ္ဗနံ၊ မြေမြွှာဖွဲ့ခြင်းကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ခုရေဏံ၊ သင်ရံဖြင့် ဦးပြည်သောအမှုကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ခရေယာ၊ ရေ၊ ကြမ်းသော အသံရှိသော၊ ပဏပေန၊ ထက်စည်ဖြင့်၊ ရထိကာယ၊ ခရီးထမ်း၊ စ၊ ခုမှ၊ ရထိ ကံ၊ ခရီးထမ်းကုသို၊ ထိဗ်၊ စုကေန၊ ခရီးထမ်းဆုံတခုမှ၊ ထိဗ်၊ စုကံ၊ ခရီး ထမ်းဆုံကုသို၊ ပရိနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဒက္ခိတေန၊ ခရီး၊ တောင်တံခါးဖြင့်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ နဂရေယ၊ မြို့၏၊ ဒက္ခိတေတော၊ တောင်အရပ်၌၊ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဆိန္ဓယ၊ ဖြတ်ကြကုန်သော၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ တမေနံ၊ ထိုခိုးသူကို၊ ရေညာ၊ မင်း၏၊ ဝုရိသာ၊ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည်၊ ဧဋ္ဌာယ၊ မြေမြွှာသော၊ ရဇ္ဈယာ၊ မင်းကြီးဖြင့်၊ ပစ္ဆာဗာဟံ၊ ထက်ပြန်၊ ဂါဠုပဗ္ဗနံ၊ မြေမြွှာဖွဲ့ခြင်းကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ခုရေဏံ၊ သင်ရံဖြင့် ဦးပြည်သောအမှုကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ခရေယာ၊ ရေ၊ ကြမ်းသောအသံရှိသော၊ ပဏပေန၊ ထက်စည်ဖြင့်၊ ရထိကာယ၊ ခရီးထမ်းမတခုမှ၊ ရထိကံ၊ ခရီးထမ်းမတခုသို့၊ ထိဗ်၊ စု ထားကေန၊ ခရီးဆုံတခုမှ၊ ထိဗ်၊ စုကံ၊ ခရီးဆုံတခုသို့၊ ပရိနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဒက္ခိတေန၊ ခရီး၊ တောင်တံခါးဖြင့်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ နဂရေယ၊ မြို့၏၊ ဒက္ခိတေတော၊ တောင်အရပ်၌၊ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဆိန္ဓယျ၊ ဖြတ်ကုန်ရာ၏၊ တတ္ထိ၊ ထိုဦးခေါင်းဖြတ်ရာ၌၊ အညတရေယ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဗာဠုဋ္ဌိယ၊ မတင့်တယ်ပေအရာ၌ ထည်သော၊ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ားအား၊ ဝေ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကိံ၊ အဿ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ရာသနည်း၊ တော၊ အချင်းတို့၊ အယံ၊ ဤသို့သော၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ ဂါရယံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါထိုက်သော၊ သီသန္ဓေန္တံ၊ ဦးခေါင်းကိုဖြတ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ ဝါ၊ ကံ၊ ယုတ်မာစွာသော၊ ကမ္ပံ၊ ဤမှုကို၊ ဝတ၊ ရင်စစ်၊ အကာထိ၊ ပြုပြီး၊ ယတ္ထဟိ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သာယျင်၊ ရေညာ၊ မင်း၏။

ဝေဠုနိပါတ်ပဋိပက္ခသေက-၅-အာပတ္တိတထဝဂ်၊ ၃၁၀

ပုဂိယာ၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်၊ ဒဠာယ၊ ငြိဋ္ဌိစွာသော၊ ဇ္ဈေယျာ၊
 ထြိုးငို၊ ဗန္ဓုဗာတံ၊ ထက်ပြန်၊ ဂါဠုဗန္ဓနံ၊ ငြိဋ္ဌိစွာဖွဲ့ငြင်းဟု၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊
 ခုရေထွံ၊ သင်္ဃာန် ဖြင့် ဦးပြည်းသော အမှုကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ ခရေယုနေ၊
 ကြမ်းသော အယံရှိသော၊ ပဏဝေန၊ ထက်စသည်ဖြင့်၊ ဝေဠုကောယ၊ ခရီး
 ထမ်းမတခုမှ၊ မုထိကံ၊ ခရီးထမ်းမတခုသို့၊ သိဗ်၊ ဝှက်ကောန၊ ခရီးဆုံတခုမှ၊
 သိဗ်၊ ဝှက် ခရီးဆုံတခုသို့ ပရိနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဒက္ခိတောနန္ဒါနေ၊ တောင်
 တံခါးဖြင့်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ နဂရဿ၊ မြို့၍၊ ဒက္ခိတတော၊ တောင်အပေါ်
 စွဲ၊ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဆန္ဒိယာန္တိနာမ၊ ဖြတ်ကုန်တိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ပါပကံ၊ ယုတ်မာစွာသော၊ ဂါရဟံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊
 အကာသိ၊ ပြု၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ဝေရုပံ၊ ဤသို့သ
 ဘောရှိသော၊ ဂါရဟံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါထိုက်သော၊ သိသန္တိန္တံ၊ ဦးခေါင်းကို
 ဖြတ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ ယုတ်မသောအမှုကို၊ နကရေယု၊ မပြု
 အံ့၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဿသေယုတာဝိ၊ ဖြစ်ရာသ ကဲ့
 သို့၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတုသာလျှင်၊ ယသကသ၊ စိ၊
 အမှတ်မရှိ တယောက်ယောက်သော၊ ဝိက္ခုဿဝါ၊ ရဟန်းယောက်ျား
 အားလည်းကောင်း၊ ဝိက္ခုနိယာဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမအားလည်းကောင်း၊ ပါရာ
 ဇိကဿ၊ ပါရာဇိကအမည်ရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ အာပတ်တို့၌၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊
 တိဗ္ဗာ၊ ထက်စွာသော၊ ဘယသညာ၊ ဘေးဟူသော အမှတ်သည်၊ ပဗ္ဗုဗေဋ္ဌိ
 တာ၊ ရှေးရှုထင်သည်၊ ဧဘာတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းယောက်ျားရဟန်း
 မိန်းမအား၊ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကအမည်ရှိသော၊ ဓမ္မံ၊ အာပတ်သို့၊ အနာပန္နော
 ဝါ၊ မုဒယဟင်္ဂံ၊ သေးသောရဟန်းယောက်ျားရဟန်းမိန်းမသ ည်လည်း၊ ပါရ ဇိ
 ကံ၊ ပါရာဇိကအမည်ရှိသော၊ ဓမ္မံ၊ အာပတ်သို့၊ နအာဇ္ဇေယတိ၊ မရောက်
 လတ္တံ၊ ပါရ ဇိကံ၊ ပါရ ဇိကအမည်ရှိသော၊ ဓမ္မံ၊ အာပတ်သို့၊ သာပန္နောဝါ၊
 ရောက်သောရဟန်းယောက်ျားရဟန်းမိန်းမသ ည်လည်း၊ ပါရ ဇိကံ၊ ပါရ ဇိ
 ကအမည်ရှိသော၊ ဓမ္မံ၊ အာပတ်ကို၊ ယထာဓမ္မံ၊ တရားအားလျော်စွာ၊ ငဋက
 ရိ၊ သတိ၊ ကုစာ၊ လတ္တံ၊ ဝေံ၊ ဤသို့ ပါရာဇိကအာပတ်တို့၌ ဘေးဟူသော
 အမှတ်ထင်သော ရဟန်းယောက်ျား ရဟန်း မိန်းမ၏ မရောက်သေးသော
 ပါရာဇိကအာပတ်သို့ မရောက်ခြင်းရောက်ပြီးသော ပါရာဇိကအာပတ်ကို
 ကုစားခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကို၊ ပါရိကဗ်၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 သေယုတာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပုဂိယော၊ ယောက်ျားသည်၊ ကာဠ
 ခတ္ထံ၊ မည်းညစ်သောအဝတ်ပုဆိုးကို၊ ပရိဗာယ၊ ဝတ်၍၊ ကေသေ၊ ဆတ်တို့ကို

ပကိရိတွာ၊ ကြံ၍၊ ရသယံ၊ ကျည်မွှေကို၊ ခန္ဓေပရံ၊ အာရောပေတွာ၊
 တင်၍၊ မဟာဇနကာယံ၊ လူအပေါင်းသို့၊ ဥပယကံ၊ ဝိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဘန္တေ၊
 အရှင်ဆုရားတို့အဖော်၊ ငါသည်၊ ဂါရယံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါထိုက်သော၊ မောသလ္လံ၊
 ကျည်မွှေဖြင့်ပုတ်ခတ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ ယုတ်မာသောအမှုကို၊
 အကာထိ၊ ပြုပြီး၊ ယေန၊ အကြင်အမှုဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အာယသ္မန္တာ၊
 အရှင်တို့သည်၊ အတ္တမနာ၊ နှင့်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ထံ၊ ထိုအမှုကို၊ ကရောမိ၊ ပြုအုံး၊ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ တောင်းပန်ပြော
 ဆိုရာ၏၊ တကြံ၊ ထိုသို့တောင်းပန်ပြောဆိုရာ၌၊ အညတဓာယ၊ အမှတ်မရှိ
 သော၊ ဗာသဇ္ဇဿ၊ မိုက်သော အရာ၌တည်သော၊ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား
 အား၊ ဝေံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကိံ၊ အထာ၊ အတယ်
 သို့ဖြစ်ရာသနည်း၊ တော၊ အချင်တို့၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ အယံပုရိသော၊ ဤ
 ယောက်ျားသည်၊ ဂါရယံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ မောသလ္လံ၊ ကျည်
 မွှေဖြင့်ပုတ်ခတ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာစွာသော၊ ကမ္မံ၊ အမှု
 ကို၊ အကာထိ၊ ပြု၏၊ ယတြဟိ၊ အကြင်ကြောင့်သာလျှင်၊ ကာဇ္ဇဝတ္ထံ၊
 မည်းညစ်သော အဆင်းရှိသော အဝတ်ကို၊ ပရိပေယ၊ ဝတ်၍၊ ဧကေသေ၊
 ဆံဘုံကို၊ ပကိရိတွာ၊ ကြံ၍၊ ရသယံ၊ ကျည်မွှေကို၊ ခန္ဓေပရံ၊ အာရော
 ပေတွာ၊ တင်၍၊ မဟာဇနကာယံ၊ လူများအပေါင်းသို့၊ ဥပယကံ၊ ဝိတွာ၊ ကပ်၍၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဆုရားတို့အဖော်၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂါရယံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါထိုက်
 သော၊ မောသလ္လံ၊ ကျည်မွှေဖြင့်ပုတ်ခတ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ပါပကမ္မံ၊
 ယုတ်မာသော အမှုကို၊ အကာထိ၊ ပြုပြီး၊ ယေန၊ အကြင်အမှုဖြင့်၊ မေ၊
 အကျွန်ုပ်အား၊ အာယသ္မန္တာ၊ အရှင်တို့သည်၊ အတ္တမနာ၊ နှင့်သက်သော
 စိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ထံ၊ ထိုအမှုကို၊ ကရောမိ၊ ပြုအုံး၊ ဣတိ
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုလတ္တံ့၊ ဝသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂါရယံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါထိုက်
 သော၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာစွာသော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ အကာထိ၊ ပြု၏၊ သောအဖော်၊
 ထိုငါသည်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဂါရယံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း
 ငှါထိုက်သော၊ မောသလ္လံ၊ ကျည်မွှေဖြင့်ပုတ်ခတ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော၊
 ပါပကမ္မံ၊ ယုတ်မာစွာသောအမှုကို၊ နကဓေယျံ၊ မပြုအုံး၊ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့သော
 စိတ်အကြံသည်၊ အဿသေယျာဘပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ ရဟန်းတို့၊
 ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယဿကဿပိ၊ အမှတ်မရှိတယောက်
 ယောက်သော၊ ဘိက္ခုနောဝါ၊ ရဟန်းယောက်ျားအား လည်းကောင်း၊
 ဘိက္ခုနိယာဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမအား လည်းကောင်း၊ သံဃာဒီသေသေသု-

ပထမအပိုင်း-၅-အာပတ္တိဘယဝဂ်၊ ၃၀၃

သံဃာဒိသိသံအမည်ရှိကုန်သော၊ ဝေဠုသု၊ အာပတ်တို့၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိဗ္ဗာ၊ ထက်စွာသော၊ ဘယသညာ၊ ဘေးဟူသော အမှတ်သည်၊ ပစ္စုပဋိတာ၊ ရှေးရှုထင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းယောကျ်ားရဟန်းမိန်းမအား သံဃာဒိသသံ၊ သံဃာဒိသိသံအမည်ရှိသော၊ ဝေဠု၊ အာပတ်သို့၊ အနာပန္နောဝါ၊ မရောက်သေးသော ရဟန်းယောကျ်ားရဟန်းမိန်းမသည်လည်း၊ သံဃာဒိသသံ၊ သံဃာဒိသိသံ အမည်ရှိသော၊ ဝေဠု၊ အာပတ်သို့၊ နအာပဇ္ဇိဿတိ၊ မရောက်ထက်၊ သံဃာဒိသသံ၊ သံဃာဒိသိသံအမည်ရှိသော၊ ဝေဠု၊ အာပတ်သို့၊ အာပန္နောဝါ၊ ရောက်သော ရဟန်းယောကျ်ားရဟန်းမိန်းမသည်လည်း၊ သံဃာဒိသသံ၊ သံဃာဒိသိသံ အမည်ရှိသော၊ ဝေဠု၊ အာပတ်ကို၊ ယထာဝေဠု၊ ထရားအား၊ ယျောဝိ၊ ပဋိကရိဿတိ၊ ကုစားထက်၊ ဧဝံ၊ ဤသံဃာဒိသိသံ အာပတ်တို့၌ ဘေးဟူသော အမှတ်ထင်သော ရဟန်းယောကျ်ားရဟန်းမိန်းမ၏ မရောက်သေးသော သံဃာဒိသိသံအာပတ်သို့ မရောက်ခြင်းရောက်ပြီးသော သံဃာဒိသိသံအာပတ်ကို ကုစားခြင်းကို၊ ပါမိကဿိံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်အား၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ကာဠဝတ္ထံ၊ မည်းညစ်သော အဆင်းရှိသော အဝတ်ကို၊ ပရိဝေယ၊ ဝတ်၍၊ ဧကေသေ၊ ဆံတို့ကို၊ ပကိရိတွာ၊ ကြ၍၊ ဘသ္မပုဗ္ဗံ၊ ပြာထုပ်ကို၊ ခန္ဓေ၊ ပခုံး၌၊ အာရောပေတွာ၊ ထင်၍၊ မဟာဇနကာယံ၊ လူများအပေါင်သို့၊ ဥပသကီမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝါရယံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ ဘသ္မပုဗ္ဗံ၊ ပြာထုပ်ဖြင့် ဦးခေါင်းကို ပုတ်ခတ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ ယုတ်မာစွာသော အမှုကို၊ အကာယိံ၊ ပြုပြု၊ ယေန၊ အကြင်အမှုဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အာယသ္မန္တေ၊ အရှင်တို့သည်၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုအမှုကို၊ ကရောမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ထတြ၊ ထိုသို့ဆိုရာ၌၊ အညထရဿ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဗာထဋ္ဌဿ၊ မိက်သော အရာ၌ ထည်သော၊ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ားအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော စိတ်အကြံသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကိံ အဿ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ရာသနည်း၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ အဟံ ပုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ ပဟ၊ စင်စစ်၊ ဝါရယံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ ဘသ္မပုဗ္ဗံ၊ ပြာထုပ်ဖြင့် ဦးခေါင်းကို ပုတ်ခတ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော ပါပကံ၊ ယုတ်မာစွာသော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ အကာယိံ၊ ပြု၏၊ ယတြဟိ၊ အကြင်ကြောင့်သာလျှင်၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ကာဠဝတ္ထံ၊ မည်းညစ်သော အဆင်းရှိသော အဝတ်ကို၊ ပရိဝေယ၊ ဝတ်၍၊ ဧကေသေ၊ ဆံတို့ကို၊ ပကိရိတွာ၊

ကြ၍၊ ဘသ္မပုဗ္ဗံ၊ ပြာထုပ်ကို၊ ခန္ဓေ၊ ပရံးဦး၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ မဟာဇနကဿံ၊ လူများအပေါင်းသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တို့၊ အယံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂါရဟံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ဘသ္မပုဗ္ဗံ၊ ပြာထုပ်ဖြင့်ဦးခေါင်းကိုပုတ်ခတ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ ပါပကမ္မံ၊ ယုတ်မာစွာသော အမှုကို၊ အကာထိံ၊ ပြုပြီ၊ ယေန၊ အကြင်အမှုဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့သည်၊ အတ္တမာနာ၊ နှစ်ထက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုအမှုကို၊ ကရောမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခတိနာမ၊ ဆိုတုံဟိသနည်း၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဂါရဟံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ဘသ္မပုဗ္ဗံ၊ ပြာထုပ်ဖြင့်ဦးခေါင်းကိုပုတ်ခတ်ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ နကရေယျံ၊ မပြုအံ့၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဿသေယျထာပိ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအထူသာလျှင်၊ ယဿကဿပိ၊ အမှတ်မရှိတယောက်တောက်သော၊ ဘိက္ခုဿဝါ၊ ရဟန်းယောကျ်ားအား ထည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိယာဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမအား ထည်းကောင်း၊ ပါစိတ္တယေသု၊ ပါစိတ်အမည်ရှိကုန်သော၊ ဝေဠေသု၊ အာပတ်တို့၌၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ တိဗ္ဗာ၊ ထက်စွာသော၊ ဘယသညာ၊ ဘေးဟူသော အမှတ်သည်၊ ပစ္စုပဗ္ဗိတာ၊ ရှေးရှုထင်သည်၊ ဘောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ်အမည်ရှိသော၊ ဝေဠံ၊ အာပတ်သို့၊ အနာပန္နောဝါ၊ မရောက်သော ရဟန်းယောကျ်ားရဟန်းမိန်းမသည် ထည်း၊ ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ်အမည်ရှိသော၊ ဝေဠံ၊ အာပတ်သို့၊ နာပပဗ္ဗိဿတိ၊ မရောက်ထောင့်၊ ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ်အမည်ရှိသော၊ ဝေဠံ၊ အာပတ်သို့၊ အာပန္နောဝါ၊ ရောက်သော ရဟန်းယောကျ်ားရဟန်းမိန်းမသည် ထည်း၊ ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ်အမည်ရှိသော၊ ဝေဠံ၊ အာပတ်ကို၊ ယထာဝေဠံ၊ ထရားအား၊ ဝေျာစွာ၊ ပဋိကရိဿယိ၊ ကုစားထောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေံ၊ ဤမရောက်သေးသော ပါစိတ်အာပတ်တို့၌ ဘေးဟူသော အမှတ်ထင်သော ရဟန်းယောကျ်ားရဟန်းမိန်းမ၏မရောက်သေးသော ပါစိတ်အာပတ်သို့မရောက်ခြင်းရောက်ပြီးသော ပါစိတ်အာပတ်ကို ကုစားခြင်းကို၊ ပါဋိကဿိံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သေယျထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ကာဠဝတ္ထံ၊ မည်းညစ်သော အဆင်းရှိသောအဝတ်ကို၊ ပရိဓာယ၊ ဝတ်၍၊ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို၊ ပကိရိတွာ၊ ကြ၍၊ မဟာဇနကဿံ၊ လူများအပေါင်းသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂါရဟံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ဥပဝစ္စံ၊ စွပ်စွဲခြင်းငှါထိုက်သော၊

ဝဏ္ဏကုန်ပတ်ပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၅အာပတ္တိဘယဝဂ်၊ ၃၁၅

ပါပကမ္မံယုတ်မာစွာသောအမှုကို၊ အကာထိံ ပြုပြီး ယေန၊ အကြင်အမှုဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အာယသ္မာန္တော၊ အရှင်တို့သည်၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုအမှုကို၊ ကရောမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တတြိ၊ ထိုသို့ဆိုရာ၌၊ အညတရဿ၊ အမှတ် မရှိသော၊ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျားအား၊ ဝေံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကိံ၊ အဿ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ရာသနည်း၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ဝတ၊ ပင်စစ်၊ အသံပုဂ္ဂိုလ်သော၊ ဤယောက်ျားသည်။ ဂါရယံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ ဥပဝန္တံ၊ စွပ်စွဲခြင်းငှါထိုက်သော၊ ပါပကမ္မံယုတ်မာစွာသော အမှုကို၊ အကာထိံ၊ ပြု၏၊ ယတြဟိ၊ အကြင်ကြောင့် သာလျှင်၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ကာဠဝတ္ထံ၊ မည်းညစ်သောအဝတ်ကို၊ ပရိဝေယ၊ ဝတ်၍၊ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို၊ ပကိရိတွာ၊ ကြ၍၊ မဟာဇနကာယံ၊ လူများအပေါင်းသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တို့၊ အဟိံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂါရယံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ဥပဝန္တံ၊ စွပ်စွဲခြင်းငှါထိုက်သော၊ ပါပကမ္မံယုတ် မာစွာသောအမှုကို၊ အကာထိံ၊ ပြုပြီး၊ ယေန၊ အကြင်အမှုဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ် အား၊ အာယသ္မာန္တော၊ အရှင်တို့သည်၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိကုန် သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုအမှုကို၊ ကရောမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခဘိနာမ၊ ဆိုဘိ၏။ သောအဟိံ၊ ထိုငါသည်။ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိ သော၊ ဂါရယံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါထိုက်သော၊ ဥပဝန္တံ၊ စွပ်စွဲခြင်းငှါထိုက်သော၊ ပါပကမ္မံယုတ်မာစွာသောအမှုကို၊ နကရေယျံ၊ မပြုအံ့၊ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဿဘေယျထာဝီ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယဿကဿစိ၊ အမှတ်မရှိတယောက်ယေဝံ သော၊ ဘိက္ခုနောဝါ၊ ရဟန်းယောက်ျားအားလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိယာဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမအားလည်းကောင်း၊ ပါမိဒေသနိယေသု၊ ပါမိဒေသနိအမည်ရှိ ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ အာပတ်တို့၌၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ တိဗ္ဗာ၊ ထက်စွာသော၊ ဘယ သညာ၊ ဘေးဟူသောအမှတ်သည်၊ ပစ္စု၊ ပဋိတာ၊ ရှေးရှုထင်သည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပါမိဒေသနိယံ၊ ပါမိဒေသနိအမည်ရှိသော၊ ဓမ္မံ၊ အာပတ်သို့၊ အနာပဒန္နာဝါ၊ မရောက်သောရဟန်းယောက်ျားရဟန်းမိန်း မသည်လည်း၊ ပါမိဒေသနိယံ၊ ပါမိဒေသနိအမည်ရှိသော၊ ဓမ္မံ၊ အာပတ်သို့၊ နအာပတ္တိယာဘိ၊ မရောက်လတ္တံ့၊ ပါမိဒေသနိယံ၊ ပါမိဒေသနိအမည်ရှိသော ဓမ္မံ၊ အာပတ်ကို၊ ယထာဓမ္မံ၊ ထရားအားလျော်စွာ၊ ပမိကရိဿတံ၊ ကုစား ထုတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေံ၊ ဤသို့ပါမိဒေသနိအာပတ်တို့၌ဘေးဟူသောအမှတ်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ

ထင်သောရဟန်းယောကျ်ားရဟန်းမိန်းမ၏ မရောက်သေးသောပါဠိဒေသ
နိအာပတ်သို့ မရောက်ခြင်းရောက်ပြီးသော ပါဠိဒေသနိအာပတ်ကို ကုစား
ခြင်းကိုပါဠိကင်္ခါ အလိုရှိအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာပတ္တိ
ဘယနိ၊ အာပတ်ကိုမြီ၍ဖြစ်သောဘေးတို့သည်၊ ဣမာနိစက္ကာရိ၊ ဤထေးပါး
တို့ထည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဘိက္ခုာနိသံသံ၊ အကျင့်ဘိက္ခုာဟုဆိုအပ်သော
အကျိုး၏ဖြစ်ရာဖြစ်သော၊ ပညတ္တရံ၊ လွန်ကဲသောပညာ၏ဖြစ်ရာဖြစ်သော၊
ဝိရတ္တိသာရံ၊ မြတ်သောအေရဟတ္တဖိုလ်၏ဖြစ်ရာဖြစ်သော၊ သတာမိပတေ
ယျံ၊ သတိဟုဆိုအပ်သော အကြီးအမှူး၏ဖြစ်ရာဖြစ်သော၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊
ဤသာသနာတော်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဝဿတိ၊ ကျင့်သုံး
ဆောက်တည်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခုာနိ
သံသော၊ ဘိက္ခုာဟုဆိုအပ်သောအကျိုး၏ဖြစ်ရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း
ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အပ္ပသန္နာနံ၊ မကြည်ညို
ကုန်သော သူတို့အား၊ ပဿာဒါယ၊ ကြည်ညို စေခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊
ပဿန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်ပြီးသော သူတို့အား၊ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွား
များခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သား
တို့အား၊ အာဘိသမာစာရိကာ၊ အကျင့်ဝတ်၏အစွမ်းဖြင့် ပညုပ်အပ်သော
ဘိလထည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ပညတ္တာ၊ ပညုပ်တော်မူအပ်
၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာ
အားဖြင့်၊ အပ္ပသန္နာနံ၊ မကြည်ညို ကုန်သေးသောသူတို့အား၊ ပဿာဒါယ၊
ကြည်ညို စေခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ ပဿန္နာနံ၊ ကြည်ညို ကုန်ပြီးသော
သူတို့အား၊ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွားများစေခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊
မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား၊ အာဘိသမာ
စာရိကာ၊ အကျင့်ဝတ်၏ အစွမ်းဖြင့် ပညုပ်အပ်သောဘိလထည်းဟူသော
မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ပညတ္တာ၊ ပညုပ်တော်မူအပ်၏။ တထာထထာ၊
ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တဿာ
ဘိက္ခုာယ၊ ထိုဘိက္ခုာကို၊ အက္ခန္ဓာကာရိ၊ မကျိုးသည်ကို ပြုထေ့ရှိသည်၊
အနိန္ဒာကာရိ၊ မပေါက်သည်ကိုပြုထေ့ရှိသည်၊ အသဗထကာရိ၊ မပြောက်
သည်ကိုပြုထေ့ရှိသည်၊ အကံဗ္ဗသကာရိ၊ မကျားသည်ကို ပြုထေ့ရှိသည်။

ဝေလုက္ခိယိတ်ပဉ္စမပတ္ထာသက-၅-အာပတ္တိတယဝဂ်၊ ၃၁၇

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုန်ဘိက္ခု၊ သမာဒါယ၊ ဆောကံတည်
 ရှိ၊ သိက္ခာတိ၊ ကျင့်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုနစ၊ တတန်ထည်း၊ ဗရံ၊ တပါး
 သော၊ ကာရကဉ္စ၊ အကြောင်းကိုထည်း၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ ဒေသိဿာမိ
 ဟောတေသ်မုအံ၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သမ္မာ၊
 ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ကုန်ခြင်းငှါ၊ မယာ၊ ငါထုရား
 သည်၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယိကာ၊ မဂ်တည်းဟု
 သောမြတ်သော အကျင့်၏ အစဖြစ်သော မဟာသီလဟု ဆိုအပ်သော၊ သိက္ခာ
 သိက္ခာကို၊ ပညတ္တာ၊ ပညုပ်တော် မူအပ်၏။ ယထာ၊ ယထာ၊ အကြင်အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ကုန်
 ခြင်းငှါ၊ မယာ၊ ငါထုရားသည်၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား၊ အာဒိဗြဟ္မ
 စရိယိကာ၊ မဂ်တည်းဟု သောမြတ်သော အကျင့်၏ အစဖြစ်သော မဟာသီ
 လဟု ဆိုအပ်သော၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာကို၊ ပညတ္တာ၊ ပညုပ်တော် မူအပ်၏။
 တထာ၊ တထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 တထာ၊ သိက္ခာယ၊ ထိုသိက္ခာ၏၊ အက္ခယကာရီ၊ မကျိုးသည်ကို ပြုလေ့ရှိ
 သည်၊ အတ္ထိဒ္ဓကာရီ၊ မပေါက်သည်ကို ပြုလေ့ရှိသည်၊ အသဗ္ဗလကာရီ၊
 မပြောကံသည်ကို ပြုလေ့ရှိသည်၊ အကမ္မာသကာရီ၊ မကျားသည်ကို ပြုလေ့
 ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုန်ဘိက္ခု၊ သမာဒါယ၊
 ဆောကံတည်ရှိ၊ သိက္ခာတိ၊ ကျင့်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊
 သိက္ခာနိသံသော၊ အကျင့်သိက္ခာဟု ဆိုအပ်သော အကျိုး၏ ဖြစ်ရာသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပညတ္တရံ၊
 လွန်ကဲသော ပညာ၏ ဖြစ်ရာဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣခ၊ ဤသာ သနာထေဝံ၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ကုန်ခြင်းငှါ၊ မယာ
 ငါထုရားသည်၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ဒေသိ
 တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သမ္မာ
 ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ကုန်ခြင်းငှါ၊ မယာ၊ ငါထုရား
 သည်၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ဒေသိတာ၊
 ဟောအပ်ကုန်၏။ တထာ၊ တထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တေ
 ဓမ္မာ၊ ထိုသဗ္ဗာလေးပါးတရားတို့သည်၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာနှင့် တက္ခသော

မဂ်ပညာဖြင့်၊ သမဝေက္ခိတာ၊ ကောင်းစွာဆင်ခြင်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤသာ
 သနာတော်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်သည်၊ ပဉ္စက္ကရံ၊ လွန်ကဲသော
 ပညာ၏ဖြစ်ရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊
 ဤသာသနာတော်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်သည်၊ ဝိရတ္တိသာရံ၊
 မြတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်၏ဖြစ်ရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်စိမ်းသော၊ ခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းငှါ၊ မယာ
 ဝါတုရားသည်၊ သာဝကာနံ၊ တည့်သားတို့အား၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ဒေထိ
 တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်စိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သဗ္ဗာ
 ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ကုန်ခြင်းငှါ၊ မယာ၊ ဝါတုရား
 သည်၊ သာဝကာနံ၊ တည့်သားတို့အား၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ဒေထိတာ၊
 ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ ဝိရတ္တိယာ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိတာ၊ တွေ့အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤသာသနာတော်တည်း
 သောမြတ်သော အကျင့်သည်၊ ဝိရတ္တိသာရံ၊ မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၏
 ဖြစ်ရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်
 ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤသာသနာတော်တည်းဟူသောမြတ်သော အကျင့်သည်၊
 သထာဓိပတေယျံ၊ သတိဟုဆိုအပ်သောအကြီးအမှူးဖြစ်ရာသည်၊ ဟောတိ
 ဖြစ်သည်၊ ဣဘိ၊ ဤသို့ပညစ်တော်မူတိုင်း၊ အပရိပူရံ၊ မပြည့်စုံသေးသော
 အဘိသမာစာရိကံ၊ ကျင့်ဝတ်၏ အစွမ်းဖြင့်ပညစ်အပ်သော သိလတုဉ်း
 ဟူသောမြတ်သောအကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကိုကည်း၊ ဖရိ
 ပုရေသာမိ၊ ပြည့်စုံစွာပရိပူရံ၊ ပြည့်သော၊ အဘိသမာစာရိကံ၊ အကျင့်
 ဝတ်၏အစွမ်းဖြင့်ပညစ်အပ်သောအကျင့်ဖြစ်သော၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကိုမူ
 လည်း တတ္ထာတ္ထ၊ ကိုသိ အရာ၌ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟိသံသမိ၊
 ခြီးခြောက်အံ့၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ အဏ္ဏန္တံ၊ အဏ္ဏန္တံသန္တံ၊ အဏ္ဏန္တံသန္တံ၊ သတိ၊
 သတိသည်၊ သုပဋိဘာ၊ ကောင်းစွာထင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဝ၊ ဤသို့၊
 အပရိပူရံ၊ မပြည့်သော၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယိကံ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သော
 အကျင့်၏အစဖြစ်သော မဟာသိလဟုဆိုအပ်သော၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို

ဝေဒနာပိတပဉ္စမပတ္တနာသက-၅-အာပတ္တိဘယဝဂ်၊ ၃၁၉

မူလည်း၊ ပရိပူရိဿာမိ၊ ဖြည့်အံ့၊ ပရိပူရိ၊ ဖြည့်သော၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယိကံ၊
 မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်၏အစဖြစ်သောမဟာဝိထိဟုဆိုအပ်
 သော၊ သိက္ခဝါ၊ သိက္ခာကံတည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရာ၌၊ ပညာယံ၊
 မဂ်ပညာဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟိဿာမိ၊ မြီးမြောက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈတ္တယေဝ၊
 အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌သာလျှင်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ သုပဋိတာ၊ ကောင်းစွာထင်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူသည်အတိုင်း၊ အသမ
 ဝေက္ခိတံ၊ ကောင်းစွာမဆင်ခြင်အပ်သေးသော၊ ဓမ္မံဝါ၊ တရားကိုမူလည်း၊
 သမဝေက္ခိဿာမိ၊ ကောင်းစွာဆင်ခြင်အံ့၊ သမဝေက္ခိတံ၊ ကောင်းစွာဆင်
 ခြင်အပ်သော၊ ဓမ္မံဝါ၊ တရားကိုမူလည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရာ၌၊ ပညာ
 ယံ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟိဿာမိ၊ မြီးမြောက်အံ့၊ ဣတိ၊ မနုသိကရိတွာ၊
 ဤသို့လုံးလုံးသွင်း၍၊ အဇ္ဈတ္တယေဝ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌သာလျှင်၊ သတိ၊ သတိ
 သည်၊ သုပဋိတာ၊ ကောင်းစွာထင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဟော
 တော်မူသည်အတိုင်း၊ အပုထိတံ၊ မတွေ့သေးသော၊ ဓမ္မံဝါ၊ တရားကိုမူလည်း
 ဝိရတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိဿာမိ၊ တွေးနံ့၊ ဗုဒ္ဓိတံ၊ တွေ့အပ်သော၊
 ဓမ္မံဝါ၊ တရားကိုမူလည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုအရာ၌၊ ပညာယံ၊ ဖိုလ်ပညာ
 ဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟိဿာမိ၊ မြီးမြောက်အံ့၊ ဣတိ၊ မနုသိကရိတွာ၊ ဤသို့လုံးလုံးသွင်း၍
 အဇ္ဈတ္တယေဝ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌သာလျှင်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ သုပဋိတာ၊
 ကောင်းစွာထင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သိက္ခဝေ၊ ဝါရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့
 လျှင်၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယိကံ၊ ဤသာသနာတော် တည်းဟူသော မြတ်သော
 အကျင့်သည်၊ သတာပိပတေယျံ၊ သတိဟုဆိုအပ်သော အကြီးအမှူး၏ဖြစ်
 ရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သိက္ခဝေ၊ ဝါရဟန်းတို့၊ သိက္ခာနိဝံသံ၊ အကျင့်
 သိက္ခာဟုဆိုအပ်သော အကျိုး၏ဖြစ်ရာဖြစ်သော၊ ပညတ္တရံ၊ လွန်ကဲသော
 ပညာ၏ဖြစ်ရာဖြစ်သော၊ ဝိရတ္တိသာရံ၊ မြတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်၏ ဖြစ်ရာ
 ဖြစ်သော၊ သတာပိပတေယျံ၊ သတိဟုဆိုအပ်သော အကြီးအမှူး၏ဖြစ်ရာ ဖြစ်
 သော၊ ဣဒံဗြဟ္မစရိယိကံ၊ ဤသာသနာတော်တည်းဟူသောမြတ်သော အကျင့်ကို
 ဝုဿတိ၊ သုံး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတိ၊ ဣဒံသာကာရဏေန ဤအကြောင်းကြောင့်
 ယံဟံ၊ အကြင်သိက္ခာနိဝံသံ သမိဒံအစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသိက္ခာနိဝံသံ သမိဒံအစရှိသောစကားကို၊ ဣဒံ၊ ဤအကျင့်
 သိက္ခာဟုဆိုအပ်သော အကျိုး၏ဖြစ်ရာဖြစ်ခြင်းအစရှိသည်ကို၊ ပဋိစ္စ စွဲ၍၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဤသို့၊ အဝေ၊ ဝါရဟန်းတို့၊ မိန့်တော်မူ၏၊

တတိယသုတ်ပြီး၏။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်ဒိဋ္ဌိ

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေယျာ၊ အိပ်ခြင်းတို့သည်၊ ဣမာစတသေသာ၊
 ဤထေးပါးတို့သည်၊ စတသေသာ၊ ထေးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်
 သည်တို့နည်း၊ ပေတသေယျာ၊ ပြိတ္တာတို့၏အိပ်ခြင်းသည်ကောင်း၊ ကာမ
 ဘောဂိသေယျာ၊ ကာမဂုဏ် စည်းစိမ်ကို ခံစားသော သူတို့၏ အိပ်ခြင်း
 ထည်းကောင်း၊ သီဟသေယျာ၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းတို့၏ အိပ်ခြင်း
 ထည်းကောင်း၊ တထာဂတသေယျာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏အိပ်ခြင်းထည်း
 ကောင်း၊ ဣဘိဣမာစတသေသာ၊ ဤထေးပါးတို့သည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ပေတသေယျာ၊ ပြိတ္တာတို့၏အိပ်ခြင်းသည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယေထုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ ပေတာ၊ ပြိတ္တာတို့
 သည်၊ ဥက္ကာနာ၊ ပက်လက်၊ သေန္တိ၊ အိပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊
 ဤအိပ်ခြင်းကို၊ တေပသေယျာ၊ ပြိတ္တာတို့၏အိပ်ခြင်းဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာမဘောဂိသေယျာ၊ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို
 ခံစားကုန်သောသူတို့၏အိပ်ခြင်းသည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ ကာမဘောဂိ၊ ကာမဂုဏ်
 စည်းစိမ်ကိုခံစားကုန်သောသူတို့သည်၊ ဝါမေနပသောန၊ လက်ဝဲနံပါးဖြင့်၊
 သေန္တိ၊ အိပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤအိပ်ခြင်းကို၊ ကာမ
 ဘောဂိသေယျာ၊ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို ခံစားကုန်သောသူတို့၏အိပ်ခြင်း
 ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သီဟသေယျာ၊ ခြင်္သေ့တို့၏
 အိပ်ခြင်းသည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိဂရာဇာ၊
 သားတို့၏မင်းဖြစ်သော၊ သီဟော၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းသည်၊ ပါဓေန၊
 လက်ဝဲခြေဖြင့်၊ ဝါဒ၊ လက်ျာခြေကို၊ အစ္စာဝေယ၊ စဉ်းငယ်လွန်သောအား
 ဖြင့်တင်ထား၍၊ အန္တရသတ္တိမ္ဘိ၊ ပေါင်ကြားနှစ်ဖက်၌၊ နဂုံဋ္ဌံ၊ အမြီးကို၊
 အနုပက္ခိပိတ္တာ၊ ထည့်သွင်း၍၊ ဒက္ခိဏေနပသေသာ၊ လက်ျာနံပါးဖြင့်၊ သေယျံ၊
 အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏၊ သေသာ၊ ထိုကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းသည်၊ ပဗ္ဗိ
 ဗုဒ္ဓိတွာ၊ အိပ်ရာမှနိုးလက်၍၊ ပုရိမံကာယံ၊ ရှေ့ကိုယ်ကို၊ အပ္ပ၊ နှာမေတွာ၊
 စဉ်းငယ်ညွတ်စေ၍၊ ပန္နိမံကာယံ၊ နောက်ကိုယ်ကို၊ အနုပိဝေသာ၊ ကေတိ၊
 စောင်းသွည့်၍ကြည့်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝိဂရာဇာ၊ သားတို့၏မင်းဖြစ်
 သော၊ သီဟော၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းသည်၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊
 ကာယသံ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဝိက္ခိတ္တံဝါ၊ ဘောက်ပြန်သော အားဖြင့်အရပ်
 တပါး၌ထားခြင်းကို ထည်းကောင်း၊ ဝိသင်္ခံဝါ၊ အရပ်တပါးသို့ပြန်ခြင်းကို
 ထည်းကောင်း၊ သဝေပသတိ၊ အကယ်၍ကြည့်အံ့၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဏာသက-၅-အာပတ္တိဘယဝဂ်၊ ၃၂၁

ထေန ထိုသို့ပြင်ခြင်းကြောင့်၊ မိဂရာဇာ၊ သားတို့၏မင်းဖြစ်သော၊ သီဟော၊
ကောသရာဇာ၊ ခြင်္သေ့မင်းသည်၊ အနတ္တမနေ၊ နှလုံးမသာယာသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသို့အိပ်ခြင်းကို၊ သီဟသေယျာ၊
ခြင်္သေ့တို့၏အိပ်ခြင်းဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာ
ဂတသေယျာ၊ မြတ်စွာတုရားတို့၏အိပ်ခြင်းသည်၊ ကတမာစ၊ အဘယ်နည်း
သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ တထာဂတော၊ ငါတုရားသည်၊ ကာ
မေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ၊ ဝိဝိဂ္ဂေ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ (ပ)၊
စတုတ္ထဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်ကို ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤအိပ်ခြင်းကို၊ တထာဂတသေယျာ၊ မြတ်စွာတုရား
တို့၏အိပ်ခြင်းဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ သေ
ယျာ၊ အိပ်ခြင်းတို့သည်၊ ဣမာ စတသေယော၊ ဤထေးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထသုတ်ပြီး၏။

သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထုပါရဟော၊ စေတီထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
ဣမေစက္ကာရော၊ ဤထေးယောက်တို့တည်း။ စက္ကာရော၊ လေးယောက်တို့
သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်
မူထိုက်သော၊ သဗ္ဗသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ မဘောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်
မူသော၊ တထာဂတော၊ ငါတုရားသည်၊ ထုပါရဟော၊ စေတီထိုက်၏။ ပစ္စေ
ကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ထုပါရဟော၊ စေတီထိုက်၏။ တထာဂတသံ
ဝကော၊ ငါတုရား၏တပည့်သားသည်၊ ထုပါရဟော၊ စေတီထိုက်၏။ စက္က
ဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုထည်စေတတ်သော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ထုပါရဟော
စေတီထိုက်၏။ ဣတိဣမေစက္ကာရော၊ ဤထေးပါးတို့တည်း။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ထုပါရဟော၊ စေတီထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဣမေစက္ကာ
ရော၊ ဤထေးယောက်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤတရား
တို့သည်။ ပညာဝုဒ္ဓိယာ၊ ပညာ၏ပွားများခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ကတမေ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ စက္ကာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊
ပဉ္စ၊ တရားတို့သည်။ ပညာဝုဒ္ဓိယာ၊ ပညာ၏ပွားခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်-နိဿယ

သနည်း၊ သပ္ပာရိသသံသေဝေါ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို ကောင်းစွာ ငြိစိ
 ဆည်းကပ်ခြင်းထည်းကောင်း၊ သဒ္ဓမ္မသဝနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား
 ကိုကြားနာခြင်းထည်းကောင်း၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနုထိကာ
 ရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းထည်းကောင်း၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပဋိပတ္တိ၊ ယောကုတ္တရာတရား
 ကိုးပါးအားလျော်စွာကျင့်ခြင်း ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရော၊
 လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ပညာ၊ ဝုဒ္ဓိယာ၊ ပညာ၏ပွားခြင်းငှါ၊
 သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ပညာ၊ ဝုဒ္ဓိယာ၊ ပညာ၏ပွားခြင်းငှါ၊
 သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဆဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရား
 တို့သည်၊ မနုထိကာရော၊ မနုသဘူတဿ၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သောသူအား၊ ဗဟုပကာရော၊
 များစွာကျေးဇူးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကတမေ၊ အဘယ်သို့
 သဘောရှိကုန်သော၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊
 မနုထိကာရော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သောသူအား၊ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေး
 ဇူးရှိ ကုန် သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ သပ္ပာရိသသံသေဝေါ၊ သူတော်
 ကောင်းတို့ကိုကောင်းစွာငြိစိဆည်းကပ်ခြင်းထည်းကောင်း၊ သဒ္ဓမ္မသဝနံ၊
 သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကို ငြိစိဆည်းကပ်ခြင်းထည်းကောင်း၊ ယောနိ
 သော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနုထိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းထည်းကောင်း၊ ဓမ္မာ
 နုဓမ္မပဋိပတ္တိ၊ ယောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအားလျော်စွာ ကျင့်သည်း
 ကောင်း ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊
 မနုထိကာရော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သော သူအား၊ ဗဟုပကာရော၊ များသော
 ကျေးဇူးရှိ ကုန် သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
 စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ မနုထိ
 ကာရော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သောသူအား၊ ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိကုန်
 သည် ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

သတ္တမသုတ်ပြီး၏။

စတုက္ကနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၅အာပတ္တိဘယဝဂ်၊ ၃၂၃

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အနဂါယဝေါဟာရာ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာ တို့၏ပြောဆိုခြင်းတို့သည်၊ ဣမေစက္ကာဓော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ စက္ကာ ဓောလေးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အဒိဋ္ဌေ၊ မမြင်အပ် သည်၌၊ ဒိဋ္ဌဝါဒိတာ၊ မြင်အပ်၏ဟုဆိုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်းကောင်း၊ အသုတေ၊ မကြားအပ်သည်၌၊ သုတဝါဒိတာ၊ ကြားအပ်၏ဟုဆိုလေ့ရှိသည် ၏အဖြစ်၌သည်းကောင်း၊ အရတေ၊ သုံးပါးသောဝိညာဉ်တို့ဖြင့် မတွေ့အပ် သည်၌၊ ရကဝါဒိတာ၊ သုံးပါးသောဝိညာဉ်တို့ဖြင့် တွေ့အပ်၏ဟု ဆိုလေ့ရှိ သည်၏အဖြစ် ထည်းကောင်း၊ အဝိညာတေ၊ မနေ့ဝိညာဉ်ဖြင့် မထိအပ် သည်၌၊ ဝိညာတဝါဒိတာ၊ မနေ့ဝိညာဉ်ဖြင့် ထိအပ်၏ဟု ဆိုလေ့ရှိ သည်၏ အဖြစ်သည်းကောင်း၊ ဣတိဣဒမေစက္ကာဓော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အနဂါယဝေါဟာရာ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာ တို့၏ပြောဆိုခြင်းတို့သည်၊ ဣမေစက္ကာဓော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အနဂါယဝေါဟာရာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ပြောဆို ခြင်းတို့သည်၊ ဣမေစက္ကာဓော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ စက္ကာဓောလေးပါးတို့ သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အဒိဋ္ဌေ၊ မမြင်အပ်သည်၌၊ အဒိဋ္ဌ ဝါဒိတာ၊ မမြင်အပ်ဟုဆိုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ထည်းကောင်း၊ အသုတေ၊ မကြားအပ်သည်၌၊ အသုတဝါဒိတာ၊ မကြားအပ် ဟုဆိုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ထည်းကောင်း၊ အရတေ၊ သုံးပါးသောဝိညာဉ်တို့ဖြင့် မတွေ့အပ်သည် ၌၊ အရကဝါဒိတာ၊ သုံးပါးသောဝိညာဉ်တို့ဖြင့် မတွေ့အပ်ဟုဆိုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ထည်းကောင်း၊ အဝိညာတေ၊ မနေ့ဝိညာဉ်ဖြင့် မထိအပ်သည်၌၊ အဝိညာတဝါဒိတာ၊ မနေ့ဝိညာဉ်ဖြင့် မထိအပ်ဟုဆိုလေ့ရှိ သည်၏အဖြစ် ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဣမေစက္ကာဓော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အနဂါယဝေါဟာရာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ပြောဆို ခြင်းတို့သည်၊ ဣမေစက္ကာဓော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အနဂိယဝေါဟာရာ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာတို့ ခြားပြာဆိုခြင်းတို့သည်၊ ဣမေစက္ကာဧရာ၊ ဤလေးပါးတို့ထည်း၊ စက္ကာဧရာ၊လေးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်သည်၌၊ အဒိဋ္ဌဝါဒိတာ၊ မမြင်အပ်ဟုဆိုလေ့ရှိသောသူ၏အဖြစ်ထည်းကောင်း၊ သုကေ၊ ကြားအပ်သည်၌၊ အသုတဝါဒိတာ၊ မကြားအပ်ဟုဆိုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ထည်းကောင်း၊ ရတေ၊ သုံးပါးသောဝိညာဉ်တို့ဖြင့် တွေ့အပ်သည်၌၊ အရတဝါဒိ သာ၊ သုံးပါးသောဝိညာဉ်တို့ဖြင့် မတွေ့အပ်ဟုဆိုလေ့ရှိ သည်၏အဖြစ်ထည်းကောင်း၊ အဝိညာတေ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့် မထိအပ်သည်၌၊ အဝိညာကဝါဒိတာ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့် မထိအပ်ဟုဆိုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေစက္ကာဧရာ၊ ဤလေးပါးတို့ထည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အနဂိယဝေါဟာရာ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာတို့၏ ပြောဆိုခြင်းတို့သည်၊ ဣမေစက္ကာဧရာ၊ ဤလေးပါးတို့ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒဿမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ရဟန်းတို့၊ အဂိယဝေါဟာရာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ပြောဆိုခြင်းတို့သည်၊ ဣမေစက္ကာဧရာ၊ ဤလေးပါးတို့ထည်း၊ စက္ကာဧရာ၊ လေးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်သည်၌၊ ဒိဋ္ဌဝါဒိတာ၊ မြင်အပ်၏ဟုဆိုလေ့ရှိ သည်၏အဖြစ်ထည်းကောင်း၊ သုကေ၊ ကြားအပ်သည်၌၊ သုကဝါဒိတာ၊ ကြားအပ်၏ ဟုဆိုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ထည်းကောင်း၊ ရတေ၊ သုံးပါးသော ဝိညာဉ်တို့ဖြင့်တွေ့အပ် သည်၌၊ ရတဝါဒိတာ၊ သုံးပါးသောဝိညာဉ်တို့ဖြင့်တွေ့အပ်၏ ဟုဆိုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ထည်းကောင်း၊ ဝိညာတေ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်ထိအပ်သည်၌၊ ဝိညာကဝါဒိတာ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်ထိအပ်၏ ဟုဆိုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေစက္ကာဧရာ၊ ဤလေးပါးတို့ထည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဂိယဝေါဟာရာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ပြောဆိုခြင်းတို့သည်၊ ဣမေစက္ကာဧရာ၊ ဤလေးပါးတို့ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ကောဒသမသုတ်ပြီး၏။

စဉ္စမော၊ ငါးရေမြောက်သော၊ အာပတ္တိဘယဝဂ္ဂေါ၊ အာပတ္တိလယဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။ တဿ၊ ထိုအာပတ္တိဘယဝဂ်၏၊ ဥဒ္ဓါ

စတုက္ကနိပါတ်ပဉ္စမပစ္ဆယသက-၅-အာပတ္တိဘယဝဂ်၊ ၃၂၅

နံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ဘောဒါသံဃာကွဲပြားခြင်းဖြင့်နှစ်သက်သောရဟန်း၏ အကြောင်းလေးပါးသည်ကောင်း။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်ကိုစွဲမြဲ၍ ဖြစ်သော ဘေးလည်းကောင်း၊ သိက္ခာနိသံသော၊ အကျင့်သိက္ခာ ဟုဆိုအပ်သော အကျိုး၏ဖြစ်ရာဖြစ်သော သာသနာတော်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့် လည်းကောင်း၊ သေယျာ၊ ဟေးပါးသောအိပ်ခြင်းတို့လည်းကောင်း၊ ထူပါရ ဟောနစ၊ စေတီထိုက်သောလေးယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ငညာ ဗုဒ္ဓိပညာ၏ ပွားကြောင်းဖြစ်သော လေးပါးသော တရားလည်းကောင်း၊ ဗဟုပကာရာ၊ များသောကျေးဇူးရှိသော တရားလေးပါးတို့လည်းကောင်း၊ ဥဘယေန၊ အနုရိယဂေါဟာရ အရိယဂေါဟာရ နှစ်ပါးစုံအားဖြင့်၊ စက္ကာ ရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝေါဟာရ၊ ပြောဆိုခြင်းတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဂ္ဂေ၊ အာပတ္တိဘယဝဂ်၌၊ ဘေတာနိ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ ကေးဒသ၊ တဆဲ့တသုတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ထွင်း၊ ဥဒါနံဥဒါန်း၊ တည်း။ ။

စတုက္ကနိပါတ်ပဉ္စမပစ္ဆယသက-၆-အဘိညာဝဂ်၊

သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဣမေစက္ကာရော၊ ဤလေး ပါးတို့တည်း။ စက္ကာရော၊ လေးဇာတိတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည် တို့နည်း။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဘိညာ၊ ထူးသော ဥာဏ်ဖြင့်ထိကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ပရိညေယျာ၊ ပိုင်းခြား၍ထိအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့် ထိကုန်သော၊ ပဟာထဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အတ္ထိ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိကုန် သော၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ ရှိကုန်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိကုန်သော၊ သန္တိကာတဗ္ဗော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိဣမေစက္ကာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိကုန်သော၊ ပရိညေယျာ၊ ပိုင်း ခြား၍ထိအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည် တို့နည်း။ ဣမေ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသောဥဒါနံတို့၏ အာရုံဖြစ်သောခန္ဓာတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနိယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊

ဖြစ်ရာ၏ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤငါ့ပါးသာဓကဥပါဒါန်တို့၏အာရုံဖြစ်
 သော ခန္ဓာတို့ကို၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိကုန်သော၊ ပဋိညေဗ္ဗာ
 ပိုင်းခြား၍ထိမက်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိကုန်သော၊ ပဟာ
 တဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်အား၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ကတမေစ၊ အဘယ်သည်
 တို့နည်း၊ အဝိဇ္ဇာစ၊ အဝိဇ္ဇာသည်လည်းကောင်း၊ တဏှာစ၊ တဏှာသည်
 လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤအဝိဇ္ဇာ
 တဏှာတို့ကို၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိကုန်သော၊ ပဟာတဗ္ဗာ၊
 ပယ်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိကုန်သော၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊
 ပွားစေအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ကတမေစ၊ အဘယ်သည်တို့
 နည်း၊ သမထောစ၊ နိဝရဏတို့ကို ငြိမ်းစေတတ်သော သမာဓိဟု ဆိုအပ်
 သော သမထသည်လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာစ၊ သင်္ခါရတို့ကို အနိစ္စအစ
 ရှိသောအထူးထူးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ရှုတတ်သောဝိပဿနာသည်
 လည်းကောင်း အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤသမထဝိပဿနာ
 တို့ကို၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိကုန်သော၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေ
 အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိကုန်သော၊ သန္တိကာတဗ္ဗာ၊
 မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ကတမေစ၊ အဘယ်
 သည်တို့နည်း၊ ဝိဇ္ဇာစ၊ မဂ်ဥာဏ်ဟုဆိုအပ်သောဝိဇ္ဇာသည်လည်းကောင်း၊
 ဝိနုတ္တိ၊ မဂ်ဥာဏ်မှကြွင်းသော သမ္ပယုတ်တရားဟု ဆိုအပ်သောဝိနုတ္တိ
 သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေ၊ ဤသည်
 တို့သည်၊ အဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိကုန်သော၊ သန္တိကာတဗ္ဗာ၊
 မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ဣမေစတ္တာရော၊
 ဤလေးပါးတို့သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အနုရိယပရိယေသနာ၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်
 တို့၏ရှာဖွေခြင်းတို့သည်၊ ဣမာစတသေရာ၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊ စတသော
 ထေးပါးတို့သည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၆-အဘိညာဝဂ်၊ ၂၂၃

ဣဒါဤသောကဋ္ဌံ၊ ဧကစ္စော၊ အချိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ ဇရာဓမ္မော၊ အိုခြင်းသဘောရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ဇရာဓမ္မံယေဝ၊ အိုခြင်းသဘောရှိသော တရားကိုသာလျှင်၊ ပရိယေသတိ၊ ရှု မြီး၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ ဗျာဓိဓမ္မော၊ ပျားနာခြင်းသဘောရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ဗျာဓိဓမ္မံယေဝ၊ ပျားနာခြင်းသဘောရှိသော တရားကိုသာလျှင်၊ ပရိယေသတိ၊ ရှု မြီး၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ မရဏဓမ္မော၊ သေခြင်း သဘောရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ မရဏဓမ္မံယေဝ၊ သေ ခြင်း သဘောရှိသော တရားကိုသာလျှင်၊ ပရိယေသတိ၊ ရှု မြီး၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ သံကိဓဇထိကဓမ္မော၊ ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက် ထုတ်သော ကိဓဇသာတို့သည် ပူပန်စေအပ် နှိပ်စက် အပ်သော သဘောရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ သံကိဓဇထိကဓမ္မံယေဝ၊ ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက် ထုတ်သော ကိဓဇသာတို့သည် ပူပန်စေအပ် နှိပ်စက် အပ်သော သဘောရှိသော တရားကိုသာလျှင်၊ ပရိယေသတိ၊ ရှု မြီး၏။ ဣတိဣမာစတသေသ၊ ဤထေးပါးတို့သည်လည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အနုရိယ ဝရိယေသ နာ၊ သူးတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့၏ရှု မြီးခြင်းတို့သည်။ ဣမာစတသေသ၊ ဤထေးပါးတို့သည်လည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အနုရိယဝရိယေသ နာ၊ သူးတော်ကောင်းတို့၏ ရှုမြီးခြင်း တို့သည်။ ဣမာစ တသေသ၊ ဤထေးပါး တို့သည်လည်း၊ စာသေသ၊ ထေးပါးတို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါဤသောကဋ္ဌံ၊ ဧကစ္စော၊ အချိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်။ ဇရာဓမ္မော၊ အိုခြင်းသဘောရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ဇရာဓမ္မံယေဝ၊ အိုခြင်းသဘောရှိသော တရား၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ အဇရံ၊ အိုခြင်းမရှိရာဖြစ်သော။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်သော တရားမရှိသော။ ယေဝဂက္ခေဝံ၊ ယေဝဂထေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိယေသတိ၊ ရှု မြီး၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်။ ဗျာဓိဓမ္မော၊ ပျားနာခြင်း သဘောရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ဗျာဓိဓမ္မံယေဝ၊ ပျားနာခြင်း သဘောရှိသော တရား၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ အဗျ မိ၊ ပျားနာခြင်း မရှိရာဖြစ်သော အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်သော တရားမရှိသော။ ယေဝဂက္ခေဝံ၊ ယေဝဂထေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိယေသတိ၊ ရှုမြီး၏။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်။ မရဏဓမ္မော၊ သေခြင်းသဘောရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ မရဏဓမ္မံယေဝ၊ သေခြင်း သဘောရှိသော တရား၌။ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ အမထံ၊ သေးခြင်းကင်းရာ ဖြစ်သော။

အင်္ဂုတ္တိုရ်၊ မိမိထက်လွန်သော တရားမရှိသော၊ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂါလေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွေ၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ သံကိလေသိကဓမ္မော၊ ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာတို့သည် ပူပန်စေအပ် နှိပ်စက်အပ်သော သဘောရှိသည်။ သမာဓော၊ ဖြစ်လျက်၊ သံကိလေသိ ကဓမ္မော၊ ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာတို့သည် ပူပန်စေအပ် နှိပ်စက် အပ်သော သဘောရှိသော တရား၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ အသံကိလိဋ္ဌံ၊ ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်သော ကိလေသာတို့သည် မပူပန်စေအပ်မနှိပ်စက်အပ်သော၊ အင်္ဂုတ္တိုရ်၊ မိမိထက်လွန်သော တရားမရှိသော၊ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့် ဘေးမရှိရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာဖွေ၏။ ဣတိဣမာစတဿော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းဘိုးခေါ်စင်စစ်၊ အရိ၊ ဘပရိယေသနာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ရှုမြင်တို့သည်၊ ဣမာစတဿော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုနိ၊ ၃၊ ဗြိုဟ်ထောင့်ပုံခြင်း၏အကြောင်းတို့သည်၊ ဣမာနိစတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့သည်၊ ကထမနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝိယဝါစ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောစကားကိုဆိုခြင်းလည်းကောင်း၊ အတ္ထစရိယာအကျိဝိ၊ ပွားကို ကျင့်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သမာနတ္တတာ၊ မိမိနှင့်လူသောကိုယ်ရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာနိစတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ်စင်စစ်၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုနိ၊ ၃၊ ဗြိုဟ်ထောင့်ပုံခြင်း၏အကြောင်းတို့သည်၊ ဣမာနိစတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တတိယသုတ်ပြီး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ်စင်စစ်၊ အာယသ္မာမာလကုပုတ္တော၊ မာလကုမည်သောပွဲစားကတော်ပုဏ္ဏားမ၏ သားဖြစ်သော အရှင်မာလကုပုတ္တသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားရှိတော်မူရာ အရပ်သို့၊ ဥပသကံ၊ မိကပ်လေ၏။ ဥပ

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍာသက-၆-အဘိညာဝဂ်၊ ၃၂၆

သင်္ကဏိသွာ၊ ကင်္ဂါလဖြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိသောစွာရှိ၍၊ ဧကမန္တံ၊ ထင်အပ်လျောက်ပတ်သောအပင်၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ဧကမန္တံ၊ ထင်အပ်လျောက်ပတ်သောအပင်၌၊ နိသိဒ္ဓောခေါ၊ ထိုင်နေပြီးသော၊ အာယသ္မာ၊ မာလုကျုပုတ္တော၊ မာလုကျုမည်သော ပွဲစားကတော်ပုတ္တောမဇီ သားဖြစ်သော အရှင်မာလုကျုပုတ္တသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဝေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ကျောက်သနည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ သာဓုအာယာစာပိ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ အကံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၏၊ ဧကော၊ တယောကံအထိးတည်း၊ ဝုကဋ္ဌေ၊ အပေါင်းအသော်မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဧဋ္ဌမက္ခော၊ မဇေဇေသုဿာသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာစာပိ၊ ကိံထေသာကံ၊ ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိဘက္ခော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျံ၊ နေပါအံ့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သံဝိဒ္ဓန္တန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ထံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ မာလုကျုပုတ္တ၊ မာလုကျုမည်သောပွဲစားကတော် ပုတ္တောမဇီ သား။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧတ္ထ၊ ဤသင်၏ အဆုံးအမကိုတောင်းရာ၌၊ ဓဟရေ၊ ပျိုနုကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ကိံ နူဝက္ခာမ၊ အဘယ်သို့ဆိုရကုန်အံ့နည်း၊ ယ ဩဟိ၊ အကြင်ကြောင့်သာလျှင်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဇိက္ခော၊ အယွယ်အားဖြင့်အိုမင်းလျက်၊ ဝုဒ္ဓေါ၊ အယွယ်အားဖြင့်ကြီးရင့်လျက်၊ မဟလ္လကော၊ အမျိုးစည်းစိမ်အားဖြင့် ကြီးမြတ်လျက်၊ တထာဂတဿ၊ ငါထုရားအား၊ သံဝိဒ္ဓန္တန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ယာစထိနာမ၊ တောင်းပန်ဘိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓဟရေ၊ ပျိုနု ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ကိံ နူဝက္ခာမ၊ အဘယ်သို့ဆိုရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာထုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သံဝိဒ္ဓန္တန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့၊ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာထုရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သံဝိဒ္ဓန္တန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ဘာထိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သောပါမိမ့်၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ အပူဝနာမအာဇာနေယျံ၊ သိနိုင်ငြားအံ့လည်းမထိ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သာဝ

ကော၊ တပည့်သားသည်၊ အပ္ပေဝနာမအသံ၊ ဖြစ်နိုင် ငြားအံ့လည်းမထိ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ မာလုက္ခပုတ္တ၊ မာလုက္ခ မည်သော
 ဝဲစားကတော်ပုဏ္ဏားမဇ္ဈိသား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်တဏှာ၏ဖြစ်ရာတို့၌၊ ဘိက္ခု
 နော၊ ရဟန်းအား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေတဏှပုပ္ပါဒါ၊ ထိုတဏှာ၏ ဖြစ်ခြင်းတို့သည်၊ ဣမေ
 စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ စတ္တာရော၊ သေးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊
 အဘယ်သည်တို့နည်း၊ မာလုက္ခပုတ္တ၊ မာလုက္ခ မည်သောဝဲစားကတော်
 ပုဏ္ဏားမဇ္ဈိသား၊ စိဝရဟေတုဝါ၊ သင်္ကန်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်
 ထည်း၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ မာလုက္ခပုတ္တ၊ မာလုက္ခ မည်သော ဝဲစား
 ကတော်ပုဏ္ဏားမဇ္ဈိသား၊ ပိဏ္ဏပါတဟေတုဝါ၊ ဆွမ်းဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်ထည်း၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာ
 နာ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ မာလုက္ခပုတ္တ၊ မာလုက္ခ မည်သော
 ဝဲစားကတော် ပုဏ္ဏားမဇ္ဈိသား၊ သေနာသနဟေတုဝါ၊ ကျောင်းဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်ထည်း၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ မာလုက္ခပုတ္တ၊ မာလုက္ခမည်
 သောဝဲစားကတော် ပုဏ္ဏားမဇ္ဈိသား၊ ဣတိဘဝါဘဝ ဟေတုဝါ၊ ဤသို့
 လွန်မြတ်သော ဆီပျားတင်လဲစသော၊ ဆေးဟူသော အကြောင်းကြောင့်
 ထည်း၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမေစတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ မာလုက္ခ
 ပုတ္တ၊ မာလုက္ခမည်သောဝဲစားကတော်ပုဏ္ဏားမဇ္ဈိသား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယတ္ထ၊
 အကြင်တဏှာ၏ဖြစ်ရာတို့၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေတဏှပုပ္ပါဒါ၊ ထိုတဏှာ၏
 ဖြစ်ရာတို့သည်၊ ဣမေစတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ မာလုက္ခပုတ္တ၊ မာလု
 ကျမည်သောဝဲစားကတော်ပုဏ္ဏားမဇ္ဈိသား၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ယတော၊ အကြင်
 အခါ၌၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ပဟိန္နာ၊ ပယ်အစ်သည်
 ဥပ္ပိန္နုမူသာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်အရင်းရှိသည်၊ တာသာဝတ္ထု၊ ကတော၊
 တန်းပင်၏ တည်ရာကဲ့သို့ပြုအပ်သည်၊ အနဘာဝံ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းကို၊
 ကတာ၊ ပြုအပ်သည်၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အနုပ္ပါဒေဓ္မော၊ မဖြစ်ခြင်း၊
 သဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မာလုက္ခပုတ္တ၊ မာလုက္ခမည်သောဝဲစား
 ကတော်ပုဏ္ဏားမဇ္ဈိသား၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမပစ္ဆာသက-၆-အဘိညာဝဂ်၊ ၃၃၁

အန္တိန္ဒြိတ်ပြီးသော ရဟန်းဟူ၍၊ သညောဇနံ၊ သံယောဇဉ်ကို၊ ဝိဝတ္တ
 ယိ၊ လွန်ပြီးသော ရဟန်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ။ မာနာဘိ
 သမယာ၊ မာနကိုယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဇုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊
 အကာထိ၊ ပြုပြီးသော ရဟန်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊
 မိန့်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာယသ္မာမာလုကျပုဂ္ဂိုလ်၊
 မာလုကျမည်သော ပွဲစားကတော်ပုဂ္ဂိုလ်မ၏သားဖြစ်သော အရှင်မာလုကျ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမိနာ၊ ဤဝါဒေနှင့်၊ ဤအဆုံး
 အမဖြင့်၊ ဩဒိတော၊ ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ တင်၍
 ဘဝဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာ ရိုခိုးပြီး၍၊ ပဒက္ခိတံ၊
 ထက်ရှိုက်သည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပက္ကမိ၊ ဘဲထေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 ခေါ၊ စင်စစ်၊ အာယသ္မာမာလုကျပုဂ္ဂိုလ်၊ မာလုကျမည်သော ပွဲစားက
 တော်ပုဂ္ဂိုလ်မ၏သားဖြစ်သော အရှင်မာလုကျပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇေကော၊ တယေဝံ
 အထိးတည်း၊ ဝပကဋ္ဌော၊ အပေါင်းအဘော်မှ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမက္ခော
 မဓေမသျှော၊ သည်ဖြစ်၍၊ အာတာဝိ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူပန်ပမတတ်သော
 လုံ့လရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ပဟိတက္ခော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေန္တာ၊ နေသည်ရှိသော်၊ နဂါရဿေဝ၊ မကြွေမြင့်မီသာလျှင်၊
 ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အက္ကာယ၊ အကျိုး၊ ဌ၊ ကုလပုဂ္ဂိုလ်၊ အမျိုး
 ဘားတို့သည်၊ ဝဗ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်
 သောလူ၏ဘင်မှ၊ နိက္ခမ္ဘိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော
 ရဟန်း၏ဘင်၌၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်သော
 တရားမရှိသော၊ ဗြဟ္မစရိယစရိယောသာနံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သော
 အကျင့်၏ အဆုံးဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဒိဒ္ဓဇဇေဓမ္မေ၊ မျက်
 မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ သာလျှင်၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ
 အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊
 ဥပသမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာထိ၊ နေ၏။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းသည်၊
 ဝိဟာ၊ ကျန်ပြီ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ဝထိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ ကရဏီ
 ယံ၊ ပြုအပ်သော တဆုံးခြောက်ပါး သောမဂ်ကိစ္စကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊
 ဣတ္ထက္ကာယ၊ တဆုံးခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စအကျိုး၊ ဌ၊ အပရံ၊ တပါးသော
 မဂ်ကိစ္စသည်၊ န၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အန္တညာထိ၊ သိ၏။ အာယသ္မာမာလုကျ
 ပုဂ္ဂိုလ်၊ မာလုကျမည်သော ပွဲစားကတော်ပုဂ္ဂိုလ်မ၏သားဖြစ်သော အရှင်
 မာလုကျပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အညတရောစပနံ၊

တယောက်အဝင်အပါသည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ ဤသို့၊ အဝေါ
စ၊ မိန့်ထော်မူ၏။ ။

စတုတ္ထသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာနိကာနိမိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကုဏာနိ၊ အမျိုး
တို့သည်၊ ဘောဂေသု၊ စည်းစိမ်တို့၌၊ မဟတ္တံ၊ များမြတ်သည်၏ အဖြစ်
သို့၊ ပတ္တာနိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တာနိ၊ ထိုအမျိုးတို့
သည်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိဝါ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်ထည်း
ကောင်း၊ ဧတေသံ၊ ဤအကြောင်းတို့တွင်၊ အညတရေနဝါ၊ အမှတ်မရှိသော
အကြောင်းဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ဝိရေဗ္ဗိတိကာနိ၊ ကြာမြင့်စွာ ထည်ခြင်း
ရှိကုန်သည်၊ နဘာန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန်
သော၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိရေဗ္ဗိ
တိကာနိ၊ ကြာမြင့်စွာ ထည်ခြင်း ရှိကုန်သည်၊ နဘာန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သနည်း၊
နဋ္ဌံ၊ ပျောက်ပျက်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာကို၊ နဂဝေသန္တိ၊ မရှာဖွေကုန်၊ ဇိတ္တံ၊
ဆွေးခြေ၊ ဟောင်းနွမ်းသော စည်းစိမ်ဥစ္စာကို၊ နပဗ္ဗိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်၊ အသစ်
ထပ်မံ၍ တဘန်မပြုကုန်၊ အပရိမိတဒဘဇနာစ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော
စားခြင်းရှိကုန်သည်ထည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒုသီလံ သီလမေရှိသော၊
ဣတ္ထိံဝါ၊ မိန်းမကို ထည်းကောင်း၊ ပုရိသံဝါ၊ ယောက်ျားကို ထည်းကောင်း၊
အာပိပစ္စေ၊ ဘဏ္ဍာပိုးအရာ၌၊ ဌပေန္တိ၊ တားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊
လေးပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိရေဗ္ဗိတိကာနိ၊ ကြာမြင့်စွာ
ထည်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ နဘာန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာနိ
ကာနိမိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကုဏာနိ၊ အမျိုးတို့သည်၊ ဘောဂေသု၊ စည်း
စိမ်တို့၌၊ မဟတ္တံ၊ များမြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာနိ၊ ရောက်ကုန်၏၊
သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တာနိ၊ ထိုအမျိုး တို့သည်၊ စတုဟိ၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ ဣမေဟိ ဌာနေဟိဝါ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့် ထည်းကောင်း၊
ဧတေသံ၊ ဤအကြောင်း တို့တွင်၊ အညတရေနဝါ၊ အမှတ် မရှိသော
အကြောင်းဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဝိရေဗ္ဗိတိကာနိ၊ ကြာမြင့်စွာထည်ခြင်းရှိကုန်
သည်၊ နဘာန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာနိကာနိမိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သော၊ ကုဏာနိ၊ အမျိုးတို့သည်၊ ဘောဂေသု၊ စည်းစိမ်တို့၌၊ မဟတ္တံ၊ များ
မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာနိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
တာနိ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိဝါ၊

အကြောင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧတေသံ၊ ဤအကြောင်းတို့တွင်၊ အညတ
 ရေနဝါ၊ အမှတ်မရှိသော အကြောင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇိတိကာနိ၊
 ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်း ရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကတမေဟိ၊
 အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန်သော၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဌာနေဟိ၊
 အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇိတိကာနိ၊ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ
 ဖြစ်ကုန်၏၊ နဋ္ဌံ၊ ပျောက်ပျက်သောစည်းစိမ်ဥစ္စာကို၊ ဝဂေသန္တိ၊ ရှာဖွေကုန်၏
 ဇိန္တံ၊ ဆွေးမြေ့ဟောင်းခွမ်းသော စည်းစိမ်ဥစ္စာကို၊ ပရိသင်္ခါရေန္တိ၊ အသစ်
 ထပ်မံ၍ပြုပြင်ကုန်၏၊ ပရိမိတဘောဇနာစ၊ အတိုင်းအရှည်ရှိသောစားခြင်း
 ရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သီလဝန္တံ၊ သီလရှိသော၊ ဣတ္ထိဝါ၊
 မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ ဝုရိသံဝါ၊ ယောကျ်ားကိုလည်းကောင်း၊ အာပိပဒစ္စ
 ဘဏ္ဍာပိ၊ အရာ၌၊ ဌာပန္တိ၊ ထားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇိတိကာနိ၊ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းရှိ
 ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ ယာနိကာနိ၊ ဝိဝေသိမ်း
 ကုန်သော၊ ကုသာနိ၊ အမျိုးတို့သည်၊ ဘောဂေသု၊ စည်စိပ်တို့၌၊ မဟတ္တံ၊
 များမြတ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာနိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်
 သော၊ ဘာနိ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိဌာနေ
 ဟိဝါ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧတေသံ၊ ဤအကြောင်းတို့တွင်၊
 အညတရေနဝါ၊ အမှတ်မရှိသော အကြောင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇိတိ
 ကာနိ၊ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစမိန္ဒထေဝ်မူ၏ ။

ပဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ တဒြေ၊ ကောင်းသော၊ အသော
 ဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်၊ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားထိုက်သည်၊ ရာဇ
 ဘောဂေ၊ မင်း၏ အသုံးအဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရညော၊ မင်း၏၊
 အင်္ဂိဇတ္တာ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခါရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊
 ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
 အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ တဒြေ၊
 ကောင်းသော၊ အသောဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်၊ ရာဇာရဟော၊
 မင်းအားထိုက်သည်၊ ရာဇဘောဂေ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ၊

ဖြစ်သနည်း၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂုတ္တံ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤလောက၌၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဘဒြေ၊ ကောင်းသော၊ အဿာဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်၊ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ ကိုယ်အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗသသမ္ပန္နော၊ ကိုယ်အားနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇဝသမ္ပန္နော၊ လျင်မြန်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာရာဟ ပရိတာဟသမ္ပန္နော၊ အရပ်အလုံးနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဘဒြေ၊ ကောင်းသော အဿာဇာနိယော၊ မြင်းအားဇာနည်သည်၊ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားထိုက်သည်၊ ရာဇရဘာဂ္ဂေါ၊ မင်း၏ အသုံးအဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂုတ္တံ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရေဝံ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ အင်္ဂေဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဘဒြေ၊ ကောင်းသော၊ အဿာဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်၊ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားထိုက်သည်၊ ရာဇဘာဂ္ဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂုတ္တံ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ခါ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝေ၊ ဤအဘူသာလျှင်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ ဘိဝဝံ ဂုဏဝံတို့အား ပေးလှူအပ်သော ပစ္စည်းကို ခံထိုက်သည်၊ အနုတ္တရံ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသည်၊ ယောကဿ၊ သတ္တလောကံ၏၊ ပုညက္ခေတ္တံ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုဘည်းဟူသောမျိုးစေ့တို့၏ ပိုက်မျိုးချရာထယ်တာမြေကောင်းသဘွယ် ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကတးမဟိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ ဘိဝဝံ ဂုဏဝံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးလှူအပ်သော အလှူကို ခံထိုက်သည်၊ အနုတ္တရံ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသည်၊ ယောကဿ၊ သတ္တလောကံ၏၊ ပုညက္ခေတ္တံ ပုညက္ခေတ္တော၊ အပြစ်မရှိကောင်းကျိုးကို ပေးခြင်းထက္ခဏာရှိသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုဘည်းဟူသောမျိုးစေ့တို့၏ ပိုက်မျိုးချရာထယ်တာ မြေကောင်းသဘွယ် ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်

စတုက္ကနိပါတ်ပဋိပက္ခာသက-၆-အဘိညာဓက၊ ၃၃၅

သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာထေဝ်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 ဝဏ္ဏသမ္ပန္နောစ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသောအဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗလသမ္ပန္နောစ၊ ဝိရိယတည်းဟူသောအားနှင့်ပြည့်စုံသည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇဝသမ္ပန္နောစ၊ ဥာဏ်လည်းဟူသောထင်မြန်ခြင်း
 နှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၊ အာရောဟ ပရိတာဟသမ္ပန္နောစ၊
 ပစ္စည်းဝေးပါးလည်းဟူသောအရပ်အလုံးနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ ဝေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂဒေတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေ၊ ဗု
 ဆာင်၍သိဝဝနံဂုဏဝနံပုဂ္ဂိုလ်တို့အားပေးလှူအပ်သော အလှူကုန်ငံထိုက်
 သည်၊ ဝေဝကဿ၊ သတ္တဝေဝကဏိ၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ပုညက္ခေတ္တာ၊ ကုသိုလ်
 ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေ့တို့၏စိုက်ပျိုးချရာ ဝေဝကထာမြေကောင်း၊
 သဘွယ်ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်
 သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နောစ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသော
 အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣဓ၊ ဤသာသနာထေဝ်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သီဝဝါ၊ သီဝရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ သမာဓိယ၊ ဆောက်
 တည်၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နောစ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသောအဆင်းနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗလသမ္ပန္နောစ၊ ဝိရိယတည်းဟူသော အားနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာထေဝ်၌၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ နွေခံ၊ အခြား
 တို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပြည့်စုံခြင်းငှါလည်း
 ကောင်း၊ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိရိယရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေ၏၊ ထာမဝါ၊ အားနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဓဋ္ဌပုဂ္ဂေမော၊ ဖြစ်မြို့သော
 လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုသလေသု၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့
 ၌၊ အနိက္ခိတ္တရုဓော၊ မချအပ်သောဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ
 ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗလသမ္ပန္နောစ၊ ဝိရိယ
 တည်းဟူသောအားနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဇဝသမ္ပန္နောစ၊ ဥာဏ်လည်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထော်စံနိဿယ

ဟူးသာ ထွင်မြန်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသသာနာထော်စံ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဣဒံ၊ ဤတဏှာ
 ကြဉ်သောတေဘုမကတရားအပေါင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်
 သိ၏ (ပ)၊ အယံ၊ ဤမဂ္ဂင်တရားကိုယ်ရှစ်ပါးသည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမ်နိပဇ္ဇိ
 ပဒေါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကုန်ဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာ
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ အပြား
 အားဖြင့်သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့ထွင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။
 ဇေဝတ္ထန္တော၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောထွင်မြန်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အတယ်သို့ထွင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။
 အာရောဟပရိတာဟသမ္ပန္နော၊ ပစ္စည်းထေးပါးတည်းဟူသောအလုံးအရပ်
 နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသ
 နာထော်စံ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ စိဝရိဏ္ဏပါတ သေနာသနဂါယာနပစ္စယ
 ဘောသန္တပရိက္ခာရာနံ၊ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းသူနာတို့၏အသက်အရံအတား
 အဆောက်အဦဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်းတို့ကို၊ ထာဘီ၊ ရလေ့ရှိသည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့ထွင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။
 အာရောဟပရိတာဟသမ္ပန္နော၊ ပစ္စည်းထေးပါးတည်းဟူသောအလုံးအရပ်
 နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ စတုတိ၊
 ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေတိဓဋ္ဌေတိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ သိထဝန်
 ဂုဏဝန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဖေးလှအပ်သောအလှူကို ခံထိုက်သည်။ အနုတ္တရံ
 အနုတ္တရော၊ အထုမရှိသော၊ ထေပကဿ၊ သတ္တထေပက၏။ ပုညက္ခေတ္တံ
 ပုညက္ခတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတီ၏စိုက်ပျိုးချရာ
 ထယ်သာမြေကောင်း သာဓွယ်ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစါမ်နိထော်စံမူ၏ ။

သဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုတိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂေတိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏။ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသော၊
 အဿာဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်။ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားထိုက်
 သည်။ ရာဇဘောဂ္ဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော၊

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍိတသဟ-၆-အဘိညာဝဂ်၊ ၃၃၇

မင်း၏၊ အင်္ဂိတေဝ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာယျင်၊ သင်္ခါ၊ ရေထွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ
 ရောက်၏၊ ကတမေယိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ စတုယိ၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ အင်္ဂိတိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊
 မင်း၏၊ ဘဒြော၊ ကောင်းသော၊ အသာဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်၊
 ရာဇာရဟော၊ မင်းအားထိုက်သည်၊ ရာဇဘောဂ္ဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဖြစ်သနည်း၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂိတေဝ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာ
 ယျင်၊ သင်္ခါ၊ ရေထွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဣဝေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဘဒြော၊ ကောင်းသော၊ အသာဇာ
 ဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်၊ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နောစ၊ အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ
 သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗလသမ္ပန္နောစ၊ အားနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇဝသမ္ပန္နောစ၊ ထိုင်မြန်မြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏၊ အာရဟတဂိတာဟသမ္ပန္နောစ၊ အဆုံးအရင်နှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုယိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အင်္ဂိတိ၊ အင်္ဂါတို့
 နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဘဒြော၊ ကောင်းသော၊
 အသာဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်သည်လည်း၊ ရာဇာရဟော၊ မင်းအား
 ထိုက်သည်၊ ရာဇဘောဂ္ဂေါ၊ မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂိတေဝ၊ အင်္ဂါဟူ၍သာယျင်၊ သင်္ခါ၊ ရေထွက်ခြင်းသို့၊
 ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုယိ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေယံ၊ အင်္ဂိတိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊
 ရညော၊ မင်း၏၊ ဘဒြော၊ ကောင်းသော၊ အသာဇာနိယော၊ မြင်းအာဇာနည်
 သည်၊ ရာဇာရဟော၊ မင်းအားထိုက်သည်၊ ရာဇဘောဂ္ဂေါ၊ မင်း၏အသုံး
 အဆောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အင်္ဂိတေဝ၊ အင်္ဂါဟူ၍
 သာယျင်၊ သင်္ခါ၊ ရေထွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဝေမေဗခေါ၊ ဤအတူသာယျင်၊ စတုယိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေယိ၊ တရား
 တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အဟုနေယျော၊
 အဝေးမှဆောင်၍ ဘိက္ခုဝန်ပေးဝန်ပေးပျက်တို့အားပေးလှူအပ်သော အလှူကို
 ခံထိုက်သည်၊ (ပ)၊ အနုတ္တရံ၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသည်၊ လောကဿ၊ သတ္တ
 ယောကဏိ၊ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသော
 မျိုးစေတနာတို့ကို ပျိုးချရာထပ်ဘာမြေကောင်းသဘွယ်ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ကတမေယိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ စတုယိ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဓမ္မေယိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်-နိဿယ၊

သည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ သီလဝန် ဂုဏဝန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးလှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်။ (ပ)၊ အနုတ္တရံ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသည်။ ဧဏာကဿ၊ သတ္တဇောကဏ္ဍိ၊ ပုညက္ခေတ္တံ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေတီ၏ ပိုက်ပျိုးချရာ လယ်တာမြေကောင်းသာတွယ် ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာထေဝ်၌၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသော အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗလသမ္ပန္နော၊ ဝိရိယတည်းဟူသော အားနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇဝသမ္ပန္နော၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော သျှင်မြန်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရောဟ ပရိတာဟ သမ္ပန္နော၊ ပစ္စည်းထေးပါး တည်းဟူသော အလုံးအရပ်နှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတူဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍ သီလဝန် ဂုဏဝန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပေးလှူအပ်သော အလှူကိုခံထိုက်သည်။ အနုတ္တရံ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသည်။ ဧဏာကဿ၊ သတ္တဇောကဏ္ဍိ၊ ပုညက္ခေတ္တံ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု တည်းဟူသော မျိုးစေတီ၏ ပိုက်ပျိုးချရာ လယ်တာမြေကောင်းသာတွယ် ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသော အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာထေဝ်၌၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ (ပ)၊ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုန်တို့၌၊ သမာဒါယ ဆောက်တည်၍၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတည်းဟူသော အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင် သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ ဗလသမ္ပန္နော၊ ဝိရိယတည်းဟူသော အားနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာထေဝ်၌၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ အကုသဏာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ စည်းကောင်း၊ ကုသဏာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ ထရားတို့၏၊ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပြည့်စုံခြင်းငှါ၊ အာဓွေဝီရိယော၊ အားတုတ်အပ်သော ဝိရိယရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဏာမဝါ၊ အားနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဒဠပရက္ကမော၊ မြဲမြံသောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုသထေသု၊

ဝတုက္ကနိပါတ်ပဉ္စမပတ္ထာသက-၆-အထိညာဝဂ်၊ ၃၃၉

ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မသု၊ တရားတို့၌၊ အနိက္ခိတ္တရော၊ မချအပ်သော
 ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗထသမ္ပန္နော၊ ဝိရိယတည်းဟူသောအားနှင့် ပြည့်စုံ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု
 ရဟန်းသည်၊ ဇဝသမ္ပန္နော၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော ထိုင်မြန်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ (လ)၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 ဇဝသမ္ပန္နော၊ ဉာဏ်တည်းဟူသောထိုင်မြန်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 အာရောဟပရိတာဟသမ္ပန္နော၊ ပစ္စည်းထေးပါးတည်းဟူသောအထုံးအရပ်
 နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာ
 တော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ စိဝရိဗ္ဗပိတ သေနာသနာဂိဿာနပစ္စယ
 ဘောသန္တပရိက္ခာနံ၊ သင်္ကန်းဆွမ်း ကျောင်းသူနာတို့၏ အသက်အရှံအတား
 ဖြစ်သောဆေးပစ္စည်းတို့ကို၊ ယာတိ၊ ရထေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အာရောဟပရိတာဟ
 သမ္ပန္နော၊ ပစ္စည်းထေးပါးတည်းဟူသောအထုံးအရပ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊
 ဣမေဟိ၊ ဓမ္မဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှဆောင်၍သီလဝန်ဂုဏဝန်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့အားပေးလှူအပ်သောအရွယ်ကို ခံထိုက်သည်၊ (ပ)၊ အနုတ္တရံအနုတ္တရော၊
 အကုမရှိသည်၊ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏၊ ပုညက္ခေတ္တံပုညက္ခေတ္တော၊
 ကုသိုလ်ကောင်းမှု တည်းဟူသော မျိုးစေတီ၏ စိုက်ပျိုးချရာ ထပ်ကာ
 မြေကောင်းသာလှပ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊
 မိန့်တော်မူ၏။

သတ္တမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗလ္လာနိ၊ ဗိုလ်တို့သည်၊ ဣမာနိစတ္တာဂါ၊ ဤထေးပါး
 တို့တည်း၊ စတ္တာဂါ၊ ထေးပါးတို့သည်၊ ကထမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း
 ဇိရိယဗလံ၊ ဝိရိယဗိုလ်လည်းကောင်း၊ သတိဗလံ၊ သတိဗိုလ်လည်းကောင်း၊

သမာဓိဗလံ၊ သမာဓိဗိုလ်လည်းကောင်း၊ ပညာဗလံ၊ ပညာဗိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမံ နိဝတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့ခေါ်စင်စစ်၊ ဗဿနိ၊ ဗိုလ်တို့သည်၊ ဣမာနိဝတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့စတု ဝိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တော၏လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသောတော၌ တည်သောကျောင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပန္နာနိ၊ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ပဗ္ဗိသေဝိတုံ၊ မြဲစွာခြင်းငှါ၊ နာလံနအလံ၊ မထိုက်၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သဘော ရှိကုန်သော၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တော၏ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသောတော၌ တည်သောကျောင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပန္နာနိ၊ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ပဗ္ဗိသေဝိတုံ၊ မြဲစွာခြင်းငှါ၊ နာလံနအလံ၊ မထိုက်သနည်း၊ ကာမဝိတက္ကော၊ ကာမဝိတက်နှင့် လည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒ ဝိတက္ကော၊ ဗျာပါဒ ဝိတက်နှင့် လည်းကောင်း၊ ဝိတိံသာဝိတက္ကော၊ ဝိတိံသာဝိတက်နှင့် လည်းကောင်း၊ ဒုပ္ပညော၊ ပညာမရှိသည်၊ ဇေဋ္ဌေ၊ မြက်သည်၊ ဇေဋ္ဌမဂေါ၊ အဟိအရည် ဟိုသော ခံတွင်းရှိသည်၊ ဘောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တော၏ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော တော၌ တည်သော ကျောင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပန္နာနိ၊ အစွန်ဖြစ် ကုန်သော သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ပဗ္ဗိသေဝိတုံ၊ မြဲစွာခြင်းငှါ၊ နာလံနအလံ၊ မထိုက်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့ခေါ်စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တော၏လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော တော၌ တည်သော ကျောင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပန္နာနိ၊ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ပဗ္ဗိသေဝိတုံ၊ မြဲစွာခြင်းငှါ၊ နာလံနအလံ၊ မထိုက်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရညဝနပတ္တာနိ၊ တော၏လက္ခဏာနှင့်

ဝတုက္ကနိပါတ်ပဉ္စမပတ္တနာသက-၆-အဘိညာဝဂ်။ ၃၄၁

ပြည့်စုံသော တော၌တည်သော ကျောင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပန္နာနိ၊
 အစွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ပဋိသေဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊
 အထံ၊ ထိုက်၏၊ ကထမေဟိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ စတုဟိ၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ အရညဝနပတ္တနာနိ၊ တော၏လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသောတော၌
 တည်သော ကျောင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပန္နာနိ၊ အစွန် ဖြစ်ကုန်သော၊
 သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ပဋိသေဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အထံ၊ ထိုက်သ
 နည်း၊ နေက္ခမ္ပဝိတက္ကေန၊ နေက္ခမ္ပဝိတက်နှင့် ထည်းကောင်း၊ အဗျာပါဒဝိ
 တက္ကေန၊ အဗျာပါဒဝိတက်နှင့်ထည်းကောင်း၊ အဝိဟိံ သာဝိတက္ကေန၊ အဝိ
 ဟိံ သာဝိတက်နှင့်ထည်းကောင်း၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်၊ အဇ္ဈော၊ မဇိက်
 သည်၊ အနေထမူဂေါ၊ အယ်အရည်ယိုသောခံတွင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာ
 ဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အရညဝနပတ္တနာနိ၊ တော၏လက္ခ
 ဏာနှင့်ပြည့်စုံသောတော၌တည်သောကျောင်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပန္နာနိ
 အစွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ပဋိသေဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်း
 ငှါ၊ အထံ၊ ထိုက်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်၊ အရညဝနပတ္တနာနိ၊ တော၏လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသောတော၌
 တည်သော ကျောင်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပန္နာနိ၊ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော၊
 သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ပဋိသေဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အထံ၊ ထိုက်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗာထော၊ မိက်သော၊ အဗျတ္တော၊ မလိမ္မာသော
 အသုပ္ပုရိသော၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာသည်၊ ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
 တူးမြိုသောအားဖြင့် တူးမြိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
 ပျက်ဆီးသောအားဖြင့် ပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 ပရိဟရတိ၊ ရှောင်ဆောင်၏။ သာဝဇ္ဇော၊ အပြစ်ရှိသည် ထည်းကောင်း၊
 ဝိညနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ သာနုဝဇ္ဇော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည် ထည်းကောင်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုဗျူ၊ ဝှာစွာထည်း၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊

ပွားစေ၏။ ကတမေတိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ စတုဟိ၊ လေးပါး ကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗာလော၊ ခိုက်သော၊ အဗျတ္တော၊ မလိပ်မာသော၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူထော်မဟုတ် သူယုတ်မာသည်၊ ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးမြို့သောအားဖြင့် တူးမြို့အပ် သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီးသော အားဖြင့်ပျက်ဆီး အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှုက်ဆောင်သနည်း၊ သာဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်ရှိသည် ထည်းကောင်း၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ သာဒူ ဝဇ္ဇောစ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည် ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဗဟုဥ၊ များစွာထည်း၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေသနည်း၊ သာဝဇ္ဇေန အပြစ်ရှိသော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့် ထည်းကောင်း၊ သာဝဇ္ဇေန၊ အပြစ်ရှိသော၊ ဝစီကမ္မေန၊ ဝစီကံနှင့်ထည်းကောင်း၊ သာဝဇ္ဇေန၊ အပြစ်ရှိ သော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့်ထည်းကောင်း၊ သာဝဇ္ဇာယ၊ အပြစ်ရှိသော ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယုနှင့် ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗာလော၊ ခိုက်သော၊ အဗျတ္တော၊ မလိပ်မာသော၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူထော်မဟုတ် သူယုတ်မာ သည်၊ ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးမြို့သောအားဖြင့် တူးမြို့အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီးသောအားဖြင့်ပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှုက်ဆောင်၏။ သာဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်ရှိ သည်ထည်းကောင်း၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ သာဒူဝဇ္ဇောစ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည် ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုဥ၊ များစွာထည်း၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှု ကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ ဝင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါး ကုန်သော၊ ဣမေတိ၊ ဓမ္မေတိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဗာလော၊ ခိုက်သော၊ အဗျတ္တော၊ မလိပ်မာသော၊ အသပ္ပုရိသော၊ သူထော် မဟုတ်သူယုတ်မာသည်၊ ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးမြို့သောအားဖြင့်တူးမြို့ အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီးသောအားဖြင့်ပျက် ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှုက်ဆောင်၏။ သာ ဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်ရှိသည်ထည်းကောင်း၊ ဝိည္ဇနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ သာဒူဝဇ္ဇော စ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည် ထည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုဥ၊ များစွာထည်း၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍ တော၊ ပညာရှိသော၊ ဝိဟတ္တော၊ လိပ်မာသော၊ သပ္ပုရိသော၊ သူထော်

ဝေယျက္ခိပါတ်ပဉ္စမပတ္ထိယသက-၆-အဘိညာဓက၊ ၃၄၃

ကောင်းသည်။ အက္ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးမြူးသော အားဖြင့် မတူမြဲ အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီးသော အားဖြင့် မပျက်ဆီးအပ်သံ့ ဖြစ်၍၊ အတ္တဘန်၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရွက်ဆောင်၏။ အနုဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်မရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိညှန်၊ ပညာရှိတို့သည်။ အနုနုဝဇ္ဇောစ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်း၊ ဖုဉ္စ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏။ ကတမေတိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ ဝိယတ္တော၊ လိပ်မာသော၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ အက္ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးမြူးသော အားဖြင့် မတူးမြူးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီးသော အားဖြင့် မပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တဘန်၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရွက်ဆောင်သနည်း။ အနုဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်မရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဝိညှန်၊ ပညာရှိတို့သည်။ အနုနုဝဇ္ဇောစ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်း၊ ဖုဉ္စ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေသနည်း။ အနုဝဇ္ဇောန၊ အပြစ်မရှိသော၊ ကာယကမ္မေန၊ ကာယကံနှင့် လည်းကောင်း၊ အနုဝဇ္ဇောန၊ အပြစ်မရှိသော၊ ဝစီကမ္မေန၊ ဝစီကံနှင့်လည်းကောင်း၊ အနုဝဇ္ဇောန၊ အပြစ်မရှိသော၊ မနောကမ္မေန၊ မနောကံနှင့်လည်းကောင်း၊ အနုဝဇ္ဇောယ၊ အပြစ်မရှိသော၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူနှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ ထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ ဝိယတ္တော၊ လိပ်မာသော၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ အက္ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးမြူးသော အားဖြင့် မတူးမြူးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီးသော အားဖြင့် မပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တဘန်၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရွက်ဆောင်၏။ အနုဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်မရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဝိညှန်၊ ပညာရှိတို့သည်။ အနုနုဝဇ္ဇောစ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်း၊ ဖုဉ္စ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟနားတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ ဝိယတ္တော၊ လိပ်မာသော၊ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ အက္ခတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို တူးမြူးသော အားဖြင့် မတူးမြူးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပဟတံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပျက်ဆီးသော အားဖြင့် မပျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တဘန်

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်-နိဿယ၊

မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရှုက်ဆောင်၏။ အနဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်မရှိသည်
လည်းကောင်း၊ ဝိညွနံ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အနဝဇ္ဇောစ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်
လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗဟုဗ္ဗ၊ များစွာသည်။ ဂုဏ်တော်ကောင်းမှုကို၊
ပသတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ဒဿမသုတ်ပြီး၏။

ဆဋ္ဌော၊ ခြောက်ခုမြောက်သော၊ အဘိညာဝဂ္ဂေါ၊ အဘိညာဝဂ်သည်၊
နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။ ထဿ၊ ထိုအဘိညာဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်း
သည်ကား၊ ။ အဘိညာ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိညေ
ယျ၊ ပိုင်းခြား၍ထိအပ်ကုန်သောတရားတို့ လည်းကောင်း၊ ပရိယေသနာ၊
သူတော်မဟုတ်သူယုတ်မာတို့၏ ရှာဖွေခြင်း သူတော်ကောင်းတို့၏ ရှာဖွေ
ခြင်းလည်းကောင်း၊ သင်္ဂဟော၊ သင်္ဂဟဝတ္ထုထေးပါးလည်းကောင်း၊ မာလု
ကျပဒတ္တော၊ မာလုကျမည်သောဝဲစားကထောပုဏ္ဏေ၊ မဇ္ဇိသားကိုအကြောင်း
ပြု၍ဟောရာဖြစ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊ အတ္တကုလံ၊ စည်းစိမ်ဥပစာနှင့်
ပြည့်စုံသောအမျိုးလည်းကောင်း၊ ဧစ္စ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အာဇေယျ၊ အာဇာ
နည်မြင်းတို့လည်းကောင်း၊ ဗထဗ္ဗ၊ ဗိုလ်လည်းကောင်း၊ အရတ္ထံ၊ တောကျောင်း
လည်းကောင်း၊ ကမ္မနု၊ သာဝဇ္ဇအနဝဇ္ဇ ဖြစ်သောကံတို့ လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေတာနိ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒဿ၊ ဆယ်သုတ် တို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ထွင်တည်း။ ။

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၇-ကမ္မပထဝဂ်။

ဘိက္ခဝေ၊ မဟာနံးတို့၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြင်ဆင်သောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော
ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မေန၊
မကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊
ချထားအပ်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ စတုဟိ၊ လေး
ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြင်ဆင်သော၊ အာ
ဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော၊ ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ ဤ
အတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မေန၊ မကောင်းမှု ကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှု
ဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သနည်း၊ အတ္တနော၊

ဝေယျက္ခန်ပါတပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၇-ကမ္မပထဝဂ်၊ ၃၄၅

မိမိသည်လည်း၊ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာ ချလေ့ရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ ပါဏာတိပါတေ၊ သူ၏အသက်
 ကိုလျှင်စွာချခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ပါဏာတိပါတေ
 စ၊ သူ၏အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်း၌လည်း၊ သမနုဉ္ဇော၊ နှစ်သက်တတ်
 သသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါဏာတိပါတေ၊ သူ၏အသက်ကို
 လျှင်စွာချခြင်း၌လည်း၊ ဝဏ္ဏိ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊
 ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထား
 အပ်သကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ မကောင်းမှုကံသည်။
 အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခ
 ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟံ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်
 သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တော
 ယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊
 မကောင်းမှုကံသည်။ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊
 ချထားအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊
 တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊
 နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံသည်။ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊
 နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန်သော၊
 စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
 သောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့
 သို့၊ ဝေ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံသည်။ အာဘတံ၊
 ရှေးရှုဆောင်၍၊ သမ္ပန္နနတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သည်။ အတ္တနာ
 စ၊ မိမိသည်လည်း၊ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ၏အသက်ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ပရုဗ္ဗိ
 ရဏော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ ပါဏာ
 တိပါတံ၊ သူ၏အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ဝေမေဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်
 ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ၏အသက်
 ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ဝေမေဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌လည်း၊ သမနုဉ္ဇော၊
 နှစ်သက်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ၏အသက်
 ကိုလျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ဝေမေဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌လည်း၊ ဝဏ္ဏိ၊ ဂုဏ်
 ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၍၊ ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ခေါ်စင်စစ်၊ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါဝ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပဌမသုတ်ပြီး၏။

ဝိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ မကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၍၊ ကတမေဟိ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သော၊ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ မကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သနည်း၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ အဒိန္နာဒါဟိ၊ အရှင်သည်ကိုနှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ ပရေဉ္စ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ အဒိန္နာဒါနေ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ အဒိန္နာဒါနေစ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း၌လည်း၊ သမန္နုညော၊ နှစ်သက်အပ်သည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ အဒိန္နာဒါနုဗ္ဗစ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သော သူတပါး ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း၏။ ဝဇ္ဇိံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ မကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိရယေ၊

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမပစ္ဆာသက-၇-ကမ္ပပထဝဂ်၊ ၃၄၇

ဝေဠု၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချသားအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ခရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ ခဗ္ဗေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ (ဝ) အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သောသူတပါးဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ပဗ္ဗိပိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သောသူတပါးဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောဘည်စေ၏။ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် မပေးအပ်သောသူတပါးဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌လည်း၊ သမန္နုညာ၊ နှစ်သက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သောသူတပါးဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၏လည်း၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသ၊ ဘိ၊ ပြောဆို၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ခဗ္ဗေဟိ၊ တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယထာ၊ ချသားအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနာစ၊ မိမိ၏၊ ကမ္ပေန၊ ကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချသားအပ်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ခရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ ခဗ္ဗေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ (ပ)။ ။

ဒုတိယသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ခရဟန်းတို့၊ (ပ)၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာ၊ ဓိ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌မှားသော အကျင့်ကို ကျင့်ထွေရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌မှားသော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း၌လည်း၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားသော အကျင့်၌လည်း၊ သမန္နုညာ၊ နှစ်သက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌မှားသော အကျင့်၏လည်း၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ခရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ ခဗ္ဗေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ (ဝ)၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌မှားသော အကျင့်မှ၊ ပဗ္ဗိပိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌မှားသော အကျင့်မှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်နိဿယ၊

ဆောက်တည်စေ၏။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားသော အကျင့်မှ ဝေရမဏိယာစ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌လည်း၊ သမနုညော၊ နှစ်သက် အပ်သည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားသောအကျင့်မှ ဝေရမဏိယာစ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌လည်း၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ် ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ (ပ) ။

တတိယသုတ်ပြီး၏။

အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓာဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကိုဆို လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဗ္ဗေ၊ သူတပါးကိုလည်း။ ဗုဒ္ဓာဝါဒေ၊ ချွတ် ယွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ဗုဒ္ဓာ ဝါဒေစ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကိုဆိုခြင်း၌လည်း၊ သမနုညော၊ နှစ်သက် အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓာဝါဒဿစ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကား ကိုဆိုခြင်း၌လည်း။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ ဘိက္ခဝေ ခဟနံတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤ တရားတို့နှင့်၊ (ပ)။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓာဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ ပဋိဝိဒဘော၊ ကြဉ်ရှောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဗ္ဗေ၊ သူတပါးကိုလည်း။ ဗုဒ္ဓာဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာစ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ဗုဒ္ဓာဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာစ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌လည်း။ သမနုညော၊ နှစ်သက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓာဝါဒါ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိယာစ၊ ကြဉ်ရှောင်ခြင်း၌လည်း။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခဟနံတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ (ပ) ။

စတုတ္ထသုတ်ပြီး၏။

အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ဝိသုကာဝါစော၊ ချေ ဖြစ် ဂုံးတိုက်သော စကားရှိ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဗ္ဗေ၊ သူတပါးကိုလည်း။ ဝိသုကာယ၊ ချော ဖြစ်ဂုံးတိုက်သော၊ ဝါစာယ၊ စကား၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ဝိသုကာယ၊ ချေ ဖြစ်ဂုံးတိုက်ထတိသော၊ ဝါစာယ၊ စကား၌လည်း။ သမ

ဝေဠာက္ခိယဝါဒပဉ္စမပစ္စယသက-၇-ကမ္မပထဝဂ်၊ ၃၄၉

နုညော၊ နှစ်သက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသုကာယ၊ ချောပြစ်ဂုံးတိုက်
ထတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကား၏လည်း၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊
ပြောဆို၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
ဣမေဟိ၊ ခမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ (လ) အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ဝိသုကာ
ယ၊ ချောပြစ်ဂုံးတိုက်ထတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားမှ၊ ပဋိပိရတော၊ ကြည့်
ရှောင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရေဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ ဝိသုကာယ၊
ချောပြစ်ဂုံးတိုက်ထတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြည့်
ရှောင်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ဝိသုကာယ၊ ချောပြစ်
ဂုံးတိုက်ထတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြည့်ရှောင်ခြင်း
၌လည်း၊ သမနုညော၊ နှစ်သက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ငွ်၏။ ဝိသုကာယ၊
ချောပြစ်ဂုံးတိုက်ထတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြည့်
ရှောင်ခြင်း၏လည်း၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဘိက္ခုဝေ
ဂဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ခမ္မေဟိ၊ ဤ
တရားတို့နှင့် (ပ) ၊

ပဉ္စမသုတ်ပြီး၏။

အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ ပရုသာဝါစော၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကား
ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရေဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ ပရုသာယ၊ ကြမ်းကြုတ်
သော၊ ဝါစာယ၊ စကား၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ပရုသာယ၊
ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကား၌လည်း၊ သမနုညော၊ နှစ်သက်အပ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရုသာယ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကား၌
လည်း၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ (ပ) အတ္တနာစ၊ မိမိ
သဘ်လည်း၊ ပရုသာယ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားမှ၊ ပဋိပိရတော၊
ကြည့်ရှောင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရေဗ္ဗ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ ပရုသာယ၊
ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြည့်ရှောင်ခြင်း၌၊
သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ ပရုသာယ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဝါစာယ၊
စကားမှ၊ ဝေရမဏိယာ၊ ကြည့်ရှောင်ခြင်း၌လည်း၊ သမနုညော၊ နှစ်သက်
အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရုသာယ၊ ကြမ်းကြုတ်သော၊ ဝါစာယ၊ စကားမှ၊
ဝေရမဏိယာ၊ ကြည့်ရှောင်ခြင်း၏လည်း၊ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသ
တိ၊ ပြောဆို၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ဂဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
ဣမေဟိ၊ ခမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့် (ပ) ၊

ဆဋ္ဌသုတ်ပြီး၏။

အတ္တနာစ၊ မိမိ သည်သည်။ သဗ္ဗပ္ပဿာပေါ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဖျက်ဆီး
 တတ်သော အကျိုးမရှိ ပြီးပျင်းသော စကားကို ဆိုခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ပရဇ္ဈ၊ သူတပါးကိုလည်း။ သဗ္ဗပ္ပဿာပေါ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဖျက်ဆီး
 တတ်သော ပြီးပျင်းသော စကားကို ဆိုခြင်း၌။ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်
 ဝေ၏။ သဗ္ဗပ္ပဿာပေါ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အကျိုးမရှိ
 ပြီးပျင်းသော စကားကို ပြောဆိုခြင်း၌။ သမန္နညော၊ နှစ်သက်အပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗပ္ပဿာပဿာပေါ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဖျက်ဆီးတတ်သော
 အကျိုးမရှိ ပြီးပျင်းသော စကားကို ပြောဆိုခြင်း၏လည်း။ ဝဇ္ဇိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး
 ကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ (ပ)။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်
 ထည်း။ သဗ္ဗပ္ပဿာပေါ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အကျိုးမရှိ ပြီး
 ပျင်းသော စကားကို ပြောဆိုခြင်း၌။ ပရိပိရတော၊ ကြည့်ရှောင်သည်။ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ ပရဇ္ဈ၊ သူတပါးကိုလည်း။ သဗ္ဗပ္ပဿာပေါ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဖျက်ဆီး
 တတ်သော အကျိုးမရှိ ပြီးပျင်းသော စကားကို ပြောဆိုခြင်း၌။ ဝေရမဏိ
 ယာ၊ ကြည့်ရှောင်ခြင်း၌။ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်ဝေ၏။ သဗ္ဗပ္ပဿာပေါ၊
 စီးပွားချမ်းသာကို ဖျက်ဆီးတတ်သော အကျိုးမရှိ ပြီးပျင်းသော စကားကို
 ပြောဆိုခြင်း၌။ ဝေရာမဏိယာစ၊ ကြည့်ရှောင်ခြင်း၌လည်း။ သမန္နညော၊
 နှစ်သက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗပ္ပဿာပေါ၊ စီးပွားချမ်းသာကို ဖျက်ဆီး
 တတ်သော အကျိုးမရှိ ပြီးပျင်းသော စကားကို ပြောဆိုခြင်း၏။ ဝေရမဏိ
 ယာစ၊ ကြည့်ရှောင်ခြင်း၏လည်း။ ဝဇ္ဇိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို
 ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ
 ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့နှင့်၊ (ပ)။ ။

သတ္တမသုတ်ပြီး၏။

အတ္တနာစ၊ မိမိသည်သည်။ အဘိဇ္ဈာလု၊ များသော လိုချင်ခြင်းရှိသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဇ္ဈ၊ သူတပါးကိုလည်း။ အဘိဇ္ဈာယ၊ လိုချင်ခြင်း၌။ သမာ
 ဒပေတိ၊ ဆောက်တည်ဝေ၏။ အဘိဇ္ဈာယစ၊ လိုချင်ခြင်း၌လည်း။ သံမ
 န္နညော၊ နှစ်သက်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိဇ္ဈာယစ၊ လိုချင်ခြင်း၌
 လည်း။ ဝဇ္ဇိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ (ပ)။ အတ္တနာစ၊ မိမိ
 သည်သည်။ အနဘိဇ္ဈာလု၊ များသော လိုချင်ခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ပရဇ္ဈ၊ သူတပါးကိုလည်း။ အနဘိဇ္ဈာယ၊ မလိုချင်ခြင်း၌။ သမာဒပေတိ၊

စတုတ္ထနိပါတ်ပဉ္စမပတ္ထိယသက-၇-ကမ္မပထဝဂ်၊ ၃၅၁

ဆောက်တည်စေ၏။ အနုဘိက္ခုယစ၊ မလိုချင်ခြင်း၌လည်း၊ သမနုညော၊ နှစ်သက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုဘိက္ခုယစ၊ မလိုချင်ခြင်း၏လည်း။ ဝဇ္ဇိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊ (ပ) ။

အဋ္ဌမသုတ်ပြီး၏။

အတ္တနာစ၊ မိမိသသည်လည်း၊ ဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဒေါသဖြင့်ဘောက်ပြန်ခြင်း သို့မရောက်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဗ္ဗေ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ ဗျာပါဒေ၊ ဒေါသဖြင့်ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ ဗျာပါဒေစ၊ ဒေါသဖြင့်ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်း၌လည်း၊ သမနုညော၊ နှစ်သက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗျာပါဒေသစ၊ ဒေါသဖြင့်ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်း၏လည်း၊ ဝဇ္ဇိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊ (ပ)၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ အဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဒေါသဖြင့်ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သောစိတ်မရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဗ္ဗေ၊ သူတပါးကိုလည်း။ အဗျာပါဒေ၊ ဒေါသဖြင့် ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့မရောက်ခြင်း၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏၊ အဗျာပါဒေ စ၊ ဒေါသဖြင့်ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ မရောက်ခြင်း၌လည်း။ သမနုညော၊ နှစ်သက်အပ်သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဗျာပါဒေသစ၊ ဒေါသဖြင့်ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့မရောက်ခြင်း၏လည်း။ ဝဇ္ဇိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊ (ပ) ။

နဝမသုတ်ပြီး၏။

အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဘောက်ပြန်သောအယူရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရဗ္ဗေ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ ဘောက်ပြန်သော အယူ၌၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာစ၊ ဘောက်ပြန်သောအယူ၌လည်း။ သမနုညော၊ နှစ်သက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာစ၊ ဘောက်ပြန်သောအယူ၏လည်း။ ဝဇ္ဇိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤထရားတို့နှင့်၊ (ပ)၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိထောင်နိဿယ

သမ္ဗုဒ္ဓိဗြဟ္မိမဘောက်ပြန်သောအယုဂ္ဂိသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗ္ဗေသုထပါးကိုလည်း၊ သမ္ဗုဒ္ဓိဗြဟ္မိယာ၊ မဘောက်ပြန်သော အယုဂ္ဂိ၊ သမာဒပေတိ၊ ဆောက်ထည်စေ၏။ သမ္ဗုဒ္ဓိဗြဟ္မိယာစ၊ မဘောက်ပြန်သော အယုဂ္ဂိလည်း၊ သမနုဉ္ဇော၊ နှစ်သက်အပ်သည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ဗုဒ္ဓိဗြဟ္မိယာစ၊ မဘောက်ပြန်သောအယုဂ္ဂိလည်း၊ ဝတ္တံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ပြောဆို၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ခေါ်စင်စစ်၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ ဤဘုရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောသူကို၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ နိက္ခိတ္တောယတ၊ ချထားအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေ၊ ဤအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံသည်၊ အာဘတံ၊ ရှေးရှုဆောင်၍၊ သင်္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစမိန်ထေဝိမူ၏။ ။

ဒသမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရာဂဿ၊ ရာဂကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိခြင်းငှါ၊ စတ္တာရော၊ ထူးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မ၊ ကရားတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည် ဘုံနည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဝေ၊ ဤသာသနာထောင်၌၊ ဘိက္ခု၊ ဟောင်းသည်၊ အာဘာပီ၊ ကိလေသာတို့ကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မဇာနော၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်သိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ယောကေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သောထောက၌၊ အဘိဗ္ဗာဒေါမနဿံ၊ အလွန်လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပယ်ပျောက်၍၊ ကာယေ၊ ရူပကာယ၌၊ ကာယ နူပဿီ၊ ရူပကာယကိုအဘန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဘရတိ၊ နေ၏။ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာတို့၌၊ (ပ)၊ စိတ္တေ၊ စိတ်၌၊ (ပ)၊ အာဘာပီ၊ ကိလေသာတို့ကိုပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မဇာနော၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ယောကေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သောထောက၌၊ အဘိဗ္ဗာဒေါမနဿံ၊ အလွန်လိုချင်ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပယ်ပျောက်၍၊ ဓမ္မေသု၊ သင်္ခါရတရားဟု ဆိုအပ်သောတရားတို့၌၊ ဓမ္မာနူပဿီ၊ သင်္ခါရတရားဟု ဆိုအပ်သော တရားတို့ကို အဘန်တလဲလဲရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဘရတိ၊ နေ၏။ ဣတိဣမေစတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရာဂဿ၊ ရာဂကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်

စာအုပ်အစုအဝေး-၇-ကမ္မပထဝဂ်၊ ၃၅၃

သိခြင်းငှါ၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ကောဒသမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရာဂဿ၊ ရာဂကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ် ဖြင့်သိခြင်းငှါ၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားကိုကို၊ ဘာဝေ တဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ် သည်တို့နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာထေင်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း သည်၊ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ ဝါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ အနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ အာရတတိ၊ အားထုတ်၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ပြီးမြောက်၏၊ ပဒဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ဝါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရား တို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ (ပ)၊ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ ဥပ္ပါဒါယ၊ ဖြစ်ခြင်း ငှါ၊ (ပ)၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ ဖြိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ ဣလည်းကောင်း၊ အသမ္မေသာယာ၊ မတွေ့ဝေခြင်းငှါ၊ ဣလည်းကောင်း၊ ဘိယျေဘာဝါယ၊ လွန်စွာပွားများခြင်း ငှါ၊ ဣလည်းကောင်း၊ ဝေဝုဏ္ဏိယာ၊ ပြန်ပြောခြင်းငှါ၊ ဣလည်းကောင်း၊ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏၊ ဝါဒိပုရိယာ၊ ဖြည့်ခြင်းငှါ၊ ဣလည်းကောင်း၊ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို၊ အာရတတိ၊ အားထုတ်၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ပြီးမြောက်၏၊ ပဒဟတိ၊ အားထုတ် ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရာဂဿ၊ ရာဂကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ် ဖြင့်သိခြင်းငှါ၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရား တို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော် မူ၏။ ။

စွါဒသမသုတ်ပြီး၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရာဂဿ၊ ရာဂကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ် ဖြင့်သိခြင်းငှါ၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ဘာဝေ

တဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်၏။ စက္ကာရော၊ လေးပါးတို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်
 သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဇ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်။ ဆန္ဒသမာဓိပဓာန သင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ဆန္ဒကို အကြီးအမှူးပြု၍
 ဖြစ်သော သမာဓိပြဋ္ဌာန်းသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော ဝိရိယဟုဆိုအပ်သော သင်္ခါရ
 တို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဝိရိယသမာ
 ဓိပဓာန သင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ဝိရိယကို အကြီးအမှူးပြု၍ ဖြစ်သော သမာဓိ
 ပြဋ္ဌာန်းသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝိရိယဟုဆိုအပ်သော သင်္ခါရတို့နှင့်ပြည့်စုံ
 သော၊ (ပ)။ ဝိက္ခသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ဝိတံကိုအကြီးအမှူးပြု၍
 ဖြစ်သော သမာဓိ ပြဋ္ဌာန်းသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော ဝိရိယဟု ဆိုအပ်သော
 သင်္ခါရတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ (ပ)။ ဝိမံသာမိတိပဓာ၊ နသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊
 ဝိရိယကို အကြီးအမှူးပြု၍ဖြစ်သော သမာဓိပြဋ္ဌာန်းသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော
 ဝိမံသာဟု ဆိုအပ်သော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို၊
 ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိဣမေစက္ကာရော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ ရာဂဿ၊ ရာဂကို။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိခြင်းငှါ၊
 စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊
 ပွားစေအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

တေမုဿမသုတံပြီး၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ရာဂဿ၊ တစ်ခြင်းရာဂကို။ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍
 သိခြင်းငှါ။ ပရိက္ခယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ။ ပဘာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ခယာယ၊
 ကုန်ခြင်းငှါ။ ဝယာယ၊ ပျက်စီးခြင်းငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ ကင်းခြင်းငှါ။ နိရောဓာယ
 ချုပ်ခြင်းငှါ။ စာဂါယ၊ စွန့်ခြင်းငှါ။ ပဗ္ဗုဒ္ဓိဿဂ္ဂါယ၊ တတန်စွန့်ခြင်းငှါ။ စက္ကာ
 ရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေ
 အပ်ကုန်၏။ (ပ)။ ။

ရန္ဒသမသုတံပြီး၏။

ဒေါသဿ၊ ဒေါသကို။ မောဟဿ၊ မောဟကို။ ကောဓဿ၊ အမျက်ထွက်
 ခြင်းကို။ ဥပနာဟဿ၊ ရန်ညှိုးဖွဲ့ခြင်းကို။ မက္ခဿ၊ ကျေးဇူးချေခြင်းကို။
 ပဿာသဿ၊ အပျင်းပျခြင်းကို။ ဣဿာယ၊ သူတပါးစည်မိပ်ကိုပြုရခြင်း
 ကို။ မစ္ဆ ရိယဿ၊ မိမိစည်းမိပ်ကို ရှောင်ရှားခြင်းကို။ မာယာယ၊ ထုည့်ပတ်
 ခြင်းကို။ သာထေယျာယ၊ စဉ်းလဲခြင်းကို။ တစ္ဆဿ၊ ခိုင်မာခြင်းကို။ သာ

စတုက္ကနိပါတ်ပဉ္စမပဏ္ဍိတသက-၇-ကမ္မပထဝဂ်၊ ၃၅၅

ရက္ခိယ၊ ချုပ်ချယ်ခြင်းကို၊ မာနဿ၊ မာန်မူခြင်းကို၊ အတိမာနဿ၊ အလွန်
မာန်မူခြင်းကို၊ မဒဿ၊ ယစ်ခြင်းကို၊ ပမဒဿ၊ ဓမ္မေထော့ခြင်းကို၊ အဘိညာ
ယ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်ထိခြင်းငှါ၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြား၍ ထိခြင်းငှါ၊ ပရိက္ခ
ယာယ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဓယာဟ၊ ကုန်ခြင်းငှါ၊ ဝယံ
ယ၊ ပျက်စီးခြင်းငှါ၊ ဝိရာဂါယ၊ ကင်းခြင်းငှါ၊ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ၊
စာဂါယ၊ စွန့်ခြင်းငှါ၊ ပဗ္ဗိနိဿဂ္ဂါယ၊ တာဝန်စွန့်ခြင်းငှါ၊ စက္ကာရောဇေးပါး
ကုန်ဿ၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွါစေအပ်ကုန်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဒေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပန္နရသမသုတ်ပြီး၏။

ပဉ္စမံ ငါးခုမြောက်သော၊ ပဏ္ဍိတသကံ၊ သုတ်ပေါင်း ငါးဆယ်ရှိသော
ပဏ္ဍိတသကသည်၊ နိဗ္ဗိတံ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။ အင်္ဂုက္ကရ၊ နိကာယေ၊
အင်္ဂုက္ကရနိကာယ်၌၊ စတုက္ကနိပါတော၊ စတုက္ကနိပါတ်သည်၊ သမတ္ထော၊
ပြီးပြီ။ ။

အင်္ဂုက္ကရ်ပါဠိတော်နိဿယစတုက္ကတွဲပြီး၏။

နိဂုံး

- (၁) ဗဟုသုတဂါမေသု။ ခန္တိနာမောမဟာဣသိ။
မန္တလေဓုတနာပုဏ္ဏ။ ပုရေမန္တိလပဗ္ဗတေ။ ။
- (၂) မန္တလေပုရသာသနော။ ဝသံဗုဒ္ဓဿသာသနော။
ပတ္တေစဝုဗ္ဗိဝေပုဏ္ဏံ။ ဘုဒ္ဓိဿန္တိမဟာဇနာ။ ။
- (၃) မနုဗ္ဗိဣတိကတွာန။ လဘိတွာတိဝိဝံသုနံ။
သာသနဿဟိတေကန္တေ။ သောပါနေဂုဟအဉ္စသေ။ ။
- (၄) ထူပေဓိမ္မေစသာဏယော။ ဆန္ဒေနသဟအတ္တတေ။
ပါသာဒေဥဒပါနေစ။ ကရောတိသုန္ဓုရေသုတော။
ဘိဟရူပေဓိဟာရေစ။ ပါကာရေစသုကာရိတေ။ ။
- (၅) ဝိဒူကတ္တယပါဠာ။ သဟဒိကာယဋ္ဌက္ကထံ။
မာဂန္တေနဿနတ္ထာယ။ အာရောပေတိစပေါတ္ထကံ။ ။
- (၆) ရဒ္ဒစက္ကဉ္စသေလဉ္စ။ မူလဋ္ဌိသာသနဿစ။
ဓမ္မက္ခရသမူဟေန။ ဌာပိတာယစပါဠိယာ။ ။
- (၇) ဧကေကပဒမေကတ္တံ။ ရစနတ္ထာယနိဿဟိ။
မန္တလာစသအာသန္တေ။ ဝသံအဘယနာမကေ။ ။
- (၈) မေဗာဒုသိတိအာရာမေ။ ထေရိယာစတိဇာဝရံ။
ထေရေနိသုဒ္ဓိကန္တေန။ ဝေပုဏ္ဏတ္ထာယသာသနံ။ ။
- (၉) ရစိတေပုဗ္ဗစေရေဟိ။ ပသယိတွာနနိဿယေ။
သုန္တိဌာပိတာယတ္ထံ။ ပဝေသေတွာနပါဠိယာ။ ။
- (၁၀) သေသေတွာပုဗ္ဗစေရေဟိ။ ရစိတဿပုနုပုနံ။
တတ္ထဂုဋ္ဌံအဂိက္ကရ။ စထုက္ကဿစနိဿယေ။ ။
- (၁၁) သက္ကရာဇေသဟာဝာမိ။ နိဿတေအဋ္ဌသိတိယံ။
ဇုဏ္ဏေဝသာဓမာသဿ။ အဋ္ဌမေဝသုနိဋ္ဌိတော။ ။
- (၁၂) သမ္မာဆန္ဒေနိဝိဂန္တံ။ ဝါစေန္နာပရိယာပုတာ။
ပသာဒေနနာနာယာသေန။ ပတွာသုခေနကောဝိဒံ။ ။
- (၁၃) စန္ဒာဒိဗ္ဗာဝအာကာသေ။ ဝိဒူကတ္တယပါရဂူ။
ဝိသေသပုဂ္ဂလာဟုတွာ။ ပပေါန္တုအမတံပဒံ။ ။

(နိဂုံး)

မန္တလေးရတနာပုတ္တပုရေ။ မန္တလေးရတနာပုထ်ပြည်၌။ မန္တလေး
 ဝုရဿ။ မန္တလေးမြို့၏အာသန္ဓေ။ အနီးဖြစ်သော။ မန္တလပဗ္ဗတေ။ မန္တလေး
 တောင်၌။ ဝသံဝသန္တော။ နေသော။ ခန္တိနာမော။ ခန္တိမည်သော။ မဟာ
 ဣသိ။ ရှင်ရသေ့ကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေး။ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်
 သည်။ ဝုဗ္ဗိဝေပုလ္လံ။ ကြီးပွားစည်ပင်ခြင်းသို့။ ပတ္တေ။ ရောက်သည်ရှိသော်။
 မဟာဇနာ။ လူများအပေါင်းတို့သည်။ တိပိဓံသုခံ။ လူနတ်နိဗ္ဗာန်သုံးတန်သော
 ချမ်းသာကို။ ထာဘိတွာ။ ကြကုန်၍။ ဘုဒ္ဓိဿန္တိ။ သုံးဆောင်ခံစားကြကုန်
 ထတ္တံ။ ဣတိ။ ဤသို့။ မနုတ္ထိ။ မိတ်၌။ ကတွာ။ ထားသည်ကိုပြု၍။ ဗဟူသု။ များစွာ
 ကုန်သော။ ပုရဂါမေသု။ မြို့ရွာတို့၌။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ ဟိတေ။
 အစီးအပွားဖြစ်ကုန်သော။ ကန္တေ။ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ ထုပေစ။ စေတီ
 တော်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဗ္ဗေစ။ ရုပ်ပွားဆင်းထု တော်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ သာလာယောစ။ စရပ်တန်ဆောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ သောပါ
 နေစ။ စောင်းတန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂုဟအဉ္စသေစ။ ဂုလိုဏ်လမ်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ဆန္ဓေန။ အမိုးနှင့်။ သဟ။ တကွ။ အတ္ထတေစ။ အခင်းတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ ပါသာဒေစ။ ပြာသာဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥဒပါနေစ။
 ရေတွင်းရေကန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုန္ဓရေ။ ကောင်းကုန်သော။ သုဘေ။
 တင့်တယ်ကုန်သော။ သီဟရူပေစ။ ခြင်္သေ့ရုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဟာ
 ရေစ။ ကျောင်းကြီးကျောင်းငယ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ သုကာရိတေ။
 ကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်သော။ ပါကာရေစ။ ထံတိုင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။
 ကရောတိ။ ပြုရ၏။ သာသနဿ။ သာသနာတော်၏။ မူလဋ္ဌံ။ အရင်းမူလဘူထ
 အဖြစ်၌တည်သော။ ဝိဇုကတ္တယပါဠေ။ ဝိဇုကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝိကာယ။ ဝိကာနှင့်။ သဟ။ တကွ။ အဋ္ဌက္ကထံစ။ အဋ္ဌကထာကိုလည်း
 ကောင်း။ ဝန္တေ။ ကျမ်းတို့ကို။ မာနဿနတ္ထာယ။ မကွယ်မပျောက်စေခြင်း
 အကျိုးငှါ။ ပေါတ္ထကဉ္စ။ ပေသို့လည်းကောင်း။ ရန္တစက္ကဉ္စ။ ပုံနှိပ်စက်သို့လည်း
 ကောင်း။ သေလဉ္စ။ ကျောက်သို့လည်းကောင်း။ အာရေပေတိ။ တင်၏။ စ။
 ထိုမှတပါး။ ဓမ္မက္ခရသမူဟေန။ တရားဒေသနာအက္ခရာသမူဟဖြင့်။ ဝှိတိတာ
 ယ။ ထားအပ်သော။ ပါဠိယာ။ မာဂဘောသာပါဠိပါဠိတော်၏။ ဧကေကပဒ
 မေကတ္တံ။ တပုဒ်တပုဒ်လျှင်တနက်တနက်စဉ်သော။ နိဿယံ။ ဗြဟ္မာတားသာ
 အနက်နိဿယကို။ ရစနတ္ထာယ။ ရေးသားပြုပြင်စီစဉ်ခြင်းငှါ။ မန္တလေး
 အာသန္ဓေ။ မန္တလေးတောင်၏ အနီး၌။ အာယနာမကေ။ အာယာရာမ
 အမည်ရှိသော။ မေဗာဗုသီတိအာရာမေ။ မိုးထိဟူသောကျောင်းတိုက်၌။

(နိဂုံး)

ဝသံ၊ ဝဏိတင်းသုံးထောင်မူသော။ ဇာဂရံ၊ ဇာဂရမည်သော၊ ထေရံ၊ မထေရ်
ကို၊ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏။ ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ သဒ္ဓမ္မိတ္တေန၊ စင်ကြယ်
ကောင်းမြတ်သောစိတ်ဖြင့်၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို။ ဝေပုလ္လတ္တဿ၊
စည်ပင်ပြန့်ပွား ထွန်းကား စေခြင်းငှါ။ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ၊ ရှေးဆရာ မြတ်တို့
သည်။ ရမိတေ၊ စိရင်အပ်ကုန်သော၊ နိဿယေ၊ အနက်မြဲဟောဘာသာရှိရာ
နိဿယတို့ကို။ ပုနပျုနံ၊ အထပ်ထပ်၊ ပာသိတွာန၊ ကြည့်ရှု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဿ
ယတို့၌၊ ပုဗ္ဗာစေရေဟိ၊ ရှေးဆရာတော်ကြီးတို့သည်။ သုခန္တိ၊ လွယ်ပြီဟူ၍၊
သေသေတွာ၊ ချွင်းချန်၍၊ ဌဝိတာယ၊ ထားအပ်သော၊ ပါဠိယာ၊ ပါဠိ၏၊ ဂုဠံ၊
လျှိုဝက်အပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ပဝေသေတွာန၊ သွင်း၍၊ ရမိတဿ၊
ရေးသားပြုပြင် စီစဉ်အပ်သော၊ အင်္ဂုတ္တရစတုက္ကဿစ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်
ဖြစ်သော စာအုပ်ကိုပါတ် ပါဠိတော်၏ လည်း၊ နိဿယေ၊ အနက်မြဲဟော
ဘာသာရှိရာနိဿယသည်။ သက္ကရာဇေ၊ လူတို့ဝေါဟာ၊ ကောဇာသက္ကရာဇ်
သည်။ သဟာယမိဒ္ဓိသတေ အဋ္ဌဝဏိတိယံ၊ တထောင်နှစ်ရာ ရှစ်ဆယ်ရှစ်ခု
နှစ်၌၊ ဝေသာမာသဿ၊ ဝိသာခါနက္ခတ်နှင့် ဟူ၍သော ကဆုန်လ၏၊
ဇေတှ၊ ဣဒံ၊ ပက္ခ ဖြစ်သော၊ ဒသမေဝ၊ ဆယ်ရက်မြောက်သော-အင်္ဂါ
နေ့၌သာလျှင်။ သုနိဋ္ဌိတော၊ ကောင်းစွာ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ဣမံဂန္ထံ၊
ဤကျမ်းကို၊ သဗ္ဗာဆန္ဓေန၊ ကောင်းမြတ်သောဆန္ဒဖြင့်၊ ဝါစေန္ဒာ၊ ပို၍ကြ
ကုန်သော၊ ပရိယာပုဏာ၊ သင်ကြားကြကုန်သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပသန္ဓေ
န၊ ကြည်ဆင် ရွှင်လန်းသဖြင့်၊ အနာယာသေန၊ မပင်မပန်းသဖြင့်၊ သုခေန၊ ချမ်း
ချမ်းသာသာလွယ်ကူစွာဖြင့်၊ ကောဝိဒံ၊ လိပ်မာတတ်မြောက်ခြင်းသို့၊
ပတွာ၊ ရောက်ကြကုန်၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ စန္ဒာဒိစ္စာဝ၊ လနေတို့
ကဲ့သို့၊ ဝိဇုကတ္တယပါရဂူ၊ ဝိဇုကတ်၌ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်ကုန်သော၊
ဝိသေသပုဂ္ဂလာ၊ ထူးမြတ်ထင်ရှားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကြ
ကုန်၍။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ ပဒံ၊ ထုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓိ၊ ရဟန္တာတို့
ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်စံပျော်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပပေါန္တု၊ ရောက်ကြပါ
စေကုန်သတည်း။ ။

(နိဂုံးပြီး၏)